

Gaekwad's Oriental Series

Published under the Authority of
the Maharaja Sayajirao University
of Baroda.

General Editor:
B. J. Sandesara,
M.A., Ph.D.

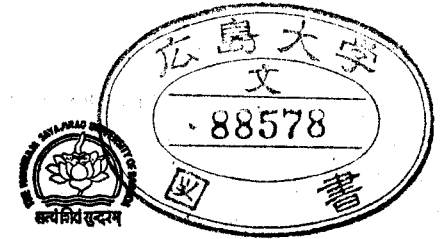
No. 45

Government of India Sanskrit Book Re-print Series

भावप्रकाशनम् ।

BHĀVAPRAKĀŚANA
OF
ŚĀRADĀTANAYA

Edited with an introduction and indices by
YADUGIRI YATIRAJA SWAMI OF MELKOT
AND
K. S. RAMASWAMI SASTRI, SIROMANI
Ex-Śrauta Pandit, Oriental Institute, Baroda

Oriental Institute
Baroda
1968

First Edition : 1930
Second Edition (Reprint) : 1968
Copies : 500

Published with the financial assistance of the Ministry of
Education, Government of India.

Reprinted by photo offset process at the Perfect Colour Printers,
Modikhana, Baroda for Ramanlal J. Patel, Manager, The Maharaja
Sayajirao University of Baroda Press (Sādhana Press), Near Palace
Gate, Palace Road, Baroda and published on behalf of the Maharaja
Sayajirao University of Baroda by, Dr. Bhogilal J. Sandesara, Director,
Oriental Institute, Baroda, August, 1968.

Price Rs. 45/-

Copies can be had from :—

The Manager,
THE UNIVERSITY PUBLICATIONS SALES UNIT,
M. S. University of Baroda Press (Sādhana Press),
Near Palace Gate, Palace Road,
BARODA.

FOREWORD

The first volume of Gaekwad's Oriental Series, viz. the Kāvya-mīmāṃsā of Rājaśekhara, was published in 1916, and after that, more than 150 volumes are published in the Series, and a number of others are in the press or under preparation. Meanwhile many works published earlier have gone out of print, and it was necessary to reprint as many of them as possible. It has now become possible to reprint at least a few such texts with the help rendered by the Ministry of Education, Government of India, under their scheme to re-publish out of print Sanskrit works.

The Bhāvaprakāśana of Śāradātanaya is one of the works selected for reprint under the scheme. It was published in 1930 as no. 45 of the Gaekwad's Oriental Series. The subject-matter of this work may be generally stated as Dramaturgy and Rasa and the method adopted by the author seems to follow the Nāṭyaśāstra of Bharata (which along with the commentary Abhinava-bhāratī has been published in the G. O. S.), though he notes down the divergent views of other noted authors on the subject. The edition contains an Index of the works and authors cited in the Text and also an Index of technical terms. I trust that the reprint of this important text will be welcomed by students of Sanskrit literature on Dramaturgy and Poetics.

I take this opportunity to thank the Ministry of Education, Government of India, for giving generous financial aid towards the publication of this Volume.

B. J. Sandesara
Director

Oriental Institute,
Baroda,
August 31, 1968

General Editor's Preface.

The suggestion to include the Bhāvaprakāśana of Sārādātanaya in the *Gaekwad's Oriental Series* emanated from His Holiness Yadugiri Yatiraja Swami of Melkot as early as 1924, and he very kindly sent a copy of the complete work collated with one more MS obtained from the Government Oriental MSS Library at Madras. We desired that the work should be properly edited and seen through the press by His Holiness himself, but later on, it transpired that the Swami, being a religious preceptor, is forced by circumstances to tour round the different provinces of India almost for all the 365 days in the year, and it was ascertained that unless the necessary help was given to the Swami the book could never see the light of the day. Accordingly, Pandit Ramaswami Sastri Siromani of the Oriental Institute, Baroda was requested to complete the press copy, draw up the tables and indexes and write an exhaustive introduction. The press-copy supplied by the Swami was found to be defective in many places and a necessity for further collation was very keenly felt. There was a good MS in the Oriental Institute and a copy of another was ordered out from the Government Oriental MSS Library at Madras, and with these the original press-copy was further collated by Pandit Ramaswami Sastri who fixed the readings himself and saw the book entirely through the press. When the printed book was nearing completion the Swami sent certain variant readings¹ from a MS in his possession, and these have been duly incorporated in the book as an appendix. A Preface like this is called for in order to define the labours of the respective editors whose names appear on the title page.

Baroda,
The 4th June 1929. }

B. BHATTACHARYYA

¹ We are also obliged to the Swami for sending a short introduction in Sanskrit which, however, for various reasons could not be published. The General Editor much regrets this.

PREFACE.

The Bhāvaprakāśana of Sāradātanaya, a work on Rasa and Dramaturgy, is now presented to the public for the first time as No. 45 of the *Gaekwad's Oriental Series*. The publication of a work of this kind has its justification, because the information obtained from other printed sources is so limited, and therefore, the more such new works are published, the more they are welcome. During the eight centuries intervening between the time of the Nāṭyaśāstra and that of the Daśarūpaka there existed a large number of eminent authors like Kohala, Mātrgupta, Harṣa, Subandhu and others who composed many works on this subject, and built up a grand literature. But unfortunately, besides a few quotations from their works, we have no detailed knowledge of either the works or their authors. The Bhāvaprakāśana is important as supplying valuable data regarding the views and opinions held by the predecessors of Sāradātanaya including the semi-mythical authors before Bharata and the more well-known authors who flourished after him. The value of the work is further enhanced by the fact that it mentions a large number of excellent dramas and poems composed by eminent writers as examples of the different kinds of Rūpakas and Uparūpakas which must have been current in his time but are now no longer extant. In fact, it will be no exaggeration to say that the Bhāvaprakāśana represents a compendium of all activities of the writers on literary criticism from Bharata down to Kṣemendra in the 11th century; together with a succinct account of the allied subjects like music and dance, and an account of their origin and development. And as such, the publication of this work marks an advance in the scientific study of the dramaturgic literature.

The present edition of the Bhāvaprakāśana is based on the following four MSS:

- (1) A. A transcript sent by H. H. Yadugiri Yatiraja of Melkot for the purpose of publication.

- (2) B. A MS in the possession of the said Yatiraja. Readings of this MS were noted down in the transcript A.
- (3) C. A MS No. 7978 preserved in the Library of the Oriental Institute Baroda. This is a very old MS written on palm-leaf in the Grantha script. Though very injured it contains many correct readings.
- (4) D. A transcript of a MS preserved in the Madras Government Oriental MSS Library. Readings in this are very similar to those of A obtained from the Yatiraja. It is likely, therefore, that the two are derived from the same original.

Our warmest thanks are due in the first instance to the Curator of the Government Oriental MSS Library, Madras for kindly supplying a transcript of the work for the purpose of collation; and to my esteemed colleagues Messrs. K. Rangaswami Aiyangar and M. A. Joshi for sustained help in many directions, such as in collation and in the preparation of the different indexes appended to the volume.

Baroda
The 29th June 1929. }

K. S. RAMASWAMI SASTRI

INTRODUCTION.

1. THE AUTHOR.

The Bhāvaprakāśana¹ of Sāradātanaya is known mainly through the extensive quotations from this work found in the works of later authors. When the commentaries of Raṅganātha² and Vāsudeva³ were published for the first time in 1885 and 1900 the existence of the Bhāvaprakāśana was brought to the notice of scholars. Further particulars about this work and its author were brought to public notice in the publications of the Ratnāpaṇa of Kumārasvāmin and the Kalānidhi of Catura Kallinātha. No MS copy of this work, however, could be discovered till 1893, when an alphabetical list of MSS preserved in the Government Oriental MSS Library of Madras announced the discovery of a MS of the Bhāvaprakāśana. Later on, some extracts of this work were published in the year 1918 from the same MS⁴ in one of the descriptive catalogues of the Madras Government Oriental MSS Library. The mention of the Bhāvaprakāśana and the extensive quotations from the work in the Rasārṇavasudhākara of Śingabhūpāla and in the Kāmadhenu of Gopendra Tippabhūpāla, two works on Alaṅkāra, well brought out the importance of this work in the field of Alaṅkāra literature, especially in its Dramaturgy branch. The Madras search party was fortunate to lay their hands on several copies of the Bhāvaprakāśana later on, and a MS of the work, also coming from the South, subsequently found its way into the Library of the Oriental Institute at Baroda.

1. Also known as Bhāvaprakāśa or Bhāvaprakāśikā.
2. On Vikramorvaśya N. S. P.
3. On Karpūramañjarī N. S. P.
4. Vol. XXII, page 8787.

With regard to the ancestry of Śāradātanaya nothing more is known than what the author himself has given in the introductory lines of the Bhāvaprakāśana.

(2) His Ancestry.

According to this statement Śāradātanaya belonged to a Brahmin family affiliated to the Kāśyapagotra. His great grandfather Lakṣmaṇa, according to the author, was a pious and learned man. He performed thirty Vedic sacrifices to please the god Viṣṇu, and wrote a commentary entitled the Vedabhūṣaṇa on the Vedas. His son Kṛṣṇa, the grandfather of Śāradātanaya, was also equally well-versed in the Vedas and in the Sāstras. He worshipped Mahādeva in Benares and obtained a son by name Bhaṭṭagopāla the father of Śāradātanaya through the god's favour. Bhaṭṭagopāla was likewise well-versed in eighteen sciences (Vidyās); he propitiated Śāradā the goddess of learning and obtained through her favour a son whom he named after the goddess as Śāradātanaya.

Śāradātanaya mentions one Divākara as his teacher. According to his own testimony Divākara was well-versed in the different schools of Dramaturgy and was most probably the proprietor of a public theatre.¹ This Divākara may represent the same Divākara, who is very often quoted by Pūrṇasarasvatī in the Vidyullatā, a commentary on the Meghasandēśa.

(3) His teacher.

From these quotations it may be inferred that Divākara composed on the same lines adopted by Śāradātanaya, a work on Dramaturgy from which the quotations referred to are cited.² According to our present information, he is not quoted in any other work than the Vidyullatā of Pūrṇasarasvatī already referred to.

Śāradātanaya must have composed a second work entitled the Śāradīya which, as he informs us on page 194, related to Music. This may represent his first book, as the word Śāradīya after his name suggests. No other work of his, however, is known to us. Some scholars have attributed to him a commentary on the Kāvya prakāśa also, but this does not seem

(4) His works.

to have any foundation¹. From the Bhāvaprakāśana it can be definitely stated that Śāradātanaya was well-versed in the sciences relating to Theatre, including Music, Lāśya, Tāṇḍava, Rasa, the different kinds of Nāṭya, etc. His way of handling the different subjects is most remarkable. In dealing with a subject he is always careful in stating the opinions of all previous authors and in doing so he carefully differentiates between them minutely. A closer study of the opinions of these schools as stated by Śāradātanaya will surely repay the investigator amply.

From the internal evidence as found in the Bhāvaprakāśana it cannot be said definitely that the ancestors of

(5) His sect.

Śāradātanaya were abject sectarians, as they are said to have been the worshippers of both Viṣṇu and Siva. Bhaṭṭagopāla, Śāradātanaya's father, was also a devout worshipper of the goddess Śāradā, through whose favour he obtained a son in Śāradātanaya. With regard to our author, however, there is sufficient evidence to prove that he was a follower of the Pratyabhijñā School of Philosophy which had its origin in Kashmir and was elaborated by the great Abhinavagupta. While describing the origin of Music on page 181, our author deals with the 36 Tattvas in accordance with the tenets of the Pratyabhijñā system, and defines the functions of Paramātman, Jiva and Prakṛti in the beginning of Creation. Following the principles of the same philosophy, he has introduced in his work a very interesting simile for the enjoyment of dramatic Rasas by the audience, and refers to a few early works of Sivāgama² in this connection. This enjoyment, he said, is similar to Jiva's enjoyment of worldly pleasures. In the course of his arguments he also defines certain Tattvas of the Pratyabhijñā philosophy such as Rāga, Vidyā and Kalā.

About the author's native place nothing more is known than what has been given by him in the introductory stanzas of his work. It is said there that Lakṣmaṇa, his great grandfather lived in a village called Mātharapūjya or Mātharapūjā which was inhabited by one thousand

(6) His Native place.

what has been given by him in the introductory stanzas of his work. It is said there that Lakṣmaṇa, his great grandfather lived in a village called Mātharapūjya or Mātharapūjā which was inhabited by one thousand

1. नाट्यशास्त्रापत्तिः कश्चिद्विवाकर इति द्विजः ।

तथैव नाट्यवेदस्य नियुक्तोऽध्यापने तदा ॥

P. 2.

2. pp. 24, 80, 88, 72, 88, 95, 189.

Vidyullatā—No. 16 Srīvāṇṇīlāsa Sanskrit Series, Srirangam.

to have any foundation¹. From the Bhāvaprakāśana it can be definitely stated that Śāradātanaya was well-versed in the sciences relating to Theatre, including Music, Lāśya, Tāṇḍava, Rasa, the different kinds of Nāṭya, etc. His way of handling the different subjects is most remarkable. In dealing with a subject he is always careful in stating the opinions of all previous authors and in doing so he carefully differentiates between them minutely. A closer study of the opinions of these schools as stated by Śāradātanaya will surely repay the investigator amply.

From the internal evidence as found in the Bhāvaprakāśana it cannot be said definitely that the ancestors of

(5) His sect.

Śāradātanaya were abject sectarians, as they are said to have been the worshippers of both Viṣṇu and Siva. Bhaṭṭagopāla, Śāradātanaya's father, was also a devout worshipper of the goddess Śāradā, through whose favour he obtained a son in Śāradātanaya. With regard to our author, however, there is sufficient evidence to prove that he was a follower of the Pratyabhijñā School of Philosophy which had its origin in Kashmir and was elaborated by the great Abhinavagupta. While describing the origin of Music on page 181, our author deals with the 36 Tattvas in accordance with the tenets of the Pratyabhijñā system, and defines the functions of Paramātman, Jiva and Prakṛti in the beginning of Creation. Following the principles of the same philosophy, he has introduced in his work a very interesting simile for the enjoyment of dramatic Rasas by the audience, and refers to a few early works of Sivāgama² in this connection. This enjoyment, he said, is similar to Jiva's enjoyment of worldly pleasures. In the course of his arguments he also defines certain Tattvas of the Pratyabhijñā philosophy such as Rāga, Vidyā and Kalā.

About the author's native place nothing more is known than what has been given by him in the introductory stanzas of his work. It is said there that Lakṣmaṇa, his great grandfather lived in a village called Mātharapūjya or Mātharapūjā which was inhabited by one thousand

(6) His Native place.

what has been given by him in the introductory stanzas of his work. It is said there that Lakṣmaṇa, his great grandfather lived in a village called Mātharapūjya or Mātharapūjā which was inhabited by one thousand

1. A Triennial Catalogue for the Sanskrit MSS in the Government Oriental MSS Library Madras, Vol. IV. Part I A. 1928. p. vii.

2. शिवागमसूत्रस्योपमेयमुक्तः पुरातनैः । कलौकश्चित्तैतन्न्यो विषादश्चित्तगोचरः ।
रागेण रजितस्त्राचं बुद्ध्यादिकरणैर्युतः । मायांघवनिपयेन्दै तत्त्वमूलात्मनि स्थितम् ॥

Brāhmins. This village was situated in the southern side of a place or country called Merūttara-Janapada which itself was a portion of the country called Āryāvarta. It is not an easy matter to definitely identify the place mentioned in the work with any degree of certainty. In some quarters, however, it has been suggested¹ that Merūttara-Janapada in Āryāvarta country may be identified on philological grounds with modern Meerut which is only about thirty miles distant from Delhi in the Āryāvarta country. We should at present be satisfied with this identification until a more plausible explanation is forthcoming. It may be suggested here that as all the MSS of the *Bhāvaprakāśana* hail from the South in South Indian characters, the author may probably be a South Indian. In that case Mātharapūjya may represent the ancient village of Mātapūśi from which the surname Mātapūśi amongst certain South Indian Brāhmins has been derived, and Merūttara may represent the modern village Uttarameru or Uttaramerur about 20 miles distant from Chengleput District near Madras.

II. THE BHĀVAPRAKĀŚANA.

Sāradātanaya, according to his own confessions in the work¹, took great care in noting down the different theories held by eminent authorities like Sadāśiva, Vyāsa, Nārada and others, on Rasa and Dramaturgy while stating the subject matter. The method adopted by him seems to be to follow the general plan of the *Nāṭyaśāstra* of Bharata which is available in print, and whenever other scholars of note differ from the opinion of Bharata, to note down their views on that particular point. As the Bhāvas, when developed, give rise to the enjoyment of the Rasas, the author treats them in the beginning of the work, though Bharata treated them after the Rasas had been described. The ten principal varieties of dramas are also given considerable importance, as the enjoyment of Rasas and Bhāvas can originate only through their dramatic representations and gestures. Moreover, the author gives in this work an elaborate description of twenty minor kinds of dramas which are styled as Uparūpakas. It can be asserted with confidence that there existed a large number of works, dealing with these Uparūpakas as we can infer from the evidence of Dhanika, Bhoja and Abhinavagupta, who quote a number of verses on this subject from earlier treatises. The different definitions of Uparūpakas, as given by several authorities have been mentioned by Sāradātanaya in the 9th. chapter, and this, in a great measure, supports the view that there existed a large number of previous works on the Uparūpakas. Music being one of the chief factors in the theatre, our author deals with its nature, its divisions and traces its development in the 7th. chapter of his work.

The theory of Rasa, it may be pointed out, was highly controversial and the authors on literary criticism from Bharata downwards always ranged themselves in two parties either for or against the theory. Following in the foot-steps of Abhinavagupta, our author also believes in the theory of Rasa as the soul of poetry, and states that the Alaṅkāra, Guṇa, Rīti, etc, only glorify the poetry, which is nothing but a combination of beautiful words and ideas. Though Sāradātanaya follows Abhinavagupta generally, he does not, however, agree with him in all respects, but on occasions differs from

¹ *Journal of the Andhra Historical Research Society*, Vol II. p. 182.

¹ pp. 2, 16; 2, 21; 818, 8.

him altogether. For instance, he differs from Abhinava on the point that Rasas must always be Vyaṅgya in the best poetry and not Vācya. Here Śāradātanaya following the Daśarūpaka opens a new path by suggesting that Rasas are the soul of poetry whether they are expressed or suggested by the poems. In the same way he does not want to give altogether a separate existence to the suggestive capacity (Vyañjanā) of the words from their Tātparyā Vṛtti, and brings the Dhvani also under the Tātparyā-śakti. He holds that if at all there must be some difference between these two-Dhvani and Tātparyā—it is just like that of the Brāhmaṇa and the Brahmacārin; or in other words, that Dhvani occupies a less important position under the wider scope of Tātparyā. There are two other important points where Śāradātanaya differs from Abhinava. There is difference of opinion as to the exact mode in which the enjoyment of Rasa is brought about, amongst the authors Lollaṭa, Saṅkuka, Bhaṭṭanāyaka and Abhinavagupta. Most of the later writers followed Abhinava on this point but Śāradātanaya, strange as it may seem, follows the original view of Bhaṭṭanāyaka as developed and modified by Dhanika in his Daśarūpakāvaloka. He approves of the theory as formulated by them that the connection between the poetry and the Rasa, is Bhāvya-Bhāvaka-Bhāva and not Vyaṅgya-Vyañjaka-Bhāva. The Vṛttis such as the Abhidhā, Lakṣaṇā, and Tātparyā help the audience to understand the Kāvyaṛtha or the Rasa, and the audience through the Bhāvanā-Vṛtti gets the Bhoga of the Rasa, which is similar to Brahmānanda. In the same way, Poetry and Rasa are also connected with each other as cause and effect. Because when poetry is presented before the audience, the necessary Vibhāva, etc. create the sense of enjoyment in the mind of the audience. The second point where Śāradātanaya criticises the views of other writers on Dramaturgy, especially Abhinava, is about the nature of Sānta Rasa. Udbhalla was the first writer to include Sānta as one of the Rasas; it was approved by Ānandavardhana, and Abhinava gave it a place of unique importance amongst the different Rasas. Rudraṭa or Rudrabhaṭṭa¹ not only accepted Sānta as an important Rasa but included Preyas also as a Rasa, and boldly declared that the Vyabhicāri and the Sāttvika Bhāvas such as Nirveda, Haṛṣa, etc. also when properly developed contribute to the pleasure in the same way as Srṅgāra or Karuṇa, and therefore, they should also deserve to be admitted as additional Rasas. Śāradātanaya, who follows

1. See section V *Infra*.

Dhanañjaya in this respect, condemns the views of all these thinkers and opines that Sānta Rasa cannot be enacted on the stage, for no Vibhāva, Anubhāva and Sāttvika can be produced by the Sama the Sthāyibhāva of the Sānta. But unlike Dhanañjaya our author thinks that it is the chief among the Rasas and it can be realized in the form of poetry except in the Dramas. Thus the scope of this work is to collect as far as possible all theories existing before and after the time of Bharata and to examine and state them in a final form with certain modifications. Being a firm believer in the theory of Rasa as promulgated by Bharata, Śāradātanaya has mainly developed the Srṅgāra-Rasa on the lines suggested by Bhoja in his Srṅgāraprakāśa.

The Bhāvaprakāśana of Śāradātanaya is written more or less in a loose style and in an epic form. In this the author (2) *Its style.* has not paid a careful attention to metre, grammatical constructions or the rhetorical flourishes. It is quite probable that he followed the same style as noticed in the Nāṭyaśāstra and in the Daśarūpaka. At times the author is most regrettably careless inasmuch as he, in many places, joins two dissimilar lines in an Anuṣṭubh verse where the second line is either in an Āryā, or a prose passage or the colophon of a chapter. Regarding the grammatical rules, Śāradātanaya himself was aware of his shortcomings and offered an apology to his readers in the beginning of the 9th chapter.¹ Though the whole work is admittedly a collection of different views held by earlier writers on dramaturgy and Rasa, we can detect nevertheless, exact wordings of several works such as the Nāṭyaśāstra, Daśarūpaka, Kāvyaṛprakāśa and Srṅgāraprakāśa incorporated in his work, and at times without an acknowledgment.

Another defect in his writing consists in the repetition of the subject matter every now and then. In order to explain away this defective style the author reminds the readers of the similarity of views held by 101 disciples of Bharata which he reproduced in this work, and as such this particular defect in style becomes natural and in a way unavoidable.²

१ भरतादिप्रणीतत्वादर्धे दोषो न कश्चन । शब्दे विभक्तिगत्यावलिङ्ग्यत्यासतोऽपि च ॥
धात्वर्थस्य निपर्यावाहो यद्यपि दृश्यते । सङ्गित्तत्त्वस्य ताम्रत्र को लोके न प्रमायति ॥
page 255.

2. Vide p. 813-II. 6-9

III. PLACE OF THE BHĀVAPRAKĀSANA IN THE HISTORY OF THE RASA SCHOOL.

The Rasa School is undoubtedly the most important and the earliest among the different schools¹ of literary criticism. According to this school, Rasa is the soul of poetry, while the other principles of Poetics such as Guṇa, Rīti, and Alaṅkāra are mere subsidiary elements. Since this theory in a fully developed state is found in the existing Nāṭyaśāstra of Bharata, it appears probable that its origin dates much earlier than his own time. The critics who flourished after Bharata were not all advocates of this theory, which in the course of time had to undergo many changes and modifications in the hands of those who belonged to the rival schools of literary criticism.

Śāradātanaya, who is a staunch follower of the Rasa school very ably represents this theory as it was known in his day, with all its subsequent changes and modifications after Bharata. Here, an attempt is made to give a short history of the Rasa school from the earliest times to the period in which Śāradātanaya flourished; as it is likely to help the readers in appreciating the subject more fully.

During the Vedic period there was no clear conception of the theory of Rasa, but it is believed that the meaning of the word Rasa, used often in the Vedas, beginning up to Bharata, afforded an explanation and prepared the ground for its use by the later critics to signify the aesthetic pleasure which the audience experiences while witnessing the able enactment of a drama. The term Rasa is used in the Vedas to signify such different things as water, milk, juice of Soma and essence, etc. In the Taittiriyaopaniṣad,² however, the word Rasa is used in the sense of the supreme reality of the universe, namely, the Para-brahma, which when realized, results in permanent bliss. It is very likely that the early critics made use of the word Rasa as explained

1. They are:—(1) Rasa. (2) Alaṅkāra. (3) Guṇa. (4) Rīti. (5) Dhvani. (6) Vakrokti. (7) Anumiti and (8) Aucitya.

2. II. 7. रसो वै सः । रसं ह्येषां लब्ध्वाऽऽनन्दो भवति ।

in the Taittiriyaopaniṣad to denote the aesthetic pleasure which is derived from poetical composition.

Later critics regarded Vālmīki as the first exponent of the theory of Rasa and the originator of the Śloka metre in Sanskrit. The first verse 'मा निषाद् etc.'¹ that came out of his mouth when he witnessed the Krounca incident, reveals the earliest germs of the conception of Rasa. When his heart was touched with a deep sense of remorse for the female Krounca that was separated for ever from her loving mate killed before her, there came out an expression of that remorse from his heart in the form of a measured śloka. Vālmīki himself realized his feelings of grief for the Krounca bird as the exciting cause for the piece of poetry he composed as is evident from his own words²:— शोकतेस्य प्रवृत्तो मे श्लोको भवति नान्यथा ।

The same view has also been expressed by Kālidāsa in connection with the first verse of the first great poet Vālmīki; as we can see from a verse contained in the Raghuvamśa—निषादविहासजदुर्शनोत्थः श्लोकस्य मापन्न यस्य श्लोकः ।

From the above, it is obvious that Vālmīki himself realized that the feeling of pity was responsible for his composition of poetry. As in this case the feeling of pity was transformed into a śloka, so the soul or essence of that verse must be nothing but that remorse which when realized evokes the similar feeling in the minds of others. This being the Sthāyibhāva of the Karuṇa Rasa produces the feeling of that Rasa. According to Vālmīki, therefore, the expression of a poet, of feelings when over-powered by an intense emotion, constitutes the best form of poetry. This poetry, when well understood, evokes the same identical emotion into the mind of a critic. On this ground, Ānandavardhana, the exponent of the Dhvani school, looks upon Vālmīki as the father of the Rasa theory.⁴

Very little is known with regard to the further stages of development of this theory in the period intermediate between Vālmīki and Bharata, even though in the work of the latter we notice the doctrine of Rasa emerging out in a fully developed form with its various

1. Rāmāyaṇa. I. 2. 15.

2. Rāmāyaṇa. 1. 2. 18.

3. XIV. 70.

4. कल्पतरुनाम स एवार्थः स्यात् श्लोकस्यैः पुरा ।

श्लोकस्यैः पुरा । श्लोकः श्लोकस्यैः पुरा ॥ Dhvanyāloka १. ५.

allied subjects. On looking into the nature of this Nāṭyaśāstra, where the dramatic Rasas are exhibited in a fully developed state, it can be surmised that after Vālmīki the theory of Rasa was regularly applied only to the dramatic compositions of ancient writers, and that Bharata who preceded the author of the Nāṭyaśāstra composed a number of rules for the guidance of the actors and the authors of dramas. Two Naṭasūtras have been attributed by Pāṇini,¹ to the sages Śilāli and Kṛśāśva, and his derivation of the Nāṭya² clearly shows that it referred both to the theoretical and practical aspects of the science.

From these two references in Pāṇini it is not difficult to imagine that there existed before him at least some Naṭasūtras which were considered by the Naṭas as their Āmnāya or Veda. As the criticism of poetry is not possible without creative poetry, it follows that the Naṭasūtras must have been preceded by a considerable number of dramatic compositions through which the authors constantly roused up the emotions of the audience. Further light on this point is thrown by Patañjali³ who refers to the performances of the Naṭas and to some dramatic compositions. The evidence of Patañjali leads us to think that these dramas as enacted by the Naṭas were simply designated to kindle the emotions of the audience by presenting vividly before it the actions and emotions represented in old stories. The dramas of Bhāsa and Aśvaghōṣa, which are considered by some as earlier than the Nāṭyaśāstra, also show that the representation of the dramas was meant to create some sort of emotion in the minds of the spectators.

The earliest treatise giving an account of the theory of Rasa is the Nāṭyaśāstra of Bharata. Here we find the Nāṭyaśāstra of theory in a well developed state with its various allied subjects such as music, histrionics and dramaturgy. The chief object of the text, as is at present available extending to 36 or 37 chapters, is to give an explanation of the origin and nature of the Rasas or emotions that a responsive audience experiences while witnessing the able enact-

1. IV. 8. 110-111.

2. शब्दोपगोपित्यक्याशिकमबुवननटाऽऽख्यः । Pāṇini ४. ३. १२९

3. ये तावदेते शोभनिका नामैते प्रत्यक्षं कसं चात्यन्ति प्रत्यक्षं कसिं बन्धयन्ति इति ।
Mahābhāṣya, Vol. II pp. 84 and 86.

ment of a drama. Before entering into the subject in detail Bharata sounds the key-note of his work in one verse in the 6th. chapter—

रसा भाषा ह्यभिनया धर्मा इतिप्रवृत्तयः ।

सिद्धिः स्वरास्तथातोयं गानं रसश्च संप्रदः ॥ १० ॥

According to Bharata, these eleven principles combined together constitute the nature of Nāṭya, the chief among them being the first which is called the Rasa. The other ten elements from Bhāva to Raṅga are regarded as the causes for producing the chief object which is the Rasa. This fact is stated by Bharata in the same chapter while explaining the Rasa before all other elements Bhāva², etc. The origin and nature of the Rasa is briefly stated by him in the famous Rasa-sūtra.³

According to him Rasas are only eight in number. The ten main Rūpakas, when staged by skilful actors in accompaniment with music and clever histrionic devices, bring the mind of the spectators to a state such as to make them forget the differences of time, place and persons, and this rapidly transforms itself into a feeling of supreme joy which is called the Rasa. Only ten Rūpakas are acknowledged by Bharata as the best form of poetry the chief function of which is to develop the Rasa by presenting the requisite Vibhāvas, etc. The four Alaṅkāras, ten Guṇas, ten faults and four Vṛttis are mentioned by him as the characteristics of the poetical style in the 16th. chapter.

Somehow or other the theory of Rasa as detailed by Bharata Bhāmaha; was not fully recognized by later critics as a standard of literary criticism with reference to compositions other than the dramas. The chief reason for this apathy may be attributed to the fondness of the followers of the Nāṭyaśāstra towards the drama, histrionics and music. These followers include Kohala, Māṅgyupta, Harṣa and others. Their treatises are now entirely lost, and as a matter of fact they are known to us only through some quotations found in the later works on the subject.

1. नाट्यस्यास्य प्रवक्ष्यामि रसमावादिषमहम् ॥ Nāṭyaśāstra 6, 8.

2. तत्र रसालेष तावदादावभिव्यारभ्यास्यामः । न हि रसादले कश्चिदर्थः प्रवर्तते ॥

ibid 6.

3. तत्र विभाषानुभावव्यभिचारिसंयोगाद्रथनिष्पत्तिः । *ibid* 6.

After Bharata the earliest writer on literary criticism whose work is now extant is Bhāmaha. Though he mentions a few more authors, such as Medhāvin and others¹ who held identical views, nothing, however, is known at the present time about their works. The attitude of Bhāmaha towards the theory of Rasa was not only unfavourable but distinctly hostile. He is an exponent of a rival school of literary criticism advocating the view that Alaṅkāras only are essential for the best form of poetry. He gave an unimportant place to the Rasas in the Kāvya or in compositions other than the dramas, so that they are to be considered as mere Alaṅkāras, Rasavad, Preyas and Urjasvin².

The next important critic who came after Bhāmaha is Daṇḍin. His favourite theory is that the ten Guṇas constitute the life of the Vaidarbhī style, and he does not with Bhāmaha regard the Alaṅkāras as the chief principle of poetics.³ Towards the Rasa theory, however, Daṇḍin showed the same attitude as that of Bhāmaha and he too classed Rasas under the Alaṅkāras. But he recognized the importance of the Rasas in poetry and described all the eight Rasas illustrating them in beautiful verses. Though he laid special stress on the Guṇas and considered them as the life of poetry, he recognized, nevertheless, the usefulness of the Rasas in Poetry, and admitted them to be quite as appealing as the Guṇas.⁴ Daṇḍin's view, therefore, is not so hostile to the Rasa theory as that of Bhāmaha.

Vāmana is the next important writer on poetics after Daṇḍin and he held the Rīti or style as the life of poetry. According to him it is of three kinds: Vaidarbhī, Gaudī and Pāñcālī, though Bhāmaha and Daṇḍin did not acknowledge the third. Among these three the Vaidarbhī endowed with the ten Guṇas was recognized by Daṇḍin as the best form of poetry. Daṇḍin held that Alaṅkāras only enhance the beauty of the poetry. Vāmana generally followed Daṇḍin and Bhāmaha with the difference that unlike his predecessors he recognized an additional style

1. Bhāmaha's Kāvyaśāstra. I 81, II 87, II 98, III 12, III 54, IV 12.

2. III 6, III 5-7. *ibid.*

3. Kavyādarsa I 40-42 and II 1.

4. II 292. *ibid.*

namely the Pāñcālī. He also drew a sharp line of demarcation between the two sets of elements known as the Guṇas and the Alaṅkāras. He is the first critic to dilate on the necessity of having a soul in all forms of poetry which is compared to the body in which that soul is contained. Regarding the theory of Rasa, however, his attitude is similar to his predecessors. But unlike Bhāmaha and Daṇḍin, he held the opinion that the Rasas formed an essential feature of the Guṇa¹ known as 'Kānti'. Though he gave an insignificant place to the Rasas, he considered dramas to be the best form of poetry.² This view of Vāmana leads us to believe that he appreciated the importance of Rasa in poetic compositions, as Rasa could be developed only through the dramas.

The theory of Rasa gained more strength in the time of Udbhaṭa though even in his time it was not considered as the soul of poetry. This is borne out by the evidence of Udbhaṭa, the next important author in the field of literary criticism, who was as much a representative of the Rasa school as that of the Alaṅkāra school of Bhāmaha. According to the list, furnished by the Saṅgitaratnākara,³ and in view of the references to the opinions of Udbhaṭa in later works⁴ it seems likely that he also composed an independent commentary on the Nāṭyaśāstra besides his now extant work Kāvyaśāstra. This short work treats of the Alaṅkāras in the lines indicated by Bhāmaha and assigns the same place to the Rasas as was given by Bhāmaha and Daṇḍin. But he deals with them with a greater wealth of detail and shows his clear conception of the Bhāvas required in the realization of Rasas. He adds one more Rasāṅkāra, namely the 'Samāhita' to the three acknowledged by Bhāmaha, namely Preyas, Rasavad and Urjasvin. He is the first writer in the history of the Rasa school to introduce the Śāntarasa as capable of being developed in the dramas. The portion in the Nāṭyaśāstra dealing with the nature of Śāntarasa and commented upon by Abhinava

1. दीप्तिरसत्वं कान्तिः । III. II. 14. Kāvyaśāstra Sūtra.

2. सन्दर्भेषु दशरूपकं श्रेयः । I. III. 80 *ibid.*

3. व्याख्यातारो भारतीये लोकोद्भट्टशङ्कराः । 1-19.

4. Vakroktiśivita MS. p. 126. Cha. III. Abhinavabhāratī MS. p. 807, Cha. IX Vol. II and Cha XVIII p. 472.

5. Published in the Gaekwad's Oriental Series as No. XXXVI. see p. 883.

should, however, be considered (as far as we can judge from the available materials) as a later addition made either by Abhinava or by one of his predecessors. Abhinava being the advocate of the Dhvani theory of Ānandavardhana, is so enamoured of Śāntarasa that it is not unlikely for him to throw in his own contention into the text of Bharata in order to show that Bharata was not against the Navarasa school. It can, however, be said with emphasis that in the time of Udbhata the Rasa school gained sufficiently in importance and was regarded as a worthy rival of the Alaṅkāra and Rīti schools.

During the period, intermediate between Bhāmaha and Udbhata in the history of literary criticism, the theory of Rasa founded by Vālmiki and Bharata was considered as applicable only to the Nāṭya. But in poetic compositions other than the dramas the Rasas were considered as mere Alaṅkāras or Guṇas of the words and their imports. When the three schools of Alaṅkāra, Guṇa and Rīti were fully developed, a remarkable and sudden change was initiated by Rudrata or Rudrabhaṭṭa who declared that the Rasas could also be developed in the poems other than the dramas, and that the Alaṅkāra, Guṇa, etc. enhance the beauty of such compositions. Rudrata clearly stated in his Kāvyaḷaṅkāra that any poem which was devoid of Rasa resembled the Śāstras, and therefore, the poets should be careful to develop the Rasas.¹ He was so fond of the theory of Rasa as applied to the Kāvya that he insisted on two more Rasas, Śānta and Preyas, being added to the eight Rasas of Bharata. He even went so far as to advocate the development of the Vyabhicāri Bhāvas and Sāttvikas also into the form of particular Rasas.² He was not, however, in favour of classing the Rasas among the Alaṅkāras and held that the development of Rasas was the principal object of the Kāvya.

Rudrabhaṭṭa³ held similar views and stated in his Śrīngāratilaka that he composed his work only to prove that Rudrabhaṭṭa: Rasas can also be developed in poems other than the dramas, and to refute the view held by his predecessors⁴. He defined and illustrated the nine Rasas with their subsidiaries like Vibhāva etc. in several beautiful stanzas.

1. 12. 2. 2. 12. 4.

3. For his identity with Rudrata, see section V. *Infra*.

4. 1. 5. Śrīngāratilaka.

His treatment of Rasas is decidedly more elaborate than that of Udbhata and Vāmana, and thus supports the assumption that the theory of Rasa had become more popular in the course of time than the other parallel theories with regard to literary criticism started before that period.

Towards the end of the period, in which the nature of the poetic form was chiefly guided by the three principles of Dhvanikāra. Alaṅkāra, Guṇa and Rīti; while the Rasas had only an inadequate recognition, there arose a most critical school of thought which may be called the Dhvani school, holding Dhvani as the chief principle of poetry. According to this school, Rasas hold the predominant position amongst the elements such as the Alaṅkāra, Guṇa and Rīti, and they are again considered to be the soul of poetry. The followers of this school advocated the method of Rasadhvani according to which the Alaṅkāras, etc. should beautify the soul Rasa and the poet should also choose Alaṅkāras, Guṇas and Rītis such as may help the development of the Rasas.

The greatest exponent of the Dhvani and the Rasa schools, is the Kashmirian critic Ānandavardhana who flourished in this period, though the theory of Dhvani, according to his own admission, took its origin some centuries before him.

The principles of this theory were derived from the Sphōṭavāda of the grammarians who held that the Sphōṭa or the Dhvani is the permanent capacity of the words to signify their imports. Similarly, the suggestive capacity (Vyañjanā) of the words which is different from the Abhidhā and Lakṣaṇā is called in this school by the name of Dhvani. They further held that the words and their senses that are capable of manifesting the different senses through their suggestive capacity are called Dhvani. So also the compositions containing the words the meanings of which are suggested are called the Dhvani. The ideal form of poetry according to this method of literary criticism, consists of the Rasas being suggested by the words, where the Alaṅkāra and the plot help the development of Rasa in similar manner. This Rasadhvani theory of Ānandavardhana differs from the original theory of Rasa as formulated in the Nāṭyaśāstra of Bharata in two points. According to the former the Rasas are enjoyed by the audience only being suggested by the words; but according to the latter the factors Vibhāva, etc. whether expressed or suggested by the words create the pleasure in the minds of the audience (विभावजुभावव्यभिचारि-सुयोगद्वयव्यभिचारेः ।)

Moreover, the chief function of poetry according to Ānanda is to suggest the sense of Rasas, Alāṅkāras and plots or Vastu as applied to both the poems and dramas. But Bharata holds that the best form of poetry is that where the representation of Vibhāvas, etc. before the audience create the aesthetic pleasure in their minds.

In spite of this difference, Ānanda upheld the theory of Rasa by holding the Rasas to be the soul of poetry and proved by this means his Dhvani theory. Sāntarasa also received adequate treatment at the hands of the Dhvanikāra who showed that Śānta is the main Rasa to be developed in the two earliest poetical compositions, namely, the Rāmāyaṇa and the Mahābhārata.

This Dhvani theory though well established by Dhvanikāra did not meet with general approval amongst a large number of critics who succeeded Ānandavardhana but did not belong to his school. Prominent among them are Pratiḥārendurāja, Bhaṭṭanāyaka and Dhanañjaya.

Pratiḥāra, who was a staunch follower of the Alāṅkāra school of Bhāmaha and Udbhata, opposed the Dhvani theory on the ground that Dhvani or the suggested senses of the words of the three varieties could be brought under the head of Alāṅkāras like Paryāyokta, Śleṣa, Rasavad, etc. and cited the same verses quoted by Ānanda while refuting his view.¹ Regarding the soul of the poetry, however, Pratiḥāra² approved the contention that the Rasas represent the soul of poetry according to the old theory of Rasa as modified by Ānanda. But he disapproved of their inclusion among the Alāṅkāras of the Rasavat, etc. as accepted by Bhāmaha.

Bhaṭṭanāyaka, another opponent of the Dhvani school, was an advocate of the Rasa theory as contained in the Nāṭyaśāstra, which consists of the Rasas being acknowledged as the soul of poetry. The realization of the Rasa was explained by him in accordance with the explanation as given in the Rasasūtra of Bharata. The words Bhāva, Vibhāva,

1. एवमेतद्व्यञ्जकत्वं पर्यायोक्तादिष्वन्तर्मासिम् । Laghuvṛtti. 6-8

2. रसायचिह्नितं कार्यं जीवद्रूपतया यतः ।

कथ्यते तद्रसादीनां काव्यात्मत्वं व्यवस्थितम् ॥

यत्तु रसादीनां पूर्वमलङ्कारत्वमुक्तं तदेवैवचिह्नमेदादिबन्धनाया ॥ *ibid* 6, 7.

etc. and the explanation of them by Bharata¹ in the 7th chapter were the basis of his new theory. He held that the words contained in a Kāvya were endowed with three functions: Abhidhā, Bhāvakatva and Bhojakatva, while the words of the Śāstras and the Vedas have only one function, namely the first. Through these three functions the Kāvya brings forth the aesthetic pleasure in the minds of the audience or the reader, as the case may be, in a drama or classical poetry respectively. Dhvani is not accepted by him as the soul of poetry because according to him Rasa alone is desired by the poets to be evoked in the minds of the audience, and for that purpose they arrange Vibhāva, etc. in their poems, and therefore, Rasas alone become the soul of poetry.

Dhananjaya and Dhanika the authors of the Daśarūpaka and Avaloka are the other opponents of the Dhvani school and the supporters of the theory of Rasa. Dhanika is not even prepared to admit the existence of Dhvani because according to him the Tātparya Śakti which is nothing but the desire on the part of the speaker is sufficient to serve the purpose of Dhvani as intended by the Dhvanivādins. In this respect he follows Bhaṭṭanāyaka and supports him by placing the Tātparya Śakti for Dhvani. Bhaṭṭanāyaka was severely criticised by Dhvanivādins on the ground that his Bhāvakatva and Bhoga are not different from the Dhvanana and Vyāṅgya, and that unless the function of Dhvani (suggestive capacity of the words) is accepted, no Bhāvakatva of the Kāvya is possible. This was answered by Dhanika by replacing Dhvani by his Tātparya. Tātparya Śakti or the desire on the part of the speaker, not only makes the hearer understand the meaning of the sentence but also actuates him to act according to the sense of the sentence. Similarly, the desire or the Tātparya of the poet is not only to make the reader or the spectator understand the Vibhāva, etc. from the poetry, but also to act accordingly. This activity is nothing but the enjoyment of the aesthetic pleasure. Thus the poetry becomes Bhāvaka of the Rasāsvāda through the Tātparya Śakti, and, therefore, no Dhvani or Vyāñjanā vṛtti as the chief function of the poetry is necessary. The connection between the Kāvya and Rasa according to Dhanika is Bhāvvyabhāvakabhāva and not Vyāṅgyavyāñjakabhāva as formulated

1. वागङ्गसत्त्वोपेतान् काव्यार्थान् भावयन्तीति भावाः । विभाव्यन्तेऽनेनेत्यतो विभावाः । अङ्ग- भावयति वागङ्गसत्त्वङ्गतमभिनयम् ॥

by the Dhvani school.¹ This kind of connection according to him is different from the Janyajanakabhāva as held by the Naiyāyikas (Asatkāryavādins) because Rasas already exist in an appreciative mind in the form of permanent moods (Sthāyi), and according to Satkāryavāda of Sāṃkhyaś, poetry creates (Bhāvayati) their manifestation in the form of Rasas. The theory of Rasabhāvanā of this kind is supported by Bharata's explanation of the word Bhāva in a Kārikā:—

मावाभिनयसंबद्धान् भावयन्ति रसानिमान् ।

यस्मात्तस्मादमी भावा विज्ञेया नाट्ययोक्तृभिः ॥ 6. 35.

Dhanāñjaya was not in favour of giving a place to Sānta as one of the Rasas even among the Śravya Kāvyaś though Sānta was well established as a Rasa by the Dhvanikāra.

In the period when the Dhvaniivāda was condemned by the critics and the Rasa alone was regarded as the soul of poetry there appeared in the field of literary criticism, Abhinavagupta, who was a staunch follower of the Dhvani school and an advocate of the Rasa theory. The foundation of this theory as laid down by Ānāndavardhana, though was considerably shaken by the critics, was so firmly established by Abhinava that all later writers on Alaṅkāra Śāstra paid respects to his words as coming from one of the greatest authorities. He criticised the views of the advocates of the Anti-Dhvani school, and especially ridiculed Bhaṭṭanāyaka and his method of the realization of Rasa in his Locana, and the Abhinavabhārti. According to him the Rasadhvani is the soul of poetry, and all other poetical elements embellish poetry.

It is through the Abhinavabhārti that we get a number of references to the verses and works of the earliest authors regarding the theory of Rasa, histrionics, music and dramaturgy. The three principal views of Bhaṭṭa-Tauta, Sri Śaṅkuka and Bhaṭṭanāyaka with regard to the realization of Rasa which is developed on the basis of the Rasasūtra of Bharata, are also summarised and criticised by him for the first time. A new theory which is an improvement on Bhaṭṭanāyaka's view, regarding the psychology of the realization of the Rasa was started by him, and this was followed by later Alaṅkārikas

1. IV 85. Dasarūpakāvaloka.

2. IV, 42.

until recently. He established that the Dhvani and the Rasa constitute the soul of poetry and showed the relation of other poetical elements to this soul, by his efficient exposition and remarkable mastery over the subject. The advocates of the Dhvani school found a serious defect in the orthodox theory of Rasa started by Bharata as there was no provision for including in poetry such an excellent verse as मम वस्मिन्, etc. According to the Rasa school only those verses that develop the Rasas can be designated as the best form of poetry, and not those where certain beautiful plot or Alaṅkāra is suggested.

To rectify this defect in the theory of Rasa they introduced the theory of Dhvani in which Rasa also is held in a very high esteem. Regarding the Sāntarasa, Abhinava not only proved that it was capable of being fully developed in all forms of poetry but also gave it a prominent position amongst the other Rasas; and probably thus we get a portion in the Nāṭyaśāstra dealing with the Sāntarasa and commented on by Abhinava for the first time.

The Dhvani and Rasa theories although very well established by Abhinava had, nevertheless, to face subsequently the attacks of two rival schools, namely, the Vakrokti and Anumāna advocated respectively by Kuntaka and Mahimabhaṭṭa. Kuntaka held that Vakrokti or the peculiar mode of expression of beautiful ideas, which is different from the ordinary course of expression constitute the essence of poetry. This is an Alaṅkāra to the poetry which consists in a special combination of words and ideas and is adorned by this kind of Alaṅkāra. The Rasas and Vyaṅgyārtha also, he brought under the Alaṅkārya (to be adorned) and from this it is apparent that he was not quite antagonistic towards the Rasa and Dhvani schools. He disapproved of the doctrine of the Rasavad, etc. which were included by Bhāmaha and others as Alaṅkāras, and defined it in his own way as the essence of poetry.

Mahima, on the other hand, believed that the Rasas were the soul of poetry and in this respect he followed the orthodox Rasa theory. He disapproved of the individuality of the Dhvani in the realization of Rasa and replaced it with a peculiar kind of inference or Kāvya-numiti. His chief object was to refute the third Vṛtti of the words, namely, the Vyañjanā which was attributed to them by the Dhvaniivādins.

Bhoja who came next was a contemporary of these two rival schools, and is generally identified with the king Bhoja of Dhārā. He held a new theory regarding the Rasa and in his voluminous work, entitled, the Śrīngāraprakāśa, he denied the existence of many Rasas as advocated by earlier writers, but proclaimed that the Śrīngāra alone is the Rasa which is no other than the supreme ego or Ahaṅkāra.¹ For the first time also he advocated that from Śrīngāra spring up all the 49 Bhāvas, Rati, etc.² because the appreciative spectator who is endowed with Śrīngāra alone enjoys all these Bhāvas. Bhoja also rejected the view that the Sthāyī transform themselves into the form of Rasa when helped by other factors, and held that if the Sthāyī Bhāvas are capable of producing Rasas there is no reason why other Bhāvas also are not capable of transmuting themselves in the same way; and therefore, it will not be correct to restrict the number of Rasas to eight or nine as has been done by previous authors. The classification of Bhāvas into three classes as Sthāyī, Sāttvika and Vyabhicāri as found in the Nāṭyaśāstra, and the origin of Rasa as explained in the Rasasūtra of Bharata are also refuted by Bhoja. In his opinion, all these Bhāvas are to be called only as Bhāvas and not as several classes of them,³ and the Rasa alone gives rise to these Bhāvas.⁴ He also refuted the other theory of Bharata that one group of four Rasas is the cause of the other four and explained how the one Ahaṅkāra is to be considered as Rasa and how the same can give rise to those Bhāvas which are related to the Rasa.⁵

1. न रत्यादिभूमा रसः । किन्तर्हि शुङ्गारः । शुङ्गारो हि नाम+++ आत्मनोऽङ्गारविशेषः । स चेतसा रत्यमानो रस इत्युच्यते । यदस्तित्वे रसिकोऽन्यथात्वे नीरस इति ।

Śrīngāraprakāśa. Prakāśa. 11.

2. वयन्तु मन्यामहे रत्यादीनामयमेव प्रभव इति ।

शुङ्गारिणो हि रत्यादयो जायन्ते नाशुङ्गारिणः ।

ibid.

3. नन्वद्वौ स्थायिनोऽद्वौ सात्त्विकास्त्रयस्त्रिंशद्वयमिचारिण इति भुवते । न तत्तत्तु । यतोऽमीषामन्यतमस्यैतैरेव निर्वर्त्यमानत्वात् ।

ibid.

4. स शुङ्गारः सोऽभिमानः स रसः तत एते रत्यादयो जायन्ते ।

ibid.

5. अप्रातिकूलिकृतया मनसो मुदादेर्यस्त्विविदोऽसुभवहेतुरिदमिमानः ।

ज्ञेयो रसस रसनीयतयाऽऽत्मशक्ते रत्यादिभूमनि पुनर्वितथा रसोक्तिः ॥ *ibid.*

Aucitya or appropriateness was put forward as the life of poetry which is made up of the other poetical elements Kṣemendra Guṇa, Alaṅkāra and Rasa, in another new school of literary criticism after the time of Bhoja. This school started with Kṣemendra who expressed his views in a work, namely, the Aucityavicāracarcā. He thinks Aucitya or propriety as the life of all the poetical compositions, because the Guṇa, Alaṅkāra or Rasa used improperly never beautify the poem, but on the contrary lose their own beauty also. The necessity of Aucitya, however, was pointed out first by Ānandavardhana,¹ and the poets were enjoined to observe Aucitya for the evolution of the Rasa. But Kṣemendra reversed that view and held that the presence of the Rasas contributes to Aucitya, and also insisted on Aucitya being strictly observed not only in the case of Rasas but also in every particular word, sentence, verb, case, gender, number, etc. contained in the poem. As life gives beauty to every part of the body and in its absence the beauty is lost, even so the presence of Aucitya alone beautifies the other elements of poetry. Kṣemendra accepted nine Rasas including Sānta, and in this respect he was a follower of the Dhvanikāra.

To sum up, there were altogether eight different schools of literary criticism and the principles of these schools were originally formulated by different scholars independently. Later on, the Rasa theory alone gradually came into prominence, having cast into the shade the principles of other schools. The best critics in later times were great advocates of the Rasa theory and protected it by their forceful arguments and brilliant support. At this stage all original speculations with regard to the development of the science of literary criticism came to an end and investigations with a view to find out distinct characteristics of the poetical language also ceased for ever. All later works on poetics headed by the Kāvya prakāśa of Mammaṭa do not expound any original theory but treat the different theories already existing in a comprehensive manner, after assigning the different poetical elements to the poetical soul Rasa. The Kāvya prakāśa is a work of outstanding merit amongst later treatises and it served as a model for them.

Unlike Mammaṭa and his followers Śāradātanaya set aside all other aspects Guṇa, Alaṅkāra, Rīti, etc. and dealt with in this

1 Dhvanyāloka p. 145.

work the theory of Rasa alone as expounded by Bharata, Kohala, and others and as modified by the Dhvanikāra, Bhattanāyaka, Dhanañjaya, Abhinava and Bhoja. How far, however, Śāradātanaya followed these writers and what special principles were adopted by him from their works will be treated in detail in the sequel.

IV. SPECIAL POINTS OF INTEREST.

The subject matter of the work may be said to be the science of the stage and everything connected with it, although the author chooses to name the work as the Bhāvaprakāśana. It is a well-known fact that the theatrical science, like all other Indian sciences, claims a divine origin and that the oldest treatise on dramaturgy available at present is styled as one of the Vedas. Several stories are current with regard to the origin of this Veda; Nāṭyaśāstra records one while two others are narrated in this work.¹

All the three accounts agree on one point, namely, that Brahma taught the Nāṭyaveda to Bharatas who composed certain works, which were later on, known as the Nāṭyaśāstra. From a statement on page² 287 it can be surmised that the original Veda was a work of an encyclopædic nature and for that reason Bharatas had to compose several digests of it, in order to help the professional actors. The extant Nāṭyaśāstra in six thousand granthas is said to be a summary of another preceding work which consisted of 12 thousand granthas.³ This theory is corroborated by the passages found quoted in this⁴ work and other treatises, from the works of Ādibharata and Vṛdhabharata which are now lost; secondly, Dhanikas and Abhinava⁵ style the author of this Nāṭyaśāstra as Saṭsāhasrikāra, and thirdly, quotations of many Āryā verses belonging to earlier works and authors are found in the sixth chapter

1. *Vide* pp. 55-57 and pp. 284-286.

2. नाट्यवेदाच्च भरताः सारमुद्दृत्य सर्वतः ।

सङ्ग्रहं सुप्रयोगार्हं मनुना प्रार्थिता व्युत्तुः ॥

3. एकं द्वादशसहस्रैः श्लोकैरेकं तद्वर्ततः ।

षड्विंशतिः श्लोकसहस्रैर्यो नाट्यवेदस्य संग्रहः ।

भरतैर्नाम तस्तेषां प्रख्यातो भरतज्ञयः ।

Bhāvaprakāśana p. 237, 9-11.

4. P. 86, 14. Rāghavabhatta's commentary on the Abhijñānaśākuntala

pp. 5, 6, 8, 10, 12, 16, 18 etc.

5. Daśarūpakāvaloka IV 2.

6. Abhinava Bhāratā p. 8, 24.

of the Nāṭyaśāstra. Abhinavagupta¹ also mentions the view of certain previous authors who held that the present Nāṭyaśāstra was written by the followers of Bharata to prove the superiority of the Nāṭyaveda introduced by Brahma over those of Sadāśiva, and Bharata. Abhinava does not, however, subscribe to this view and calls the inventors of this story as Nāstikas. But he does not for a moment deny the existence of the earlier schools, previous to the composition of the present Nāṭyaśāstra. It may also be noted that in the list of the different authorities whom Śāradātanaya followed² Sadāśiva stands first, and this Sadāśiva, it may be pointed out, was one of the founders of the Science of Music according to the testimony of Sārṅgadeva in his Saṅgitaratnākara.³ The views of Sadāśiva and Brahma⁴ are explained in the Bhāvaprakāśana regarding the origin and nature of the Rasas. On these grounds it can be said confidently that when it was found necessary to summarise the original Nāṭyaśāstra because of its encyclopaedic nature, the present Nāṭyaśāstra was composed which represents a summary of a bigger work.

When the present Sāstra also was found very complicated for the dramatists and not easily accessible, the later writers on dramaturgy such as Kohala, Mātrgupta, Subandhu, Drouhiṇi and Harṣa composed independent works of their own as epitomes of the earlier Nāṭyaśāstra. These authors are quoted by Śāradātanaya only when they differ materially from Bharata whose view he mainly followed. The nature of the extracts, found quoted from the works of these authors in later works, also confirms the belief that these must have been written on the lines of the Sāstra while summarising the same.

Śāradātanaya followed the method adopted by the successors of Bharata such as Kohala, etc. and composed this work which is a condensed form of the Nāṭyaśāstra, and incorporated the views of all eminent authors who followed Bharata. Dhanañjaya in his Daśarūpaka summarised only those chapters of Bharata which deal with the actual dramaturgy and Rasa; while Śāradātanaya, Viśva-nātha and Śingabhūpāla unlike Dhanañjaya had comparatively a broader view in mind while preparing their summaries of the Nāṭyaśāstra.

1. 8, 16. *ibid.* 2. P. 2, 16. 3. I, 15. 4. pp. 152, 17, 47, 10.

As has been shown by the author on page 3, the subject matter of this work is divided into four main divisions and the whole work of ten chapters, explains these four divisions one after another. In these four divisions Śāradātanaya ably summarises not only the entire subject matter of the 36 chapters contained in the Nāṭyaśāstra, but also examines the theories attributed to the mythical authors like Sadāśiva etc. who came before, and those of historical authors who came after Bharata. These sections are: (1) Bhāva, (2) Rasa, (3) the relation between the words and their meanings, and (4) the different types of dramas. The arrangement of these sections is quite logical, for Bhāvas when combined with one another rouse up the emotions and bring to the spectator the aesthetic enjoyment and, therefore, it is reasonable to deal with these two sections one after the other in the beginning. The relation of the words and the emotions has been treated next, because unless the spectator is fully aware of it, no enjoyment of Rasa is possible by witnessing the dramas, and no poet without the knowledge of it can select the appropriate words in their dramatic compositions. The last section deals with the different types of dramas, the representation of which results in the aesthetic pleasure of many kinds.

As Bhāvas and Rasas are connected together as cause and effect, they are treated consecutively within the first five and half chapters of the Bhāvaprakāśana. Let us now consider in brief the special points of interest in their treatment.

The full treatment of the nature and functions of the Bhāvas in developing the Rasas, has been split up into twelve I Bhāvas. smaller divisions.¹ The treatment of the Rasas likewise occupies twenty sub-divisions.² Following Bharata, Śāradātanaya also gives importance to the Nirukti of the words denoting particular Bhāvas and Rasas, along with their definitions and divisions. Let us note in this section only the peculiarities that our author introduced in the treatment of the Bhāvas and the Rasas:—

(1) Unlike his predecessors, he names³ eight kinds of Uddīpana-vibhāva which are attached to the eight Rasas and defines them accordingly.

1. P. 2, 28-36. 2. P. 8, 6-8, 14.

3. 1. कलित, 2. कञ्जितामसं, 3. स्थिर, 4. चित्र, 5. कर, 6. रुद्ध, 7. निश्चित, 8. विह्वल *Vide* p. 4, 12,

(2) He mentions Anubhāva as of four kinds, according as they are produced by mind, speech, body and sense.¹ This new method, adopted by our author according to the suggestion of Bhoja² in his Sarasvatīkaṇṭhābharāṇa, was designed to include the twenty kinds of Alaṅkāras of the Heroine such as Bhāva, Hāva, Līlā, Vilāsa, etc. and eight kinds of Gunas of the Hero such as Sobhā, Vilāsa, etc., into the Anubhāvas of Mana-Ārambha and Gātrārambha. These are considered as Sāmānya Abhinaya³ by Bharata and as Alaṅkāras of the Hero and the Heroine by Dhanañjaya. In this connection an improvement is noticeable here inasmuch as the twelve kinds of Vācīkābhinaya, treated by Bharata in the chapter⁴ of Sāmānyābhinaya, are considered here as the Anubhāvas due to speech, while the four Rītis, four Vṛttis and the four Pravṛttis of people of different countries who talk seven Bhāṣas and seven Vibhāṣas, are considered as Anubhāvas due to sense. Regarding the number of Rītis and Vṛttis our author accepts only four according to Rudraṭa, but suggests two more Rītis, Saurāstrī and Drāviḍī instead of Māgadhī and Āvanti accepted by Bhoja.⁵ He adds one more Vṛtti, namely the Mīśrā to the usual group of the four Vṛttis. Followers of Udbhata, added a new Arthavṛtti to the usual four and this vṛtti is mentioned and refuted⁶ by Dhanañjaya in his Daśarūpaka. Bhoja in his Śṅgāraprakāśa⁷ after describing the four Vṛttis as usual added a fifth namely the Vimiśrā which represents a combination of all the other Vṛttis. This view of Bhoja and Dhanañjaya is recorded by our author in the Bhāvaprakāśana.⁸

(3) After having explained the nature of the 33 Vyabhicāri-bhāvas, Śāradātanaya criticises very bitterly the view held by Rudraṭa or Rudra in his Kāvyaālaṅkāra and Śṅgāratilaka expressing the possibility of every one of the Vyabhicāribhāvas being developed in the form of Rasas. The theory of Śānta Rasa as developing from one of the Vyabhicāribhāvas also is condemned on the same basis. Following Dhanañjaya, Śāradātanaya does not acknowledge the Sama and Nirveda to be the Sthāyī of Śānta Rasa; but generally approves the view that only in those cases when one Bhāva being supported by other Bhāvas evokes the Rasa, then that Bhāva should be considered as the Sthāyī of the particular Rasa so

1. P. 5, 18.

2. P. 478. 48. N. S. P.

3. XXII.

4. XXII.

5. Sarasvatīkaṇṭhābharāṇa p. 188.

6. II, 56.

7. MS p. 176.

8. p. 12, 7.

evoked. That being so, if any other Bhāvās such as Nirveda, etc. are capable of producing a Rasa they should also be included in the group of the eight Sthāyīs.

The Nirukti of the Bhāvās, is an item of interest in this work which deals in the beginning of the 2nd. chapter with the derivation of all words denoting Bhāvās. No other writer on dramaturgy has given such profuse information on the derivation or Nirukti.

The author next proceeds to deal with what is known as the chief function of Bhāvās, which evokes the Rasas. II. Origin of the mind of audience when represented through the gestures. In this section he states different theories about the origin, definition, nature and function of the Bhāvās and dramatic Rasas but many among them are not mentioned in the Nāṭyaśāstra. The theories held by different schools are given below in brief—

1. The theory embodied in the Rasasūtra which was derived from the Nāṭyaveda of some earlier Bharata, is stated by Śāradātanaya as the origin of the Rasa school of thought. He says in this connection: एवं हि नटयवेदेऽस्मिन् भस्तेनोच्यते रसः। Here he means by भस्तिन् the present Nāṭyaśāstra of six thousand granthas. In support of this statement our author quotes a prose passage, explaining the procedure of Rasabhāvanā after attributing it to one Bharatavṛddha.² The striking resemblance between the passages of Bharatavṛddha and Bharata³ and the brevity of the latter support the theory stated already in the beginning that there were several older works which formed the basis of the present Nāṭyaśāstra. According to the Rasa chapter of Bharata, the next question as to whether Rasas are produced by Bhāvās or otherwise is answered by our author following the statement of Bharata⁴; but here in support of that statement he refers to a verse attributed to Vāsuki. This very verse is found quoted in the present Nāṭyaśāstra⁵ in support of the same view along with other verses preceded with the preamble: भस्ति नाम श्लोकः।

1. Bhāvaprakāśana P. 86.2. *ibid.*3. Nāṭyaśāstra. 6th chapter.4. *ibid.*

5. G. O. S. VI 89.

It may, therefore, be inferred that the verses found in Bharata¹ with the introductory lines as भद्राङ्गुलिर्द्वयौ श्लोकौ भवतः । सुत्राङ्गुलिदे भवतः । अत्र श्लोकः । etc. must be the quotations from some earlier works. In connection with this quotation from Vāsuki and the passage² on p. 47 it may be noted that the Rasa theory stated in the 6th. chapter of the Nāṭyaśāstra and quoted by our author may be the same as that held by Vāsuki.³ Then, following the 7th. chapter of Bharata the nature and functions of Bhāvas are explained. While attempting to fix the proper place from which the Rasas emanate, our author confirms the view of Bhaṭṭa Lollaṭa, holding that they really emanate from the heroes Rama etc. and to a certain extent from the actors also, as they represent the same mental condition of Rama and others by their clever acting. The spectators looking to the Bhāvas as represented by the actors feel Rati and Rasa in the actors and obtain enjoyment themselves.

(2) The nature of Rasa and its changes as described by some previous Ācāryas is stated next.⁴ The view of Bhaṭṭa Lollaṭa regarding the Rasāśraya is refuted by the advocates of this theory as was done by Saṅkuka, and Rasa is defined as a feeling of things that brings pleasure to the mind.⁵ According to this definition only Śṛṅgāra can become Rasa and not Vīra, Karuṇa etc. This difficulty was removed by a very interesting illustration, namely, of the six Rasas: sweetness, bitterness, etc. Bitterness also is considered as Rasa because bitter things also can create certain Rasāsvāda. The people who use them get a sort of pleasure in different times and places as they get the sweet taste from sweet things. Similarly, people are born with many Saṁskāras of friendship, enmity, antipathies, etc. of Past, Present and Future and they have different likes and dislikes. Therefore the representation of Vīra, Karuṇa, Bhayānaka, etc. also create aesthetic pleasure differently in different spectators endowed with different tastes. The same dramatic representation again may produce the feeling of Śṛṅgāra in some, Hāsyā in others, or Adbhūta in some and Karuṇa in others according to their Saṁskāras. So the feeling which creates the mental plea-

1. Nāṭyaśāstra, 6th chapter.

2. उस्पतिस्तु रसानां या पुरा वासुकिनोदिता । Bhāvaprakāśana.

3. For the school of Vāsuki *Vide* p. 2 *ibid.*

4. Bhāvaprakāśana p. 40, 16.

5. मनसो ह्यद्वयजननः स्वादो रस इति स्मृतः । *ibid.* 40, 2.

sure is considered as Rasa and as the pleasure is of many varieties, it is divided into as many different Rasas.

3. Śāradātanaya informs us that the third theory, regarding the origin of Rasas, was communicated by Śiva to Vivasvān or Sun and described in a work entitled the Yogamālāsamhitā, where Śiva also gives instructions on the nature of Tāṇḍava, Lāsyā, Nr̥tta, Nāṭya and Nartana.¹ The theory, which is stated below, is not mentioned in the Nāṭyaśāstra of Bharata; but Bhoja² follows this view in his Śṛṅgāraprakāśa. According to this theory, when the Ego or Ahaṅkāra, through its Abhimānavṛtti and sense-organs, comes in contact with the outward phenomena it obtains the form of Rasa with all its different manifestations, in accordance with the three qualities of Sattva, Rajas and Tamas with which the Ego is endowed. To prove this view, here the Sāṅkhya school of Prakṛtīvikāravāda has been followed and the nature of Ahaṅkāra and Abhimāna is defined. Rasa is nothing but this Ahaṅkāra and Abhimāna of the Hero and Heroine, which get many forms in accordance with the Bhāvas, and Guṇas. When a drama is enacted on the stage, the spectators, endowed with Ahaṅkāra and Abhimāna similar to those of the Hero and Heroine, bring themselves into the same position mentally, as occupied by Bhīma and Hanumān on the stage when Draupadī and Sitā were troubled by Duśśāsana and Rāvana respectively. By doing so, they feel Ahaṅkāra and Abhimāna towards one party in the stage and forgetting themselves, enjoy the same feeling as was enjoyed by Bhīma and Hanumān. As the audience feels the eight kinds of emotions Śṛṅgāra etc., it also should be observed that the Ego and Abhimāna change themselves into eight kinds of emotion known as the eight Rasas. So the Rasa according to this theory is nothing but a change in the form of Ahaṅkāra; in other words, the Rasa is a Manovṛtti or emotion.³

4. The view of Padmabhū on Rasa is treated next.⁴ This Padmabhū may be another name of Brahman. His view is stated only with reference to the ninth Rasa Śānta, as he followed generally the view previously mentioned with regard to the origin of the other

1. Bhāvaprakāśana p. 45, 15.

2. Prakāśas, 7 and 11.

3. Bhāvaprakāśana p. 46, 21.

4. p. 47, 8. *ibid.*

Rasas. As only Ahānkāra, by coming in contact with the outward phenomena through Abhimāna-vṛtti, changes in the form of Rasa, according to Padmabhū, there could be no Sānta Rasa; because Sānta is a condition of the mind which is entirely devoid of the Ego. Actors also cannot represent a state of the mind, which is devoid of the Ego, as it has no Vibhāva and Anubhāva.

5 Nārada's view on the origin of Rasa comes next.¹ This theory is more or less similar to that described in the Yoḡamālā-samhitā; and according to Nārada, the Rasas represent the changes of the mind or Manovikāra and the Ahānkāra and Guṇas help the mind to get these changes, which represent the Rasa feeling. When the mind, which is endowed with the Guṇas Sattva etc., comes in contact with the outward phenomena, it evolves certain feelings which are called Rasas. The Sānta Rasa also has been accepted by Nārada as enjoyable in certain state of mind, where the quality of Sattva is predominant, and therefore, does not come in contact with the outward happenings.² Though the nature and the origin of the Sānta Rasa has been explained by Nārada, no one seems to have favoured the view that it is stage-worthy.

Having explained the different theories on the origin and the nature of dramatic Rasas, which are not recorded in the present Nāṭyaśāstra, Śāradātanaya discusses the nature of cognition of the spectators on seeing the actors representing diverse characters, like Rama etc. The view of Śaṅkuka on this point has been specially explained and refuted by our author following the theory of Bhaṭṭanāyaka. According to Śaṅkuka, this cognition is different from the true, false and doubtful knowledge, as well as from the knowledge of similarity (Sadrśya-Buddhi.) But it is characterised by him as the knowledge of the Oitaturaga or a horse painted in a picture. The Anumāna theory of Śaṅkuka regarding the aesthetic pleasure has, however, been ridiculed by later schools on the ground that Rasa cannot be inferred, as inference cannot produce any aesthetic pleasure. But these schools are mostly silent on the view of Śaṅkuka with regard to the nature of this cognition. On this point the view of Śāradātanaya is worthy of note. He thinks that this cognition must be accepted as true knowledge, as it serves the purpose desired by the spectator i. e. Arthakriyākāri. Such knowledge, our author thinks should be accepted as true, as that serves the purpose, desired by the

1. P. 47, 12 *ibid*.2. P. 48. 4 *ibid*

knower, through the object of the knowledge. As the spectator gets the Rasāswāda while observing the actor in the form of Rāma, this knowledge also must be considered as the true knowledge.

Bhaṭṭanāyaka is followed by Śāradātanaya in another important point regarding the nature and the mode of enjoyment of Rasa by the audience. There are altogether four schools, whose principal theories are based on the Rasa-Sūtra of Bharata and promulgated by Lollāta, Śaṅkuka, Bhaṭṭanāyaka and Abhinavagupta, who advocate the theories of Utpatti, Anumiti, Bhukti and Vyakti of the Rasas respectively. Bhaṭṭanāyaka attributes three functions (namely Abhidhā, Bhāvakatva and Bhojakatva) to the words contained in the poetic composition and through these three functions, the Rasa is enjoyed either by their dramatic representation or by listening to it. In this respect Śāradātanaya followed Bhaṭṭanāyaka; but he slightly differed from him with regard to the mode of enjoyment of Rasa. Bhaṭṭanāyaka's Rasānubhava is compared to the Parabrahmānanda, as the spectator finds in him a consciousness of bliss, which is different from the cognition and memory (Smṛti). But the Rasānubhava according to Śāradātanaya is similar to the Jīvātman's enjoyment of the world, which is composed of the Tattvas from Māyā to earth. According to the Kashmirian Śaiva philosophy, Jīva enjoys the world, though it is full of miseries, through the three functions (Tattvas) namely Rāga, Vidyā and Kalā. By the same process, the spectator also, by observing the Bhāvas in a dramatic representation, obtains several kinds of enjoyments which are designated as Rasas, through the three elements Rāga, Vidyā and Kalā. This view, regarding the nature of the Rasānubhava, is more appropriate than that of Bhaṭṭanāyaka, as the dramas are intended only to represent the daily life of human beings. The Jīvas enjoy several Rasas in their every-day life. The same actions, enacted by clever actors by following the beautiful compositions of the poets, make the Jīvas, who possess similar impressions of their own deeds, identify themselves with the Heroes. Thus they enjoy the worldly pleasure or sorrow after forgetting themselves through the same process to which they are subjected in actual life. This gets further support if we note in this connection the well-known sayings of Kālidāsa,¹ Bharata² and Dhananjaya³. As the Nāṭya is the representation

1. त्रैगुण्योद्भवमत्र कोकचरितं नानारसं दृश्यते । Mālavikā. 1.
2. त्रैलोक्यस्यास्य सर्वस्य नाट्यं भावानुकीर्तनम् । Nāṭyaśāstra. 1, 107.
3. अवस्थानुकृतिर्नाट्यम् । Daśarūpaka. 1, 7.

of the daily life, the enjoyment of Nāṭyarasa also must be more appropriately compared (as Śāradātanaya does for the first time) to Samsārānanda and not with the Brahmānanda. In this respect Śāradātanaya follows the principles of the Śaiva philosophy and quotes the same theory from Śivāgama in support of his contention.

Having explained the origin, nature, place, realisation and the cause of the Nāṭyarasa, Śāradātanaya tries to show, according to a promise contained in page 3, the relation between one group of Rasas to another as that of the cause and effect. He further proves, on the same ground, that those that produce the other Rasas, are chief among them, while the others are subsidiary. Regarding the casual relation between the two sets of Rasas, Śāradātanaya, as usual, states two schools of thought. He attributes one, among the two schools, to Vyāsa who taught it to Nārada, through whom it was transmitted to Bharata, who circulated it to the world. The general theme of these two schools is that the four Rasas, Śṛṅgāra, Raudra, Vīra and Bībhatsa produce the other four Rasas. This theory is found in the Nāṭyaśāstra, which does not mention the mythical explanations of it, as found in this work¹. According to the first school, the four Rasas were created by Paramātman (Brahma) from the four Vedas; Śṛṅgāra was created from Sāma, Vīra from Ṛk, Raudra from Atharva, and Bībhatsa from Yajus. These four Rasas again produced the other four Rasas, Hāsya, Adbhuta, Karuṇa and Bhayānaka and therefore should be considered as more important than others.

According to Vyāsa, however, Śiva, after the destruction of the world, first created Viṣṇu and Brahma. The goddess Śakti stood in his left. In obedience to the instruction of Śiva, Brahma created the world and when he wanted to see the deeds of Śiva in the previous Kalpa, Nandikeśvara appeared before him and taught him the whole Nāṭyaveda. Nandi also asked Brahma to compose a drama on the lines suggested in his teachings and asked him to enact it by the help of Bharatas. Brahma thereupon composed a Rūpaka, Tripuradāha by name, and the Bharatas staged that before him. When Brahma was watching the love of Śiva, the destruction of Tripura, of Dakṣa's sacrifice and of the world as enacted by the Bharatas, he was deeply touched and impressed and, as a result, the four Vṛttis, Kaiśiki, Sātvatī, Arabhaṭī and Bhārati came out

1. Vide, Page 54-58 of the Bhāvaprakāśana.

spontaneously from his four mouths and these four Vṛttis caused respectively four Rasas Śṛṅgāra, etc. That the other four Rasas Hāsya etc. are capable of being produced by the first four is very logically explained by Vyāsa from the performance of the same drama Tripuradāha.

A similar story regarding the staging of the Tripuradāha by Bharatas in the presence of Śiva, is found in the Nāṭyaśāstra.¹ About the origin of the four Vṛttis, however, we find an explanation in the Nāṭyaśāstra² different from the one stated above. But Śāradātanaya mentions briefly both the stories while stating the origin of Vṛttis in the beginning of the Bhāvaprakāśana.³

Further portion of this section is devoted mainly to instruct the poets how to develop the Rasas in combination with the Bhāvas in their works. It also summarises the important Bhāvas, which are related to Śṛṅgārarasa and are found scattered in several chapters of the Nāṭyaśāstra.

III. In the third section, Śāradātanaya discusses two points namely (1) the aims and object of the poets in composing respective poems and (2) how the poems serve the object intended by the authors and expected by those who attend the dramatic performance. The conclusion of our author, regarding the first point, is virtually the same as we find in Bharata, whose views were modified and developed to a certain extent by Ānandavardhana and Dhanañjaya. According to these writers who belong to the Rasa school, the chief aim of poets is to rouse up the emotions of the audience or hearer in the form of sentiments called Rasas by the presentation of appropriate exciting factors (Vibhāvas) and external manifestations (Anubhāvas) and secondary moods (Vyabhicāribhāvas) through their compositions. This being their chief object, the Alaṅkāras, Guṇas, and also Ritis should be used in their compositions as subsidiary elements, so that the chief purpose of the poems may be fully expressed.

Regarding the second point, namely, the mode in which these sentiments (Rasas) are evoked in the mind of the audience, Śāradātanaya states two different views, namely those of Vākyārthatā and Vyaṅgyatā held by Dhanañjaya and Ānandavardhana respectively. Though, chronologically, Ānanda was earlier than Dhanañjaya, the author gives special importance to the views of the

1. IV 10. 2. Vide chapter XX. 3. P. 12.

latter, which he mainly follows. Briefly put, Dhanañjaya's view is that Rasas are evolved in the minds of the audience through the Tātparyaśakti of the words and not by the (Vyāñjanāvṛtti) suggestive capacity of them, as held by the followers of the Dhvani School. Tātparyaśakti of the words is no other than the desire on the part of the poets to produce Rasas in the minds of audience through their compositions, by presenting the appropriate Vibhāvas etc. As the audience also gets the same Rasānubhava as desired by the authors, on following their compositions, the Vākyaṛtha of the poems is to be considered as Rasas, through the Tātparyaśakti. For the other Vṛttis, Abhidhā and Lakṣaṇā of the words only go so far as to present the Vibhāvas etc. Instead of attributing a new function of suggestiveness to the words, the Tātparyaśakti, which must be observed even by the Dhvani-vādins, may be extended in order to obtain the results expected through the suggestive capacity of the words.

So the connection between the Poem and Rasa, has been approved by Śāradātanaya as Bhāvabhāvakabhāva, and Pratipādyapratipādakabhāva and between Rasa and audience Bhōktrbhogyabhāva in accordance with the views held by Dhanañjaya and Bhaṭṭanāyaka. According to the Dhvani school, however, the Poems and Rasās are connected by Vyāñgyavyāñjakabhāva. This view, as started by Ānandavardhana and confirmed by Abhinavagupta and Mammāta, is treated next by Śāradātanaya, and the Sphoṭa theory of Gramarians, which is the basis of the Dhvani school, is stated at the end of this section.

Another very important matter dealt with in this section is the statement of three schools of thought regarding the connection between the words and their meanings, which is called Sāhitya. This connection must be known, as Śāradātanaya states, both by the poet and the audience; for unless they are conversant in this, the selection of the appropriate words and the enjoyment of Rasa would be an impossibility for both of them.

1. According to the first school, the words and their meanings are connected in twelve different ways. These twelve connecting links are divided into three groups, each consisting of four, namely:—

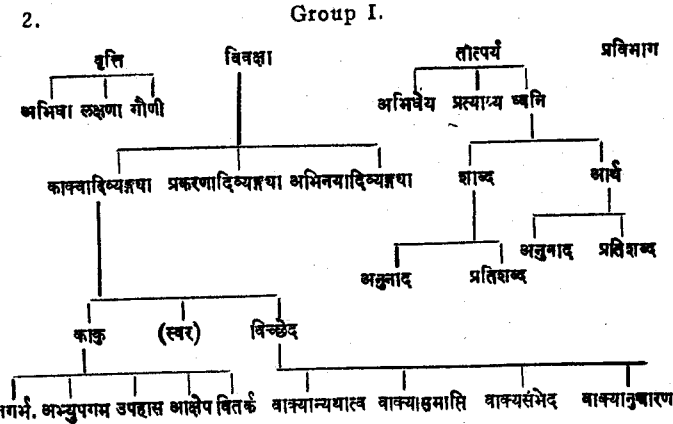
- (1) Vṛtti, Vivakṣā, Tātparya, Pravibhāga.
- (2) Vyapekṣā, Sāmarthya, Anvaya, Ekārthibhāva.
- (3) Dōṣahāna, Guṇopādāna, Alaṅkārayoga, Rasāvīyoga.

This classification of our author is taken from the Śṛṅgāraprakāśa of Bhojadeva, who treats these groups in a very elaborate fashion with many illustrations from the poems of eminent authors in five Prakāśas from 7th. to 11th.¹ These Prakāśas have been summarised by Śāradātanaya, who quotes the same examples as given by Bhoja. The accompanying tabular statement² will show how the Dhvani has been taken as a part of Tātparya by Bhoja and following him, by Śāradātanaya. Dhvani, which is found only in poetry, has got a smaller scope than that of Tātparya which is found in all the three kinds of speech namely: Laukika, Vaidika and Poetical. Following the view of the Daśarūpaka and the Śṛṅgāraprakāśa, Śāradātanaya denies the existence of Dhvani as held by the Dhvani school as independent of the Tātparya-śakti and characterizes the difference of these two as that of a Brahmin and a Brahmacārin.

2. Abhinavagupta's view regarding the connection of words and their meanings is stated next. According to him, words and

1. तत्राभिधाविवक्षतत्पर्यप्रविभागव्यपेक्षासामर्थ्यनिवयैकार्षीभावदोषहानगुणोपादानलङ्कारयोगरसाविवियोगरूपाः सद्धार्यभोद्धृद्वा संनन्वाः साहित्यमित्युच्यते ॥

Śṛṅgāraprakāśa VII Pra. Compare with p. 145, 6-12 of the Bhāvaprakāśana.

objects meant by the words are connected with each other in six different ways.¹

3 The third school of thought, on this subject, is represented by Mammata in his Kāvya prakāśa. According to him, the words are connected with their meanings in three different ways.²

While mentioning the view of Mammata, Śāradātanaya summarises in metrical form the first five Ullāsas of the Kāvya prakāśa comprising the Sūtra and the Vṛtti using almost identical words as found in the latter work—a fact acknowledged by Śāradātanaya himself.³

IV. Having dealt with the connections between the Poems and the Rasas, so also between the words and their meanings, Śāradātanaya, in the fourth or the last section, treats of the different types of poems that evoke Rasāsvada in the minds of the spectators. The number of such poems is thirty according to Śāradātanaya, while Bhoja acknowledges twenty-four and Viśvanatha twenty-eight. These thirty kinds are divided into two main divisions as Nāṭya and Nṛtya. The ten well-known dramas of Bharata are taken as Nāṭya, while the other small types, numbering twenty, come under the division of Nṛtya. While defining Nāṭya, the author refers to two definitions as given by Dhanañjaya⁴ and Abhinavagupta⁵ respectively. According to Dhanañjaya, the gestures and dramatic representations of actors are designated as Nāṭya; while Abhinava defines Nāṭya as the feeling of the spectators identifying Heroes Rama and others in the actors.

1. I. वाच्य II लक्ष्य III व्यङ्ग्य IV गम्य V प्रत्याय्य VI शौर्य.
I वाचक II लक्षक III व्यङ्गक IV गमक V प्रत्यायक VI शौरक.
I अभिधा II लक्षणा III व्यक्ति IV गति V प्रतीति VI बुद्धि.

2. I. वाचक, II लक्षणिक III व्यङ्गक
I. वाच्य II लक्ष्य III व्यङ्ग्य
I. अभिधा II लक्षणा III व्यङ्गना

3. तत्र काव्यप्रकाशेन मयाऽप्यत्र प्रदर्शितम् । P. 175, 20.

4. अवस्थातुङ्गतिनिर्दिष्टम् Bhāvaprakāśana P. 180, 2. Daśarūpaka I. 7.

5. रामादितादात्म्यापत्तिर्भेदे या नाट्यमुच्यते ॥ Bhāvapr. P. 180, 8.
नाट्यं नाम नटगताभिनयप्रभावसाक्षात्कारायमाणिक्यनमानसनिश्चलाच्यवसेय etc.
Abhinava Bhāratī P. 268.

Through this Nāṭya and Nṛtya the aesthetic pleasure is enjoyed by the audience. Nṛtya types of Dramas represent certain Bhāvas only and they at times are regarded as inferior to the Nāṭya. But Nṛtta which is regarded as a subsidiary to Nāṭya and Nṛtya and represents a particular movement of the body without any gesture, is of two kinds, namely: Lāsya and Tāṇḍava. As the music and musical instruments also help the dramatic representation to produce the Rasas in the minds of the audience, Śāradātanaya undertakes to give the origin of the Indian music in brief. He begins with the creation and in stating it he follows the thirty-six principles (Tattvas) of the Saiva and Tāntric philosophy. With regard to the revelation of the seven Svaras with their twenty two Śrutis from the Nāda, Śāradātanaya also mentions two different views. One view holds the twenty two Nādis to be the cause of the seven Svaras with twenty two Śrutis and this view finds mention in the Sāṅgitamakaraṇḍa¹ and the Sāṅgitaratnākara.² The second theory is not known so far from any other work. According to this view the seven Svaras find their origin in the seven Dhātus, Tvak, etc.³ which are connected with the twenty two Dhamanīs or arteries all starting from the Navel (Nābhi). When five winds Prāṇa etc. controlled by the mind evoke the fire into the Dhātus through the Dhamanīs, Nāda is produced by a combination of the aforementioned fire and Dhātu. This Nāda is what known as the Svara. The different places of the Svaras and the number of Śrutis attached to the Svaras are due to the different situation of the Dhātus and the Dhamanīs. In this section, is treated in a condensed form the Science of Music, and Śāradātanaya follows principally⁴ the teaching of the three authors on music namely Bhoja, Abhinavagupta and Bharata in this respect. He treats then of the preliminary of the drama (Pūrvarāṅga) and its twenty two functions (Aṅgas) and the theme of the plot on the lines indicated in the 5th, chapter of the Nāṭyaśāstra and the Daśarūpaka of Dhanañjaya. Curiously enough Śāradātanaya takes considerable pains in explaining the meaning of the phrase., नाट्ये सुत्रधारः which is found in the beginning of every drama. Some dramas place this

1. P. 22; 18-21.

2. I, 8.

3. स्वगुरुणांसेवेदोऽस्थिमन्त्राङ्गानि धातवः । P. 186, 8.

4. P. 194, 5-7.

sentence after the Nāndī śloka while others before it, and the Sūtradhāra is required to recite the Nāndī verse. According to the testimony of Bāṇa all dramas of Bhāsa published in the T. S. S. and some other dramas such as the Bhagavadajjukiya, the Āścaryacūḍāmaṇi and the Mattavilāsa belong to the second category, while the dramas of Kālidāsa and others fall into the first. If the word 'Nāndyante' means "after the performance of Nāndī" then this phrase would not be appropriate in the dramas of Bhāsa and others as there Nāndī is to be recited after the entrance by the Sūtradhāra himself. In order to reach an understanding between the two contending views Śāradātanaya suggests two meanings, one as Tatpuruṣa and the other as Bahuvrīhi in order that both the cases may be covered. The Tatpuruṣa is suitable for all works coming under the first category, while Bahuvrīhi is suitable for the works of second category. According to the latter 'Nāndyante' means: "when that preliminary function (aṅga) preceding the Nāndī is completed" so that the Sūtradhāra's recitation of Nāndī after the sentence नान्यन्ते सूत्रधारः in some dramas is justified.

Nāṭaka is considered most important among all varieties of dramas, as it is the fountain-head of all Rasas, being 1 Nāṭaka. endowed with all the necessary Aṅgas. According to Śāradātanaya, Nāṭaka is said to be complete when it has five Arthaprakṛtis, five Avasthās, sixty four aṅgas, four Vrttis, five Sandhis, twenty one Sandhyantaras, thirty six Bhūṣaṅas and ninty Saṅgītāṅgas. In this respect, he does not follow Bhoja's Śṛṅgāraprakāśa where four groups of sixty four Aṅgas are said to make up a complete Nāṭaka. A new group of sixty four Alaṅkāras of the Nāṭaka is mentioned by our author and only fifty four of them are defined in this section. The thirty six Bhūṣanas mentioned by Bharata in the 16th. chapter mostly are incorporated in this group of sixty four while the original source of others is not known. Regarding the nature and functions of Nāṭaka Śāradātanaya follows mainly Bharata and Dhanañjaya and mentions the views of Kohala and Mātrgupta whenever the two latter differ. Among others Subandhu's classification of different types of Nāṭaka is worth mentioning. According to him the Nāṭaka is of five kinds, namely: Pūrṇa, Prasānta, Bhāsvara, Lalita and Samagra. Kṛtyārāvaṇa a fairly unknown drama is given as an example of Pūrṇa as the five Sandhis, Mukha etc. are fully deve-

1. P. 228, 11.

loped in that work. The Second variety of drama namely Prasānta should have five peculiar Sandhis, Nyāsa etc.¹ which serve the purpose of the Sandhis, Mukha, etc. The Svapnavāsavadatta is a good example of this kind of Nāṭaka in which these five Sandhis are developed. Though in this drama Śṛṅgāra is the chief Rasa, it is believed to be Prasāntarasabhūyistham,² as the Nirveda Vyabhicāri Bhāva plays a very important part in it. Here all the Sandhis as described by Śāradātanaya are found in the play of T. S. S. excepting the Pratimukha sandhi or the Nyāsa-samudbheda. This sandhi according to the original Svapnavāsavadatta as known to Śāradātanaya, consists of Vatsarāja's knowing Vāsavadattā to be living on noticing the peculiar Tilaka on the fore-head of Padmāvatī. Though this fact comes on the way of identifying the Svapnanāṭaka of T. S. S. with the original work known to Śāradātanaya, the quotation of one complete verse and other incidents as mentioned in this work prove that Śāradātanaya had before him the Trivandrum play as it is available to day with exception of the Nyāsasamudbheda which the play contained according to him. Looking to the nature of the references to the Svapnavāsavadatta of Bhāsa in the Bhāvaprakāśana, the Nāṭyadarpaṇa⁴ and the Lōcana⁵ of Abhinavagupta, it is easy to surmise that the Trivandrum edition of the work does not represent either a complete or a very faithful recension of the work in question.

The third kind of drama Bhāsvara has another set of five sandhis. The Bālarāmāyaṇa is given as an example which agrees more or less with the work of the same name which has been handed down to us. But to illustrate the first sandhi Mālā, an incident from the Mudrārāksasa has been cited, but this does not seem to be very appropriate to the contest.

The fourth kind of Subandhu's dramas is illustrated by the Vikramorvaśiya, and the description given here agrees with that contained in the printed edition. Some incidents from the stories of Vatsarāja, Yayāti and Rāma also are mentioned to illustrate the Sandhis in a drama of this kind.

1. See P. 288.

2. *ibid*

3. किरप्रकृतः कामो मे कीन्त्या प्रतिबोधितः । तान्दु देवीं न पश्यामि यस्या घोषवती श्रिया ॥

4. P. '84-8 पादाकाशानि etc.

5. P. 152 दक्षितपद्मकपाठ etc.

The fifth kind, namely the Samagra drama is represented by the Mahānāṭakā which possesses the characteristics of all the Vṛttis and the Lakṣaṇas. The Mahānāṭakā now extant can not represent the kind of drama described here as it is a collection of best compositions found in the dramas of Bhavabhūti and others. Nṛttavāra or Nṛttacāra also is mentioned as an example of this kind of drama but we hardly know anything about it.

With regard to the second Rūpaka, Prakarāṇa, three different definitions are recorded by Śāradātanaya in his 2 Prakarāṇa Bhāvaprakāśana following the views of three different authors on Dramaturgy. The first two of them are the same as are to be found in the Daśarūpaka and the Nāṭyaśāstra of Bharata. About the source of the third definition which differs from others on one point, namely, the insertion of Viṣkambhaka in the Prakarāṇa, nothing is known from the works on dramaturgy now available. Five dramas are named as illustrations of the five kinds of Prakarāṇas and among them the Padmāvati-pariṇaya describing the story of a Brahmin hero is entirely new.

Bhāṇa also has been defined here on the lines of Dhanañjaya, Kohala and Bhoja. Whether really the verses quoted 3. Bhāṇa. under the name of Kohala represent true quotations from his work or only his views in a metrical form we have at present no means to decide and the question will not be settled until we are so fortunate as to discover the work composed by Kohala. The ten Lāsyāṅgas are defined in this section but the definitions are generally different from those found in the 18th. chapter of Bharata. A new Aṅga Bhāvika also has been included by Śāradātanaya and defined along with the other ten.¹ This Bhāvika is quite different from the Bhāvikālaṅkāra of Bhāmaha, Daṇḍin and Udbhata. Śāradātanaya introduces here according to some authority the other four kinds of Nṛtta gulma, Śrūghalikā etc. to be administered in a Bhāṇa. Though all the four Nṛttas are mentioned in the fourth chapter of Bharata and commented on by Abhinava, the definitions of our author are remarkable for their clarity of expression and appropriateness. The explanation of the Bhadrasana and the Yantra through which these Nṛttas should be learnt, is found only in the commentary of Abhinava on Bharata.²

1. स्वप्ने विलोक्य दयितं क्रियते यत्प्रबुद्धया ।

मनोभवात्तया भावस्तद्वै भाविकमुच्यते ॥ Bhava-p. 246, 18,

2. Abhinavabhāratī, pp. 198-194.

Prahasana has been divided into three groups as Suddha, Vikṛta and Saṅkīrṇa on the lines of the Daśarūpaka 4. Prahasana. though Bharata advocates only two. Śāradātanaya informs us further that there should be two Sandhis Mukha and Nirvahaṇa, one Aṅka and six Rasas in a Prahasana. The Sairandhrikā, Sāgarakaumudī and the Kalikeli are mentioned as examples of the three kinds of Prahasanas but unfortunately all these three works no longer exist.

With regard to the definition of Ḍima, Śāradātanaya agrees with the views of Bharata and Dhanañjaya. In this 5. Ḍima. section one little thing is note-worthy. One verse regarding the definition of Ḍima is attributed to Bharata-muni by Dhanika¹ in his Daśarūpakāvaloka. This verse is not found in the Nāṭyaśāstra. But the first half of that verse is only found in the Bhāvaprakāśana followed by a different half² while only the second half of it is found in Bharata's Nāṭyaśāstra.³ According to this verse the definition of Ḍima was originally given by Brahmā in his Tripuradāha Ḍima which was enacted before god Siva. Two works Vṛtroddharāṇa and Tārakodddharāṇa which are no longer extant are mentioned here as illustrations of Ḍima.

In the definition of Vyāyoga the author mainly follows Bharata and not Dhanañjaya, but no illustration has 6. Vyāyoga. been given of Vyāyoga.

In the description of Samavakāra also he mainly follows Bharata and Dhanañjaya excepting in two points, namely 7. Samavakāra. the nature of the Nāḍikā and Kapaṭa. One Nāḍi, according to Śāradātanaya, is one-fourth of a Muhūrta and of two Ghatikās⁴ while according to Bharata it is the half of a Muhūrta.⁵ Regarding the Kapaṭa two definitions are given here following two different authorities though none can be found either in the Daśarūpaka or in the Nāṭyaśāstra. The definitions of

1. इदं त्रिपुरदाहे तु लक्षणं ब्रह्मणोदितम् । ततस्त्रिपुरदाहश्च ङिमसंज्ञः प्रयोजितः ॥

इति स्वयमेव भरतमुनिना etc., Daśarūpaka III 58.

2. इदं त्रिपुरदाहाख्ये लक्षणं ब्रह्मणोदितम् । उदाहरणमेतस्य बुद्धोद्धारणमुच्यते ॥ P. 248, 2.

3. IV. 10.

4. मुहूर्तस्य दुरीयासो नाḍिका षट्कालवयम् । P. 249, 10.

5. मातीसंज्ञा तेषां मानं कालस्य यन्मुहूर्तावर्षम् । XVIII 118.

Kapaḥ and Vidrava and the causal connection existing between them are worthy of note. The Amrtamathana Samavakāra which also is mentioned in the Nāṭyaśāstra¹ and which is said as composed by Brahmā is given here as an example.

The noteworthy feature in the description of the Vithi, is the introduction of the Lāsyaṅgas, and in this connection Śāradātanaya mentions the views of Kohala and Bhoja. Kohala was of opinion that the Lāsyaṅgas were only optional, while Bhoja considered them as compulsory.

The definition of Utsrṣṭikāṅka by Śāradātanaya is virtually the same as given by Bharata but they disagree on one point. Bharata is of opinion that it is devoid of three Vṛttis: Sātvati, Ārabhaṭi and Kaiśiki. But Śāradātanaya considers only Kaiśiki as unnecessary. He considers that Utsrṣṭikāṅka should end always as a comic play though it may be full of fights and the wailings of women.² Bharata is silent on this point. The fights which took place in earlier times among the divine heroes or with martial races should be described only in the Bhāratavarṣa because it is known as the Karmabhūmi. To illustrate this kind of drama, he mentions three plays describing the deaths of Lakṣmaṇa by Śakti, of Jīmūtavāhana and of Chandrāpīḍa where the play ends as comic. Śāradātanaya further informs us that Utsrṣṭikāṅka should have one Aṅka according to Bharata, two according to Kohala, and three according to Vyāsa and Anjaṇeya.³ As the present Nāṭyaśāstra does not mention any number, it is probable that this opinion of Bharata has been taken from some earlier authority who was also known as Bharata. Kohala admitted two Sandhis, Mukha and Nirvahaṇa, while others think that the Sandhis of Ihāmṛga must be those of Utsrṣṭikāṅka, and still others think that they refer to Dima.⁴ None of these views is however mentioned in any other work on dramaturgy.

The definition of Ihāmṛga as given in this work does not also differ from what has been given by Bharata and 10. Ihāmṛga. Dhanañjaya, and as an illustration of this kind of drama the Kusumaśekhara is mentioned.

1. IV 2, 8.

2. कर्तव्योऽनुदयान्तिमः । P. 251, 18.

3. अस्याङ्गेकं भरतो द्वावङ्गाविति कोहलः । व्यासाजनेयपुरवः प्रादुरङ्गयं यदा ॥ P. 251, 20

4. मुञ्चनिर्वाणे सन्धी इति कोहलमापितम् । शैब्यगणदिरयन्ये केऽप्याहुर्विजयान्वितिः ॥ *ibid*,

The general difference between the Nāṭakas and the Prakaraṇas on the one hand and the other eight kinds of dramas on the other, seems to be that in the former all the five Sandhis are compulsory, while in the latter they are not so and sometimes a majority of them is omitted.

The chief object of the ten types of dramas or Nāṭya is to rouse up the Rasas into the minds of the spectators, while Uparūpakas. that of other types of dramas which are known as Uparūpakas, is to represent the particular Bhāvas by means of appropriate gestures, and therefore, they are known as Nṛtya. Regarding the origin of this kind of dramas, which is not mentioned in the present Nāṭyaśāstra, nothing can be said definitely at present. From what has been said before and from certain statements contained in the Nāṭyaśāstra¹ it seems probable that Kohala and his followers who made the Nāṭyaveda easily accessible to the dramatists by their works, had invented the Uparūpakas whose number differs, with each authority. Harṣa's² definition of Toṭaka, one of the Uparūpakas, quoted by Śāradātanaya, is another proof of the existence of Uparūpakas before the time of Harṣa. The commentary of Abhinavagupta also on the last portion of the 4th. chapter of the Nāṭyaśāstra where some references from Kohala to the Uparūpakas are made,³ support the contention that Kohala may be the inventor of these Uparūpakas. Hemacandra⁴ and Ramacandra⁵ support the same view in their works. The earliest mention of Uparūpakas and their number, is found in an anonymous verse quoted by Dhanika in his Daśarūpakāvaloka; according to it their number is seven.⁶ Uparūpakas are next mentioned by Abhinavagupta who introduced many of them in his commentary⁷ of the Nāṭyaśāstra and quoted from an earlier treatise many verses with the preamble as तदुक्तं विस्तृतैः । in order to show that the Uparūpakas were the other forms of the Lāsya and Tanḍava.

1. शेषं प्रस्तारतन्त्रेण कोलाह(ह)लः कथि(ययि)भ्यति ।

कोहलादिभिरेवंतु वत्सकाचिन्मदितिलैः ।

कर्त्तव्यमङ्कितानुपपत्तैः + + + +

एतच्छास्त्रं प्रणीतं हि नरणां बुद्धिबोधनम् XXXVII 18, 24, 25.

2. P. 288, 5. 8. pp. 178, 182, 188.

4. Kavyānuśāsanavivēka pp. 825, 829. 5. Nāṭyadarpaṇa p. 25.

6. I. 8. 7. Abhinavabhāratī p. 188.

The earliest authority, who is mentioned there by the word 'Cīrantana' is not known to us, but the same verses are found quoted by Hemacandra¹ and Śāradātanaya.² Bhoja's Śrīngāraprakāśa comes next chronologically which gives the definitions in verse of as many as fourteen Uparūpakas. All these verses are found in the Bhāvaprakāśana intermixed with other verses of Śāradātanaya. Before the treatment of the Uparūpakas Bhoja describes the ten main Rūpakas and quotes identical verses as given by Bharata in the 18th. chapter, with the remark that he followed Bharatācārya in that respect³. Regarding the Uparūpakas, Bhoja does not mention any authority whom he followed. It may be inferred by this statement of Bhoja that Bharata described only ten Rūpakas and that the other dramas were later than Bharata. Then Bhoja describes Nāṭikā and Saṭṭaka as they are the direct outcome of the Nāṭaka and Prakaraṇa. These two Rūpakas are followed by a set of another twelve Uparūpakas Śrīgadita, etc.⁴ Regarding this fourteen kinds of dramas, though he does not mention any authority, it is very clear that he quoted all these verses from an earlier work of an unknown author who, of course, is different from Bharata, just as he did in the case of ten principal Rūpakas.

The systematic treatment of all the twenty kinds of Uparūpakas, however, is found only in the Bhāvaprakāśana. The list of seventeen Uparūpakas as supplied by the Agnipurāṇa cannot be considered as very early as the Purāṇa itself contains quotations from the Dhvanyāloka and displays remarkable similarity with the Bhoja's theory of Śrīngārasa. Considering all these facts we can conclude for the present that these Uparūpakas were unknown when the Nāṭyasastra was composed, but originated before the time of Dhanika, and probably Kohala was responsible for inventing these Uparūpakas. Among the lists of Uparūpakas supplied by several writers beginning from Dhanika to Viśvanātha the heaviest is perhaps that of Śāradātanaya who mentions two lists each having twenty names.⁵ But in the first list Saṭṭaka has an independent place

1. Kāvyaṅgāśana P P. 327-328.

2. Bhāvaprakāśana. P P. 265, 28, 266, 14.

3. इति दृश्यते कमेतद्भरताचार्यानुसारतो गदितम् । Śrīngāraprakāśa Ms. P. 141.

4. वाक्यार्थभिनयोऽयं प्रकीर्तितो नाटकादिभेदेन । द्वारावाविषपदाभिनयमथ यथादिष्टे वक्ष्ये ॥
ibid. P. 142.

5. P P. 221, 6; 255, 10.

while Bhāṇa is omitted and in the second list which seems to be more accurate Bhāṇa is mentioned instead of Saṭṭaka as the latter is included in the Nāṭikā. Let us now consider the peculiarities of the Uparūpakas as treated by Śāradātanaya.

Totaka is the first in the list and as it is similar to the Nāṭaka it is treated here along with the description of the Nāṭaka. Three definitions of Totaka are quoted here: the first of them is attributed to Harṣa and the other two to some unknown Acāryas. Regarding the introduction of the character of Vidūṣaka in the Totaka there is difference of opinion amongst the three authors. Harṣa considers it unnecessary, while the others do not think so. Four dramas are mentioned as examples of four kinds of Totaka with nine, eight, seven and five Aṅkas. Among these four the Vikramorvaśī only is known to us. Bhoja does not mention Totaka in his list of 14 Uparūpakas.

Nāṭikā being an outcome of Nāṭaka and Prakaraṇa it is treated immediately after the two are described. It is mentioned by Bharata as Nāṭī and by Dhananjaya as Nāṭikā. Saṭṭaka also is mentioned here as a different form of Nāṭikā,¹ but once again this subject is brought for discussion at the end of the section dealing with the Uparūpakas.² Here following Bhoja Śāradātanaya gives the Saṭṭaka an independent place thereby increasing the number of Uparūpakas.

The definitions of Goṣṭhī and Sallāpaka of Śāradātanaya are similar to those found in the Sāhityadarpaṇa of Viśvanātha. The definition of Goṣṭhī according to Bhoja is also mentioned here and this consists of one verse only.³

The definition of Silpaka as given by Śāradātanaya is similar to that of Viśvanātha, but among the twenty-seven Aṅgas of Silpaka enumerated by these two authors slight difference is noticeable. Though Viśvanātha is later than Śāradātanaya, it cannot be said definitely that the former

1. P. 244, 15. 2. P. 269, 1.

3. गोष्ठे यत्तु विद्वत्सञ्चेष्टितमिह केटमद्विवः किञ्चित् । रिश्यादुरप्रमथनप्रयत्ति तदिच्छसित गोष्ठीति ॥
Compare Śrīngāraprakāśa MS. P. 145. with Bhāvaprakāśana P. 256, 14.

followed the latter. For Viśvanātha did not incorporate in his work the two additional Uparūpakas Kalpavallī and Pārijāta mentioned by Śāradātanaya, but added quite a different Uparūpaka, Vilāsikā by name, instead of Ḍombī which was well known even to Dhanika and Abhinava. But it cannot be denied that both of them followed a common authority which existed before them but now no longer extant.

The definition of the next Uparūpaka Ḍombī is given here by the author for the first time. The Ḍombī should have

16. Ḍombī. an Udātta heroine, one Aṅka, Kaiśikī and Bhāratī Vṛttis, Vira and Śrūgāra as Rasas and seven Aṅgas. The Kāmadattā which now no longer exists is mentioned as an example of this kind of drama. This Ḍombī is known according to some as Bhāṅikā and the same fact has been stated here in the line 'दोम्बयेव भाणिकोदात्तनायिका' etc. Viśvanātha² followed that view and described this kind of drama as Bhāṅikā with the same description as found here and with the same Kāmadattā as an example. The definition of Bhāṅikā as given by Śāradātanaya and Bhoja is quite different from that of Viśvanātha.

Śrīgadita is of two kinds as Viśvanātha states in his Sāhitya-darpaṇa. The first of them is not found anywhere else while the second variety is similar to that stated by Bhoja in his Śrūgāraprakāśa.³ Śāradātanaya has combined these two descriptions into one.⁴ The Rāmānanda has been mentioned as an example of this kind of drama, while Viśvanātha mentions the Kriḍā-Rasātala as an example of the first variety but does not find any illustration of his second type.

1. 257, 17.

2. Compare Sāhityadarpaṇa VI 808-812, with Bhāvaprakāśana, P. 257, 17-258, 6.

3. सत्र श्रीरिव दानवचमोर्वसिन्नु कुलाङ्गना पत्युः ।
वर्षयति सौर्वैर्वसतिप्रणामप्रतस्सुख्यः ॥
पला च विप्रलम्बा गतभ्ये तान्कमादुपालमते ।
श्रीवदितमिति मनीषिमिदद्वेत्तोऽसौ पदाभिनयः ॥ Ms. P. 142.

4. Compare P. 258, 8 to 17 of the Bhāvaprakāśana with VI 298-295 of the Sāhityadarpaṇa.

Bhāna is next described as one of the Uparūpakas. Here two similar sets of verses describing the Bhāna are found one after the other. The second description of it must be considered as belonging to a different school according to the author's view expressed at the end of the work.¹ The first set of verses describing the Bhāna is the same as that found in the Śrūgāraprakāśa and the Nātyadarpaṇa, but the source of the second set of verses is unknown. Bhāna is divided into six kinds: Śuddha, Saṁkīrṇa, Citra, Uddhata, Lalita and Lalitoddhata. The first three are based on the difference of language used in music, while the second three are divided on the basis of the plot or action following the music employed in them. Yet another kind of Bhāna Nandimālī by name, is acknowledged by Bhoja and Śāradātanaya, and it is stated in this connection that those who consider this as a separate Uparūpaka do not possess a sound knowledge of the rules laid down by Bharata.² It is strange, however, that the present Nāṭyaśāstra is silent on this point. The description of Nandimālī, however, resembles Bhāna which is one of the ten principal Rūpakas. Viśvanātha does not mention this as an Uparūpaka in his list of eighteen.

The definition of the next Uparūpaka Bhāṅikā which is altogether different from that of the Sāhityadarpaṇa is stated by Śāradātanaya who mentions the views of two different schools in this connection. According to the first it is another form of Bhāṅa, though the main portion of this is occupied only with music and Nṛtta. All the verses describing Bhāṅikā also make their appearance in the Śrūgāraprakāśa while the Nātyadarpaṇa quotes only the first verse from its definition. The second school, however, maintains that the Bhāṅikā is a drama having Śrūgāra as the chief Rasa, the three Saṁdhis beginning with Mukha, Piṭhamarda, Vira and Vidūṣaka as characters, ten Lāsyāṅgas and the Pāñchāla Rīti. The drama Viṅāvati is given here as an example but nothing further is known about it.

1. P. 812, 9.

2. सोऽत्रैवान्तर्भावो यो भाषो नदिदमालिनामाऽन्यः ।
भिः कैश्चित्कथितो मरुतमतं सन्ध्याविदित्वा ॥

Viśva Śrūgāraprakāśa MS. P. 144 and Bhāvaprakāśana PP. 259, 260.

The Uparūpaka Prasthāna is treated next and for this Sāradātānaya gives two definitions.¹ One is found in the 20. Prasthāna Srṅgāraprakāśa of Bhoja and the Nāṭyadarpaṇa of Rāmacandra, while the other is mentioned by Viśvanātha.² According to the first this Uparūpaka should only have plenty of Music and Nṛtta; but according to the second, it should have low class people as hero and heroine, with a great deal of drinking and dancing together with two Sandhis: Mukha and Nirvahaṇa. The Srṅgāratilaka is mentioned as an example by Sāradātānaya and Viśvanātha.

The description of Kāvya in the Bhāvaprakāśana differs slightly from that of Sāhityadarpaṇa. The definitions of 21. Kāvya two kinds of Kāvya, Śuddha and Citra, as given by Bhoja also are included here under the heading of Rāsaka.³ According to Sāradātānaya also, Kāvya is of two kinds which are represented by the Gaudavijaya and the Sugrīvakelana. It may be pointed out that there are altogether four different kinds of Kāvya as can be gathered from Bhoja and Sāradātānaya.

Prekṣaṇaka is described next which is defined under the name Preṅkhaṇa by Viśvanātha. According to Bhoja it is 22. Prekṣaṇaka, divided into two as Nartanaka and Prekṣaṇaka.⁴ While describing this type of Uparūpaka, Sāradātānaya quotes the same verses found in the Srṅgāraprakāśa, and treats both Nartanaka and Prekṣaṇaka under one head. The Prekṣaṇaka has also been described by Sāradātānaya following two previous authorities of different schools and the descriptions given here are in a grander scale than what is found in the work of Bhoja. The description of Preṅkhaṇa in the Sāhityadarpaṇa is similar to the second kind stated by Sāradātānaya. The three dramas Vālivadha, Nṛsimhavijaya, and the Tripuramardana are here mentioned as examples, while Bhoja and Viśvanātha mention the Kāmadahanādi and Vālivadha only as illustrations.

1. pp. 262, 19; 265, 15. 2. VI 280, 281. 3. P. 265, 19-22.

4. यत्त्वं पदायोमिनयं कलितकयं सवसि नर्तकी कुक्ते ।

तन्मर्तनकं शम्भालास्यञ्जलिकद्विपुषारि ।

रम्भासमाकचत्वरसुराख्यादी प्रवर्त्यते बहुभिः ।

पञ्चविंशत्येवैतद्युक्तकं कामदहनारि ॥ Srṅgāraprakāśa MS. P. 145

There is a great deal of difference of opinion amongst earlier writers regarding the identity of Rāsaka and 23. Rāsaka Nāṭyarāsaka. Both of them really denote the and different modes in dances and they are mentioned 24. Nāṭyarāsaka. separately by three writers on Uparūpakas namely: Bhoja, Sāradātānaya and Viśvanātha. All the verses in the Srṅgāraprakāśa regarding these two kinds of dance, have been fully incorporated by Sāradātānaya.¹ In addition to this he incorporated some more verses quoted by Abhinavagupta in his commentary on the Nāṭyaśāstra.² This set of verses quoted by Abhinava contains not only a definition of Rāsaka but also the definitions of nine more Uparūpakas. These definitions are some what different from those mentioned by such later writers as Bhoja and others. The view held by Bhoja and our author regarding the two Uparūpakas under discussion is briefly given below. The Rāsaka means a particular variety of dance performed by a group consisting of 16, 12 or 8 heroines in the four forms of Pīṇḍī Śrīkhalā, Bhedyaka and Latā. The Nāṭya-Rāsaka, on the other hand, stands for a certain kind of dance where the actions of the king also are represented by women through appropriate gestures accompanied with dancing. Several varieties of this Nāṭyarāsaka are described in the Bhāvaprakāśana, and the Carcarī adopted in the Ratnāvalī also comes under this category.³ According to certain anonymous verses quoted by Abhinavagupta,⁴ however, the Rāsakā is a dance similar to that performed by Kṛṣṇa in the company of Gopies as described in the Bhāgavata. But in the Sāhityadarpaṇa the Rāsaka and the Nāṭyarāsaka are described as two short dramas having the Aṅkas, Sandhis, actors, Rasa, Vṛttis, hero and heroines. Dance was allowed to occupy only an insignificant position. To illustrate this kind of drama Viśvanātha mentions the Narmavati, Vilāsavati and Menakāhitam as examples which are now no longer extant. This view of Viśvanātha also finds a place in the Bhāvaprakāśana only with regard to the Rāsaka, and is attributed here to some other writers.⁵

1. P. 268, 28 to 265, 18. This portion is same in both the works while Nāṭyadarpaṇa quotes only the first two verses.

2. P. 188. 3. P. 264, 10.

4. Abhinavabhāratī P. 188.

5. एवं लक्षणमुद्दिष्टं रासकस्यात्र केचन । P. 269, 19.

Thus it appears that these two authors had a common source for their information. But Viśvanātha's definition of Nāṭyarāsaka appears to be entirely new.

The Uparūpaka Ullopyaka is dealt with next. This peculiar name is due, according to Śāradātanaya, to the song 25. Ullopyaka. of that name which is used in this kind of drama.

Bhoja does not include it in his group of Uparūpakas. Viśvanātha's definition, however, is similar to that of Śāradātanaya and thus it is likely that both of them had it from one common source. Śāradātanaya adds one more example of it, namely the Udāttakuñjaram besides the Devimahādevam.

With regard to the definition of the next Uparūpaka Hallīsaka, there seems to have existed some divergence of 26. Hallīsaka. opinion amongst the earlier authorities. This is evident because the definition given by Bhoja¹ and Abhinavagupta² does not agree with that of Viśvanātha and Śāradātanaya. According to the latter, it should have seven to ten heroines, one Aṅka, Kaiśiki Vṛtti, two Sandhis and certain kind of Music. According to the first, however, Hallīsaka is only a simple kind of dance. Śāradātanaya adds more detailed information about the heroines, etc. than Viśvanātha, but the example of the Keliraivata is common to both.

While describing the Uparūpaka Durmallikā Śāradātanaya mentions three different views of early writers on the 27. Durmallikā, subject. According to the first it should have a cultured heroine, four Aṅkas and four Sandhis. The characters of Viṣa, Vidūṣaka and Pīṭhamarda should amuse the audience and the four acts should be finished within twenty-five Nāḍikas. Viśvanātha also followed generally this view.

According to the second, it should have a procuress who should describe in the stage the love stories of her masters in a

1. यन्मण्डलेन नृत्तं क्रीणां हलीसकं तु तस्याः ।
तत्रैको नेता स्वाद्रोपचीर्णांशिव मुरारिः ॥

Śrīgāraprakāśa MS. P. 145.

2. मण्डलेन तु यन्मुरां हलीसकमिति स्वतम् ।
एकस्तत्र तु नेता स्वतः गोपनीयां यथा हरिः ॥

Abhinavabhāratī P. 188.

vulgar language and should beg for money each time from the audience. This is the view expressed and followed by Bhoja in his Śrīgāraprakāśa.¹

Thirdly, our author introduces the view of certain thinkers who recognise that this kind of drama is known by the name of Mattallikā, and in this connection he gives two descriptions of it by quoting two verses from some earlier work. The same Mattallikā described here is included as one of the twenty-four Śravyakāvya as enumerated by Bhoja in his Śrīgāraprakāśa.² The two identical verses also are found quoted there with a slight modification under the name of Manthulli or Manthullikā. It is not clear, however, why a Śravya Kāvya like this should be classified among the Uparūpakas by certain writers.

Mallikā is included amongst the Uparūpakas in this work only.

In substance, it is almost the same as Durmallikā 28. Mallikā. already mentioned, in accordance with its first definition. Maṅikulyā which is described as one of the twenty-four Śravyakāvya by Bhoja in his Śrīgāraprakāśa,³ is regarded by Śāradātanaya as another variety of the Uparūpaka Mallikā on similar grounds. He quotes, however, the same verse found in the Śrīgāraprakāśa with slight modification.⁴

Kalpavallī and Pārijāta are included in the group of Uparūpakas for the first time by our author, and 29. Kalpavallī two works namely, the Māṅikyavallikā and 30. Pārijāta. and the Gaṅgātaraṅgikā are mentioned as examples from the current literature. Kalpavallī should have either a Vāsakasajjā or an Abhisārikā as heroine, an Udāta Nāyaka, Hāsyā or Śrīgāra as Rasa and ten Lāsyaṅgas. The Pārijāta, on the other hand, should describe the story of a Deva

1. Nāṭyadarpana also quotes the same verses mentioned in the Śrīgāraprakāśa.

2. कल्पवली मन्थुली येह महाराष्ट्रभाषा भवति ॥
गोरोपनेन कर्वां चान्त्रवतीव वा कपिसिः ॥
कल्पवलीवः स्वतपुरोहितामाल्यतापसादीनाम् ।
प्रास्ताभिवहि धापि हि मन्थुलिका भवति ॥ MS. P. 147.
3. मणिकुल्यायां अक्षयिव न ऊच्यते यत्र पूर्वतो वस्तु ।
पद्मात्मकासते सा मणिकुल्या मत्स्वहयितादि ॥ MS. P. 147.
4. P. 268-4.

or a Kṣattriya heroine and it should be accompanied with several kinds of dance.

From the foregoing it will be evident that there existed quite a great deal of difference of opinion amongst the writers on dramaturgy regarding the correct definition of the different Uparūpakas. These writers belong to a period later than that of Bharata but earlier than Dhanañjaya's. They include Kohala, Matr Gupta, Harṣa and others whose contributions to the Science are no longer extant. It can also be inferred that there existed a good number of dramas belonging to the different classes of Rūpakas and Uparūpakas, even before Kohala and others as the basis of their criticism. Even, at the present time, though not quite common, we still meet with many varieties of dance and gestures indicating the deed of Kṛṣṇa and other heroes performed by dancers accompanied with musicians in public theatres, marriages and Durbars of Princes in accordance with the ancient rules of dramaturgy, but unfortunately much of this literature is now lost to us.

Much interesting information is also supplied by Śāradātanaya regarding the different countries in which probably India in his time was divided, and the different dialects the people used to speak. Towards the end of the book, he instructs the actors to have a first-hand knowledge of the different countries and the customs and the manners of the people inhabiting them in order to play their rôle correctly and to accurately represent the different modes of music and dance.

Though the description of India according to Śāradātanaya does not seem to be very accurate and comprehensive, it is, nevertheless, interesting as showing the geographical position of the smaller countries in India.

The length and breadth of India or Bhāratavarṣa according to Śāradātanaya are nine and seven thousand Yojanas respectively. This is a highly exaggerated calculation inasmuch as a Yojana is considered to be equal to eight or nine miles. The author further adds that people migrated from the north to south in course of time due to severity of cold, and the places abandoned by them were inhabited by semi-divine beings like the Yakṣas and Vidyādharas. The author informs us further that the people in Kṛtayuga occupied the whole of Bhāratavarṣa, but they abandoned the northern part of it owing to cold 2250 Yojanas every time

in the three successive Yugas, when ultimately in the Kaliyuga the country was reduced to 2250 Yojanas only. This, the author says, is known as the Dakṣiṇāpatha which is one-fourth in size of the Bhāratavarṣa. This Dakṣiṇāpatha is divided by him into sixty-four countries speaking eighteen dialects, which were all considered as Mleccha dialects. Besides these, the author mentions six or seven other languages which are only to be used in dramatic compositions. These languages are Samskrta, Prakṛta, Paiśāci, Māgadhi, Sauraseni and Apabhraṃsa. From this it is obvious that in the time of Śāradātanaya the last mentioned six languages ceased to be spoken dialects, but were preserved only in the compositions of the poets and dramatists.

Śāradātanaya further informs us that there are seven communities of low-class people representing probably the original inhabitants of India, who should be utilized on the stage to amuse the audience in the interval between two acts. The names of the different communities mentioned by him are given below:—

“Śākāra, Ābhīra, Caṇḍāla, Pulinda, Śābara, Hālika and Bhirava.”

The sixty-four countries comprising the Dakṣiṇāpatha are given by Śāradātanaya as follows:—

1 Pāṇḍya	22 Kārūṣa ¹	43 Sauvīra
2 Kerala	23 Gūrjara	44 Daśārṇa
3 Cola	24 Saurāṣṭra	45 Magadha ²
4 Sindhu	25 Mahāraṣṭra	46 Nepala
5 Simhala	26 Himmīra	47 Jaina
6 Pāmara	27 Āvanti	48 Bāhlika
7 Kaliṅga	28 Anūpaja	49 Pallava
8 Yavana	29 Aṅga	50 Krathakaiślika
9 Mleccha	30 Vaṅga	51 Sūrasena
10 Pārasika	31 Vaṅgāla	52 Kājāna
11 Saka	32 Kāśī	53 Kāruṣa
12 Gauḍa	33 Kosala	54 Yavana
13 Lāta	34 Maithila	55 Yadu
14 Vidarbha	35 Kirāta	56 Cakra
15 Kāmarūpa	36 Vardhraka	57 Kurava
16 Āndhra	37 Āraṭa	58 Pārvaṭiya
17 Koṅkaṇa	38 Kuru	59 Haimana
18 Karnātaka	39 Pāncāla	60 Kāśmīra
19 Sūmha	40 Kekaya	61 Maru
20 Kāmbhoja	41 Auddra	62 Kenkāṇa
21 Hūṇa	42 Māgadha	63 Nagna
		64 Mañkaṇa

1. Kāruṣa is mentioned twice.

2. Magadha and Māgadha also are repetitions.

The eighteen different dialects spoken by the people inhabiting the sixty-four countries are the following:—

1 Dramaḍa	7 Pallava	13 Vardhraka
2 Kannada	8 Yavana	14 Kāmbhoja
3 Āndhra	9 Jaina	15 Śaka
4 Hūṇa	10 Pārvtiṇa	16 Nagna
5 Himmīra	11 Pāmara	17 Vākaṭa
6 Sīmḥala	12 Kaṣa	18 Koṅkaṇa

Śāradātanaya closes his work after dealing with some miscellaneous points relating to the drama, music, dance and the origin of the Nāṭyaveda mainly on the lines of Bharata, and requests the kings of his day to encourage the study of dramaturgy which is meant only for the sake of their pleasure.

V. ŚĀRADĀTANAYA'S INDEBTEDNESS.

To the three groups of authors and works Śāradātanaya is indebted for drawing his materials in writing his work. Indebtedness to the first group of authors is admitted by our author himself on page 2^r where he states that he has collected materials for his work from a large number of works of eminent authors such as Śadāśiva, Nārada and others who are known to us only as the advocates of different theories, and whose works, if any, are entirely lost. It is also very difficult to say whether even Śāradātanaya had before him the actual works of these sages, or he only recorded the views contained in them, as handed down by tradition. Besides these mythical personalities, we have also another set of authors whose views are recorded in this work and many passages from whose works are preserved in the form of quotations. Such authors include Kohala, Mātṛgupta, Harṣa, Bharatavṛddha and Subandhu. In their case also, it is not always easy to say whether the author had access to their original compositions or he followed the tradition only. But with regard to the third group of authors the case is otherwise. They are known to us historically through their works which are now extant. These authors include Bharata, Ānandavardhana, Rudraṭa, Dhanāñjaya, Dhanika, Abhinavagupta, Bhoja and Mammata. It is noteworthy that Śāradātanaya not only quotes the actual verses from the works of these authors, but also, not occasionally, summarises large portions of their works in metrical form mainly in their own wordings. Śāradātanaya often admits that his work is based mainly on the works of Abhinavagupta but a closer study reveals that his borrowings from Abhinava are much less than those from the Nāṭyaśāstra and other works. The tabular statement given below shows the author's indebtedness to the works of several eminent authorities on dramaturgy.

1. आदाय सारभेद्यो हिवार्षं नाट्यवेदिनाम् ।

मूलप्रकाशने नाम प्रबन्धमकरोत्तदा ॥

1	2	3	4	5	6
Bhāvapra- kāṣana.	Nāṭya- śāstra.	Srīgāra- prakāśa & Sarasvatī Kānthā- bharāṇa.	Daśarūpa- ka with Avaloka	Kāvya- prakāśa	Abhinava Bhāratī.
P. L.	P. Verse	Ch. Ver.	Ch. Ver.	Ull. Sl.	Page.
8- 5	241- 6				
to	to		2 -28		
11-12	245-56		2 -39		
13-22	73-23				
to	to				
25- 2	84-97				
33- 2	84-99				
to	to				
34- 8	84-109				
36- 7	62-32				
to	to				
36-22	62-37				
37-22	69- 1				
to	to				
38-20	70- 5				
50-11				4-28	
to				Saṅkuka &	274 to
52-11				Bhātanāya	275,
				ka.	
59-12	64-				
to	to				
64-14	69-82				
68- 3	63-42				
to	to				
69- 4	63-45				
73- 6	227-11				
to	to				
73-14	227-13				
88- 1	253-157				
to	to				
91- 9	254-175				

1	2	3	4	5	6
P. L.	P. Verse	Ch. Ver	Ch. Ver.	Ull. Sl.	Page.
94-14	266-14				
to	to				
94-19	267-17				
98-17	256-197				
to	to				
102- 1	257-217				
102- 2	268-34				
to	to				
105-10	269-51				
	265- 1				
	to				
106- 2	265- 7				
to	and				
107- 6	269-52				
	to				
	270-59				
107- 7	263-286				
to	to				
109- 6	264-302				
109- 7	248-94				
to	to				
112-21	252-142				
113- 8	267-17				
to	to				
116-19	268-30				
118-12	88-37				
to	to				
130-14	94-122				
138-15		S. K.			
to		5-77			
139- 8		to			
		5-88			
139- 9	260-249				
to	to				
140-20	261-264				
144- 9				4-34	
to				to	
145- 2				4-35	

1	2	3	4	5	6
P. L.	P. Verse	Ch. Ver.	Ch. Ver.	Ull. Sl.	Page.
145-4 to 152-13		S. P. Prakāśas 7 to 11			
152-15 to 154-15			4-36 to 4-40		
160-12 to 175-20				Ullāsas 1 to 5	
194-18 to 200-9	47-6 to 49-30 & 45-284 to 46-294				
200-15 to 220-11	208-1 to 218-111		1-11 to 1-61		
222-5 to 222-19	218-112 to 219-121				
226-10 to 228-3	298-47 to 299-61				
228-5 to 237-5			3-2 to 3-34		
241-17 to 254-8	199-93 to 205-157		3-35 to 3-69		
256-8 to 268-5		S. P. pp.142-147			183-6 to 183-16
270-1 to 272-21	181-33 to 182-40 & 184-65 to 186-91				

1	2	3	4	5	6
P. L.	P. Verse	Ch. Ver.	Ch. Ver.	Ull. Sl.	Page.
272-22 to 273-19	177-105 to 178-114				
282-10 to 283-2		S. P. pp.147-148			
288-10 to 289-10	280-96 to 280-107				
289-13 to 295-2	273-15 to 278-78				
302-4 to 304-3	396-313 to 397-322				
304-5 to 305-3	400-358 to 401-371				

It is, however, quite likely that all authors writing on Drama-turgy with its allied subjects should follow Bharata's Nāṭyaśāstra and other works and as such Śāradātanaya is no exception to the rule. But, it may not be an exaggeration in any way, to say that the major portion of the Bhāvaprakāśana consists of a collection of ideas and passages from earlier treatises on the subject known to the author. Śāradātanaya, states in three places,¹ that he followed Abhinavagupta's views regarding the science of music and in dealing with the relation between the words and their meanings and for describing the special Bhāvas of the Śṛṅgāra Rasa. We are at present unable to determine to what extent the Abhinavabhāratī has been exploited by the author until the further portions of the work are completed and published in the Gaekwad's Oriental Series. It will not, however, be out of place to mention that Śāradātanaya was believed by some

1. PP. 82, 6; 160, 10; 194, 5

scholars to have summarised¹ greater portions of the Sṛṅgāraprakāśa of Bhoja in his work. The above tabular statement will show how this view of some is not correct and how far Śāradātanaya was indebted to Bhoja's work in view of the portions borrowed from other works such as the Nāṭyaśāstra the Daśarūpaka and the Kāvyaaprakāśa.

Apart from the authors of the works mentioned above there are a few other authors to whom Śāradātanaya is indebted. The principal among these are Rudraṭa, Subandhu and Harṣa.

With regard to the identity of Rudraṭa there is a great deal of controversy; some scholars² will identify him with Rudrabhaṭṭa of the Sṛṅgāratilaka; yet others³ will consider him as a different person and assign to Rudrabhaṭṭa a period later than Rudraṭa's because they think that Rudrabhaṭṭa has borrowed many definitions from Rudraṭa's Kāvyaḷaṅkāra. The present work contributes materially to this controversy by supplying several verses⁴ under the name of Rudraṭācārya and Rudraṭakavi. With regard to the name of this author there is no unanimous opinion. In some works he is called as Rudra and in others as Rudraṭa. In some places the Kāvyaḷaṅkāra is attributed to Rudrabhaṭṭa, and in others, again, the Sṛṅgāratilaka is attributed to Rudraṭa.⁵ Moreover there is a remarkable similarity between the verses of the Sṛṅgāratilaka and those of the four chapters dealing with Rasa in the Kāvyaḷaṅkāra and as a matter of fact, to a careful observer the former appears to be a word for word copy with the difference of metre only. It is, however, absurd to think that Rudrabhaṭṭa himself being a great authority on Rasa and a poet of a very high standard and also a philosopher, should stoop so low as to borrow wholesale from the work of his namesake Rudraṭa. If we

1. S. K. De. History of Sanskrit Poetics vol. I p. 241.

2. Pischel, Weber, Aufrecht and Bühler.

3. Pandit Durgaprasad, Dr. Jacobi, P. V. Kane and S. K. De.

4. संक्षेपे रुद्रटाचार्यैरुपभोगाय दक्षिता । P. 95. 9.

इति द्विपञ्चमिन्स्य ग्राहणी रुद्रटः कविः । P. 95. 20.

5. Vide P. V. Kane. Sāhityadarpana Intro pp. LVI-LVII.
and S. K. De. History of S. P. I. pp. 95-96.

believe in the testimony of Śāradātanaya and Siṅgabhaṭṭa¹ who generally followed the former, we have no other alternative than to hold that Rudraṭa and Rudrabhaṭṭa represent one and the same person.

Śāradātanaya referred to the views of Rudraṭa on two important points: first, with regard to the number of heroines which according to him was 384; and secondly, with regard to the nature of love that exists between the courtesan and her lover. The actual passages quoted by Śāradātanaya in the course of the discussion as emanating from Rudraṭācārya and Rudraṭa Kavi are found *not* in Rudraṭa's work but in Rudrabhaṭṭa's Sṛṅgāratilaka. That Rudraṭa was the author of these two peculiar views, is also borne out by the Rasārṇavasudhākara.

The Kāvyaḷaṅkāra of Rudraṭa, however, contains exactly a portion which corresponds to certain passages in the Sṛṅgāratilaka dealing with the number of heroines and the nature of courtesans.² The editor of the Kāvyaḷaṅkāra however, for reasons best known to him regards this portion as an interpolation. But there is enough reason to show that the portion considered by the editor as an interpolation is entirely misconceived. The Sṛṅgāratilaka which closely follows the Kāvyaḷaṅkāra does not omit the interpolated portion showing that the portion which is called an interpolation formed part of the original work. Secondly Bhāvaprakāśana quotes and rewrites the portion in question definitely attributing the views to Rudraṭa. Thus with regard to the genuineness of the passages and views inculcated therein there cannot be any question. And because the same views are promulgated in both the Sṛṅgāratilaka and the Kāvyaḷaṅkāra it is all the more reasonable to regard the two promulgators of the same views to be one and the same person.

Three arguments are generally levelled against the identification of Rudraṭa with Rudrabhaṭṭa. Firstly, it is urged that Rudra and Rudraṭa must be two different persons because they held different views with regard to the number of the different Rasas. According to Rudra it is restricted to nine,³ while according to Rudraṭa it is ten.⁴ But this anomaly can be easily explained: the two

1. Rasārṇavasudhākara P. 80

2. Vide pp. 154-155

3. Sṛṅgāratilaka 9.

4. Kāvyaḷaṅkāra. XII 3.

authors held the view that all the Vyabhicāri Bhāvas could be developed into the form of Rasas¹ and therefore their exact number had the least significance for them. The difference in number is due, most probably, to the same author's changed views during the period intermediate between the writing of the two works in question.

Secondly, it is also urged that Rudra and Rudraṭa must be different persons because they held different opinions with regard to the number of the Vṛttis. Rudra considers the number as four, namely Kaiśiki etc., while Rudraṭa acknowledged five Madhurā etc., and as such the two cannot be the same. This argument does not seem to deserve much respect, because the Vṛttis, Kaiśiki etc., are known as Arthavṛttis, while Madhurā etc., are called the Sabdavṛttis, there being no tangible connection between the two different kinds of Vṛttis.

Thirdly, it is contended that as there is difference in the two works in their description of the Nāyikās, the two authors cannot represent the same person. On this point the readers who are interested in this question are advised to consider all the interpolated portions marked out by the editor of the Kāvyaḷaṅkāra, as genuine parts of the original work. When the work is read as such there will remain no more difference between the two works attributed to Rudra and Rudraṭa.

The remarkable coincidence of thought and views inculcated in the two works namely the Kāvyaḷaṅkāra and the Śṛṅgāratilaka leads us to believe that Rudraṭa the author of the Kāvyaḷaṅkāra wrote another work later on with greater fulness of detail and a great variety of illustrations in the form of the Śṛṅgāratilaka; and that there are no weighty grounds existing at the present moment to dispute their identity.

Subandhu is another writer on Dramaturgy to whom Śāradātanaya is indebted. One Subandhu is known to us as the author of the Vāsavadattā who is occasionally identified with the Buddhist logician Vasubandhu. But we know nothing about this Subandhu who is a writer on dramaturgy and quoted as an authority by Śāra-

1 अयं किञ्चिदिमे भावाः प्रयान्ति च रसस्त्वितिम् ।

भाषा एवातिसंपन्नाः प्रयान्ति स्वतामसी ॥ Śṛṅgāratilaka 14; 16.

रौद्रः शान्तः प्रेयानिति मन्तव्याः रसा सर्वे ।

निर्वेदादिष्वपि सप्तिकाममस्तीति तेषु रसाः । Kāvyaḷaṅkāra 8; 4.

dātanaya. Subandhu held that the dramas are of five kinds, namely, Pūṛṇa, Praśānta, Bhāsvara, Lalita and Samagra and illustrated these five kinds respectively by the dramas: Kṛtyārāvaṇa, Svapnavāsavadattā, Bālarāmāyaṇa, Vikramorvaṣīya and Mahānāṭaka. Śāradātanaya does not omit to mention Subandhu's definitions of these five kinds of drama. If the illustrations given by Śāradātanaya represent the illustrations of the original work of Subandhu, then his time will be not earlier than the 10th. century A. D. as the Bālarāmāyaṇa of Rājaśekhara who flourished in the tenth century is referred to by him. It is also noteworthy in this connection that there is another Subandhu mentioned by Abhinavagupta in his Abhinavabhāratī as a Mahākavi and the author of the Vāsavadattā Nāṭyadhārā.

The third author on Dramaturgy to whom Śāradātanaya is indebted is Harṣa. Harṣa is represented here as holding a particular view regarding the origin of Toṭaka. According to Harṣa,¹ Brahmā once addressed the sages after creating the Nāṭyaveda and said that Nāṭya must be enjoyed by everybody as it confers great merits and removes all kinds of miseries. Brahmā is further reported to have said that Nāṭaka is the originator of the Nāṭya which delights the audience. He added that Toṭaka is the outcome of the Nāṭaka and in it the plot must be developed in several acts, describing the meetings of divine and human beings but without introducing the Vidūṣaka character. With the available materials at hand we can identify this Harṣa with the same Harṣa who is mentioned by Abhinavagupta as the author of a Vārttika on the Nāṭyaśāstra.²

1. Bhāvaprakāśana P. 288.

2. Abhinavabhāratī P. 307.

VI. THE DATE OF SĀRADĀTANAYA.

From the foregoing discussions the earlier limit of the date of Sāradātanaya may be fixed in the early part of the 12th. century A. D. because of his quoting extensively from the Śrīngāraprakāśa of Bhoja and the Kāvya prakāśa of Mammata. The time of these two authors may be considered to have been conclusively fixed in the first and the latter halves of the 11th. century respectively. Sāradātanaya's references to one Someśvara in his work¹ likewise fixes the upper limit of his time at the end of the 12th. century.

But the identity of Someśvara is a bit puzzling. There are at least four well-known authors bearing the name of Someśvara, namely—

- I. The author of the Kirtikaumudī and the Surathotsava.
- II. The author of the Kāvya darśa.
- III. The author of the Mānasollāsa.
- IV. The author of the Saṅgītaratnāvalī

We have now to consider as to what Someśvara out of the four is referred to by Sāradātanaya and what his time is.

Someśvara I, the author of the Kirtikaumudī and the Surathotsava, is the son of Kumāra and flourished in the courts of kings Bhīmadeva II, Viradhavala and Viśaladeva of Guzerat.² They reigned from 1179 to 1262 A. D.

Someśvara II, is the author of the Kāvya darśa which is a commentary on the Kāvya prakāśa of Mammata. He was certainly different from Someśvara I because he calls himself as the son of Bhaṭṭa Devaka of Bhāradvājagotra.

Nothing definite is, however, known about his time. The only data available in this connection is that a MS of his work dated Samvat 1283=1227 A. D. is noticed in the Catalogue of Jesalmere Bhandars.³ From this it appears that he flourished some fifty years before the date in which his work was copied.

1. PP. 12, 21; 194, 6.

2. *Vide* Introductions of the Kirtikaumudī and Surathotsava.

3. Published as No. XXI in the Gaskell's Oriental Series, P. 48.

Someśvara III, the author of the Mānasollāsa or the Abhilaṣitārthacintāmaṇi is the son of Vikramāditya IV, of the Chalukya dynasty of Kalyani. He composed, the Mānasollāsa in the year 1131 A. D.¹

Regarding the identity of Someśvara IV, the author of the Saṅgītaratnāvalī there is hardly any evidence except the notices of a MS of this work by Dr. Bühler,² and in the Bulletin³ No. 8 of the Central Library, Baroda.

One Someśvara is also mentioned by Śāringadeva (1210-1247 A. D.) in his Saṅgītaratnākara as the writer on Music along with Bhoja and others.⁴ Mr. M. R. Telang is inclined to identify this Someśvara as the author of the Saṅgītaratnāvalī,⁵ and he designates him as Somadeva-Paramardī. But the above notices of the MS of the work do not support Mr. Telang as the author of the Saṅgītaratnāvalī is described there as one Somarājadeva without the epithet Paramardī. It is, however, evident from the statement of Śāringadeva that there was a Someśvara who composed a work on Saṅgīta. These notices also inform us that there is a work entitled the Saṅgītaratnāvalī which was composed by one Somarājadeva who very probably is to be the same Someśvara of Śāringadeva. It is doubtful whether Paramardī is only an epithet of Someśvara as supposed by Mr. Telang, but on the other hand, it appears probable that Paramardī was an entirely different author from Someśvara mentioned above. We know of a king by name Paramardī or Paramal in this period who belonged to the Chandel dynasty and reigned between 1165 and 1203 A. D. From the writings⁶ of his minister Vatsarāja it is known that Paramardideva was a man of letters and a patron of poets. In all probability this Paramardī (1165 A. D.) is the author referred to in the list of Śāringadeva (1210 A. D.) as a writer on Music.

1. Published as No. XXVIII in the G. O. Series, *See* introduction. P. VI.
2. A catalogue of Sanskrit MSS in the Private Libraries of Guzerat etc. P. 4, 274.
3. Here Somarājadeva is mentioned as the author and he is identified as a Pratihāri of the Chalukya king Ajayapāla of Guzerat, (A. D. 1174-1177.)
4. खटो नान्यभूषणो भोजभूषणमस्तथा । परमर्दी च सोमेशो जगदेकमहीपतिः ॥ 1. 18.
5. *Vide* The list of authors on Music in the Saṅgītamakaranda No. XVI of the G. O. Series. P. 56.
6. Rūpakasatka No. VIII of the same series. Intro. p. IX.

From the above it will be evident that all the [four Someśvaras flourished within a period of 131 years ranging from 1131 to 1262.

Let us now attempt to find out what Someśvara out of the four was actually referred to by Śāradātanaya. On an examination of the views of Someśvara stated in the present work, it can be easily seen that they relate to the Science of Music, and the Vṛttis Bhāratī etc. On this ground alone the first two Someśvaras may be left out of question because their works¹ cannot, in all probability, contain any very detailed references to Music or even the Vṛttis.

It may also be possible that Someśvara was a king because whenever he is mentioned in the present work his name is always associated with that of king Bhoja. Out of the four, only the two other Someśvaras are kings and not mere poets and critics like the first two Someśvaras. The Someśvara of Śāradātanaya, therefore may refer to one of these two last mentioned kings. It is also quite possible, therefore that Someśvara the author of the Sangītaratnāvalī, who is referred to by Śārṅgadeva is the person mentioned by Śāradātanaya because the scope of a musical work generally extends even to the Vṛttis, Bhāratī, etc. besides regular Music as it can be seen from the Sangītaratnākara. But it is likely that Śāradātanaya's Someśvara cannot refer to the Someśvara of Mānasollāsa though the work includes within its scope² the subject of Music in detail which is a necessity for the princes, because it cannot go so far as to include technical subjects like the Vṛttis, Bhāratī etc.

These two Someśvaras cannot, however, be placed later than the third quarter of the 12th. century. The upper terminus of Śāradātanaya's date, therefore, can be fixed with some hesitation as the last quarter of the 12th. century. But with regard to the lower limit it can be ascertained with a greater amount of confidence. The citations from the Bhāvaprakāśana found in the works of later writers on Rasa and Music such as Śiṅgabhūpāla, Kumārasvāmin and Catura Kallinātha, will fix the lower limit of his date approximately as 1300 A. D. Because the date of Śiṅgabhūpāla, the author of the

1. Kīrtikaumudī, Surathotsava and the Kāvyaḍarṅga, a commentary on the Kāvyaḍarṅga. This Kāvyaḍarṅga, however, may deal with the Vṛttis, but there we cannot expect anything of Music as the text of the Kāvyaḍarṅga itself does not treat the subject of Music.

2. IV Viṃśatī of the Mānasollāsa.

Rasārṅgasūdhākara is 1330 A. D.¹ while Kumārasvāmin and Kallinātha flourished in the beginning of the 15th. century A. D. This lower limit can be further shortened by 50 years; thus bringing the terminus at 1250 A. D. because of the citation of the present work in a treatise entitled the Rasaratnadīpikā by Allarāja.² Allarāja calls himself a son of one Hammīra who was a man of letters, and had a Koṅkaṇa king as his vassal. Allarāja the author of the work also was equally learned in all Śāstras and was a patron of learning. This Hammīra, may be identified with the Chowhan king of Mewar of the same name whose history is described in a poem Hammīramahākāvya by Nayacandra-sūri because the Chowhan prince is described by Nayacandra as having attempted a conquest of the southern countries including Koṅkaṇa. The reign of Hammīra as stated by Nayacandra begins in Samvat 1339 or 1283 A. D. The date of his son Allarāja the author of the Rasaratnadīpikā, therefore, can be fixed as the first decade of the 14th. century. In the work Rasaratnadīpikā, the author while mentioning the previous writers from whom he acquired his knowledge on the subject, mentions the Bhāvaprakāśana among the earliest works.⁴ Bhānūdatta

1. For details, See the introduction of the Rasārṅgasūdhākara. T. S. S.
2. A MS copy No. 11880 of this work is preserved in the Library of the Oriental Institute, Baroda.
3. The drama Hammīramadamadana GOS. on the other hand, deals with another Hammīra who is a Mohamedan invador on Guzerat.
4. आधीकोङ्कणभूमिपालमुकुटव्याकीर्णरत्नावलिज्योत्स्नाविष्कुरिताङ्गि पद्मयुगलः इनापालवृद्धामणिः । प्रसूयैःप्रबलप्रतापतपप्रकान्तलोकत्रयः श्रीहम्मिरमहीपतिः वितरणप्रख्यातकीर्तिः सदा ॥२॥
शास्त्राणां पारहत्या प्रबलभुजबकोत्क्षितवैरीन्द्रबन्दः शम्भन्नाणिकयमुक्ताकनकवितरैः पुरिताङ्कः कवीनाम् । दिवप्रान्तख्यातकीर्तिः सकलगुणनिधिः श्रौढकन्दर्पमूर्तिः नारीणां वितनन्मा नृपमुकुटमणिः शुद्धचंद्रप्रदीपः ॥ ३ ॥
कम्भीकेलिनिकेतनं च विदुषां विभ्रामभूमिः परा वानदेवीसुहृदालयं सुविपुलं धर्मस्य मुखामगम् । नानाकीर्तुकरार्ण रसतरोर्बाजं कलाशम्भूत्तस्माद्वल्लभह्रीपतिः समभवद्वीरामणीर्वीरहा ॥४॥
काश्यपं कोदलं चैव मतङ्गं दत्तिलं तथा । विशाखिल्व्य माहेशं नाट्यं विरिचुतामताम् ॥ ५ ॥
नारदं तुंबुवं चैवार्जुनं रावणचोदितम् । पूर्वाचार्यैर्विरचितं नाट्यार्णवमयापि च ॥ ६ ॥
नाट्यकोषनमानन्दवर्चनं भरतोदयम् । भास्वप्रकाशनं चैव तथा शून्धारसागरम् ॥ ७ ॥
इत्यथकोक्य शास्त्राणि ॥ etc.

refers to this Rasaratnadīpikā in his Rasatarāṅgiṇī.¹ The date of Bhānūdatta is approximately fixed as 1300-1350 A. D.² and if we allow at the least 50 years for the present work to become famous so as to be quoted by the later writers as an authority along with other comparatively ancient writers, we can safely fix the lower limit of the date of Śāradātanaya as 1250 A. D. The date of composition of the Bhāvaprakāśana, therefore, may fall in a period ranging between 1175-1250 A. D. This is also corroborated by the fact that all later writers on Alāṅkāra, who quote Śāradātanaya, such as Śiṅgabhūpāla, Srīvidyācakravartin, Gopendratippabhūpāla, Kumārasvāmin, Kallinātha, Vāsudeva, Rāṅganātha, Rāghavabhaṭṭa and others, are given a date later than this period. Viśvanātha, the author of the Sāhityadarpaṇa (1300-1384 A. D.) however, cannot be said to have known the Bhāvaprakāśana though Śāradātanaya is earlier than him, because dissimilar points in these two works on the subject of the Uparūpakas far exceed the points of similarity.³

The question may be raised that this date is not correct because the present author depends for his materials on a work entitled the Kalpalatā⁴ which belonged to a latter period. There are two Kalpalatās known at the present time, one composed by Arisimha and the other by Deveśvara who flourished according to the estimation of certain scholars in the second quarter of the 13th century, and the beginning of the 14th. century respectively.⁵

Against this it may be pointed out that the Kalpalatā referred to by the author can not represent any of the two Kalpalatās composed by Arisimha and Deveśvara. Śāradātanaya's Kalpalatā deals with the Rasas and the relation of the words with their meanings and the behaviour of the Nāyikās towards their lovers when they are angry owing to the conduct of the other party. But neither Arisimha nor Deveśvara treats of Rasas and Bhāvas or any other subjects referred to by Śāradātanaya. In the Kalpalatā of Arisimha,

1. Graṅtharatnamālā ed. P. 8.

2. S. K. De S. P. Vol. I P. 249. and P. V. Kane, Sāhitya. intro, P. cxviii.

3. For details see section IV *Supra*.

4. PP. 181, 4; 175, 18.

5. S. K. De. H. Sanskrit Poetics Vol. I. PP. 212, 218.

indeed, we find a topic treating of the relation of words with their meanings. But while he treats of three kinds of words and their meanings, in the Kalpalatā referred to by our author, the words and their meanings are said to be of four kinds. Therefore, on the ground of Śāradātanaya's references to the Kalpalatā alone the date arrived at above cannot be vitiated. The age of Kalpalatā referred to by Śāradātanaya seems to be earlier than that of Mammata, because Śāradātanaya says that both himself and Mammata followed the teachings contained in the Kalpalatā with regard to the four kinds of meanings.¹

Some scholars identify Bhaṭṭagopāla the commentator of the Kāvya prakāśa of Mammata² with Bhaṭṭagopāla the father of Śāradātanaya. This identification may not be quite correct but it is certainly probable because of two considerations: viz., (1) that the commentator Bhaṭṭagopāla does not quote any author or work later than Mammata and (2) that he is at the same time quoted by the authors like Kumārasvāmin and others in the early part of the 15th. century.

1. इत्थं कल्पलतायां तु वाच्यार्थवचनद्वयम् ।

निर्णीतं वाचकदिक्च शब्दस्यापि चतुष्टयम् ॥

तच्च काव्यप्रकाशेन मयाप्यत्र प्रदर्शितम् ।

P. 175, 18.

2. Published in the Trivandrum Sanskrit Series.

CONTENTS.

	Page.
General Editor's Preface	5
Preface	7
Introduction	9
§ I The Author	9
§ II The Bhāvaprakāśana	13
§ III The place of the Bhāvaprakāśana in the History of Rasa school	16
§ IV Special points of interest	31
§ V Śāradātanaya's indebtedness	63
§ VI The date of Śāradātanaya	72
Table of contents	1-21
Text	1-313
Appendix I	315
Indexes	327
§ I Index of works and authors	327
§ II Index of important words	331
§ III Index of verses	355
Appendix II	403
Errata	410

विषयानुक्रमणिका ।

प्रथमोऽधिकारः ।

भावनिर्णयः ।

पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.	
मङ्गलाकरणम्	१ १	दत्तिलक्षणम् ।	८ १७
ग्रन्थकर्तृर्जन्यभूमिकथनम्	" १२	माधुर्यस्य "	" १९
" पितृपरम्परा	" १४	प्रागल्भ्यस्य "	" २०
" भारद्वाजतनय इति नामकरणे हेतुः	२ ४	धैर्यस्य "	" २१
" गुह्यनामकथनम्	" १४	औदार्यस्य "	" २२
नाम्न्यवेदस्थमतभेदनिरूपणम्	" १६	२० गान्धारम्भानुभावाः (श्रीणाम्)	
प्रकृतग्रन्थप्रतिपाद्यप्रतिज्ञा	" २३	लीलाया लक्षणम् ।	९ ४
भावसामान्य लक्षणम्	३ २२	विलासस्य "	" ६
भावविभागः	४ २	त्रिक्रिच्छतेः "	" ८
विभावसामान्य लक्षणम्	" ४	विभ्रमस्य "	" १०
अनुभावसामान्य "	" ९	किलिकिञ्चितस्य "	" १२
स्वाधीभाव "	" ६	मोहापितस्य "	" १३
व्यभिचारिभाव "	" ८	कुहमितस्य "	" १६
सात्त्विकभाव "	" १०	बिम्बोकस्य "	" १७
शुद्धारादिरसाविभावानां नामकथनम्	" १९	ललितस्य "	" १९
तेषां क्रमेण लक्षणानि	" २२	विहृतस्य "	" २१
शुद्धारादिरसानां क्रमेणालंबनभावकथनम्	५ १५	८ पौषगाश्रारम्भानुभावाः	
कञ्चिदादीनां तत्तदालंबनैर्योगे स्थापितो- रसनिष्पत्तिः	६ ११	शोभायां लक्षणम् ।	१० २
अनुभावविभागादान्तरविभागौ	" १३	विलासस्य "	" ४
सात्त्विकभावविभागः	" १८	माधुर्यस्य "	" ५
व्यभिचारिभावविभागः	" १९	धैर्यस्य "	" ६
मानसशारीराणुभावयोरसात्त्विकत्वेऽपि सात्त्विकत्वकथनाय सखादिगुणतत्संबन्ध- निरूपणम् ।	" २३	गाम्भीर्यस्य "	" ७
१० मानसानुभावलक्षणम्—(श्रीणां)		ललितस्य "	" ८
भावस्य "	८ ५	औदार्यस्य "	" ९
हावस्य "	" ११	तेजसः "	" १०
हेलायाः "	" १३	आचार्यमतेनात्र विशेषकथनम्	" १२
शोभाकान्तयोः "	" १५	(मोजमतेन) केलिकिञ्चितयोः अनुभावत्व- कथनम् ।	" १६
		१२ बागारम्भानुभावाः	
		आलापस्य लक्षणम् ।	" २४

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
प्रलापस्य लक्षणम्	११ १
विलापस्य "	" २
अनुलापस्य "	" ३
सङ्गापस्य "	" ४
अपलापस्य "	" ५
सन्देशस्य "	" ६
अतिदेशस्य "	" ७
निर्देशस्य "	" ८
उपदेशस्य "	" ९
अपदेशस्य "	" १०
व्यपदेशस्य "	" १२
बुद्धयारंभानुभावाः तत्र रीतेर्लक्षणम्	" १४
रीतेष्वनुर्था विभागः	" १५
अन्यमतेन सौराष्ट्रीद्वाविद्योरपि समावेशः	" १६
पञ्चोत्तरशतरीतिभेदस्य स्वानुष्किकथनम्	" २३
रीतीनां चतुर्विधत्वोपसंहारः	१२ ३
धृतेः भारस्यादिभेदेन विभागः	" ४
उद्भूतमतेनार्थबुद्धौत्सस्त्वात्तरकथनम्	" ६
बुद्ध्युत्पत्तिविषये मतभेदप्रदर्शनम्	" ८
तत्र प्रवृत्तिविभागः	" १२
धृतेः रसाभिनययोः व्यवस्थाप्रदर्शनम्	" १५
प्रवृत्तिभेदानां देशादवगम्यत्वकथनम्	" २०
भाषाविभाषयोर्विभागः	१३ ३
विभाषानुभावयोः कार्यकारणभावकथनम्	" ११
सात्त्विकभाषानां सात्त्विकत्वनिर्बचनम्	" २२
सात्त्विकभाषाविभागः	१४ ७
स्तम्भस्य विभाषानुभावाः	" ९
स्वेदस्य "	" १३
रोमाञ्चस्य "	" १७
स्वरभेदस्य "	" १९
अध्रुपः "	" २२
वैषर्प्यस्य "	१५ १
कम्पस्य "	" ३
प्रकम्पस्य "	" ५
व्यभिचारिभाषाविभागः	१५ ८
व्यभिचारिभावानां विभाषानुभावादिजन्यम्	
निर्वेदस्य "	" १४
रसानेः "	" २१
शङ्कायाः "	१६ ३
असूयायाः "	" १३
मदस्य—	" १८
मथजमदस्य तरुणादिना त्रिधा विभागः—	" २०
तस्यैव ज्येष्ठादिना त्रिप्रकृतिस्वरकथनम्	" २२
तरुणस्य स्वरूपम्	" २३
मध्यमस्य "	१७ ४
अपकृष्टस्य "	" ९
विद्याभिषाल्यसम्पत्तिमदस्वरूपम्	" १७
उत्तमज्ञीरतिमदस्वरूपम्	" २०
तरुणादिमदेषु दृष्टिभेदकथनम्	१८ १
भ्रमस्य विभाषानुभावाः	" ८
आलस्यस्य "	" १३
दैन्यस्य "	" १७
चिन्तायाः "	" २०
श्रीङ्गायाः "	१९ ३
मोहस्य "	" ५
स्मृतेः "	" १५
धृतेः "	" २२
हर्षस्य "	२० ३
चापलस्य "	" ११
आवेगस्य—	" १४
उत्पातजस्य "	" १६
वातजस्य "	" २०
वर्षजस्य "	" २२
अभिजस्य "	२१ ३
कुञ्जरजस्य "	" ५
प्रियाप्रियजस्य "	" ७
शत्रुजस्य "	" ११
आश्चर्यस्य "	" १४
औत्सुक्यस्य "	" १९

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
विषादस्य विभाषानुभावाः	२१ २२
वर्षस्य "	२२ ६
भ्रमस्य "	" ११
अवहितस्य "	" १५
मतेः "	" १८
निद्रायाः "	" २१
अपस्मारस्य "	२३ ३
विबोधस्य "	" ९
छूतेः "	" १३
उपतायाः "	" १६
ध्यायेः "	" १८
भरणस्य "	२४ ५
श्रावस्य विभाषानुभावाः	२४ १४
उन्मादस्य "	" १७
वितर्कस्य "	२५ १
भाषान्तराणामपि व्यभिचारिभाषेऽन्तर्भाषकथनम्	" ६
भाषानां स्थायिभाषानुसारेण व्यवस्थितत्वम्	" १०
भाषानां रघोपकारित्वम्	" १७
रसव्यभिचारिभावयोः सम्बन्धकथनम्	" १९
स्थायिभावस्याष्टविधत्वम्	२६ ३
शमस्यास्थायित्वम्	" ६
भरतमतेन स्थायिस्वरूपकथनम्	" १०
भाषानां रसजनने कौशलम्	" २०
भाषानां परस्परसाहचर्यम्	२७ २

द्वितीयोऽधिकारः ।

रसस्वरूपाभयदृष्टिनिर्णयः ।

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
व्यभिचारिभावानां विषादकथनम् ।	
तत्र निर्वेदस्य "	२८ २
रसानेः "	" ३
असूयायाः "	" ४
शङ्कायाः "	" ७
भ्रमस्य "	" ८
मदस्य "	" ९
चिन्तायाः "	" १०
विषादस्य "	" ११
श्रीङ्गायाः "	" १२
लज्जायाः "	" १३
ह्रियाः "	" १४
मन्दक्षस्य "	" १५
त्रपायाः "	" १७
अपत्रपायाः "	" १८
वैकल्यस्य "	२९ १
धृतेः निर्वाहः ।	२९ २
स्मृतेः "	" ३
स्वप्नस्य "	" ५
निद्रायाः "	" ९
प्रबोधस्य "	" ७
औत्सुक्यस्य "	" ८
उन्मादस्य "	" ९
औत्सुक्यस्य "	" १०
दौर्हिदस्य "	" ११
कौतुकस्य "	" १२
कृतुकस्य "	" १३
आवागायाः "	" १४
स्वहत्यायाः "	" १५
काङ्क्षायाः "	" १७
मत्सरस्य "	" १८
सङ्घर्षस्य "	" २०

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
मायायाः निर्वाहः २९ २२	सात्त्विकव्याभिचारिभावानां परस्परोपकार्यो- पकारिता ३२ ९
इन्द्रजालस्य ३० २	सात्त्विकभावानां रससंबन्धः ३२ १०
दिग्मोहस्य ३१ ४	व्यभिचारिभावानां रससंबन्धः ३२ १०
कान्दिशीकत्वस्य ३१ ५	अनुभावानां रससंबन्धः । ३२ ११
अनुकम्पायाः ३१ ६	भावान्तराणां स्थायीभावे योग्यवस्था- संभोगशुद्धारोचिता भावाः ३३ २
आनृशंस्यस्य ३१ ८	विप्रयोगस्य ३३ ३
नृशंसतायाः ३१ ९	हास्यस्य ३३ ४
अनुकोशस्य ३१ १०	वीरस्य ३३ ५
गुणस्य ३१ ११	करुणस्य ३३ ६
श्रुतस्य ३१ १२	रौद्रस्य ३३ ७
सख्यस्य ३१ १४	अद्भुतस्य ३३ ८
मिश्रसुहृदोः ३१ १६	भयानकस्य ३४ १
दुःखस्य ३१ १७	बीभत्सस्य ३४ २
सुखस्य ३१ १८	स्थायिभावानां रसकारणत्वम्- रतेलक्षणम् ३४ ३
हर्षस्य ३१ २१	रतेर्द्विधा विभागः ३४ ४
स्मृतेः ३१ १	पुनः सप्तधा विभागः ३४ ५
वितर्कस्य ३१ ४	हासस्य लक्षणम् ३५ ३
मतेः ३१ ५	उत्साहस्य ३५ ४
आलस्यस्य ३१ ६	विस्मयस्य ३५ ५
आवेगस्य ३१ ७	क्रोधस्य ३५ ६
वेगस्य ३१ ८	शोकस्य ३५ ७
गर्वस्य ३१ ९	उगुन्मायाः ३५ ८
मोहस्य ३१ १०	भयस्य ३५ ९
चपलस्य ३१ ११	रत्यादिस्थायिभावककषाब्दानां निर्बचनानि ३५ १०
चापलस्य ३१ १२	चतुर्विधभावोपकृतानां स्थायिनां रसात्मता- सम्पत्तिः ३६ ५
अपस्मारस्य ३१ १३	अत्रैव भरतञ्जलसम्मत्तगद्यम् ३६ ६
तर्कस्य ३१ १५	वास्तुकिमत्तानुसारेण भावेभ्यो रससंभवः ३७ १
अवहित्यस्य ३१ १६	नटाद्यनुकृतस्थायिभ्यो रसोत्पत्ति- कथनम् ३७ २
मरणस्य ३१ १७	रसस्य षट्पदार्थमिश्रत्वेपि षट्पदार्थान्तर्ग- तत्वम् ३७ ३
रजः ३१ १८	
स्तम्भरोमाह्वयोः ३१ १९	
स्वरभेदस्य ३१ २०	
वेपथुवैवर्ण्ययोः ३१ २१	
अधुनः ३१ २२	
प्रकृतस्य ३२ २	

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
भरतादीनां मतेन विभावादीनां स्वरूपम् ३७ १६	हास्यलक्षणम् ४६ १
तत्र भावस्वरूपे मतानि ३७ २२	हास्यस्यैव गुणलक्षणकथनम् ४६ २
विभावस्वरूपे मतानि ३८ ६	हास्यतत्त्ववशाद्निर्बचनम् ४६ ११
अनुभावस्वरूपे मतानि ३८ १३	नाट्यलक्षणम् ४६ १५
व्यभिचारिभावस्वरूपम् ३८ १५	नृत्यलक्षणम् ४६ १६
सात्त्विकस्वरूपे मतानि ३८ १७	नर्तनलक्षणम् ४६ १७
स्थायिभावस्वरूपम् ३८ १९	नर्तनस्य नाट्यादिचतुष्टयसाधारणत्वम् ४६ १९
भावात्तानामभयस्य पर्यायाणाञ्च कथनम् ३९ २१	अष्टविधचित्तवृत्तिभेदेन रसानामष्टविधत्वो- पसंहारः ४७ १
भावै रसनिष्पत्तिः ३९ ७	अन्यमतेन शान्तरसस्य निरूपणनिराकरणे ४७ १
एकस्यैव रसस्य चित्तवृत्तिभेदेन बहु- विधत्वम् ३९ १३	पद्यभूतेन रसस्याष्टविधत्वोपसंहारः ४७ १०
भरतमतेन नटसामाजिकमो रसाभ्यता नटे रसस्य प्रतिषेधः ३९ १६	वास्तुकिमतेन रसोत्पत्ति निरूप्य नारद- मतेन तत्कथनप्रसिद्धा ४७ ११
शुद्धारातिरिक्तरसानामपि प्रकृतिभेदेन रस्यमानत्वम् ३९ १८	शुद्धारोत्पत्तिप्रकारः ४७ १३
रसानां व्यञ्जनत्वादिमतभेदकथनम् ४० २	हास्योत्पत्तिप्रकारः ४७ १५
रसानां सामाजिकेषु व्यञ्जयता सामान्यतः संविदः द्विधा विभागः ४१ ५	वीरोत्पत्तिप्रकारः ४७ १६
रसस्याईकारस्वरूपत्वकथनायाह- कारादिस्वरूपोत्पत्तिकथनम् ४१ ७	अद्भुतोत्पत्तिप्रकारः ४७ १८
आईकारादितत्त्वानामुत्पत्तिकथनम् ४२ ५	रौद्रोत्पत्तिप्रकारः ४७ १९
अहङ्काराभिमानयोः सत्त्वादिगुणभेदेन विभागस्तत्स्वरूपम् ४२ ११	करुणोत्पत्तिप्रकारः ४७ २१
अभिमानात्मकवृत्तेः शुद्धारादिरस्यरूपत्वम् ४३ १५	बीभत्सोत्पत्तिप्रकारः ४७ २२
प्रेक्षकचित्तवृत्तेः शुद्धाररसतापत्तिप्रकारः ४४ १	भयानकोत्पत्तिप्रकारः ४८ २
हास्यरसतापत्तिप्रकारः ४४ १	शान्तरसोत्पत्तिप्रकारः ४८ ४
वीररसतापत्तिप्रकारः ४४ १	शुद्धारादिरसभावकषाब्दानां निर्बचनम् ४८ ६
अद्भुतरसतापत्तिप्रकारः ४४ १	स्वीयनिर्बचनप्रकारस्य निरूपकाद्यनुशा- रित्वकथनम् ५० ५
रौद्ररसतापत्तिप्रकारः ४४ १	नटे रामादिवृद्धेः स्वरूपविबेचनम् ५० ५
करुणरसतापत्तिप्रकारः ४४ १	अत्र शङ्कुकमतेन रसोत्पत्तिप्रकारकथनम् ५० १८
बीभत्सरसतापत्तिप्रकारः ४५ ४	शङ्कुकमतदूषणपुरस्सरं नटे रामादिवृद्धेः सम्यक्त्वकथनम् ५१ ९
भयानकरसतापत्तिप्रकारः ४५ ४	अष्टनायकमतेन रसवृत्तिरूपणम् । ५२ ९
योगमात्सर्यसंहितायां शिवेन ताण्डवादीनां निरूपणकथनम् ४५ १४	तन्मते संविदानन्दमयभोगेन रसस्य भुज्यमानताप्रकारः ५२ ११
ताण्डवलक्षणम् विभागात् ४५ १८	शिवागमानुसारेण रागविधाकलोपकृतपुरुषस्य रसाशुभप्रकारः रागादित्रयलक्षणम् ५२ १३
	शिवागमस्वरूपस्यैव स्वीयपद्यमकथा कथनम् ५३ ३

तृतीयोऽधिकारः ।

रसभेदतत्त्वकारनिर्णयः

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
प्रकारान्तरेण रसानामुत्पत्तिकथनम् ५४ ६	वीररसस्थायिनः उत्साहस्य समुचितविभावादि- कथनम् " १५
ब्रह्मणो ऋगादिबेदसहाय्याच्छृङ्गारादिरसो- त्पत्तिः " १५	अद्भुतस्थायिनः विलम्बस्य " ११ १२
शृङ्गारादिरसचतुष्टयादस्यादिचतुष्टयोत्पत्तिः ५५ १०	रौद्रस्थायिनः क्रोधस्य " १२ १
रसानां प्राधान्याप्राधान्यकथनम् " १६	करुणस्थायिनः शोकस्य " १५
क्यास्तमतेन रसानां प्राधान्याप्राधान्ये तत्कारणम् " २०	बीभत्सस्थायिनः लज्जुष्यायाः " १३ १२
चिन्तातुरस्य ब्रह्मणो मन्दिक्वरेण नाट्य- वेदोपदेशः १६ ७	भयानकस्थायिनः भयस्य " १८
ब्रह्मणा मंदिक्वेधराज्या मिपुरदाहाकल्पक- प्रयोगः " १७	शृङ्गारस्य वाचिकादिभेदेन विभागः १४ ३
भरतैः प्रयुज्यमाने तस्मिन् पद्यतो ब्रह्मणो मुख्येभ्यः सप्तसिद्धशृङ्गारादिरसचतुष्टयो- त्पत्तिः " २०	हास्यस्य " ५
शृङ्गारादस्यात्पत्तिकारः ५७ १२	वीरस्य " ६
वीरिदद्भुतस्योत्पत्तिकारणम् " १६	अद्भुतस्य " ७
रौद्रात्करुणस्योत्पत्तिकारणम् ५८ ३	रौद्रस्य " ८
बीभत्सस्य भयानकस्योत्पत्तिकारणम् " ८	करुणस्य " ९
भरतस्य नारदाजुष्यायित्त्वकथनम् " १३	बीभत्सस्य " १०
रसानां भावेकत्पतेः ब्रह्मादिनिदर्शनेन समर्थनम् " १७	भयानकस्य " १२
रसोत्पत्तिं निरूप्याजुष्मिमागनाट्यपरसस्यो- त्पत्तिकारकथनम् ५९ ७	रसानां विभागे हेतुः " १५
तत्तत्स्थायीभाषोचितभावनिवेशनम् " १०	वाचिकशृङ्गारस्य लक्षणम् " १९
रतेः विभावादिसन्निवेशः " १२	आक्षिप्तस्य " २१
हास्योचितविभावादिसन्निवेशः " १८	क्रियात्मकस्य " १५ १
हसितस्य द्विधा पुनः शोका च विभागः ६० १	वाचिकहास्यस्य " ५
सितस्य लक्षणम् " ६	नेपथ्यजस्य " ६
हासस्य " ८	आक्षिप्तस्य " ८
विहसितस्य " १०	युद्धवीरस्य " १०
उपहसितस्य " १२	दामवीरस्य " १५
अपहसितस्य " १४	दयावीरस्य " १९
अतिहसितस्य " १६	मानसाद्भुतस्य " २३
	आक्षिप्तस्य " ११ २
	वाचिकस्य " १
	आक्षिप्तकरोद्रस्य " १
	नेपथ्यजस्य " १३
	वाचिकस्य " १६
	मानसकरुणस्य " १९
	वाचिककरुणस्य " २० २

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
क्षोभजबीभत्सस्य लक्षणम् ६७ ४	शत्रुषु क्रोधस्य स्वरूपम् ७१ ९
उद्देगजस्य " १०	मित्रे " " १४
आक्षिप्तभयानकस्य " १५	मियायां " " १६
मानसस्य " १९	शुभ्येषु " " १८
रसानां देवतानिर्देशः ६८ २	पूज्येषु " " २०
विष्ण्वादीनां शृङ्गारादिरसदेवतात्वे कारणम् " ८	कुक्षानामष्टावस्थाः तासां स्वरूपम् " २२
शृङ्गारादिरसदेवानां वर्णनिर्देशः ६९ २	कोपक्रोधरोषाणां स्वरूपस्थानादयः ७२ ६
संहितावास्तुक्रियासनारदाद्यनुसारेण भावस्वरूपनिर्णयोपसंहारः " ५	विलापस्य स्वरूपम् " १४
रसविभावानां क्वचित् गुणानुभावत्वादिक्वमपि	परिदेवितस्य " १५
संभवतीति निरूपणम् " ११	आक्रन्दस्य " १६
तेषु शौर्यस्य स्वरूपम् " १६	रुदितस्य त्रिधा विभागः तत्र-- ईष्याजिन्यस्य स्वरूपम् " १९
व्यवसायस्य " १७	अज्ञानन्दजन्यस्य " २१
साहसस्य " १८	आर्तिजस्य " ७३ ३
पराक्रमस्य " १९	रूपस्य " १
प्रतापस्य " २१	आविष्यभूषणस्य " ८
प्रौढेः " ६९ २२	आरोप्यस्य " १०
कीर्तेः " ७० १	बन्धनीयस्य " १२
यशसः " ३	निक्षेप्यस्य " १४
विनयस्य " ५	लावण्यस्य " १५
नयस्य " ६	आभिरूप्यस्य " १७
प्रभुत्वात्मयोः " ७	सौन्दर्यस्य " १९
शोषशौण्डर्ययोः " ९	अज्ञप्रत्यक्षयोः " २३
प्रभावस्य " १२	उपहासस्य " ७४ १
अनुभावस्य " १३	सौकुमार्यस्य त्रिधा विभागः लक्षणम् " २
महासत्त्वस्य " १५	शुद्धत्वस्य स्वरूपम् " ६
स्यैर्यस्य " १७	तत्र मतभेदः " ७
वीररसविभावानामेवैवां तत्रैव गुणभावकथनम् " १८	प्रसादस्य त्रिधा विभागः " ९
रौद्ररसविभावानां तत्रैव गुणभावकथनम् " २०	तत्र बद्धेन प्रसादः " १०
तेषु अद्भुतस्य स्वरूपम् " २१	नयेन " " १२
अवज्ञायाः " ७१ १	चित्ते " " १४
अवमानितायाः " ४	मुखरागस्य त्रिधा विभागः " १६
आक्रोशस्य " ५	तत्र श्यामस्य स्वरूपम् " १६
आक्षेपस्य " ६	रक्तस्य " २०
क्रोधस्य त्रिधा पुनः पञ्चधा विभागः " ७	प्रसन्नस्य " ७५ १

(८)

पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.
स्वामादिमुक्तरागस्य रसेषु विलियोगः ७५	४	कौशलस्य स्वरूपम् ७५ १७
माननायाः स्वरूपम्	" ८	नैपुणस्य "
भाषामाधुर्यस्य "	" ९	सामर्थ्यस्य "
त्यागस्य "	" ११	विलोभनस्य "
क्षणस्य "	" १३	आतङ्कस्य "
उद्धवस्य "	" १४	शिरपस्य "
उत्सवस्य "	" १५	वैदग्ध्यस्य "
दम्भस्य "	" १६	प्रतारणस्य "

चतुर्थोऽधिकारः ।

शुद्धारालम्बननायकनायिकादिस्वरूपनिर्णयः ।

पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.
भोगादिशाब्दानां निर्वचनम्	७७ ३	नक्षरस्य "
शुद्धारस्यैव सविस्तरकथने हेतुः	" १३	केहस्यैव रागस्वसम्पत्तिकथनम्
आचार्योक्तारतिस्वरूपम्	७८ ४	रागस्यैव नील्यादिभेदेन त्रिधा विभागः
प्रेमादिषड्गुणैः रतेरभिप्रेक्ष्यप्रकारः	" १६	नीलीरागस्वरूपम्
प्रेमशब्दनिर्वचनम् लक्षणम्	" १९	कुसुंभरागस्य "
भावबन्धनस्य स्वरूपम्	७९ १	मञ्जिष्टारागस्य "
प्रेमकौटिल्यस्य स्वरूपम्	" ४	अनुरागस्य स्वरूपम्
मानशब्दनिर्वचनम् लक्षणम्	" ७	प्रेमादिभावनां भेदाभिनवगुप्तप्रकाशितत्वम्
मानस्यैव द्विधा विभागः	" ९	अभिनवगुप्तानुसारेण रतेः शुद्धारभावता- प्रकारः
ईर्ष्यामानस्य स्वरूपम्	" १०	शुद्धारचितदेशाः
प्रणयमानस्य "	" १४	" कला
ईर्ष्यामानस्य स्त्रीमात्रवर्णनीयता	" २०	" कालः
केहस्य स्वरूपम्	८० १	" वेपः
जतुवादिषड्विधप्रवचनम्	" ३	बाह्यचेष्टाप्रकारः
कृत्रिमाम्बुप्रियमकेहस्वरूपम् तदाश्रयम्	" ६	दिवाविहारदेशाः
केहस्य प्रौढादिभेदेन त्रिधा विभागः	" १६	निशाविहारदेशाः
प्रौढस्य लक्षणम्	" १७	दिवाचेष्टाः
मध्यस्य "	" १९	निशाचेष्टाः
मन्दस्य "	" २१	शुद्धारचितकालगुणाः
केहस्य स्थिरादिभेदेन पुनर्लिंभागः	" २३	" इव्याणि
स्थिरस्य स्वरूपम्	८१ २	" किमाः
गत्वस्य "	" ४	

(९)

पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.
वसन्ते रागरीपनाः	८३ २२	प्रलापस्य स्वरूपम् ९० १
प्रीम्ने "	८४ ३	उन्मादस्य "
प्रावृषि "	" १०	व्याधेः "
शरीदि "	" २०	जाण्वस्य "
हेमन्तशिशिरयोः "	८५ ८	मरणस्य "
रसोत्कर्षकारणम्	" १०	शुद्धारस्योत्कर्षप्रसौ हेतवः
वियोगादिभेदेन शुद्धारस्य त्रिधा विभागः	" १४	शुद्धारोचितपात्राणि गुणाश्च
अयोगः तत्र दशावस्थाश्च	" १५	तेषु नायकस्य ज्येष्ठादिभेदेन त्रिधा विभागः
तत्र कविप्रबन्धेषु बह्ववस्थासंभवः	" २०	तल्लक्षणम्
वियोगस्वरूपम्	" २२	पुनः चतुर्धा विभागः
मानवियोगस्य स्वरूपम्	८६ १	तेषां गुणव्यवस्था मतमेदम्
क्रीणामीर्ष्यामानोत्पत्तिकारणानि	" ३	धीरललितनायकस्वरूपम्
तन्निवारणाय षडुपायास्तस्वरूपम्	" ७	धीरशान्तस्य लक्षणम्
प्रवासवियोगः तस्य त्रिधा विभागश्च	" १३	धीरोदात्तस्य "
मरणस्य वियोगान्तर्भावमतद्वयम्	" १८	धीरोद्धतस्य "
प्रवासभेदेषु क्रीणामनुभावकथनम्	" २०	नायकगुणेषु विरोधपरिहारः
वियोगायोगयोः करुणतुल्यत्वेऽपि		ललितादीनाममात्यायामतसिद्धिस्वरूपम्
शुद्धारत्वस्यापनम्	८७ १	पुनर्नायकस्यानुकूलादिभेदेन चतुर्धा विभागः ९३ ६
तयोः शुद्धारशब्दप्रवृत्तिमिक्तकथनम्	" ४	आहृत्याष्टचत्वारिंशन्नायकाः
मरणस्यापि क्वचिद्वियोगरूपत्वम्	" ५	उपनायकस्वरूपम्
संभोगशुद्धारस्वरूपम्	" ७	नर्मसचिवानां धर्मोपकामेषु विभागः ।
संभोगस्य चतुर्धा विभागः	" १०	कामसचिवानां स्वरूपम्
तत्र मितस्य स्वरूपम्	" ११	वृत्तवृत्तस्वरूपम्
सङ्हरस्य "	" १३	नवानुरागादौ वृत्तीकर्तव्यसमागमोपायाः
सम्पन्नस्य "	" १५	स्वान्यासाधारणभेदेन नायिकाया विभागः
समृद्धस्य "	" १७	स्त्रीयाया मुग्धादिभेदेन विभागः
संभोगे चेष्टाः	" १९	अन्यागणिकयोर्विभागः
वियोगे चेष्टाः	" २१	आहृत्यनायिकानां ३८४ भेदस्य रङ्गदा- चार्याभिधानम्
अयोगे मन्मथावस्थाः दश, द्वादश वा	८८ १	अन्या प्रयत्नैवेति मतोद्भावनम्
तासु इच्छायाः स्वरूपम्	" ६	अन्यागणिकयोर्भेदस्वरूपम्
उत्काण्डायाः " अनुभावाश्च	" ८	गणिकायाः शुद्धारामावासेपः
अभिलाषस्य "	" १६	रङ्गटकविमतेन तत्समाहितः
विन्तायाः "	" २१	स्त्रीयान्ययोः स्वरूपम्
स्मृतैः "	८९ ७	स्वान्यागणिकानामभिप्रायभेदः
गुणस्तुतैः "	" १२	रतौ मुग्धायाः स्वरूपम्
उद्देशस्य "	" १९	

पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.	
रतौ मय्यायाः स्वरूपम्	९६ २१	कल्हान्तरितायाः	९९ २०
„ प्रगल्भायाः „	९७ २	प्रोषितभर्तृकायाः	१०० ३
„ धीरायाः „	„ ४	विरहोत्कण्ठितायाः	„ ५
„ अधीरायाः „	„ ८	अभिसारिकायाः	„ १५
„ धीराधीरायाः „	„ १२	पराङ्गनाऽभिसरणप्रकारः	„ १९
कन्याऽविरयादिवेष्टानामन्यत्र वक्ष्यमाणत्वं	„ १५	वेद्याभिसरणप्रकारः	१०१ ३
उदात्तायाः स्वरूपम् चेष्टाश्च	„ २०	प्रेष्याभिसारिकाभिसरणक्रमः	„ ११
उद्धतायाः „	९८ ४	पराङ्गनायाः सुसनायकप्रबोधनक्रमः	„ १६
शान्तायाः „	„ ८	वेद्यायाः „	„ १९
ललितायाः „	„ १२	प्रेष्याभिसारिकायाः „	„ २१
अष्टावस्थनायिकोद्देशः	„ १६	नायिकायुक्तमायाः गुणाः	१०२ २
तालु खण्डिताया लक्षणम् चेष्टाश्च	„ २०	मध्यमायाः „	„ ६
विप्रलम्भायाः „	९९ ४	अधमायाः „	„ १०
वासकसज्जायाः „	„ ८	एषां गुणानां स्वान्यागणिकास्तु स्थितौ	
स्वाधीनभर्तृकायाः „	„ १९	भेदकथनम्	„ १५

पञ्चमोऽधिकारः ।

नायकनायिकाभेदतत्त्वव्यथारिनिरूपणम् ।

पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.	
वृत्तवर्तिष्यमाणकथनम्	१०३ १	स्त्रीभिः प्रीत्या कृतानि नायकाह्वानानि	१०७ ७
स्त्रीयौवनस्य चतुर्धा विभागः	„ १०	तेषु प्रणयी	„ १०
प्रथमयौवनस्य स्वरूपं चेष्टाश्च	„ १२	दयितः	„ १२
द्वितीययौवनस्य „	१०४ ७	कान्तः	„ १४
तृतीययौवनस्य „	„ १९	नाथः	„ १६
चतुर्थयौवनस्य „	१०५ ५	स्वामी	„ १८
स्त्रीपुरुषयोर्यौवनकालनिर्धारणम्	„ ११	प्रियः	„ २०
स्त्रीणामभिगम्यनायकस्वरूपम्	„ १६	सुहृत्	„ २२
पुरुषाभिगम्यस्त्रीस्वरूपम्	„ १९	नन्दनः	१०८ २
वैशिकनायकस्वरूपम्	१०६ २	जीवितेशः	„ ४
वैशिकशब्दनिर्बचनम्	„ १०	सुभगः	„ ६
त्रिविधवैशिकेषु उत्तमस्य स्वरूपम्	„ १२	वचिरः	„ ८
मध्यमस्य „	„ १९	स्त्रीणां कोपसंभवा नायकव्याहाराः	„ १०
अधमस्य „	१०७ १	तेषु—वामः	„ १२

पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.	
विरूपः	१०८ १४	गोसत्त्वायाः	११२ १०
दुर्शीलः	„ १६	उपचारलक्षणम्	„ १९
निलम्बः	„ १८	वेद्यादिषु त्रिविधोपचारकथनम्	„ २२
निष्ठुरः	„ २०	रागापरागाभ्यां संभोगस्य त्रिविधत्वम्	११३ ८
शठः	„ २२	कुलाङ्गनाया रागोत्पत्तिविन्धानि	„ १५
धृष्टः	१०९ ३	वेद्यायाः „	११४ ३
दुराचारः	„ ५	अन्यायाः „	„ १०
संभोगार्थं स्त्रीणां सत्त्वभेदकथनम्	„ ७	अत्र भावतिमत्कथनम्	„ १८
तत्र—देवशीलायाः स्वरूपम्	„ १६	रक्तायाः प्रिये आभ्यन्तरोपचारः	„ २२
दैत्यशीलायाः „	„ २०	विरक्तायाः लिङ्गानि	११५ १७
गन्धर्वशीलायाः „	११० १	गन्तुकामाचिन्धानि	११६ २२
यक्षशीलायाः „	„ ५	विरकिहेतवः	११७ ७
राक्षसशीलायाः „	„ ८	रागविन्दैर्व्यङ्ग्यार्थाः	„ १४
पतन्निशीलायाः „	„ १२	चतुर्विधदुष्टविकारकथनम्	११८ १२
पिशाचशीलायाः „	„ १५	रौद्रस्वोपयोगिदृश्यः	११९ ६
व्यालशीलायाः „	„ १९	शोकस्य „	„ १०
नागशीलायाः „	„ २१	वीरस्य „	„ १३
मर्त्यशीलायाः „	१११ २	बीभत्सभयानकयोः „	„ १६
कपिशीलायाः „	„ ५	अद्भुतहास्ययोः „	„ १९
हस्तिशीलायाः „	„ ८	दृष्टिभेदानां क्रमेण लक्षणानि	„ २२
मृगशीलायाः „	„ १०	भरतमतेन दृष्टिभेदकथनम्	१२४ १९
मत्स्यशीलायाः „	„ १३	तत्र—भावदृश्यः	„ २०
उद्रीशीलायाः „	„ १६	रसदृश्यः	१२५ १
मकरसत्त्वायाः „	„ १७	सम्भारिभावजदृश्यः	„ ४
खरशीलायाः „	„ १९	शुक्लारादिरसेषु दृष्टिस्वरूपम्	„ १०
सूकरशीलायाः „	„ २१	दृष्टिविशेषणानां निर्वचनानि	१२६ ६
हयशीलायाः „	११२ १	रसभाजदृष्टिस्वरूपम्	„ १९
महिषशीलायाः „	„ ४	सम्भारिभावजदृष्टिस्वरूपम्	१२८ १
अजशीलायाः „	„ ७		

अथ षष्ठोऽधिकारः ।

शब्दापेक्षान्वयतद्भेदप्रकारनिर्णयः ॥

पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.	
रसानुभवप्रकारः	१११ ५	तास्तु—आक्षेपः	११२ १
अदृष्टिपरसंगतयः	„ १४	स्त्रीः	„ ३

विच्छेदः	पृष्ठ. पाङ्क्ति.	मध्यस्य स्वरूपम्	पृष्ठ पाङ्क्ति.
सूक्ष्मः	१३३ ५	कल्पवल्गुसारेण प्रियापराधे नायिकाचेष्टा- कथनम्	१४१ २२
व्यतिकरः	" ७		
स्थिरः	" ९	कासाभिचेष्टानां प्रियविद्योगे-यतिदेशः	१४२ ५
समः	" ११	रसस्य वाक्यार्थत्वादि कथनम्	" १७
शोभनः	" १३	एकत्र रसद्वयसमावेशः	१४३ १३
रसाभासनिरूपणम्	" १५	निर्वेदादीनामस्थायित्वम्	" २२
तत्र हेतुकथनम्	" १७	रसादीनां वाक्यार्थता	१४४ ९
रसाभासलक्षणम्	१३३ ३	रसकाव्ययोः संबन्धतया वाक्यतदर्थसंबन्धा- दीनां निरूपणम्	" १३
रसानां प्राधान्यसङ्हराभासमेलनानां निरूपणम्	" १९	शब्दार्थसंबन्धस्य द्वादशविधत्वम्	१४५ ४
रसज्ञस्य कवेः शान्तरसेन मुक्तिः	" २१	तत्र प्रथमचतुष्टयां वृत्त्यादीनां निरूपणम्	" ६
शान्तरसस्य कादाचित्कोत्कर्षे विभावः	१३४ २१	(१) वृत्तौ—अभिधायी लक्षणम्	" ९
शान्तरसे विशेषकथनम्	१३५ ५	लक्षणायाः "	" १३
शान्तरसस्यानुभावाभावकथनम्	" १३	गोण्याः "	" १७
शान्तरसस्योत्कर्षे नाञ्चानुपयोगिता	" २२	(२) विश्वस्या निरूपणम्	" २०
शान्तरसस्योत्कर्षः	१३६ ५	काकादित्रिप्रकारेण विश्वोचयनकथनम्	१४६ ३
देशादीनां रसोपकारिता	" १२	तत्र काकुविच्छेदस्वरूपम् उदाहरणम्	" ११
कालस्य रसोपयोगिता	" १५	प्रकरणेन विश्वोचयनम्	" १५
वसन्ते विनोदाः	१३७ ६	अभिनयेन "	१४७ ११
निदाधे "	" १३	(३) तात्पर्यनिरूपणम्	" १६
प्राश्नवि "	" १६	तत्र अभिधेयवाक्यार्थः	" १७
शरदि "	" १९	प्रत्याप्यवाक्यार्थः	" २०
हेमन्ते "	१३८ १	ध्वनिवाक्यार्थता द्विधा	" २१
शिशिरे "	" ९	तत्र अनुनादध्वनिः	१४८ २
शुश्रिवात्पर्यचातुर्विधेन संभोगचातुर्विध्यम्	" ९	प्रतिशब्दध्वनिः	" ७
मितादिभेदेन पुनस्संभोगस्य चातुर्विध्यम्	" १५	आर्षानुनादोदाहरणम्	" १०
शुश्रारोपयुक्तवैमनस्यादिभावकथनम्	" २१	तत्रैवोदाहरणान्तरम्	" १३
व्यलीकन्तकार्यम्	१३९ ९	आर्षप्रतिशब्दोदाहरणम्	" २१
विप्रियन्तकार्यम्	" १८	शब्दानुनादोदाहरणम्	१४९ ३
मन्युस्तकार्यम्	१४० १	शब्दप्रतिशब्दोदाहरणम्	" ७
इन्द्रियार्थविषयाणां सुखरूपता	" ६	ध्वनितात्पर्ययोः भेदवादिमतम्	" १२
मनोभावस्य शिवित्वम्	१४१ ४	तयोर्भेदवादिमतम्	" १७
इष्टभावस्य कार्यम्	" १५	मत्तद्व्यस्य च सामञ्जस्यम्	" २२
श्लिष्टस्य "	" १७	त्रिविधवाक्यार्थतया रसालंकारादीनां तात्पर्यसम्बन्धम्	१५० ५

पृष्ठ पाङ्क्ति.	वाक्यार्थस्य निबन्धिताविष-	पृष्ठ पाङ्क्ति.
१५० १३	द्वयार्थवत्त्वम्	१५१ १
" १५	तेषु-प्रसोजनस्य निर्वचनम्	" ३
१५१ ५	विश्वित्तस्य "	" ५
" ७	अभिप्रायस्य "	" ७
" ८	तात्पर्यस्य "	" ९
" ११	फलस्य "	" ११
" १२	भावस्य "	" १३
१५२ १	वाक्यार्थे मष्टप्रभाकर्योर्मतभेदः	" १५
" ३	तयोः सामञ्जस्यम्	" १८
" १३	तात्पर्यार्थस्यापि वाक्यार्थता	" २०
" १५	शब्दार्थनिर्णये स्वस्याभिनव- तानुयायिता	१६० १३
" १६	धातुव्यन्तर(मम्मट)मतेन शब्दार्थस्वरूपम्	" १२
" १७	शब्दार्थयोस्त्रिविधत्वम्	" १४
१५३ १३	तात्पर्यार्थस्य पृथक्त्वम्	" १६
" १५	जात्यादिषु सङ्केतितस्य चतु- र्विधत्वम्	" २०
१५४ ११	उपाधिद्वारा व्यक्तिकाफिः	१६१ ४
" ८	उपाधेः सिद्धसाध्यादिना द्विविधत्वम्	" १०
" १२	तत्र वाक्यपदीयमहाभाष्ययोः संवादः	" १४
" १७	जातिशक्तिसमर्थनम्	१६२ ६
" १९	अपोहवादस्योपेक्षणम्	" १९
" २२	अभिधायी लक्षणम्	" २२
" २९	लक्षणायाः "	१६३ २
" ३१	बोधा विभागः	" १४
" ३५	गौणीहृतेः पृथक्त्वम्	१६६ ३
" ३९	प्रयोजनस्य व्यङ्ग्यत्वम्	" २०
" ४५	गूढागूढत्वेन व्यङ्ग्यविभागः	१६७ ४
" ४९	गूढागूढव्यङ्ग्यस्य सत्त्वम्	" ७
१५७ २०	व्यङ्गनापुणेर्निरूपणम्	" १३
" १९६ १२	विशिष्टलक्षणानिवेधः	१६८ १९
" १९६ १२	अभिधायीलक्ष्यज्ञाना	१६९ ७

	पृष्ठ पङ्क्ति.		पृष्ठ पङ्क्ति.
अर्थव्यञ्जकता	१७० १७	श्रोतृत्वनिर्बचनम्	१७५ ११
तदुदाहरणानि	१७१ ४	विवेकतुल्यस्य	" १३
काव्यभेदेनिरूपणोपेक्षातः ।	१७२ ११	वाच्यार्थनिर्णये कल्पवल्लीकाव्य- प्रकाशसंवादे:	" १८
ध्वनिकाव्यनिरूपणम्	" १६	शब्दार्थगतदोषगुणादीनामाक्षेपसमा- धानाभ्यां व्यवस्थापनम्	" २१
तद्विभागः	१७३ ६	ध्वनिकाव्यप्रशंसा	१७८ ४
गुणीभूतव्यङ्ग्यम्	" १६	ध्वनिस्फोटयोरभेदः	" ७
अधमकाव्यम्	१७४ ८	आत्मनो ध्वनिकृदनुयायिता	१७९ १
काव्यविभागः	" १०		

सप्तमोऽधिकारः ।

नाट्येतिष्ठतशरीरलक्षणविधानम् ।

	पृष्ठ पङ्क्ति.		पृष्ठ पङ्क्ति.
नाटयसामान्यलक्षणम्	१८० २	नाट्युत्तिस्वराणां क्रमेणोत्पत्तिः	१८५ १२
रूपकनिर्बचनम्	" ४	सप्तस्थानेषु सप्तस्वराणामुत्पत्तिः	
दशरूपकस्य रसाश्रयता	" ७	स्वरूपञ्च	" १७
नाटिकादीनां नाटकादिष्वन्तर्भावः	" ९	स्वराणां धातुत्वमत्वादिप्रतकथनम्	१८६ ५
जेभ्यादीनां नृत्यता	१८१ ६	सप्तधातुस्वरूपम्	" ८
वाक्यांशान्निभयो रसात्मकः	" ७	चतुर्विंशतिधमनीस्वरूपम्	" ९
पदार्थाभिनयः भावाश्रयः	" ८	धमनीनां धातुवर्धकत्वम्	" ११
नृत्यनृतयोरप्रान्तर्भावः	" ९	आत्ममनसोर्निरूपणम्	१८७ ३
गानस्य नाटकोपयोगिता	" १४	प्राणादिना ज्वलिताग्निना धमनीभ्यः	
मेयनिरूपणप्रतिज्ञा	" १६	नादोत्पत्तिः	" ७
षट्त्रिंशत्सप्तसुदेशः	" १९	धमनीसंख्यया श्रुतिसंख्या	" ११
सृष्टिकथनम्	१८२ ९	शुक्लादिधातुभ्यः षड्जादिस्वरोत्पत्तिः	" १४
क्षेत्रज्ञस्य गर्भाशयप्रवेशः	" १९	धातुस्थानेषु स्वरस्थितिः	" २१
पिण्डोत्पत्तिः	१८३ ३	स्वराणां मन्दतापिदिभेदेहेतुकथनम्	१८८ ३
जरालुञ्जशरीरवर्णनम्	" ११	ग्रामभेदेमूर्च्छनयोः स्वरूपम्	" ११
प्राणादीनां विभागः स्थानं कर्म च	" १७	ध्रुतीनां षड्भक्तत्वम्	" २३
इन्द्रतदस्यूलान्धः	१८४ ८	श्रुतीनां भिन्नादिना त्रिधा विभागः	१८९ ७
एताश्चमेव सप्तशतथा भेदः	" १२	शुद्धगौडवेसररागाणां निरूपणम्	" १३
नादवर्णयोस्त्वत्पत्तिः	" १३	स्वरेभ्यो रागोत्पत्तिप्रकारः	" १९
व्यवस्थानानि	" २१	महादिदशजातयः	१९० ९
स्थानाधारत्वादिभित्तिना हीकथनम्	१८५ ४	रागाणां सप्तशतसंख्या	" १३

	पृष्ठ पङ्क्ति.		पृष्ठ पङ्क्ति.
पूर्णादिरागकथनम्	१९० १३	आसन्नरागस्य लक्षणम्	१९६ ४
पदादीनामेकतायोगस्य गीतेऽस्या- वश्यकता	" २०	आतोद्यरजनस्य "	" ९
पदस्य लक्षणविभागौ	१९१ ३	वक्त्रपाणेः "	" ६
यतेः "	" ५	परिघटनायाः "	" ८
गतेः "	" १३	सङ्घटनायाः "	" ९
स्थानक्ययोः "	" १९	मार्गोसारितस्य "	" ११
कालस्य "	" १६	शुक्लापकृच्छकस्य "	" १३
सप्तविंशत्यलङ्काराः	" १८	उत्थापकस्य "	" १५
अलङ्काराणामुपयोगः	१९२ १	परिवर्तनस्य "	" १७
अत्र भरतमतम्	" ५	नान्याः "	" १९
सप्त गमकाः	" ७	नान्या आवश्यकता	१९७ ४
मार्गगमकाः द्वाविंशतिः	" १०	नान्या चन्द्रसंबन्धहेतुः	" ७
मानादिभिः गीतस्य योगे उत्कर्षः	" १८	तत्र पदनियमः	" १२
मानस्य विभागः लक्षणञ्च	" २२	प्ररोचनाया लक्षणम्	" १६
रीतेः "	१९३ ७	त्रिगतस्य "	" १९
चतुरायामस्य "	" ८	आसारितस्य "	" २०
छन्दसाम् "	" १०	ध्रुवायाः "	१९८ ३
गीतिजदोषाः	१९४ २	त्रिसाम्नः "	" ४
ईदृशगीतिस्वरूपस्य भोजायनुक्तिः	" ४	रत्नद्वारस्य "	" ६
स्वस्थाभिनवगुणानुयायिता तथाऽन्य- विशेषाणां स्वीयशारदीयग्रन्थे		नृत्योचितदेशकालौ	" ८
विस्तरकथनम्	" ६	पुष्पाञ्जलिः	" २२
नटकर्तव्यतानिरूपणम्	" ११	वायनियमः	१९९ ५
पूर्वरङ्गस्वरूपम् तल्लक्षणञ्च	" १४	वर्धमानकस्य लक्षणम्	" ९
पूर्वरङ्गस्थानकथनम्	" २०	चार्याः	" ११
कलास्वरूपम्	१९५ ७	महाचार्याः	" १२
निर्देशाब्दसशब्दतालस्वरूपम्	" ११	पूर्वरङ्गस्य फलश्रुतिः	" १४
पातस्वरूपम्	" १६	कवेर्गोत्रादिकथनम्	" १६
पादभागपरिवर्तयोः स्वरूपम्	" १७	नान्यन्तशब्दार्थकथनम्	२०० ७
प्रस्थाहारस्य लक्षणम्	" २०	सूत्रधारद्वयम्	" ११
कुत्तपस्य "	" २१	नाटकवस्तुस्वरूपम्	" १५
अवतरणस्य "	१९६ १	इतिवृत्तविभागः	२०१ १
आरम्भस्य "	" २	आधिकारिकस्वरूपम्	" ५
कार्यस्य "	" ३	प्रासङ्गिकस्वरूपम्	" ७
		पताकालक्षणम्	" १४
		प्रकरीस्वरूपम्	" १९

(१४)

	पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.
अनयोर्भेदः	२०२ २	गर्भसन्धिः	२०६ २२
पताकास्थानकम्	" ६	तत्र पताकाया विकल्पः	२१० ५
पताकास्थानकस्य विभागः	" १४	तत्र कोहलमतम्	१२
भरतमतेन पुनर्विभागः	" १७	गर्भसन्ध्युदाहरणम्	१४
वस्तुनः त्रिधा विभागः	२०३ ११	गर्भसन्ध्यज्ञानि १२	१६
वस्तुनः फलकयनम्	" १९	अवमर्शसन्धिः	२११ १०
बीजस्य लक्षणम् उदाहरणञ्च	२०४ ४	" अज्ञानि १३	" १६
कोहलमतेन बीजम्	" १३	निर्वहणसन्धिः	२१२ ८
विन्दुविभागः	" १५	" तदज्ञानि १४	" १५
अर्थप्रकृतयः पञ्च	" २३	सन्ध्यज्ञानां षड्विधप्रयोजनानि	२१३ १२
एषां क्रमः उदाहरणञ्च	२०५ २	सन्ध्यज्ञानामावश्यकता	" १६
पञ्चावस्थाः	२०६ १	तत्र भोजमतम्	२१४ २
तत्र-भारंभः	" ५	सन्ध्यज्ञानां प्रासङ्गिकाधिकारिकता	" ४
प्रयत्नः	" ७	सन्ध्यन्तराज्ञानि २१	" ६
प्राप्त्याशा	" ९	वस्तुनः सूच्यदृश्यते	" १५
नियतातिः	" ११	सूच्यसूचनोपायाः	" २१
फलागमः	" १३	तत्र-विष्कम्भकप्रवेशकौ उदाहरणञ्च	२१५ २
अवस्थोदाहरणम्	" १७	चूलिका उदाहरणञ्च	२१७ १७
पञ्च सन्धयः	२०७ ९	अङ्कास्यम् सोदाहरणम्	" २१
सन्धिः लक्षणम्	" ११	अङ्कावतारः उदाहरणञ्च	२१८ १३
मुखसन्ध्युदाहरणम्	" १८	एषामङ्के निवेशभेदः	२१९ ३
बीजस्य रसोत्पत्तिहेतुता	" २०	वस्तुनः श्राव्याश्राव्यते	" १५
मुखसन्धेरज्ञानि १२	२०८ ८	जनान्तापवारितयोर्लक्षणम्	" २०
प्रतिमुखसन्धिः	" २१	आकाशभाषितस्य	२२० ३
तदज्ञानि १३	२०९ ६	सुकविकर्तव्यम्	" ५

अष्टमोऽधिकारः ।

दशरूपकलक्षणम् ।

	पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.
त्रिंशद् रूपकसमुद्देशः	२२१ ४	प्रेक्षकस्य लक्षणम्	२२६ १०
नाटकस्य प्राथम्ये हेतुः	" १४	नटस्य	" १६
नाटकप्रशंसा	२२२ १४	प्रादिनकविभागः	" २१
नाटकप्रकरणयोरङ्कनियमः	२२३ १	प्रादिनकानां कार्याणि	२२७ ३
प्रशस्तसन्ध्यादिषु फानाटकनिर्देशः	" ७	नाटकदर्शनेन सर्वविधप्रेक्षकाणां	
नाटकालङ्काराः तल्लक्षणानि च	" ११	रञ्जनप्रकारः	" ११
सुलक्षणनाटकस्य फलभागिनः	२२६ ७	प्रकृतप्रेक्षकस्वरूपम्	२२८ २

(१७)

	पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.
सूत्रधारद्वयम्	२२८ ५	सुखसन्धुमतेन नाटकस्य पञ्चधा विभागः	२३८ १५
वस्तादादिसुवनम्	" ८	तत्र पूर्णनाटकम् उदाहरणञ्च	" १८
भारतीवृत्तिः	" १४	प्रशान्तम्	" २०
प्रस्तावनास्वरूपम्	" १९	भास्वरम्	२३९ १६
आमुखम् वा	२२९ २	ललितम्	२४० ११
प्रवृत्तकादीनां स्वरूपमुदाहरणञ्च	" १०	समग्रम्	२४१ ४
वीथ्यज्ञानि	२३० २	पञ्चस्वेष्वावश्यकाज्ञानि	" ६
उदात्यकक्षेत्रे विध्यम् उदाहरणञ्च	" ६	प्रकरणम्	" १७
अवलगितम्	" १७	त्रेधा विभागः	२४२ १
प्रपञ्चः	२३१ ६	प्रकरणनायिकाया भाषानियमः	" ७
त्रिगतम्	" १०	तत्र भोजमतम्	" १६
छलम्	" १६	विटादीनां लक्षणम्	" १८
वाक्कोलिः	" २२	प्रकरणोदाहरणानि	२४३ ५
अधिवलम्	२३२ ९	नाटिकालक्षणम्	" १७
गण्डम्	" ११	नाटिकाया नाटकप्रकरणसाम्यम्	२४४ १०
अवस्यन्दिदम्	" १४	सङ्कलक्षणम्	" १५
नालिका	" १७	भागलक्षणम्	" १९
अद्यत्प्रलापः	" २१	कोहलमतेन तत्	२४५ ३
व्याहारः	२३३ ६	भोजमतेन तत्	" १०
मुद्वग्म्	" १०	दशलास्याङ्गलक्षणानि	" ११
नाटके वस्तु नायक्य	" १५	भागे चतुर्विधनृत्यम्	२४६ १५
इतिवृत्तविभागः	२३४ ४	गुल्मादिनृत्यानि	" १७
आदि विष्कम्भपक्षः	" ११	प्रहसनलक्षणम्	२४७ १
वस्तुनि मानुष्युत्तमतम् उदाहरणञ्च	" २१	त्रिधा विभागः लक्षणानि च	" २
अङ्कलक्षणानि	२३५ ३	प्रहसनोदाहरणानि	" १३
अङ्के रसपीषणप्रकारः	" १४	द्विमलक्षणम् तत्र नायकरसादिस्थितिः	" १६
अङ्कलङ्काराः	२३६ १	उदाहरणम्	२४८ ३
अङ्करसः	" ३	व्यायोगलक्षणम्	" ७
अङ्के निषिद्धानि	" ६	समवकारलक्षणम्	" १७
अङ्ककार्यकालः	" १४	कपटविव्रवयोर्भेदः	२४९ १६
तत्र कोहलमतम्	" १८	धर्मशुद्धारः	" २०
नाटकाङ्कचंख्या	२३७ ५	अर्थशुद्धारः	" २२
एकावर्षाङ्कभेदः	" १५	कामशुद्धारः	२५० १
पञ्चाङ्कादिदशाङ्कान्तनाटकानामुदाहरणानि	" १७	उदाहरणम्	" ५
हर्षमतेन तोटकलक्षणम्	२३८ ४	कपटविव्रवयोः स्वरूपम्	" १३
अन्यमतेन तोटकलक्षणानि उदाहरणञ्च	" ६	वीथीलक्षणम् सोदाहरणम्	२५१ ६

पृष्ठ. पङ्क्ति.	वृष्ठ. पङ्क्ति.
उत्सृष्टिकाङ्कः	
अस्याङ्कनियमे मतानि	
सन्धिविषये कोह्लमतम्	
२५१ ११	भारतवर्षस्य कर्मभूमितया वस्तुनः तत्रैव
" २०	समावेशवर्णनौचित्यं सोदाहरणम् २५२ १
" २३	ईहामृगलक्षणम् सोदाहरणम् २५३ ८
	भाषादियु सन्धिन्यूनिकरणे नियमः " २२

नवमोऽधिकारः ।

वृथ्यभेदस्वरूपनिरूपणम् ।

पृष्ठ. पङ्क्ति.	वृष्ठ. पङ्क्ति.
विंशतिविधनृत्यभेदाः	
डोम्ब्यादिसप्तकस्य भाणतुल्यता	
गोष्ठीलक्षणम् सोदाहरणम्	
सहापकलक्षणम्	
शिल्पकलक्षणम्	
तदङ्गानि २७	
डोम्ब्रीलक्षणम् सोदाहरणम्	
तदङ्गानि ७	
श्रीगदितलक्षणम् सोदाहरणम्	
भाणलक्षणम्	
शुद्धसङ्कीर्णचित्रभागानां लक्षणानि	
उद्धतललितललितोद्धतभेदेन	
पुनर्ब्रिधा विभागः	
नन्दिमालिभाणस्याप्यत्रान्तर्भावः	
नन्दिमालिभाणस्य स्वरूपम्	
भाणिकायाः लक्षणम् सोदाहरणम्	
प्रस्थानस्य लक्षणम् सोदाहरणम्	
काव्यस्य लक्षणम् सोदाहरणम्	
प्रेक्षणकस्य लक्षणम् सोदाहरणम्	
नाट्यरासकम्	
पिण्डीबन्धादीनां लक्षणानि	
चर्चरीस्वरूपम्	
रासकमध्येऽपसारत्रयम्	
उल्लेप्यकलक्षणम् उदाहरणम्	
हल्लीसलक्षणम् उदाहरणम्	
दुर्मल्लिकाया लक्षणम् उदाहरणम्	
तस्या एव मत्तल्लिकेति नामान्तरम्	
२१५ १०	मल्लिकाया लक्षणम् २६७ २५
२५६ ४	कल्पवृक्षया लक्षणमुदाहरणम् २६८ ७
" ८	पारिजातकस्य लक्षणमुदाहरणम् " १६
" १७	सट्टकस्य लक्षणम् सोदाहरणम् २६९ १
२५७ २	अन्यमतेन रासकलक्षणम् " १३
" ७	नाटकपात्राणां भाषानियमः २२
" १७	परस्परव्यवहारोपयोगिपारिभाषिकशब्दाः २७१ ३
" २०	तत्तदभिप्रायसूचकाक्षराणि २७२ २२
२५८ ८	तत्तदसोपयोगिच्छन्दासि २७३ ८
" १९	नाटकपयुक्तोपसर्गविशेषाः " २०
२५९ १५	नायकायुचितनामानि २७५ १५
" १८	अर्थानां निबन्धनानिबन्धने
" २२	कविसमयः २७७ २१
२६० १	शिल्पकडोब्योरङ्गानां लक्षणानि
२६२ २	सोदाहरणानि २७८ १२
" १९	धीरोद्धतादिनायकजातयः २८१ ३१
" २४	चतुर्विधनायकोपयुक्तविदूषक-
२६३ ९	चातुर्विध्यम् " १६
" २३	आख्यायिकास्वरूपम् २८२ १०
२६४ १	सर्गबन्धकाव्यम् " १२
" १७	आशवासबन्धकाव्यम् " १४
२६५ ६	सन्धिवन्धकाव्यम् " १६
२६६ १६	संहिताकाव्यम् " १८
" २४	सङ्घातकाव्यम् " २०
२६७ ९	कोशकाव्यम् २८३ १
" १९	चम्पूकाव्यम् " ३

पृष्ठ. पङ्क्ति.	वृष्ठ. पङ्क्ति.
२८३ ४	वादेन विच्छेदः २८३ १०
" ६	अध्यायपूर्वभ्याम् " " ११
" ६	उच्छ्वासाश्वासाभ्याम् " " १३
" ७	अङ्केन " " १४
" ८	कविशिक्षा " " १७

दशमोऽधिकारः ।

नाट्यप्रयोगभेदप्रकारविशेषनिर्णयः ।

पृष्ठ. पङ्क्ति.	वृष्ठ. पङ्क्ति.
२८४ ३	परिचारिकाः २८९ १७
" ५	अनुचारिकाः " २०
" १०	सञ्चारिकाः २९० १
" १०	अन्तःपुरचराः " ५
" १०	तत्र राजशुणाः " ९
२८५ ९	महिषी गुणाः " १५
" १५	महादेवी " " १७
" १५	देवी " " १९
२८६ १	भोगिनी " " २२
" १२	आश्रिता " २९१ ३
" २०	नाटकीया " " ५
२८७ ३	कामुका " " ८
" ७	शिल्पकारिका " " ११
" ९	प्रेक्षणिका " " २०
" १३	महत्तरी " " २२
" १६	प्रतीहारी " " २९२ २
२८८ १	कुमारी " " ७
" ३	वृद्धा " " १०
" ५	आयुक्तिका " " १४
" ७	कञ्चुकीय " " १७
" ११	वर्षवर " " १९
" १९	किरात " " २१
२८९ ५	विदूषकस्वरूपम् " " २९३ ९
" १३	नटविज्ञेयराजपरिवारकथनम् " " ११
" १४	अन्तःपुरिकाः " " ११
२८४ ३	मार्गदेशीभेदेन नृत्यनृत्तविभागः
" ५	मनोः सूर्यसकाशे प्रदन्तः
" १०	सूर्येण ब्रह्मणो नाट्यवेदावाप्ति-
" १०	कथनम्
" १०	शिवाज्ञसेनान्दिना ब्रह्मणो
" १०	नाट्यवेदाभ्यापनम्
" १०	ब्रह्मणा नाट्यवेदभ्यापनम्
" १५	वर्णांशानां वृष्टिः
" १५	तेषां भाषणमत्वे हेतुः
" १२	मनुना ब्रह्मणः भरतानां प्राप्तिः
" २०	भरतैः भूभारभ्रान्तस्य मनोः क्लेशापनोदनम्
" २०	देशीप्रयोगोत्पत्तिः
" ७	भरतकृतनाट्यवेदसारः
" ९	तत्कृतसंयहद्वयम्
" १३	सङ्घातशास्त्रस्य राजमात्रयोग्यता
" १६	नाट्यप्रयोगवृत्तस्वरूपकर्माणि
" १६	शैल्लेषशब्दस्य निर्वचनम्
" ३	भरतशब्दस्य
" ५	नटशब्दस्य
" ७	सूत्रधारस्य
" ११	पारिपार्श्विकशब्दस्य
" १९	कुशीलवशब्दस्य
" १९	विदूषकस्वरूपम्
" १३	नटविज्ञेयराजपरिवारकथनम्
" १४	अन्तःपुरिकाः

	पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.
अभ्यागार	२९३ १४	आन्तरायाः	३०२ १४
मूक	१६	नैष्कामिक्याः	१६
सभासदः	१९	ध्रुवास्वरूपम्	१८
सदस्यस्वरूपम्	२२	ध्रुवाविकल्पहेतुः	२०
वैतालिकस्वरूपम्	२९४ ९	तत्र जातिः	२२
बन्दि	११	स्थानम्	३०३ १
नान्दिमङ्गलपाठक	१३	प्रमाणम्	३
सूत	१७	प्रकारः	४
मागध	१९	नामकल्पना	५
रङ्गमण्डप	२९५ ५	ध्रुवायां वर्ज्यानि	७
वृत्त	१०	ध्रुवाङ्गानि	९
चतुरस्र	१२	ध्रुवासु भाषानियमः	१७
त्र्यस्र	१४	गीतिसामान्ये भाषाव्यवस्था	१८
मार्गप्रक्रिया	१९	नायकादीनामौपम्ये विशेषाः	३०४ ४
शुद्धमिश्रप्रयोगौ	२१	उत्तमनायकोपमेयानि	१०
लास्यताण्डलयोः पुनर्विभागः	२९६ १३	मध्यमोपमेयानि	१४
गुण्डलीनुत्तम्	२९७ १६	अधमोपमेयानि	१६
नाट्यादीनां वृन्दावश्यकता	२९८ १	उदात्तनायिकोपमेयानि	१८
वृन्दविभागः	९	मध्यमोपमेयानि	२०
ताण्डवस्य त्रिधा विभागः प्रयोगश्च	१४	अधमवेदययोः	२२
वृन्दस्य लास्यताण्डवोपयोगिता	२९९ १९	रसभावयोस्तादात्म्यम्	३०५ ६
वृन्दस्य पुनः पञ्चधा विभागः	१०	भावसयोरभिनेयता	८
उत्तमोत्तमवृन्दे गायकसंख्या	३०० २	उभयोरपि वाक्यार्थता	१०
उत्तमवृन्दे	६	रसेतरालङ्कारादीनामपि काव्ये वाक्यार्थता	१३
मध्यमोत्तमवृन्दे	१०	एषां क्रमेणोदाहरणानि	१७
मध्यमवृन्दे	१४	रसभावयोस्तादात्म्योदाहरणम्	२०
कनिष्ठवृन्दे	१८	स्थायिनो वाक्यार्थता	३०६ ४
वृन्दगुणाः	३०१ ६	सात्त्विकभावस्य	८
वृन्दस्य मार्गदेशीसमता	११	सम्भारिणां	११
मार्गदेशयोः पुनर्विस्तरेण कथनम्	१३	शुक्लारस्य	१३
मार्गे ध्रुवाया उपयोगः	३०२ २	अलङ्कारस्य	१५
ध्रुवाविभागः	४	शब्दगुणस्य	१९
प्रावेशिक्याः स्वरूपम्	८	स्थायिनो व्यङ्ग्यता	२३
आक्षेपिक्याः	१०	सात्त्विकस्य	३०७ ४
प्रासादिकायाः	१२	सम्भारिणां	८
		रसध्वनिः	३६

	पृष्ठ. पङ्क्ति.		पृष्ठ. पङ्क्ति.
अलङ्कारध्वनिः	३०८ १	वैभाविकविभावयोः कथनम्	३११ १२
गुणध्वनिः	१३	तेषु शकारस्वरूपम्	१५
मार्गप्रक्रियोपसंहारः	२०	आभीर	१८
देश्याः विशेषेण तोडकादिध्वावश्यकता	३०९ १	चण्डाल	२३
भारतवर्षस्वरूपम्	५	पुलिन्द	३१२ २
कृतादियुगेषु क्रमेण जनानां हिममिया		शहर	५
दक्षिणदिगाश्रयणम्	९	हालिक	८
भारतवर्षस्य दक्षिणापथे चतुष्पञ्चजन-		भैरव	११
पदभेदः	१५	एषां नाटयोपयोगः	१५
एषां जनपदानामष्टादशभाषाभिर्व्यवहारः	३१० ८	गोष्ठीस्वरूपम्	१६
आसां भाषाणां म्लेच्छभाषात्वेन व्यवहारः	१४	प्रशस्ताप्रशस्तगोष्ठयः	२०
नाटयोपयोगिभाषागणनम्	१७	रसाश्रयनाटकफलम्	३१३ ४
नागरकादिना त्रिविधव्यवहारः	२१	पुनरुक्तदोषनिवारणम्	६
नटस्यावश्यपरिक्षेयकथनम्	२३	ग्रन्थकारस्याभिन्नचगुप्तानुयायिता	२०

शारदातनयविरचितम्

भावप्रकाशनम् ।

प्रथमोऽधिकारः ।

प्रश्नयोतन्मदमन्थरभ्रमरिकाङ्कुरगीतं^१ मुहुः

^२हेलावृंहितवाद^३नव्यतिकरं भावोल्लसत्प्रक्रियम् ।

नृत्यन्नस्तु सुखाय वः करिमुखः^४ पुण्योपहारैश्चिरा-

दानन्दी^५ नटभावितैरिव यथाभावैः स सामाजिकः ॥

५ वन्दे वृन्दावनचरं गोविन्दं गोपिकापतिम् ।

गाः पालयन्तं गायन्तं वेणुना षड्जवादिना ॥

अम्बिकारसिकापाङ्गमा^७विस्मितमुखाम्बुजम् ।

^८भजे मुजङ्गललि^९तं महो^{१०} वैयाघ्रचर्मिणम् ॥

नमामि मानसोल्लासभावना^{११}फलदायिनीम् ।

१० शारदां शारदाम्भोजविशदामभयप्रदाम् ॥

आर्यावर्ताहये देशे स्फीतो जनपदो महान् ।

मेरूत्तर इति ख्यातस्तस्य दक्षिणभागतः ॥

ग्रामो माठरपूज्या^{१२} ख्यो द्विजसाहस्रसम्मितः ।

तत्र लक्ष्मणनामासीद्विप्रः काश्यपवंशजः ॥

१५ त्रिंशता क्रतुभिर्विष्णुं तोषयामास वेदवित् ।

वेदानां भाष्यमकरोन्नाम्ना यो^{१३} वेदभूषणम् ॥

तस्य श्रीकृष्ण^{१४}नामासीत्पुत्रः कृष्ण इवापरः ।

वेदानधीत्य^{१५} निखिलान् शास्त्राण्यप्यखिलानि च ॥

1 B सिकम् । 2 B स्फूर्गहू । 3 B वादिनिर्वृ । 4 A पुण्योपहा । B पुण्योपवा ।
5 A नन्दानल । 6 A नादि । 7 C कृत । 8 B भुजे । 9 B लपि । 10 C तमहा ।
11 B पद । 12 B पूजा । 13 BC वै । 14 BC कष्ट । 15 AB सक ।

- 'स पुत्रार्थी महादेवं चाराणस्यामतोषयत् ।
तस्यासीद्भद्रगोपालनामा' सुनुः सुलोचनः ॥
- अष्टादशसु विद्यासु बहुशः स' कृतश्रमः ।
उपास्य शारदां देवीं पुत्रं लेभे गुणोत्तरम् ॥
- ५ तमाह्वयत्पिता प्रीतः शारदातनयाख्यया ।
अधीतवेदवेदाङ्गो 'वर्धमानः पितुर्गृहे ॥
- कदाचिच्छारदां देवीमुपासितुमुपाययौ ।
उपास्य 'सर्वान् तस्याश्चैत्रयात्रामहोत्सवे ॥
- आसीनां नर्तना'गारे तां देवीं प्रेक्षकैः सह ।
१० प्रणम्य तैरनुज्ञातस्तस्याः पार्श्वं उपाविशत् ॥
- त्रिंशत्प्रकारभिन्नानि रूपकाणि पृथक्पृथक् ।
'नटैः प्रयुज्यमानानि भावाभिनयकोविदैः ॥
- दृष्ट्वा स देवीं शरदां नाट्यवेदमयाचत ।
नाट्यशालापतिः कश्चिद्विवाकर इति द्विजः ॥
- १५ तथैव नाट्यवेदस्य नियुक्तोऽध्यापने तदा ॥
प्रीतस्सोऽपि सदाशिवस्य शिवयोगैर्या मत्तं वासुके-
र्षादेव्या अपि नारदस्य च 'मुनेः कुम्भोद्भवव्यासयोः ।
शिष्याणां भरतस्य यानि च मतान्यध्याप्य तान्यञ्जना-
सूनोरप्यथ नाट्यवेदमखिलं सम्यक्तमध्यापयत्' ॥
- २० शारदातनयो देव्यास्तान्यधीत्य च सन्निधौ ।
आदाय सारमेतेभ्यो हितार्थं नाट्यवेदिनाम् ॥
- भावप्रकाशने नाम प्रबन्धमकरोत्तदा ।
एतस्मिन्प्रथमं भावस्तस्य भेदास्ततः परम् ॥

1 A पुत्रार्थे स, C स पुत्रार्थे । 2 A लो नाम्ना । 3 AB सलो । 4 BC सु । 5 B कर्त्तं ।
6 A० स वसंतं । 7 C० नेऽगा । 8 C० Omits two lines. 9BC पुरोः । 10 A
सम्यक्त्वाध्यापित्, B सम्यक्तथाध्यापयत् ।

- तद्वान्तरभेदाश्च तत्तत्कार्येषु' कौशलम् ।
तत्साध्योऽर्थस्तथा' तेषामुपकार्योपकारिता ॥
- रसोपादानता तेषां चरस्थिरविभागतः^३ ।
तद्दर्शनानि तद्दृष्टिः 'दृष्टिधर्माः पृथग्विधाः ॥
- ५ परस्परस्य सामर्थ्यं साहचर्यात्कश्चित्कश्चित् ।
इतिभागतया^५ भावा द्वादशैते ततो रसः ॥
- तद्भेदा भेदभेदाश्च तेषां जन्म च नाम च ।
जनकत्वं च जन्यत्वं तेषामन्योन्यतः पृथक् ॥
- प्रधाने'तरभावश्च तेषामन्योन्यसङ्करः ।
१० तन्मेलनं च तत्सिद्धिर्विशेषः सङ्करोद्भवः ॥
- तद्व्यङ्ग्यता वाच्यता च तन्मैत्री तद्विरोधिता ।
तत्कालनियमस्तत्तद्गुणस्तद्द्वैतानि च ॥
- स्थाधि'सञ्चारिभेदाश्च तेषां तद्दृष्टयोऽपि च ।
इति विंशतिरुद्दिष्टाः प्रकारा रसगा'मिनः ॥
- १५ ततः शब्दार्थसम्बन्धस्तत्प्रकाराः पृथग्विधाः ।
तद्भूतयो' रूपकाणि तद्भेदा'^{१०}स्त्रिंशदात्मकाः ॥
- एतैरर्थैः प्रबन्धोऽयं^{११} यथावत्कथ्यतेऽधुना^{१२} ।
कथ्यन्ते ये^{१३}ऽन्तरा भावास्त'^{१४}तदर्थानुषङ्गिणः ॥
- तत्र तत्रैव विज्ञेयास्ते^{१५} सूक्ष्मेक्षिकया बुधैः ।
२० उद्दिष्टानामिहार्थानां लक्षणप्रतिपादनम्^{१६} ॥
- यथाक्रमं भवेत्कापि यथोचित्यं क्वचिद्भवेत् ।
भावः स्याद्भावनं^{१७} भूतिरथ भावयतीति^{१८} वा ॥

1B च कौ । 2 A C० स्ततस्ते । 3A० गता । 4 A तस्य च० । 5 AC भावगता ।
6 A प्रधाने तदभावश्च । C प्रधाने रसभावश्च । 7 B स्थायी । 8 B नामि । 9 BA तद्दृष्टं । 10
B सति० । 11 B० ऽय । 12 A० ऽयवा । 13 A० ऽयन्त० । 14 B० तत्त० । 15 B
०यास्य० । 16 B० कम् । 17 C० भूवनं० । 18 A० वेति ।

पदार्थो वा' क्रिया सत्ता' विकारो मानसोऽथवा ।
विभावाश्चानुभावाश्च स्थायिनो व्यभिचारिणः ॥
सात्त्विकाश्चेति कथ्यन्ते भावभेदाश्च^५ पञ्चधा ।
अर्थान्विभावयन्तीति विभावाः परिकीर्तिताः^६ ॥

५ विभावितार्थानुभूतिरनुभाव इति स्मृतः^६ ।
अवस्थिताश्चिरं चित्ते सम्बन्धाच्चानुबन्धिभिः ॥

वर्धिता ये रसात्मानः ते स्मृताः स्थायिनो बुधैः ।
अनवस्थितजन्मानो भूयोभूयः स्वभावतः ॥

स्थायिना रसनिष्पत्तौ चरन्तो व्यभिचारिणः ।

१० सत्त्वजा ये विकाराः स्युः स्वीयास्वीयविभागतः ॥

त एव सात्त्विका भावा इति विद्वद्भिरुच्यते ।
ललिता ललिताभासाः स्थिराश्चित्राः खरा इति ॥

रूक्षाश्च निन्दिताश्चैव विकृताश्चेति च क्रमात् ।
'शृङ्गारदिरसानां ते विभावा नामभिः कृताः ॥

१५ ललिता ललिताभासा भावाः शृङ्गारहास्ययोः ।
स्थिराश्चित्रा विभावा ये^८ ते^९ वीराद्भुतयोः क्रमात् ॥

खरा रूक्षा^{१०} विभावाः स्यु रौद्रस्य करुणस्य च ।
भयानकस्य विकृता बीभत्सस्य च निन्दिताः ॥

एकेन वाऽथ द्वाभ्यां वा त्रिभिर्भावान्तरैरपि ।

२० संसृष्टाश्चेद्रसोत्कर्षे^{११} त एवोद्दीपनाः^{१२} स्मृताः^{१३} ॥

ये मनोह्लादजनना^{१४}स्तत्तदिन्द्रियगोचराः ।

ललितास्ते विभावाः स्युः शृङ्गारोत्कर्षहेतवः ॥

1 B या । 2 A B ० सत्त्व ० । 3 B ० णम् । 4 B ० दास्तु । 5 After this AC add "विभावितोऽर्थोऽनुभव इति विद्वद्भिरुच्यते" । 6 After this A omits six lines । 7 A omits this line. 8 B स्युः । 9 A वीर्यो ० । 10 A रौद्रा । 11 AC ते भा ० । 12 A ० काः । 13 C मताः । 14 A ० नक ० ।

संस्त्रुचिताः श्रुता^१ दृष्टाः स्मृता^२ ये हासकारिणः ।
ते भावा ललिताभासा हास्यसम्पत्प्रकाशकाः^३ ॥

श्रुता दृष्टाः स्मृता घ्याता भवन्ति स्थैर्यहेतवः ।
ते स्थिरा इति विज्ञेयाः वीराख्यरसपोषकाः^४ ॥

५ 'सदानुभूयमाना ये हृदि वैचिश्यकारिणः ।
भावाश्चित्रा इति ज्ञेयास्तेऽद्भुतैश्वर्यभावकाः ॥

स्वगोचरैश्च विषयैः क्लिश्यन्तेऽक्षाणि तत्क्षणात् ।
ते रूक्षा इति कथ्यन्ते 'करुणोत्पत्तिकारकाः ॥

गृहीतमात्रा^७ मनसः कातरोत्पादनक्षमाः ।

१० ये भावास्ते खरा^९ ख्याता रौद्रोत्कर्षविवर्धनाः ॥

अक्षीणि द्राडिनमीलन्ति येभ्यो न स्पृहयान्ति च ।
ते भावा निन्दिताख्याः स्युर्बीभत्सोल्लासकारकाः^{१०} ॥

विषया^{११}स्त्विन्द्रियैः स्पृष्टा विकृतिं जनयन्ति ये ।
ते भावा विकृताः ख्याता भयानकविभावकाः ॥

१५ अत्रैवालम्बना भावाः कथ्यन्ते रसभूमयः ।
अनुदिष्टा अपि यथा रसा^{१२}नुभवसिद्धये ॥

मधुराः सुकुमाराश्च रूपयौवनशालिनः ।
शृङ्गारालम्बना भावा^{१३}स्तन्वङ्ग्यस्तरुणादयः ॥

व्यङ्गाश्च विकृताकाराः परचेष्टानुकारिणः ।

२०^{१४} हास्यस्यालम्बना भावाः प्रायेण कुहकादयः ॥

त्यागिनः सत्त्वसम्पन्नाः शूरा वीराः सविक्रमाः ।

वीरस्यालम्बना भावाः शस्त्रास्त्रक्षतिशोभिनः ॥

1 C स्मृता । 2 B श्रुता ० । 3 B लसावकाः । 4 A वीरैश्वर्यभावकाः । 5 A. Reads here "स्वचिन्मयास्यदा भावास्तत्प्रहणमात्रतः । नामारूपाश्च ते चित्रास्तत्प्रभुतोत्पात्तिहेतवः" 6 B C ० णास्थिति ० । 7 AC ० वे ० । 8 A खरत्वे ० । 9 A B ख्याः स्युः ० । 10 A ० णसहेतवः, B त्कर्षकारकाः । 11 A याः स्वे । 12 A ० भिनय ० । 13 A ० स्तरुणीत ० । 14 C द्वाच ०

विचित्राकृतिवेषा^१श्च विचित्रा^२चारविभ्रमाः ।
अद्भुतालम्बना भावा मायालीलाविलासिनः ॥

बहुबाहा^३ बहुमुखा भीमदष्टाः सिताङ्गकाः ।
रौद्रस्यालम्बना भावाः क्रूरदृष्टशठादयः ॥

५ कृशा विषण्णा मलिना रोगिणो दुःखिनस्तथा ।
करुणालम्बना भावा टारिद्रयोपहताश्च ये ॥

निन्दिताकृतिवेषाश्च निन्याचाराङ्गरोगिणः ।
वीभत्सालम्बना भावास्ते पिशाचादयोऽपि च ॥
महारण्यप्रविष्टाश्च महासङ्ग्रामचारिणः ।

१० भयानकालम्बनाः स्युर्गुराजापराधिनः ॥

ललिताद्या^४ विभावास्ते भावेष्वालम्बनेष्वमी^५ ।
पुष्णन्ति स्थायिनो भावान्यथायोगं रसात्मना ॥

अनुभावश्चतुर्धा^६ स्यान्मनोवाक्यायुक्तिभिः ।
मन आरम्भानुभावा भावाद्या^७ दश योषिताम्^८ ॥

१५ ^{१०}वागारम्भानुभावाश्च द्वादशालाप^{११}पूर्वकाः ।
गात्रारम्भानुभावाश्च लीलाद्या दश योषिताम् ॥

^{१२}बुद्ध्यारम्भानुभावाश्च रीतिवृत्तिप्रवृत्तयः ।
अष्टौ तु सात्त्विका भावास्तेऽपि स्तम्भादयः स्मृताः ॥

निर्वेदाद्यास्त्रयस्त्रिंशद्भावास्ते व्यभिचारिणः ।

२० यौवने सस्वजाः स्त्रीणामलङ्कारास्तु विंशतिः ॥

तत्र ^{१३}लीलादयो भावा यद्यपि स्युर्न सात्त्विकाः ।
छत्रिणां^{१४} गतिवत्सेऽपि तद्विज्ञत्वेन^{१५} सात्त्विकाः ॥

यत्सस्वपरिणामि स्याद्द्रव्यं तन्मन उच्यते ।
ईश्वरस्य च मुक्तानां तत्सङ्कल्पो भविष्यति ॥

1 B वेष्टा 2 A धा 3 B भावा 4 B न्या 5 B विह 6 B र्धे 7 B आत्मना 8 A द्वा 9 B तः 10 B गात्रा 11 A दृष 12 B Omits two lines. 13 A वीरा 14 B ० 15 B ० १० ।

संसारिणां मनस्त्वेन^१ परिणम्य प्रवर्तते ।
तत्सस्वपरिणामित्वात्सस्वमित्युच्यते बुधैः ॥

यद्रजःपरिणामि स्याद्द्रव्यं^२ स प्राण उच्यते ।
ईश्वरस्य च मुक्तानां क्रियाहेतुः स ईरितः ॥

५ संसारिणां पुनरसौ प्राणाकारेण तिष्ठति ।
यत्तमःपरिणामि स्याद्द्रव्यं सा वागुदाहता ॥

ईश्वरस्य च मुक्तानां सा वाग्भवति शोभना ।
संसारिणां परिणमेच्छब्दाकारेण सा पुनः ॥

^३उक्ता क्रोधादिभिर्भावैस्तत्फलाव्यभिचारिणी ।
१० या मुक्तेश्वरवागुत्था^४ सा^५वाणीत्युच्यते बुधैः ॥

रविः सोमश्च बह्विश्च तस्य तस्य यथाक्रमम् ।
अधिष्ठातार इत्येषा व्यवस्था योगिभिः कृता ॥

तत्तद्रूपमधिष्ठाय तिष्ठन्नात्मा च^६ तन्मयः ।
एते मनःप्राणवाचो मुक्तानामीश्वरस्य च ॥

१५ कार्योप^७करणात्मत्वाद्देवा इत्येष कीर्तिताः ।
अन्तर्यामी स एव स्याद्यः प्राणमय उच्यते ॥

जीवः शरीराधिष्ठाता तन्नियच्छन्न स्वकर्मभिः ।
कर्ता भवति सर्वस्य शरीरेण सह स्वयम् ॥

करणानि च जीवं च^८ पृथिव्याद्याश्च देवताः ।
२० नियच्छन्नप्यधिष्ठाय कर्ता प्राणमयो भवेत् ॥

अयं नान्तर्गतस्तस्य कर्तृर्जीवस्य न कश्चित् ।
मनोमयस्तु जीवानां कर्मकारयिता भवेत् ॥

बुद्धिचित्ताहङ्कृतयः तस्य^९ त्रिगुणसंभवाः ।
सर्वेषामपि जीवानां सर्वव्यापारहेतवः ॥

1 B ० नस्त्वे 2 AB तत्त्वा 3 AC ० या न 4 B वागर्था 5 A वाणि 6 A यन्म 7 B प्रकारकत्वादेर्दे 8 AC क्व 9 A ० तिलिभि ।

एतेभ्यः सर्वभावानां प्रभवः समुदाहृतः ।
'आदित्यः सर्वसाक्षित्वान्मनो यत्तदधिष्ठितम् ॥
यत्संस्कारवशाद्रेस्ति सर्वं तत्तेन निर्मलम् ।
तादृगेव मनः सत्त्वं गुणैरस्पृष्टमुच्यते ॥

५ तस्मादवि^१कृता^२दायः स्पन्दो भाव उदाहृतः ।
चित्तस्याविकृतिः सत्त्वं विकृतेः कारणे सति ॥
ततोऽल्पा विकृतिर्भावो बीजस्यादिविकारवत् ।
^३अतो मनोविकारस्य भावत्वं प्रकटीकृतम् ॥

वाग्भिरङ्गैर्ध्रुवैरसैर्यसस्त्वाभिनयेन च ।
१० भावयन्वेहिरन्तस्थानर्थान्भाव उदाहृतः ॥
हेलाहेतुः स शृङ्गारो भावात्किञ्चित्प्रकर्षवान् ।
सग्रीवारेचको हावो नासाक्षिभ्रुविलासकृत् ॥
स एव हावो हेला स्याल्ललिताभिनयात्मिका ।
नानाप्रकाराभिच्यक्त^६शृङ्गाराकारसूचिका^७ ॥
१५ रूपोपभोगतारुण्यैर्योऽलङ्कारोऽङ्गसंभ्रयः ।
सा शोभा सैव कांतिः स्यान्मन्मथाप्यायिता च्छविः ॥
कान्तिरेवोपभोगेन देशकालगुणादिभिः ।
उद्दीप्यमाना विस्तारं^८ याता^९ दीप्तिरिति स्मृता ॥
सर्वावस्थानु चेष्टानां माधुर्यं सृष्टकारिता ।
२० निस्ताध्वसत्त्वं प्रागल्भ्यं प्रयोगेषु च सर्वतः ॥
मानग्रहो दृढो यस्तु तद्वैर्यमिति कथ्यते ।
औदार्यं प्रश्रयः प्रोक्तः सत्त्वा^{१०}वस्थानुगो बुधैः ॥
भावो हावश्च हेला च शोभा कान्तिः ^{११}सदीप्तिका ।
प्रागल्भ्यं धैर्यमौदार्यं माधुर्यमिति सात्त्विकाः ॥

लीला विलासो विच्छित्तिविभ्रमः किलिकिञ्चितम् ।
मोहायितं कुट्टमितं विब्वोको ललितं तथा ॥
विहृतं चेति विज्ञेयाः शारीरा दश योषिताम् ।
मनोमधुरबागङ्गचेष्टितैः प्रीतियोजितैः ॥

५ प्रियानु^१करणं लीला सा स्यात्पुंसः स्त्रिया अपि ।
प्रियसङ्गमकाले^३ तु नेत्रभ्रुवक्त्रकर्मणाम् ॥
विशेषो यस्स^४ विज्ञेयो विलासोऽङ्गक्रियादिषु ।
स्वल्पोऽप्यना^५दरन्यासो माल्यादीनां स्वमण्डने ॥
यः परां जनयेत्^६ शोभां सा विच्छित्तिरुदाहृता ।
१० वागङ्गसत्त्वाभिनयभ्रूवास्थानविपर्ययः ॥
त्वरया ^७कल्पितोऽभीष्ट^८दर्शने यः स विभ्रमः ।
क्रोधाभिलाषहर्षादेः सङ्करः किलिकिञ्चितम् ॥
प्रियस्तुतिकथालापलीलाहेलादिदर्शने ।
^९तद्भावभावनं मोहायितमित्युच्यते बुधैः ॥
१५ सौख्योपचारैः सानन्दाघर^{१०}केशग्रहादिभिः ।
दुःखोपचारवत्कुप्येदृहिः कुट्टमितं तु तत् ॥
^{११}इष्टभावोपगमने तथाऽभीष्टस्य दर्शने ।
गर्वादथाभिमानाद्वा विब्वोकोऽनादरक्रिया ॥
सुकुमारोऽङ्गविन्यासः^{१२} सभ्रूमेत्राघरक्रियः ।
२० अनुत्बणञ्च^{१३} मसृणः^{१४} स्त्रीणां ललितमीरितम् ॥
स्वभावाद् व्रीडया वाऽपि प्राप्तकालमनुत्तरम् ।
विहृतं तदिति प्रादुर्मानेर्ष्याभ्यामथापि वा ॥
गात्रारम्भानुभावां^{१५}स्तानिमान्पश्यन्ति स्वरयः ।
शोभा विलासो माधुर्यं गाग्भीर्यं धैर्यमेव च ॥

१ B अमित्यः । २ B तत्सं । ३ B दपि । ४ B तम् । ५ B ततो । ६ B व्यक्ति ।
७ BC ता । ८ B रा । ९ B सा । १० C बा । ११ B इव ।

१ AB प्रति । २ B सर । ३ BC जपि । ४ B यस्य । ५ B C रत । ६ A नयत् । ७ B
च कुट्टो । ८ A B छं । ९ A शनैस्तु । १० AB देश । ११ B तुष्टा । १२ BC विन्यासभ्रूमेत्राघ-
रक्रिया । १३ B च । १४ B णा । १५ A B वान्ता ।

- ललितौदार्यतेजांसि सस्वभेदास्तु पौरुषाः ।
 दक्षता शौयमुत्साहो नीचे कुत्साऽधिके सुदुः ॥
 स्पर्शाऽधि'क्रियते' यत्र सा शोभेति प्रकीर्तिता ।
 वृषयानं^३ स्मितालापो विलास इति कथ्यते ॥
- ५ माधुर्यं चेष्टितालापस्पर्शानां^४ स्पृहणीयता ।
 'शुभेऽशुभेऽर्थे तद्वैर्यं व्यवसायाद्'चालनम् ॥
 अविज्ञातेङ्गिताकारो भावो गाम्भीर्यमुच्यते ।
 चेष्टितं यस्य शृङ्गारमयं तल्ललितं भवेत् ॥
 प्रियालाप'स्मितोदारं दानमौदार्यमुच्यते ।
- १० अवमानासहस्रं यत्तत्तेजस्समुदाहृतम् ॥
 एते साधारणाः सस्वगात्रारम्भानुभावयोः ।
 स्वैर्यं^५ गाम्भीर्यमाचार्यैः चित्तारम्भाबुदाहृतौ ॥
 प्राचुर्यमेषां शृङ्गारे^६ वीराद्भुतसमा^७गमे ।
 अन्यत्र तेषां संसर्गवशात्कार्यवशादपि ॥
- १५ भावास्तु विंशतिस्त्रैणाः शृङ्गारे क्वचिद्भुते ।
 क्रीडितं केलिरित्येतौ^८ गात्रारम्भाबुदाहृतौ ॥
 बाल्ययौवनकौमारसाधारणविहारभाक् ।
 विशेषः क्रीडितं^९ केलिः तदेव^{१०} दयिताश्रयम् ॥
 गात्रारम्भानुभावत्वे^{११} द्वितयं कथ्यते बुधैः ।
- २० वागारम्भा^{१२} इमे तेषामालापः प्रथमो^{१३} भवेत् ॥
 प्रलापश्च विलापोऽनुलापः संलाप एव च ।
 अपलापश्च सन्देशोऽ^{१४}तिदेशश्चाष्टमस्मृतः ॥
 निर्देश^{१५} उपदेशश्चापदेशो व्यपदेशकः ।
 इदं वो^{१६} भाग्यमित्यादि वाक्यमालाप इष्यते ॥

1 A र्षया कि । 2 B याधिकु । 3 B विषयाणाम् । 4 B स्पर्शना । 5 A शुभाशुभोत्था । 6 A सायोऽ-
 यथा । 7 BC लापाव् । 8 B र्थे । 9 A द्वार । 10 C रसा । 11 A ल्येते । 12 B ता ।
 13 A कलिता । 14 B तद्वैर्यं । 15 A गात्रारम्भ । 16 A म । 17 BC निर्देशश्च तत्रःपक्षम् ।
 18 C निर्देशश्चापदेशोपदेशः सव्यपदेशकः । 19 BC यो भाग इत्या० ।

- 'प्रलापः स्यात्स्व यास्यामि' गतिः केत्यादि^३ यद्वचः ।
 विलापः स्यादात्मदुःखोद्भावनात्परं वचः ॥
 बहुशोऽभिहितं वाक्यमनुलापो भवेद्विह ।
 उक्तिप्रत्युक्तिमद्वाक्यं संलाप इति कथ्यते ॥
- ५ पूर्वोक्तस्यान्यथावादो ह्यपलाप इतीरितः ।
 सन्देशः स्यात्स्ववार्ताभि'प्रेषणं विषयान्तरे ॥
 अतिदेशस्तदुक्तं यत्तन्मदुक्तमितीरितम् ।
 एते वयं क्व वः कार्य'मिति निर्देश इष्यते ॥
 उपदेशो'गृहाण त्वं गच्छेत्यादिपरं वचः ।
- १० अन्यार्थ'कथनं यत्तु सोऽपदेश इति स्मृतः ॥
 व्याजादात्माभिलाषोक्तिर्व्युपदेश इतीरितः ।
 वागारम्भानुभावास्ते क्रमाद्द्वादश कीर्तिताः ॥
 बुद्धयारम्भानुभावेषु^{१०} रीतिः प्रथममुच्यते ।
 रीतिर्वचनविन्यासक्रमः^{११} साऽपि चतुर्विधा^{१२} ॥
- १५ तत्र वैदर्भपाञ्चाललाटगौडविभागतः ।
 सौराष्ट्री ब्राविडी चेति रीतिद्वयमुदाहृतम् ॥
 तत्तद्देशी^{१३} यरचनारीतिस्तद्देशनामभाक् ।
 समाससौकुमार्यादितारतम्यात्कचित्कश्चित् ॥
 उपचारविशेषाच्च^{१४} प्रासानुप्रासभेदतः ।
- २० तथा सौराष्ट्रिका^{१५} भेदाद्ब्रा^{१६} विडीभेदतोऽपि च ॥
 प्रतिवचनं प्रतिपुरुषं तद्वान्तरजातितः प्रतिप्रीति ।
 आनन्त्यात्संक्षिप्य प्रोक्ता कविभिश्चतुर्विधेत्येषा ॥
 तासु पञ्चोत्तरशतं विधाः प्रोक्ता मनीषिभिः ।
 ग्रन्थविस्तरभीतेन मया ताभ्यो विरम्यते ॥

1 A विला । 2 B यामीति । 3 C केत्या । 4 A हरे तिच । 5 C दि । 6 B कसा-
 प्रत्युक्तमितीरितम् । 7 BC कामे । 8 B शे । 9 C र्थे । 10 A र । 11 B यो । 12 B
 चः । 13 C च । 14 C च । 15 A की । 16 BC नि ।

- त एवाक्षरविन्यासास्ता एव पदपङ्क्तयः^१ ।
 पुंसि पुंसि विज्ञेयेण कापिकापि सरस्वती ॥
 तस्माच्चतुर्था^२ बोद्धव्या रीतिभेदप्रकल्पना ।
 वृत्ति^३ चतुर्विधा^४ ऋग्यजुस्सामाथर्वसम्भवा^५ ॥
- ५ भारती सात्त्वती चैव^६ कैशिक्यारभटीति च ।
 औद्गताः पञ्चमीमर्थवृत्तिं च प्रतिजानते ॥
 अर्थवृत्तेरभावास्तु विश्रान्तां पञ्चमीं परे ।
 मधुकैटभासुराभ्यां नियुद्धमार्गेण युध्यतो विष्णोः ॥
 वृत्ति^७त्रयं प्रसृतं^{१०} भरतप्रोक्ता च भारतीय^{११} परे ।
 १० अपरे तु^{१२} नाट्यदर्शनसमये कमलोद्भवस्य वदने^{१३}भ्यः ॥
 शृङ्गारादिचतुष्टयसहिता वृत्तीः समाचख्युः ।
 दाक्षिणात्या तथाऽऽवन्त्या पौरस्त्या चौद्गमागधी ॥
 प्रवृत्तयश्चतस्रोऽपि^{१४} वागारम्भाः स्युरेकदा ।
 तद्व्यापारात्मिकाः प्रोक्ता वृत्तयश्च चतुर्विधाः ॥
- १५ वाचिकं सात्त्विकं वृत्त^{१५}मा^{१६}हार्यं च तथाङ्गिकम् ।
 यथाक्रमं नियमितं भारत्याद्यास्तु वृत्तिषु ॥
 शृङ्गारे कैशिकी धीरे सात्त्वत्यारभटी पुनः ।
 रसे रौद्रे च बीभत्से वृत्तिः सर्वत्र भारती ॥
 देशभाषाक्रियाभेदलक्षणाः स्युः प्रवृत्तयः ।
 २० लोकादेवावगम्येता यथौचित्यं प्रयोजयेत् ॥
 उक्तास्ता वृत्तयः साङ्गा भोजसोमे^{१७}श्वरादिभिः ।
 तस्मादासां स्वरूपं तु दिङ्मात्रं समुदाहृतम् ॥
 देश्याः प्रवृत्तयस्तसद्दे^{१८}द्वैज्ञेया विचक्षणैः ।
 क्रियाभेदा न शक्यन्ते ज्ञातुं वक्तुं च केनचित् ॥

१ A भक्त । २ A षोडा वा । ३ A तेभेद । ४ C द्वि । ५ A षां । ६ A समुद्भवा । ७ A B वेति । ८ A उद्ग । ९ A सिवधं । १० A ता । ११ A स्यन्ते । १२ C omits तु । १३ A B वदने । १४ B C द्वि । १५ A B वृत्तं । १६ C सादा । १७ C लौदी । १८ A B षोडे ।

- तस्माद्यतः प्रवृत्तिर्वा क्रिया वा यत्र दृश्यते ।
 तत्र तज्ज्ञैः सह ज्ञेयास्सर्वैः सर्वाः प्रवृत्तयः ॥
 भाषा स्यात्सप्तधा दैव्या विभाषाऽपि^१ च सप्तधा ।
 मागध्यवन्तिका प्राच्या शौरसे^२न्याच [न्यर्ध]मागधी^३ ॥
- ५ पैशाची दाक्षिणात्या च तसद्देशेषु^४ भाष्यते^५ ।
 शकाराभीरचण्डालशबरप्रमिडान्भजाः ॥
 हीना वनेचराणां च तसज्जातिषु दृश्यते ।
 देशभेदक्रियाभेदांस्तत्र तत्रोपलक्षयेत् ॥
 एतेऽनुभावाः कविभिर्निबन्धे योग्यकल्पिताः ।
 १० अभिनेया^७ नटैर्नाट्ये तत्सदर्धानुकूलतः ॥
 विभावः कारणं कार्यमनुभावः प्रकीर्तितः ।
 हेतुकार्यात्मनोः सिद्धिस्तयोः संव्यवहारतः ॥
 ज्ञायमानतया तत्र विभावो भाव^८पोषकृत् ।
 भावो हृदि स्थितो येनव्यज्य^९ते चानुभाव्यते ॥
- १५ ^{१०}भ्रूविक्षेपकटाक्षादिर्विभावो हृदयं श्रितः ।
 भावान् व्यनक्ति यः सोयमनुभाव इतीरितः ॥
 रामाद्याश्रयदुःखादेरनुभूतेस्तदात्मता^{११} ।
^{१२}सामाजिकस्य मनसो या^{१३}स भाव इति स्मृतः ॥
 एवं विभावानुभावभावाः प्रोक्ताः स्वरूपतः ।
 २० अनुभावास्तु दृश्यन्ते बहवोऽन्ये रसोदये ॥
 तत्र तत्रा^{१४}भिधीयन्ते तद्रसोत्कर्षहेतवः ।
 मनस्सत्त्वमधिष्ठाय तत्तदिन्द्रियगोचरान्^{१५} ॥
 बुद्धिमाश्लिष्य विषयाननुभुङ्क्ते^{१६}स्वभावतः ।
 त्रिधा सत्त्वं भवेद्बुद्धि^{१७}ज्ञानानन्दविभेदतः ॥

१ B अपि । D वेषा अपि । २ C सेन्यःस । ३ A लवी । ४ द्वे । ५ B षेते । ६ A दात । ७ A B यो । ८ A मो । ९ B C चर्ष्य । १० A भ्रूविक्षेपकटाक्षादिस्तोऽनुभाव इतीरितः । ११ B C ना । १२ B C एमात्मक । १३ C वासना वा इति स्मृतः । B यास भाषा इति विषयाः । १४ C ना । १५ A रात् । १६ C कः । १७ A B षां ।

- तद्भावभावनात्मा स्यात्परदुःखादिसेवया¹ ।
 परस्य सुखदुःखादेरनुभावेन चेतसः² ॥
 तद्भावभावनं³ येन भवेत्सदनुकूलतः ।
 तत्सत्त्वं तेन निर्वृत्तास्सात्त्विका इत्युदीरिताः ॥
- ५ अनुभावत्व⁴ सामान्ये सत्यप्येषां पृथक्तया⁵ ।
 लक्षणं सत्त्वजत्वाद्धि तेऽपि स्तम्भादयः स्मृताः ॥
 स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाश्च⁶ स्वरभेदश्च⁷ वेपथुः ।
 वैवर्ण्यमश्रु प्रलय इत्यष्टौ सात्त्विका मताः ॥
 स्तम्भो⁷ मदगदक्रोधभयविस्मयगर्वजः⁸ ।
 १० तथा हर्षविषादादेर्जायते नीचमध्ययोः ॥
 सचेतनोऽपि निश्चेष्टो निष्प्रकम्पो⁹ जडाकृतिः ।
 स्तब्धगात्रश्च शून्यश्च स्तम्भवानिति कथ्यते ॥
 स्वेदः सम्पीडनक्रोधश्रम¹⁰ व्यायामभीतिभिः ।
 घर्महर्षज्वरग्लानिसुखलज्जादिभिर्भवेत् ॥
- १५ स्वेदापनयनेनैव व्यजनग्रहणेन च ।
 तथा वाताभिलाषेण ह्यनुभावः प्रकाशयते ॥
 रोमाश्च¹¹ क्रोधरूग्भीतिहर्षशीतादिभिर्भवेत् ।
 तं चोत्सुका¹² सकृद्गात्रसंस्पर्शैः पुलकैर्भवेत्¹³ ॥
 स्वरभेदो गदमद¹⁴ क्रोधहर्षभयज्वरैः ।
 २० तस्यानुभवाः¹⁵ कविभिर्वर्णयन्ते¹⁶ गद्गदादिभिः ॥
 स्थानभ्रष्टैः स्वरैर्भूयः स्खलितैर्गद्गदैरपि ।
 बाष्पो जृम्भाभयक्रोधशीतैरनिमिषेक्षणैः ॥
 जायते रोगशोकाभ्यां धूमाञ्जनविजृम्भणैः ।
 वर्णयन्तेऽसौ मुहुर्बाष्पमोक्षणैर्नैत्रमाजनैः ॥

1 A ने । 2 B सा । 3 A ना । 4 BC त्य । 5 BC प्यन्ये ह्ये यथा । 6 AB सादोऽथ
 7 C गदमद । 8 AB तः । 9 B अपभो । 10 A दिकादित्य । 11 B भय । 12 A चोत्सुका ।
 13 C कं स्फुटैः । B कस्फुटे । 14 A भ्रान्ति । 15 A वः । 16 A व्यज्यते ।

- वैवर्ण्यमातपक्रोधव्याधिशीतभयहृमैः ।
 अङ्गकाश्याङ्गसौन्दर्यविप्लवाद्यैः स वर्णयते ॥
 कम्पो गदभयस्पर्शहर्षरोषजरादिभिः ।
 वेपथैः स्फुरणैः कम्पैस्त वर्णयः कविपुङ्गवैः ॥
- ५ प्रलयो मदनिद्रारुक्प्रहारैरुपजायते ।
 स च दुःखाभिषङ्गाच्च¹ निश्चेतनतयोच्यते ॥
 एते विशो²षतः काव्यबन्धास्तु³ रसपोषकाः ।
 निर्वेदः प्रथमं⁴ ग्लानिः शङ्काञ्जुया मदः⁵ श्रमः ॥
 आलस्यदैन्यचिन्ताश्च व्रीडा मोहः स्मृतिवृत्तिः ।
 १० हर्षश्चपलताऽऽवेगजाड्यौत्सुक्यविषादिताः⁶ ॥
 गर्वाऽमर्षोऽवहित्थश्च मतिर्निद्राप्यपस्मृतिः ।
 सुप्तिः प्रबोधश्चोत्थं व्याधिर्मरणमेव च ॥
 त्रासोन्मादवितर्काश्च⁷ विज्ञेया व्यभिचारिणः ।
 दारिद्र्यव्याधिदुःखेष्टवियोगप⁸ रवृद्धिभिः ॥
- १५ ईर्ष्यातस्त्वावधोधाभ्यां⁹ निर्वेदो नाम जायते ।
 अन्तर्बाष्पोद्गम¹⁰ ध्याननिश्वासाश्च मुहुर्मुहुः ॥
 स्वात्मा¹¹ वमाननं दैन्यं गद्गदत्वं विवर्णता ।
 अनुभावास्तु गदिता¹² निर्वेदस्यैवमादयः ॥
 स्त्रीनीचादिषु वर्णयोऽयं रुदित¹³ श्वसितादिभिः ।
 २०¹⁴ तस्त्वावधोधजो योगिष्वनुपादेयतां व्रजेत् ॥
 ग्लानिर्विरे¹⁵ कथमनजागरातिरताध्वभिः ।
 उपवासमन¹⁶ स्तापश्लुत्पिपासादिभिर्भवेत् ॥
 कम्पानुत्साहवैवर्ण्यस्वेदमन्दपदक्रमैः ।
 क्षामवाक्याक्षिसञ्चारकार्याङ्ग¹⁷ श्वसनादिभिः ॥

1 A B ग । 2 A हारेभ्यश्च । 3 A भ्या । 4 A निश्चे । 5 A र्णयन्त्या । 6 A प्रक ।
 7 C द्युभ्याः । 8 BC दकाः । 9 C ते । 10 A R । 11 C नो । 12 B वा । 13 C कविता ।
 14 A रसित । 15 A स । 16 A रेच । 17 B वरस्ता । 18 A म्लप ।

- ग्लानिजा' ह्यनुभा' वास्ते कथिता खेवमादयः ।
 चौर्यादि'ग्रहपापादिकर्मक्षमापापराधजा ॥
 शङ्का सन्देहरूपा स्यात्स्त्रीनीचप्रकृतिश्रिता ।
 स्वात्मोत्था'च परोत्थेति सा पुनर्द्विविधा भवेत् ॥
 ५ स्वरभेदोऽश्रु वैवर्ण्यमास्यशोषोऽवकुण्ठनम् ।
 पार्श्वीवलोकनं जिह्वालेहनं चोरुकम्प'नम् ॥
 आकारसंभृतिरिति भावाः शङ्कानुभावकाः ।
 आत्मो'त्था तुपरिज्ञे'या दीनदृष्टिवि'लोकनैः ॥
 परोत्था'त्वङ्गचेष्टाभिर्विज्ञेया भावकोविदैः ।
 १० तारापुटभ्रूदृष्टीनां विकारानिङ्गितं विदुः ॥
 आकाराः सत्त्वजा भावा इति विद्वद्भिरीरिताः ।
 चेष्टाः स्युरङ्गप्रत्यङ्गजनिता'स्त्वनिमित्ततः ॥
 परस्य 'सौभाग्यैश्वर्यमेधालीलासमुच्छ्रयैः ।
 असूया नाम सा दूरापराधान्वेषणादिभिः ॥
 १५ दोषप्रख्यापनमधोमुखता भुक्कुटीकृतिः ।
 अप्रदा'नं दशोरीप्यापरिवर्तितवक्त्रता ॥
 'अवज्ञेत्यनुभावाः स्युरसूयाया'मुदाहृताः ।
 मद्योपयोगादैश्वर्या'द्विद्यया चापि जन्मत ॥
 उत्तमस्त्रीपरिष्वङ्गान्मदः सम्पद्यते नृणाम् ।
 २० मद्योपयोगजस्त्रेया तरुणो मध्यमस्तथा ॥
 अपकृष्टश्च तस्यैव करणं पञ्चधा भवेत् ।
 ज्येष्ठा मध्या कनिष्ठेति तस्यैव प्रकृतिस्त्रिधा ॥
 अन्यदा'रभते वाक्यमन्यां वाचं ब्रवीति च ।
 वीक्षते क'चिदेकं च भुजाभ्यामवलम्बते ॥

1 C अङ्ग । 2 BC भाव्येत । 3 A चार्वाक । 4 BC त्पार्था च परार्थे । 5 A कुम्भ ।
 6 BC त्पार्था । 7 A रैज्ञे । 8 A वि । 9 BC रार्था । 10 A स्तम्भि B स्तम्भि । 11 A
 reads कीला here । 12 A वा । 13 A ज्ञत्वम् । 14 A उ । 15 B रंविद्यया चापि ।
 A रंविद्ययास्तत्कुल । 16 A वा । 17 B किं ।

- पुरश्चालय'ते पादौ तिर्यक्तौ' निदधाति च ।
 आविर्भू'तस्वदेलेहां हर्षादुत्फुल्लमाननम् ॥
 अव्यक्तवर्णं वचनं मदे' तरुणनामनि ।
 स्वलद्विलम्बि'गमनं व्याविद्धपदसञ्चरम्' ॥
 ५ श्रुथमान'भुजाक्षेपः' शून्यालम्बनमी'क्षणम् ।
 अविभक्तपदालापौ विस्मृतिश्च पदे पदे ॥
 आकाशालक्षं' वचनं तथा'काशावलम्बनम् ।
 इत्थं मध्यमदे' प्रोक्तमेवमा'दिविचेष्टितम् ॥
 न संज्ञां लभते गन्तुं न शक्नोति पदात्पदम् ।
 १० पर्दते छर्दते निष्ठीवति' श्वासिति हिक्कते ॥
 गुरुकण्ठ'ध्वनिर्नष्टस्मृति र्जर्झरभाषणम् ।
 एवमादिविकाराः स्युरपकृष्टम'दे मुहुः ॥
 केचित्स्वपन्ति गायन्ति केचित्केऽपि' हसन्ति च ।
 केचिदुदन्ति केचित्तु परुषं ब्रुवते मुहुः ॥
 १५ उत्तमप्रकृतिः शेते नृत्यन् गायति मध्यमः ।
 अधमो रोदिति हसत्येवं प्रकृतिजा गुणाः ॥
 विद्याऽऽभिजात्यसम्पत्तिमदेऽनुत्तरभाषणम् ।
 अवज्ञागर्भि'तं वाक्यं सुहृदामप्यनादरः ॥
 एवमादिविकाराः स्युर्विद्यादिजनिते मदे ।
 २० उत्तमस्त्रीरतिमदे' हर्षो रागश्च चक्षुषोः ॥
 सौरभ्यमङ्गलावण्यमहंमतिरनादरः ।
 'एवमादिविकाराश्च कथिताः पूर्वसूरिभिः ॥

1 B म्ब । 2 B श्रौ । 3 A स्मि । 4 A नमेते । B नमदे । 5 B म्य्य । 6 A रः ।
 7 A नं । 8 A प । 9 C वी । 10 B क्यं । 11 A दा । 12 B प्यपदे C यमदे ।
 13 AB तदा । 14 A तिष्ठीवति च । 15 C रं । 16 A विष्टप । 17 A विद्ध । 18 A हिं ।
 19 B C मन्दे । 20 A C omits this line ।

- व्याघूर्णमानतारं यत्क्षामोपान्तविलोचनम् ।
चक्षुर्विकसितापाङ्गं तरुणे मदिरामदे' ॥
- आकुञ्चितोभयपुटमनवस्थिततारकम् ।
आकम्पमानपक्षमात्रं' चक्षुर्मध्यमदे भवेत् ॥
- ५ निमेषोन्मेषविकृतमन्तर्दशिततारकम् ।
अधोऽवलोकनं चक्षुरधमे तु मदे भवेत् ॥
एवं मदविकाराश्च कथिताः पूर्वसूरिभिः^४ ।
श्रमो व्यायामनृत्ताध्वमैथुनादिनिषेवणैः ॥
अङ्गमर्दननिश्वासपादसंवाहज्जम्भणैः ।
१० मन्दयानेन सीत्कारमुखनेत्रविकूणनैः ॥
^६एतैः श्रमस्यानुभावः कथ्यते' काव्यसूरिभिः ।
^८स्वभावखेदसौहित्यव्याधिगर्भा'दिभिर्भवेत् ॥
आलस्यं तच्छिरश्शूल^{१०}जृम्भणाक्षिविमर्दनैः^{११} ।
स्तम्भेन गात्रमनसो स्त्रीनीचादिषु वर्ण्यते ॥
- १५ सर्वत्र कार्यप्रपञ्चेषाग्निद्रातन्त्रीनिषेवणात् ।
शयनासनरागेण वर्णयोऽसावितरेषु^{१२} तु ॥
दैन्यमौत्सुक्यदौर्गत्यचिन्ताहृत्तापसम्भवम् ।
अनुभावः शिरश्शूलशिरोव्यावृत्तिघूननैः ॥
देहोपस्करणत्यागात् गात्रगौरवतो भवेत् ।
२० ऐश्वर्यभ्रंशदारिद्र्यादिष्टद्रव्यापहारतः ॥
वितर्कात्मा भवेच्चिन्ता स्मृतेरन्या प्रतीयते ।
निश्वासैश्चापि सोच्छ्वासैरधोमुखविचिन्तनैः ॥

1 C हणम् । 2 A क्षामं । 3 B च । 4 After this C adds स्वभावखेदसौहित्य-
व्याधिगर्भादिभिर्भवेत् । 5 A लावक । B त्रावकुण्ड । 6 A एवं । 7 B भावाः कथ्यन्ते । C मवाः ।
8 C Omits this line । 9 B दा । 10 C द्विरत्यग्य । 11 A B निमीकनैः । 12 B रेव ।

- सन्तापशून्यचित्तत्वकार्याकाशावलोकनैः ।
एवं चिन्तानुभावास्तु कथ्यन्ते काव्य'कोविदैः ॥
- अकार्यकरणाज्ञानगुर्वाज्ञादिव्यतिक्रमात् ।
अनिर्वाहात्प्रतिज्ञायास्त्यागे भूयोऽनुतापतः ॥
- ५ व्रीडा तदनुभावाः स्युर्वीलेखनचिन्तनम्^३ ।
सुखाव'नम्रताऽव्यक्तवचनं नखकर्त'नम् ॥
वस्त्राङ्गुलीयकस्पर्शो दूरादेवावकुण्ठनम् ।
अनिर्गमो बहिः कापि सर्वत्राप्यनवस्थितिः ॥
मोहश्चित्तस्य शून्यत्वं पूर्ववैरस्मृतेर्मदात् ।
१० दैवोपघातान्मात्सर्यात् भयाच्चापि प्रहारतः ॥
आवेगात्तत्प्रतीकारविहते'रेवमुद्रवेत् ।
निश्चेष्टता प्रपत'नं वैवर्ण्यं देहघूर्णनम् ॥
सर्वेन्द्रियप्रमोहश्च निश्वासो नष्टसंज्ञता ।
मोहस्य कथिताः सद्भिरनुभावाः स्वरूपतः ॥
- १५ देशकालोपयुक्तानां सुखदुःखानुषङ्गिणाम् ।
चिरविस्मृतवस्तूनां स्मरणं स्मृतिरुच्यते ॥
दौस्व्याग्निद्राक्षयाद्रात्र्याः'प्रहरात्पश्चिमादपि ।
चिन्ताया' मुहुर्भ्यासात्समानश्रुति'दर्शनात् ॥
भवेत्तदनुभावस्तु भ्रूसमुत्तमनं मुहुः ।
२० उद्वाहनं च शिरसः सदृश'स्यावलोकनम् ॥
हर्षश्च शिरसः कम्पः कथितो रसकोविदैः ।
शौर्याद्विज्ञानतः शौचाचाराच्च गुरुभक्तितः ॥

1 A वर्ण्यं । 2 A कार्यं । 3 A म्तेनैः । 4 B मुखोप । 5 B हृत् । 6 A विपरी ।
7 A B हृत् । 8 A म्वा । 9 A विन्त्या । 10 B धृत । 11 A B सात्त्विक ।

श्रुतप्रभा'वतो व्रीडाज्ञानार्थासेर्भवेद्धृतिः ।
प्रियाप्रियाविकारित्वं तदात्वोचितकारिता ॥

अप्राप्तातीतनष्टानामलाभेऽनभि'शोचनम् ।
हर्षो मनःप्रसादः स्यादीप्सितार्थोपसङ्गमात् ॥

५ इष्टसङ्गमनादे'वगुरुभर्तृ'प्रसादतः ।
'अभिरूपोपभोगाच्च बन्धुतृप्तेः सुभोजनात् ॥

अचिन्त्येष्टार्थसम्पत्तेर्जायते सर्वदा' नृणाम् ।
रोमाञ्चालिङ्गनस्वेदैः ललितै'करताडनैः ॥

नेत्रवक्त्रप्रसादैश्च भाषितैर्मधुरैरपि ।

१० त्यागदानप्रबन्धैः स्युरनुभावास्तु हर्षजाः¹⁰ ॥

चापलं¹¹ प्रातिकूल्येर्ष्यामत्सरद्वेषरागजम् ।

अनुभावोऽविमृश्यैव ताडनं बन्धनं वधः ॥

भर्त्सनं¹² दण्डपारुष्यमवमानादि कथ्यते ।

आवेगस्तु महोत्पातवातवर्षा¹³ म्रिकुञ्जरात् ॥

१५ प्रियाप्रियश्रुतेश्चापि व्यसनाभिहतैरपि ।

¹⁴उल्काशनिप्रपतनं¹⁵ चन्द्रसूर्योपरागतः ॥

केतुदर्शनभूकम्पादिभिरुत्पात उच्यते ।

स वर्णनीयो वैवर्ण्यमथविस्मयसम्भ्रमैः ॥

विषादा¹⁶ द्वैमनस्येन सर्वाङ्गोत्कम्पनैरपि ।

२० त्वरितैर्गमनैर्वस्त्राच्छादनैरवकुण्ठनैः ॥

नैत्रावमर्दनैर्वातजनितं वर्णयेद् बुधः ।

छत्रादिग्रहणाच्छज्ञाश्रयसर्वाङ्गपीडनैः ॥

1 A भान । 2 A B न्ना । 3 A याफि । C यया । 4 B नाभि । 5 A नवे । 6 B भक्ति । 7 A अतिरूपोपभोग्यादि । 8 A था । 9 B ताः । 10 A विणः । 11 A प्रतिकूल । 12 B बन्धनं । 13 C वर्षावाता । 14 A B वरपातनिष् । 15 B नाद । 16 A हौर्ष ।

'आपीडधावनैर्बाहुत्वस्त्रिकोत्कटिकासनैः ।
शिरोऽधनमनैः शीघ्रगतैर्वर्ण्यैत' वर्षजम् ॥

अतिक्रान्तपदैरङ्गधुननैर्व्यजनग्रहैः ।

बाष्पजृम्भणनिश्वासेरभिनेयोऽग्निस्संभवः ॥

५ पश्चाद्विलोकनस्तम्भभयवेषुविस्मयैः ।

कुञ्जरभ्रमजो भा'व्यस्त्वरितैरपसर्पणैः ॥

'वस्त्राभरणदानाश्रुपुलकालिङ्गनादिभिः ।

अभ्युत्थानेन वर्ण्योऽयं प्रियश्रवणजो बुधैः ॥

विलापाक्रन्दभूपातपरिदेवितघावितैः ।

१० अप्रियश्रुतिजो वर्ण्यो विषमैः परिवर्तनैः ॥

गजवाजिरथारोहशस्त्रा'स्त्रग्रहचारणैः ।

शश्वुव्यसनजो वर्ण्यः सहसाऽपक्रमादिभिः ॥

एवमष्टविधो ज्ञेय आवेगः सम्भ्रमात्मकः ।

जाड्यमप्रतिपत्तिः स्यात्सर्वकार्येषु' सर्वदा ॥

१५ प्रियाप्रियश्रुतैस्तत्सदृशैर्नैर्व्याधिभिर्भवेत् ।

सुखदुःखाविवेकिस्त्वमिष्टानिष्टानभिज्ञता ॥

तूष्णीमप्रतिभा चा'क्षणोरनिमेषोऽनवे'क्षणम् ।

अभाषणं पारवश्यमेतैर्जाड्यं निरूप्यते ॥

औत्सुक्यमिष्टविरहा'त्तदनुस्मृति'¹⁰ दर्शनात् ।

२० चिन्तया निद्रया शय्याऽभिलाषाद्गात्रगौरवैः ॥

वर्ण्यते सम्पगौत्सुक्यं त्वरा¹¹ निश्चसितादिभिः ।

कार्यानिस्तरणाद्देवात्¹² व्यापत्तेराजदोषतः ॥

1 A omits this line । 2 A तु । 3 B C चेद्वा । 4 B C वया । 5 B सम्भव । 6 B वदा प्रिया । 7 A B च । 8 B बुधे । 9 A गता । 10 A त । 11 B वाड । 12 A देव ।

- चौर्यादिग्रहणादिघ्नादिषादो नाम ज्ञयते ।
 ज्येष्ठमध्यकनिष्ठेषु सत्रिधा कथ्यते^१ बुधैः ॥
 सहायान्वेषणोपायचिन्तादि ज्येष्ठतो भवेत् ।
 वैमनस्वमनुत्साहो विघ्नैः शय्या च मध्यमे ॥
- ५ ध्यानम्बसितमूर्च्छादिः कनिष्ठानां निरूप्यते ।
 गर्वा विद्याबलैश्वर्यवयोरुपघनादिभिः ॥
 तमनुत्तरदानेन शून्यालोकैरभाषणैः^४ ।
 आश्रितेष्वप्यवज्ञानादोर्म्याङ्गावलोकनात् ॥
 असूयाऽमर्षपारुष्यापहास^५गुह्यलङ्घनैः ।
 १० अकारणादधिकेपाङ्गाप्राणां विकृते^६वेदेत् ॥
 प्रतिक्रियेच्छाऽमर्षः स्याद्विचैश्वर्यबलाधिकैः ।
 आक्षिप्तस्य सभामध्येऽवमानं गमितस्य वा ॥
 शिरःप्रकंपन^७स्वेदध्यानोपायगवेषणैः ।
 उत्साहव्यवसायाद्यैर्वर्णयोऽसौ रसकोविदैः ॥
- १५ अवहित्थं भयव्रीडा^८घाच्छाकौटिल्यसंभवम् ।
 शून्यस्मितं कथाभङ्गो मिथ्यावैर्यं तदीक्षणम् ॥
 अन्तर्व्यथा^९ बहिर्गर्वभावेनेत्यवहित्थजाः ।
 नानाशास्त्रार्थनिष्पन्ना मतिःस्याच्छ्रुतधा^{१०}रिणी ॥
 संशयच्छेदनैः शिष्यहितादानार्थदर्शनैः ।
 २० वर्ण्यते चित्त^{११}सन्तोषाद्विदग्धव्यवहारतः ॥
 निद्रा मदभ्रमग्लानिदोर्बल्यालस्यचिन्तनैः ।
 अत्याहारादनशनदुःखशोकादिभिर्भवेत् ॥

1 C व्या । 2 C सा । 3 B चित्तो । 4 A B पितैः । 5 C वि । 6 B C र ।
 7 वेद । 8 B न । 9 A B भवेत्सायो । 10 A B स्थि । 11 B हिता । 12 B तिष्ठा C वृत्ता ।
 18 A त्व ।

- तां गात्रगीरवैरक्षणोर्निमीलनविघ्नैः ।
 निश्वासजाज्वजृम्भा^१क्षिचिमदैर्वर्णयेत्कविः ॥
 अपस्मारो महाभूतपिशाचब्रह्मरक्षसाम्^२ ।
 ग्रहणानुस्मृतेः शून्यम्भशानागारसेवनैः ॥
- ५ कालातिक्रमणाच्चातुषेयस्यादशुचित्वतः^३ ।
 जायते स तु निश्वासस्तम्भस्फुरितकम्पितैः ॥
 फेनवक्त्रत्वपतनजिह्वालेहनघावनैः ।
 स्वेदकण्ठोक्तारावधिकटाक्षैर्निरूप्यते ॥
 विबोधः शब्दसंस्पर्शभीषणस्वप्नदर्शनैः ।
 १० निद्राच्छेदात्तथा^४हारापरिणामादिभिर्भवेत् ॥
 सुजाक्षेपाङ्गुलिस्फोटजृम्भणाक्षयवमर्शनैः ।
 शय्यात्यागेन वर्णयोऽयं ग्रीवाऽङ्गुलनादिभिः ॥
 सुप्तिर्निद्रासमुत्था स्यात्ता^५मन्दाक्षिनिमीलनैः ।
 स्वप्नैरुच्छ्वासनिश्वासेरिन्द्रियास्पन्दनैरपि ॥
 १५ स्पर्शानभिज्ञताचेष्टावैधुर्याद्यैश्च वर्णयेत् ।
 पुत्रमिषकलत्रादिद्रोहावेवोग्रता भवेत् ॥
 तलानुभावोऽतिक्रूरवधवन्धनताडनैः ।
 व्याधिः स्यादेशकालादिदोषवैषम्यसम्भवा^६ ॥
 व्याधिज्वररात्मा द्वेषा स्यादुष्णशीतविभाग^७तः ।
 २० शिरःकम्पाङ्गसङ्कोचमुखशोषास्य^८कुणनैः ॥
 परिदेवितरोमाश्चहनुसञ्जलनादिभिः ।
 १२ वर्ण्यतेऽत्र सदाहस्तु^९मूशय्यापरिदेवितैः ॥

1 BC कम्पा । 2 B राक्षसाः । 3 B दनिमित्ततः । 4 A प्र । 5 BC तदा ।
 6 C omits six lines । 7 B तन्म । 8 A वः । 9 A रादिद्वै । 10 B भेद । 11 B कुण्ड ।
 12 C क्वे त । 13 A B हस्त ।

विक्षिप्तबाहुचरणवस्त्रैः शीताभिलाषतः ।
शीतानुलेपनोत्क्रोशरक्तक्षणतयोच्यते^१ ॥

^३वर्ण्यते व्याधिसामान्यं गात्रस्नग्भास्यकृणनैः ।
श्वासश्छयाङ्गतोत्क्रोशस्तक्षस्तनितादिभिः ॥

५ मरणेऽभिनयो नास्तीत्येतत्का^४व्ये न बध्यते ।
मरणं तद्विधा व्याधेरभिघाताच्च जायते ॥

आयुरान्नायकथितो ज्वरा^५दिव्याधिरोच्यते ।
अभिघातस्तु शस्त्रास्त्राशनिपातादिरीरितः ॥

विषर्णगात्रताश्वासवेदनाक्षिनिमीलनैः ।

१० अव्यस्तवर्णकथनव्यायताङ्गविचेष्टितैः ॥

हिक्कापरिजनोपेक्षादिभिर्व्याधिजमुन्नयेत् ।
अनुभावास्तु बहुधा कथ्यन्ते ह्य^६भिघातजे ॥

भूमौ विवेचनारावविलापभ्रमणादिभिः ।
त्रासो भवेन्निपतनाच्छिलोल्का^७शनिविद्विषाम् ॥

१५ रक्षः^८स्थूलपशुद्धात^९निर्घाताम्बुधरस्वनैः ।
रोमाश्चगद्गदस्वेदकम्पमोहादिभिर्वदेत्^९ ॥

ज्येष्ठस्याभीष्टविरहान्मध्यस्थेष्टविघातनात् ।
नीचानां धननाशायैरुन्मादो नाम जायते ॥

अनिमित्तस्मितोत्क्रोशागीतनृत्तविधावनैः ।

२० कुषेत्तृणनिर्माल्यशारावादिभ्रूषणैः ॥

अनव^{१०}स्थिति^{११}शय्यान्तो^{१२}पवेशोत्थितरोदनैः ।
असप्रलापस्खलितविकाराद्यैः स वर्ण्यते ॥

वितर्कः संशयार्ह^{१३}दृष्टार्थपरिनिश्चयात् ।
विमर्शाद्विस्मृतार्थस्य स्मृते^{१४}रित्यादिभिर्भवेत्^३ ॥

^४ग्रहमोक्षशिरःकम्पव्यवहारादिभिर्वदेत् ।
द्रष्टव्यं^५ तत्र तत्रैव सात्त्विक^६व्यभिचारिणाम्^७ ॥

५ परस्पर^८विभावानुभावस्थे रस^९कोविदैः ।
अन्येऽपि यदि भावाः स्युश्चितवृत्तिविशेषतः ॥

अन्तर्भाव^{१०}स्तु सर्वेषां द्रष्टव्यो व्यभिचारिषु ।
ये भावास्तेषु भावे^{११}षु प्रत्यासन्नाः परस्परम् ॥

विभावतोऽनुभावाच्च^{१२}स्फुटभेदा इहोदिताः ।

१० स्थायिष्वपीयमन्योन्यं प्रक्रिया ज्ञापतां बुधैः ॥

सभ्यान्नसयितुमभिनयचातुर्यार्थं^{१३}रसं च पोषयितुम् ।
कविभिर्निबन्धनीयास्ते [च] विभावादयो न्रियताः ॥

स्थायिषु भावेषु यदा ये च विभावादयः प्रतिनियताः^{१४} ।
तैरेव सति निबन्धे^{१५}भावविशेषः प्रतीयते तत्र ॥

१५ यद्यन्यथा निबन्धे साधारण्येन संशयोत्पत्तेः^{१६} ।
दोषो विभाव्यते वा युक्त^{१७}विभावादिबैधुर्यात् ॥

यथाऽभिधी^{१८}यमानास्ते रसमाहर्तुमीशते ।
तथैवाक्षिप्यमाणास्तु रसं पुष्पन्ति नित्यदाः ॥

विशे^{१९}वादाभिमुख्येन चरन्तो व्यभिचारिणः ।

२० ^{२०}स्थायिन्युन्मग्ननिर्भग्नाः कल्लोला इव वारिषौ^{२१} ॥

उन्मग्नन्तो निमग्नन्तः कल्लोलाश्च यथाऽर्णवे ।
तस्योत्कर्षं वितन्वन्ति यान्ति तद्रूपतामपि ॥

1 AB वदन । 2 BC सस्ताक्षस्तनितादिभिः । 3 C omits two lines । 4 B दत्र ।
5 B विष्णी । 6 B C ह्यनुभावकैः । 7 A क । 8 B त्यात् । 9 A B भवे । 10 B बुध ।
11 A त । 12 A B व्यत् ।

10 C रा । 2 B ति । 3 B वदेत् । 4 B दाहो । 5 A व्यास्त । 6 A B का । 7 A B नः ।
8 A र । 9 A वाः स्वेतर । 10 B वा । 11 B सर्वे । 12 B C भाव्य । 13 A सात्त्विक ।
14 A सीतियुताः । 15 C न्यैर्भा । 16 A यापतेः । C गोपातैः । 17 A चत्र । 18 AB नी ।
19 A वेण । 20 A omits four lines । 21 B विम् ।

स्थायिन्युन्मग्ननिर्भग्नास्तथैव व्यभिचारिणः ।
पुष्णन्ति स्थायिनं स्वांश्च तत्र यान्ति रसात्मताम् ॥

यद्यपि स्याद्रसात्मत्वं तेषां क्वापि कदाचन ।
अस्थिरत्वादथैते^१ स्युर्नाट्याद्यनुपयोगिनः ॥

५ तस्मादष्टाविति मतं स्थायिनो नाट्यवेदिनाम् ।
विलीनसर्वव्यापारः शमः स्थायी भवेद्यतः ॥

अतोऽनुभावराहित्यान्न नाट्येऽभिनयो भवेत् ।
तस्माद्बृहत्प्रयोगेण रसपोषो न जायते ॥

ततोऽष्टौ^३ स्थायिनो भावा नाट्यस्यैवोपयोगिनः ।

१० यतः^४ स्वरूपारोपेण भावानन्यानुपस्थितान् ॥

स्वात्मन्यैक्येन गृह्णाति स स्थायी लक्षणोद^५वत् ।
भावसाधारणत्वेऽपि निर्वेदाद्यैर्न शक्यते ॥

स्थायित्वमात्मनो नेतुमताद्रूप्यस्वभावतः ।
^६यत्र क्वचित्स्यात्तत्पोषो वैरस्यायैव कल्पते ॥

१५ अतो नाट्यविदामष्टावेवात्र स्थायिनो मताः ।
प्रकृष्यमाणो यो भावो रसतां प्रतिपद्यते ॥

स एव भावः स्थायीति भरतादिभिरुच्यते ।

के^७चिदन्येऽपि^८ भावाश्चेत्पोषं या^९न्ति रसात्मना ॥

तेषां विशेषो^{१०} विज्ञेयः स्थायिष्वेव न चान्यथा ।

२० भावा^{११}नां कार्य^{१२}निष्पत्तिरनुभूतिफला^{१३}त्मिका ॥

तत्कार्य^{१४}कौशलं तत्र प्रकर्षारोपणं विदुः ।

तत्साध्यो^{१५}र्थो रसस्तेषां तदात्मा^{१६}पत्तिरेव सः ॥

विभावोऽप्यनुभावः स्यादनुभावो विभाववत् ।
तौ पुनश्चारिणः स्यातां ते च तौ स्युः परस्परम् ॥

रसभेदवशादेवमुपकार्योपकारिता ।
चरस्थिरविभागत्वमानुषङ्गिकमीरितम् ॥

५ रसोपादानता तेषां परस्तादेव वक्ष्यते ।
तद्दर्शनानि तद्दृष्टिः दृष्टिधर्माः पृथग्विधाः ॥

परस्परस्य सामर्थ्यं साहचर्यात्कचित्क्वचित् ।
रसोदयानुकूल्येन तत्र तत्रैव वक्ष्यते ॥

इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने भावनिर्णयो-
नाम प्रथमोऽधिकारः ।

1 B ताः । 2 A स्माद्दृशा B दृशा । 3 A ऽन्ये । 4 A स्य । 5 A भवेत् ।
6 A omits this line । 7 A क । 8 B वि । 9 AB षय । 10 A निवेदो । 11 A व्या ।
12 A व्य । 13 A तिरसा । 14 A ध्य । 15 A तदाप ।

॥ श्रीः ॥

अथ द्वितीयोऽधिकारः ।

—100 100 100 100—

निर्वाहः कथ्यतेऽस्माभिर्भावानां व्यभिचारिणाम् ।
निर्वेदः शून्यचित्तत्वं वेदोचित्तवि' निर्गमात् ॥

बाङ्गनःकायकर्माणि ग्लानिर्ग्लपयतीति यत् ।

असुर्याति ययाऽसूया[न्या]यापयेत्सूयतेऽन्यथा ॥

५ साऽसूयेति समाख्याता सर्वत्र रसकोविदैः ।
असूया सा यया याति प्राणिनामसुकथितः^४ ॥

शं सुखं कुत्सयति या सा शक्येत्यभिधीयते ।
शृणा^५ति हन्ति योऽङ्गानि स भ्रमः परिकीर्तितः ॥

मश^६न्दार्थो मतिर्मानस्तदानात्खण्डनान्मदः^७ ।

१० यया चिन्तायतेऽर्थेषु^८ सा चिन्तेत्यभिधीयते ॥

मनसो विविधः सादो विषाद इति कीर्तितः ।
वृणोति चित्तं लातीति व्रीडेति परिभाष्यते ॥

^९विस्तेर्विलीय जातत्वाल्लज्जेति परिभाष्यते ।
हियन्ते बाङ्गनःकाया इति द्वीः परिपठयते ॥

१५ मन्दमक्षाणिवा^{१०}र्धन्ते तानि वा^{११}रयतीति वा ।
मन्दानीति^{१२}यदक्षाणि तन्मन्दाक्षमुदाहृतम् ॥

भूतं भवद्भविष्यच्च त्रयं पातीति सा त्रया ।

^{१३}अपकृत्या यया जन्तु^{१४}ख्यायते सास्यपत्नया ॥

द्वितीयोऽधिकारः ।

२९

विलक्षं वेष्टते चित्तं यत्तत्रैलक्षमुच्यते ।

'या शोकहर्षयोरेकरूपा सैव घृतिर्भवेत् ॥

स्मृतिः संस्कारसहिता सत्त्व^१स्था बुद्धिरुच्यते ।

^२स्वं ह्यपीत इति स्वप्नः^३ स्वं प्राप्नोतीति वा भवेत् ॥

५ इन्द्रियाणि निमीलन्ति द्रागेव युगपद्यतः ।
तस्मात्त्रिभेति कविभिः कथ्यते भावकोविदैः ॥

स प्रबोधो मनो येन सर्वानर्थान्प्रबुध्यते ।
अहेतुकश्च दण्डो यः तदौघ्यं परिचक्षते ॥

^६उदञ्चति मनो यस्मादुन्मादश्चित्तविप्लवः ।

१० कालातिपातासहृत्वमौत्सुक्यं परिचक्षते ॥

हृदि दोग्धि यदिष्टार्थं तद्दौहृदमुदाहृतम् ।
अभीष्टाननुभूतार्थाभिलाषः^७ कौतुकं भवेत् ॥

कुतुकं सौख्यसंभेदः स्पृहेति परिपठ्यते ।
ऐकाग्र्यं याऽऽनु^८तेऽर्थेषु सैवाशेति विभाव्यते ॥

१५ आत्मोपभोगकरणं स्पृहातीन्द्रियवर्भना^९ ।
या जहातीतरान् भोगान् सा स्पृहेत्यभिधीयते ॥

सैव कांक्षेति विज्ञेया सोपा^{१०}यार्थागमाश्रया ।
मत्तः सरस्ययं मत्तः^{११} सरतीत्येष मत्सरः ॥

परापकर्षस्वो^{१२}त्कर्षव्यापारो मत्सरो द्वयोः ।

२० परस्परस्य स्वोत्कर्षो^{१३} घृष्यते गुणगौरवैः ॥

सम्यक्तया स सद्गुर्वे इति विद्वद्भिरुच्यते ।

सद्गुणोद्भावना माया स्वत एवांसतः पुरा ॥

1 B चित्तवि । 2 A हि । 3 B च्छापये । 4 A रर्तः । 5 A गुण्डा । 6 A B च्छ ।
7 A नाम्नः । 8 A यत्केषु । 9 C omits this line । A वृ । 10 A वा । 11 A वा ।
12 A हियदा । 13 A omits this line । 14 B त्रयं ।

1 A यशोहर्षयोरेका सह । 2 A साच । 3 A स्वयतेऽत । 4 B मं । 5 A प्यता ।
6 A omits two lines । 7 B वात् । 8 A जाय । 9 A न्ति...क्यात्मना । 10 A सावा ।
11 A मुक्तः । 12 B C र्भणे । 13 B वु C वु ।

अथवाऽन्यपदार्थानामन्यथाकृतिरेव वा ।
देशकालापरोक्ष्यं यत्परोक्षस्यैव वस्तुनः ॥

मन्त्रौषधादिभिः सोऽयमिन्द्रजाल इतीरितः ।
दिङ्निर्णयानभिज्ञत्वं दिङ्गोहः परिकीर्तितः^२ ॥

५ दिशो यस्यान्यथा जाताः कान्दिशीकस्स उच्यते ।
परस्य व्यसनोत्कम्पाननु या कम्पते^३ भृशम् ॥

सा भित्तवृत्तिर्विद्विन्निरनुकम्पेति कथ्यते ।
आनृशंस्यं तदेवाहुर्व्यदेवाश्रितरक्षणम् ॥

परस्य दोषान्मृभ्यो यच्छंसतीति नृशंसता ।
१० व्यसनैः क्रोशतां पुंसां यस्य क्रोशोऽनुजायते ॥

सोऽनुक्रोश इति ज्ञेयः सुखदुःखसमत्वता^४ ।
गुणः परोपकारित्वं हितकारित्वमेववा ॥

सर्वशास्त्राधिगमनं श्रुतमित्यभिधीयते^६ ।
समानि^७ खानि येन स्युः सुखदुःखानुभूतिषु ॥

१५ तत्संख्यमिति स स्नेहः तेन यन्नायते परम् ।
तन्मित्रं तत्सुहृत्त्वं च हृदयं यत्र शोभनम् ॥

दूयन्ते खानि येनैतदुःखमित्यभिधीयते ।
शुभानि खानि येनैतत्सुखमित्युच्यते बुधैः^{१०} ॥

भावेभ्यः प्रकृतेभ्योऽन्ये यतः केचिन्मयेरिताः ।

२० भावत्वादथवा लोके गच्छतः स्वलनं भवेत् ॥

यदिन्द्रियाणि हृष्यन्ति हर्षयन्ति परानपि ।
तस्माद्दुर्ष इति ज्ञेयः प्रसादो मनसः स हि ॥

1 A वृत्तिः । 2 B त्यते । 3 A दनुकम्पायते । B इया कम्पते । 4 B न्वितः ।
5 B भि । 6 A omits four lines after this । 7 C सुखा । 8 C त्वी ।
9 C यत्रै । 10 A त्यभिधीयते ।

देशान्तरेऽनुभूतस्य तथा कालान्तरेऽपि च ।
तद्देशादिविशिष्टस्य पुनरालोचनं स्मृतिः^१ ॥

स्मरति स्मर्यते स्मारयतीत्यस्यास्तु निर्वहः ।
चित्त^२कं प्रनुभूतेऽर्थे धी^३विशेषः स्मृतिर्भवेत् ॥

५ 'सदसन्निश्चयकरी मननात्मा मतिर्भवेत् ।
अङ्गानां यदनुल्लासस्तदालस्यमुदाहृतम् ॥

अदेशकालविहितो वेग आवेग उच्यते ।
वेगो विगा^४नं जनयद्विग्नं^५ येन मनो भवेत् ॥

आत्मनो यो गरीयस्त्वभावो^६ गर्वः स ईरितः ।
१० मोहश्चित्तस्य शून्यत्वं मनो येनैव मु^७ह्यति ॥

अयोग्ये चा^८पदार्थे च दुस्स्पृहा च^९पलं भवेत् ।
पलायते^{११} चापदा^{१२}र्थे मनस्तच्चा^{१३}पलं भवेत् ॥

अपस्मारोऽनुभूतेषु पदार्थेष्वन्यथा स्मृतिः ।
अय^{१४}था स्मृतिरेव स्यात्पदा^{१५}र्थास्मृतिरेव वा ॥

१५ तर्क्यते तर्कते तर्को विचारः स्यात्सहेतुकः ।
विक्रिया त्ववहित्थं^{१६} स्याद्विक्रियाकारग्रहणम् ॥

मरणं प्रकृतिप्राणवियोग इति कथ्यते ।
आयुर्वेदोपदिष्टा ये व्याघयस्ते रुजः स्मृताः ॥

चेष्टाविघातः^{१७} स्तम्भः स्याद्रोमाञ्चो रोमनिर्गमः ।
२० यः स्वरो भिद्यते स्थानात्स्वरभेदः स कथ्यते ॥

वेपथुर्हृदयोत्कम्पो वैवर्ण्यं^{१८} भिन्नवर्णता ।
^{१९}श्रुशब्दो मङ्गलार्थः स्यात्प्रयुक्तः शीतवारिणि ॥

1 B भवेत् । 2 A कौला । 3 B विशिष्टे । 4 A omits this line । 5 AB वेगान ।
6 A चं । 7 A वादो । 8 B द । 9 A चा । 10 B चा । 11 A ने । 12 A परा ।
13 A सखा । 14 B न्य । 15 B स्यादयथा । 16A सहितं च । 17 B शेषः । 18A र्णा । 19C धृ ।

उष्णाम्भसि प्रयुक्तश्चेदश्रु तत्स्यादमङ्गलम् ।
वाक्कायमनसां प्रायः प्रलयो नष्टचेष्टता ॥

एवमुक्ताश्च निर्वाहाः सात्त्विकव्यभिचारिणाम् ।
निरुक्ता योगतः केचिदुक्ताः केचिच्च रुढितः ॥

५ उपकार्योपकारित्वमेतेषां कथ्यतेऽधुना ।
'स्तम्भे वेपथुरोमाश्चस्वेदगद्गदभाषणम् ॥

बाष्पश्च यान्ति शोभा^१न्ते स^२ममेकैकशोऽपि वा ।
रोमाश्चः स्वरभेदश्च स्वेदो वेपथुरेव च ॥

कचि^३त्कदाचित्संभूय^४ विभावोत्कर्षतो भवेत् ।
१० रोमाश्चे वेपथुस्तम्भौ^५ प्रायः प्रविशतो^६ सुदुः ॥

स्वरभेदो^७ भवेत्स्तम्भे बाष्पोऽपि स्यात्कदाचन ।
वेपथौ^८ स्वेदरोमाश्चबाष्पाश्च स्युः स्वभाव^९तः ॥

वैषण्ये^{१०}ऽश्रु भवेन्नित्यं स्तम्भकम्पौ कदाचन ।
प्रलयस्तम्भकम्पाश्रुस्वेदरोमोद्गमादयः ॥

१५ पुण्यन्त्यनुभवोत्कर्षे विभावैरपि^{११} दीपिताः ।
कार्श्यजागरणालस्यसन्तापाः स्युस्ततस्ततः ॥

आविर्भावो रसानां स्यात्सात्त्विकैस्तु य^{१२}थोदितैः ।
ज्ञापका जा^{१३}यमानानामेते स्युर्व्यभिचारिणः ॥

लक्षयन्त्यनुभावास्तु वर्तमानं तदा रसम् ।

२० एवमेवोहनीयाः स्युर्विभावा व्यभिचारिणः ॥

एषु केचित्स्वसामर्थ्यं पुण्यन्त्यन्यश्रि^{१४}ता अपि ।

शुणीभूताः कदाचित्तु सामर्थ्यं प्रापयन्त्यमी ॥

1 C स्तम्भ । 2 A म । 3 B ज्ञ । 4 A कचि । 5 A स्तम्भोऽश्रु । 6 B C म्भः ।
7 B C ते । 8 C दे । 9 A भोः । 10 A स्युः स्वविभा । B च स्वविभा । 11 A ति ।
12 C त । 13 C ज्ञा । 14 A न्ये श्रि । B न्ये ध्रु ।

एवमन्योन्यसामर्थ्यं दर्शयन्ति रसोदये ।
एतेषां स्थायिभावेषु^१ कथ्यतेऽन्योन्यवर्तनम् ॥

मदः श्रमोऽवहितं च हर्षो गर्भः स्मृतिर्धृतिः ।
असूयाग्लानिशङ्काश्च वितर्कोऽपन्नपाऽपि च ॥

५ रोमाश्च^२वेपथुस्वेदाः शृङ्गारे भोगनामनि ।
मोहावेगविषादाश्च जडताव्याधिदीनताः^३ ॥

धिन्ताधितर्कनिद्राश्च कार्श्यश्वासादयः परे ।
स्तम्भकम्पाश्रुवैषण्यगद्गदाद्या वियोगजे ॥

शङ्का त्रपा चपलता श्रमो ग्लानिरपन्नपा ।

१० हर्षप्रबोधावहित्यस्वेदाश्रुपुलका अपि^४ ॥

ह्रास्येऽमी वीरगा^५ भावा आवेगो हर्ष एव च ।
गर्वासू^६योग्रता स्तर्को धृतिर्वोधः स्मृतिर्मतिः ॥

मदः स्वेदश्च रोमाश्चो हृष्यन्ते ते कचित्कचित् ।
आवेगो जडतोन्मादो वितर्को मोह एव च ॥

१५ आलस्यापस्मृती व्याधिः कार्श्यश्वासविषण्णताः^७ ।
स्तम्भादयोऽष्टौ भावाः स्युः प्रायेण कर्णणे^८ रसे ॥

हर्षावेगोऽग्रतोन्मादा मदगर्भो च चापलम् ।
ईर्ष्याऽसू^९या श्रमोऽमर्षावहित्यापन्नपा अपि ॥

निश्वासस्तम्भरोमाश्चस्वेदा रौद्रे^{१०} रसे हिताः ।

२० हर्षगर्भस्मृतिमतिश्रमा धृतिमदावपि ॥

तर्को विबोधश्चिन्ता च रोमाश्चः स्तम्भवेपथू ।

^{११}स्वेदश्चेत्यद्भुते^{१२} भावाः कथिता नाट्यकोविदैः ॥

1 A द् । 2 A शो । 3 B C ता । 4 A C न्यपि । 5 A स्वेऽमी विरहा । B C हास्वपी-
रणा । 6 A स्त । 7 B C ता । 8 B C ण । 9 A स्त । 10 A रर । 11 A B स्तम्भ ।
12 A B ता ।

शङ्कानिर्वेदचिन्ताश्च जाड्यं ग्लानिश्च दीनता ।
आवेगो मद उन्मादो विषादो व्याधिरेव च ॥
चिन्ता मोहोऽपस्मृतिश्च त्रासश्चालस्यमेव च ।
मध्ये मध्ये स्तम्भकम्पौ रोमाश्चः स्वेदवेपथू ॥

५ वैषपर्यमरण^१ त्रासगद्गदाद्या^२ भयानके ।

मोहोऽपस्मृतिरुन्मादो विषादो भयचापले ॥

आवेगो जाड्य^३ दैन्ये च मतिर्ग्लानिः श्रमोऽपि च ।

स्तम्भादयोऽष्टौ भावाः स्युर्बीभत्से प्रलयं विना ॥

साहचर्यं च सामर्थ्यं भावानां सम्यगीरितम् ।

१० कथ्यते स्थायिभावानां रसोपादान^४ हेतुता ॥

मनोऽनुकूलेष्वर्थेषु सुखसंवेदनात्मिका ।

इच्छा रतिः सा द्विधा स्याद्र^५ तिप्रीतिविभागतः ॥

तयोः साधारणो भेदः सप्तधा परिकीर्तितः ।

निसर्गसंसर्गोपमाभियोग^६ ध्यात्मस्वरूपतः ॥

१५ अभिमानाच्च विषयात्सप्तधा^७ साम्प्रयोगिकी ।

रतेरेव भवेत्प्रीते^८ रेवमाभ्यासिकी भवेत् ॥

प्रीतिः प्रि^९ यात्मा प्रायेण रतिरिच्छात्मिकैव हि ।

ज्ञानं द्विनिष्ठं तद्रूपं मनोऽधिष्ठाय वर्तते ॥

रतिः सत्त्वस्थिता सेयं विभावाद्युपबृंहिता ।

२० रजसाऽनुगृहीता तु स्वाद्वी^{१०} सर्वत्र भासते ॥

प्रीतेर्विशेषश्चित्तस्य विकासो हास^{११} उच्यते ।

षोडा^{१२} विकल्पमायाति परिणामे रसात्मना ॥

1 BC मरति । 2 BC भ्यां । 3 B च्छास । 4 B त्यादन । 5 A झु । 6 A भिषेमा । 7 B वंदा । 8 B तिरेव भवेत्प्रीति । 9 B प्रतिक्ति । 10 B साद्वी । 11 A भास । 12 A तेषां ।

रजास्थितो विभावाद्यैः वृद्धितस्तामसो भवेत् ।

उत्साहः सर्वकृत्येषु सत्वर^१ मानसी क्रिया ॥

सहजाहार्पभेदेन स द्विधा परिकीर्तितः ।

विस्मयश्चित्तवैचित्र्यं स त्रिधा^२ त्रिगुणात्मकः ॥

५ तेजसो जनकः^३ क्रोधः स त्रिधा कथ्यते बुधैः ।

क्रोधः कोपश्च रोषश्चेत्येष^४ भेदस्त्रिधा^५ मतः ॥

सर्वेन्द्रियपरिक्लेशः शोक इत्यभिधीयते ।

सत्त्वादिपरिभेदेन स त्रिधा परिपठ्यते ॥

६ निन्दाऽऽत्मा चित्तसङ्कोचो जुगुप्सेत्यभिधीयते ।

१० द्विधा विभज्यते साऽपि परिणामे रसात्मना ॥

भयं चित्तस्य चलनं तच्च प्रादुरनेकधा ।

स्वरूपमेवमाचार्यैः स्थायिनां कथितं पुरा ॥

विगृह्य^७ ते प्रदुर्भ्यन्ते प्रयोगार्थं यथोचितम् ।

रम्यते रमते वेति रती रमयतीति वा ॥

१५ हास्यते हासयति^८ वा हासः स्याद्दसतीति वा ।

उत्तन्द्र^९ तामभिभवत्यन उत्साहनिर्वहः ॥

उत्साह्यते चोत्सहत उत्साहयति वा भवेत् ।

विविधः स्यात्समयो हर्ष इति विस्मयतेऽथ^{१०} वा ॥

विस्माप्यते स्वयं क^{११} श्चिद्विस्मापयति वा भवेत् ।

२० कुत्^{१२} क्रौर्यं तेन सर्वत्र धक्ष्यतीत्यस्य निर्वहः ॥

क्रोध्यते क्रोधयत्येव क्रोध इ^{१३} त्यभिधीयते ।

शुक्वलेशः शोषणात्मैव शोच्यते शोचतीति वा ॥

1 B वेण । 2 A त्रिध । 3 B न तेजसा । 4 C क्षेप । 5 द्विविधो । 6 A omits this line । 7 B शुज्य । 8 AB तीव । 9 A इवत् दि । 10 B तेति । 11 C स यात्क । 12 A कुद् । 13 B कृष्यती ।

शोचयत्यपरानेवं शोकशब्दस्य निर्वहः^१ ।
सर्वेन्द्रियार्थगर्हैव जुगुप्सेत्यभिधीयते ॥

जुगुप्स्यते जुगुप्स्येत जुगुप्सापयतीति वा ।
बिभेति भापयत्यन्यान्त्रासा^२दि भयमुच्यते ॥

५ एतेषां च रसात्मत्वं स्वरूपं च रसस्य च ।
रसा^३श्रयाभिव्यक्तीनां विशेषः कथ्यतेऽधुना ॥

विभावाद्यैर्यथास्थानप्रविष्टैः स्थायिनः स्मृताः^४ ।
चतुर्भिश्चाप्यभिनयैः प्रपद्यन्ते रसात्मताम्^५ ॥

विभावैश्चानुभावैश्च सात्त्विकैर्व्यभिचारिभिः ।

१० आनीयमानः स्वादुत्वं स्थायी भावो रसः स्मृतः ॥

व्यञ्जनौषधिसंयोगो यथान्नं स्वादुतां नयेत् ।
एवं नयन्ति रसतामितरे स्थायिनं श्रिताः ॥

एवं हि नाट्यवेदेऽस्मिन् भरतेनोच्यते रसः ।

तथा भरतवृद्धेन कथितं गद्यमीदृशम् ॥

१५ यथा नानाप्रकारैर्व्यञ्जनौषधैः पाकविशेषैश्च संस्कृतानि व्यञ्जनानि^७
मधुरादिरसानामन्यतमेनात्मना परिणमन्ति तद्गोक्तुणां मनो-
भिस्तादृशात्मतया स्वाद्यन्ते तथा नानाप्रकारैर्विभावादिभा-
वैरभिनयैः सह यथार्हमभिवर्धि^{१०}ताः स्थायिनो भावाः सामाजि-
कानां मनसि रसात्मना परिणमन्तस्तेषां तादात्विकमनोवृत्ति-
२० भेदभिन्नास्तत्तद्रूपेण तै रस्यन्ते ।

नानाद्रव्यौषधैः पाकैर्व्यञ्जनं भाव्यते यथा ।

एवं भावा भावयन्ति रसानभिनयैः सह ॥

1 A विग्रहः । 2 A नित्या । 3 BC पात्रा । 4 C धृताः । 5 C omits five lines । 6 B तः । 7 A C omits this । 8 C मात्स । 9 A स्तत्र रसा । B स्तत्रसा । 10 A णि ।

इति वासुकिनाप्युक्तो भावेभ्यो रससम्भवः ।
तस्माद्रसास्तु भावेभ्यो निष्पद्यन्ते यथार्हतः^१ ॥

विभावैश्चानुभावैश्च सात्त्विकैर्व्यभिचारिभिः ।
वर्धिताः स्थायिनो भावा नायिका^२दिसमाश्रयाः ॥

५ अनुकारतया नाट्ये क्रियमाणा नटादिभिः ।
सामाजिकैस्तु रस्यन्ते यस्मात्सामाद्रसाः स्मृताः ॥

न द्रव्यं न च सामान्यं न विशेषो गुणो न च ।
न कर्म समवायो न न पदर्थान्त^३रश्च सः ॥

विकारो मानसो यस्तु बाह्यार्थालम्बनात्मकः ।

१० विभावाद्याहितोत्कर्षो रस इत्युच्यते बुधैः ॥

रसो मनोविकारोऽपि पदार्थान्यतमो भवेत् ।
पदार्थाः षट् प्रमी^५यन्ते रसस्यानु^६भवात्मकाः^७ ॥

अतो रसः पदार्थेभ्यो मात्रया क्वापि भिद्यते ।
द्रव्यादीनां पदार्थानां तत्तद्रूपतया रसः^८ ॥

१५ क्वापि क्वापि प्रकाशेन^९ तेषामन्यतमो रसः ।
विभावाश्चानुभावाश्च स्थायिनो रससिद्धये ॥

कथ्यन्ते भरतोक्तेन वर्त्मना नान्यथा^{१०} क्वचित् ।
उक्ता अपि विभावाद्याः पूर्वत्र स्वस्वरूपतः ॥

मतान्तरेण कथ्यन्ते ज्ञानं क्वा^{११}प्युपयुज्यते ।

२० विभावाश्चानुभावाश्च सात्त्विका व्यभिचारिणः ॥

स्थायिनोऽपि च कथ्यन्ते भावा इति मनीषिभिः ।

यद्भाषयन्ति^{१२} काव्या^{१३}र्थान् सत्त्ववागङ्गसंयुतान् ॥

1 B हिताः । 2 A यका । 3 B रश्च न । A रेपिवा । 4 C मन । 5 B C तौ । 6 B सत्त्वत् । 7 B कः । 8 A साः । 9 A णन्ते । 10 B C दरः । 11 A णा । 12 A B ति । 13 A कार्वा C भावा ।

तस्माद्भावा इति प्राज्ञैरुच्यन्ते नाट्यवस्तुषु ।
वागङ्गसुखरागैश्च सस्वेनाभिनयेन च ॥

कवरेन्तर्गतं भावं भावयन् भाव उच्यते ।
विभावेनाहृतो योऽर्थस्त्वनुभावेन गम्यते ॥

५ वागङ्गसस्वाभिनयैः स भाव इति कीर्तितः ।
वागङ्गसस्वाभिनयो येनैव च विभाव्यते ॥

स भावो नाट्यतत्त्वज्ञैर्विभाव इति दर्शितः ।
निमित्तं कारणं हेतुर्विभावश्च विभावना^३ ॥

इत्थं विभावपर्यायाः कथ्यन्ते भावकोविदैः ।

१० विज्ञानार्थो विभावः स्याद्विज्ञानं च विभावितम् ॥

बहवोऽर्था विभाव्यन्ते वागङ्गाभिनयाश्रयाः ।
अनेन यस्मात्तेनायं विभाव इति संज्ञितः ॥

वागङ्गाभिनयेनेह यस्मादर्थोऽनुभाव्यते ।
सर्वाङ्गोपाङ्गसहितः सोऽनुभावस्ततः^६ स्मृतः ॥

१५ आविर्भूय तिरोभूय चरद्भिश्चान्तरान्तरा ।
यै रसो भिद्यतेऽनेकः ते स्मृता व्यभिचारिणः ॥

भावनामपि सर्वेषां यैः स्वसत्ता विभाव्यते ।
ते भावाः सत्त्वजन्मानः सात्त्विका इति दर्शिताः ॥

स्थिताः काव्यादिषु नटैरभिनीता यथार्हतः ।

२० रसात्मनाऽवतिष्ठन्ते सत्सु ये स्थायिनोऽत्र ते^७ ॥

भावाः स्युर्मानसाः केचिदाङ्गिका^८ अपि केचन ।

^९वाचिका अपि केचित्स्युरसात्त्विका अपि केचन ॥

द्रव्येऽपि^१ केचिद्भावाः स्युः केचित्स्युर्गुणकर्मणोः ।
एतेषु भावशब्दार्थः प्रयोजनमुदाहृतम् ॥

प्रयोजनमभि^२प्रायस्तात्पर्यं फलमित्यपि ।
भाव इत्येव शब्दाः स्युर्भावपर्यायवाचकाः ॥

५ द्रव्यक्रियागुणवचो मनोङ्गेषु मनीषिभिः ।
^३भावशब्दः प्रयुक्तस्तु भावो^४भिप्रायवाचकः ॥

एते भावा रसोत्कर्षे तत्र तत्रोपयोगिनः ।
उद्दीपिता विभावैस्सवैरनुभावैश्च पोषिताः^५ ॥

भावैश्च सात्त्विकैर्योग्यसंसर्गै^६र्व्यभिचारिभिः^७ ।

१० चित्रिताः स्थायिनो भावा रसोपादानभूमयः ॥

यदा तदैषामास्वाद्यमानरूपं यदु^८न्मिषत् ।
मनोभिः प्रेक्षकाणां तदुद्देव्यति रसात्मना ॥

तत्रान्तरस्य भेदा ये व्यापारस्योदिताः पृथक् ।
ते सर्वे नाट्यतत्त्वज्ञैः कथ्यन्ते हि रसाह्वयाः ॥

१५ एवं रसानामुद्दयः सामान्येन समीरितः ।
स्वभावो वाऽनुकारो वा यस्मिन्दृश्यतया स्थितः ॥

रसाश्रयः स एवेति भा^९रताः प्रतिजानते ।
धशसे^{१०}र्थाय महते^{१०}राज्योप^{११}द्रवशान्तये ॥

कर्मणां विघ्ननाशाय मङ्गलानां च सम्पदे ।

२० उदात्तादि^{१२}गतान् भावान्परोक्षा^{१३}नपि तत्त्वतः ॥

कविर्नः कल्पितान्काव्ये^{१४}व्यभिनेयान्निचक्षणैः ।
प्रत्यक्षवत्^{१५} सदस्येभ्यो नटा यदनुकुर्वते ॥

1 C पु । 2 A मिति । 3 A प्राय । 4 A प्रायो । 5 B योषिताम् । 6 A योम्यसंसर्गै ।
7 A रिणः । 8 C समु । 9 C म । 10 C से । 11 A जेष । 12 B भि । 13 B
त्या । 14 C न्योगे । 15 A तः ।

1 A कथ्य । 2 C omits this line । 3 A नः । 4 B सदनु । C दर्शो वि ।
5 A वाका । 6 B इति । 7 C ये । 8 B उत्कर्षात्मका । 9 A omits this line

तस्मान्नटेषु न क्वापि रसस्याश्रयता भवेत् ।
मनसो ह्लादजननः स्वादो रस इति स्मृतः ॥

शृङ्गारस्य स युज्येत तस्य ह्लादात्मकत्वतः ।
अन्येषां रसता प्रायः सिद्धा^१ केनापि हेतुना ॥

५ यथा नृणां तु सर्वेषां सर्वेऽपि मधुरादयः ।
शुक्ता रसात्मतां यान्ति देशकालादिभेदतः ॥

तथा जाता जनिष्यन्तो जायमानाः परस्परम् ।
परस्परस्य सर्वत्र मित्रोदासीनशत्रवः ॥

तेषु कस्यापि शृङ्गारो हास्यः कस्यचिदेव सः^३ ।
१० अद्भुतस्स च कस्यापि कस्यापि करुणो भवेत् ॥
एवं सङ्करतोऽन्योन्यं देशकालगुणादिभिः ।
शृङ्गाराद्याः सदस्यानां भवन्ति ह्लादना यतः ॥

तस्मात्सामाजिकैः स्वाद्या रसवाच्या भवन्ति ते ।
प्रकृतीनां च भिन्नत्वादवस्थादिविभेद^४तः ॥

१५ मनसः^५ क्षणिकत्वाच्च तानेकः स्वदते यतः ।
ततोऽपि रसवाच्याः स्युरित्याचार्या^६ व्यवस्थिताः ॥

एके^७ रसानां व्यङ्ग्यत्वं वाच्यत्वं केचिदूषिरे ।
प्रत्याप्यत्वं षदन्त्यन्ये गम्यत्वमपि केचन ॥

तथा^८ऽवान्तरवाक्यार्थं महावाक्यार्थतां परे ।

२० एवं न्यायो न भिद्येत क्वापि क्वपि प्रकाशतः ॥

रामादावनुकार्ये तु नटैर्व्यङ्ग्यो भविष्यति ।
तत्तत्काव्य^९निषेद्धस्तु वाक्यार्थः स^{१०} भविष्यति ॥

'नामादितादात्म्यापत्तेर्नटे प्रत्याप्य एव सः ।
एवमेवोद्य एव स्यात्तत्र तत्र विचक्षणैः ॥

तदवान्तरवाक्यार्थं महावाक्यार्थं एव च ।
मुक्तकादौ प्रबन्धे च स्थायिसञ्चारिभेदतः ॥

५ प्रमदाद्यनुभावेन भाषितो वासितो रसः ।
तत्तद्रूपस्याभिनयैः सन्धेषु व्यज्यते स्फुटम् ॥

संक्षिप्तप्रकाशानन्दात्मा गम्यः स्यात्स्वानुभूतितः ।
अहङ्काराभिमानात्मा वाद्यार्थेषु प्रकाशते ॥

अहङ्काराभिमानादिस्वरूपं कथ्यतेऽधुना ।

१० परस्मादात्मनो भान्ति ज्ञा^१नानन्दक्रियाप्रभाः ॥

ज्ञानप्रभासाश्चैतन्यमणेर्जीवस्य सर्वतः ।
शरीरव्यापिनी तत्र व्यापना भवति स्फुटम् ॥

सैषा परात्मनः सर्ववस्तून्वा चेतना भवेत् ।
तथाऽऽनन्दप्रभासाऽपि पुरुषेषु समन्ततः ॥

१५ अभिव्यक्ता सती तेषां सुखं वैषयिकं भवेत् ।
क्रियाप्रभा भवेत्प्राणः स देहेषु प्रवर्तते ॥

परमात्मा सर्ववस्तुपरिस्पन्दप्रवर्तकः ।
ज्ञानप्रभा च सानन्दा तस्याः सत्त्वं प्रजायते ॥

क्रियाप्रभा रजसस्त्वाच्छक्तिः स्यादुत्तमा^२ प्रसूः ।

२० मनोमयाद्यस्तासामधिष्ठातार ईरिताः ॥

पृथक्काव्यसिद्धान्ति मिलितानि कदाचन ।
सत्त्वं विशालं तस्यान्तरुदरे रजसः स्थितिः ॥

1 C स्थिता । 2 C उक्ता । 3 B सत् । 4 A शेष । 5 B सा । 6 BC र्थ । 7 C ते ।
8 A B तद् । 9 B र्थ । 10 B C र्थस्य ।

1 A omits twenty three lines । 2 B भान्तिर्ज्ञा । 3 C म ।

तस्यान्तरुदरे तस्य तमसःस्थितिरुच्यते ।
आत्मा तस्यान्तरुदरे मनसः स्थितिरुच्यते ॥

मिलितानीति जानन्ति नैरन्तर्यात्परे पुनः ।
सत्त्वं मध्येऽभितस्तस्य रजस्तम इतीर्यते ॥

५ तन्मात्रैः सह भूतानि दश ज्ञानेन्द्रियाणि च ।
कर्मेन्द्रियैः सह दश मनस्तदुभयात्मकम् ॥

अहङ्कारेण युक्तानां तन्मात्राणां यथाक्रमम् ।
दशेन्द्रियाणि कथ्यन्ते तेषां विकृतयस्त्विति ॥

अहङ्कारस्य चैकस्य विकृतिर्मन उच्यते ।

१० प्रकृतेर्विकृतिः सोऽपि महान् सा च त्रिधा भवेत् ॥

सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति सात्त्विकी ।
निश्चिन्वतीति विषयान्बुद्धिरित्युच्यते बुधैः ॥

स्वांशैः सह युता सर्वज्ञत्वानामुपकारिका ।
अंशाः स्युर्व्यष्टयस्तस्या विज्ञानेन्द्रियपञ्चकम् ॥

१५ साहायकं भवेत्सद्विषयालोचनादिषु ।
मनश्चोपकरोत्यस्याः सङ्कल्पेन ततस्ततः ॥

अपरोक्षावभासो यः तदालोचनमुच्यते ।
यः परोक्षावभासस्तु स सङ्कल्प इतीरितः ॥

अहङ्कारोऽभिमानेन बुद्धेरुपकरोति यः ॥

२० ज्ञानुर्ज्ञेयेन संबन्धो देशकालनिबन्धनः ॥

यो ममेति ग्रहः सोऽयमभिमान इतीरितः ।
क्रियाया हेतुभूतत्वाद्वाजसी प्राण उच्यते ॥

स्वांशैरुपकरोत्येव भूतानामाशयस्थितः ।
कर्मेन्द्रियाणि विषयैः स्वैस्त्वैस्तस्योपकुर्वते ॥

मनश्च कुर्यामित्यादि सङ्कल्पेनोपकारकम् ।
तामसी सृष्टयवस्थायां सततं परिणामतः ॥

५ कालो भवति तस्यैव परिणामाः क्षणाद्यः ।
तेनैव सर्वभूतानां परिणामः प्रवर्तते ॥

६ स कालः स्पन्दरूपेण पदार्थान्परिणामयन् ।
अनुगृह्णाति वेत्तारं विस्ति वैद्यश्च तत्प्रवतः ॥

अहङ्कारस्त्रिधा सोऽयं सत्त्वादिगुणभेदतः ।

१० सत्त्वादिगुणभेदेन योऽहङ्कारस्तु सात्त्विकः ॥

वैकारिकश्चेन्द्रियादिरिन्द्रियप्रकृतिर्भवेत् ।

९ भूतादिस्तामसः शब्दतन्मात्रप्रकृतिर्भवेत् ॥

राजसस्तैजसः^{१०} सोऽपि द्वयोरुपकरोति हि^{११} ।
अहङ्कारस्य वृत्तिर्या सोऽभिमानः प्रकीर्तितः ॥

१५ साऽभिमानात्प्रका वृत्तिस्तत्तदिन्द्रियगोचरा ।
बाह्यार्थालम्बनवती शृङ्गारादिरसात्मताम् ॥

याति तत्र विभावादिभेदाद्भेदं प्रयाति च ।

विभावा ललिताः सत्त्वानुभावव्यभिचारिभिः^{१३} ॥

यदा स्थायिनि वर्तन्ते स्वीयाभिनयसंश्रयाः ।

२० तदा मनः^{१४} प्रेक्षकाणां रजस्सत्त्वव्यपाश्रयि^{१५} ॥

सुखानुबन्धी तत्रत्यो विकारो यः प्रवर्तते ।

स शृङ्गाररसाभिरव्या^{१६} लभते रस्यते च तैः ॥

1 A रैः । 2 B तत्त्वमस्माभित । 3 B वेण । 4 A सोऽपि । 5 A स्वाज्ञैः । 6 B सैका
सती । 7 A लि । 8 A B स्व । 9 A B व्यकं । 10 B पिमा । 11 C हि ।

1 B स्वाज्ञैः । 2 B ताः । 3 A स्तस्यैवो । 4 A B मित्येव । 5 B कः । 6 C omits
two lines । 7 B विवेकायं । 8 A सोऽहं । 9 C omits this line । 10 A स्वयुजः ।
11 A द्वयोरुपं । 12 A यः । 13 A णः । 14 B त्तनः । 15 A या । 16 A स्वांनु ।

यदा तु ललिताभासा भावैः स्वोत्कर्षहेतुभिः ।
सत्त्वादिभिश्चाभिनयैः स्थायिनं वर्धयन्ति ते ॥

तदा मनः^१ प्रेक्षकाणां रजस्सुष्टं तमोऽन्वयि^२ ।
चैतन्याश्रयि तत्रत्यो विकारो यः प्रवर्तते ॥

५ अस हास्यरस इत्याख्यां लभते रस्यते च तैः ।
स्थिरा विभावास्तु यदा स्वयोग्यैः सात्विकादिभिः ॥

भावैः स्थायिनि वर्तन्ते स्वीयाभिनयसंश्रयाः ।
तदा मनः प्रेक्षकाणां सत्त्ववृत्ति रजोऽन्वयि ॥

साभिमानश्च तत्रत्यो विकारो यः प्रवर्तते ।

१० स वीररसनामा स्याद्रस्यते च स तैरपि ॥

यदा चित्रा विभावास्तु भावैः सत्त्वादिभिः सह ।
स्वाश्रयाभिनयैर्युक्ता वर्तन्ते स्थायिनि स्वके ॥

तदा मनः^४ प्रेक्षकाणां रजस्सत्त्वोज्ज्वलं भवेत् ।
बुद्धियुक्तश्च तत्रत्यो विकारो यः प्रवर्तते ॥

१५ स चाद्भुतरसाख्यां तु लभते रस्यते च तैः ।
खरा^५ विभावास्तु यदा स्वानुकूलैः सहेतरैः ॥

स्थायिनि^६ स्वे प्रवर्तन्ते स्वीयाभिनयसंश्रयाः ।
तदा मनः^७ प्रेक्षकाणां रजसा तमसाऽन्वितम् ॥

साहङ्कारं च तत्रत्यो विकारो यः प्रवर्तते ।

२० स रौररसनामा स्याद्रस्यते च स तैरपि ॥

यदा रूक्षा विभावास्तु स्वैतरैः सानुगैः सह ।
स्वीये स्थायिनि वर्तन्ते नाट्याभिनयसंश्रयाः ॥

1 A लनः । 2 B सत्त्ववृत्तिरजोऽन्वयि । 3 C omits six lines । 4 B लनः ।
A परा । B परा । 6 A नः । 7 B लनः ।

तदा मनः^१ स्तमोरुढं चिन्तावस्थं जडात्मकम् ।
सदन्वयी^३ च तत्रत्यो विकारो यः प्रवर्तते ॥

प्राप्नोति सोऽपि कर्णरसतां^४ रस्यते च तैः ।
निन्दिता ये विभावाः स्युः स्वैतरैः सहकारिभिः ॥

५ यदा स्थायिनि वर्तन्ते तैस्तैरभिनयैः सह ।
तदा मनः^५ प्रेक्षकाणां बुद्ध्यवस्थमसत्त्वयुक् ॥

चिद^६न्वयी च तत्रत्यो विकारो यः प्रवर्तते ।
स बीभत्सरसाख्यां तु लभते रस्यते च तैः ॥

यदा तु विकृता^८ भावाः स्वोचितैः सहकारिभिः ।

१० स्थायिन्यभिनयोपेता वर्तन्ते नाट्यकर्मणि ॥

तदा मनः प्रेक्षकाणां चिन्तावस्थं तमोऽन्वयि ।
सत्त्वान्वितं च तत्रत्यो विकारो यः प्रवर्तते ॥

भयानकरसाख्यां तु लभते रस्यते च तैः ।
ईदृशी च रसोत्पत्तिः मनोवृत्तिश्च शाश्वती ॥

१५ कथिता योगमालायां संहितायां विवस्वते ।
शिखेन ताण्डवं लास्यं नाट्यं नृसं च नर्तनम्^९ ॥

सर्वमेतदशेषेण संहितायां प्रदर्शितम् ।
उद्धतैः^{१०} करणैरङ्गहारैर्निर्वर्ति^{११}तं यदा ॥

वृत्तिरारभटी गीतकाले^{१२} तत्ताण्डवं विदुः ।

२० चण्डोच्चण्डप्रचण्डादिभेदात्तत्ताण्डवं त्रिधा ॥

अनुद्धतं चोद्धतं च तथात्युद्धतमित्यपि ।

तत्तत्ताण्डवभेदस्तु परस्तादेव वक्ष्यते ॥

1 B लनः । 2 B तान । 3 A सम (शमा ?) न्वयि । 4 A B साख्या । 5 B लनः ।
6 A विदुः । 7 A omits five lines । 8 B तता । 9 C कृतं नाट्यं च नर्तनम् ।
10 A दासैः । 11 A णि । 12 A तले ।

ललितैरङ्गहारैश्च निर्वर्त्यैः^१ ललितैर्ल^२यैः ।
वृत्तिः स्यात्कैशिकी गीते यत्र तल्लास्यमुच्यते ॥

एतदेव तु चारीभिर्मृद्वीभिर्गीतिरीतिभिः ।
तत्तद्देशीगुणोत्था^३भिर्हेलाद्यैर्भावदृष्टिभिः ॥

५ तत्तत्पालगुणोत्थाङ्गचतुष्पष्टयङ्गबन्धुर^४म् ।
पुष्पाञ्जलिर्हि घोण्डादि^५ देशीवाद्य^६लयान्वितम् ॥

शुद्धसालगसुद्धादिगीताभिनयमन्थरम् ।
रुच्या प्रवर्तितं देशे राजभिः गुण्डली^७ विदुः ॥

गीतादौ कैशिकीवृत्तिबहुलं भावमन्थरम् ।
१० सुकुमारप्रयोगं यत्तल्लास्यं मन्मथाश्रयम् ॥

लम्^८संश्लेषण इत्यस्य धातोर्लास्यस्य निर्वहः ।
संश्लेषादङ्गहारानामङ्गै^९र्लास्यं प्रचक्षते ॥

तण्डूक्त^{१०}सुद्धतप्राय^{११}प्रयोगं ताण्डवं विदुः ।
नाटकस्थितवाक्यार्थपदार्थाभिनयात्मकम् ॥

१५ नटकमैव नाट्यं स्यादिति नाट्यविदां मतम् ।
करणैरङ्गहारैश्च निर्वृत्तं नृत्तं^{१२}मुच्यते ॥

वृत्तिभिः सहितं गीतं^{१३} तथा वाद्यादिभि^{१४}र्द्युतम् ।
नर्तनं गात्रविक्षेपमात्रमित्युच्यते बुधैः ॥

एतन्नाटये च नृत्ते च लास्यताण्डवयोरपि ।

२० गु^{१५}ण्डल्यादिषु सर्वत्र साधारण्येन वर्तते ॥

^{१६}यतोऽष्टधा मनोवृत्तिः सभ्यानां नाट्यकर्मणि ।

अष्टावेवानुभूयन्ते तासुडा[क्ता]स्तै रसाः पृथक् ॥

केचिन्नवात्मिकामाहुर्मनोवृत्तिं विचक्षणः ।
ततश्शान्तो रसो नाटयेऽप्यस्तीति प्रतिजानते ॥

नाटकादिनिबन्धे तु तपश्चरणवस्तुनि ।
अभिनेतुमशक्यत्वात्तद्वाक्यार्थपदार्थयोः ॥

५ सामाजिकानां मनसि रसः शान्तो न जायते ।
शमस्स्थायी विभावाद्यैर्यथास्थाननिवेशितैः ॥

^{१७}वर्धितश्चेद्रसः शान्तोऽप्यस्तीत्युद्भाव्यते क्वचित् ।
अस्य सर्वविकाराणां शून्यत्वात्तु रसात्मना ॥

परिणेतुं न शक्नोति तस्माच्छान्तस्य नोद्भवः ।

१० तस्मान्नाट्यरसा^{१८} अष्टाविति पद्मभुवो मतम् ॥

उत्पत्तिस्तु रसानां या पुरा वासुकिनोदिता ।
नारदस्योच्यते सैषा प्रकारान्तरकल्पिता ॥

बाह्यार्थालम्बनवतो मनसो रजसि स्थितात् ।
साहङ्काराद्विकारो यः स शृङ्गार इतीरितः ॥

१५ तस्मादेव रजो^{१९}हीनात्स^{२०}सत्त्वाद्वा^{२१}स्यसंभवः ।
अहङ्काररजःसत्त्वयुक्ताद्वाह्यार्थसंगतात् ॥

मनसो यो विकारस्तु स वीर इति कथ्यते ।

तस्मादेवाद्भुतो जातो रजो^{२२}सहङ्कारवर्जितात् ॥

रजस्तमोऽहङ्कृतिभिः युताद्वाह्यार्थसंश्रयात् ।

२० मनसो यो विकारस्तु स रौद्र इति कथ्यते ॥

करुणस्तत एव स्याद्रजोऽहङ्कारवर्जितात् ।

चित्तावस्थात्तु मनसो बाह्यार्थालम्बनात्मनः ॥

1 B ल्यौ । 2 B ताल । 3 A शगुणोक्ता । 4 A दृष्टागमन्थर । 5 A रिवास्यापि ।
B था । 7 A B भिर्गुण्डलं । 8 A लिङ् । 9 A ङल । 10 B त्य । 11 C ये । 12 A तल ।
3 A हीने । 14 A वाक्यमिति । 15 A B क् । 16 A Omits four lines

1 A विभोषि । 2 A बुद्धि । 3A स्त्व । 4 A सो । 5 B मल । 6 A ह्यस्य । 7 B सो ।

तमस्सत्त्वयुताज्जातो बीभत्स इति कथ्यते ।
सत्त्वबुद्धिविहीनात्तु मनसस्तमसाऽन्वितात् ॥

बाह्यादेव समुत्पन्नो भयानक इतीरितः ।
रजस्तमोविहीनात्तु सत्त्वावस्थात्सच्चित्ततः ॥

५ मनागस्पृष्ट^१बाह्यार्थात् शान्तो रस इतीरितः ।
देशकालवयोद्रव्यगुणप्रकृतिकर्मणाम् ॥

भावानामुत्तमं यत्तु तच्छृङ्गं^२ श्रेष्ठमुच्यते ।
अह्यन्ति शृङ्ग यस्मात्तु तस्माच्छृङ्गार उच्यते ॥

अप्प्रत्ययान्तः शब्दोऽयं हस इत्यभिधीयते ।
१० घञन्तो हासशब्दस्तु द्रयोः प्रत्यययोरपि ॥

^५अत्र स्वनहसोर्वेति विकल्पेन विधानतः ।
हास्यतेऽसाधिति यतस्तस्माद्धास्यस्य^६ निर्वहः ॥

विकृताङ्गवयोद्रव्यभाषालङ्कारकर्मभिः ।
जनान्हासयतीत्येवं तस्माद्धास्यः प्रकीर्तितः ॥

१५ रा दान इति यो धातुर्वा.....दे च वर्तते ।
ला दान इत्ययं धातुज्ञानस्वण्डनयोरपि ॥

रलयोरविशेषोऽपि कथितः शब्दवादिभिः ।
विरुद्धात्राति हन्तीति वीरशब्दस्य निर्वहः ॥

विविधं च विचित्रं^८ च लाति जानाति कृन्तति ।
२० एवं वा वीरशब्दार्थः कथितः पूर्वसूरिभिः ॥

प्रेरयत्यत्र विद्विष्टानिति वीरो निरुच्यते ।
अथ वैचित्र्य (?) इत्यस्य धातोरद्भुतनिर्वहः ॥

विचित्रा यस्य भवति चित्तवृत्तिस्तातोऽद्भुतः ।
रुद्रो हस्तं^९ ददातीति रौद्र^{१०}शब्दो निरुच्यते ॥

तत्कर्मकर्तृताहेतुर्यस्स रौद्रः प्रकीर्तितः ।
यत्कर्म रोदयत्यन्यान् स रौद्र इति वा भवेत् ॥

५ घृणिघातुर्दयादानग्रहणेषु च^३ वर्तते ।
गृह्णाति^४ दत्ते दयत इति कर्म घृणेरितम्^५ ॥

अस्य कर्तृतया धीर्या सा घृणेत्युच्यते बुधैः ।
घृणेः करुणशब्दस्तु विहितः शब्दवादिभिः ॥

^६अतो नैघण्टुकैरुक्ता घृणेति करुणेति च ।
१० करुः क्लेश इति ख्यातः क्लेशं न सहते यतः ॥

यस्य धीः करुणा सा स्यात्प्रत्यये करुणो भवेत् ।
पराश्रितानां क्लेशानामसहिष्णुतयोच्यते ॥

मनसो यादृशो भावः स वै करुण उच्यते ।
बधेर्घातोस्सनन्तस्य बीभत्सा^७ रूपमिष्यते ॥

१५ यत्पदार्थस्य बीभत्सा स बीभत्स इतीरितः ।
गर्हा निन्दा च बीभत्सा कुत्सा पर्यायवाचकाः ॥

गर्हणीयश्च निन्द्यश्च कुत्सनीयश्च यो भवेत् ।
स भावः कथ्यते सद्भिर्बीभत्स इति संज्ञया ॥

त्रि^{१०}भीभय इति प्रायो धातुः स्याद्भयवा^{११}चकः ।
२० अल^{१२}नं भयशब्दार्थ इति विद्वद्भिरुच्यते ॥

बिभेति भाययत्यन्यान्कर्मणे^{१३}ति यथाक्रमम् ।
कश्चिच्च^{१४}लति कस्माच्चिद्भावात्तेनैव^{१५} हेतुना ॥

1 A.B नस्संस्पृष्ट। 2 BC तत्तुङ्गं। 3 C omits this line। 4 A अग्र।
5 A omits six lines। 6 B सस्य। 7 B विहि। 8 A रुदं।

1 A तपोस्तु। 2 A रुद्र। 3 A हेत्वपि च। 4 B घृणाति। 5 A रिदम्। 6 A omits
this line। 7 B पुरा। 8 A स्तन। 9 A B त्सं। 10 A चान्तीति। 11 B झाषवा।
12 A च। 13 A भावयत्यस्मात्कमे। 14 A कंचित्कं। 15 A B द्रुयात्तेनैव।

चाल्यते च यतस्तस्माद्भयं तु चलनात्मकम् ।
भयेनाक्रोशतो' जन्तोर्जायते स भयानकः ॥
आभ्यन्तराश्च बाह्याश्च विकारा यत्र संयुताः^२ ।
यस्य भावस्य शास्यन्ति स शान्त इति कथ्यते ॥

५ अर्थतश्च निरुच्यन्ते शब्दाः केचिच्च धातुतः ।
वचनाच्च निरुच्यन्ते शब्दाः केचिच्च योगतः ॥

अप्यक्षराणां' सामान्यान्निरुच्यन्ते च केचन ।
एवं निरुक्तकारैस्तु स्वशास्त्रे निर्णयः कृतः ॥

अत्राप्येते^५ रसा^६स्सर्वे शृङ्गाराद्या यथार्थतः ।
१० निरुक्तकारैर्निर्णीता' मया सम्यक्प्रदर्शिताः ॥

रामाचारोपणात्मा धीः प्रेक्षकाणां नटादिषु ।
जायते याऽत्र^८ चित्रद्विर्बहुधा सा विविच्यते ॥

रामोऽयमयमेवेति धेयं प्रेक्षकधीर्नटे^९ ।
अनुकार्येऽपि^{१०} रामादौ सा सम्यगिति^{११} कथ्यते ॥

१५ अयं स ने ति मिथ्यैव बोधा^{१२}दौत्तरकालिकात् ।
अयं रामो न वेत्येषा मतिः स्यात्संशयात्मिका ॥

अयं रामस्य सदृश इति सादृश्यधीरियम् ।
एवं नटे प्रेक्षकस्य बहुधा धीर्विकल्प्यते ॥

सेयं^{१३} न सम्यक्नो मिथ्या न संशयमतिर्भवेत् ।

२० न च सादृश्यधीराभ्यः प्रतीतिभ्यो विलक्षणां ॥

चित्रे तुरग^{१४}बुद्ध्यादिन्यायेनैव नटादिषु ।
धिया काव्या^{१५}नुसन्धानबलाच्छिक्षावशादपि ॥

1 A B कारते । 2 B यताः । 3 C गता । 3 C रूप । 4 A B क्षयेय । 5 B बोच्यन्ते ।
A रद् । 7 A नास्ति । 8 B C यत्र । 9 A भवेत् । 10 A C तु । 11 A मीर्षि ।
2 A बाया । 13 C नेयम् । 14 B C न । 15 A र्या ।

निर्बर्तितस्वकार्यादिप्राकट्येन प्रकाश्यते ।
कृत्रिमैरपि सत्यत्वाभिमानकलुषीकृतैः ॥

व्यपदेश्यैर्विभावादिशब्दैः^१ संयोगरूपिणा ।
स गम्यगमकत्वेन क्वचिदप्यनुमीयते ॥

५ वस्तुसौन्दर्यतः सोऽपि रसनीयत्वमेप्यति ।
अन्यानुमीयमानेन स्थायित्वेन विभावितः ॥

अत्रासन्नपि रत्या^२दिः स्वाद्यते तै रसात्मना ।
एवं केचिद्ब्रह्मन्त्येतां नटे रामादिशोभुषीम् ॥

नैवमित्येव भरता नाट्यवेदार्थवेदिनः ।
१० रामादिवुद्धिर्या नात्वे प्रेक्षकाणां नटादिषु ॥

सेयं न संशयमतिर्न विपर्यासधीरपि ।
नैव^३ सादृश्यधीरेषा न चित्रतुरगात्मिका ॥

न संशयस्य शङ्का स्यादेशकालादिभेदतः ।
न विपर्यासधीः सा स्याद्वाधादौत्तरकालिकात् ॥

१५ काव्या^४द्युपनिषदस्य रामादेश्च नटस्य च ।
सादृश्यधीहेत्वभावा^५न्न च सादृश्यधीर्भवेत् ॥

चित्रे लिखितवस्तूनां मन्यन्ते कृत्रिमात्मताम्^६ ।
सर्वेऽपि यत्तत^७श्चित्रतुरगात्मा न धीर्भवेत् ॥

नटादेश्चेतनत्वेन चित्रस्याचेतनत्वतः ।

२० तस्मात्कदाचन कापि न चित्रादिमतिर्भवेत् ॥

यदा ह्यर्थक्रियाकर्मसमर्था रामधीर्नटे ।
तदानीं बाधकाभावात्तस्य सम्यक्त्वमुच्यते ॥

1 A शब्दः । 2 B C अत्रान्तःपुरतन्त्रा । 3 A B सैष । 4 A मीर्षु । 5 B हेतुभावा ।
6 A गाम् । 7 B C गत ।

- प्रेक्षकास्ताप्रसाविष्टा नटे सम्यक्प्रयोक्तारि ।
यत्ततोऽर्थक्रियाकर्म्मसमर्था रामधीर्नटे ॥
- एवं रसानामुदयः स्वरूपाश्रयबुद्धितः ।
दर्शितो^१ भरतप्रोक्तः^२ तस्य वृत्ति^३ निर्हप्यते ॥
- ५ न त^४ दस्थतया नात्मगतत्वेन प्रतीयते ।
न चाभिधीयते क्वापि नो^५ त्पद्येत कदाचन ॥
- तादात्वि^६ केन प्रमदाद्यनुभावेन वासितः ।
स्वादः^७ सहृदयानां यो ह्लादात्मा हृदयङ्गमः ॥
- स भावाभिनयात्साधारणीकरणरूपया ।
- १० भावकत्वव्याप्रियया भाव्यमानः स्वभाववत् ॥
भोगेन संवि^८ दानन्दमयेनैवोपभुज्यते ।
भोक्तृभोग्यार्थसंबन्धप्रकारश्चाभिधीयते ॥
- राग^९ विद्याकलासंज्ञैः^{११} पुंसस्तत्त्वैस्त्रिभिः स्वतः^{१२} ।
प्रवृत्तिर्गोचरोत्पन्ना बुद्ध्यादिकरणैरसौ^{१३} ॥
- १५ भोगं निष्पाद्य^{१४} निष्पाद्य वासनात्मैव तिष्ठति ।
दुःखमोहा^{१५} दिकलुषमपि भोग्यं प्रतीयते ॥
- यस्तुखत्वाभिमानेन स राग इति कथ्यते ।
विद्या नामेति तत्त्वं यद्वागोपादानमुच्यते ॥
- तयाऽभिव्यज्यते ज्ञानं पुरुषस्य विपश्चितः ।
- २० चैतन्यस्य मलेनैव संरुद्धस्य स्वभावतः ॥
अभिज्वलनहेतुर्या सा कलेत्यभिधीयते ।
सुखदुःखात्मिका बुद्धेर्वृत्ति^{१६} गोचर उच्यते ॥

1 B C ता । 2 A क्वा । 3 A B व्यक्ति । 4 A B न । 5 A omits this line ।
6 C त्वा । 7 A दर्धि C तदात्म । 8 A B स्वतः । 9 A विभागे सधि । 10 B ख । 11 A
B धौः । 12 A स्ततः । 13 B रणे रणे C रणे रणे । 14 B C व्यातुमेप । 15 B C भोगा ।
16 C म्पि ।

- एवं परम्पराप्राप्तैर्भावैर्विषयतां गतैः ।
बुद्ध्यादिकरणैर्भोगा^१ ननुमुक्ते रसात्मना ॥
- शिवागमज्ञैरर्थोऽयमेवमुक्तः पुरातनैः ।
क^२ लोत्कलितचैतन्यो विद्यादर्शितगोचरः ॥
- ५ रागेण रञ्जितश्चायं बुद्ध्यादिकरणैर्युतः ।
मायाद्यवनिपर्यन्तं तस्वभूतात्मनि^३ स्थितम् ॥
- मुक्ते तत्र स्थितो भोगान् भोगैकरसिकः पुमान् ।
प्रेरकत्वेन बुद्ध्यादिकरणानां पुनः पुनः ॥
- उपकुर्वन्ति सस्वादिगुणास्ते तत्र तत्र तु ॥
- १० इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने
रसस्वरूपाश्रयवृत्ति^४ निर्णयो
नाम द्वितीयोऽधिकारः ॥

॥ श्रीः ॥

अथ तृतीयोऽधिकारः ।

कथिताः स्थायिनस्तेषु विभावादिसहायता ।
तेषां रसात्मता^१ तादृक्स्वरूपं तद्रसस्य च^२ ॥

तद्भेदास्तन्निरुक्तिश्च तद्विभावादिभाव्यता ।
तदुत्पत्तिप्रकाराश्च तज्ज्ञानं च तदाश्रयः ॥

५ तद्भोग्यता तत्करणं^३ संबन्धो भोक्तृभोग्ययोः ।
इदानीं कथ्यतेऽस्माभिः प्रकारान्तरकल्पितः ॥

उत्पत्तिर्जन्यजनकभावस्तेषां यथाक्रमम् ।
ततः स्थायिषु भावेषु तदसाधारणात्मकः ॥

नियमश्च विभावादेस्तदात्वप्रक्रियाऽपि च ।
१० अनुभावैस्तु वागङ्गमनआरम्भजन्मभिः ॥

वागारम्भादिभेदे^४न विकल्पा रसगामिनः ।
तत्तदालम्बनीभूतनायकादिगुणादयः ॥

अन्येऽपि भावा ये केचित्तत्तदर्थानुषङ्गिनः ।
प्रवेक्ष्यन्ति च तत्रैव विज्ञेयास्ते विचक्षणैः ॥

१५ शृङ्गार उद्भूत्साम्नो वीरोऽभूद्वि^५ततो ऋचः ।
अथर्ववेदतो रौद्रो वीभत्सो यजुषः क्रमात् ॥

तृतीयोऽधिकारः ।

५५

सामानि स्मरतस्तस्य स्वरूपव्यक्तिरात्मना ।
याचे^६यमिच्छा जगतां सिन्धुक्षोः परमात्मनः ॥

विषयाक्ता रतिः सैव शृङ्गार इति गीयते ।
इच्छा क्रियात्मिका इतिस्तस्यैव स्मरतो ऋचः ॥

५ उत्साहात्मा विषयिणी वीर इत्युच्यते बुधैः ।
स्मरतोऽथर्वमन्त्राणां तत्तद्विंसात्मिका मतिः ॥

या क्रियोपहिता क्रोधात्स रौद्र इति कथ्यते ।
क्रियारूपा प्रवृत्तिर्या तस्यैव यजुषां स्मृतेः^७ ॥

फलावसानिकी^८ सैव वीभत्स इति गीयते ।
१० शृङ्गारस्यानुकरणं हास्य इत्यभिधीयते ॥

वीरस्य कर्म यद्दीरं सोऽद्भुतः परिकीर्तितः ।
क्रूरक्रिया या रौद्रस्य सैव स्यात्करुणाह्वया ॥

वीभत्सस्यापि यत्कर्म स भयानक ईरितः ।
प्राधान्यं जनकत्वेन जन्यत्वेनाप्रधानता^९ ॥

१५ प्रधानताप्रधानत्वे ज्ञातव्ये नात्र्यहेतवे ।
यस्य प्रधानं तदनुभावाद्व्यत्प्रसिध्यति ॥

तस्मात्प्रधानेतरयोर्ज्ञानं नाव्योपकारकम् ।
तस्मात्प्रधानाः शृङ्गारवीररौद्राः पृथक्पृथक् ॥

सवीभत्सा^{१०}स्वतन्त्रत्वादेषां प्राधान्यकल्पना ।
२० स्वातन्त्र्यमेषामुत्पत्तिमितरेषां च सम्भवम् ॥

व्यासप्रोक्तेन मार्गेण कथयामि यथार्थतः ।
कल्पस्यान्ते^{११} कदाचिन्नु दग्ध्वा लोकान्महेश्वरः ॥

१ C ना । २ A B तु । ३ A B गता । ४ B णत् । ५ वास्ते । ६ A न्नाहभावे ।
A B द् ।

१ A B रूपव्यक्तीरसा । २ A सेय । ३ C कोपस । ४ B ता । ५ B वदथे सात्तिके ।
६ B नतः । ७ B भत । ८ A B कल्पान्तरे ।

स्वे महिम्नि स्थितः स्वैरं नृत्यज्ञानन्दमन्थरम् ।
मनसैवामृजद्विष्णुं ब्रह्माणं च महेश्वरः ॥

वामतो वैष्णवी शक्तिः स्थिता मायामयी विभोः^१ ।
अम्बिकारूपमास्थाय स्थिता सा सर्वमङ्गला ॥

५ नियोगादेवदेवस्य ब्रह्मा लोकानथामृजत् ।
'मृष्ट्वा स देवदेवस्य पुरावृत्तमथास्मरत् ॥

दिव्यं चरित्रमैशं मे कथमध्यक्षतामियात् ।
इति चिन्तापरे तस्मिन्नभ्यगात्तन्दिश्वरः ॥

स नाट्यवेदमध्याप्य सप्रयोगं चतुर्मुखम् ।
१० उवाच वाक्यं ब्रह्माणं नन्दी तच्चिन्तितार्थवित् ॥

नाट्यवेदोपदिष्टानि रूपकाणि च यानि तु ।
विधाय तेषामेकं तु रूपकं लक्षणान्वितम् ॥

भरतेषु प्रयोज्यं तस्त्वया सम्यग्विधानतः ।
तस्मिन्प्रयुक्ते भरतैर्भावाभिनयकोविदैः ॥

१५ प्राक्तनानि च कर्माणि प्रत्यक्षाणि भवन्ति ते ।
एवं ब्रुवन्नन्तरधानन्दी स भगवान्प्रभुः ॥

श्रुत्वैतद्वचनं प्रीतो ब्रह्मा देवैः समन्वितः ।
ततस्त्रिपुरदाहाख्यं रूपकं सम्यगभ्यधात् ॥

अध्याप्य भरतानेतत्प्रयुङ्गध्वमिति चाब्रवीत् ।
२० तस्मिन्त्रिपुरदाहाख्ये कदाचिद्द्रुह्यसंसदि ॥

प्रयुज्यमाने भरतैर्भावाभिनयकोविदैः ।
तदेतत्प्रेक्षमाणस्य मुखेभ्यो ब्रह्मणः क्रमात् ॥

वृत्तिभिः सह चत्वारः शृङ्गाराद्या विनिस्तृताः ।
यदाऽभिनीतो भरतैः सम्भोगः शिवयोस्तदा ॥

कैशिकीवृत्तितो जज्ञे शृङ्गारः पूर्वतो मुखात् ।
यदाऽभिनीतं भरतैः सम्यक्त्रिपुरमर्दनम् ॥

५ सात्वतीवृत्तितो जज्ञे वीरो दक्षिणतो मुखात्^१ ।
यदा दक्षाध्वरध्वंसोऽभिनीतो भरतैर्दृढम् ॥

अभूदारभटीवृत्ते रौद्रः पश्चिमवक्त्रतः ।
यदाऽभिनीतं कल्पान्तकर्म शम्भोर्नदैस्तदा^३ ॥

भारतीवृत्तितो जज्ञे बीभत्सश्चोत्तराननात् ।
१० व्यक्ता^४ मुखेभ्यश्चोत्पन्ना इत्युचुः शङ्कराद^५यः ॥

एभ्यो रसेभ्यो निष्पत्तिरितरेषां प्रदर्श्यते ।
जटाजिनधरो भोगिभूषणः सान्निलोचनः ॥

भस्माङ्गरागश्च यदा देव्या कामयते रतिम् ।
तदा सखी^६नां देव्याश्च हासः समुदभून्महान् ॥

१५ तस्माद्दास्यसमुत्पत्तिः शृङ्गारादिति कथ्यते^७ ।
पुराणि त्रीणि घटितान्ययोरजतकाश्चनैः ॥

एकैकस्य तु रक्षार्थमसुराणां तरस्विनाम् ।
कोट्यः शतसहस्राणि स्थापितानि ततस्ततः ॥

द्विगुणोत्तरवृद्धानि^९ बला^{१०}न्यतिबलानि च ।
२० अम्बिकामसितापाङ्गीमपाङ्गेनावलोकयन् ॥

विषह्य शरवर्षाणि स्मयमानः स्मरा^{११}न्तकः ।
शरेणैकेन तान्येको भस्मसादकरोयदा ॥

तदा समस्तभूता^१ नामद्भुतं यद्भून्महत्^२ ।
तस्माद्भूतनिष्पत्तिर्वीरादेवेति कथ्यते ॥
रुद्रेण वीरभद्रेण दक्षस्य ध्वंसिते मखे ।
दण्डितेषु च देवेषु नानाप्रहरणैः पृथक् ॥

५ विलोक्य तान्प्रलपतश्छिन्नकर्णा^३क्षिनासिकान् ।
दीनान्देव्याः सखीनां च करुणो यद्भून्महान् ॥
तस्मात्प्रवृत्तः करुणो रौद्रादिति विभाव्यते ।
दग्धानामादिदेवानामस्थीन्यामुच्य^४ भैरवे ॥

तच्छमशानमधिष्ठाय तद्भस्मालिप्य नृत्यति ।
१० प्रमथा भूतसङ्घास्त^५मवेक्ष्य भ्रान्तचेतसः ॥
तमेव शरणं जग्मुर्यतो भयविमोहिताः ।
तस्माद्भयानको जातो वीभत्सादिति गण्यते^६ ॥

नारदे^७नैष कथितः प्रकारो^{१०} भरताय च ।
तथैव भरतेनोक्तं यादृशं नारदाच्छ्रुतम् ॥

१५ तदुक्तेन प्रकारेण रसानां च^{११} पृथक् पृथक् ।
उत्पाद्योत्पादकत्वं च यथावदुपपादितम् ॥

यथा हि तन्तवो वेमतुर्यादिक्रिययान्विताः ।
पटात्मना परिणताः पट^{१२}वाच्या भवन्ति ते ॥

^{१३}यथा मृदो दण्डचक्रकुलालादिभिरन्विताः ।
२० घटात्मना परिणता घटवाच्या भवन्ति च ॥

तथैव स्थायिनो भावा विभावादिभिरन्विताः ।
रसात्मना परिणता रसवाच्या भवन्ति ते ॥

1 A देवा । 2 A तोऽयमभून्महान् । 3 B वृत् । 4 B कण्ठा । 5 A ततः ।
6 B C न्यादाय । 7 A प्रथमं भूतसंभूत । 8 B घते । 9 C भारते । 10 A B प्राप्ताय ।
11 A तु । 12 A पट । 13 A omits two lines ।

'यथैव तन्तुभेदाच्च पटभेदः प्रदृश्यते ।
तथैव रस[भाव]भेदाच्च रसभेदो विभाव्यते ॥

यथा कारणवैकल्यात्कार्यं नोत्पद्यते दृढम् ।
तथा कारणभावादिवैकल्यात्त रसोदयः ॥

५ तस्माद्विभावानुभावसात्त्विकव्यभिचारिभिः ।
वर्धिताः स्थायिनो भावा नायकादिसमाश्रयाः ॥

अनुकारतया^१ नाट्ये क्रियमाणा नटा^२दिषु ।
रसतां प्रतिपद्यन्ते सामाजिकमनस्तु ते ॥

संस्कारैः प्राक्तनैस्तैश्च रस्यन्ते यत्ततो^३ रसाः ।
१० स्थायिनां रसनिष्पत्तौ तदसाधारणात्मकः ॥

विभावादिनिवेशस्य नियमोऽत्र प्रदर्श्यते^४ ।
काव्यर्तुमाल्य^५सङ्गीतचन्दनेन्दूदयादयः ॥

विभावास्तम्भरोमाश्चस्वेदवेषयुगलदाः ।
सात्त्विकास्तूग्रतालस्यजुगुप्साभिर्विबर्जिताः ॥

१५ सञ्चारिणोऽपि रत्याख्ये स्थायिनि स्थानमाश्रिताः ।
उद्भावयन्ति शृङ्गारमनुभावोऽस्य तु त्रिधा ॥

स्वेदादिभिः कटाक्षाद्यैः प्रियभावा^६दिभिर्भवेत् ।
विकटा^७कारवेषेण विकृताचार^८कर्मभिः ॥

विकृतैरपि वाक्यैश्च धाट्यलौल्यानुभूतिभिः ।
२० विकृताभिनयेनैव विकृताङ्गावलोकनात् ॥

कुहकासत्प्रलापेन^९ दोषोदाहरणादिभिः ।
हास्यः स्यात्स तु^{११} भृगिष्ठं स्त्रीनीचादिषु दृश्यते ॥

1 A omits two lines । 2 B र्यतया । A रयता । 3 B रसा । 4 C वैलतो ।
B यत्ततो । 5 A दृश्य । 6 A माला B माला । 7 C भेदा । 8 B विकारा । 9 A B कर ।
10 A प्रगणेण । 11 A द्रुत ।

स्वपराश्रयभेदेन स द्विधा परिकल्प्यते ।
पुनः प्रकृतिभेदेन षट्प्रकारः प्रदृश्यते ॥

निगद्यते वरिष्ठानां स्मितं हसितमित्यपि ।
मध्यमानां विहसितं तथोपहसितं भवेत् ॥

५ नीचानां चापहसितं तथाऽतिहसितं क्रमात् ।
ईषद्विक्रासिगण्डं यत्सकटाक्ष^१ निरीक्षणम् ॥

अलक्ष्यदन्तज्योत्स्नं तदु^२त्तमानां स्मितं भवेत् ।
उत्फुल्लमाननं यत् विकसद्गण्डमण्डलम् ॥

लक्ष्यमाणद्विजं यत्स्यात्तदेव हसितं भवेत् ।
१० आकुञ्चिताक्षिगण्डं यन्मुखरागसमन्वितम् ॥

सस्वनं मधुरं यत्स्यात्तद्वै विहसितं भवेत् ।
जिह्मावलोकना^३ दृष्टिः सुखमुत्फुल्लनासिकम् ॥

निकुञ्चितं शिरो यत्र तच्चोपहसितं भवेत् ।
अस्थानहासरटित^४माविरास^५विलोचनम् ॥

१५ कम्पिताङ्गशिरोगात्रं तच्चापहसितं भवेत् ।
विकृष्टस्वनसंरम्भ^६मुद्गतं सास्त्रलोचनम् ॥

करोपगूढपाश्र्वं यत्तच्चातिहसितं भवेत् ।
सात्त्विका हास्यसम्पत्तौ सर्वे प्रलयवर्जिताः ॥

उत्तमप्रकृतिर्धीर उत्साहात्मा विभाव्यते ।

२० उत्साहः सत्त्वसम्पत्तिशौर्यत्यागादिसम्भवः ॥

अविस्मयादसंमोहादविषादित्वतोऽपि च ।
पुरुषार्थविशेषेषु कार्यतत्त्वार्थनिश्चयः ॥

पराक्रमः प्रतापश्च दुर्धर्षप्रौढसैन्यता ।
यशः कीर्तिश्च विनयो नयश्च प्रभुशक्तता ॥

मन्त्रशक्तिश्च सम्पन्नघनाभिजनमिप्रता ।
इत्यादयो विभावाः स्युर्धीरस्य कविकल्पिताः ॥

५ स्थैर्यशौर्यप्रतापैश्च धैर्यैराक्षेपभाषितैः ।
सामादीनामुपायानां यथाकालप्रयोगतः ॥

भाषितैर्भावगम्भीरैरनुभावा भवन्ति ते ।
प्रबोधा^१मर्षगर्वौग्र्यमदहर्षाः स्मृतिर्धृतिः^२ ॥

औत्सुक्यतर्कासूयाश्च भवन्ति व्यभिचारिणः ।
१० सात्त्विकाः स्वेदरोमाश्चा मदहर्षादिसंभवाः ॥

गुणास्त्यागादयोऽपि स्युरनुभावाः क्वचित्क्वचित् ।
विस्मयात्मा भवत्येव समप्रकृति^३रद्भुतः ॥

कर्मणोऽतिशयानुष्णामीप्सितार्थोपसङ्गमात् ।
मनोरथफलप्राप्तेर्दिव्यभावावलोकनैः ॥

१५ विमानोद्यानभवनसभारामावलोकनैः ।
विरुद्धानां पदार्थानामविरुद्धसमागमैः ॥

असम्भाव्य^४स्य चार्थस्य सम्भवोत्पत्तिदर्शनैः ।
अदेशकालसम्पत्तेरभीष्टादेरचिन्तितम् ॥

इत्यादिभिर्विभावैस्तैरद्भुताख्यो रसो भवेत् ।
२० स्तम्भवेपथुरोमाश्चस्वरसादाश्रुनिर्गमाः ॥

सञ्चारिणोऽपि तस्य स्युर्ये शृङ्गारोपयोगिनः^६ ।
अनुभावास्तु वक्ष्यन्ते परत्राद्भुतवर्णने ॥

1 BC हर्षाकषि । 2 BC यदु । 3 C किता । 4 A ददित । 5 C कज ।
6 A B महर्षम ।

1 B प्रसोदा । 2 C स्मृतिद्वेषमश मतिः । 3 A B प्रीतिभि । 4 A omits this
line । 5 A यद्गम । 6 B गहारस्योपयोगिन ।

राक्षसोद्धतदैतेयकूरादिप्रकृतिर्भवेत् ।
रौद्रस्तस्यामृतं वाक्यमवज्ञापरोक्तयः ॥

वधान्यदारलाभादिप्रतिज्ञा राष्ट्रभङ्गनम् ।
हठाद्ग्राहो गृहक्षेत्रदारादीनां च मत्सरः ॥

५ देशजातिकुलाचारविद्याशौर्यादिनिन्दनम् ।
आक्रोशकलहाक्षेपवाक्याज्ञाभङ्गनादयः ॥

एते विभावा भुक्कुटीकपोलस्फुरणं मुहुः ।
दन्तोष्ठपीडनं हस्तनिष्पेषो रक्तनेत्रता ॥

शस्त्रास्त्रग्रहणच्छेदस्तलताडनमोटने ।

१० पानं च रुधिरादीनामान्त्रादिभिरलङ्घ्या ॥

पातोऽविचारतो युद्धे गर्जनं भर्त्सनं मुहुः ।
एतेऽनुभावा रोमाश्चस्वेदकम्पादयोऽपि च ॥

औष्ण्यावेगमदामर्षं मूर्च्छांऽसूयाऽवहित्थकः ।
स्मृतिचापलबोधश्च धैर्योत्साहादयो गुणाः ।

१५ शोकात्मा करुणो योषिणीचादिप्रकृतिस्वतः ।
अभीष्टविरहाच्छापात्क्लेशाच्च विनिपातनात् ।

वधादिष्टस्य पुत्रादिनिधनादर्धहानितः ।

राज्यदेशपरिभ्रंशादन्यान्यव्यसनोदयात् ॥

दैवोपघाताहारिद्याद्व्याध्यादिभ्यः प्रजायते ।

२० श्रुतेभ्यो वाऽनुभूतेभ्यो दृष्टेभ्यो वा नृणां भवेत् ॥

अश्रुपातो मुखे शोषः स्वरभेदो विवर्णता ।

निश्वासः स्मृतिछोपश्च विलापस्त्रस्तगात्रता ॥

मोहागमोऽभिघातश्च भूपालः परिदेवितम् ।
विवेचनं महीपृष्ठे भुजयोश्च विवर्तनम् ॥

श्वासोच्छ्वासौ देहघातपातोस्ताडनानि च ।
मोहो विषादनिर्वेदौ चिन्तौत्सुक्ये च दीनता ॥

५ जडता व्याधिरुन्मादापस्मारालस्यमृत्यवः ।
स्तम्भकम्पाश्रुवैवर्ण्यस्वरभङ्गादयस्तथा ॥

एतेऽनुभावाः कथिता दीप्यमानास्तु दीपनाः ।
स्त्रीनीचादिषु शोकोऽयं मरणव्यवसायदः ॥

मध्यमानां भवेच्छोके मुसूर्षा मृतिरेव वा ।

१० उत्तमानामतिप्रौढो विवेकेनैव शाम्यति ॥

पराश्रयस्तूष्णमानामात्मनो व्यसनप्रदः ।

बीभत्सः स्याज्जुगुप्सात्मा क्षोभोद्वेगविभागभाक् ॥

क्षोभात्मा रुधिरान्तादिदर्शनस्पर्शनादिजः ।

उद्वेगात्मा कृमिच्छर्दिपूतिविष्टादिजो भवेत् ॥

१५ द्वेषो ग्लानिर्भयं मोहः क्रोधो निद्रा भ्रमो मतिः ।
वक्ष्यन्ते ह्यनुभावाश्च नासाप्रच्छादनादयः ॥

पुरैश्च कथिता ह्यस्य सम्भाव्या व्यभिचारिणः ।

भयानको भयस्थायी स्वभावकृतकात्मकः ॥

विकृतैश्च रवैः सत्त्वैर्विकृताकारदर्शनैः ।

२० शून्यारण्यादिगमनैस्सङ्गामादिप्रवेशनैः ॥

गुरुराजापराधैश्च विभावैरेवमादिभिः ।

अनुभावास्तु वक्ष्यन्ते वाङ्मनःकायभेदतः ॥

1 B प्राधा । 2A होद्ग्रह । 3 B C भर्त्स । 4 AB स्त्रलनम् । 5 A B मार्ग ।
6 AB दावर्षा । 7 B C स्तनः । 8 C द्राधा । 9 A स्तस्त ।

1 A तः । 2 C सो । 3 A यत् । 4 A दयः । 5 B भाव्य । 6 A केपो । 7 A वाक् ।
8 A क् । 9 A सवै । 10 C Omits this line । 11 B कथ्य ।

- उक्तानुक्तानभिज्ञत्वदिशोहाया' यथार्थतः ।
 एवं रसाः सानुभावविभावाः सम्यगीरिताः ॥
 शृङ्गारो वाचिकः कश्चिन्नैपथ्यात्मा च कश्चन ।
 क्रियात्मा कश्चिदित्येवं शृङ्गारस्त्रिविधः स्मृतः ॥
- ५ हास्योऽपि त्रिप्रकारः स्याद्वाङ्मनैपथ्याङ्गभेदतः ।
 वीरो युद्धदयादानभेदेन त्रिविधो मतः ॥
 अद्भुतं त्रिप्रकारं स्यान्मानसाङ्गिकवाचिकैः ।
 अङ्गनैपथ्यवाग्भेदात्रिविधो रौद्र उच्यते ॥
 कृष्णोऽपि त्रिधा भिन्नो मनोवागङ्गकर्मभिः ।
 १० रुधिरादिक्षोभजन्मा विष्टाद्युद्वेगजोऽपरः ॥
 इति द्वेषा समाख्यातो वीभत्सो रसकोविदैः ।
 मानसो वाचिकश्चेति द्विधा भिन्नो भयानकः ॥
 भयानकः सखीभत्सस्त्रिधा वाक्कायमानसैः ।
 स्वाभाविको मानसः स्यादाङ्गिकः कृतको भवेत् ॥
- १५ देशकालगुणद्रव्यक्रियाजात्यात्मकेषु तु ।
 अनुभूतेषु भावेषु यथावत्स्थितरूपतः ॥
 येन येन च भावेन घादशो जायते रसः ।
 तत्तद्भाववारव्यया सद्भिर्बोध्यते तादृशो रसः ॥
 भावगर्भं रहः संवित् मधुरं नर्मपेशलम् ।
 २० सुवृत्तं^३ अवणानन्दि शृङ्गारो वाचिको मतः ॥
 वासोऽङ्गरागभूषाभिर्मात्यैर्युक्तं प्रसाधितम् ।
 प्रासयौवनमङ्गं यच्छृङ्गारः स्यात्स आङ्गिकः ॥

- दन्तच्छेद्यं मखच्छेद्यं मणितं च ससीत्कृतम् ।
 बुम्बनं चूषणं भावो हेलादिः केलयोऽपि च ॥
 शयनाशुपचारश्च तथा संज्ञीतकक्रिया ।
 इत्यादिभावैः कथितः शृङ्गारः स्यात्क्रियात्मकः ॥
- ५ यद्यत्प्रहसनं वाक्यं स हास्यो वाचिकः स्मृतः^१ ।
 विपर्ययेण निक्षेपो माल्याभरणवाससाम् ॥
 यः स नैपथ्यजो हास्य इति निर्णीयते बुधैः ।
 विकटाभिनयत्वं यदङ्गानामवलोक्यते ॥
 स्वभावाद्वाऽथ^२ कपटात्स हास्यस्त्वाङ्गिको भवेत्^४ ।
 १० निरायुधस्याप्येकस्य हीन^३स्यापि परिच्छदैः ॥
 अभीतिर्बहुभिर्योक्तुं व्यवसायो रणे मदः ।
 हर्षः शास्त्रास्त्रघातेषु समरादपलायनम् ॥
 भीताभयप्रदानं च प्रपन्नस्यार्तिभञ्जनम् ।
 एवं युद्धात्मको वीरः तज्ज्ञैः कविभिरीरितः ॥
- १५ अर्थिनामीप्सितादर्थात्प्र^५दायैभ्योऽधिकं बहु ।
 अर्थिनः पुनरायातान् स्वजनानितरानपि ॥
 यन्मानयति दानेन वाक्येन मधुरेण च ।
 एतद्दानात्मको वीरः कथ्यते दानशीलिभिः ॥
 व्याधिदारिद्र्यशस्त्रास्त्रशुत्पिपासादिपीडितान् ।
 २० अनुगृह्णाति यः प्रीत्या^६ स वीरः स्याद्दयात्मकः ॥
 ध्यानं न^७यनवित्तारः प्रसादो वदने हृष्टि ।
 आनन्दाशु सरोमाश्चमन्निमेषावलोकनम् ॥

अनिञ्जलत्वं मनसो यस्मान्मानसोऽद्भुतः ।
चेलाङ्गुलीनां भ्रमणमुत्थायोत्थाय बलगन्म ॥

दानप्रबन्धो नटनमान्शेषश्च परस्परम् ।
परस्परस्य भुजयोः परस्परतलाहतिः ॥

९ एवमादिविकारो यः स भवेदाङ्गिकोऽद्भुतः ।
हाहाकारः साधुवादः कपोलास्फालनध्वनिः ॥

उच्चैर्हासो हर्षयोषौ गीतमुच्चावचं वचः ।
एवमादिविकारो यः स भवेद्वाचिकोऽद्भुतः ॥

शिरोभिर्बहुभिः स्थूलैः केशैरुद्धूतपिङ्गलैः ।
१० बाहुभिर्ह्रस्वदीर्घैश्च बहुशास्त्रास्त्रधारिभिः ॥

उद्धृत्तरक्तनयनैर्महाकायैः सितेतरैः ।
एवंप्रकारो रौद्रोऽयमाङ्गिकः कथ्यते बुधैः ॥

कृष्णरक्तानि वासांसि कृष्णरक्तानुलेपनम् ।
कृष्णरक्तानि माल्यानि कृष्णं रक्तञ्च भूषणम् ॥

१५ एवं नैपथ्यजो रौद्र इति विद्वद्भिरुच्यते ।
छिन्धि भिन्धि बधानेनं खाद मारय ताडय ॥

पिबामि रुधिरं तेऽद्य पिनष्टीत्यादि यत्रचः ।
एतत्तु वाचिको रौद्र इति नाट्यविदीरितः ॥

वाक्यार्थाननुसन्धानं निश्वासोच्छ्वासदीर्घता ।

२० उपेक्षा केशवासोऽङ्गसंस्कारादिषु दीनता ॥

अनुभूतानभिज्ञत्वमनवस्थितचित्तता ।

विरक्तिः सर्वविषया^{१०} स्निग्धेष्वनभिषङ्गता ॥

आकाशवीक्षणश्चेति मानसः करुणः स्मृतः ।
हाकारो रोदनं क्रोशः प्रलापो दीर्घभाषणम् ॥

दूराह्वानमथाक्रन्दो वाचिकः करुणः स्मृतः ।
रुधिरादिषु दृष्टेषु मनः क्षुभ्यति चञ्चलम् ॥

५ अतो हि मानसः सङ्घिर्षीभत्सः क्षोभनः स्मृतः ।
विभेति म्लायति द्वेषि^६मुहुर्मुह्यति बुद्ध्यति ॥

क्रन्दत्यपक्रामति च विधीदति च निन्दति ।
दयते^८ भ्राम्यति अस्यत्यास्ते तूष्णीं च गूहते ॥

यत्ततो मानसः क्षोभजन्मा बीभत्स उच्यते ।

१० उद्वेगजो यो बीभत्सः स त्वाङ्गिक उदाहृतः ॥

वस्त्रावकुण्ठनं^९ नासाच्छादनं नेत्रकूण^{१०}नम् ।
अस्पष्ट^{११}पादपतनमपवर्तितवक्रता ॥

दुत्तपादाग्रगमनं छीवनं च मुहुर्मुहुः ।

एवमाङ्गिक उद्वेग^{१२}जन्मा बीभत्स उच्यते ॥

१५ दिङ्मोहः कान्दिशीकृत्वं सहायान्वेषणं मुहुः ।
पार्श्वयोर्वीक्षणं पाणि^{१३}पादयोरपि कम्पनम् ॥

दंशोऽङ्गुलीनामभययाचनं दन्तदर्शनम् ।

एतैर्भयानकस्तज्ज्ञैः कथित^{१४}स्त्वाङ्गिकात्मना ॥

ऊरुस्तम्भश्च हृत्कम्पः स्वेदो हृत्चलतारका ।

२० शुष्कोष्ठताऽऽस्यशोषश्च गद्गदत्वं विवर्णता ॥

विषयस्यापरिच्छित्तिरुक्तानुक्तानभिज्ञता ।

एतैर्भयानकः स्वाभाविको मानस उच्यते ॥

1 A B यत्तस्यात्मा रसो । 2 C क्रन्द । 3 A B प्रका । 4 B वाचिको । 5 A रुद्धूत ।
6 A बहू । 7 A B यो । 8 C धी । 9 B देश । 10 B ये C जैः । 11 A B स ।

1 A छ । 2 A मदी । 3 C omits two lines । 4 B द्वि । 5 A वधिः ।
6 A कम्प । 7 B न । 8 यदतो । 9 C वकर्ण । 10 A रुद्ध । 11 A नद । B नस्यु ।
12 A वीकत । 13 A भूयः । 14 O वा ।

एवं रसविकल्पाश्च कथिताः स्वस्वरूपतः ।
अधिदैवतमेतेषां भरतादिभिरुच्यते ॥

शृङ्गारो विष्णुदैवत्यो हास्यः प्रमथदैवतः ।
महेन्द्रदैवतो वीरस्त्वद्भुतो ब्रह्मदैवतः ॥

१५ रुद्राधिदैवतो रौद्रः करुणो यमदैवतः ।
बीभत्सः कथ्यते सद्भिर्महाकालाधिदैवतः ॥

भयानकोऽपि कथितः कालदेवाधिदैवतः ।
आभिरूप्यमधिष्ठानं शृङ्गारस्य यतो भवेत् ॥

अभिरूपोत्समो विष्णुस्तस्मादस्याधिदैवतम् ।

१० विकटाभिनयत्वं यद्वास्याधिष्ठानमुच्यते ॥

तदस्ति प्रमथे यस्मात्सोऽयमस्याधिदैवतम् ।
वीरस्य यदधिष्ठानं तद्वैर्यमिति गण्यते ॥

धीरो महेन्द्रो यस्मात्तु सोऽयमस्याधिदैवतम् ।
अद्भुतस्याप्यधिष्ठानं नानाशिल्पात्मिकैव धीः ॥

१५ ब्रह्मणः सेयमस्तीति सोऽयमस्याधिदैवतम् ।
रौद्रस्य यदधिष्ठानं कर्म रोगरुजात्मकम् ॥

रुद्रस्य च तदस्तीति सोऽयमस्याधिदैवतम् ।
करुणस्याप्यधिष्ठानं दयेति परिभाष्यते ॥

पापं तया यमयति यमः सोऽस्याधिदैवतम् ।

२० बीभत्सस्याप्यधिष्ठानं महाकालोऽसृगात्मकः ॥

प्रलयेऽस्य तदस्तीति सोऽयमस्याधिदैवता ।
भयानकस्याधिष्ठानं विकृताकाररूपता ॥

कालदेवस्य संहारकालेऽस्तीति स देवता ।
श्यामः श्वेतश्च गौरश्च पीतो रक्तश्च पञ्चमः ॥

कपोतश्चैव नीलश्च कृष्णश्चेति यथाक्रमम् ।
यथाऽधिदैवतं वर्णः कथितः पूर्वसूरिभिः ॥

५ शृङ्गारादिरसानां तु स्वरूपं जन्मनामनी ।
तद्विकल्पाश्च तद्रूपं तदैवं वर्णकल्पना ॥

भाषानामपि कृत्यश्च तत्स्वरूपश्च नाम च ।
संहितोक्तेन मांसात् तथा वासुकिवर्त्मना ॥

व्यासोक्तेनाध्वना चैव नारदाभिहितेन च ।

१० निर्णीतानि यथाशास्त्रं दर्शितानि यथार्थतः ॥

रसानां ये विभावायास्ते गुणाः स्युः कदाचन ।
अनुभावा अपि कापि सात्त्विकाश्च कदाचन ॥

नायिकानायकादीनां व्यापाराद्यनुरूपतः ।
गुणा भवन्ति कुत्रापि स्थायिनोऽपि कदाचन ॥

१५ विशेषास्तेषु येऽनुक्तास्तेषां रूपं प्रदर्शयते ।
लघुविक्रमकारित्वं शौर्यमित्यभिधीयते ॥

बुद्धेर्विरूपावसायो व्यवसाय इति स्मृतः ।
सहसा यत्कृतं कर्म तत्साहसमुदीरितम् ॥

शस्त्रास्त्रादिहतस्यापि परमाक्रमितुं मनः ।

२० प्रवर्तते फलप्राप्तेः स पराक्रम ईरितः ॥

प्रतपन्ति यतो द्वेष्याः स प्रताप इहोच्यते ।

प्रौढिः प्रवृत्तिः सोत्साहा प्रारब्धस्याफलोद्दयान् ॥

1 C Omits this line । 2 C उस्माभिः । 3 C Omits this line ।
4 A देवता । 5 A Omits two lines । 6 A रोद । 7 A B यद् । 8 B पापात् ।
9 A B omits four lines ।

कृतिर्या रमयत्येव विश्वं सा कीर्तिरुच्यते ।
कुलक्रमागता सा चेत्कीर्तिनाम्ना प्रकाशते ॥

स्वापदानप्रसूता चेशश इत्यभिधीयते ।
यतो विश्वस्य शमिति तस्माद्यश इतीरितम् ॥

५ विनयो लोकमर्यादाशास्त्रार्थानतिलङ्घनम् ।
दण्डनीतेरनुष्ठानं नय इत्यभिधीयते ॥

अनिद्युक्ता अपि स्वे स्वे कृत्ये यत्सन्निधौ प्रजाः ।
प्रभुत्वं तदिति प्रोक्तमाज्ञा सैव भयात्मिका ॥

धीर्यं विचित्रमव्यग्रा प्रवृत्तिर्युद्धकर्मणि ।

१० शुण्डारवद्वलं यस्य दोष्णोः शौण्डस्स कथ्यते ॥

शौण्डान्यतः प्रेरयति तच्छौण्डीर्यमुदाहृतम् ।
प्रकर्षभावना जन्तोः प्रभावोऽभीष्टदानतः ॥

भावाः परोपकारार्था लक्ष्यन्ते यत्र सर्वथा ।
स चानुभाव इत्युक्तो येभ्यः स्पृहयते जनः ॥

१५ सत्त्वं जवबलप्राणकायबुद्धिषु वर्तते ।
स महासत्त्व इत्युक्तो धीरपर्यायनामकः ॥

इत्याकृत्या नियमिताः स्थैर्यं सर्वैरभेद्यता ।
एते गुणाश्च धीरस्य विभावा एत एव हि ॥

रौद्रस्य करुणस्यापि ये विभावादयोऽभवन् ।

२० तदालम्बनमृतानां कथ्यन्ते ते गुणात्मकाः ॥

यस्मिन्नर्थे च यद्वाक्यमर्थासंस्पर्शि तत्त्वतः ।
अनृतत्वं तदथवा तदर्थस्य विपर्ययः ॥

अवज्ञा सा प्रकृष्टस्य यत्तथाऽज्ञायमानता ।
अवज्ञा मानसी ज्येष्ठे न्यङ्कारो वाक्चित्तरसकृतिः ॥

वाचिकी गुणनिन्दा स्यात् शारीरी ताडनादिका ।
प्रकृष्टयोर्द्वयोरेकमानेनैवावमानिता ॥

५ मृषैव दोषमारोप्य क्रोश आक्रोश उच्यते ।
असूयादिभिरन्योन्यं क्षेप आक्षेप उच्यते ॥

क्रोधस्त्रिधा भवेत्क्रोधकोपरोषविभागतः ।
शत्रुमित्रप्रियाभृत्यपूज्यादिष्वेव पञ्चधा ॥

कुटिलां भ्रुकुटिं घस्ते जिह्वया लेहि मृक्किणीं ।

१० मुहुर्मुहुर्दशत्योष्टं दन्तान्कटकटापयन् ॥

शास्त्रापयुद्धीक्षते रुक्षं हसञ्चोद्धीक्षते भुजौ ।
न तिष्ठति न चैवास्ते विधत्ते कण्ठगर्जितम् ॥

एवं हि वर्तते प्रायो जातक्रोधस्तु शत्रुषु ।
व्रीडाऽवनम्रवदनः स्वलहाप्यः श्वसन्मुहुः ॥

१५ तूष्णीं ध्यायति निश्चेष्टः शैति मित्रकुषा रहः ।
रोषरज्यत्कटाक्षश्च स्फुरिताघरपल्लवः ॥

स्फुरद्भ्रुकुटिरल्पाङ्गविकृतिः स्यात्प्रियाकुचि ।
शिरःकम्पाक्षिविक्षेपभर्त्सनाङ्गलितर्जनैः ॥

क्रोधोऽभिनेयो भृत्येषु धीक्षणेऽथ मुहुर्मुहुः ।

२० विनम्रवदनः स्वेदस्नपितो गद्गदस्वनः ॥

अनुत्तरोऽवदन्किञ्चित् पूज्ये कुद्धो विभाव्यते ।

अष्टाववस्थाः कुद्धानां कथ्यन्तेऽत्र मनीषिभिः ॥

1 A विषा । 2 A नात्प्रसादात् । 3 A यशो । 4 A य । 5 A अपि । 6 A धे । 7 C ला ।
8 A कुण्डारवस्य दोष्णोः स शौण्ड इति । 9 A शौण्डाय । 10 A प्रभावो । 11 B C इव ।
12 B इ ।

1 A व्यक्त । 2 A वा ति । 3 B काम् । 4 C ध । 5 A शौ यथा । 6 A क्षव ।
7 A नम् । 8 A ज्यकुद्धो । B ज्ये क्रोधो ।

प्रथमा निन्दति गुणान्द्वितीया परुषं वदेत् ।
तन्नाशोपायचिन्तैव तृतीयायासुंदाहता ॥

चतुर्थ्याः हननेच्छा स्यात्पञ्चम्यामायुधग्रहः ।
षष्ठ्यां निहन्ति वेगेन विद्वैरपि च वारितः ॥

५ सप्तम्यां निहतस्यासृक्पानमान्नापकर्षणम् ।
यावत्फलावधिः क्रोधः कैश्चिद्विघ्नैरसाधितः ॥

क्रुद्धः क्रोधस्य कौटिल्यात्प्राणांसुः प्रजति कामतः ।
क्रोधो रौद्रेषु भ्यिष्टः^५ क्रोपो धीरेषु शस्यते ॥

स्त्रीपुंसयोर्मिथो रोषः प्रणयादिर्हि कथ्यते ।
१० क्रोधस्तिष्ठति सर्वत्र क्रुद्धानामाफलोदयात् ॥

क्रोपोऽनुनाथितः सद्यो निवर्तेत फलोदयात् ।
उदीसञ्चेत्प्र^६वर्धेत तत्तदुदीपनैस्तुहुः ॥

रोषः प्रायेण सर्वत्र शाम्यत्येवानुनाथितः ।
विलापः स्याद्गुणाख्यानमिलितं रोदनं भवेत् ॥

१५ परिदेवितमेतत्स्याद्गुदितं यत्सगद्गदम् ।
उच्चै रोदनमाक्रन्दः शोकोत्कर्षे स^७ कथ्यते ॥

निकृष्टे च विलापः स्यान्मध्यमे परिदेवितम् ।
रुदितं त्रिविधं विद्यादीर्ष्यानन्दार्तिभेदतः ॥

स्फुरदोष्ठा^{१०} सनिश्वासा सशिरःकल्पवेप्रथुः ।
२० छुकुटीकुटिलालोका^{११} भवेदीर्ष्योत्थरोदने^{१२} ॥

फुल्लत्कपोला शिशिरबाष्परोमाञ्चनिर्भरा ।
सगद्गदस्वना येन तत्स्यादानन्दरोदनम् ॥

प्रलापो भूमिपतनं बाष्पधाराविषेष्टनम् ।
हाहेति भाषणं मन्दमार्तिजे रुदिते भवेत् ॥

प्रायेण रुदितं स्त्रीणां नीचादौ कापि वा भवेत् ।
रसालम्बनभूतानां पदार्थानां ततस्ततः ॥

५ साधारणाः स्युर्ये भावास्ते कथ्यन्ते^१ यथार्थतः ।
आवेद्या^२रोप्यनिक्षेप्यबन्धनीयैरभूषितम्^३ ॥

यद्भूषितमिवाभाति तद्रूपमिति कथ्यते ।
यद्भूषणं^४ रत्नमयं केवलं हैममेव वा ॥

कर्णस्य कर्णपाशस्य तदावेध्यमुदाहृतम् ।
१० इन्द्रच्छन्दादयो हारा हेमसूत्रादयोऽपि च ॥

एते भूषणमारोप्यमिति विद्वद्भिरीरितम् ।
मुक्तामयाः स्वर्णमयाः शोणीसूत्राङ्गदादयः ॥

ग्रैवेयकाश्च कविभिर्बन्धनीयमुदाहृतम् ।
निक्षेप्यं नूपुरं हस्ताभरणादि निगद्यन्ते ॥

१५ मृवमानमिवाभाति यदङ्गं कान्तिवारिणि ।
लावण्यमिति तत्प्राहुः पुलकं प्रतिमादिषु ॥

यद्रूपं स्वगुणोत्कर्षैः पदार्थमभितः स्थितम् ।
स्वात्मवत्कुरुते यत्तदाभिरूप्यमुदाहृतम् ॥

अन्यूनानतिरिक्तं य^{१०}दङ्गप्रत्यङ्गसौष्टवम् ।
२० सुश्लिष्टसन्धिवन्धं यत् तत्सौन्दर्यमिति स्मृतम् ॥

अङ्गं शिरः कटी वक्षः कुक्षिःपादावित्तीरितम्^{११} ।
जङ्गोरुवाहुग्रीवादिः प्रत्यङ्गमिति कथ्यते ॥

I A विते वा । 2 A B स्यु । 3 A र्थे । 4 A B द्विर्वे । 5 A धेरेरे च भ्यिष्टा ।
6 A धीरे । 7 A हु क । 8 C तये प्र । 9 C ण । 10 B रोषा । 11 B लारोषो । G लकारो ।
12 C चोभिरुपने ।

1 A वि । 2 B वाः कथयन्ति । 3 A ध्या । B वा । 4 B तः । 5 A B कितम् ।
6 A र्ण । B सत । 7 B कण्ठ । 8 B दीनि कथ्य । 9 A वि । 10 A B न्यूनानतिरिक्तं वाकिषि ।
11 A तः ।

उपाङ्गं नासिकानेत्र^१ भ्रूकपोलाघरादिकम् ।
सौकुमार्यं त्रिधा भिन्नं उद्येष्टम^२ ध्याघमक्रमात् ॥

प्रखनपल्लवस्पर्शासहं यत्स्यात्तदुत्तमम् ।
पाणिस्पर्शाद्यसहनं सौकुमार्यं तु मध्यमम् ॥

५ शीतातपा^३द्यसहनं सौकुमार्याघमं^३ भवेत् ।
सुखस्पर्शात्वमेवाहुः सृदुत्वमिति तद्विदः ॥

अन्ये तु स्पृष्टमपि यदस्पृष्टमिव भाव्यते ।
तदेव मार्दवमिति कथयन्ति मनीषिणः ॥

त्रिधा प्रसादो वदने दृशोश्चित्ते च कथ्यते ।
१० लावण्यरसनिष्यन्दि^४ स्मयमानमिवासकृत् ॥

पुलकोल्लासिगण्डं यत्प्रसन्नं वदनं भवेत् ।
सभ्रुविलासललितं सकाटाक्षनिरीक्षणम् ॥

स्मेरतारं स्वतःस्निग्धं प्रसन्नं नयनं भवेत् ।
कृतज्ञतोपकर्तृत्वं भूयो दोषानभिज्ञता ॥

१५ एतत्प्रसन्नचित्तानां लक्षणं समुदाहृतम् ।
इयामो रक्तः प्रसन्नश्च मुखरागोऽपि च त्रिधा ॥

शुष्यत्कान्ति परिम्लानमसृणाधरपल्लवम् ।
मन्दनिश्वासमामी^५लद्रूक्ष^६तारावलोकितम् ॥

येन स्याद्वदनं इयामो^७मुखरागोऽयमीरितः ।

२० प्रस्फुरत्स्वेदकणिकं रोषारुणविलोचनम् ॥

रज्यत्कपोलयुगलं स्फूर्जन्नि^८श्वसितोष्मलम्^{१०} ।

सुखं यत्तत्र रक्ताख्यो मुखरागः प्रकीर्तितः ॥

आविस्मितं स्फुरत्कान्ति भाषमाणमिवासकृत् ।
प्ररुढरागं नयनं स्निग्धतारावलोकितम् ॥

यत्र तत्र प्रसन्नाख्यो मुखराग उदाहृतः ।
भयानके सवीभत्से करुणे इयाम इष्यते ॥

५ रक्तो रौद्रे कश्चिद्वीरे विवादे कैश्चिद्विष्यते ।
भवेत्प्रसन्नः शृङ्गारे स्वतः सम्भोगनामनि ॥

अद्भुते दानवीरे च प्रणयानुनयान्तरे ।
द्रव्यैः स्वस्योपभोगार्हैः सत्क्रिया मानना मता ॥

सानुरागं सहर्षं च सस्मितं चैव सादरम् ।

१० उच्यते वचनं यत्तद्भाषामाधुर्यमुच्यते ॥

देयस्य चापरिच्छिन्तिर्देस^९स्यैवानभिज्ञता ।
ददतो हर्षवृद्धिर्यत्स त्याग इति कीर्तितः ॥

क्षिणोति दुःखं येनैव स क्षणः परिकीर्तितः ।
उडुनोतीति यद्दुःखमुडुवः परिकीर्तितः ॥

१५ उदसूते हर्षमित्येष उदसवः परिकीर्तितः ।
दम्भोति खेदयत्यन्यान् स दम्भः परिपठ्यते ॥

सुखप्रयोगचातुर्यं कृत्येष्वबाहुस्तु कौशलम् ।
द्रव्यक्रियागुणादीनां हानोपादानकर्मसु ॥

सूक्ष्मार्थावासिनिर^{१०}तो धीव्यापारस्तु नैपुणम् ।

२० अर्थः प्रयोजनं यस्य^१ व्यापारो^२र्थाविनाकृतः ॥

स समर्थोऽस्य^३ ताच्छीत्यात्सामर्थ्यं तस्य कथ्यते ।
विलोभन^४मसद्रूपे सद्रूपोत्कर्षणं विदुः ॥

1 B स्तेः सत्सोपयो । 2 B देय । 3 A निय । 4 C यस्माद् । 5 C ईस्य ।

6 B एव ।

1 B श्रेष्ठ । 2 B तस्पर्शा । 3 A, येंऽयमे । 4 B मपि निष्यन्द । 5 A, B मानी ।
6 A एव । 7 C omits this line । A एतत्स्या । 8 B मम् । 9 A र्जनि । 10A तोषकम् ।

उल्काऽशनि'नृपव्याघ्रादिभिर्घञ्जितविल्लवः ।
आतङ्कः स भवेत्सोऽपि प्रायः करुणतामियात् ॥

एकस्यैव पदार्थस्य नानारूपप्रकल्पनम् ।
वाक्यानःकर्मभिर्घञ्जितच्छिल्प'मित्यभिधीयते ॥

५ लौकिके वैदिके चार्थे तथा सामयिकेऽपि च ।
सम्यक्परिचयप्रौढिवैदग्ध्यमिति गीयते ॥

दुस्तरस्य स्वभावेन येन केनापि कर्मणा ।
मिथ्यातर'गयोग्यार्थकथनं स्यात्प्रतारणम् ॥

एवं प्रकाराः कविभिरूद्या भावा यथारसम् ॥

इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने रसभेदतत्प्रकार-
स्वरूपनिर्णयो नाम तृतीयोऽधिकारः ।

॥ श्रीः ॥

अथ चतुर्थोऽधिकारः ।

रसालम्बनभावा'नामुक्ताः साधारणा गुणाः ।
सुखे'प्सवस्ते' सर्वेऽपि'भोग'स्तत्सुखसाधनम्^५ ॥

भोगः स एव शृङ्गारविशेष इति गीयते ।
भोगोपभोगसम्भोगशब्दाः पर्यायवाचकाः ॥

६ सम्भोगे चापि^६ सर्वत्र जन्तूनां मामसी र'तिः ।
वर्तते मुख्यया वृत्त्या यूनोरेव सरागयोः ॥

तथाप्यर्थविशेषोऽयमेतेषां कथ्यते पृथक् ।
भोग्यद्रव्योपभोगो यः स भोग इति गण्यते ॥

उपभोगः स एव स्यात् देशकालसमेधितः ।
१० कामोपचारः सम्भोगः कामः स्त्रीपुंसयोः सुखम् ॥

सुखमानन्दसम्भेदः परपस्परविमर्दजः ।
उपचारस्तदानन्दकारकं कर्म कथ्यते ॥

सुखाश्रयाः स्युः प्रमदास्तासामामोदकारकः ।
यतः शृङ्गार एवैकस्तस्मादेव सुविस्तरम् ॥

१५ कथ्यते शास्त्रदृष्टेन वर्त्मना चा'नुभूतितः ।
स्थायी रत्याह्वयो भावः स्वविभावादिवर्धितः ॥

शृङ्गाररसनामा स्यात्सत्तदालम्बनाश्रयी ।
नायकप्रमदाभेदाः सम्भोगस्य भिदा अपि ॥

वक्ष्यन्ते तत्स्वरूपञ्च तद्वेष्टा अपि तत्स्वतः ।
रतेः स्वरूपमाचार्यैरुक्तमत्राभिधीयते ॥

५ परस्परस्वसंवेद्यसुखसंवेदनात्मिका ।
याऽनुभूतिर्मिथः सैव रतिर्यूनोः सरागयोः ॥

सम्पन्नैश्वर्यखुल्ल^२योरशेषगुणयुक्तयोः ।
नवयौवनयोः श्लाघ्यप्रकृत्योः श्रेष्ठरूपयोः ॥

नारीपुरुषयोस्तुल्या परस्परविभाषिका ।
१० स्पृहाह्वया चित्तवृत्ती रतिरित्यभिधीयते ॥

रतिरिच्छा भवेद्यूनोरुभयप्रार्थनात्मिका ।
यूनोः परस्परालादरहोबिस्मम्भकारिता ॥

सुखात्मिका मनोवृत्ती रतिरित्यभिधीयते ।
आलापलीलोपचारवेष्टादृष्टिविलोकनैः ॥

१५ अन्योन्यभोग्यधीरेव रहः स्त्रीपुंसयो रतिः ।
इयमङ्कुरिता प्रेम्णा मानात्पल्लविता पुनः^५ ॥

सकौरका^६ प्रणयतः स्नेहात्कुसुमिता भवेत् ।
रागात् फलवती चैय^७मनुरागेण भुज्यते ॥

इ-शब्दवाच्यो मदनो माति यत्र प्रकर्षतः ।

२० तत्प्रेम तदधिष्ठानं रतिर्यूनोः परस्परम् ॥

परस्परश्रयघनं निरुद्धं भावबन्धनम् ।
यदेकापायतोऽपाधि त^८त्प्रेमेति निगद्यते ॥

1 B वैः । 2 C गुण । 3 B माका । 4 A मनाक्षय । 5 A भवेत् । 6 A प्रवेष्टा ।
7 B वैः । 8 A रते । 9 A कापयतो न स्यात्तत् ।

इदं तदिति सकूलपो ययोर्न कापि दृश्यते ।
तद्भावबन्धनमिति कथयन्ति मनीषिणः ॥

एतत्प्रेम रतिं पुष्येत्सैर्विभाषादिभिः पुनः ।
यदक्लिष्टं विगाहेत कौटिल्यं प्रीतिकारकम् ॥

५ तदेव प्रेमकौटिल्यं यत्स्वातन्त्र्यं मिथः प्रियम् ।
स्वातन्त्र्यं तद्यदन्यस्य मनोरथ^१निरोधनम् ॥

स एव मान इत्युक्तो मनोरथनिरोधनम् ।
मा नेति वीप्सया रोधो मान इत्युच्यते बुधैः ॥

ईर्ष्याप्रणयरोधे^२न मानः स्त्रीपुंसयोर्विधा ।
१० सपत्नीदर्शनस्पर्शाश्रवणासहता स्थिरा ॥

ईर्ष्या स्त्रीणां तथा रोध ईर्ष्यामान उदाहृतः ।
मान्यते प्रेयसा येन यत्प्रियत्वेन मन्यते ॥

मनुते यो मिमीते यस्स हि मानः प्रकीर्तितः ।
उपचारैर्मिथो यूनोर्यद्वाह्याभ्यन्तराभिधैः^५ ॥

१५ मानप्रकर्षप्रभवरोषात्वाद्कषायितम् ।
प्रेम नीतं प्रकर्षं चेत्स एव प्रणयः स्मृतः ॥

येनेर्ष्यासु प्रसादः स्यात्स्वाभीष्टार्थानुकूलतः ।
प्रियेण स^६विधीयेत समानप्रणयात्मके ॥

अयं प्रणयमानस्तु वर्णनीयो द्वयोरपि ।

२० ईर्ष्यामानस्तु कविभिर्षोषितामेव वर्णयते ॥

स पुंसां यदि वर्णयते वैरस्यायैव कल्पते ।
स्वतोऽपि कुटिलं प्रेम किमु मानाम्बधे सति ॥

1 A B उद् D उदतिष्ठन् । 2 A स्यामनुरोध । 3 A भेदे । 4 B संपत्तिः । 5 A बधेः ।
6 न । 7 B मन्ये ।

मनसो यद्द्रवा'द्रेत्वं विषयेषु ममत्वता ।
भयशङ्कावसानात्मा स एव स्नेह उच्यते ॥

द्विधा^१ द्रवः स्यान्मनसो दर्शनात्स्पर्शनादपि ।
जतुवद्व'हिसंस्पर्शादर्शनाच्चन्द्रकान्तवत् ॥

५ आर्द्रता शिशिरत्वं यत्सर्वावस्थासु मानसम् ।
द्विधा भवेत्स च स्नेहः कृत्रिमाकृत्रिमात्मकः^४ ॥

सोपाधिः कृत्रिमः स्नेहो निरुपाधिरकृत्रिमः ।
उपाधौ विनिवृत्ते तु तज्जन्यो विनिवर्तते ॥

स्नेहः स्वभावजो यावद्द्रव्यभावी भविष्यति ।
१० शङ्का स्यात्कृतके तत्तद्विक्रियान्वेषणात्मिका ॥
स्वाभाविके भयं तत्तद्विषयादेः प्रमादतः ।
एकाश्रयः स च क्वापि क्वापि स्यादुभयाश्रयः ॥

एकाश्रयस्तिर्यगादौ मर्त्यादावुभयाश्रयः ।
आश्रयाद्वासनातश्च जायन्ते तत्र तत्र तु ॥

१५ एकाश्रयो वासनातो द्वयाश्रयो हेतुभिर्भवेत् ।
स तु स्नेहस्त्रिधा प्रौढमध्यमन्दविभागतः ॥

विदेशस्थे मृते वापि दुर्बले प्रतिबोगिनि^५ ।
धर्मिणः क्लेशकारी यः स प्रौढः स्नेह उच्यते ॥

तत्तद्वियोगजं दुःखं तादृशं प्रतियोगिना^६ ।

२० अनुभूयातिवृत्त'श्चेत्स्नेहो मध्यः प्रकीर्तितः ॥

तदात्वव्यसनापत्तिमात्रको मन्द उच्यते ।
स्थिरश्च गत्वरश्चेति नश्वरश्चेति स त्रिधा ॥

उत्तमे मध्यमे नीचे तत्तत्कार्यवशाद्भवेत् ।
उत्तमे वृद्धिमभ्येति नोपकारानपेक्षते ॥

उपकारं न जानाति स स्नेहः स्थिर उच्यते ।
बहुपकारप्रभव उपकारानपेक्षते ॥

५ मध्यमे वर्धितः किञ्चित्स स्नेहो गत्वरो भवेत् ।
दोषश्रवणमात्रेण सौमनस्यं विहाय यः ॥

प्रातिकूल्ये प्रवर्तेत स स्नेहो नश्वरो भवेत् ।
नीचादावस्थिरः प्रायः स्नेहो ज्यायसि तु स्थिरः ॥

एवं पुत्रकलत्रादौ पित्रा'दावपि दृश्यताम्^३ ।

१० स एव चेद्गुणद्रव्यदेशकालादिभिर्हृदि^४ ॥

रज्यते दीप्यते चित्ते स राग इति कथ्यते ।
सुखदुःखात्मकं भोग्यं सुखत्वेनाभिमन्यते ॥

येन रागः स इत्युक्तो रक्षनाद्विषयात्मनोः ।
नीलीकुसुम्भमज्जिष्ठारागौपम्येन स त्रिधा ॥

१५ क्षालितो यस्तु नापैति यश्च नातीव शोभते ।
नीलीरागः स एवेति कथितो रागवेदिभिः ॥

योऽपैति क्षालितः क्षिप्रमध्यक्षं योऽपि शोभते ।
कुसुम्भराग एषैव इति विद्वद्भिरीरितः ॥

अतीव शोभते यस्तु नापैति क्षालितोऽपि सन्न ।

२० स एव कविभिः सर्वैर्मज्जिष्ठाराग उच्यते ॥

ज्येष्ठो मज्जिष्ठारागः स्यात्नीलीरागस्तु मध्यमः ।
कुसुम्भरागः कविभिरधमः परिकीर्तितः ॥

1 B मानसो यदुपा । 2 A विधा । 3 A भक्तद्व । 4 B मत्वतः । 5 A स्वेतराश्रये ।
6 A नः । 7 ति ।

1 A तिव । 2 A वित्रा । 3 B दृश्यता । 4 B भिस्त्रिभिः । 5 B नवात्मके ।

रागोऽनुवृत्तोऽविच्छिन्नमनुराग उदाहृतः ।
अनुरूपोऽथवा राग इति वा निर्णयो भवेत् ॥

स तु प्रायः स्वसंवेद्यो यूनोरन्योन्यरक्तिमा ।
अन्यत्रैष प्रयुज्येत गौणवृत्तिव्यपाश्रयात् ॥

५ एते प्रेमादयो भावाः शृङ्गारालम्बनाश्रयाः ।
भट्टाभिनवगुप्तार्यपादैरेव प्रकाशिताः ॥

अथाऽयं वर्त्मना तेषां शृङ्गारोऽपि प्रदर्श्यते ।
रम्यदेशकलाकालवेषभोगादिसेवनैः ॥

प्रमोदात्मा रतिः सैव यूनोरन्योन्यरक्तयोः ।
१० प्रकृष्यमाणः शृङ्गारो मधुराङ्गविचेष्टितैः ॥

बेलारामसरिच्छैलपुरराष्ट्राम्बुराशयः ।
कान्ताराश्रमहर्म्यादिदेशाः कविभिरीरिताः ॥

कला सङ्गीतविद्यादिः परस्तात्सापि वक्ष्यते ।
कालोप्युतुदिवारात्रिचन्द्रार्कास्तमयादयः ॥

१५ वेषोऽलङ्कारयुक्तिः स्याद्भ्रयोर्जातिकुलाश्रया ।
उद्यानयात्रामदिरावारिकेलिरतोत्सवाः ॥

विप्रलम्भो विवाहश्च चेष्टा वाह्याः प्रकीर्तिताः ।
आभ्यन्तराश्च वक्ष्यन्ते रक्तारक्तासमुत्थिताः ॥

सरितः पुलिनं बेला कान्तारारामभूधराः ।
२० लतागृहाणि चित्राणि शय्याः किसलयाचिताः ॥

दिवा विहारदेशाः स्युर्हर्म्यप्रासाद^५भूमयः ।
मण्डपो भवनं^६ गर्भगृहं वासगृहाणि च ॥

1 A omits this line । 2 A वाया । 3 C पान । 4 B म्मा विवाहाश्च । 5 A-प्रकाश ।
6 A मलिका B मालिका ।

सङ्गीतशाला वारान्तःपुरिका भवनानि च ।
निशाविहारदेशाः स्युः सम्भोगग्राममाश्रिताः ॥

उद्यानयात्रा सलिलक्रीडा पुष्पापचायिका ।
शूतादयो दिवाचेष्टा निशासु मदिरादयः ॥

५ चेष्टाः स्युर्नोयकादीनामभिसाराः पृथक्पृथक् ।
यदा विशेष्यते देशः कालतत्तद्गुणादिभिः ॥

रसोऽभिधीयते तत्र तन्नाम्ना रसकोविदैः ।
गुणद्रव्यक्रियाभेदात्सविशेषस्त्रिधा भवेत् ॥

चन्द्रिका कोकिलालायो हंससारसनिस्वनः ।
१० भ्रमद्भ्रमरिकागीतं गन्धाः सर्वसुखावहाः ॥

केकारावादयः कालगुणाः कविभिरीरिताः ।
चन्दनानि सुमन्धीनि मृदुला च शिलातली ॥

चम्पकाशोकपुष्पागचूताः कुरषकादयः ।
प्रवालपुष्पभरिता लतिका मल्लिकादयः ॥

१५ भवनादीनि रम्याणि शयनानि मृदूनि च ।
हेमरत्नमयी शूषा पुष्पाणि सुरभीणि च ॥

मृदूनि च दुकूलानि स्वादूनि सलिलानि च ।
इत्यादयो विभाव्यन्ते द्रव्याणीति मनीषिभिः ॥

उद्यानयात्रा शक्रार्चा^२ मदिरापानकेलयः ।
२० रतोत्सवोपहाराश्च व्यापाराश्चाप्यलङ्कृतौ ॥

चेष्टितान्येवमादीनि क्रियेति परिभाष्यते ।
गन्धाः सुरभयो वातास्तरवः कुसुमाचिताः^३ ॥

1 A सङ्गीतग्राम । 2 C चक्रार्च । 3 A मावहा । B माषिता ।

अमराः कोकिला हर्म्यं मृद्री शय्या सुरासवः ।
इत्यादयो विभावाः स्युर्वसन्ते रागदीपनाः ॥

उद्यानसलिलक्रीडा च्छायाः किसलयास्तराः ।
एलालवङ्गकूर्परहिमाम्भश्चन्दनादयः ॥

५ लतागृहाणि चित्राणि पुराणाश्चैव शीथवः ।
धारागृहं हिमगृहं मृणालमणिकुट्टिमे ॥

फुल्लकेसरकल्हारपाटलेन्दीवरादयः ।
मुक्तागुणवती भूषा वासो गैरिकरूपितम् ॥

इत्यादयः स्युः संसृष्टा ग्रीष्मे रागप्रदीपनाः ।

१० कदम्बकेतकीलोध्रकदलीकुटजादयः ॥

शिखिनः शाद्वलं शक्रगोपाश्च गिरिनिर्झराः ।
तटाकानि च पूर्णानि बहन्त्यः सरितस्तथा ॥

वारिदा वारिधाराश्च तटितो मेघगर्जितम् ।
माद्यन्मतङ्गजक्रीडा नदङ्गोवृषभध्वनिः ॥

१५ 'पोप्लूयमानहरिणाः इयामलानि धनानि च ।
शाल्मलीतूलशयनं धूपाः कालागरुत्थिताः ॥

प्रच्छदाच्छादनपटो मञ्जिष्ठारागरूपितः^१ ।
पद्मरागमयी भूषा क्वचिच्च विरलैव सा ॥

इत्यादयः प्रावृषि स्युर्विभावा रागदीपनाः ।

२० चन्द्रिका मृदुला वाताः^२ पद्मिन्यः समरालिकाः^४ ॥

प्रसन्नं वारि पुलिनं नलिनीतलिमानि च ।
बेला सरित्तटारामा भुवश्चाभ्यानकर्दमाः ॥

१ A omits this line । २ C ताः । ३ A लावताः । ४ B C समरालिकाः ।

स्फूर्जन्मृगमदामोदो हंससारसनिस्वनः ।
पुण्ड्रेक्षवः क्षरन्मुक्तामणयः पाकपाण्डुराः ॥

निष्पन्नानि च सस्यानि पन्थानश्च विकर्दमाः ।
ललिता नातिशीतोष्णा शय्या केलिवसुन्धरा ॥

५ भूषा मरकताश्लिष्ट^१ वैदूर्यमणिमालिनी ।
विमलानि दुकूलानि गन्धा मृगमदादयः ॥

विभावाः शरदि प्रायः संसृष्टा रागदीपनाः ।
गन्धपुष्पाणि वासांसि भूषणं शयानानि च ॥

सङ्कीर्णान्यनुभूयन्ते हेमन्ते शिशिरेऽपि च^२ ।
१० रसोत्कर्षो विभावस्य प्राधान्यद्वारतो भवेत् ॥

एकस्य वा द्वयोर्वापि बहूनां वा स दृश्यते ।
सदृशैश्च^३ विभावाद्यै रसोत्कर्षः कदाचन ॥

इतरेषाश्च भावानामेवं भावी रसोदयः ।
वियोगायोगसंभोगैः शृङ्गारो भिद्यते त्रिधा ॥

१५ परस्परं विभावाद्यैर्यूनोरुद्धतरागयोः ।
असङ्गतिरयोगोऽस्मिन्दशावस्था द्वयोरपि ॥

साक्षात्प्रति^४कृतिस्वप्नच्छायामायागुणादिभिः ।
नायिकाया नायकस्य दर्शनं स्यात्परस्परम् ॥

दशावस्थत्वमाचार्यैः प्रायोवृत्त्या तु दर्शितम्^५ ।
२० महाकविप्रबन्धेषु दृश्यन्ते तास्त्वनेकधा^६ ॥

वियोगो विप्रकर्षः स्याद्यूनोः सम्भोगमग्नयोः ।
वियोगोऽपि त्रिधा मानप्रवासकृतभेदतः ॥

१ B छ । २ C शिशिरेपि च तादृशैः । ३ C सदृशैश्च । ४ B C साज प्रति ।
५ B C निदर्शितम् । ६ C दान्तता ।

तत्र प्रणयमानः स्यात्कोपोपहृतयोर्द्वयोः ।
स्त्रीणामीर्याकृतो मानः कार्योऽन्यासङ्गिनि प्रिये ॥

सोऽपि त्रिधाऽनुमाध्यक्षश्रवणादवगम्यते ।
गोम्रस्खलनभोगाङ्कोत्स्वप्नाक्षितविभावितः ॥

५ त्रिधाऽनुमानिकोऽध्यक्षः साक्षादिन्द्रियगोचरः ।
दासीसख्यादिमुखतः श्रुतिः श्रवणमुच्यते ॥

यथोत्तरो गुरुः षड्भिरुपायैस्तदुपाचरेत् ।
साम्ना दानेन भेदेन^२ नत्युपेक्षारसान्तरैः ॥

तत्र प्रियवचः साम भेदः स्यात्सख्युपग्रहः^३ ।
१० दानं व्याजेन भूषादेः पादयोः पतनं नतिः ॥

सामादौ तु परिक्षीणे स्यादुपेक्षाऽवधीरणम् ।
रभसत्रासहर्षाद्यैः कोपभ्रंशो रसान्तरम् ॥

प्रवासो भिन्नदेशत्वं तच्छापाद्बुद्धिपूर्वतः ।
सम्भ्रमादपि तत्रैव बुद्धिपूर्वस्त्रिधा मतः ॥

१५ भावी भवन् भूत इति कालत्रितयसङ्गतेः ।
स्वरूपाद्यन्यथाभावकरणं शाप ईरितः ॥

सम्भ्रमः सहसोत्पन्नो दिव्यमानुषविप्लवः ।
वियोगभेदो मरणमिति केचिन्न तद्भवेत् ॥

मृते त्वन्यत्र यत्रान्यः^४ प्रलपेच्छोक एव सः ।

२० साधारणोऽयमुभयोः प्रवासः शापसम्भवः ॥

सम्भ्रमे बुद्धिपूर्वे च^५ कार्यश्वासाश्रुनिर्गमाः ।
लम्बालकादिकाः स्त्रीणां वर्ण्यन्ते कविपुङ्गवैः ॥

१ A B गुणः । २ A B मानेन । ३ C ख्युपार्जनम् । ४ B तत्रान्यः । ५ C मेण
प्रवासे ङ ।

साधारण्याद्विभावादेरत्रायोगवियोगयोः ।
करुणस्यानुरूप्ये^१ऽपि रतिस्थाय्यनुवृत्तितः ॥

एतौ शृङ्गारभेदौ स्त इति सत्कविनिर्णयः ।
अतः शृङ्गारसंज्ञाऽत्र^२ ग्रामान्ते ग्रामशब्दवत् ॥

५ मरणं यदि सापेक्षं प्रत्युज्जीवनकाङ्क्षया ।
तद्वर्ण्यते वियोगोत्थदुःखसाधारणात्मकम् ॥

कामः स एष सम्भोगः सचतुर्धा विभज्यते ।
यूनोः परस्परस्पर्शविशेषविषयीकृतः^३ ॥

सौख्याभिमानसङ्कल्पफलवान्काम इष्यते ।
१० स मितः सङ्करश्चेति सम्पन्नश्च समृद्धिमान् ॥

परस्परस्योपचारैर्यूनोर्यत् साध्वसादिभिः ।
मितं^४ प्रयुज्यते भोगे प्रथमे स मितो भवेत् ॥

प्रसादेऽपि व्यलीकादिस्मृतेः^५ कोपानुवर्तनात् ।
सङ्कीर्यते यः सम्भो^६गस्तस्मात्सङ्कर ईरितः ॥

१५ सम्पन्नकामैरायातैः प्रोषितैरुपयुज्यते ।
सम्पन्नमेव यत्तस्मात्सम्पन्न इति कथ्यते ॥

प्रत्युज्जीवनहर्षादेः प्रवृद्धो मृतजीवतोः ।
दीपनातिशयैर्दीप्तः सम्भोगः स्यात्समृद्धिमान् ॥

वेष्टाविशेषाः सम्भोगे सुम्बनालिङ्गनादयः ।

२० विकाराः स्तम्भरोमाश्चस्वेदाः स्युः साध्वसादयः ॥

वियोगे शिशिराचारचिन्तानिम्बसितादयः ।

विकाराः^७ स्तम्भवैस्वर्थकम्पाश्रुप्रलयादयः ॥

१ A B नरुप्ये । २ A B संज्ञौ तौ । ३ A वये इत्तम् । ४ A मितः । ५ A द्विः
स्युः । ६ A स्तम्भो । ७ BC विभावाः ।

- तैस्त्रैरुपक्रमैर्यूनो रक्तयोश्चेदस'ङ्गमे ।
दशधा मन्मथावस्था भवेद्द्वादशधाऽथ वा' ॥
इच्छोत्कण्ठाभिलाषाश्च चिन्ता स्मृतिगुणस्तुती ।
उद्वेगोऽथ प्रलापः स्यादुन्मादो व्याधिरथ च ॥
- ५ जाड्यं मरणमित्यादि द्वे कैश्चिद्भर्जिते बुधैः ।
यदक्षं यत्र संसृष्टं^३ तत्रत्यगुणसंपदा ॥
मनसः स्पन्दनैकाग्र्यमिच्छेति परिभाष्यते ।
सर्वोन्द्रियसुखास्वादो यत्रास्तीत्यभिमन्यते^४ ॥
तत्प्राप्तीच्छां ससङ्कल्पामुत्कण्ठां कवयो विदुः ।
१० अन्तस्सम्भोगसङ्कल्पः तत्कथाशाविलो'कनम् ॥
अङ्गलानिर्मनोरक्तिर्मनोरथविचिन्तनम् ।
अधिजानुकरा'लम्बिकपोलतलमाननम् ॥
प्रसन्नमुखरागश्च स्वेदोष्मा गद्गदा च वाक् ।
उत्कण्ठानुभवा भावाः कथ्यन्ते भावकोविदैः ॥
- १५ सङ्कल्पेच्छासमुद्भूतव्यवसायपुरस्सरः^५ ।
यस्तस्स'मागमोपायः सोऽभिलाषः प्रकीर्तितः ॥
मुहुरन्तः प्रविशति निर्गच्छति मुहुःपथि ।
करोति मान्मथीं चेष्टां तदृष्टिपथवर्तिनी ॥
अलङ्करोति चात्मानमास्ते चैकाकिनी क्वचित् ।
२० अभिलाषभवा भावाः कथ्यन्ते मान्मथा बुधैः ॥
केनोपायेन तत्प्राप्ति'र्ममैव स भवेत्कथम् ।
किं स वक्ष्यति किं वक्ष्ये'दृतादि प्रेषयामि'किम् ॥

- किं तेनेति चित्तकोऽयं हृदि चिन्तेति कथ्यते ।
बध्नाति मेखलादीनि परामृशति पाणिना ॥
स्पृशत्युरुश्च नाभिश्च नीचीं विस्रस्य नहति ।
अन्तर्वाष्पोद्गमं चक्षुराकेकरकनोनिकम् ॥
- ५ अन्तर्बहिः पुरः पश्चादनालम्बनवीक्षणम् ।
चिन्तासमुत्थिता ह्येते भावाः स्युर्मन्मथाश्रयाः ॥
सुखदुःखादिभावानां देशकालानुषङ्गिणाम् ।
अनुभूयातिवृत्तानां विमर्शो मनसा स्मृतिः ॥
ध्यायति श्वसिति द्वेष्टि कार्यमन्यच्च निन्दति ।
१० न भुङ्के नापि निद्राति न प्रीतिं लभते क्वचित् ॥
एते ह्यनुस्मृतिभवा भावा मन्मथकल्पिताः ।
रूपौदार्यगुणैर्लीलाचेष्टाहसितविभ्रमैः^६ ॥
सौन्दर्यालापमाधुर्यैर्नास्त्यन्यस्तस्समः पुमान् ।
इति यत्रेदृशी वाणी भवेत्सैव गुणस्तुतिः ॥
- १५ गुणान् गणयति स्वैरं वीक्षते भावमन्थरम् ।
रोमाश्चो गद्गदपदा वाक्स्वेदश्च कपोलयोः ॥
विस्रम्भकथनं दृत्या तत्समागमचिन्तनम् ।
एवङ्गुणस्तुतिभवा भावा मदनसूचनाः ॥
उद्वेगो मनसः कम्पः क्रोधशोकभयादिजः ।
२० निश्वासोन्निरताचिन्ताः स्तम्भो वैवर्ण्यमश्रु च ॥
न शय्यासनयोः प्रीतिहृल्लेखो' दीनतापि च ।
एवमुद्वेगजा भावाः कन्दर्पपरिकल्पिताः ॥

1 C रतिभाजेरस । 2 C घापिवा । 3 AB सप्रेष्ठ । 4 B तिमनः क्रिया ।
5 A तत्पथस्यानलो । 6 C मुजा । 7 B स्सरम् । 8 A यत्तस । 9 A मर्म वै । 10 A वक्ष्येत् ।

1 A B C वीक्षितैः । 2 A ह्येपो । 3 A B दर्पात्कन्दर्पकल्पि ।

- शृङ्गारापेक्षया तेषां स्वरूपं कथ्यतेऽधुना ।
एकविधो विदस्तस्य^१ कामतन्त्रेषु कौशलम् ॥
- विकृताङ्गवचो^२वेषैर्हास्यकृत्याद्विदूषकः ।
पीठमध्या^३स्य पुरतः प्रयोक्ता नायकादिषु ॥
- ५ स पीठमर्दो विश्वास्यः^४ कुपितस्त्रीप्रसादकः ।
कथिनी लिङ्गिनी दासी कुमारी कारुशिल्पिनी ॥
- पाषण्डिनी प्रातिवेश्या सखी रङ्गोपजीविनी ।
धात्रेयिका प्रेक्षणिका दूत्यः स्त्रीपुंसयोर्मिथः ॥
- न दीनं ना^५र्थवन्तं च न चा^६तिचतुरं जडम् ।
१० दूतं वापि हि दूतीं वा कदाचन च सन्दिशेत् ॥
- देशकालज्ञता भावामधुरत्वं विदग्धता ।
प्रोत्साहनेषु प्रौढत्वं तथा संवृतमन्त्रता ॥
- यथोक्तकथनं ज्ञेति गुणा दौत्यं प्रपस्यताम् ।
नवानुरागे मानादिविरहे वा समागमः ॥
- १५ नानोपायैर्विधेयः स्याद्दृतीभिः पुरुषाभ्रयः^७ ।
उत्सवे रात्रिसञ्चार उद्याने ज्ञातिवेश्मनि ॥
- धात्रीगृहे च सख्याश्च तथा चैव निमन्त्रणे ।
व्याध्यादिव्यपदेशेन शून्यागारनिवेशने ॥
- नवानुरागे कर्तव्यो^८ नृणां प्रथमसङ्गमः ।
२० स्वाऽन्या साधारणा चेति त्रिविधा नायिका मता ॥
- मुग्धा मध्या प्रगल्भेति त्रेधा स्वीया विभज्यते ।
मध्या त्वधीरा धीरा च धीराधीरेति भिद्यते ॥

- भिन्ने ज्येष्ठाकनिष्ठेति प्रगल्भा मध्यमापि च ।
तयोरुदात्तललितशान्तिभेदैस्त्रिधा भिदा ॥
- ऊढा च कन्यका चेति द्विवैवा^९न्याङ्गना भवेत् ।
साधारणस्त्री गणिका साप्ये^{१०}कैव न भिद्यते ॥
- ५ त्रयोदशविधा स्वीया त्रिविधान्याङ्गना मता ।
एका वेद्या पुनश्चाष्टाववस्थाभेदतोऽपिताः ॥
- पुनश्च ताः त्रिधा^{११} सर्वा उत्तमाधममध्यमाः ।
इत्थं शतत्रयं तासामशीतिश्चतुरुत्तरा ॥
- सङ्ख्येयं रुद्रटाचार्यै^{१२}रूपभोगाय दर्शिता ।
१० अन्या उद्यवस्थैवेत्येके कथयन्ति मनीषिणः ॥
- प्रथमायामवस्थायामन्या स्याद्विरहोन्मनाः ।
ततोऽभिसारिका भूत्वा सङ्केते पश्यति प्रियम् ॥
- सङ्केताच्चेत्परिभ्रष्टा विप्रलब्धा भवेत्पुनः ।
पराधीनतया तस्या नान्याऽवस्था विलोक्यते ॥
- १५ स्वीयं सुवृत्तमु^{१३}ल्लङ्घ्य यद्येकेन^{१४} चिरं वसेत् ।
साऽन्या स्याद्गणिकाऽप्येवं भवेत्साऽन्या भविष्यति ॥
- साधारणस्त्री गणिका सा विसं परमिच्छति ।
निर्गुणेऽपि न विद्वेषो न रागोऽस्या गुणिन्यपि ॥
- शृङ्गाराभास एव स्यात्^{१५} शृङ्गारः कदाचन ।
२० इति द्विषन्त^{१६}मुद्दिश्य प्राह श्रीरुद्रटः कविः ॥
- रागशृङ्गारनिर्मुक्ता यदि^{१७}स्युर्गणिकाः स्वतः ।
योषित्सामान्यतो जातः स्मरः किं भक्षितः श्वभिः^{१८} ॥

1 A त्वम् । 2 A यो । 3 B मर्दो । 4 A धत्व । 5 C दीने नवा । 6 A जा ।
7 C omits five lines । 8 B शयः । 9 A ज्ये ।

1 A विधैवाङ्ग । 2 A सख्ये । 3 A त्रियः । 4 B यो स्वरुत्तमु । 5 A तेन । 6 A ता-
भासस्य एवास्या न । 7 B विध । 8 A B इति । 9 A अ हि ।

किन्तु तासां कलाकेलिकुशलानां मनोरमम् ।
विस्मारिता'परस्त्रीकं सुरतं'जायते नृणाम् ॥

कुप्यत्पिनाकिनेत्राग्निज्वालाभस्मीकृतः पुरा ।
उज्जीवितः पुनः कामो मन्ये वेदश्याविलोकितैः ॥

५ कलाविलासवैदग्ध्यवसतिर्गणिकाजनः ।
पुंसां सौभाग्यवैदग्ध्यनिकषः'केन निर्मितः ॥

ईर्ष्या कुलस्त्रीषु न नायकस्य
निशङ्ककेलिर्न पराङ्गनासु ।

१० वेदश्यासु चैतद्वितयं प्ररूढं
सर्वस्वमेतास्तदहो स्मरस्य ॥

समानकुलशीलेन येनोदा वह्निसाक्षिकम् ।
सा स्वीया तस्य सैवान्या भवेद्भर्तृव्यतिक्रमे ॥

व्यतिक्रमे तु कन्यायाः साप्यन्या न^६ कुलाङ्गना ।
भोगेप्सवः स्युः स्वीयाश्चेदन्या भोगधनेप्सवः ॥

१५ अर्थेप्सवः स्युर्गणिकास्तास्तथा वर्णयेत्कविः ।
न मुञ्चति प्रियं स्वीया सम्पत्स्वपि विपत्स्वपि ॥

शीलसत्यार्जवोपेता रहःसम्भोगलालसा ।
मुग्धा नववयःकामा रतौ वामा मृदुः कुधि ॥

यतते रतिचेष्टासु पत्युर्त्रीलामनोहरम् ।
२० अपराधे^८ रुदत्येव न वदत्यप्रियं^९ प्रिये ॥

प्रियं प्रार्थयते मध्या रतिव्यायामकेलिषु ।
स्वयं पुनः प्रवर्तेत सहते सुरतश्रमम् ॥

१ B तम् । २ B ते । ३ ति ग । ४ र्ः । ५ A कर्तु । B भाव । ६ A नाना ।
B न्यासु । ७ B रा । ८ दे । ९ A देव प्रिया ।

सोपालम्भं वचो' वक्ति सापराधे प्रिये रुषा^२ ।
प्रगल्भाऽऽरभते^३ स्वैरं बाह्ये चाभ्यन्तरे रते ॥

अपराधे प्रियं^४ रोषात् भाषते परुषं^५ मुहुः ।
धीरा रतिपरिश्रान्ता मूर्च्छिताऽपि पुनःपुनः ॥

५ प्रोत्साहयति वा स्वैरं^६ यतते पुरुषाधिते ।
उपचारैः सचिनयैरथवाऽक्रमभाषितैः^७ ॥

खेदयत्येव नेक्षेत^८ सापराधं प्रियं रुषा^९ ।
अधीरा दयिताश्छिष्टा रतिचेष्टा न बुद्ध्यति ॥

मोदते मुञ्चति मुहुः स्वेदरोमाश्चमन्थरम् ।
१० अपराधे सति मुहुर्दुः सुमित्येव भाषते^{१०} ॥

सखीसमक्षं कुरुते केशाकर्षणताडनम् ।
धीराधीरा तदुभये व्यनक्ति रतिचेष्टितम् ॥

उदात्तादिभिदाः केचित्सर्वासामिति जानते^{११} ।
तेऽपि प्रायेण दृश्यन्ते सर्वासामपि कार्यतः ॥

१५ कन्योदाचेष्टितं मुग्धाचेष्टितेषु प्रवक्ष्यते^{१२} ।
वेश्याऽन्यदीयाचेष्टाश्च रक्तारक्तादिलक्षणे ॥

वक्ष्यामस्तत्र तत्रैव विद्मद्भिरवलोकयताम् ।
अल्पान्तरत्वादन्यासामवस्थानां स्वभावतः ॥

अल्पवैषम्यतोऽवस्थाभिदा न पृथगीरिताः ।
२० उदात्ता केशवासोऽङ्गमाल्यभूषासु स्नादरा ॥

शय्याभरण^{१३}संस्कारपरिवर्हसमेधिनी ।
स्थिरस्नेहा कृतज्ञा च ददात्याश्रितवत्सला ॥

१ A B मवचो । २ A B मिथः । ३ B रते । ४ A B प्रिया । ५ B वन ।
६ A प्रियं प्रोत्साहयति च । ७ C रर्षापात्रावलोकनैः । ८ C वक्तसोल्लुण्ठनं वक्ति । ९ A रुषा ।
१० B वम् । ११ B यते । १२ B ति । १३ A B वन ।

मानयन्ती च मानार्हाभित्योत्सवरताऽपि च ।

बन्धुसम्बाधमुदिता कृतज्ञा प्रियवादिनी ॥

एवमादिगुणैर्युक्तामुदात्तां परिचक्षते ।

सौन्दर्यैश्वर्यसौभाग्यविद्याभोगैरहङ्कृता ॥

५ विद्याभिजनसम्पन्ना^१न्वेन्धूनप्यवमन्यते ।

गर्वाभिमानभरिता मायाच्छन्नपरायणा ॥

आत्मकुक्षिम्भरा घोरा सोद्धता परिकीर्तिता^२ ।

सुखिनी नित्यसन्तुष्टा सत्सं^३मानावमानयोः^४ ॥

^५अनस्युरहंमानहीना विगतमत्सरा ।

१० उपकारपरा नित्यमपकारपरेऽवपि ॥

उपाचरति बन्धून् या^६ सा शान्तेति च कथ्यते ।

^७रूपयौवनसम्पन्ना सखीकेलिकृतोद्यमा ॥

वासोऽङ्गरागमाल्यर्तुवैलाशौलसरिप्रिया ।

^८संभोगरसिका हेलाभावहावसमेधिता ॥

१५ कलाशिल्पविशालाढ्या^९ ललिता परिकीर्तिता ।

खण्डिता विप्रलब्धा च तथा वासकसज्जिका ॥

स्वाधीनभर्तृका चैव कलहान्तरितापि च ।

विरहोत्कण्ठिता चैव तथा प्रोषितभर्तृका ॥

तथाऽभिसारिकेत्यष्टावस्था नायिकाश्रिताः ।

२० अतीत्य समर्थं यस्या व्यासङ्गादन्यतः पतिः ॥

भोगाङ्गलक्षितः प्रातरेति चेत्सा हि^{१०} खण्डिता ।

विभेति चिन्तयति च तूष्णीं ध्यायति ताम्यति ॥

1 A B नत्र । 2 A B read four lines here ददाति याचमानेभ्यः कृतज्ञा-
श्रितवत्सला । मानयन्ती च मानार्हान् नित्योत्सवरतापि च । बन्धुसम्बाधमुदिता कृतज्ञा प्रियवादिनी ।
एवमादिगुणैर्युक्तामुदात्तां परिचक्षते । 3 A सा सा । 4 C परोपकृतितत्पग । 5 C omits two
lines । 6 A B गम्यानुपचरत्येव । 7 C omits two lines । 8 A B omit this
line । 9 A कामभोगैरसिका । 10 C त्स्वैव ।

खिद्यति भ्राम्यति मुहुर्दीर्घं श्वसिति रोदिति ।

मुहुर्विलपतीत्येते विकाराः खण्डितागताः ॥

प्रागुक्ता एव भावाः स्युस्सा^१पराधप्रियागमे ।

समर्थं चापि^२ सङ्केतं दत्त्वा प्रेष्य च^३ दूतिकाम् ॥

५ अनागतश्चेद्व्यासङ्गाद्विप्रलब्धा तु सा स्मृता ।

चिन्तानिश्वासखेदाश्च हृत्तापो मूर्च्छनं मुहुः ॥

प्रलापो जागरः काश्यं विप्रलब्धासु विक्रियाः ।

भोगोपकरणैः सर्वैः सज्जिते वासवेदमनि ॥

आस्तीर्य भोगशयनं शयनं केलिनिद्रयोः ।

१० प्रतीक्षते या पर्यङ्के प्रियागममलङ्कृता ॥

सेयं वासकसज्जेति कथिता कविपुङ्गवैः ।

सखीविनोदः सम्भोगमनोरथविचिन्तनम् ॥

^५हृल्लेखः श्वसितं दूतीप्रत्यागमनचिन्तनम् ।

इति वासकसज्जाया विक्रियाः कथिता बुधैः ॥

१५ यस्या रतिरसा^६स्वादमुदितो दयितः सदा ।

सदैवास्ते तथा साकमेषा स्वाधीनभर्तृका ॥

उद्यानसलिलक्रीडाकुसुमापचयक्रिया ।

आपानकेलिः शक्रार्चा वसन्तमदनोत्सवाः ॥

स्वाधीनभर्तृकायाः स्युर्विलासाश्चैवमादयः ।

२० कृतापराधं प्रेषांसं प्रसाधनपरं मुहुः ॥

सखीसमक्षं प्रणतमीर्ष्याक्रोधादपास्य या ।

पश्चात्तापेन तपति कलहान्तरिता तु सा ॥

1 C स्सा । 2 B याति । 3 B क्ष्य च । 4 C केलि । 5 B omits this line.
6 C इका । 7 A कथितो ।

हृदाहः सम्भ्रमो मोहः संज्ञा निश्वसितं ज्वरः ।
मुहुःसुहृर्विलापोऽपि^१ द्वेषः सर्वत्र वस्तुषु ॥

कलहान्तरितायाः स्युरेवमाद्याश्च विक्रियाः ।
उचिते वा स्वयं दत्ते समये प्रोषितः पतिः ॥

५ नैति व्यासङ्गतो यस्याः सा तु प्रोषितभर्तृका ।
मालिन्यं जागरः काश्चिं निमित्तादिपरीक्षणम् ॥
अङ्गसादश्च चिन्ता च^२ जाड्यं शय्यारतिस्सदा ।
एवं प्रोषितनाथाया विक्रियाः कथिता बुधैः ॥

उचितेऽहनि सम्प्राप्ते^३ नैति केनापि हेतुना ।

१० यस्याः पतिः सा विदग्धैर्विहोत्कण्ठिता स्मृता ॥

विषयस्यापरिच्छित्तिरङ्गसाद^४श्च वेपथुः ।
अनुभूतस्मृतिद्वेषो हृत्तापो बाष्पनिर्गमः ॥

दूतीसख्यादिविस्त्रम्भः स्वीयावस्थाप्रदर्शनम् ।
विरहोत्कण्ठितायाः स्युरेवं भावा विकारजाः ॥

१५ रूपयौवनसम्पन्ना कुलभोगधनाधिका^५ ।
वासोऽङ्गरागमाल्यर्तु वन्दनेन्दुदयादिभिः ॥

उद्दीप्यमानपञ्चेषुपञ्चबाणव्रणार्दिता^६ ।

याऽभिसारयते कान्तं सा भवेदभिसारिका ॥

बिलीना स्वेषु गात्रेषु निशब्दपदसञ्चरा ।

२० पञ्चान्निर्वर्तितपदा शङ्कमाना पदे पदे ॥

प्रभूतवेपथुमती स्वेदोदसनपिताङ्गका ।

शादूलदर्शनत्रस्तं हरिणीशाववीक्षणा ॥

1 B मुहुः प्रलापो । C मुहुर्विलापो जागरणम् । 2 B C मोहश्च । 3 B तो विप्रवासीयो ।
4 C दाह । 5 B सम्भ्रिता । 6 C प्रणोदिता । 7 A B राङ्गि । 8 B स्नेह ।

ज्योत्स्नीतमस्विनीयानयोग्यवेषविभूषिता ।
नीलीकुसुम्भमञ्जिष्ठारागैः पद्मोत्तरीयकैः ॥

अवकुण्ठितसर्वाङ्गी शनैर्याति पराङ्गना ।
आविस्मरस्मितमुखी मदारुणबिलोचना ॥

५ स्नातानुलिससर्वाङ्गी नानाभरणभूषिता ।
हर्षोदञ्चितरोमाश्चव्याजाङ्कुरितमन्मथा ॥

भृता परिजनैः स्फीतभोगोपकरणोज्ज्वलैः ।
नितम्बालम्बिरशनास्वनोद्भूतमनोभवा ॥

चरणाम्भोरुहरणन्मणिमञ्जीरमन्थरा ।

१० एवं प्रीताऽभिसरति वेदया वैशिकनायकम् ॥

विस्त्रस्तबाहुविक्षेपखंसद्ध^३म्मिल्लमालिका ।
व्याविद्धगतिसञ्चारश्लथमानांशुकाञ्चला ॥

प्रस्फुरद्भ्रुविलासश्रीः^४विभ्रमोत्फुल्ललोचना ।

अविरामादराभ्या^५समदस्खलितजल्पिता ॥

१५ प्रेष्याभियाति^६चेटीभिः प्रियमत्यन्तगर्विता ।
सुप्ते पराङ्गना तस्मिन् पार्श्वे तिष्ठति निञ्चला ॥

अलङ्करोति निभृतं शीतैर्माल्यानुलेपनैः ।
^७प्रबोधयति भावज्ञा^८ भावांस्तस्य प्रतीक्षते ॥

वेदयाऽतिमृदुभिः स्पर्शैः तत्केशोल्लेखनादिभिः ।

२० प्रबोधयति तद्बोधे प्रणयात्कुप्यति क्षणम् ॥

प्रेष्याक्ष्युन्मीलनैर्वस्त्रव्यजनैः पादमर्दनैः ।

प्रबोध्य निर्भर्त्सयति नासाभङ्गपुरस्सरम् ॥

1 B भविस्ते । 2 A नाशनम् । 3 C स्रस्त । 4 A B साऽपि । 5 A विरम्भा । B मद्दि-
रम्भा । 6 B निर्वा । 7 A मर्ष पार्श्वेति । 8 C omits four lines । 9 B गानाम् ।

'चेष्टितान्येवमादीनि भवन्त्यासां पृथक्पृथक् ।
स्नेहोत्सिक्तैः कुलीनैश्च गुणिभिः काम्यते च या ॥

गृह्णाति कारणद्रोषमनुनीता प्रसीदति ।
कुर्वतोऽप्यप्रियं भर्तुः प्रियमेव करोति च ॥

५ ईर्ष्यावत्यपराधेऽपि तूष्णीं वा^३ सोत्तमा भवेत् ।
स्वयं कामयते पुंसः पुरुषैर्या च काम्यते ॥

अपराद्धाऽपराधे स्यादन्वृतेऽन्वृत्तभाषिणी ।
स्निह्यन्ती स्निह्यति परमुपकर्त्र्युपकर्तरि ॥

एवमादिगुणैर्युक्ता मध्यमा सा स्मृता बुधैः ।

१० कुप्यत्यकारणे कोपं न नियच्छति याचिता ॥

अरूपं रूपवन्तं वा गुणिनं निर्गुणं च वा ।
जीर्णं वापि युवानं वा या वा कामयते मुहुः ॥

रोषेर्ष्याकलहाक्रान्ता साधमा कथ्यते बुधैः ।
सर्वासामेव नारीणामेते साधारणा गुणाः ॥

१५ स्वीयासु निभृतास्ते स्युरन्यदीयासु मध्यमाः ।
साधारणासु प्रथिता बुधैरूह्या यथारसम् ॥

इति श्रीशारदातनयाधरचिते भावप्रकाशने

शृङ्गारालम्बननायकनायिकादिस्वरूप-
निर्णयो नाम चतुर्थोऽधिकारः ॥

॥ श्रीः ॥

अथ पञ्चमोऽधिकारः ।

उक्ताश्च नायकाः सर्वे नायिकाश्च पृथक्पृथक् ।
अवस्था नायिकादीनां सहायाश्च ततस्ततः ॥

इदानीं कथ्यतेऽस्माभिः सर्वासामेव योषिताम् ।
यौवनं तस्य भेदाश्च तदवस्था विचेष्टितम् ॥

५ नायकावान्तरभिदाः शृङ्गारैकरसाश्रयाः ।
नायिकावान्तरभिदास्तत्तत्सत्त्वगुणैर्युक्ताः ॥

तासां विरक्तिं रक्तिश्च गम्यागम्येषु भावतः ।
अन्येऽपि ये प्रवक्ष्यन्ते तत्तत्कार्योपयोगिनः ॥

तत्र तत्रैव विज्ञेयास्तत्तदर्थानुषङ्गिणः ।

१० स्त्रीणां प्रायेण सर्वासां यौवनं च चतुर्विधम् ॥

प्रतियौवनमेतासां भवेद्भिन्नं विचेष्टितम् ।

आरूढरागं नयनमसमग्राहणोऽधरः ॥

स्मरस्मेरं च वदनं गण्डयोर्गर्भजं रजः ।

अङ्गमुद्भिन्नलावण्यमाविर्बदनसौरभम् ॥

१५ उन्नेदः स्तनयोः किञ्चिदविभक्ताङ्गसन्धिता ।

आभिरूप्यमकाठिन्यमङ्गानामतिमार्दवम् ॥

- एवमादिगुणावस्था प्रथमे यौवने भवेत् ।
रतिक्लेशं न सहते मृदुस्पर्शाभिलाषिणी ॥
- कृतादराङ्गसंस्कारे सखीकेलिषु लालसा ।
न हर्षश्च न शोकश्च सपत्नीदर्शनादिषु ॥
- ५ सङ्गमे बल्लभस्यापि न विरज्यति रज्यति ।
यौवने प्रथमे स्त्रीणामेवमादिविचेष्टितम् ॥
- पीनौ पयोधरौ गात्रं पूर्णावयवमन्धरम् ।
आयतं जघनं मध्यं कृशं श्रोणी समुन्नता ॥
- रोमराजिः स्फुटा निम्ना नाभिव्यक्तं बलित्रयम् ।
१० ऊरू करिकराकारौ रक्तिमा पाणिपादयोः ॥
- स्निग्धत्वमङ्गकेशेषु नयने दन्तपङ्क्तिषु ।
एवमादिगुणावस्था द्वितीये यौवने भवेत् ॥
- अपरार्धं न सहते नानुनीता प्रसीदति ।
ईर्ष्यति प्रणयकुडा प्रतिपक्षाभ्यसूयिनी ॥
- १५ साभिप्रायाः सखीः स्निह्यन्त्यासान् क्रुध्यति बान्धवान्
गृह्णाति मानं सुदृढमिच्छत्यनुनयानपि ॥
- रतिकेलिष्वनिभृता गर्विता चेष्टते रहः ।
द्वितीये यौवने प्रायः स्त्रीणामेतद्विचेष्टितम् ॥
- अधरे रागमासृग्ण्यमस्निग्धत्वं च चक्षुषि^४ ।
२० छायावैगुण्यमङ्गानां खरस्पर्शित्वमेव च ॥
- ‘श्लथावयवता चापि कान्तिम्लानिः कपोलयोः ।
एवमादिगुणावस्था तृतीये यौवने भवेत् ॥

- कामतन्त्रेषु^१ वैदग्ध्यं कान्ता^२भीष्टानुकूलता ।
अनादरोऽपराधेषु प्रतिपक्षेष्वमत्सरः ॥
- कान्तस्य चापरित्यागस्तदाकर्षणकौशलम् ।
तृतीये यौवने स्त्रीणामेवमादिविचेष्टितम् ॥
- ५ श्रोणयोश्च स्तनयोरुर्वोः जघनेऽधरगण्डयोः ।
निर्मासता जर्जरता विलम्बितकपोलता ॥
- एवमादिगुणावस्था चतुर्थे यौवने भवेत् ।
अशक्तता चातुत्साहो रतिव्यायामकेलिषु ॥
- प्रतिपक्षानुकूल्यश्च कान्तैरपि सहा^३सनम् ।
१० चतुर्थे यौवने स्त्रीणामेवमादिविचेष्टितम् ॥
- आरभ्य षोडशाद्वर्षाद्वात्रिंशद्द्वत्सरावधि ।
यौवनं पुरुषाणां तु तथा यौवनचेष्टितम् ॥
- साधारण्येन सर्वेषामेकरूपमिति स्मृतम् ।
तदेव सम्पत्प्रकृतिगुणादिपरिवर्धितम् ॥
- १५ तत्तद्विशेषतस्तेषु विशिष्टमिष दृश्यते ।
महोदयो^५ महाभागः कृतज्ञो रूपवान्युवा ॥
- मानी सुशीलः सुभगो विदग्धो वंशवानभीः^६ ।
अल्पनिद्रो मधुरवागभिगम्यो भवेत्स्त्रिया^७ ॥
- विज्ञानरूपसम्पन्ना रूपयौवनशालिनी ।
२० देशकालविभागज्ञा कलाशिल्पविचक्षणता ॥
- कार्याकार्यविशेषज्ञा भावज्ञा विनयान्विता ।
व्रीडावती क्षमायुक्ता लोकयात्रानुवर्तिनी ॥

- एवभादिगुणैर्युक्ता पुंसां गम्यैव नायिका ।
शास्त्रविच्छीलसम्पन्नो रूपवान्प्रियदर्शनः ॥
- विक्रान्तो धृतिमांश्वैव वयोवेषकु'लान्वितः ।
सुरभिर्मधुरस्स्यागी सहिष्णुरविकल्पनः ॥
- ५ अशङ्कितः प्रियाभाषी चतुरः सुभगश्शुचिः ।
कामोपचारकुशलो दक्षिणो देशकालवित् ॥
- अदीनवाक्यः प्रिय'वाग्वाग्मी दक्षः प्रियंवदः ।
अलुब्धः सुखभोगी^३ च श्रद्धानो दृढव्रतः ॥
- गम्यासु चाप्यविस्रम्भी मानी चेति हि वैशिकः ।
१० विशेषयेत्कलाः सर्वाः यस्मात्तस्मात्तु वैशिकः ॥
- वेद्योपचारतो वापि वैशिकः परिकीर्तितः ।
उत्तमो मध्यमश्चेति कनिष्ठश्चेति स त्रिधा ॥
- अवशोऽपि हि कामस्य वशं यातीव दृश्यते ।
असङ्गोऽपि स्वभावेन सक्तवच्चेष्टते मुहुः ॥
- १५ त्यागी स्वभावमधुरः समदुःखसुखः शुचिः ।
कामतन्त्रेषु निपुणः क्रुद्धानुनयकोविदः ॥
- स्फुरितेऽनादरे^४ किञ्चिद्दयिताया विरज्यति ।
उपचारपरोऽप्येष उत्तमः कथ्यते बुधैः ॥
- व्यलीकमात्रे दृष्टेऽस्या न कुप्यति न रज्यति ।
२० ददाति काले काले च वसनादीनि^५ भावतः ॥
- सर्वाथैरपि मध्यस्थतथै^६वोपचरन्पुनः ।
दृष्टे दोषे विरज्येत स भवेन्मध्यमः पुमान् ॥

- कामतन्त्रेषु निर्लज्जः कर्कशो रतिकेलिषु ।
अविज्ञातभयामर्षः कृत्याकृत्यविमूढधीः ॥
- मूर्खः प्रसक्तभावश्च विरक्तायामपि स्त्रियाम् ।
मित्रैर्निवार्यमाणोऽपि पारुष्यं प्रापितोऽपि च ॥
- ५ अन्यस्नेहपरावृत्तां संयुक्तरम'णामपि ।
स्त्रियं कामयते यस्तु सोऽधमः परिकीर्तितः ॥
- प्रणयी दयितः कान्तो नाथः स्वामी प्रियः सुहृत् ।
नन्दनो जीवितेश्च सुभगो रुचिरस्तथा ॥
- इत्थं नायकसंज्ञाः स्युः स्त्रीभिः प्रीतिप्रयोजिताः ।
१० प्रसादयन्सखीमध्ये शैलोलयानवनादिषु ॥
- मिथ्यारुवा कलुषितां प्रणयी स निगद्यते ।
वासोऽङ्गरागमाल्याद्यैः हृद्यैः^२ प्रेयसीं रहः ॥
- प्रसादयन्प्रीणयति दयितः सोऽभिधीयते ।
कथाभिः कमनीयाभिः काम्यैर्भोगैः^३ च सर्वदा ॥
- १५ उपचारैश्च रमयन्त्यः स कान्त इतीरितः ।
सामदानार्थसम्भोगैः^४ लालयन्प्रीणयन् सदा ॥
- भजते रहसि प्रीतः स नाथ इति कथ्यते ।
निवारयन्नकृत्येभ्यः कर्तव्येभ्यः प्ररोचयन् ॥
- स्वभावे स्थापयति यः स स्वामीति निगद्यते ।
२० सत्यवागार्जवरतिरुपकुर्वन्प्रियं वदन् ॥
- भजते यः स्वयं प्रीतः प्रियः स भवति स्त्रियाः ।
दुःखे विपदि^५ सम्मोहे कार्यकालात्ययेऽपि च ॥

१ A रूपवेषक । २ A स्मित । ३ A संविभागी । ४ B धरे । ५ A भावं श्रुक्ताति ।
६ A स्तमे ।

१ A संक्रान्तमर । २ A कृत्यैः B हृद्यैः । ३ C स्तैर्भोगैः । ४ A समभावार्थसम्भोगैः ।
५ A भवति ।

हितान्वेषी च हितकृद्यस्सुहृत्सोऽभिधीयते ।
 श्लाघनीयः सखीमध्ये गुणैः सौजन्यजन्मभिः ॥
 श्लाघयन्नन्दयति यः प्रियां नन्दन ईरितः ।
 भजते यः प्रियामिष्टैः शयनासनभोजनैः ॥

५ अभीष्टाभिश्च लीलाभिर्जीवितेश इतीरितः ।
 सपत्नीनखदन्तादिचिह्नं यस्य न दृश्यते ॥
 विस्मर्यमाणमानेर्ष्यः सुभगः सोऽभिधीयते ।
 भोग्येषु यत्राभिरुचिः तद्दानैरभिरोचयन् ॥

रुच्या प्रियां रमयति रुचिरः सोऽभिधीयते ।
 १० वामो विरूपो दुश्शीलो निर्लेज्जो निष्ठुरः शठः ॥
 धृष्टो दुराचार इति व्याहाराः कोपसम्भवाः ।
 वार्यते यत्र विषये यत्र चैव नियुज्यते ॥
 तत्र तत्र विपर्येति स वामः^१ परिकीर्तितः ॥
 नखदन्तव्रणैरङ्गैः सरसैः शिथिलीकृतः ।

१५ विपरीतकथोऽमानि^२ विरूप इति संज्ञितः ।
 असहिष्णुतया क्रुद्धो वाच्यावाच्यं न वेत्ति यः ॥
 न वेत्ति देशकालौ च स दुश्शील इति स्मृतः ।
 परुषैरवमानैश्च वार्यमाणो मुहुर्मुहुः ॥

सापराधोऽपि यो गच्छेत्स निर्लेज्ज इतीरितः ।
 २० कृतापराधोऽपि मुहुः प्रसादनपराङ्मुखः ॥
 रिरंसति बलात्कारैः स निष्ठुर इतीरितः ।
 पुरः प्रियं वदन् सम्यगपरत्रापियं वदन् ॥

1 A सभा । 2 C omits four lines । 3 A चार । 4 B इ । 5 B सोऽवमः ।
 6 B का ।

अर्थान्विनाशयन् गूढं स शठः परिपठ्यते ।
 दृष्टऽपराधे शपथैः नास्तीति बहुशो वदन् ॥
 सचिह्नः सन्निधत्से यः स धृष्ट इति कथ्यते ।
 दोषेत्त्वविद्यमानेऽपि योऽविमृश्य समाचरन् ॥

५ ताडनं बन्धनं वापि दुराचार इतीरितः ।
 इत्थं नायकभेदास्तु भारतेन प्रदर्शिताः ॥
 नायिकानां च सर्वासां सस्वमत्राभिधीयते ।
 धर्मादर्थोऽर्थतः कामः कामात्सुखफलोदयः ॥
 सुखस्य^१ मूलं प्रमदास्तासु सम्भोग इष्यते ।
 १० नानाशीलाश्च ताः सर्वाः स्वं स्वं^२ सस्वं समाश्रिताः ॥

उपसृष्टा यथाशीलं तृप्ता विदधते रतिम् ।
 देवदानवगन्धर्वयक्षरक्षःपतत्रिणां ॥
 पिशाचनागव्यालानां नरवानरहस्तिनाम् ।
 मृगमीनोष्ट्रमकरखरमुकरवाजिनाम् ॥

१५ महिषाजगवादीनां तुल्यशीलाः स्त्रियः स्मृताः ।
 प्रत्यङ्गोपाङ्गयोरङ्गे स्नेग्ध्यमारोग्यमार्जवम् ॥

चिराग्निमेधोः^३ दानेच्छा सङ्कीर्ताभिरतिर्मुहुः ॥
 स्वेदाल्पत्वं रतेस्साम्यं भावज्ञानं कृतज्ञता ।

यस्याः स्थिराणि सा योषिद्देवशीलेति कथ्यते ॥
 २० स्थिरक्रोधा शठाऽधर्मरता निष्ठुरभाषिणी ।
 मद्यमांसप्रिया लुब्धा चपला^४ कलहप्रिया ।
 ईर्ष्यावती चलरुनेहा दैत्यशीलेति कथ्यते ॥

1 A B धने । 2 A काम । 3 A नामा । 4 B स्वैर्ध । 5 A र निमेधो । 6 C क्रोधना ।

स्निग्धस्वक्लेशनयना नखदन्तक्षतिप्रिया ।
आरामभोग्या मृद्वी च स्मितपूर्वाभिभाषिणी ॥
तन्वी सङ्गीतसंसृष्टा मन्दापत्या रतिप्रिया ।
गन्धर्वशीला विज्ञेया पुष्पशय्याभिलाषिणी ॥

५ स्वल्पविस्वेदकणिका मद्यगन्धामिषप्रिया ।
चिरविस्मृतदृष्टेषु कृतज्ञत्वात्प्रियंवदा ॥

अदीर्घशायिनी मेधाविनी यक्षाङ्गना स्मृता ।
बृहदायतसर्वाङ्गी रूक्षविस्तीर्णलोचना ॥

खररोमा दिवास्वप्ननियताऽप्युच्चभाषिणी ।

१० नखदन्तक्षतकरी क्रोधेष्याकलहप्रिया ॥

निशाविहारशीला च या सा राक्षसशीलिनी ।
व्यावृत्तास्या शीघ्रगतिः क्षीरोद्यानफलप्रिया ॥

नैकत्र नियता तीक्ष्णा चपला बहुभाषिणी ।
पतत्रिशीला विज्ञेया प्रतिपत्तिपराद्मुखी ॥

१५ न्यूनाधिकक्षिदन्तोष्ठकर्णस्तननखाङ्गुलिः ।
रोमशाङ्गी महारावा सुरते कुत्सितक्रिया ॥

बालोद्वेगकरी रात्रिचारिण्यनृतभाषिणी ।
पिशाचशीला विज्ञेया मद्यसांसबलिप्रिया ॥

मानावमानरहिता रूक्षत्वकटुकस्वना ।

२० विशालाक्षी शठा घृष्टा व्यालशीलेति कथ्यते ॥

निद्रालुः कोपना तिर्यग्गतिस्ताम्रविलोचना ।
गन्धाभिलाषिणी तीक्ष्णनासोप्रदशना चला ॥

नागशीलेति विज्ञेया सदा श्वसनशालिनी ।
ऋज्वी सुहृत्प्रिया देवगुरुभक्ता क्षमान्विता ॥
उपचारपरा नित्यमहङ्कारविवाजिता ।
सुशीला मर्त्यशीला स्याद्गन्धमात्परतिप्रिया ॥

५ अल्पगात्रा फलारामप्रिया पिङ्गलरोमहृक् ।
प्रसह्य फलशीला च तीक्ष्णा च चपला तथा ॥

शीघ्रकोपप्रसादा च कपिशीलेति कथ्यते ।
मन्दायतगतिर्मेन्दवेष्टाऽन्यशनलालसा ॥

दीर्घरोषप्रसादा च हस्तिशीलेति कथ्यते ।

१० शीघ्रगा चपला भीरुर्गीतवाद्यरतिप्रिया ॥

चलविस्तीर्णनयना कोपना विरहासहा ।
मृगशीलेति विज्ञेया वनशय्यासनप्रिया ॥

बहुभृत्यवती दूरगामिनी सलिलप्रिया ।
दीर्घगात्री दुराचारा मत्स्यशीलाऽनिमेषिणी ॥

१५ दीर्घोन्नततरंग्रीवा लम्बोष्ठी निष्ठुरस्वना ।
'कटु'म्ललवणप्रीता भवेदुष्टी वनप्रिया ॥

स्थूलशीर्षाञ्चितग्रीवा दारितास्या महास्वना ।
ज्ञेया मकरसत्त्वेति सर्वैर्मत्स्यगुणैर्युता ॥

स्थूलजिह्वोष्ठदशना रूक्षत्वकटुभाषिणी ।

२० रतिप्रिया सदा हृष्टा खरशीलेति कथ्यते ॥

सपत्नीद्वेषिणी रुष्टा बहुपत्या दरीरता ।
दीर्घास्या पिङ्गदग्रीवा सौकरं शीलमाश्रिता ॥

1 A रक्त । 2 A व । 3 A चारा । 4 A प्रतशीला च । 5 A हृ । 6 C स्वात् ।
शीलिभ्यः । 7 B पतलि । 8 C रति । 9 A ह्य ।

1 A कर । 2 A B omit three lines । 3 B चर्माङ्गु । 4 B यक्षी । C स्त्वली ।
5 B प्रियाः । 6 AB omit two lines । 7 B ड्वी । 8 A रूक्षा ।

- विभक्तपाश्वोरुक्टीस्तनश्रोणिशिरोधरा ।
दानशीला ऋजुस्थूलकेशा मधुरभाषिणी ॥
- कोपना रतिलोला च हृद्यशीलेति कथ्यते ।
स्थूलदन्ता पृथुश्रोणिः खररोमारुणेक्षणा ॥
- ५ अभीरुन्नतास्या च लोकद्विष्टा रतिप्रिया ।
सलिलारण्यरसिका माहिषं शीलमाश्रिता ॥
- कृशा तरलदृक्सूक्ष्मरोमा तनुभुजान्तरा ।
शीतभीरुर्जलोद्विग्ना बह्वपत्या वनप्रिया ॥
- ऊष्मलाङ्गी सञ्चरिष्णुरजशीलेति कथ्यते ।
१० पृथुपीनोन्नतश्रोणिस्तनुजङ्घा सुहृत्प्रिया ॥
- पितृदेवार्चनरता दृढारम्भा प्रजाहिता ।
स्थिरा परिक्लेशसहा गवां सत्त्वं समाश्रिता ॥
- एवं प्रदर्शितं शीलं स्त्रीणां भरतवर्त्मना ।
विज्ञाय च यथासत्त्वमुपसर्पेत्ततो बुधः ॥
- १५ उपचारो यथासत्त्वं स्त्रीणां भ्रमलोऽपि हर्षदः ।
महानप्यतथायुक्तो नैव तुष्टिकरो भवेत् ॥
- वासोऽङ्गरागाभरणमालाशय्यासनादिषु ।
यत्र यत्र स्पृहा तत्तद्देशकालानुकूलतः ॥
- अत्यादरेण सत्कार उपचार इतीरितः ।
२० अतो रतिविष्टुक्त्यर्थं स्त्रीषु शीलानुकूलतः ॥
- यथानुकूलं पुरुषैरुपचारो विधीयताम् ।
उपचारस्त्रिधा^१ वेद्याकुलजाऽन्याविभागतः ॥

- नानाबीजोद्भवः कामो यूनोः सर्वत्र दृश्यते ।
तत्तदालम्बनगुणैरुत्तमो मध्यमोऽधमः ॥
- वासोऽङ्गरागाभरणमालाशय्यासनादयः ।
साधारणाः कुलीनानां वेद्यादीनाञ्च योषिताम् ॥
- ५ कुलाङ्गनोपचारस्तु सत्यार्जवपुरस्सरः ।
अवस्थादेशकालादिप्रधानोऽन्यास्तु दृश्यते ॥
- अर्थितानपराधादिप्रधानो गणिकाश्रयः ।
यत्र कामसमुत्पत्तिस्तत्र रक्तिं विरक्तताम् ॥
- लक्ष्ये लक्ष्येणैस्तैस्तैरन्योन्यं स्त्री पुमानपि ।
१० रक्ता चेत्प्रथमं योषिदनुरक्तो भवेत्पुमान् ॥
- एष स्वभावसुभगः सम्भोगः स्यात्स उत्तमः ।
अथ चेदेककालीना यूनोरन्योन्यरक्तिमा ॥
- एष सम्भोगलीला स्यात्स कामो मध्यमः स्मृतः ।
एकत्रैवानुरक्तिश्चेद्यूनोर्हास्यः स चाधमः ॥
- १५ रागापरागचिह्नानि योषितां लक्ष्येदतः ।
स्त्रियो जातानुरागाया नायके लक्षणान्विते ॥
- कुलीनायाः प्रथमतो दूरे रोमोद्गमो भवेत् ।
स्निग्धश्च मसृणं^१ चक्षुरधरः स्पन्दते स्फुटम् ॥
- स्मितोत्तरञ्च वचनं श्वेदोदञ्च कपोलयोः ।
२० ऊर्ध्वोः सम्पीडनं चाङ्गे बाहुस्वस्तिकबन्धनम् ॥
- आलिङ्गनं मुहुः सख्यास्तदङ्गेऽङ्गससर्पणम् ।
नीर्षी विस्मय नहनं वेपथुस्तत्पथस्थितिः ॥

वचने वचनं तूष्णीं धीक्षणेऽप्यनवेक्षणम् ।
इत्यादिभावैर्भावज्ञो रक्तां विद्यात्कुलाङ्गनाम् ॥

कर्णकण्डूयनं नाभेरूर्ध्वोः किञ्चित्प्रकाशनम् ।
विमर्दनञ्च स्तनयोर्नीवीविलंसनं मुहुः ॥

५ अन्यापदेशकथनमन्थैः सस्मितभाषणम् ।
विलोकनञ्च समीलमङ्गुष्ठाग्रविलेखनम् ॥

नखनिस्तोदनं केलिः सखीनिर्भर्त्सनं मृषा ।
पदान्तरे स्थितिर्व्याजादञ्जलिर्देवताच्छलात् ॥

भावैरित्यादिभिर्वैभ्यामनुरक्तां विभावयेत् ।

१० दृष्टे दृशोर्विकासश्च माधुर्यं भाषणेऽन्यतः ॥

प्रसादो वदने हर्षः सम्भ्रमस्तस्य दर्शने ।
अदर्शने च मूर्च्छा च तत्सत्कारेषु कौतुकम् ॥

स्वभर्तुः प्रमुखे तस्य स्मरणं सुरतादिषु ।
प्रेषणं भोग्यवस्तूनां समाजे तस्य गर्हणम् ॥

१५ सर्वत्र तस्य वाक्यस्य प्रीतिपूर्वं परिग्रहः ।
मदम्ब नाथ मन्नाथेत्येवं बालोपलालनम् ॥

भावैरेवंविधैरन्यां लक्षयेन्मदनानुरामम् ।
ये भावा रागचिह्नानि^३ स्त्रीणामुक्ताः पृथक्पृथक् ॥

साधारणास्ते सर्वासां स्त्रीणामित्याह मारुतिः ।

२० एवं भावाऽन्यरीक्ष्यैव रक्ताश्चेदनुरञ्जयेत् ॥

नायकेष्वनुरक्तेषु रतिं पुष्यन्ति घोषितः ।

आभ्यन्तरोपचारस्तु रक्तायाः कथ्यतेऽधुना ॥

1 C विनिर्दिशेत् । 2 C reads दृशोर्विकासो माधुर्यं भाषणेन तदन्यतः । 3 C नाम् ।
4 C मुहुः ।

रक्ता विविक्तवसतिं प्रियेण सह वाञ्छति ।
शुणान् सखीनामाख्यातिं स्वचनं प्रददाति च ॥

सम्पूजयति मित्राणि द्वेष्टि शत्रुजनं तथा ।
समागमं प्रार्थयते दृष्ट्वा हृष्यति ऋषिकम् ॥

५ तुष्यत्यस्य वचोभङ्गया सस्नेहश्च निरीक्षते ।
सुप्ते च पश्चात्स्वपिति पुरुषत्यनभिमुखिभता ॥

प्रियेणालिङ्गयत्यङ्गं गाढमालिङ्गति प्रियम् ।
स्वयमारभते स्वैरं स्नानादिषु^१ च कर्मसु ॥

प्रथमं चेष्टते स्वैरं बाह्ये चाभ्यन्तरे रते ।

१० न विश्लेषयते गात्रमाश्लिष्टा च कदाचन ॥

तेनैव भोग्यवस्तूनि भुङ्क्तेऽन्यग्राहृतान्यपि ।
रतिकेलिष्वनिभृता स्वदते स्विद्यति क्षणम् ॥

न दृष्टिमन्यतो घत्ते न शृणोति बहिः क्वचित् ।
न चिन्तयत्यात्मनीनं किञ्चिदन्यत्रियं विना ॥

१५ रोमाञ्चति प्रियंस्पर्शं मुह्यति स्विद्यति श्वसेत् ।
एवं रक्तासमुत्थाः स्युरूपचाराः प्रियं प्रति ॥

विरक्तानां तु लिङ्गानि कथ्यन्ते यानि कानिचित् ।
निष्ठीवनं दृष्टमात्रे सद्यो वक्त्रावकुण्ठनम् ॥

गूढावस्थानमन्यार्थपारवश्यमनादरः ।

२० अदे^२शकालगमनमाह्वाने कालयापनम् ॥

प्रेषितस्याध्यनादानं गन्धमाल्यादिवस्तुनः ।

आर्त्तस्यानादरः क्षेपो भूमौ वा दानमन्यतः ॥

1 C कुलादिषु । 2 A अः प्रियसं । 3 A कस्य । 4 A भावे । 5 A प्रो ।

- अङ्गसादप्रकथनं दृतादीनामनुत्तरम् ।
एवमादीनि चिह्नानि दूरस्थानां तु योषिताम् ॥
- आसन्ना दूरमध्यास्ते कथामन्यां ब्रवीति च ।
पृष्ठा यथायथं ब्रूते चुम्बिताऽऽस्यं^२ प्रमार्जति ॥
- ५ अनिष्टाश्च कथां ब्रूते प्रियमुक्ताऽपि कुप्यति ।
न च चक्षुर्देदात्यस्य न चैनमभिनन्दति ॥
- श्रोते पुरः^३ शाययति पुनर्निद्राति तत्क्षणम् ।
प्रबोधिता यापयति कालं रन्तुं न चाञ्छति ॥
- स्पृष्टा सङ्कोचयत्यङ्गं निमीलयति लोचने ।
१० न स्नाति नालङ्कुरुते न भोगे कुरुते स्पृहाम् ॥
- विमर्दयति हस्ताभ्यां नेत्रे व्याजृम्भते मुहुः ।
विजृम्भते परावृत्त्य निष्ठीवति मुहुस्सदा ॥
- प्रद्वेष्टि तस्य मित्राणि ब्रवीति कृतशासना^५ ।
रुष्टा परिवदत्येनं स्वात्मन्यङ्गानि^६ गृह्णते ॥
- १५ कथाप्रसङ्गेनान्येन सुरते भावविस्मृतिः ।
गृहकृत्यापदेशेन कुरुते च गतागतम् ॥
- नीवीत्पर्शो सहल्लेखमपक्षिपति तत्करम् ।
पराङ्मुखी वा शयिता^८ व्याध्यादिव्यपदेशतः ॥
- एवं विरक्ताचिह्नानि दृष्ट्वा तां तत्क्षणात् त्यजेत् ।
२० विरक्तिचिह्नेनैकेन विरज्येतोत्तमः पुमान् ॥
- रागापरागचिह्नानां सङ्करे तामु^९वाचरेत् ।
चिह्नानि गन्तुकामानां कथ्यन्ते ह्या^{१०}नुषङ्गिकम् ॥

- अनासनवच प्रथमं चालनं चासनस्य च ।
अर्धासनेनावस्थानं पार्श्वोत्पार्श्वेऽङ्गचालनम् ॥
- विजृम्भणश्च बहुशो मुहुर्द्वारनिरीक्षणम् ।
प्रसार्याङ्गञ्चनं पादवाहोत्कटिकासनम् ॥
- ५ गात्रभङ्गोऽङ्गुलिस्कोटो बहिर्वातीव^१कर्णनम् ।
एतानि गन्तुकामानां चिह्नानित्युपलक्षयेत् ॥
- विरक्तिहेतवो यूनोर्बहवः स्युः परस्परम् ।
कार्थ्यं व्याधिश्च शोकश्च पारुष्यं रूपसंक्षयः ॥
- दोषापवादश्रवणान्म^२तिलोपो व्यतिक्रमः ।
१० अदेशकालागमनमपकारो बहिर्मुहुः ॥
- इत्यादिभिर्विरक्तानां न कदाचन सङ्गतिः ।
मानादिजा विरक्तिर्पा हृद्यानुनयसंश्रया ॥
- अन्योन्यरक्ततां भूयः पुष्यत्येव रतिं शुभाम् ।
उक्तानां रागचिह्नानां कथ्यन्तेऽत्र विभावनाः ॥
- १५ कर्ण^३कण्ठयनव्याजाद्गुणद्वयस्य शुभाङ्गिरम् ।
केशसंयमनाद्गर्तुः शिरोलालनसूचनम् ॥
- नाभिप्रदर्शनादात्मसौभाग्यप्रकटीक्रिया ।
स्तनसंमर्दनेनैव गाढालिङ्गनसूचनम् ॥
- अधरस्पर्शनेनैव चुम्बनाद्यभिलाषितम् ।
२० कटाक्षैर्ही^४सगर्भैश्च सम्भोगौत्सुक्यभावनम् ॥
- नूपुरध्वननैः स्वस्य पुरुषापितसूचनम् ।
विजृम्भितेन सर्वाङ्गे^५ स्वसर्वाङ्गसमर्पणम् ॥

1 A भावा । 2 B ह्या । 3 A नः । 4 C रो म्वापयति लयम् । 5 A गात्रनम् ।
6 ABC स्वात्मन्यङ्गानि । 7 BC दोषेणमङ्गम् । 8 C कथेतत्त्व । 9 B तमु । 10 AB ऽस्वा ।

1 A कर्णोर्वा । 2 A र्भावर्त । 3 A दुःखसंश्र । 4 A दोषोऽपराधश्रवणम् । 5 A मुहुः ।
6 B चका । 7 C गण । 8 A B मकुडौ । 9 C तस्याङ्गे ।

अन्यापदेशकथनेस्तस्य भावपरीक्षणम् ।
अन्यैः स^१स्मितजल्पेन तद्भाषामेलनादरः ॥

सत्रीलं लोकनेनेव स्वानुकूल्यप्रकाशनम् ।
अनुत्तरप्रदानेन स्वस्वातन्त्र्यप्रकाशनम् ॥

५ सखीनिर्भर्त्सनेनैव शीघ्रसङ्गमनादरः ।
ऊरुसम्पीडनादेव हृद्याङ्गस्पन्दसूचनम् ॥

पदान्तरे स्थितेर्व्याजान्मनोविनिमयार्थिता ।
साचीकृतेनेक्षणोऽन सङ्केतगमनार्थिता ॥

तद्गालिङ्गनाशैव बाहुस्वस्तिकबन्धनात् ।

१० विस्त्रस्य नीवीनहनाद्यास^३श्लथनसूचनम् ॥

एवमाद्यासु चेष्टासु भावा ग्राह्या मनीषिभिः ।
दशोर्विकारा बहवः शृङ्गारस्योपयोगिनः ॥

भावाश्रयाः कदाचित्स्युः कदाचिद्वससंश्रयाः ।
विकृणितं विहसितं कुञ्चितं न्यञ्चिताञ्चिते ॥

१५ स्निग्धं मुग्धञ्च निष्पन्दं विस्तारि च विकसि च ।
स्तिमितं मसृणं वक्रं^५ मधुरं चाभिलाषि च ॥

स्थिरं प्रसन्नमलसं वलितं मदमन्थरम् ।
स्मेरमानन्दि साकृतं विदग्धं विह्वलं तथा ॥

निहञ्चितञ्च निभृतमुत्कण्ठितमुदञ्चितम् ।

२० सोत्सुकं सोत्कमुत्कम्पमुल्लासि च समन्मथम् ॥

महि व्याक्षेपि विक्षेपि त्रिभङ्गि व्यश्रमेव च ।

विकृष्टं विनतं स्फीतं व्यासङ्गि च विसंस्थु^६लम् ॥

1 B न्येन । 2 A omits three lines । 3 B दासः । C नं दासः । 4 A कुण्ठि ।
5 A वक्रम् । 6 A B लम् ।

विस्फारितं विलुलितं ललितञ्च तरङ्गितम् ।
कठोरं कलुषं रुक्षं कातरं चकितं चलम् ॥

कोमलं तरलं तानि प्रणयि प्रेमगर्भि च ।
सोत्प्रासं सस्पृहं ह्लादि प्रेङ्खोलं लोलमेव च ॥

५ एवमुक्ताश्चतुष्पष्टिर्विकारा वृष्टिसंश्रयाः ।
उद्धर्तितमथोद्धृत्तं विवृत्तं च विवर्तितम् ॥

स्तब्धमुत्फुल्लमुल्लोलमुधुरं विधुरं तथा ।
विश्लिष्टं निष्ठुरं शुष्कं^२ कुटिलं चदुलं तथा ॥

एते प्रायेण कथिता रौद्रस्यैवोपयोगिनः ।

१० ससम्भ्रमं जडञ्चैव सव्यग्रं सव्यथं तथा ॥

ता^३न्तमार्तं परिस्लानं तसं मलिनमेव च ।

एते प्रायेण शोकस्य विकारा दृष्टिसंश्रयाः ॥

मन्थरं बन्धुरं धीरमविक्रियमकृत्रिमम् ।
अनुलक्षणमसम्भ्रान्तमव्याजमनुपस्कृति ॥

१५ सहर्षञ्च सगर्भञ्च वीरस्यैते प्रकीर्तिताः ।
अरोचकमनुत्सेकमाविद्धं विद्धमेव च ॥

विकृष्टञ्च विनिष्क्रान्तं विनिगी^४र्णं विलोहि^५तम् ।
एते प्रायेण कथिता वीभत्से च भयानके ॥

केचित्साधारणास्तेषु भवन्त्यद्भुतहास्ययोः ।

२० एते शान्तं समाख्याताश्चत्वारश्च ततोऽधिकम् ॥

भागत्रयस्य सङ्कोचो विकासश्चरमस्य च ।

यस्या दृष्टेर्विलक्षणे तद्विकृ^६णितमुच्यते ॥

1 C तम् । 2 C रुक्षम् । 3 B का । 4 A B की । 5 A कि । B सि । 6 B की ।

- अनिमेषस्फुरत्तारं समं विहसितं विदुः ।
 पुरस्त्रिभागसङ्कोचे प्रेम्णा तत्कुञ्चितं भवेत् ॥
 पर्यायेण चलत्तारं मन्दं मन्दमथाञ्चितम् ।
 स्निग्धं तद्यस्य विषयस्तत्प्रभामिलितो भवेत् ॥
 ५ स्वभावालोकितं मुग्धं भावगर्भमपि च्छलात् ।
 निष्पन्दं तद्यदन्यत्र दृष्टिर्न स्पन्दते क्वचित् ॥
 अश्लिष्टो येन विषयस्तद्विस्तारीति कथ्यते ।
 विकासि तद्यद्विषयविशेषमवगाहते ॥
 स्वगोचरान्नात्प्येति^१ यत्तस्तिमितमुच्यते ।
 १० मसृणं तदिति ख्यातमनुरागकषायितम् ॥
 ऊर्ध्वाधोऽपाङ्गसञ्चारो यत्र तद्रक्रमुच्यते ।
 शीतलीक्रियते येन तापस्तन्मधुरं स्मृतः ॥
 अभिलाषि तदेव स्याद्याचमानमिवेक्षते ।
 तत्स्थिरं यत्तु विषये दूरेऽप्यन्तर्हिते स्थिरम्^३ ॥
 १५ तत्प्रसन्नं भवेत्सभ्रुविलासं सस्मितञ्च यत् ।
 अलसं^४ तदभीष्टार्थादीलादेर्यन्निवर्तनम् ॥
 वलितं तन्निवृत्तस्य भ्रूयस्यश्चा^५षलोकनम् ।
 व्याघूर्णमानमरुणं सुहुरामीलदन्तरा^६ ॥
 अपरिच्छिन्नविषयं मृदमन्थरभीरितम् ।
 २० स्फुरद्भ्रूपक्षमतारं यत्सस्मेर^७मिति कथ्यते ॥
 तदानन्दि सुखोन्मीलदामीलत्तारमुच्यते ।
 साकृतं तद्यत्र भावः कोऽप्यभीष्टो विभाव्यते ॥

1 AB छान्त । 2 B स्येत् । C चलति । 3 C सति । 4 A आलस्यम् । 5 A स्वयम् ।
 6 C स्म । 7 A सस्मेह । 8 B अह ।

- विदग्धं तद्यदालोके विषयाः सर्वजन्तवः ।
 अनवस्थिततारं यत्तद्विह्वलमुदाहृतम् ॥
 नासापुटस्फुरत्तारं निहञ्चितमुदाहृतम् ।
 निभृतं तद्यदाश्लिष्यत्पुटमन्तरधोमुखम् ॥
 ५ रागारुणं स्फुरद्वाष्पापाङ्गमुत्कण्ठितं विदुः ।
 अपाङ्गयोरूर्ध्वभावादालोकनमुदञ्चितम् ॥
 सोत्सुकं तद्यदालोक्य भ्रूयो भ्रूयोऽवलोकयेत्^१ ।
 दूरं धावति यत्प्रेम्णा तत्सोत्कमिति कथ्यते ॥
 उत्कमपं तद्यदुल्लोलं ताराभ्रूपक्ष्म सर्वतः ।
 १० यत्रोल्लसत्यभिप्रायस्तदुल्लासीति कथ्यते ॥
 यदर्शने विरक्तोऽपि क्षुभ्यते तत्समन्मथम् ।
 यदर्शनान्महो जन्तोः सर्वस्य महि^२ तद्भवेत् ॥
 पश्चा^३दाश्लिष्यते दूरं यदपाङ्गस्य सञ्चरः ।
 तद्वयाक्षेपि स पार्श्वे स्याद्विक्षेपीति विभाव्यते ॥
 १५ मूलमध्याग्रभागेषु भङ्गया^४ यद्विषयग्रहः ।
 तन्निभङ्गीति कथितं ऽपश्रं^५तिर्यग्दञ्चितम् ॥
 विकृष्टं तदधो वक्रापाङ्गभागापसर्पणम् ।
 विनतं तदिति ख्यातमृज्वायतमधोगतम् ॥
 उल्ल^६सत्पक्षमताराभ्रु स्फीतमित्यभिधीयते ।
 २० अन्यत्र सोत्कमन्यत्र स्थितं व्यासङ्गि^७ कथ्यते ॥
 विक्षेपणं यद्भ्रूतारापक्षमणां तद्विसंस्थुलम् ।
 आयतं विस्फुरत्तारं विस्फारितमुदाहृतम् ॥

1 A B क्य यः । 2 A B तम् । 3 B क्षा । 4 A B C संता । 5 श्रदम् ।
 6 C च्च ।

- परिक्लिष्टपुटं म्लायत्तारं विलुलितं भवेत् ।
 प्रेमाद्रं मन्दविकसत्तारं ललितमीरितम् ॥
 कल्लोल इव यत्कान्तिविच्छेदस्तत्ताराङ्गितम् ।
 कठोरं तद्यदुद्गाष्पमपि निर्वाष्पवहृढम् ॥
- ५ वर्णाविभागो निद्रादेर्यस्य तत्कलुषं विदुः ।
 तत्तद्वर्णप्रभाहीनं यत्तद्वृक्षमिति स्मृतम् ॥
 सहायान्वेषणपरं यत्तत्कातरमुच्यते ।
 मीलनोन्मीलना वृत्तिर्यत्र तच्चकितं भवेत् ॥
 वीक्षितं सर्वतोदिक्कं द्रुतं यत्तच्चलं भवेत् ।
 १० कोमलन्तु यदव्याजस्निग्धसुग्धावलोकितम् ॥
 तरलं तदिति प्राहुर्लोलत्ताराकनीनिकम् ।
 यद्विशेषानभिज्ञत्वं दृष्टे वस्तुनि तानि तत् ॥
 यत्प्रीणयति दृष्टस्य मनस्तत्प्रणयि स्मृतम् ।
 द्रवीभूतं मनो यस्य दर्शने प्रेमगर्भि तत् ॥
- १५ परौत्सुक्यं विभाव्येत यत्र सोत्प्रासमेव तत् ।
 भ्रूयोभ्रूयः स्पृहा यत्र दृष्टे तत्सस्पृहं भवेत् ॥
 लहादि तद्दृष्टमात्रे यत् शोकादिव्यपनोदनम् ।
 रातप्रत्यागतं यत्र प्रेङ्खोलं तत्प्रचक्षते ॥
 धारावाहिकसञ्चारो यस्य तल्लोलमुच्यते ।
 २० एते विकाराः शृङ्गाररसस्यैवोपयोगिनः ॥
 एतेषु केचिद्भ्रूयन्ते प्रायेणाद्भुतहास्ययोः ।
 उद्धर्तितं तद्विज्ञेयं भ्रुवोरूर्ध्वं प्रकल्पनम्^३ ॥

१ B C यद्वा । D निष्पिष्ट । २ C मानि । ३ B ध्वं प्रकल्पनम् ।

- विष्टतोर्ध्वपुटान्तस्थतारमुद्धृतमुच्यते ।
 उद्धृतान्तःपुटाक्षिसतारं यत्तद्विवर्तितम् ॥
 निष्पन्दमानपक्षमाग्रताराधु स्तब्धं मुच्यते ।
 स्फुरद्विश्लिष्टपक्षमाग्रतारमुत्फुल्लमुच्यते ॥
- ५ ऊर्ध्वीकृतोल्लसत्तारमुल्लोलमिति कथ्यते ।
 उद्धुरं विषयग्रासबद्धसुदाहृतम् ॥
 विश्लिष्टं शून्यविषयप्रवृत्तं क्रोधवेगतः ।
 निष्ठुरं पुटयोरन्तस्तारयोर्लेटनं मुहुः ॥
 अन्तःप्रौढाग्निसंशुष्यत्प्रभं^१ शुष्कमुदाहृतम् ।
 १० प्रकटभ्रुकुटीदृष्टिर्यत्र तत्कुटिलं भवेत् ॥
 चटुलं तद्यदन्यत्र दुष्प्रेक्षं रक्षभावतः ।
 अनवस्थितिरिकत्र यत्र तत्स्यात् ससम्भ्रमम् ॥
 सञ्चारशून्यं दौर्बल्याद्यत्तज्जडमितीरितम् ।
 विषयालोकनव्यग्रं सव्यग्रमिति कीर्तितम् ॥
- १५ व्यथते विषयं द्रष्टुं यत्तत्सव्यग्रमुच्यते ।
 शुष्यद्भ्रूपुटपक्षमाग्रं यत्तान्तं तत्समीरितम् ॥
 शून्यालोकनमार्तिं स्यान्म्लानं म्लायत्कनीनिकम् ।
 निपतद्भ्रूपुटं शुष्यत्प्रभं तत्समुदाहृतम् ॥
 यदश्रुलुलितालोकं मलिनं तदुदाहृतम् ।
 २० मन्थरं तत्समाख्यातं यावच्छ्रुति विकस्वरम् ॥
 तदेव बन्धुरं ख्यातं किञ्चिदुत्फुल्लतारकम् ।
 स्फुरत्प्रभावं गम्भीरं धीरमित्युच्यते बुधैः ॥

१ A B त्त । २ B स्तब्ध । ३ A द्वे । ४ A B न्यं तदुत्प्रेक्षम् । ५ A दानमय ।
 B म्लानमपि ।

- अनिश्चलं यच्छस्त्रास्त्रघातेऽपि तद्विक्रियम् ।
स्वभावालोकितं यत्र तदकृत्रिममुच्यते ॥
- अधिकारि विकारस्य हेतौ यत्तदनुत्पन्नम् ।
गृह्यते येन सूक्ष्मार्थस्तदसम्भ्रान्तमुच्यते ॥
- ५ अव्याजं तदिति प्राहुर्यदच्छलविलोकनम् ।
प्रौढरागारुणापाङ्गं यत्स्यात्तदनुपस्कृति ॥
- भाषमाणमिवाभाति यत्सहर्षं तदुच्यते ।
सगर्वं तद्यदुत्फुल्लितारं स्थिरकनीनिकम् ॥
- अपाङ्गकृणनं यत्र तदरोचकमुच्यते ।
१० यद्विनम्रपुटापाङ्गं तदनुत्सेकमुच्यते ॥
- ऊर्ध्वाधोक्षिसंश्रारो व्याविद्धमिति कथ्यते ।
अपाङ्गयोरधस्ताराविक्षेपो विद्धमुच्यते ॥
- विकृष्टं तच्छून्यमेव यदाकाशावलोकनम् ।
अन्तर्बाष्पस्फुरत्तारं विनिगीर्णमुदाहृतम् ॥
- १५ बहिस्ताराविनिष्क्रान्तैर्विनिष्क्रान्तमुदाहृतम् ।
अतस्मिस्तद्ब्रह्मो यस्य लोहितं तद्विलोभितम् ॥
- एते दृष्टिविकारास्तु सम्यगलक्षणलक्षिताः ।
महाकविप्रबन्धेषु दृश्यन्ते तद्विलोक्यताम् ॥
- भावजा रसजाश्चापि तथा सञ्चारिभावजाः ।
२० षट्त्रिंशद्भरतेनोक्तास्ताः कथ्यन्तेऽत्र दृष्टयः ॥
- स्निग्धा हृष्टा च दृष्टा च विस्मिता क्रोधिताऽपि च ।
दीना जुगुप्सिता चैव सभया भावदृष्टयः ॥

1 C पा । 2 B गत । 3 D स । 4 A च्छम । 5 B दि । 6 C प्र । 7 A वाह ।
8 A स्ते । 9 B वृष्ट । C वृता ।

- कान्ता सहास्या वीरा च साङ्गता रौद्रिका पुनः ।
करुणासहिता दृष्टिर्वीभत्सा सभयानका ॥
- दृष्टयो रसजा ह्येताः कथिता भर्तादिभिः ।
दीना च मलिना चैव श्रान्ता लज्जान्विता तथा ॥
- ५ ग्लाना च शङ्किता च व विषण्णा मुकुला तथा ।
कुञ्चिता चाभितसा च जिह्वा च ललिताऽपि च ॥
- वितर्किताऽर्धमुकुला विभ्रान्ता विप्लुताऽपि च ।
आकेकरा विशोका च प्रस्ता च मदिरा तथा ॥
- इति विंशतिरुद्दिष्टा दशः सञ्चारिभावजाः ।
१० हर्षप्रसादललिता कान्ता मन्मथशालिनी ॥
- विलसद्भ्रुकदाक्षा च शृङ्गारे दृष्टिरुच्यते ।
आकुञ्चितपुटापाङ्गा विभ्रान्तस्वल्पतारका ॥
- अव्यक्तसञ्चारवती दृष्टिर्हास्ये प्रकीर्तिता ।
तसा विकसिता क्षुब्धा गम्भीरा समतारका ॥
- १५ उत्फुल्लमध्या दृष्टिस्तु वीरा वीररसाभया ।
रोषरक्तान्तनयना स्फुरत्तारा विकस्वरा ॥
- अक्षुब्धा स्यादचकिंता वीरा युद्धप्रहर्षिणी ।
कुञ्चिताञ्चितपक्षमात्रा किञ्चिदुत्तारका ॥
- सद्यो विकस्वरान्ता च साङ्गता दृष्टिरुच्यते ।
२० क्रूरा रूक्षारुणोदृक्ता निष्टसपुटतारका ॥
- धुक्कुटीकुटिला दृष्टी रौद्रा रौद्ररसे स्मृता ।
पतितोर्ध्वपुटा सास्त्रा मन्युमन्धरतारका ॥

1 A वृत्ता । 2 B स्या । 3 A वृ । 4 B भ्रान्ता । 5 B C वृ । 6 A स्रग्वा ।
7 B वा । 8 C वा दृष्टिः । 9 C स्याद्विद्ध ।

नासाग्रानुगता दृष्टिः करुणा करुणे रसे ।
निकुञ्चितपुटापाङ्गा धृणोपप्लुततारका ॥

संश्लिष्टस्थिर^१पक्ष्मा च बीभत्सा दृष्टिरुच्यते ।
प्रोद्धत्तनिष्ठब्धपुटा स्फुरदुद्धत्ततारका ॥

५ दृष्टिर्भयानकाऽत्यन्तभी^२ता ज्ञेया भयानके ।
विशेषणाश्रया व्याख्या^३दृष्टीनां कथ्यते पुरः ॥

हर्षे निश्चलतारत्वं प्रसादे स्निग्धतारका ।
व्यक्तप्रसक्तिः कान्ता^४स्याल्ललिता सा च मन्थरा ॥

सन्न^५तापाङ्गसञ्चारवती दृष्टिः समन्मथा ।
१० अपाङ्गे तारविक्षेपः कटाक्ष इति कथ्यते ॥

अव्यक्तविकृतिर्दृष्टिर्गम्भीरेति प्रकीर्तिता ।
पक्ष्मणोरन्यसंश्लेषः^६कुञ्चितं विनते^७ऽञ्चितम् ॥

ऊर्ध्वप्रवृत्ततारं यत्सौम्यं समविलोकने^८ ।
दुरा^९लोका भवेत्कूरा रुक्षा स्नेहविवर्जिता ॥

१५ निश्चलायत^{१०}निष्ठब्धा कुटिला सो^{११}प्रतारका ।
मन्थरा मन्दसञ्चारा कुञ्चिता त्र्यश्र^{१२}वीक्षणा ॥

बलात्कारेण विषयान् गृह्णती^{१३}स्यादुपप्लुता ।
व्याकोशमध्या^{१४}मधुरा स्थिरताराभिलाषिणी ॥

सानन्दाश्रुकृता दृष्टिः स्निग्धेयं रसभावजा ।

२० चला हसितगर्भा च विशत्ताराऽनिमेषिणी ॥

किञ्चिदाकुञ्चिता दृष्ट्या दृष्टिर्हासे प्रकीर्तिता ।
अपाङ्गे शौक्ल्यभूयिष्ठा हासगर्भेति कथ्यते ॥

1 B संश्लिष्टस्थित । 2 A B र्ही । 3 B यो यासाम् । 4 B C न्ति । 5 A स्मि ।
6 B रम्यसङ्कोचः । 7 A B ता । 8 C किले । 9 B द्वा । 10 A B पद । 11 A लोचनैः ।
12 B लभु । 13 A ष्याति । 14 B मया । C शान्मभ्य ।

सस्मिने तारके यस्याः स्मिता^१ विकसिता^२न्तरा ।
सत्त्वमुद्गिरती दसा दृष्टिरुत्साहसंभवा ॥

अवज्ञागर्भिणी दृष्टिर्दसेति परिभाष्यते ।
अनभिव्यक्तविकृतिः विषये सत्त्वभूयसी ॥

५ यन्नापह्रियते दृष्टिर्विषयैरपहारिभिः ।
तदेव स्थैर्यमित्युक्तं दृष्टेः सर्वत्र कोविदैः ॥

विस्मयोत्फुल्लतारा च हृष्टोभयपुटाञ्चिता ।
समा विकसिता दृष्टिर्विस्मिता विस्मये स्मृता ॥

रुक्षा^३ स्थिरोद्धत्तपुटा विष्टब्धोद्धत्ततारका ।
१० कुटिला भ्रुकुटीदृष्टिः क्रुद्धा क्रोधेऽभिधीयते ॥

उत्तब्धपक्ष्मरुद्धा या सस्तारा च जलाविला ।
मन्दसञ्चारिणी दीना सा शोके दृष्टिरिष्यते ॥

रुच्येऽपि विषये दृष्टेरौदासीन्यं ह्यदीनता ।
सङ्कोचि^४तपुटा श्यामा दृष्टिर्मीलिततारका ॥

१५ पक्ष्मोन्मेषात्समुद्भिग्ना^५ जुगुप्सायां जुगुप्सिता ।
विस्तारः स्यात्ततो हासः^६ सङ्कोच इति कथ्यते ॥

छायावैगुण्यमेव स्याद्दृष्टेः श्यामत्वमुच्यते ।
तारापुटभ्रुवां^७ कम्पादुद्भिग्नेति विभाव्यते ॥

जुगुप्सिता च विज्ञेया विषयादपरागिणी ।
२० विस्फारितोभयपुटा भयकम्पिततारका ॥

निष्क्रान्तमध्या दृष्टिस्तु भयभावे भयान्विता ।
इति स्वरूपतः प्रोक्ता दृष्टयो रसभावजाः ॥

1 A स्य स्फीता । B तस्यात् स्थिरा । 2 A सद । 3 C कूरा । 4 A एकाम् ।
5 A द्विभा । 6 B हास । 7 B भुवां ।

तारा समपुटा खिग्धा निष्कम्पा शून्यदर्शना ।
बाह्यार्थाग्राहिणी श्यामा शून्या दृष्टिः प्रकीर्तिता ॥

प्रस्पन्दमानपक्षमाग्रा नात्यन्तमुकुलैः पुटैः ।
मलिनान्ता च मलिना दृष्टिः पिहिततारका ॥

५ मलिना कथ्यते दृष्टिः क्षरदुष्णाश्रुद्विता ।
'अमप्रम्लापितपुटा क्षामान्ताञ्चितलोचना ॥

सज्ञा पतिततारा च दृष्टिः श्रान्नेति कथ्यते^१ ।
प्रम्लापनं भवेच्छोषः क्षामत्वमविकासिता ॥

निश्चेष्टता तारकाभ्रपुटानां साद उच्यते ।
१० किञ्चिदञ्चितपक्षमा या पतितोर्ध्वपुटा द्विया ॥

अपाऽधोगततारा च दृष्टिर्लज्जावती भवेत् ।
म्लानभ्रपुटपक्षमा च शिथिला मन्दचारिणी ॥

क्लमप्रविष्टतारा च ग्लाना दृष्टिरुदाहृता ।
अस्पष्टतारासञ्चारो दृष्टेः शैथिल्यमुच्यते ॥

१५ किञ्चिच्चला स्थिरा किञ्चिदुन्नता तिर्यगायता ।
गूढा चकिततारा च शङ्किता^२ दृष्टिरुच्यते ॥

विषादविस्तीर्णपुटा पर्यस्तान्ताऽनिमेषिणी ।
किञ्चिन्नष्टघतारा च कार्या दृष्टिर्विषादिनी ॥

स्फुरिताश्लिष्टपक्षमाग्रा मुकुलोर्ध्वपुटान्विता ।
२० सुखोन्मीलिततारा च मुकुला दृष्टिरिष्यते ॥

अनिकुञ्चितपक्षमाग्रा पुटैराकुञ्चितैस्तथा ।
सज्ञा पतिततारा च कुञ्चिता दृष्टिरिष्यते ॥

1 C omits two lines । 2 A दृष्टिः श्रान्ता प्रकीर्तिता । 3 A मुकुला ।

मन्दायमानतारा या पुटैः प्रशिथिलैस्तथा ।
सन्तापोपप्लुता दृष्टिरभितसा तु सव्यथा ॥

लम्बिताकुञ्चितपुटा शनैस्तिर्यङ्गिरीक्षिणी ।
गूढोद्भर्तिततारा च जिह्वा दृष्टिरुदाहृता ॥

५ मधुरा कुञ्चितान्ता च सस्मिताऽन्तर्विकासिनी ।
समन्मथविकारा च दृष्टिः सा ललिता भवेत् ॥

वितर्कोद्भर्तितपुटा तथैवोत्फुल्लतारका ।
अधोगतविकारा च दृष्टिरिष्टा वितर्किता ॥

अर्धव्याकोगतारा च हादार्यमुकुलैः पुटैः ।
१० स्मृताऽर्धमुकुला दृष्टिः किञ्चिल्ललिततारका ॥

अनवस्थिततारा च विस्तीर्णोत्फुल्लमध्यमा ।
विभ्रान्ततारका दृष्टिर्विभ्रान्तेति हि कथ्यते ॥

पुटौ प्रस्फुरितौ यस्या निष्टब्धौ पतितौ पुनः ।
विप्लुतोद्भूततारा च दृष्टिरिष्टा तु विप्लुता ॥

१५ आकुञ्चितपुटापाङ्गा सङ्गतार्धनिमेषिणी ।
मुहुर्ध्यावृत्ततारा च दृष्टिराकेकरा स्मृता ॥

विकोशितोभयपुटा प्रोत्फुल्ला चानिमेषिणी ।
अनवस्थिततारा च विकोशा दृष्टिरिष्यते ॥

त्रासादुद्भर्तितपुटा मुहुः कम्पिततारका ।
२० त्रासादुत्फुल्लमध्या च त्रस्ता दृष्टिरुदाहृता ॥

भयचिन्ताश्रुशून्या स्याद्वैवर्ण्यं मलिना भवेत् ।
निर्वेदे च अमे श्रान्ता स्वदे लज्जासु लज्जिता ॥

1 A पति । 2 B काले ।

ग्लाना दृष्टिरपस्मारव्याधिग्लानिषु वर्तते ।
शङ्काविषादयोर्ज्ञेया शङ्किता च विषादिनी ॥

दृष्टिर्मुकुलिता स्वप्नसुखनिद्रासु वर्तते ।
कुञ्चिता सूचितानिष्ठा दुष्प्रेक्षाऽक्षिव्यथासु च ॥

५ अभितप्ता च निर्वेदे त्वभिघाताभितापयोः ।
जिह्वा दृष्टिरसूयायां जडतालस्ययोर्भवेत् ॥

ललिता हर्षधृत्योः स्यात्स्मृता तर्के वितर्किता ।
आह्लादेश्वर्धमुकुला गन्धस्पर्शसुखादिषु ॥

विभ्रान्तदृष्टिरावेगे सम्भ्रमे विभ्रमेऽपि च ।

१० विभ्रुता^१ चापलोन्माददुःखार्तिमरणादिषु ॥

आकेकरा दुरालोके विच्छेदप्रेक्षितेषु च ।
विबोधामर्षगर्वोऽप्यमतिषु स्याद्विकसिता^३ ॥

ग्रस्ता त्रासे भवेद्दृष्टिर्म^४देषु मदिरा भवेत् ।

यथा नेत्रं प्रसर्पेत मुखभ्रूदृष्टिसंयुतम् ॥

१५ तथा भावरसोपेतं मुखरागं प्रयोजयेत् ।
स्वरूपं विनियोगश्च दृष्टीनां प्रतिपादितः ॥

इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने

नायकनायिकाभेदतत्त्वस्थानदाश्रय-

रसभावदृष्टिविकारादिवर्णनं

नाम पञ्चमोऽधिकारः ॥

॥ श्रीः ॥

अथ षष्ठोऽधिकारः ।

अनुभूतिप्रकाराश्च रसानां गतयोऽपि च ।
आभासाश्च रसानाश्च तेषामन्योन्यमेलनम् ॥

तद्विकल्पादयोऽन्येऽपि भावा वाक्यार्थताऽपि च ।
अत्राभिधीयतेऽस्माभिः कल्पवृद्धयनुसारतः ॥

५ उत्पन्ना रतिरेकत्र प्रथमं दर्शनादिभिः ।
दीप्यमाना विभावैः स्वैस्तत्साभिध्यादिकल्पितैः ॥

कटाक्षधीक्षणोद्यानगमनार्थनुबन्धिनी ।
तद्दर्शनोपजनितैः स्मृतिहर्षमदादिभिः ॥

वागारम्भानुभावेन दीप्यमानाऽनुवर्धते^१ ।
१० तद्दर्शनादीप्यमानकम्परोमोद्गमादिभिः ॥

हृदारम्भानुभावेन शृङ्गारं विशिनष्टि सा ।
त्रिधाऽनुभावानुबन्धा रसोत्कर्षं यथारति ॥

पुष्यन्त्यन्यत्र विद्वद्भिरेवमेव विलोक्यताम् ।
अष्टधा गतिरेतेषां रसानां कथ्यते बुधैः ॥

१५ आश्लेषलीनविच्छेद^२सूक्ष्मव्यतिकरस्थिराः ।
शोभनश्च समश्चे^३ति सर्वत्राभिनयाश्रयाः ॥

रसस्य वर्तमानस्य स्वसामग्रीसमेन च ।
अन्येन सङ्गतिः स्याच्चेदयमाश्लेष उच्यते ॥

रसोऽनुभूयमानश्चेद्रसान्तरतिरस्कृतः ।
अन्यरागाभिष्टुतो वा स लीन' इति संज्ञितः ॥

५ विच्छिन्नमध्यः प्रबलैर्विरुद्धैर्हेतुभिः क्वचित् ।
पुनश्चेन्नानुवृत्तः^२ स्यात्स विच्छेद इतीरितः ॥

आलम्बनगुणस्थैर्यात्संस्कारस्यानुवर्तनात् ।
योऽनुयाति विलीनो यः स सूक्ष्म इति कथ्यते ॥

समकालसमुत्पन्नैस्त्रिभिर्वाभ्यामथापि वा ।
१० रसश्चेद्व्यतिकीर्येत^३ स तु व्यतिकरः स्मृतः ॥

आविर्भूय तिरोभूय रसमध्ये क्वचिद्रसाः^४ ।
आपादयन्ति प्रथमे स्थैर्यं चेतस स्थिरः स्मृतः^५ ॥

समकालसमुत्पत्तेः समकालानुभूतिभिः^६ ।
स्थायिनोः सात्त्विकादीनां साम्याच्च सम ईरितः ॥

१५ विरोधिभिन्नशश्रूणां रसानां सङ्करेऽपि च ।
महिम्ना शोभते स्वेन यः स शोभन ईरितः ॥

हास्याभिभूतः शृङ्गारस्तदाभासो भविष्यति ।
हास्यो बीभत्समिलितो हास्याभास उदाहृतः ॥

वीरो भयानकाविष्टो वीराभास इतीरितः ।
२० बीभत्सकरुणाश्लेषादद्भुताभास उच्यते ॥

रौद्रः शोकभयाविष्टो रौद्राभास इतीरितः ।
हास्यशृङ्गारस्वचितः करुणाभास उच्यते ॥

१ A B कील । २ A सतः । ३ B लैत । ४ B सम । ५ A केति स्थिरः ।
स्वरा । ६ B सः ।

बीभत्सोऽद्भुतशृङ्गारी बीभत्साभास उच्यते ।
रौद्र'वीरानुषक्तश्चेदाभासः स्याद्भयानके' ॥

रक्ता'परक्तयोश्चेष्टा यतो' हासकरी नृणाम् ।
दृष्ट्या श्रुता सूचिताऽपि शृङ्गाराभासकारि'का ॥

५ पूयशोणितमांसादिविष्टालेपादयोऽपि च ।
हास्यं भिन्दन्ति यत्रैते स हास्याभास ईरितः ॥

सभास्तु योषितां मध्ये शूरमानस्य कस्यचित् ।
भयात्पलायनं युद्धाद्वीराभास उदीरितः ॥

दिव्यादिदर्शनेऽस्त्रा'दिलेपोस्ताडनादयः^८ ।
१० अद्भुतं घ्नन्ति यत्तस्माद्द्भुताभास इष्यते ॥

अवज्ञाक्षेपवाक्या'दिरौद्रकर्मकृतोद्यमः ।
विभेति शोचति यदि स रौद्राभास उच्यते ॥

शोचतो हास्यशृङ्गारभूयिष्ठं चेष्टितं यदि ।
स एव करुणाभासस्तद्भावश्चेत्त्वभावजः ॥

१५ यत्तु बीभत्सरूपस्य सम्भोगो वनिताजनैः ।
रूपयौवनसम्पन्नैर्बीभत्साभास उच्यते ॥

विभ्यतो^{१०} यत्र दृश्येत वीररौद्रादिभाषितम्^{११} ।
भयानकाभास इति कविभिः प्रविचिच्यते ॥

भागद्वयं प्रविष्टस्य प्रधानस्थैकभागता^{१२} ।
२० रसानां दृश्यते यत्र तत्स्यादाभासलक्षणम् ॥

प्रथमं दृश्यते यत्तु श्रूयते सूच्यतेऽपि वा ।
तत्प्रधानमिति प्राह्व रसप्राधान्यवेदिनः ॥

१ B C क्षे । २ A B कः । ३ A यत्ता । ४ B स्तो । ५ B C दृ । ६ B सति ।
७ C जा । ८ C दि यत् । ९ A हास्या । १० A विष्टो । ११ B वितः । १२ A सः ।

समसन्तरितो भावैरपि बाध्यन्त^१ गैर्यदि ।
एकरूपप्रवृत्तो यः स प्रधानो भविष्यति ॥

आद्यन्तयोर्द्विगुणितः स्वेतरैः स्वयमादिमः ।
मध्यगो वा भवेत्सम्यक्स रसाभासतामियात् ॥

५ पौर्वापर्येण भावाः स्युः समा यदि मिथो द्वयोः ।
तदेव रसविद्वद्गीरसमेलनमुच्यते ॥

शृङ्गारवीरयोः सम्यग्भवेदन्योन्यमेलनम् ।
रौद्रबीभत्सयोस्तद्वत्तथैवाद्भुतहास्ययोः ॥

भयानकस्य करुणस्य स्यादन्योन्यमेलनम् ।
१० रसाः कार्यवशात्सर्वे मिलन्त्येव परस्परम् ॥

प्रथमं यो रसः ख्यातः स प्रधानो भविष्यति ।
द्वयोः प्रवेशे^२ संसर्गो भावो यदि समो भवेत् ॥

^३द्वित्राणामपि संसर्गसाम्ये सङ्कर उच्यते ।
तेषामेकत्र^४ बाहुल्यं प्रधाने^५ यत्र दृश्यते ॥

१५ आद्यन्तयोः प्र^६गुणितः स प्रधानो भविष्यति ।
इत्थं स्वतन्त्रैराभासैर्मिलितैः सङ्करै रसैः ॥

तारतम्यं विजानीयात्सम्यग्रागापरागयोः ।
एवं विभाव्य कविभिः काव्यबन्धो विरच्यताम् ॥

विलोकिताः^७ काव्यबन्धा रसभावविवेचकैः ।

२० कवेः प्रयत्नसाफल्यं कीर्तिं पुष्पान्ति शाश्वतीम् ॥

एवंरूपं प्रकारश्च देशं कालमृतुं चयः ।

प्रकृतिं भावलिङ्गे च ज्ञात्वा विद्या^८ रसस्थितिम् ॥

1 A न्तर । C एति बाध्यन्त । 2 B नः । 3 C omits three lines । 4 B स्य । 5 B नो । 6 B वि । C वि । 7 A B क्यताम् । 8 C न्य । 9 C कुर्या ।

एवंप्रकारानालोक्य समाकर्णानुभूय च ।
परेभ्यो दर्शयन्नेवं श्रावयन्ननुभावयन् ॥

सर्वप्रकारैः सम्पूर्णकामः सन्तुष्टमानसः ।
प्राप्नोति मुक्तिं चरमे शान्तेनैव रसेन सः ॥

५ शान्तो विषयहेयत्वदर्शनश्रवणादिभिः ।
धर्माख्यानपुराणैश्च पुण्यतीर्थावगाहनैः ॥

पुण्याश्रमनिवासैश्च योगिभिर्नित्यसङ्गमैः ।
जडान्धबधिरादीनां तारतम्यावलोकनैः ॥

व्याधिदारिद्र्यमरणैर्नारक्यायातनाश्रुतैः ।

१० पुण्यक्षयप्रपतनकुयो^१ निश्रयणादिभिः^२ ॥

क्लेशप्रयत्नवैफल्यादुःखत्रितयधा^३ तनैः ।

इत्यादिभिर्विभावैः स्याच्छमात्मा कस्यचिद्रसः ॥

यथाशक्ति परित्राणं दुःखिनामविशेषतः ।

विना रागेण सर्वत्र सुखिनामनुमोदनम् ॥

१५ शाकमूलफलैरन्यैः शरीरस्थितिसाधनम् ।
व्रतोपवासनियमो बल्कलाजिनधारणम् ॥

अहिंसा सर्वभूतानामविशेषादनुग्रहः ।

अङ्गेषु कार्यं कार्कश्यं स्नानं त्रिषवणोचितम् ॥

ऋज्वायतासनं ध्यानं नासाग्राहित^४ लोचनम् ।

२० विषयेभ्यो नियमनमिन्द्रियाणां निवृत्तये ॥

इत्यादयो विशेषाः स्युः प्रायः शान्ते^५ षु योगिषु ।

मानापमानयोः शोकहर्षयोः सुखदुःखयोः ॥

1 B कायो । 2 A द्विः । 3 BC या । 4 C न्यस्त । 5 B यस्तैः ।

समवृत्तितया प्रायो नानुभावा भवन्ति हि ।
आनन्दवाष्परोमाञ्चस्वेदस्तम्भाः स्युरेकदा ॥

शान्तानुभावो रोमाञ्च एक एवेति केचन ।
नोपकुर्वन्ति शान्तस्य भावाः सञ्चारिणो यतः ॥

५ तस्माच्छान्तरसस्यैवं विकलाङ्गत्वमुच्यते ।
निवृत्ते विषयासङ्गे स्वान्ते शान्तिमुपेयुषि ॥

निर्वेदादेरनुदयादनुभावो न दृश्यते ।
अतो हर्षाद्यनुभवराहित्याद्विकलाङ्गता ॥

अस्तीति सत्तामात्रेण प्रायः शान्तो विभाव्यते ।
१० यतो न भावोऽभिनयो न शक्यो नाट्यकर्मणि ॥

शमे स्थायिनि तत्र स्युर्भावा हर्षादयः कथम् ।
अतोऽयं विकलप्रायस्तथापि श्रेष्ठ उच्यते ॥

प्रकृष्टस्योपयोगित्वात्पुरुषार्थस्य^४ देहिनाम् ।
यथाविभवमाख्याता रसा भावास्तदुद्भवाः ॥

१५ अथैषां देशकालादिदर्शनश्रवणादिभिः ।
अनुभावाः स्वसंवेद्यास्तान्संभ्यगभिजानते ॥

देशादयो विभावास्तु हर्षादीन्व्यभिचारिणः ।
आलम्बनविभावेषु जनयन्ति यथाबलम् ॥

जनयन्ति हि ते तत्तच्छेष्टां तेषु परस्परम् ।
२० चेष्टाभिरनुमीयन्ते ह्यनुभावा विशारदैः ॥

भावा विनैव चेष्टाभिर्न दृश्यन्ते कदाचन ।
तस्माच्चेष्टाविशेषज्ञो भावुको रसिको भवेत् ॥

कृत्रिमोऽकृत्रिमश्चेति द्विधा देशो विभाव्यते ।
कृत्रिमा नगरग्रामपल्लीजनपदादयः ॥

अकृत्रिमाः सरिच्छैलवेलाऽरण्यादयस्तथा ।
'अकृत्रिमास्तु शिल्पज्ञः क्रियन्ते कृत्रिमाः क्वचित् ॥

५ कृत्रिमा अपि तद्भ्रसैर्विरच्यन्तेऽप्यकृत्रिमाः ।
कालो बसन्तवर्षादिर्बहुभेदः प्रकल्प्यते ॥

लवादिभेदादेषु विनोदाः स्युर्महोदयाः ।
विनोदा बहवः सन्ति शृङ्गारे हास्यवीरयोः ॥

रौद्रेऽपि क्रमशोऽन्यूना भवन्ति सुखिनां नृणाम् ।
१० वीभत्से नायकाभासविनोदः शस्यते क्वचित् ॥

भयानके च शान्ते^३ च विनोदो नैव दृश्यते ।
एतौ विनोदनीयौ स्तः सुहृदादिभिरेकदा ॥

अष्टमीचन्द्रशकार्चावसन्तमदनोत्सवाः^१ ।
बकुलाशोकविह्वतिः^५ शास्मलीमूलखेलनम् ॥

१५ एते वासन्तिकाः प्रायो विनोदा रसिकोचिताः ।
उद्यानयात्रा सलिलक्रीडा पुष्पापचायिका ॥

नवाग्रखादिका^७ चूतमाधवीनवसङ्गमः ।
एते प्रायो विनोदाः स्युर्निदाघे सुखभोगिनाम् ॥

क्रीडाशिखण्डिलास्यञ्च कादम्बकलहो मिथः ।
२० न्याम्बुदाभ्युद्गमनं नवोदाभ्युद्गमोत्सवः ॥

कालागरुद्रुमोल्लासिनवपल्लवभञ्जनम् ।
एते विनोदाः कथिताः प्रावृषि प्रीतिमेयुषाम् ॥

1 A ना । 2 B त्वं वि । 3 B दशमो विद्विरीरितः । 4 B कस्य च । 5 B हित ।
6 A स्तास्व । B स्तस्व । 7 B विषम् ।

1 Comits two lines । 2 A देवा । B C देश । 3 A शोके च । 4 B वक्राव ।
B बृहती । 6 B वातिका । C विरा । 7 A B C बोवा ।

- चतुर्थीकन्दुकक्रीडा चन्द्रिकालालनोद्यमः^१ ।
 मृणालवारिकङ्कलि^२ हंसलीलावलोकनम् ॥
- यक्षरात्रिबलिक्रीडासरित्पुलिनकेलयः ।
 एते विनोदाः कविभिः प्रायः शरदि कल्पिताः ॥
- ५ प्राबोधिका देवतानां दोलालीलावलोकनम् ।
 मातुलुङ्गफलैस्तत्तत्पानकासवकौशलम् ॥
- क्रीडाशकुन्त^३सङ्घातबालातपविनोदनम् ।
 एते विनोदाः कथिता हेमन्ते काव्यवेदिभिः ॥
- आलापाभ्यसनक्रीडा शुकशारिकयोर्मिथः ।
 १० बालकुक्कुटभेषादियुद्धनैपुणदर्शनम् ॥
- पुराणशीथुपानादिनवाद्योत्सवकल्पना^४ ।
 इत्यादयो विनोदाः स्युः शिशिरे रागदीपनाः ॥
- स्थिरानुरागयोर्विनोदवैभवमादिभिः ।
 परस्पररोपचारैश्च सम्भोगः पुष्टिमश्नुते ॥
- १५ स सम्भोगश्चतुर्धा स्याद्भुजिधात्वर्थयोगतः ।
 भुजिः पालनकौटिल्याभ्यवहारानुभूतिषु ॥
- नवरगानन्तरजः पाल्योऽभीष्टोपचारतः ।
 मानानन्तरसम्भोगः कौटिल्यं न^५त्यजेत्कश्चित् ॥
- हृद्यः प्रवासानन्तर्यो हृद्यान्नाभ्यवहारवत् ।
 २० करुणानन्तरभवः सविस्त्र^६मभानुभूतिकृत् ॥
- स मितः सङ्करश्चैव सम्पन्नश्च समृद्धिमान् ।
 इत्याद्याः कवयः प्रायः^७ चतुर्णां च प्रयुञ्जते ॥

1 A लल्लोद्यमः । 2 A खादिका केचित् । C वेदिका केलि । 3 B नि । 4 AB लाव ।
 5 A मन्ता । 6 C त्यापि । 7 A वारं । 8 A काव्ये ।

- नधानुरागे युवभिरुपचारः ससाध्वसैः ।
 मितं प्रयुज्यते यस्मात्तत्स मित उच्यते ॥
- मानानन्तरसम्भोगो व्यलीकादिस्मृतेः पुनः ।
 सङ्कीर्यते घतस्तस्मात्स सङ्कर इतीरितः ॥
- ५ सम्पन्नकामैरायातैः प्रोषितैरुपभुज्यते ।
 सम्पन्न एव यत्तस्मात्सम्पन्न इति कथ्यते ॥
- प्रत्युज्जीवनहर्षादेः प्रवृद्धो मृतजीवतोः ।
 दीपनातिशयैर्दीप्तः सम्भोगः स्यात्समृद्धिमान् ॥
- स्नेहो यत्र भयन्तत्र यत्रेर्ष्या मदनस्ततः ।
 १० वैमनस्यं व्यलीकश्च स्नेहतो भयतो भवेत् ॥
- ईर्ष्या^१या मदनाच्चापि विप्रियं मन्युरुद्भवेत् ।
 यन्म्लायति मनस्तापादातपम्लानसस्यवत् ॥
- तद्वैमनस्यं स्नेहेऽपि स्नेहालम्बनदोषतः ।
 सरसव्रण^२सम्भिन्नं रात्रिजागरणालसम् ॥
- १५ प्रियं प्रभाते पश्यन्त्या वैमनस्यं प्रजायते ।
 रोषः स्वेदश्च कम्पश्च मुखे वैवर्ण्यमेव च ॥
- मा स्राक्षीः शोभनं साधु गच्छेति वचनं भवेत् ।
 अभीप्सितार्थानुत्पत्तिर्व्यलीकमिति कथ्यते ॥
- निषार्यमाणोऽपि पुनः^३ पुनरायाति यो बलात् ।
 २० सङ्घर्षान्मत्सरात्तस्या व्यलीकमुपजायते ॥
- निषाय वामं हृदये करमन्यं विधुन्वती ।
 त्वमिहास्त्व वयं धाम इति रोषाद्भवीति च ॥

1 B हर्षो । 2 A रसव्रण । 3 A पुनः ।

प्रतिश्रुतार्थानिर्वहणं यत्तद्विप्रियमुच्यते ।
यावज्जीवमहं दासस्त्वमेव च मम प्रिया ॥

इत्युक्त्वा योऽन्यथा कुर्याद्विप्रियं तत्र जायते ।
रुदितं क्रोधहसितं तादिप्रेषणं मुहुः ॥

५ सबाष्पं सशिरःकम्पं कृतं साध्विति वक्ति च ।
मान्यावमानिता मन्युरवबोधनिरोधकृत् ॥

सपत्नीरतिसम्भोगे सौभाग्यं बहुशो वदन् ।
दृश्यते च पतियस्यास्तत्र मन्युः प्रजायते ॥

शङ्कते बाष्पपूर्णाक्षी रशनादि क्षिपत्यधः ।
१० बलयादि मुहुर्बाहोः परिवर्तयति द्रुतम् ॥

अभाषमाणा शयने तूष्णीं शेतेऽवकुण्ठिता ।
एवं प्रवृद्धमन्यूनां स्त्रीणां भवति विक्रिया ॥

सापराधे प्रिये दृष्टे सलज्जे च सशङ्किते ।
सोपालम्भैर्वचोभिस्तमीर्ष्यार्थैः खेदयेन्मृदु ॥

१५ न निष्ठुरं वचो ब्रूयान्नातिक्लृप्येत्कदाचन ।
न चातिपरिहासः स्यात्सखीभिस्तेन वा क्वचित् ॥

बाष्पोन्मिश्रैर्वचोभिस्तमात्मनिक्षेपमन्धरैः ।
प्रतिब्रूयादुरस्थेन पाणिना स्निग्धवीक्षितैः ॥

निश्वासैः सशिरःकम्पैः कटीहस्ततयाऽपि च ।
२० अपराधैर्महीलेखागणितैस्तर्जनैरपि ॥

एभिरेव रतिर्यूनोर्भूयः स्याद्भूयसी मिथः ।
एवं प्रणयरोषैश्च भूयोभूयः समागमैः ॥

प्रवृद्धो दीपनैर्दीप्तः शृङ्गारः पुष्टिमन्नुते ।
वैमनेस्यादयो भावाः शृङ्गारस्योपयोगिनः ॥

प्रयुञ्जते चेदन्यत्र गौण्या लक्षणयाऽथ वा ।
यदैकप्रानुभूयन्ते युगपसत्तदिन्द्रियैः ॥

५ विषयाः सुखरूपेण पुष्यन्ति हि तदा रतिम् ।
शिरः पार्श्वोन्नतं दृष्टिः किञ्चित्साचीकृता भवेत् ॥

तर्जनी कर्णदेशस्था शब्दस्य श्रवणे दृणाम् ।
हस्तो गण्डाश्रितो नेत्रे किञ्चिदाकुञ्चिताश्रिते ॥

उत्क्षेपश्च भ्रुवोः कम्पः स्पर्शो रोमाञ्चविक्रिया ।
१० त्रिपताकः करो मूर्ध्नि चलनं किञ्चिदानने ॥

आकेकरा भवेद्दृष्टी रूपालोकनकर्मणि ।
उत्फुल्ला नासिका किञ्चित् नेत्रे किमपि कुञ्चिने ॥

एकोऽङ्गुलासश्च भवति रसगन्धसमागमे ।
इन्द्रियार्थश्च मनसा भाव्यतेत्वनुभावितः ॥

१५ मनसस्त्रिविधो भावः कथ्यते सर्वस्वरिभिः ।
इष्टोऽनिष्टश्च मध्यश्चेत्येवं त्रेधा विभिद्यते ॥

इष्टे तु विषये गात्राह्लादनैः पुलकोद्गमैः ।
मनोहराभिश्चेष्टाभिरिष्टं भावं विनिर्दिशेत् ॥

अनिष्टे विषये तत्र नासाप्राञ्चितकूणनम् ।

२० शिरसश्च परावृत्तिरप्रदानश्च चक्षुषः^३ ॥

गात्रस्तम्भो जुगुप्सा च भावेऽनिष्टे भवन्ति हि ।
न सौमुख्यं न वैमुख्यं^४ नातिहर्षो न कुत्सनम् ॥

माध्यस्थ्यं मनसो ह्येवं मध्यस्थे विषये भवेत् ।
कथिता ये त्वभिनया विषयानुभवात्मकाः ॥
तेऽपि दूरसमीपस्थसूक्ष्मव्यवहितात्मना ।
पृथक्स्थितास्त्वेकदा^१ स्युः कदाचित्स्युः समुचिताः ॥

५ प्रियापराधे याः^३ काश्चिदवस्थाः कथिता अपि ।
विशेषः कथ्यते तासां कल्पवलयनुसारतः ॥

यूनोस्तु रक्तयोर्मनविरहे गोत्रवैकृते ।
विवेष्टनं प्रियस्पर्शं निर्भर्त्सनमभाषणम् ॥

शय्यान्ते च पराक्शय्या स्वेदो गद्गद^४भाषणम् ।
१० एते प्रायेण भावाः स्युर्भोगाङ्गे श्रेष्ठ^५योविताम् ॥

अवाङ्मुखमवस्थानं निश्वासां वाष्पमोचनम् ।
विलोकनञ्च सख्यादेः^६ साधु साध्विति भाषणम् ॥

एते भावाः स्युरुत्स्वप्नापराधे गो^७त्रवैकृते ।
उत्थानं शयनादूरशयनञ्च विवेष्टनम् ॥

१५ अपाङ्गविगलद्वाष्पमन्तस्तम्भितरोदनम् ।
एते विशेषतः स्वप्नापराधे स्युर्मनोहराः ॥

एवं मानवियोगे स्युः प्रवासविरहे पुनः ।
आकस्मिके तु हृत्कम्पो मूर्च्छा संज्ञा भ्रमः स्मृतिः ॥

तदन्वेषणचिन्ता च तत्पथाशाविलोकनम् ।

२० विरहे सम्भ्रमोत्थे तु विषयापरिनिश्चयः ॥

दैविके कार्श्यसन्तापदेवतार्चनजागराः ।
वैवर्ण्यमङ्गदाहश्च प्रलापो^८ऽश्रुविनिर्गमः ॥

1 B वि । 2 C स्तूतकाः । 3 B धजाः । 4 A ह्रमम । 5 A वेष्ट । 6 A सख्यादेः ।
7 B ते । 8 A तापो ।

आकस्मिकवियोगे स्युर्विकाराश्चैवमादयः ।
विरहे बुद्धिपूर्वे तु जाड्यनिर्वेददीनताः ॥

वैवर्ण्यकार्श्यमालिन्यसन्तापञ्जरमूर्च्छनाः ।
व्याध्युन्मादविषादाश्च शापेऽप्येते च कीर्तिताः ॥

५ मध्यमानान्तु नारीणामीर्ष्यारोषोत्तरं वचः ।
सोपालम्भश्च परुषं मानादिषु विभाव्यते ॥

अघमानां तु नारीणां केशाकर्षणताडनम् ।
बन्धनं परुषं वाक्यं प्रायः सर्वत्र दृश्यते ॥

आस्व^९वस्थासु कथिता ये ये भावाः पृथक्पृथक् ।
१० अयोगविरहस्यैते कथ्यन्ते भावकोविदैः ॥

एवं विभाव्य बध्नन्तु^{१०} प्रबन्धान्कविपुङ्गवाः ।
अन्यथा यदि वैरस्यं जनयन्ति मनीषिणाम्^{११} ॥

एवमुक्तस्वरूपाणां रसानामर्थतत्त्वतः ।
वाक्यार्थता व्यङ्ग्यता च^{१२} कथ्यते शास्त्रवर्त्मना ॥

१५ रसवन्ति हि काव्यानि सालङ्काराणि क्लानिचित् ।
एकेनैव प्रयोगेण निर्वर्त्यन्ते महाकवेः ॥

यथा गङ्गादिसलिलं नानारूपरसात्मकम् ।
आत्मभावं नयेदन्तः प्रविष्टं लवणाकरः ॥

भावो भावान्तराण्यात्मभावं स्थायी तथा नयेत् ।
२० वेधकैः स्वेतरेषाञ्च भावैः स्वैरतिरस्कृतः^{१३} ॥

यावत्प्रबन्धानुवृत्तः स्थायी रत्यादिरुच्यते ।
एकस्मिन्नसयोर्वाक्ये मुक्तके कुलकादिषु ॥

1 C कामा । 2 B न्ति । 3 A B णः । 4 A दिः । 5 B तम् ।

द्वयोरुपनिपातेऽन्यः प्रधानमितरो गुणः ।
द्वयोस्तुल्यवदुत्पत्तौ संसर्गालङ्कृतिस्तु सा ॥

काका विशेषणेनाथ विभावादिबलेन वा ।
प्राबल्यं यस्य दृश्येत तस्य प्राधान्यमिष्यते ॥

५ यत्र काकुविशेषोऽपि न स्यात्तद्दुष्टमेव हि ।
तुल्यबद्भावयुगलप्रतीतिर्यत्र दृश्यते ॥

श्लेषरूपेण तद्वाक्ये वाक्यद्वित्वस्य दर्शनात् ।
रसभेदप्रतीतिस्तु यदि स्याद्गुण एव सः ॥

निर्वेदादेरताद्रूप्यादस्थायी स्वदते कथम् ।

१० वैरस्यायैव तत्पोषः तेनाष्टौ स्थायिनो मताः ॥

प्रकाशानन्दचिद्रूपां रसतां प्रतिपद्यते ।
प्रकृत्यमाणो यो भावः स स्थायीति निगद्यते ॥

काव्योपात्तैर्विभावादिभावैः समुपबृंहितः ।
स्थायी रसात्मतां यातस्तत्र वाक्यार्थतामियात् ॥

१५ वाच्याः प्रकरणादिभ्यो बुद्धिस्था वा क्रिया यथा ।
वाक्यार्थः कारकैर्युक्ता स्थायी भावस्तथेतरैः ॥

शब्दोपात्तक्रिया ज्ञाताऽथवा प्रकरणादिभिः ।
कारकादिविशिष्टैव यथा वाक्यार्थतामियात् ॥

तथा विभावानुभावसात्त्विकव्यभिचारिभिः ।

२० स्थायी विशिष्टः काव्यादिवाक्यार्थो भवति स्फुटम् ॥

तेन रस्यादिशब्दानामप्रयोगेऽपि कुत्रचित् ।
रसभावप्रतीतिस्तु तत्तद्वाक्येषु सेत्स्यति ॥

सम्बन्धो रसकाव्यादेस्तद्वाक्यार्थतया भवेत् ।
कार्थ्यं सामाजिकोद्देशप्रवृत्तमिति यत्ततः ॥

तत्रत्यरसमेवास्य वाक्यार्थमिव मन्यते ।
काव्यादिबन्धबद्धस्य रसस्य स्थायिनोऽपि च ॥

५ वाक्यार्थत्वञ्च शब्दार्थसम्बन्धादवगम्यते ।
सम्बन्धो द्वादशविधः स्मृतः शब्दार्थयोर्बुधैः ॥

द्वादशधा सम्बन्धः शब्दस्यार्थस्य यः स साहित्यम् ।
त्रिस्कन्धः स चतुर्भिस्तनुभिः स्याच्चतुश्चतुर्भिश्च ॥

वृत्तिर्विवक्षा तात्पर्यप्रविभागाविहोदितौ ।

१० ततो व्यपेक्षासामर्थ्यान्वयाद्द्वैकार्थभावना ॥

दोषहानं गुणादानं तथाऽलङ्कारयोगिता ।
रसावियोग इत्येते सम्बन्धाः कथिता बुधैः ॥

वृत्तिस्त्रिधा पदार्थेषु पदानामुच्यते बुधैः ।
अभिधा लक्षणा गौणीत्येतासां रूपमुच्यते ॥

१५ शब्दशक्तिपरामर्शात्तद्द्वयापारात्मिका बुधैः ।
अभिधेये प्रवृत्तिर्या सा वृत्तिरभिधोच्यते ॥

अभिधेयाविनाभूतप्रतीतिर्लक्षणोच्यते ।
सैषा विदग्धवक्रोक्तिजीवितं वृत्तिरिष्यते ॥

क्रोशन्ति मन्त्रा इत्यादौ वा वृत्तिरवगम्यते ।

२० लक्ष्यमाणगुणैर्योगाद्दृत्तेरिष्टा तु गौणता ॥

सां सिंहो देवदत्तोऽपमित्यादाववगम्यते ।
रुढ्या यत्तासदर्थोऽपि लोके शब्दो निवेशितः ॥

स मुख्यस्तत्र तत्साम्याद्गौणोऽन्यत्र स्वलङ्कृतिः ।
आसां स्वरूपं वक्ष्यामः परस्ताच्च सविस्तरम् ॥

शब्दार्थयोः समन्यूनाधिकताभेदतस्त्रिधा^१ ।
विवक्षा सा तु सन्दर्भे कविभिस्तु नियम्यते ॥

५ कचिदर्थस्य विस्तारः कचिच्छब्दस्य विस्तरः ।
तुलाधृतमिवैकत्र साम्यं शब्दार्थयोः कचित् ॥

कचित्स्वरूपेऽप्यर्थे^३ प्रचुरवचनैरेव रचना
कचिद्वस्तु स्फारं कतिपयपदैरपितरसम् ।

यथावाच्यं शब्दाः कचिदपि तुलायामिव धृताः
१० त्रिभिः कल्पैरेवं कविवृषभसन्दर्भनियमः ॥

असावुच्यते सद्भिः त्रिप्रकारैश्च हेतुभिः ।
एकः स्यात्काकु^४विच्छेदादिना प्रक^५रणादिना ॥

कश्चि^६त्तथैवाभिनयादिना कोऽपि यथाक्रमम् ।
भिन्नकण्ठो ध्वनिधीरैः काकुरित्यभिधीयते ॥

१५ प्रश्नगर्भाभ्युपगमोपहासाक्षेपकादिकाः^७ ।
बहुधा काकवः प्रोक्तास्तत्तदर्थानुसारतः ॥

गतः स काल इत्यादौ प्रश्नगर्भोऽभिधीयते ।
युष्मच्छासनलङ्घादौ ज्ञेयाऽभ्युपगमात्मिका ॥

मथनामि कौरवेत्यादावुपहासात्मिका भवेत् ।
२० लाक्षागृहानले^८त्यादौ विवादाक्षेपकात्मिका ॥

वितर्कगर्भा काकुः स्याद्यथोन्मत्तपुस्करवाः^९ ।
वाक्यान्यथात्वादिकः स्यादिको वाक्यासमासिकः^{१०} ॥

1 A ने। 2 A धिकारता भवेत्। 3 A तै व्य। 4 A त्ताद्य। 5 C दाना प्रक।
6 BC कचि। 7 A reads प्राणगर्भाभ्युपगमोपहासाक्रमनादिकाः। 8 C न्दहे। 9 C पुरं नरम्।
10 A वता।

वाक्यसम्भेदरूपोऽन्यो वाक्यानुचारादपि ।
इत्यादिभेदा बहुधा विच्छेदस्येतिता बुधैः ॥

सहभृत्यगणेत्यादौ ज्ञेयो वाक्यान्यथात्मकः ।
वत्से त्वं जीवितेत्यादौ ज्ञेयो वाक्यासमासिकः^१ ॥

५ दिङ्मातङ्गघटेत्यादौ वाक्यसंभेदरूपकः ।

अत्र वदन्त^३ एवेत्यादिवाक्यसम्भेदो रोमाञ्चनेन वक्तुर्गुणविशेष-
ज्ञानं प्रकाशयति ।

प्रत्यग्रारिकृतेत्यादौ वाक्यानुच्चारणात्मकः ॥
तत्र हा वत्सेति वाक्यानुचरणं कृतप्रक्रियस्यानुचितं परिदे-
१० वितमिति सूचयति ॥

विवक्षा सा बहुविधा व्यङ्ग्या प्रकरणादिना ।
तथा बहुप्रकारैव व्यङ्ग्यात्वभिनयादिना ॥

हठाच्चुम्बति मानिन्या यन्निषेधपरं वचः ।
तदेव मानश्लथनाच्चुम्बनादिविधायकम् ॥

१५ एवं विलोक्यतां व्यङ्ग्यो^६ बुधैः प्रकरणादिना ।
एवं मद्देहमेते^७ति वाक्यादावभिधी[नी]यते ॥

वाक्यार्थं प्रति शेषत्वं यत्स्यादुच्चारणस्य तु ।
तत्तात्पर्यं त्रिधा तत्स्याद्वाक्यार्थत्रिविधत्वतः^८ ॥

स चाभिधेयः प्रत्याख्यो ध्वनिरूप इति त्रिधा ।
२० कारकादिविशिष्टो यः सोऽभिधेयः क्रियादिकः ॥

यथाऽभिधीयमानार्थादन्यथाऽनुपपत्तितः ।
प्रतीयमानो वाक्यार्थो यः स प्रत्याख्य ईरितः ॥

1 C विवे त्वं। 2 A तः। 3 C का। 3 All Mss read प्रवत्। 4 A वप्यत्।
5 A B प्रक। 6 A यत्। 7 A हि मे...। 8 A धै त्रिविधं वत्।

त्रिषं शुद्धध्वेति वाक्यादावेष तादृकप्रतीयते ।
ध्वनिद्विधा स वैकः स्यादर्थतः शब्दतोऽपरः ॥

यत्रार्थः शब्दो वा तन्मर्थमुपसर्जनीकृतस्वार्थो ।
व्यङ्गः काव्यविशेषः स ध्वनिरिति सूरिभिः कथितः ॥

५ शब्दे द्विविधो ध्वनिरयमनुनादरूप एकः स्यात् ।
प्रतिशब्दरूप एकस्तयोर्विशेषो विविच्यतेऽस्माभिः ॥

तत्र कोणाहतिस्फूर्जत्कारनादवत्^३ ।
अर्थान्तरं प्रतीतानुस्यूतमेव व्यनक्ति यत् ॥

सोऽनुनादध्वनिरिति कथ्यते ध्वनिकोविदैः ।
१० प्रतीतार्थं त्यजन्यत्र गुहादिप्रतिशब्दवत् ॥

पृथगेषोपलभते स एव स्यात्प्रतिध्वनिः ।
प्रत्याययस्तत्तदर्थं तत्र तत्र ध्वनि^५ ध्वनिः ॥

शान्त्यै वोऽस्तु कपालेति वाक्यादावादिमो^६ ध्वनिः ।
कपाल^७दामलिखितां स्रक्ष्यत्यादिपदात्मिकाम् ॥

१५ लिपिं गणाः^८ पठन्तीति वाक्यार्थो योऽभिधीयते ।
तेन सृष्ट्यादिकर्तृणां देवानां दा^९म गम्यते ॥

प्रतीतेन प्रतीता स्याच्छम्भोर्देवादिंसंस्मृतिः^{१०} ।
तयाऽस्य^{११} नित्यतैकत्वस्वातन्त्र्यादिः प्रतीयते ॥

तत्तत्रानुस्यूतमेव ध्वनन्यत्रावसीयते ।
२० सोऽनुनादध्वनिर्नाम तस्योदाहृतिरीदृशी^{१२} ॥

भम धम्मिअ वीसर्थो इत्यादिर्वाऽनुनादभाक् ।
अमेति विधिरूपो यो वाक्यार्थोऽभि^{१३}हितः पुरः ॥

1 A कवि । 2 C तेः शिज् । 3 A केहाराणा भवेत् । C कोणनिनादवत् । 4 A स्यूत ।
5 A ध्वनिर्भः । 6 A वन्तिमो । 7 A का । 8 A गणं । 9 A धा । 10 A इं सति ।
11 A B स्वा । 12 A B इतमिदृशीम् । 13 A प ।

न गन्तव्या च गोदे^१ति निषेधोऽनेन गम्यते ।
तेन सङ्केतमृमिस्त^२दनुस्यूतं प्रतीयते ॥

लावण्यसिन्धुरित्यादि प्रतिशब्दनिदर्शनम् ।
यतः सिन्धुत्पलाद्यर्थाननुस्यूतः स्वनस्यपि ॥

५ तत्तत्समानावयवान्तरूपातिशयबोधकान् ।
पृथगेषोपलभते स एव स्यात्प्रतिध्वनिः ॥

भक्तिप्रह्वयदेत्यादावनुनादः प्रतीयते ।
विशेषणानां तुल्यत्वात्सामर्थ्यात्कर[स्फुर]शब्दजात् ॥

क्रियासुरिति वाक्यार्थो हस्तानुस्यूतमेव यत् ।
१० अनुनादं प्रजनयन्नुपैः [नेते]पुरुषरूपताम् ॥

तेजस्विनाश्च ध्वनयत्यनुनादोऽत्र^४ दृश्यते ।
दत्तानन्देतिवाक्यादौ प्रतिनादध्वनिर्यथा ॥

विशेषणानां तुल्यत्वात्सामर्थ्यादपि यो गिरः^५ ।
प्रतिशब्दं प्रजनयन्धेनुषु स्वविशेषणैः ॥

१५ माहात्म्यं ध्वनयत्यासां प्रतिनादो भवेत्ततः ।
शब्दध्वनिद्विधाभूतः शब्दादेवावगम्यते ॥

ध्वनितात्पर्ययोः कैश्चित्पृथक्त्वं कथ्यते बुधैः ।
“अप्रतिष्ठमविश्रान्तं स्वार्थं यत्परतामिदम्^६ ॥

वाक्यं विगाह्यते तत्र न्याय्या तत्परताऽस्य सा ।
२० यत्र तु स्वार्थविश्रान्तं प्रतिष्ठां तावदागतम् ॥

तत्प्रसर्पति तत्तस्मात्सर्वत्र ध्वनिना स्थितिः^७ ॥
ध्वनितात्पर्ययोर्भदं केचिन्नेच्छन्ति तन्मते ॥

1 कुदे । 2 C स्तत् । 3 A होत्यदा । B ह्य दात्वा । 4 A वः प्र । 5 A गोरः ।
B गोरिकः । D गोरिः । 6 B यम् । 7 A क्यजिज्ञाय ।

समानलक्षणत्वाच्च तयोर्न च पृथक्स्थितिः ।
उक्तञ्च टीकाकारैश्च तयोरैक्यं प्रति क्वचित् ॥

“एतावन्तैव विश्रान्तिस्तात्पर्यस्येति किं कृतम् ।
यावत्कार्यप्रसारित्वात्तात्पर्यं [न] तुलया [ला] धृतम् ॥” इति ॥

५ ध्वनितात्पर्ययोर्भेदो ब्राह्मणब्रह्मचारिवत् ।
तदवान्तरभेदो हि प्रायेण पृथगुच्यते ॥

तात्पर्यमेव वचसि ध्वनिरेव काव्ये
सौभाग्यमेव गुणसम्पदि बल्लभस्य ।

लावण्यमेव वपुषि स्वदत्तेऽङ्गनायाः

१० शृङ्गार एव हृदि मानवतो जनस्य ॥

अतो ध्वन्याख्यतात्पर्यगम्यमानत्वतः स्वतः ।
काव्ये रसालङ्कारादिर्वाक्यार्थो भवति ध्रुवम् ॥

एवं त्रिरूपं तात्पर्यं तत्तत्तात्पर्यवेदिभिः ।
वक्तृद्वारा वाक्यधर्म एवेति परिकीर्त्यते ॥

१५ अर्थस्यैतावतः शब्द एतावानलमित्ययम् ।
प्रविभागोऽर्थभागेषु शब्दभागविभागता ॥

महावाक्यार्थदेहस्य य एवावयवाः स्मृताः ।
ते चावान्तरवाक्यार्थास्तत्र तत्र यथाक्रमम् ॥

महावाक्यस्यावयवभूतावान्तरवाक्यभाक् ।

२० विभागः प्रविभागः स्यात्पदानामप्यवान्तरे ॥

वाक्ये पदार्थेषु पदे प्रकृतिः प्रत्ययस्ततः ।

तदर्थेषु विभागो यः प्रविभाग इतीरितः ॥

अपि यद्यतिरेकेण निष्कृष्टं प्रविभागतः ।
प्रत्यायनं पदार्थानां पदे न प्रथमं ततः ॥

विवक्षा चैव तात्पर्यं प्रविभाग इति क्रमात् ।
एवं शब्दे चानुरूप्यं वक्तृद्वारा निरूप्यते ॥

६ सा व्यपेक्षा पदार्थानामाकाङ्क्षा या परस्परम् ।
या च क्रियाकारकादिभावेनान्वययोग्यता ॥

वाक्ये पदपदार्थानां तस्मात्पर्यमितीरितम् ।
परस्परस्य ग्रथनं पदानामन्वयः स्मृतः ॥

स नीरक्षीरवत्कापि तिलतण्डुलवत्क्वचित् ।

१० पांसूदकवदन्यत्र दृश्यते बहुधाऽन्वयः ॥

अविभागेन भवनमेकार्थीभाव इष्यते^४ ।
अनेनैव प्रकारेण व्याख्याता मुक्तकादयः ॥

द्वाभ्यां चतुष्पदीभ्यान्तु युगलं तिसृभिः पुनः ।
सन्दानितं चतसृभिः कथितञ्च कलापकम् ॥

१५ एकप्रघट्टकेनैव निबद्धो वाक्यविस्तरः ।
स सङ्घातो भवेत्कोशो नानावाक्योपसङ्ग्रहः ॥

नानाप्रघट्टकैर्बन्धः कोश इत्युच्यते बुधैः ।
स एषोद्यानसलिलक्रीडादिभिरनेकधा ॥

प्रबन्धमध्ये नद्धश्चेदेतत्प्रकरणं भवेत् ।

२० तत्समूहः प्रबन्धः स्यात्तत्र रम्मादिवद्भवेत् ॥

न रावणवदित्यत्र विधितश्च निषेधतः ।

सिद्धो महावाक्यार्थो यः स चतुर्वर्गसाधनः ॥

1 A सान्नाय 2 C घु 3 B गोय 4 C गोत्र 4 ये 5 B कल्पार्थी 6 B वार्थे च ।

1 A अतोवयवव्यतिरेके निष्कर्षः । 2 A स्मात्सामान्यमी । 3 B C एकीभावेन ।
4 A कीभाव इति स्मृतः । 5 B बन्धो 6 A य ।

अतः स्कन्धो^१ व्यपेक्षादिः वाक्यवाक्यार्थयोरपि ।
स्मृतोऽन्तरङ्गभूतश्चेत्येवं निर्णीयते बुधैः ॥

एवंविधस्य वाक्यस्य सुप्रयोगार्हतोच्यते^२ ।
निर्गुणत्वं सदोषत्वं रसालङ्कारभून्यता ॥

५ एतानि व्रन्ति वाक्यस्य सुप्रयोगार्हतां ध्रुवम् ।
प्रयोगयोग्यतां कुर्युः ये चत्वारो गुणादयः ॥
उक्तञ्च—

“सगुणं सरसं काव्यं सालङ्कारञ्च यद्भवेत् ।
तन्निर्दोषं सदोषन्तु तद्विपर्ययतो भवेत् ॥”

१० दोषास्त्रिधा पदे वाक्ये वाक्यार्थे च यथाक्रमम् ।
तत्र तत्रैव भिन्नाः स्युस्तेऽपि षोडशधा पुनः ॥

भोजादिभिरलङ्कारा गुणा दोषाश्च दक्षिणाः ।
अतो विरम्यते तेषां रूपं कथयितुं मया ॥

रसस्य वाक्यतात्पर्यगोचरत्वाद्यथार्थतः ।
अतोऽनेन प्रकारेण वाक्यार्थत्वञ्च सिध्यति ॥

१५ रसाश्रये विंगायन्ति केचित्तेषां निराक्रिया ।
भरतादिमतेनैव क्रियते सोपपत्तिका ॥

प्रोक्तः सदाशिवेनास्य स्वरूपाश्रयनिर्णयः ।
“रसः स एव स्वाद्यत्वाद्रसिकस्यैव वर्तनात् ॥

ना^३नुकार्यस्य वृत्तत्वात्काव्यस्यातत्परत्वतः ।

२० द्रष्टुः प्रमोदनीडेर्यारागद्वेषप्रसङ्गतः ॥

लौकिकस्य स्वरमणीसंयुक्तस्यैव दर्शनात् ।^४
रत्यादिरेव स्थाय्याख्यः तत्तदालम्बनाश्रयः ॥

स्वविभावादिसंमृष्टरूपेणैव रसो भवेत् ।
व्यापारेण च काव्यस्य तदीयाभिनयेन च ॥

रसात्मकत्वनियमात्स्थायी स्वाद्यत्वमेव्यति ।
सामाजिकादिरेवास्य रसस्याश्रय उच्यते ॥

५ रसस्य वर्तमानत्वान्ना^१नुकार्यस्य सम्भवः ।
अनुकार्यस्य रामादेः कालातिक्रमदर्शनात् ॥

नातिक्रान्तानुकार्यस्य रसभाव^२नया कविः ।
करोति काव्यं^३ रसिकान्नञ्जयेयमितीच्छया ॥

बध्नाति काव्यं यत्तस्माद्रसः सामाजिकाश्रयः ।
१० अतः सामाजिकोद्देशप्रवृत्तत्वाद्यथार्थतः ॥

काव्यस्या^४तत्परत्वेन तात्पर्यं तद्रसे भवेत् ।
अतो रसस्य तात्पर्यगम्यत्वं सम्यगीरितम् ॥

अतोऽस्तु जन्यजनकसम्बन्धो रसकाव्ययोः ।
अतः सामाजिकस्यैव रसस्याश्रयता स्थिता ॥

१५ ननु स्वदयितासक्तं^५ पश्यतो न रसोदयः ।
तर्हि रामादिरसिकान् शृण्वतो जायते कथम्^६ ॥

रामादिरर्थो न भवेद्विभावोऽस्य रसस्य तु ।
अविद्यमानत्वादेव रामादेर्न रसोद्भवः ॥

अत्राऽविबक्षित^७स्वार्थविज्ञेयोऽ^८तत्परत्वतः ।
२० धीरोदात्ताद्यवस्थानां^९ प्रतिपादनवर्त्मना ॥

रामादिशब्दो रत्यादेः विभावो भवति स्फुटम् ।
इममेवार्थमुद्दिश्य कथितं भरतादिभिः ॥

शब्दोपहितरूपांस्तान् बुद्धेर्विषयतां गतान् ।
प्रत्यक्ष इव रामादीन्कारणत्वेन मन्यते ॥

रामादिगतभोगादिप्रतिपादनवर्त्मना ।
सुदृढाहितसंस्कारातिशयास्ते सभासदः ॥

५ शश्वद्विधूतस्वपर'विवेकाश्च विशेषतः ।
सम्भोगाद्यनुसन्धानप्रवणाहङ्कृतित्वतः ॥

निर्विकल्पं निरुपमं स्वादं ततो'पभुञ्जते ।

एवमुक्तं भवति-स्वतोऽविद्यमानैरपि रामादिभिः कविसन्दर्भ-
कौशलेन प्रत्यक्षवच्छब्दोपनीतैः तद्व्यापारानुसन्धानैकचित्स-

१० तथा श्रोतृभिः स्वपरविवेकविधूननेन प्रतिपन्नो रसो जायते ॥
काव्यानुसन्धानवशाच्छ्रोतृसामाजिकौ रसे ॥

रसिकौ तद्वदेव स्यान्नटोऽपि च^३ रसाश्रयः ।
इति प्रष्टुः^४ प्रतिवचः पुरस्तादेव दर्शितम् ॥

अतः सामाजिकस्यापि काव्यस्य च रसस्य च ।

१५ भाव्यभावकरूपोऽपि सम्बन्धोऽस्तीति दर्शितः

प्रतिपाद्यप्रतिपादकसम्बन्धः पूर्वमेवोक्तः ।
तत्रैव जन्यजनकसम्बन्धोऽपि प्रकाशितप्रायः ॥

नटाभिनयश्चातुर्यात्प्रबन्धे कविकल्पिते ।
प्रयोगानुभवो ज्ञेयः श्रोतुः सामाजिकस्य च ॥

२० तत्तच्छब्दार्थसम्बन्धनिर्णीतिद्वारपूर्वकः ।
स्वस्वशब्दार्थसम्बन्धवित्ति'निर्णीतिरुच्यते ॥

1 B वर । 2 Δ सं खातन्व्येणो । 3 B दोषैव । 4 B पुष्टं । 5 A रक्ति D शक्ति ।

सर्वस्यैव हि शब्दस्य स्वार्थ'वृत्तिविभागतः ।
षोढा विभागो भवति तत्सदर्थवशादपि ॥

स वाचको लाक्षणिको व्यञ्जको गमकोऽपि च ।
प्रत्यायकयोतकाख्याविति षोढा विभियते ॥

५ तत्तच्छब्दोपाधितया षोढा सोऽर्थो विभज्यते ।
अर्थज्ञापक'सामर्थ्यसम्बन्धः सोऽपि वद्विवः ॥

एतेभ्यो भिन्न एतेभ्यस्तात्पर्यार्थोऽपि दृश्यते^३ ।
अर्थे' गृहीतसम्बन्धः शब्दो वाचकसंज्ञकः ॥

यद्गुणाद्यविशेषेण वस्तुमात्रं प्रतीयते ।

१० तद्वस्तु वाच्यसंज्ञो^५ इति विद्वद्भिरिरितः ॥

सा शब्दस्याभिधा वृत्तिः वस्त्वैकज्ञापकक्रिया ।
स्वार्थे स्ववृत्त्ययोगेन तत्सम्बन्धिनि वस्तुनि ॥

तद्रूपेण तु बोद्धव्यः शब्दो लाक्षणिको भवेत् ।
तादृगर्थो भवेच्छ्रयो लक्षणावृत्तिसंश्रयः ॥

१५ स्वाभिधेयाविनाभूतप्रतीते वस्तुनि क्वचित् ।
शब्दव्यापारविश्रान्तिहेतुता^७ लक्षणोच्यते ॥

सम्बन्धमत्यजन्वाच्यलक्ष्यतद्धर्मतद्गुणैः ।
तत्तद्विशिष्टातिशयं व्यञ्जयन्व्यञ्जको भवेत् ॥

रसालङ्कारवशातो गुणधर्मवशात्तु वा ।

२० वाच्यादतिशयो वाऽपि लक्ष्यादतिशयोऽपि वा ॥

दृश्यते यत्र तद्रूपमर्थं व्यङ्ग्यं विवृण्वते ॥

स्वपदार्थधर्मगुणगतरसादिसहकारिकर्मसामर्थ्यात् ।

अतिशयवदर्थकल्पितविश्रान्तिव्यक्तिरित्युक्ता ॥

1 AB वां । 2 C ज्ञापकत्वादि । 3 C विभियते । 4 B वां । 5 A विद्ये ।
6 A व्यापक । 7 A त्वे ।

विशिष्टे वाच्यलक्ष्यार्थे तद्विशेष्यैकदेशतः ।
विवक्षितार्थं क्रमशो गमयन् गमको भवेत् ॥

विशिष्टवाच्यलक्ष्यार्थविशेषणसमाश्रितम् ।
गुणभावरसादीनां [गमनं] गम्य ईरितः ॥

५ विशिष्टे वाच्यलक्ष्येऽर्थे विशेषणविशेष्ययोः ।
यावदर्थं विवृण्वन्ती या वृत्तिर्गतिरीरिता ॥

गम्ये गमकशब्दस्य वृत्तिर्गतिरिति स्मृता ।
स्ववृत्तिद्वारतः स्वार्थविशेषणगुणादितः ॥

अर्थान्तरमनुस्यूतं द्योतयन्द्योतको भवेत् ।

१० गुणधर्मरसादिभ्यः प्रतीतेभ्यः पृथक्पृथक् ॥

तत्तद्विशेषसामर्थ्यकल्प्योऽर्थो द्योत्य ईरितः ।
वाक्यार्थावयवीभूतपदार्थान् जिघ्रती क्रमात् ॥

विवक्षिते द्योतमाना या वृत्तिर्द्युतिरुच्यते ।
द्योत्ये द्योतकशब्दस्य व्यापृतिर्द्युतिरीरिता ॥

१५ प्रतीतोऽतिशयो यत्र वाच्यलक्ष्यादिवस्तुषु ।
प्रत्याययंस्तमेवार्थं शब्दः प्रत्यायको भवेत् ॥

गुणे रसे वाऽलङ्कारे पदवाक्यार्थसंश्रये ।
प्रतीयमानोऽतिशयः प्रत्याय्यो लक्ष्यवाच्ययोः ॥

अविश्रमेण व्यापारो रसाद्यतिशयावधिः ।
२० प्रत्यायकस्य प्रत्याय्ये प्रतीतिरिति कथ्यते ॥

देशकालक्रियाजातिरूपवाच्यादिवस्तुषु ।
षट्पदार्थविचाराय गुणा¹³ धर्माश्च कल्पिताः ॥

1 A द्वाप्यलक्ष्यार्थे त्व । 2 A तथा । 3 A गौरवे ग B गौरवं र । C गौरव्यो D गौरवो ।
4 A चिन्वन्ती व्या । 5 C omits this line । 6 A स्ववृद्ध्यादिग । 7 A मर्थो द्योत्य इती ।
B कल्प्यो द्योत्य । 8 B र । 9 B वृत्तिर्चिन्नि । 10 BC त्य । 11 BC द्ययो । 12 B धीतम् ।
13 B C न ।

कविभिः स्वीक्रियन्ते ते तज्ज्ञैः काव्यादिसम्पदे ।
अत्रैवाऽप्यभिधीयन्ते वाच्याद्यर्थोपलब्धये ॥

देशे निम्नोन्नतत्वादिराकारो धर्म ईरितः ।
तस्मिन्मृदुत्वकाठिन्यकाण्ठ्यशौक्याद्यो गुणाः ॥

५ नक्तं दिवविभागेन द्विधा कालः प्रकीर्तितः ।
तमस्तेजश्च तद्धर्मो गुणास्तत्रार्तवाद्यः ॥

यः संयोगविभागादिः क्रियाधर्मः स कथ्यते ।
तत्र वैफल्यसाफल्यसुसाधुत्वादयो गुणाः ॥

निवृत्तिश्च प्रवृत्तिश्च जातिधर्मावितिरीरितौ ।

१० धैर्यादयो गुणास्तत्र सहजाहार्यरूपतः ॥

ते भवेयुस्त्रिधा तत्र बाह्यः कायरूपतः ।
शोभनाशोभनत्वेन ते भवेयुस्त्रिधा पुनः ॥

धैर्यादयोऽत्र सहजा आहार्योऽभ्याससम्भृतः ।
माधुर्यनिष्ठुरत्वादिगुणो वाचि प्रकल्पितः ॥

१५ क्रूरत्वशान्तिमत्त्वादिगुणाः स्युर्मानसा गुणाः ।
लावण्यसौकुमार्यादिः शारीरः कल्पितो गुणः ॥

गुणत्रयोपाधिभिन्ना त्रिधा प्रकृतिरुच्यते ।
'अर्भकत्वाद्यवस्थैव तासु धर्मितयोच्यते ॥

जात्याश्रया गुणा एव तासु प्रकृतिषु स्वतः ।
२० आकारवत्त्वादिरेव द्रव्यधर्म इतीर्यते ॥

गुणः शोभाऽऽभिरूप्यादिः द्रव्ये कविभिरुच्यते ।
व्यक्तताऽव्यक्ततादिस्तु गुणे धर्म इतीर्यते ॥

1 A नक्तं ते । 2 A काव्या । 3 B शुक्लत्वौष्ण्या । C शौक्य कृष्णा । 4 A omits
three lines । 5 C reads after this आकारत्वादिरेव धर्म इत्यधर्म इतीर्यते ।

वस्तुशोभाकरत्वं^१ यत्स गुणः कल्पितो गुणे ।
धर्मो गुणो यः क्रियायास्स स एवेह कर्मणि ॥
धर्मः स एव कविभिः सामान्ये परिकल्पितः ।
यदवान्तरसामान्यभेदाश्रयसहिष्णुता ॥

५ व्यक्तिषु व्याप्यवृत्तिरत्वं सामान्ये कल्पितो गुणः ।
स्वाश्रयाभिन्नरूपत्वं धर्मः स्यात्समवायभाक् ॥

गुणद्रव्यैकघटनासामर्थ्यं गुण ईरितः ।
सुगन्धत्वादिविशिष्टत्वं यत्स धर्मो विशेषभाक् ॥

विनियोगार्हता तेषां गुण एवेति कल्प्यते ।

१० ये धर्मा ये गुणाः क्लृप्ता वाच्यलक्ष्यादिवस्तुषु ॥

तैस्तैस्तदर्थो^२तिशयो ग्राह्यः काव्यादिसम्पदे ।
वर्णेन च पदेनापि पदाभ्याश्च पदैरपि ॥

वाक्येन वाक्यार्थेनैते ह्यर्थाः षोढा वि^३कल्पिताः ।
विवक्षितार्थसम्पत्तिहेतवः स्युर्यथोचितम् ॥

१५ कारकेण कदाचित्स्यादभिधायाः कदाचन^४ ।
तद्वितेन समासेन सर्वनाम्ना कदाचन ॥

प्रकृत्या प्रत्ययेनापि धातुकाकूपसर्गतः ।
वक्तु^५र्विवक्षाऽलङ्काररसादिभ्यः कदाचन ॥

वाच्यो लक्ष्यत्वमायाति लक्ष्यो वाच्यत्वमेति च ।

२० एवं विनिमयश्चापि व्यत्ययश्च परस्परम् ॥

वाच्यादयोऽर्था यास्यन्ति स्वोचितातिशयासये ।
एतद्रूपेण^६ बोद्धव्यं तत्तदर्थ^७विवेक्तुभिः ॥

1 A तावत् । 2 A ष् । 3 B र्वेसा । 4 BC व्वा । 5 A B क्रियायाऽपि कदापि च ।
6 C षीत् । 7 A B तद्वदेव हि । 8 A स्तत्पदार्थः ।

विवक्षितमभिप्रायः फलं भावः प्रयोजनम् ।
तात्पर्यमिति पर्यायशब्दा वाक्यार्थगोचराः ॥

प्रयुज्यमानोऽभीष्टार्थः कारकादिसमन्वितः ।
नीयते यत्प्रबोधाय तत्प्रयोजनमुच्यते ॥

५ योऽर्थो बुद्धिस्थितोऽभीष्टो वक्तृवाक्येन गम्यते ।
तद्विवाक्षितमित्युक्तं दर्पणादौ मुखादिवत् ॥

यदर्थस्याभिमुख्येन पदार्था ह्युपकुर्वते ।
सोऽभिप्रायस्तदुत्कर्षः प्रायश्शब्देन कथ्यते ॥

प्रधानमुपकार्योऽर्थः पदार्था ह्युपकारकाः ।

१० तत्परत्वं पदार्थानां तात्पर्यं तद्वितीरितम् ॥

अभीष्टार्थपरीपाको नेत्रादेरथवा कवेः ।
द्रुमादिफलवद्यत्र स्वाच्यते तत्फलं भवेत् ॥

व्यापारो यत्र नेत्रादेः शृङ्गारादिविभाव्यते ।
अर्थसन्दर्भचातुर्यात्स भाव इति कथ्यते ॥

१५ भाट्टैः प्राभाकरैरेष वाक्यार्थः कथ्यते द्विधा ।
पदार्थान्योन्यसंसर्गो वाक्यार्थ इति भट्टवाक् ॥

पदार्थ एव^१ वाक्यार्थ इति प्राभाकारा विदुः ।
कवेर्विवक्षया यस्य प्राधान्यं परिकल्प्यते ॥

भवेत्स एव वाक्यार्थ इति निर्णीयते बुधैः ।

२० अर्थाः पदैरभिहिताः स्वातन्त्र्येण पृथक्पृथक् ॥

अन्योन्ययोग्यसंसर्गमाकाङ्क्षन्ते परस्परम् ।
संसर्गयोग्यैः कथितैः^२ संसृष्टास्ते विमुद्गय च ॥

1 A यै स्वा । 2 A B तावत् । 3 B धर्मो । D इति । 4 A B र्थवादे । 5 B सहितैः ।

कस्योपकुर्म इति च प्रधानस्योपकुर्वते ।
प्रधानं यत्परं तेऽपि पदार्थास्तत्परा यतः ॥

भवन्ति तस्मात्तात्पर्यमित्यर्थान्तरमुच्यते ।
वक्तृद्वारा वाक्यधर्मस्यैव वाक्यार्थकल्पनम् ॥

५ विशेषणानि सर्वत्र विशिषन्त्यपि सर्वतः ।
विशेष्यस्य प्रधानत्वं स्वाश्रयत्वं विवृण्वते ॥

अतो रसालङ्कारादेः प्राधान्यं यत्र दृश्यते ।
तत्तदन्यतमस्तत्र वाक्यार्थत्वं प्रयास्यति ॥

इति शब्दार्थयो रूपं सिद्धं शब्दार्थनिर्णये^३ ।

१० भट्टाभिनवगुप्तार्यपादैरेवं प्रदर्शितम् ॥

एवं विभाव्य कविभिस्तत्तदर्थो निबध्यताम् ।
अपरैः कैश्चिदाचार्यैः प्रकारान्तरकल्पितम् ॥

शब्दार्थयोः स्वरूपन्तु तद्विचिच्याभिधीयते ।
शब्दस्त्रिधा वाचकश्च तथा लाक्षणिकोऽपि च ॥

१५ व्यञ्जकश्च तदर्थश्च त्रिधा वाच्यादिभेदतः ।
तात्पर्यार्थः पदार्थेभ्यो वाक्यार्थोऽस्तीति केचन ॥

वाच्यादिरर्थो वाक्यार्थ इति प्राभाकारादयः ।
यस्य यत्राव्यवहितसङ्केतो गृह्यते स्फुटम् ॥

स तस्य वाचकः शब्द इति शब्दानुशासनम् ।

२० जातिक्रियागुणद्रव्यभेदात्सङ्केतितः पुनः ॥

चतुर्धा भिद्यते तेषु जातिरेकेति केचन ।
गौरित्येव हि शब्दस्य प्रवृत्तिर्जातिगा स्मृता ॥

1 A धेनु । 2 A reads वक्तृद्वारा । वाक्यसन्निहितस्यैव तात्पर्यपरिकल्पना । 3 A, B कैः ।

गच्छतीत्यस्य शब्दस्य प्रवृत्तिः स्यात्क्रियागता ।
शुक्ल इत्यस्य शब्दस्य प्रवृत्तिर्गुणगामिनी ॥

द्विस्था^१दिसंज्ञाशब्दस्य प्रवृत्तिर्द्रव्यगामिनी ।
प्रवृत्तेश्च निवृत्तेश्च व्यक्ति^२योग्या स्वभावतः ॥

५ अर्थक्रियाकारितया वृत्तिस्तस्यामवस्यति ।
आनन्त्याद्वयभिचाराच्च व्यक्तीनां तत्र तत्र तु ॥

सङ्केतकरणाशक्तेः सङ्केतस्यादुपाधितः ।
गौः शुक्लश्चलतीत्यादिशब्दानां नैव संभवेत् ॥

क्वचित्कदाऽपि विषयविभाग इति यत्ततः ।

१० उपाधावेव सङ्केतः स्वतः शब्दस्य गृह्यते ॥

उपाधिर्वस्तुधर्मस्स^३ सिद्धः साध्य इति द्विधा ।
सिद्धोऽपि स्यात्पदार्थस्य प्राणदो वा विशेषकृत् ॥

उपाधिः सिद्धरूपो यः सा जातिरिति कथ्यते ।
उक्तो वाक्यपदीयेऽपि जात्युपाधिः स तद्यथा ॥

१५ स्वरूपतो गौर्न गौः^४ स्यान्नागौरपि च तत्पतः ।
तत्र गोत्वाभिसंबन्धाद्गौरित्येवाभिधीयते ॥

यतः शुक्लादिना वस्तु लब्धसत्त्वं विशि^५ष्यते ।
स सिद्धो वस्तुधर्मोऽत्र गुणोपाधिरिति रितः ॥

साध्यः पूर्वापरीभूतावयवादिक्रियात्मकः ।

२० गच्छतीत्यत्र विद्वद्भिः क्रियोपाधितयोच्यते ॥

यत्संहतक्रमं वक्त्रा संज्ञारूपो ग्रहच्छया ।
उपाधित्वेन द्विस्थादिष्वर्थे^६षूपनिवेशितः ॥

1 B तीर्था । 2 B वृत्ति । 3 C स्तुत तदर्थः । 4 A रीप । 5 A के । 6 B क्वे ।

स शब्दः सिद्धसाध्याभ्यां^१ द्रव्योपाधिरिति स्मृतः ।
शुक्लञ्जलति गौर्दित्थ इत्यादौ तु चतुष्टयी ॥

प्रवृत्तिरिति शब्दानां महाभाष्यकृदभ्यधात् ।
गुणत्वं यदणुत्वादेः^२ पाठाच्च गुणमध्यतः ॥

५ पारिभाषिकमेवेति कृणादमतिकल्पितम् ।
गुणक्रियायदृच्छादेरैकरूप्येऽपि तत्त्वतः ॥

तत्तदाश्रयभेदेन भेदः प्रायेण लक्ष्यते ।
एकं मुखं^३ यथाऽऽदर्शाद्यालम्बनविभेदतः ॥

भिन्नं भिन्नमिवाभाति तथैव स्युर्गुणादयः ।
१० भिन्ने हिमपयद्दशाङ्ग्याद्याश्रये परमार्थतः ॥

अभिन्न इव शुक्लादौ यद्दशादुपजायते ।
शुक्लः शुक्लोऽपमित्यादिरभिन्नप्रत्ययक्रमः ॥

तद्धि शुक्लत्वसामान्यं^४ तत्प्रवृत्तिनिमित्तकम् ।
यथा डित्थादिशब्देषु बालवृद्धशुकादिभिः ॥

१५ उदीरितेषु प्रत्येकं भिद्यमानेषु तत्त्वतः ।
डित्थादित्वं तत्तदर्थं डित्थादावनुवर्तते ॥

अतश्च सर्वशब्दानां जातिरेकैव तत्त्वतः ।
स्वप्रवृत्तिनिमित्तं तन्न व्यक्तिरिति निश्चिता ॥

तद्वानपोहः शब्दार्थ इति कैश्चन कथ्यते ।
२० प्रकृतानुपयोगित्वाद्वास्माभिर्न कथ्यते ॥

अतः सर्वस्य शब्दस्य मुख्योऽर्थो जातिरेव सा ।
व्यापारस्तत्र शब्दस्य मुख्यो यः साऽभिधा भवेत्^५ ॥

1 A प्याक्ष्यो । B ध्याक्ष्ये । 2 B वृत्तादे । 3 A B भेदमुख्यं । 4 B न्वात् ।
5 B कलादिषा नयेत् ।

शब्दस्य मुख्येऽर्थे वृत्तिस्तत्तद्व्यक्तिष्वन्नस्यति ।
लक्षणेत्यत्र शब्दस्य व्यापारान्तरमुच्यते ॥

मुख्यार्थबाधे तद्योगे रुदितोऽर्थ^१ प्रयोजनात् ।
अन्योऽर्थो लक्ष्यते यत्सा लक्षणाऽऽरोपिता क्रिया ॥

५ कुशलः कर्मणीत्यत्र कुशलावाद्ययोगतः ।
रुदितो लक्ष्यत्येव शब्दः कर्मणि कौशलम् ॥

घोषाधिकरणत्वस्य गङ्गादीनामसम्भवात् ।
मुख्यार्थबाधे त^२त्तीरे रुदितः सुप्रसिद्धितः ॥

यतो घोषस्य वसतिर्लक्ष्यते सापि लक्षणा ।
१० गङ्गातटे घोष इति शब्दो मुख्यार्थभागपि ॥

पावनत्वं लक्षयति धर्मस्या[न्ना]तिप्रयोजनात् ।
प्रयोजनादमुख्योऽर्थो मुख्येनार्थेन लक्ष्यते ॥

यस्मिन्नारोपितः शब्दव्यापारः सान्तरार्थभाक् ।
शुद्धेयं लक्षणा सैव भवेदर्थवशाद्धिधा ॥

१५ उपादानाभिधा काचिदन्या लक्षणलक्षणा ।
आरोपिता क्रिया यत्र सोपादानार्थलक्षणा ॥

कुन्तः प्रविशतीत्युक्ते स्वसंयोगिनमेव सः ।
स्वस्य प्रवेशसिद्ध्यर्थं यदाक्षिपति पूरुषम् ॥

कुन्तप्रवेशो मुख्यार्थः कुन्तस्य तदसम्भवात् ।
२० स्वक्रियाऽऽरोपिताऽन्यस्मिन्नुक्ते सारोपिता क्रिया ॥

सान्तरार्थोऽत्र शब्दस्य व्यापारोऽर्थान्तराश्रयः ।
गौरनूबन्ध इत्यत्र स्वानुबन्धनसिद्ध्ये ॥

व्यक्तिराक्षिप्यते जात्या न शब्देनाभिधीयते
'विशेष्यं नाभिधा गच्छेत्क्षीणशक्तिर्विशेषणे ॥'

इतिन्यायादुपादानलक्षणा नाम्न शङ्क्यताम् ।
रूढि'प्रयोजनाभावाज्जातिव्यक्त्योरभेदतः ॥

५ क्रियादीनामभावाच्च नैवोपादानलक्षणा ।
अकारि कारय कुरु क्रियतामिति यद्वचः ॥

भावः कारयिता कर्म कर्ता चाक्षिप्यते यतः ।
इत्यादावप्युपादानलक्षणा नैव शङ्क्यताम् ॥

तत्सदर्थस्वरूपात्तेरन्यथानुपपत्तितः ।

१० अर्थापत्तिप्रमाधीना' क्रियाकर्त्रादिकल्पना ॥

यत्र स्यादर्थसामर्थ्यं तत्रार्थापत्तिरुच्यते ।
श्रुत'सामर्थ्ययोगेन श्रुतार्थापत्तिरुच्यते ॥

देवदत्तादिपुरुषपीनत्वानुपपत्तितः ।
भोजनस्य निषिद्धस्य दिवा रात्रौ प्रकल्प्यते ॥

१५ अर्थापत्तिर्भवेद्यद्वा श्रुतार्थापत्तिरेव वा' ।
गौरनूबन्ध्य इत्यत्र श्रुतार्थापत्तिरेव सा ॥

घोषाधिकरणत्वस्य सिद्धये स्वतदोपरि ।
स्वार्थं समर्पयत्येव गङ्गाशब्दो यतस्ततः ॥

इत्यादिलक्षणेनैव शुद्धेयमुभयात्मिका ।

२० आरोप्यारोपविषयौ सिद्धभेदौ परस्परम् ॥

सामानाधिकरण्येन निर्दिश्येते यदि क्वचित् ।
सारोपाज्या विषयिणाऽऽरोप्यमाणेन कुत्रचित् ॥

1 A हुक्लि । 2 A दीना । 3 B ति । 4 A B ल्यगा । 5 A ति ।

अन्तःकृते निगीर्णेऽस्मिन्सारोपविषये सति ।
एषा साध्यवसानात्मा लक्षणोति विभाष्यते ॥

इमौ भेदौ च सादृश्यात्सम्बन्धान्तरतोऽपि च ।
गौणौ शुद्धौ च विज्ञेयौ लक्षणाभेदवेदिभिः ॥

५ सादृश्यहेतू भेदौ स्तः सारोपाध्यवसानिकौ ।
गौबोहिको गौरयं चेत्युक्तोदाहृतिरेतयोः ॥

लक्ष्यमाणा अपि स्वार्थ'सहचारिगुणा यतः' ।
गोशब्दस्य परार्थाभिधाने यान्ति निमित्तताम् ॥

गवि स्वार्थे सहचरा गुणा जाड्या'दयश्च ये ।

१० गुणास्तेषामभेदेन लक्ष्यन्तेऽत्र परार्थगाः ॥

न परार्थोऽभिधीयेतेत्येवं केच'न जानते ।
लक्ष्यमाणा अपि स्वार्थे जाड्यमान्यादयो गवि ॥

वाहिकाख्यापरार्थाभिधाने वृत्तिनिमित्तताम् ।
गोशब्दस्य प्रयान्तीति केचिदूचुर्विचक्षणाः⁵ ॥

१५ द्वयोः साधारणीभूतगुणादेराश्रयत्वतः ।
परार्थो वाहिको लक्ष्यः स्वार्थेनेत्यपरे विदुः ॥

अपि चेदविनाभावे सति क्रोशतिमश्चयोः ।
आक्षेपेणैव मर्त्या'दिसिद्धेर्नैवात्र' लक्षणा ॥

यदा'गुर्वृतमित्यादौ सादृश्यादन्यदेव हि ।

२० कार्यकारणभावादि सम्बन्धान्तरमुच्यते ॥

भेदे सत्यपि तादृश्यप्रतीतिगौणभेदयोः ।
तद्धे[अभे] दावगतिः कापि प्रयोजनवती भवेत् ॥

1 A हे । 2 B स्वतः । 3 A B त्या । 4 B वा न । 5 All Mss read these three lines. 6 C ल्या । 7 C स्ति । 8 C वा ।

शुद्धयोर्भेदयोरन्यवैलक्षण्येन यद्भवेत् ।
अर्थक्रियाकारितादि तत्प्रयोजनवद्भवेत् ॥

तादर्थादुपचाराख्या लक्षणा कापि दृश्यते ।
'इन्द्रार्थे' स्थूण इन्द्रोऽयमित्यादौ सा विलोक्यते ॥

५ 'क्वचित्स्वस्वामिभावेन लक्षणाऽपि भवेद्यथा ।
राजकीयः स पुरुषः इत्यादौ दृश्यते स्फुटम् ॥

हस्त इत्यपि यथैव कराग्रं लक्षयत्यथ न वक्ति करं तम् ।
अवयवावयविभावनिबन्धा लक्षणाऽपि च तथैव सुधीभिः ॥

स[अ]तक्षाऽतक्षदित्यत्र तात्कर्मात्कापि लक्षणा ।
१० एवं षोढा समुद्दिष्टा लक्षणा लक्ष्यवेदिभिः ॥

लक्षणायां गौणवृत्तिर्नान्तर्भवति कर्हिचित् ।
लक्ष्यमाणगुणैर्योगाद्बृत्तेरिष्टा तु गौणता ॥

अग्निर्माणवकेत्यादौ गुणवृत्तिं प्रचक्षते ।
अग्निशब्दः स्वमुख्यार्थबाधान्माणवके स्वतः ॥

१५ तद्गुणे पिङ्गलत्वादौ यां वृत्तिं प्रतिपद्यते ।
तां गौणीवृत्तिरित्याहुः शब्दवृत्तिविचक्षणाः ॥

भेदः साध्यवसानात्मा सारोपात्मा च योऽभवेत् ।
तयोरन्यतरैवेयं वृत्तिर्गौणीति केचन ॥

तत्तादृगलक्षणोपेतलक्षणाविषये क्वचित् ।
२० प्रयोजने सति व्यङ्ग्यं भवेद्रूढौ न संभवेत् ॥

यत्र रुढिः प्रसिद्धा स्यात्तत्र व्यङ्ग्यं न सेत्स्यति ।
यत्र प्रयोजनं नास्ति तत्र व्यङ्ग्यं न दृश्यते ॥

ध्वनिव्यापारहेतुर्यस्तद्व्यङ्ग्यञ्च प्रयोजनम् ।
प्रयोजनं विना कापि न व्यङ्ग्यं व्यज्यते स्फुटम् ॥

अभिधालक्षणामूलं व्यङ्ग्यं सिध्येत्प्रयोजनात् ।
अगूढं गूढमित्येतद्व्यङ्ग्यं द्वेषा विभिद्यते ॥

५ अगूढं तत्स्फुटं यस्य प्रतीतिरभिधेयवत् ।
अनुस्यूता यदव्यक्ता प्रतीतिर्गूढमुच्यते ॥

गूढागूढात्मकं व्यङ्ग्यमेकमस्तीति केचन ।
व्यक्ताव्यक्तप्रतीतिर्यत्तद्गूढागूढमुच्यते ॥

भाविकात्मनि (?) पद्ये तु^१ तत्तद्व्यङ्ग्यं विलोक्यते ।
१० व्यङ्ग्ये लाक्षणिकस्यात्र व्यापारो व्यञ्जनात्मकः ॥

लक्षणा तादृशी गूढव्यङ्ग्याव्यङ्ग्यार्थयोगतः ।
पश्चाद्गूढव्यङ्ग्येति त्रेधा व्यङ्ग्यप्रतीतितः ॥

तद्गू^२र्लाक्षणिकः शब्दस्तद्व्यापारोऽ^३ञ्जनात्मकः ।
यस्य प्रतीतिमाधातुं लक्षणा समुपास्यते ॥

१५ फले शब्दैकगम्येऽत्र व्यञ्जनात्परा क्रिया ॥
यत्र प्रत्याययितुं प्रयोजनं लक्षणाशब्दः ।
वाक्ये प्रयुज्यतेऽ^४स्मान्नान्यो हेतुः प्रयोजनावासे ॥

तस्मादेव च शब्दात्तद्व्यापारस्तथाञ्जनात्मैव^५ ।
तेन व्यापारेण व्यङ्ग्यं तत्र प्रयोजनं भवति ॥

२० गङ्गायां घोष इत्यादिवाक्ये तत्सीरसङ्गतः ।
पावनत्वादिधर्मो यः प्रतीतो व्यङ्ग्यमेव तत् ॥

पावनत्वादिधर्मस्य गङ्गाशब्दस्य च क्वचित् ।
गृह्यते नच सङ्केतस्तस्मान्नात्राभिधा भवेत् ॥

1 A B omit this line । 2 A omits two lines. 3 B गङ्ग ।

1 AB च्छेद । 2 A दा । B दत् । 3 A द्दव्यापारोव्य । 4 A त ।
5 C स्तयोर्व्यञ्जनात्मनि । 6 A म्मु ।

मुख्यार्थबाधादिहेतोरभावात्तैव लक्षणा ।
अतस्तल्लक्षणाशब्दव्यापाराद्व्यञ्जनात्मकात् ॥
ऋतेन पावनत्वादिधर्मः क्वापि प्रतीयते ॥
उक्तञ्च—

- ५ “ नाभिधा समयाभावाद्धेतुभावात्त लक्षणा ।
लक्ष्यं न मुख्यं नाप्यत्र बाधो^१योगः फलेन नो ॥
न प्रयोजनमेतस्मिन्न च शब्दः स्व^२लङ्गतिः । ”
गङ्गाशब्दो यथा स्रोतोबाधात्तत्तीरलक्षकः ॥
तद्वत्तटे सबाधश्चेत्तत्प्रयोजनम् ।
१० मुख्योऽर्थो न तदं तत्र स्वार्थबाधो न दृश्यते ॥
गङ्गाशब्दार्थतीरस्य पावनत्वादिभिः क्वचित् ।
लक्षणीयैर्न^३संबन्धो^४ नापि लक्ष्यं प्रयोजनम् ॥
तस्मिन्प्रयोजने लक्ष्ये तेन लक्ष्यं प्रयोजनम् ।
इत्येवमनवस्था स्यात्सा मूलक्षतिकारिणी ॥
१५ पावनत्वादिभिस्तीरं युक्तमेव हि लक्ष्यते ।
गङ्गाशब्देनाधिकार्थप्रतिपत्तिः प्रयोजनम् ॥
विशिष्टलक्षणैषा स्याद्व्यञ्जयते नात्र किञ्चन ।
इति वादिनमुद्दिश्य प्रत्युत्तरमुदीर्यते ॥
“प्रयोजनेन सहितं लक्षणीयं न युज्यते ।
२० ज्ञानस्य विषयो ह्यन्यः फलमन्यदुदाहृतम् ॥”
प्रत्यक्षादेहिं नीलादिर्विषयो हि स्वभावतः ।
प्राकट्यं वाऽथ संवि^५त्तिः फलत्वे^६नोपयुज्यते ॥
अतो विशिष्टे कस्मिंश्चिल्लक्षणा नोपयुज्यते ।
अतो गङ्गादिशब्देन तत्तटे लक्षिते पुनः ॥

1 A C जले । 2 C omits this line । 3 A B धा । 4 A शास्त्रारम्भ । 5 C येन ।
6 B न्यात् । 7 A ह्य । 8 A विच । 9 B प । 10 लं ते ।

पावनत्वादयो धर्मविशेषास्तत्र संभवाः ।
प्रतीयन्तेऽभिधायन्य^१व्यापाराद्व्यञ्जनात्मकात् ॥
अभिधालक्षणारूपात्तथा तात्पर्यरूपतः ।
एभ्यो भिन्नो भवेदत्र व्यापारो व्यञ्जनात्मकः ॥

- ५ ध्वननव्यञ्जनेत्यादिशब्दवाच्यो भवत्यसौ^२ ।
एवं हि लक्षणामूलं व्यञ्जकत्वमुदाहृतम् ॥
अभिधामूलमप्यत्र व्यञ्जकत्वं प्रचक्षते^३ ।
बहुधा चाभिधामूल व्यञ्जकं कथ्यते बुधैः ॥
“अनेकार्थस्य शब्दस्य वाचकत्वे नियन्त्रिते ।
१० संयोगाद्यैरवाच्यार्थधीकृत्वापृतिरञ्जनम्^४ ॥”
‘संयोगो विप्रयोगश्च साहचर्यं विरोधिता ।
अर्थः प्रकरणं लिङ्गं शब्दस्यान्यस्य सन्निधिः ॥
सामर्थ्यमौचिती देशः कालो व्यक्तिः स्वराद्यः ।
शब्दार्थस्यानवच्छेदे विशेषस्मृतिहेतवः ॥’
१५ हरिशब्दोऽपि सिंहादेरनेकार्थस्य वाचकः ।
शङ्खचक्रादिसंयोगाद्विष्णुमेव व्यनक्ति च ॥
रामं विहायार्जुनं च रामार्जुनपदं यथा ।
विरोधं कार्तवीर्यस्य भार्गवस्य व्यनक्ति च^५ ॥
शङ्खाद्ययोगः शक्रादौ हरिशब्देन गम्यते ।
२० रामलक्ष्मणशब्देन साहचर्याभिधायिना ॥
पुमन्तरे गौरवादि विनयादि व्यनक्ति च ।
भवच्छिदं भज^६ स्थाणुमित्यर्थाद्व्यञ्जयते शिवः ॥

1 B C दि भ्यो । 2 A B ति ते । 3 A ह्यहे । 4 A ना । 5 A B न । 6 A तत् ।
7 A व ।

सर्वं जानाति देवोऽयं युष्मदर्थं इतीरिते^१ ।
भृत्येष्टकारिता भर्तुर्व्यङ्ग्या प्रकरणादिह^२ ॥

मकरध्वज इत्युक्ते तल्लिङ्गाध्यज्यते स्मरः ।
देवः पुरजिदित्युक्ते देवशब्दस्य सन्निधेः ॥

५ पुरजिच्चवं शिवस्येति व्यज्यते शिव एव हि ।
मधुमत्तः पिक इति वसन्तो व्यज्यते स्फुटम् ॥

भात्यत्र देव इत्युक्ते राजधानी प्रतीयते ।
मित्रं भातीति सुहृदि मित्रो भातीति भास्करे ॥

स्वाहेन्द्रशशुरित्यत्र स्वरेणार्थान्तरध्वनिः ।
१० एवमादिप्रयोगेषु तत्तदर्थो विलोक्यताम् ॥

संयोगादिभिरेतैस्तु वाचकत्वे निवारिते
अनेकार्थस्य शब्दस्य यदर्थान्तरदर्शनम् ॥

अभिधा नात्र वर्तते तस्याः^३ स्वार्थं नियामनात् ।
मुख्यार्थबाधा^४द्यभावाल्लक्षणा नात्र वर्तते ॥

१५ अतोऽत्र शब्दव्यापारः पारिशेष्यात्तदञ्जनम्^५ ।
तद्व्यञ्जनयुतः शब्दो यः सोऽर्थान्तरयुक्तथा ॥

अर्थोऽपि व्यञ्जकस्तद्व्यसहकारितया मतः ।
वाच्यलक्ष्यव्यङ्ग्यभूता येऽर्थाः पूर्वमुदाहृताः ॥

तेषां तद्वाचकादीनामर्थव्यञ्जकतोच्यते ।

२० वक्तृबोद्धव्यकाकूनां वाक्यवाच्यान्यसन्निधेः ॥

प्रस्तावदेशकालादेवैशिष्ट्यात्प्रतिभाजुषाम् ।
योऽर्थस्यान्यार्थधीहेतुर्व्यापारो व्यक्तिरेव सा ॥

१ A रते । २ A ना । ३ A B C विवा । ४ B था । ५ A B त । ६ A भावा ।
७ A B दात्मनाम् ।

बोद्धव्यः प्रतिपाद्यः स्यात्काकुः स्याद्विकृतिध्वनेः ।
प्रस्तावः स्यात्प्रकरणमर्था वाच्यादयस्तथा^१ ॥

इङ्गिताकारचेष्टादि^२रादिशब्देन चोदितः ।
कमाद्वाच्यस्य लक्ष्यस्य व्यङ्ग्यस्योदाहृतिः कृता ॥

५ अहपिडुलं जलकुंभं घेत्तूण समागदस्मि सहि तुरिअम् ।
समसेअसलिलणीसासणीसहा वीसमामि खणं ॥

अत्र चौर्यरतस्यैव गोपनं गम्यते स्फुटम् ।
खेदो मयि न योग्यः स्यात्कर्तुं योग्यः कुरुष्विति ॥

तथाभूतादिवाक्यादा स्वरकाकुः प्रकाश्यते ।

१० वाच्यसिद्धयङ्गमत्वोक्तः स्वरः काकुर्भवेदिति ॥

नैवं शङ्क्यं गुणीभूतव्यङ्ग्यत्वं काकुवेदिभिः ।
प्रभ्रमात्रेणापि काकोर्विश्रान्तेरत्र दर्शनात् ॥

‘तद्वा मद् गडत्थलणिमिअं दिट्ठिं ण जेसि अण्णत्तो ।
एण्ह सखेअ अहं ते अ कपोला ण सा दिट्ठी ॥

१५ अत्र प्रच्छन्नकामित्वं कान्तया व्यज्यते प्रिये ।
मलयानिलसम्फुल्लकुसुमामोदमेदुरम् ॥

आरामं पश्य सुमुखि मनोभवनिकेतनम् ।
कामिनि प्रविशात्रेति व्यज्यते सुरतार्थिता ॥

५गोल्लेह अणहमणा अत्ता मं घरभरम्मि सअलम्मि ।

२० खणमेत्तं जइ संज्झाए होइ ण व होइ वीसामो ॥

सङ्केतकालः सन्ध्येति व्यज्यतेऽत्र कयाचन ।

‘सुव्वइ समागमिस्सइ तुज्झ पिओ अज्ज पहरमेत्तेण ।
एमेअ कित्ति चिट्ठसि ता सहि सज्जेसु करणिज्जं ॥

१ A स्वयः । २ B मि । ३ अतिपृथुलं जलकुंभं गृहीत्वा समागताऽस्मि सखि त्वारितम् ।
ध्रमस्वेदसलिलनिश्वासानिस्सहा विश्राम्यामि क्षणम् ॥ ४ तदा मम गण्डस्थलनिमग्नो हृदि न नयस्यन्त्यह ।
इदानीं सेवाहं तौ च कपोलौ न सा दृष्टिः ॥ ५ तुदत्यनार्द्रमनाः श्वभ्रूमौ गृहभरे सकले । क्षणमात्रं यदि
श्रम्यायां भवति नवा भवति विश्रामः ॥ ६ ध्रूयते समागमिष्यति तत्र प्रियेऽद्य प्रहरमत्तेण । एकमेव
त्रिमिति तिष्ठति तास्वसि सजय करणीयम् ॥

- कस्याञ्चिद्भारसम्भोगे निषेधोऽत्र प्रतीयते ॥
 निमील्य लोचने काचित्प्रिये गुरुजनावृता ।
 पश्यति स्वस्तिकाकारकरेणालिङ्गति स्तनौ ॥
 निमीलनादीङ्गितेन^१ यामिनीति प्रतीयते ।
 ५ चेष्टया स्वस्तिकाकृत्या गाढाश्लेषः प्रतीयते ॥
 द्वित्रादिभेदे वक्रादिमिथोयोगे सति क्वचित् ।
 क्रमाद्व्यङ्ग्यस्य लक्ष्यस्य व्यञ्जकत्वं त्रिदर्थ्यताम् ॥
 शब्दप्रमाणवेद्योऽर्थो व्यनक्त्यर्थान्तरं यतः ।
 अर्थस्य व्यञ्जकत्वे तच्छब्दस्य सहकारिता ॥
 १० शब्देनैव निषेधोऽयं न प्रमाणान्तरेण च ।
 एवंप्रकारैर्बहुभिः कृते शब्दार्थनिर्णये ॥
 स्वरूपं दोषगुणयो रसालङ्कारयोरपि ।
 अवश्यमभिधातव्यमपि तत्रापि धर्मिणि ॥
 प्रदर्शिते तद्धर्माणां हेयोपादेयतास्थितिः ।
 १५ ज्ञायते यत्ततः काव्यभेदान्प्रागभिदध्महे ॥
 अविवक्षितवाच्यो यस्तत्र वाच्यं भवेद्धनौ ।
 अर्थान्तरे सङ्कमितमत्यन्तं वा तिरस्कृतम् ॥
 प्रधाने लक्षणामूलगूढव्यङ्ग्ये सति क्वचित् ।
 यत्राविवक्षितं वाच्यं तत्र ध्वनिरिति ध्वनौ^२ ॥
 २० तदेवानुपयुक्त्या^३ देवाच्यमर्थान्तरे यदि ।
 नमितं तद्भवेदर्थान्तरसङ्कमिताख्यया ॥
 यथा त्वां वच्मि विदुषां समुदायोऽत्र तिष्ठति ।
 आत्मीयां मतिमादाय स्थितिमत्र विधेहि तत् ॥

1 C. वयेतित्या । 2 A तिः । 3 A D पत्या ।

- उपदेशादिरूपेण गम्यते वचनादि यत् ।
 तदेवानुपपत्त्यादेः क्वाप्य^४ त्यन्ततिरस्कृतम् ॥
 मयि चोपकृतं सुभ्रु सौजन्यं प्रथितं त्वया ।
 कुर्वीदृशं परमपि सुखमास्व शरच्छतम् ॥
 ५ अत्रापकारिणीं चेटीं विपरीतलक्षणया कथयति ॥
 विवक्षितं व्यङ्ग्यनिष्ठं वाच्यं यत्र^५ प्रकाशते ।
 तत्रालक्ष्यक्रमव्यङ्ग्यो लक्ष्यव्यङ्ग्यक्रमः परः ॥
 रसस्तु न विभावादितैरेवासाविति क्रमः ।
 स चेन्न लक्ष्यः सोऽलक्ष्यक्रमव्यङ्ग्य उदाहृतः ॥
 १० रसभावतदाभासभावशान्त्यादिक्रमः ।
 भिन्नो रसाद्यलङ्कारादलङ्कार्यतया स्थितः ॥
 आभास^६भावशान्त्यादेः क्रमो नैवात्र लक्ष्यते ।
 तेषां व्यङ्ग्यक्रमे^७ लक्ष्ये लक्ष्यव्यङ्ग्यक्रमो भवेत् ॥
 भावोदयादिः प्राधान्यादलङ्कार्यतया स्थितः ।
 १५ रसादिर्यत्र तत्रैष व्यङ्ग्य एव भविष्यति ॥
 प्राधान्याद्यत्र वाक्यार्थस्याङ्गभूतो रसादिकः ।
 काव्यभेदो गुणीभूतव्यङ्ग्य इत्यभिधीयते ॥
 भावशान्त्यादयोऽङ्गित्वं रसे मुख्ये प्रयान्ति च ।
 अर्थान्तरे सङ्कमितमत्यन्तं वा तिरस्कृतम् ॥
 २० इति द्वयं गुणीभूतव्यङ्ग्ये^८ङ्गाङ्गित्वमेष्यतः ।
 यत्रातिशायी व्यङ्ग्यो^९ऽर्थो वाच्यात्काव्यं ध्वनिर्भवेत् ॥

1 A B काव्य । 2 A B मत्र । 3 B अभाव । 4 B नो । 5 B दिवोगित्वं । 6 C यिनि व्याप्ये ।

प्रधानभूतस्फोटाख्यव्यङ्ग्यस्य व्यञ्जकस्तु यः ।
शब्दस्तत्र ध्वनिरिति व्यवहारः कृतो बुधैः ॥

यन्ध्वग्भा^१वितवाच्यस्य व्यङ्ग्यस्य व्यञ्जनक्षमम् ।
शब्दार्थयुगलं तच्च ध्वनिरित्यभिधीयते ॥

५ ध्वनिः स्यादुत्तमं काव्यं स प्रबन्धः सुदुर्लभः^२ ।
वाच्यादनतिशायी च व्यङ्ग्योऽर्थो यत्र दृश्यते ।

तत्काव्यं तु गुणीभूतव्यङ्ग्यं तन्मध्यमं भवेत् ।
यत्र शब्दस्य वैचित्र्यं यत्रार्थस्य विचित्रता ॥

यत्र व्यङ्ग्यं न^३ प्रतीतं तत्काव्यमधमं^४ स्मृतम् ।
१० अनुस्वानाभसंलक्ष्यक्रमव्यङ्ग्यस्थितिस्तु यः ॥

शब्दार्थोभयशक्त्युत्थ^५स्त्रिधा स कथितो बुधैः ।
यः शब्दशक्तिमूलानुरणनात्मा स च ध्वनिः ॥

तथार्थशक्तिमूलानुरणनात्मापि च ध्वनिः ।
शब्दार्थशक्तिमूलानुरणनात्मापि च ध्वनिः^७ ॥

१५ अलङ्कारोऽथ वस्त्वेव शब्दाद्यत्रावभासते ।
परस्परस्य प्राधान्यात्प्राधानेतरकल्पना ॥

व्यङ्ग्ये रसालङ्कारादौ ध्वनिकाव्यं तदुत्तमम् ।
स चेच्छ्रयो भवेन्मध्यस्तस्मिन्वाच्यै तथाऽधमः ॥

अगूढमपरस्याङ्गं वाच्यसिद्धयङ्गमस्फुटम् ।
२० सन्दिग्धतुल्यप्राधान्ये काकाक्षितमसुन्दरम् ॥

व्यङ्ग्यमेवं गुणीभूतव्यङ्ग्यस्याष्टौ भिदाः स्मृताः ।
उदाहरणमेतेषां काव्यबन्धेषु दृश्यते ॥

1 ABC स्नाद्वा । 2 A समुद्भवः । 3 B तद । 4 A वरं । 5 A B कस्यर्थः ।
6 तथा । 7 BC omit this line.

एवं ध्वनिकृदाचार्यैर्व्यङ्ग्यभेदाः समीरिताः ।
स्वरूपमुक्तं वाच्यादेस्तत्तद्भेदाश्च दर्शिताः ॥

एतेभ्योऽन्यस्तु तापर्यं वाक्यार्थोऽस्तीति जानते^१ ।
एतेभ्योऽन्यस्तु कथितस्तात्पर्यार्थोऽपि केषुचित् ॥

५ समन्वये पदार्थानां पदार्थोऽपि च तत्त्वतः ।
विशेषरूपो वाक्यार्थस्तात्पर्यमिति मन्वते ॥

पदार्थो ये पदानां स्युरन्वितानां परस्परम् ।
त एव वाक्यार्थात्मानो नान्योऽर्थोऽस्तीति केचन ॥

सर्वस्यैव च शब्दस्य स्वार्थवृत्तिविभागतः ।
१० तात्पर्यार्थो भवेच्छ्रोतुः विवेक्तुः प्रीतिकारकः ॥

श्रोतृत्वं तदिति प्राहुः शब्दतात्पर्यवेदिनः ।
शब्दशक्तिमहिम्ना यद्व्यङ्ग्याद्यर्थविवेचनम् ॥

तदेव च^२विवे^३तृत्वमाहुरर्थविवेचकाः ।
व्यङ्ग्यतात्पर्यतद्भेद^४शब्दशक्तिनिरूपणम् ॥

१५ कवेर्विवक्षितार्थो यः तत्तात्पर्यमुदाहृतम् ।
तात्पर्यस्य स्वरूपं यत्तद्विशेषश्च तद्विदा ॥

यथाऽवगतमस्माभिः परस्तात्कथयिष्यते ।
इत्थं कल्पलतायां^५ तु वाच्याद्यर्थचतुष्टयम् ॥

निर्णीतं वाचकादेश्च शब्दस्यापि चतुष्टयम् ।
२० तच्च काव्यप्रकाशेन मयाऽप्यत्र प्रदर्शितम् ॥

दोषा गुणाश्चालङ्काराः शब्दार्थोभयरूपतः ।
क्वचिद्रसाश्च तद्योग्या^६ योग्यताऽत्र विचार्यते ॥

1 All mss read these two lines । 2 A हि । 3 A दे । 4 A BC प्रकल्पनायां ।
5 C म ।

आक्षेपतः समाधानादर्थेऽवतिशयो भवेत् ।
आक्षेपश्च च समाधानमतोऽर्थस्याभिधीयते ॥

स्वतः शुद्धस्य वर्णस्य को दोषः को गुणो भवेत् ।
रसादेराश्रयत्वं तदमूर्तस्य कथं भवेत् ॥

५ विभुत्वात्तस्य वर्णस्य क्वाचित्कत्वं कथं भवेत् ।
अलङ्कारोऽपि नैव स्यादलङ्कार्या विनिश्चयात् ॥

दोषादेराश्रयो वर्णः पदं वाऽथ^२ किमुच्यते ।
वाक्यं वा किमलङ्कारो नैव वर्णस्य युज्यते ॥

पदे चेत्तत्पदं कीदृक्तत्त्वरूपं निरूप्यताम् ।
१० वर्णः पदं किं वर्णो वा वर्णा वा पदमुच्यते ॥

अव्याप्तेरप्यतिव्याप्तेः पदं दृष्यति लक्षणे ।
सुसिद्धन्तं पदमिति यदि स्यात्पदलक्षणम् ॥

सुबन्तं पदमस्तीति तिङन्तमपि चापरम् ।
समुच्चयेन न^४ पदं सुसिद्धन्तात्मकं भवेत् ॥

१५ लक्षणं व्यभिचारि स्यादतिव्याप्त्यादिदोषतः ।
पदे वाक्ये च वाक्यार्थे दोषः कीदृक्तत्त्वरूपवान् ॥

स्थाने^५ पदादौ स^६ गुणः कीदृगात्मा च वर्तते ।
वाक्यस्य लक्षणं कीदृक्तस्य दोषादयो यदि ॥

समूहो यः पदानान्तु तद्वाक्यमिति लक्षणम् ।
२० वाक्यं द्वाभ्यां त्रिचतुरैः पञ्च षट्सप्तभिश्च वा ॥

अष्टभिर्वा भवेत्तस्माल्लक्षणं व्यभिचारि तत् ।
एकप्रयोजनाभावादप्यथा वाक्यलक्षणम् ॥

1 B रा । 2 AB धि । 3 AB किञ्चित्त्व । 4 D हि । 5 A स्थिते । 6 .1 स्व ।
7 B तत् ।

दोषो गुणो वाऽलङ्कारो रसो वाऽथ कदाचन ।
पदे वाक्ये च वाक्यार्थे नहि शब्दात्मको भवेत् ॥

आश्रयाश्रयिसम्बन्धो न भवेच्छब्दयोः क्वचिरा ।
अथ तद्व्यतिरेकश्चेदोषादिरिह कथ्यते ॥

५ भिन्नाधिकरणत्वेन सम्बन्धो न घटिष्यते ।
अतो दोषादयः शब्दे व्यर्थाः स्युः कल्पिता अपि ॥

इति ब्रुवन्तमुद्दिश्य तत्सम्बन्धोऽभिधीयते ।
वक्तृसम्बन्धवशातः शब्दे दोषादिकल्पना ॥

दोषादिवक्तृतृधर्मः स्याद्वक्त्रधीनतयाऽस्य हि ।
१० स्वार्थे स्ववृत्त्ययोग्यत्वं येन शब्दस्य दृश्यते ॥

स दोषः कथ्यते वक्तृप्रयोगाधीन एव सः ।
स्वार्थे स्ववृत्तियोग्यत्वद्वारा शब्दस्य यद्भवेत् ॥

प्रत्यायकत्वसामर्थ्यसौलभ्यं स गुणो भवेत् ।
वाच्यायतिशयो येन दृश्यते शब्दहेतुकः ॥

१५ स एवार्थगुणो ज्ञेयः तत्तदर्थेषु दृश्यते ।
येऽर्था इवादिशब्दानान्तेऽलङ्कारा इति स्मृताः ॥

प्रयुञ्जते तान्कवयः शब्दार्थोभयरूपतः ।
कविप्रयोगचातुर्यात्स नीरक्षीरवन्नसः ॥

शब्दार्थेषूपयुज्येत प्रायो व्यङ्ग्यः स सर्वदा ।
वर्णे गुणो न दोषो वा तौ स्यातां पदवाक्ययोः ॥

२० रसादयोऽपि वाक्यादिप्रबन्धेषूपयोगिनः ।
कविसन्दर्भवशातो दृश्यन्ते यत्ततस्ततः ॥

1 A न्हे । 2 B न्दर्म । 3 A B क्तुहीनस्त । 4 B स्य वृत्तियोग । 5 B स्ययोगात्तव ।
6 A म्ना । 7 C दि ।

तस्मादमी वक्तृधर्मा नैते स्युः शब्दगोचराः ।
वक्तुर्विवक्षाधीनं यच्छब्दे दोषाधिरोपणम् ॥

तस्माद्दोषादयो वक्तृपराधीना न शब्दगाः ।
तस्मादलङ्कृतिगुणरसवत्काव्यनिर्मितिः ॥

५ ध्वनिरूपैव कर्तव्या निर्दोषा कीर्तिसम्पदे ।
ध्वनिर्निरूप्यतेऽत्रैव व्यञ्जकत्वेन चोदितः ॥

क्रमेणोच्चार्यमाणेषु वर्णेष्वर्थस्य^१ वाचकः ।
आदिमः किं द्वितीयः किं तृतीयः किं तथाऽन्तिमः ॥

प्रत्यायकत्वशक्तिस्तु कस्मिन्नेतेषु दृश्यते ।
१० क्रमेण श्रूयमाणत्वाङ्गणानां नश्वरत्वतः ॥

समुच्चयेन वर्णानां वाचकत्वं न गृह्यते ।
सापेक्षत्वादादिमस्य स्वार्थे वृत्तिर्न जायते ॥

मध्यमानामपि स्वार्थप्रतीतौ स्यादनिश्चयः ।
अन्तिमश्चेदर्थैकस्य सम्बन्धोऽनर्थको भवेत् ॥

१५ अर्थासंस्पर्शितैवास्माद्धेतोः^४ शब्दस्य निश्चिता ।
मैवं मन्यस्व शब्दस्य स्वार्थस्पर्शित्वमुच्यते ॥

अर्थप्रतीतिः श्रोतृणां शब्दोच्चारानन्तरम् ।
जायते तस्य हेतुर्यः सोऽर्थापत्तिप्रमाणकः ॥

स वर्णव्यतिरेकात्मा कोऽपि स्यात्सोऽपि च ध्वनिः ।
२० ध्वनिः^५ सामान्यरूपस्या^६ङ्गणास्तद्व्यक्तयः स्मृताः ॥

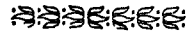
स वर्णव्यञ्जनद्वारा तमर्थं व्यञ्जयेत्स्फुटम् ।
स ध्वनिः स्फोट इत्यत्र शाब्दिकैः परिभाष्यते ॥

इत्थं शब्दार्थसम्बन्धो ध्वनिकृद्भिर्निरूपितः ।
तदुक्तेन प्रकारेण संक्षेपाद्भ्र दक्षितः ॥

इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने
शब्दार्थसम्बन्धतद्भेदप्रकारनिर्णयो
नाम षष्ठोऽधिकारः समाप्तः ।

॥ श्रीः ॥

अथ सप्तमोऽधिकारः ।

उक्ता रसा रसव्यक्तिर्नात्येनैवेत्युदीरिता ।
अवस्थानुकृतिर्नात्यमिति सामान्यलक्षणम् ॥

रामादितादात्म्यापत्तिर्नैते या नाट्यमुच्यते ।
रूपकं तद्भवेद्रूपं दृश्यत्वात्प्रेक्षकैरिदम् ॥

५ रूपकत्वं तदारोपात्मलारोपवन्मुखे ।
दशधैवेति मुनिना तद्भेदनिश्चयः कृतः ॥

रसाश्रयत्वमप्युक्तं रसादेराश्रयत्वतः ।
तदेवं दशधा भिन्नं वाक्यार्थाभिनयात्मकम् ॥

रसाश्रया यद्यपि स्युर्नाटिकातोडकादयः ।
१० नाटकादिष्वथैतेषामन्तर्भावान्न ते पृथक् ॥

नाटके च^१ प्रकरणे नाटिकायाः^२ पुरातनैः ।
अन्तर्भावः कृतस्तस्यां तोड^३कस्यापि दर्शितः ॥

नाटिकाया नाटकस्या^४भेदः प्रकरणस्य वा ।
सदृ^५कस्तोडकस्यैव भेद इत्यभिधीयते ॥

१५ तोडकस्योच्यते सद्भिरन्तर्भावोऽपि नाटके ।
नाटकादेरयं भेदो नाटिका रूपकं भवेत् ॥

1 B थ । 2 B केयं । 3 B स्याः सदृ । 4 A B स्य । 5 A नाट ।

सप्तमोऽधिकारः ।

१८१

नाटिकाप्रतिमत्वाच्च सदृको^१पि तथाविचः ।
नाटके तोडकस्यान्तर्भावद्रूपमेव सः ॥

दिव्यमानुषसंयोगस्तोडकं नाटकानुगम् ।
नवाष्टसप्तपञ्चाङ्गं^२ दिव्यमानुषसङ्गमम् ॥

५ तोडकं नाम तत्प्रादुर्भेदो नाटकसम्भवः ।
नृत्यभेदा भवेयुस्ते ङोम्बीश्रीगदितादयः^३ ॥

यद्यद्रसात्मकं तत्तद्वाक्यार्थाभिनयात्मकम् ।
यद्यद्भावाश्रयं तत्तत्पदार्थाभिनयात्मकम् ॥

नृत्यं भावाश्रयं नृत्तं रसाश्रयमुदाहृतम् ।
१० नृत्यनृत्तविभागश्च बहुभिर्बहुधोदितः ॥

तद्वयं नाटकादीनां भूयसा ह्युपकारकम् ।
नृत्यनृत्तविभागस्तु परस्तात्कथयिष्यते ॥

पूर्वरेङ्गे नाटकादावुपयोगोऽत्र दृश्यते ।
नाटकाद्यु^४पयोगोऽत्र गा^५यकानां प्रदर्श्यते^६ ॥

१५ नृत्तं गीतञ्च वाद्यञ्च नाटकाद्युपकारकम् ।
गेयं प्राणाः प्रयोगस्य सर्वं वा गे^७यमुच्यते ॥

गेयसाध्यं हि धर्मार्थकाममोक्षचतुष्टयम् ।
तस्माद्गेयसमुत्पत्तिः संक्षेपेणात्र कथ्यते ॥

इह^८ तत्त्वानि षट्त्रिंशच्छिवः शक्तिः सदाशिवः ।
२० ईश्वरः शुद्धविद्येति शुद्धान्येतानि पञ्च च ॥

माया कालोऽथ नियेतिः कला विद्या ततः परम् ।
रागः पुण्य एतानि शुद्धाशुद्धानि सप्त वै ॥

1 B नाटके । 2 A B नं । 3 B थ ये । 4 A गानसायु । 5 A B ना । 6 A वैद्यतः ।
7 B ये । 8 A शिव ।

- ततः प्रकृतिरेतस्याः प्रकृतेस्तु गुणत्रयम् ।
गुणत्रयेऽपि भिद्यन्ते रूपनामक्रियाः सदा ॥
ईदृग्विलक्षणां शक्तिं यदा सङ्क्रमते पुमान् ।
प्राज्ञतैजसविश्वत्वभेदत्रयमथान्वगात् ॥
- ५ प्रधानमनयोर्व्यासं प्राज्ञ एकोऽन्यवस्तुनि ।
शिष्टस्त्वस्मिंस्त्वसंपूर्ण इत्थमेषां प्रवर्तनम् ॥
तैजसः सप्तधा भिन्नो बुद्धिगर्वस्ववायुभिः ।
बह्वयम्भक्षितिभिश्चैते कार्यकारणमूर्तयः ॥
एतेषां समवायात्तु विश्व आसीच्च तन्मयः ।
१० सोऽपि त्रैविध्यमन्विच्छन्विरादपुरुष ईश्वरः ॥
बीजत्रयेण भिन्नः स्यात्सोमसूर्याग्निरूपिणा ।
स रुद्रोपेन्द्रपद्मोत्थगुणत्रयविभेदिना ॥
विश्वारूढे पार्थिवे चाण्डे प्राणिनो भूतमूर्तयः ।
चतुष्प्रकारसम्भिन्ना नश्वरास्तु प्रजज्ञिरे ॥
- १५ जीवत्वमेषामपरं प्रतिभेदमियात्प्रभुः ।
कालप्रेरितयोर्वायुर्दम्पत्योः सङ्गमान्मिथः ॥
पौरुषीं प्राकृतीं शक्तिं शुक्लशोणितरूपिणीम् ।
वायुद्वयेन सहितं गर्भाशयसुपांनयेत् ॥
अनाद्यश्च क्षेत्रज्ञा बहवः कर्मभाविताः ।
२० सन्ति कालार्थिनः शेषाः कश्चित्कालेन चोदिताः ॥
गर्भाशयं स्वयं पित्रोर्मलाभ्यां सह संविशेत् ।
तत्र नित्यो भवेद्वायुः प्राणापानात्मकः स्वयम् ॥

1 A B C भाद्र । 2 A याद्विभियेते । 3 A तोऽय । 4 B त्वे । 5 B दि । 6 B त्व ।
7 A गणन । 8 A युर्वि । 9 C मया । 10 B C भाद्र । 11 A रंज । B र्म ।

- गुणभूतात्मके बीजे कारणार्थसमन्विते ।
सर्वव्यासा पराशक्तिरस्मिन् क्षेत्रज्ञतामियात् ॥
द्वाभ्यां त्रयाणां व्यक्तिः स्यान्निभ्यो भवति पञ्चकम् ।
पञ्चभ्यः पञ्चकानान्तु चतुष्कं प्रतिपद्यते ॥
- ५ शुक्लार्तधौ द्वयं तत् त्रितयन्तु गुणत्रयम् ।
भूतानि श्रवणादीनि शब्दवागादिपञ्चकम् ॥
भाषणादीनि वाक्यादिचतुष्टयसुदाहृतम् ।
तत्संशयप्रमातृत्वनिश्चयानुभवार्थकृत् ॥
ईदृग्विलक्षणो जन्तुः जरायुप्रस्तदेहवान् ।
१० कालपाकेन पूर्णाङ्गो जायतेऽयमनाह्मुखः ॥
षण्णवत्यङ्गुलायामं सर्वेषाञ्च शरीरिणाम् ।
शरीरं तस्य मध्यः स्यादाधारः कन्दसंज्ञितः ॥
बलयत्रितयाकारः सोमसूर्याग्निमण्डलैः ।
बह्वेः शिखा तस्य मध्ये नीपान्तःकेसराकृतिः ॥
- १५ परा प्रकृतिरेषा स्यादम्बिकेत्यपरे चित्तुः ।
बहिस्तिर्यक्चरन्वायुः शरीरान्तः शिवाज्ञया ॥
प्राणादिभेदात्पञ्चात्मा शरीरं व्याप्य तिष्ठति ।
येऽपि प्राणिति सर्वश्च स प्राणो मूर्धनि स्थितः ॥
उरःकण्ठचरो बुद्धिहृदयेन्द्रियचित्तधृक् ।
२० ष्ठीवनक्षवधृत्तारनिश्वासान्तः प्रवेशकृत् ॥
उरः स्थानसुदानस्य नासानाभिगलांश्चरेत् ।
वाक्प्रवृत्तिप्रयत्नोर्जाबलवर्णस्मृतिप्रदः ॥

1 C को । 2 A B दि । 3 A दि । 4 A B यः परा । 5 D विसा । 6 A स्वय्याः ।
7 A न । 8 A शुद्र । 9 C जो । B त्यो ।

व्यानो^१ बहिः स्थितः^२ कृत्स्नदेहवारी महाजवः ।
गत्यवक्षेपणोत्क्षेपनिमेषोन्मेषणादिकृत् ॥

प्रायः सर्वाः क्रियास्तस्मिन्प्रतिबद्धाः शरीरिणाम् ।
समानोऽग्निसमीपस्थः कोष्ठे चरति सर्वदा ॥

५ अन्नं गृह्णाति पचति विवेचयति मुञ्चति ।
अपानोऽपानगः श्रोणिबस्तिमेद्रोरुगोचरः ॥

शुक्लार्तवशकृन्मूत्रगर्भनिष्क्रामणक्रियः ।
दश जीवनधामानि शिरोरसनबन्धनम् ॥

कण्ठोष्ठ^३ हृदयं नाभिः बस्तिः शुक्लो गुदौजसी ।
१० दश स्थूल^४ शिरा हृत्स्थास्ताः सर्वाः सर्वतो वपुः ॥

रसात्मकं वहन्त्यो^५ जस्तस्त्रिबद्धं हि चेष्टितम् ।
भिद्यन्ते तास्ततः सप्त शतान्यासां भवन्ति तु ॥

सिराजालधरा नाम तिस्रश्चाभ्यन्तराश्रयाः ।
इडा च पिङ्गला चेति सुषुम्ना चेति नामतः ॥

१५ सुषुम्ना मध्यमा नाडी शिखा^६ बह्वेः समाश्रिता ।
शिखा प्राणेन संसृष्टा नादाख्यां लभते स्फुटम् ॥

सुषुम्नावर्त्मनैवोर्ध्वं याति व्योमाम्बुजावधि ।
योगिनां नाद^७ रूपेण स्वानुभूतिविधायिनी ॥

इतरेषां कलारूपान् वर्णान्विसृजति क्रमात् ।
२० नादः श्रु^८ तिसमुत्पत्तिः श्रुतिभ्यः स्वरसम्भवः ॥

नाडीभ्यः श्रुतिसम्भूतिर्नाडीनां स्थानमुच्यते ।
स्थानानि सर्ववर्णानां सप्त व्यक्तिकराणि तु ॥

1 B प्राणो । 2 A हृदिस्थः । 3 A ज् । 4 A मूल । 5 C भवत्यो । 6 B खा ।
7 A म । 8 B दाक्षु ।

कण्ठताल्लोष्ठमूर्धानो दन्ताश्चेति पृथक्पृथक् ।
एकं स्यात्कण्ठतालुभ्यां कण्ठोष्ठान्यामथापरम् ॥

दन्तोष्ठजिह्वास्थानानां सम्भवाः^१ स्युः पृथक्पृथक् ।
चतस्रो जन्तुबन्धिन्यो नाड्यः कण्ठमुपाश्रिताः ॥

५ तालुमूलस्य बन्धिन्यस्तिस्त्रस्तैव च स्थिताः ।
ओष्ठयोर्भयोर्नाड्यौ बन्धिन्यौ द्वे व्यवस्थिते ॥

चतस्रो मूर्धबन्धिन्यो नाड्यो ब्रह्मपदा^२श्रयाः ।
नाड्यश्चतस्रस्तिष्ठन्ति दन्तानांबन्धय सर्वतः ॥

कण्ठताल्वोरन्तरा स्युर्नाड्यस्तिस्त्रः सुसङ्गताः ।
१० कण्ठोष्ठयोर्द्वे बन्धिन्यो नाड्यौ तत्रैव तिष्ठतः ॥

एवं द्वाविंशतिर्नाड्यो मध्यनाड्यां हृदि स्थिताः ।
गुणपन्मरुदाहत्या नादस्तासु प्रवेक्ष्यति ॥

श्रुदि^३ कालमिताः स्युस्तु श्रुतयः श्रुतिगोचराः ।
यदूर्ध्वं हृदयग्रन्थेः कपालफलकादधः ॥

१५ प्राणाश्चरन्ति तत्रैता व्यज्यन्ते श्रुतयः पृथक् ।
व्यक्तिस्थानेषु वर्णानां स्वरसंज्ञा भवन्ति ताः ॥

कण्ठे सञ्जति यो नादः स षड्भुः स्याच्चतुश्श्रुतिः ।
ऋषभस्त्रिश्रुतिस्तालुमूले तस्य त्रि^४ सम्भवात् ॥

शब्दो गौस्तां विभ्रदोष्ठे गान्धारो त्रिश्रुतिर्भवेत् ।
२० मूर्ध^५ मध्यस्थितो नादो मध्यमः स्याच्चतुश्श्रुतिः ॥

पञ्चमिर्जायते दन्ततालुकण्ठोष्ठमूर्धभिः ।
चतुश्श्रुतिः पञ्चमः स्यादन्तपङ्क्तिः समाश्रयः ॥

1 A B सहाः । 2 C न्व । 3 B बन्धपथा । 4 A तेट । 5 A धर्मा । 6 A :शुर्धि ।
C ष ।

कण्ठतालुधृतो नादो धैवतस्त्रिश्रुतिर्भवेत् ।
नादो निषण्णः कण्ठोष्ठे निषादो द्विश्रुतिर्भवेत् ॥

स्वर्यमाणतया तत्तत्स्थानेषु मरुदाहतेः ।
स्वरसंज्ञां लभन्ते ते तत्तन्नामपुरस्कृताः ॥

५ अन्ये धातुभ्य उत्पन्नाः स्वरा इत्येव जानते ।
धातवः सप्त भूतानामन्तः सप्ताग्नयः स्थिताः ॥

केचिदग्नय इत्येवं केचिदृप्तेति मन्वते ।
त्वगसृष्ट्यांसमेदोऽस्थिमज्जाशुक्लानि धातवः ॥

धमन्यः स्युश्चतुर्विंशदर'वन्नाभिमाश्रिताः ।
१० शरीरमनुगृह्णन्ति ताः सर्वा ह्यत्र सर्वतः ॥

तासूर्ध्वमेका मूर्धानमेकाऽधःकोष्ठमाश्रिता ।
ओजांसि सप्तधातूनां वर्धयन्त्यन्तरा स्थिता ॥

उरस्यो'धातुरन्योऽपीत्येके प्राहुर्हृदाश्रयः ।
आयुर्वेदे तत्स्वरूपं त्रिप्रकारमुदाहृतम् ॥

१५ चतस्रः शुक्लवर्धन्यस्तास्तु कन्दसमाश्रयाः ।
तिस्रो धमन्यो वर्धन्यो मज्जाया नाभिमाश्रिताः ॥

अस्थानि वर्धयन्त्यौ द्वे धमन्यौ हृदयं श्रिते ।
कण्ठे चतस्रो वर्धन्यो धमन्यो मेदसं श्रिताः ॥

चतस्रो मांसवर्धन्यो धमन्यस्तालुमूलगाः ।
२० मूर्ध्नि तिस्रोऽस्तुवर्धन्यो धमन्योऽधोमुखाश्रिताः ॥

ध्रुवोर्मध्ये धमन्यौ द्वे त्वग्वर्धन्यौ व्यवस्थिते ।
दह्राकाशमध्यस्थ'सहस्रदलशोभिते ॥

1 B इक्ष । 2 A. अन्योजा । D अस्त्योने । 3 A स्वे ।

विस्फुरत्केसराश्लिष्टकर्णिके पङ्कजोदरे ।
निवातदीपवत्स्थायी सोमसूर्याग्निमण्डले ॥

आत्मा निस्सङ्ग एवैकः साक्षी सर्वस्य कर्मणः ।
तस्य स्वामीति सङ्कल्पो'मन आख्यां लभेत सः ॥

५ विषयेभ्यः प्रयत्नेन मन आत्माऽधितिष्ठति ।
मनोऽधितिष्ठति प्राणपूर्वान्पञ्चसमीरणान् ॥

ते धातून्व्या'प्य धमनीमुखेभ्यस्तत्र सम्भवान् ।
अग्नीन्प्रज्वलयन्त्येव तेभ्यो नादः प्रवर्तते ॥

धमनीनामनेकत्वाङ्गुनयः स्युरनेकधा ।

१० ध्वनयः श्रुतिसंज्ञन्तु लभन्ते तत्र तत्र च ॥

श्रुतिसङ्ख्याऽपि तत्रत्यधमनीसङ्ख्यया भवेत् ।
उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितप्रचयाविति ॥

आख्यां लभन्ते श्रुतयस्तत्तत्स्थानाश्रयाः क्रमात् ।
शुक्लधात्वग्निजो नादः स्वरः षड्भ्रतुःश्रुतिः ॥

१५ मज्जाधात्वग्निजो नादो ऋषभस्त्रिश्रुतिस्वरः ।
अस्थिधात्वग्निजो नादो गान्धारो द्विश्रुतिस्वरः ॥

मेदोधात्वग्निजो नादो मध्यमः स्याच्चतुश्श्रुतिः ।
'मांसधात्वग्निजो नादः पञ्चमः स्याच्चतुश्श्रुतिः ॥

रक्तधात्वग्निजो नादः त्रिश्रुतिधैवतस्वरः ।

२० त्वगधातुवह्निजो नादो निषादो' द्विश्रुतिस्वरः ॥

आधारगः शुक्रधातुर्मज्जाधातुस्तु नाभिगः ।

हृदाश्रयोऽस्थिधातुः स्यान्मेदोधातुस्तु कण्ठगः ॥

1 A ले । 2 BC तेषाङ्ग्या । 3 A पष । 4 A omits this line । 5 B ऋषभे ।

मांसघातुस्तालुमूले रक्तघातुस्तु मूर्धगः ।
अमध्यगः स्यात्स्वर्गघातुः क्रमादेवं स्थिताः स्वराः ॥

शुक्लस्यावरणं मज्जा तदावरणमस्थि च^१ ।
अस्थनामावरणं मेदो मांसं तस्यावृत्तिर्भवेत् ॥

५ मांसावरणमसं स्यात्स्वक्चास्त्रावरणं भवेत् ।
तस्मात्स्वज्जः स्वरस्तारो मन्दः स्याच्छुक्लजः स्वरः ॥

एवमुच्चैष्टनीचैष्ट्रभावस्तेषां विलोक्यताम् ।
श्रुतीनां च स्वराणां च स्थितिरेषां स्वभावतः ॥

स्वर्यमाणतया तत्तत्स्थानेषु मरुदाहतेः ।

१० स्वरसंज्ञां लभन्ते ते तत्तत्षड्जादिनामभिः ॥

ध्वनेर्विषक्षावशतो ग्रामभेदप्रकल्पना ।
विषक्षयैव रागाणां मूर्च्छना तानकल्पना ॥

मध्यमस्वरतो नादो यो निर्धर्तितुमीहितः ।
स एव मध्यमग्रामः षड्ग्रामो यथास्थितः ॥

१५ त्रिचतुदश्रुतिकौ मध्यग्रामे पञ्चमधैवलौ ।
अन्त्यादिक्रमयोगेन व्यत्ययात्सप्त मूर्च्छनाः ॥

ग्रामयोऽभयोस्तानत्रये ताः सप्त सप्त च ।
तानत्रये द्वादशभिः स्वरैर्द्वादश मूर्च्छनाः ॥

गतागतीर्वितन्वन्ति तेन तास्तिर्यगायताः ।

२० श्रुतयो गानकालेऽत्र संयोगैक्यं भजन्ति ताः ॥

स्मृतिव्यवसितारम्भस्पर्शाभिन्नलयक्रमात् ।

षड्द्विरङ्गैः सुसम्पन्नाः श्रुतयः परिकीर्तिताः ॥

1 B भा च । 2 A तद् । 3 A अपभा । 4 A भवत्वे । 5 B स्त । 6 D क ।
7 C द्वा । 8 A द्वा ।

स्मृतिध्वनेस्तारतम्यविमर्श इति कथ्यते ।
नाडीमुखेभ्यो नादस्य व्यक्तिर्व्यवसितं भवेत् ॥

श्रुत्यैक्यभावनौत्सुक्यमारम्भ इति कीर्तितः ।
स्पर्शास्तत्तद्वृत्तिस्पर्शा व्यक्तिस्थानेषु सप्तसु ॥

५ भिन्नो ध्वनेः प्रभेदः स्यात्तुस्त्रिद्विप्रकारतः ।
श्रुतीनां लीयमानत्वं लयो नीचोच्चभावतः ॥

तास्त्रिधा स्युः पुनर्भिन्नन्यूनाधिकविभागतः ।
भिन्ना द्विश्रुतिकास्तत्र न्यूनास्त्रिश्रुतिसंज्ञिताः ॥

चतुःश्रुतिका अधिकाः स्वरांशा श्रुतयस्त्विमाः^३ ।

१० स्वरितेनानुदात्तेन भिन्नसंज्ञाः प्रकीर्तिताः ॥

उदात्ताद्यानुदात्ताश्च स्वरितान्यूनसंज्ञिताः ।

उदात्तानुदात्त (?) स्वरितप्रचयेनाधिकाः स्मृताः ॥

यथाश्रुतिभवाः शुद्धरागा इति समीरिताः ।

भिन्नाधिकाः क्रमभवा गौडरागाः प्रकीर्तिताः ॥

१५ अधिकन्यूनसंसृष्टिमया वेसरसंज्ञिताः ।

भिन्नन्यूनोपगमनाद्भिन्नरागा इति स्मृताः ॥

साधारणास्त्युर्व्यत्यस्ताभिन्नन्यूनाधिकात्मकाः ।

उदात्तानुदात्तश्च स्वरितप्रचयावपि ॥

निहतं कम्पितञ्चैव तथाऽकम्पितमेव च ।

२० तानि स्वराणामङ्गानि सन्ति संज्ञान्तराण्यपि ॥

आद्यन्तान्वयभेदेन न्यूनभिन्नाधिकेन च ।

मन्द्रमध्यमतारेण छायासङ्ख्याक्रमेण च ॥

1 C म्यं । 2 A गीयमानत्वं द्वयोर्नी । B श्रूयमाण । 3 C इत्युताः । 4 C भिन्नाधिकक्रमा
भाषा दोषाः च । 5 B वनये स्त । 6 A दिन । 7 A B कल्पताश्चैव । 8 B मात्रां द्वा ।

उदात्तेनानुदात्तेन स्वरितप्रचयेन च ।
कम्पिताकम्पितेनैव स्वरेभ्यो रागसम्भवः ॥

आद्यन्तान्वयभेदस्तु मूर्च्छनैवेति कीर्त्यते ।
न्यूनभिन्नाधिकत्वन्तु पुरस्तादेव दर्शितम् ॥

५ मन्द्र'मध्यमतारं तत्स्थानत्रयमितीरितम् ।
रागव्यक्तिकृतालापश्छायेति परिभाष्यते ॥

षाडबौद्धव'सम्पूर्णभेदः सङ्ख्येति कीर्त्यते ।
अत्रोदात्तादयः सप्त प्रसिद्धा इति नेरिताः ॥

प्रहांशस्तारमन्द्रौ च षाडबौडविते^३ अपि ।

१० अल्पत्वञ्च बहुत्वञ्च न्यासोपन्यास एव च ॥

एतद्रागविभागार्थं दशकं जातिलक्षणम् ।
एतैः सप्तशतं रागाः सङ्ख्याता गीतकोविदैः ॥

रागाः सम्पूर्णनामानः स्वरसप्तकसंयुताः ।
तानान्येकोनपञ्चाशत्कथ्यन्ते पूर्णनामसु ॥

१५ द्वि'चत्वारिंशता तानैः भाषाः षड्भिः स्वरैर्भवेत् ।
पञ्चत्रिंशन्मितैस्तानैर्विभाषाः पञ्चभिः स्वरैः ॥

अष्टाविंशतिभिस्तानैरनुभाषा चतुस्वरैः ।
द्वादशारसमुत्पन्ना द्वादशस्वरपूरिताः ॥

तानाः^५ चतुरशीतिस्तु तेऽपि^६ स्युर्मध्यमादयः ।
२० पदं यतिर्गीतिः स्थानं लयः कालस्तथा त्रिधा ॥

सप्तविंशदलङ्कारा गमकाः सप्त चैव^७ हि ।
द्वाविंशन्मार्गगमका द्वाविंशच्छ्रुतिगामिनः ॥

1 B मन्द् । 2 A ष्य । 3 B के । 4 A लि । 5 A ता । 6 C मन्द् । 7 A का ।

एतेषामेकतायोगो यथा गीतेऽवगम्यते ।
तथैव ते प्रयोक्तव्या गायकैर्गीतकोविदैः ॥

तद्भवं तत्समं देशीत्येतास्स्यात्पद'लक्षणम् ।
पदं स्वराधिकरणमर्थप्रत्ययकारि यत् ॥

६ तिस्रः स्युर्यतयो नाम्ना द्वन्द्वभिन्नसमा इति ।
तासां मार्गा'स्त्रयोऽपि स्युः चिन्नवार्तिकदक्षिणाः ॥

आद्यन्तयोश्च मध्ये च लयपाणिपदैः^३ समा ।
वाद्यप्राधान्यभूयिष्ठा चित्रे ज्ञेया समा यतिः ॥

कचिच्चैवावतिष्ठेत कचिच्चैव प्रधावति ।

१० वाद्यगेयात्मिका वृत्तौ भिन्ना स्त्रोतोवहा यतिः ॥

अव्यक्तवर्णा द्वन्द्वाख्या गुरुभिर्लघुभिर्युता ।
लम्बिता गेयभूयिष्ठा गोपुच्छा दक्षिणे यतिः ॥

सिंहो मृगस्तथा भृङ्गो रथश्शकट एव च ।
एतेषां गतयः पञ्च गीते गीतिविदीरिताः ॥

१५ स्थानमुक्तं लयस्त्रेधा हुतं मध्यं विलम्बितम् ।
कालस्त्रिधा द्वि'मात्रश्च चतुर्मात्रोऽष्टमात्रिकः ॥

चित्रे च वार्तिके मार्गे दक्षिणे च नियम्यते ।
प्रसन्नं मधुरं रक्तं^५ गम्भीरं विशदं लघु ॥

स्पष्टमुल्लासि ललितं गुर्वोजस्वि समं मृदु ।

२० प्रौढं प्ररुढमात्तं च विदग्धं शुद्धमुद्धतम् ॥

विदम्बितं पल्लवितं नयं कोरकितं कल'म् ।
निरपेक्षं निराकाङ्क्षं निरालम्बनमेव च ॥

1 A द्वा । 2 B C द्वि । 3 ABC परे । 4 A वि । D लि । 5 D गुं ।
6 A B गवे कोरकितं क ।

सप्तविंशदलङ्कारा खेत एव गुणाः स्मृताः ।
द्राभ्यां त्रिभिः चतुर्भिः स्यादलङ्कारोऽथ पञ्चभिः ॥

समुच्चितैस्त एव स्युर्गुणा गीतेः पृथक्पृथक् ।
अलङ्काराः प्रयुज्यन्ते छायालापेषु धातुषु ॥

५ षट्त्रिंशत्स्युरलङ्कारा वर्णेषु भरतोदिताः ।
वर्णाश्रयानलङ्कारान्वदन्त्यन्ये त्रयोदश ॥

कम्पितः स्फुरितो लीनः त्रिभिन्नस्त्रिरिपुस्तथा ।
आन्दोलितश्चाहतश्च गमकाः सप्त कीर्तिताः ॥

स्वरूपं कथ्यते नैषां व्याख्यातत्वाद्नेकशः ।
१० निस्वानितं च स्फुरितं विततं^२ विधुतं तथा ॥

आमितं दीर्घललितमुरस्तारं^३ शिरोगुरु ।
उल्लोलिताक्षिसके च^४ लीलोत्सारितकुञ्चिते ॥

प्रतिश्रुतमुरःक्षिसं कण्ठाक्षिसकमेव च ।
समाक्षिसं कोमलञ्च मूर्धाक्षिसं विकृष्टकम् ॥

१५ उद्धर्तितं परावृत्तमपवर्तितमेव च ।
एतानि मार्गगमका इति विद्वद्भिरीरिताः ॥

मूर्च्छनाक्रमनस्तत्तत्स्वरश्रुतिसमाश्रयाः ।
मानपञ्चकसंयुक्तं रीतिपञ्चकसंयुतम् ॥

चतुरायामसम्भिन्नं छन्दोभिश्चाष्टभिर्युतम् ।
२० ध्वनिशारीरसस्मिन्नं विचित्रस्वरवर्तनम् ॥

तत्तच्छायापरिष्कारललितं गीतमुच्यते ।
समानमुच्छ्रितं लम्बं भिन्नं चैवापकृष्टकम् ॥

1 A B सम्प्र । 2 A B चं । 3 A B य । 4 A B लोलिताक्षिसके चैव । 5 A B तु ।
6 B आ । 7 A भिन्नरसे । D भिन्नं चरे ।

मानपञ्चकमेतत्तु कथितं गीतकोषिदैः ।
समानं तद्भवेत्स्थानं ध्वनिशारीर'साम्यकृत् ॥

तेषां कस्यचिदुत्सृष्टिरुच्छ्रितं परिकीर्तितम् ।
स्थाने स्थाने लम्बते चेङ्गुनिस्तल्लम्बमीरितम् ॥

५ ध्वनिशारीरसंश्लेषो यस्तद्भिन्नमितीर्यते ।
यत्रापकृष्यते गीते ध्वनिस्तदपकृष्टकम् ॥
रीत'यो गौडपाश्चाललाटवैदर्भमिश्रजाः^३ ।
आगतिश्च गतिश्चापि व्यावृत्तिर्व्याकुलीनता ॥

एतद्गीतप्रयोगेषु चतुरायामसंज्ञिताः^४ ।
१० अतलं तरलं चैवमुल्लोलमलगं तथा ॥

उग्राणं लिप्सितं चैव घट्टितञ्च विघट्टितम् ।
एतानि रागगीतेषु छन्दांसीति च मन्वते ॥

छन्दोगतिविशेषोऽत्र न मात्रावर्णकल्पितः ।
धातुमातृषु यो रागः तालमानविनाकृतः ॥

१५ तत्संसृष्टवदाभाति गीते तदतलं विदुः ।
तरलीक्रियते यत्र तालादिस्तारतम्यतः ॥

तरलं तत्तदुल्लोलमुल्लोलो यत्र जो ध्वनिः ।
रागस्थानेष्वलग्नो यो लयतालवशानुगः ॥

तदाश्रया गतिर्गीतेरलगं^६ कथ्यते बुधैः ।
२० उग्राणं तद्यदुग्रेण रागतालप्रकल्पनम् ॥

रागान्तरं लिप्सते यद्वागस्तल्लिप्सितं विदुः ।
रागान्तरेण व्याविद्धं^७ गीतं घट्टितमुच्यते ॥

1 A B स्याधिशारीरव्यनि । 2 B D गीत । 3 C मिश्रिताः । 4 C संज्ञिता गीतवैधिमिः ।
5 C न । 6 B अतलं । C अकलं । 7 C लीढं

विघटितं विरुद्धेन तालेन स्याद्विघटितम् ।
भिन्नमुच्चं तथावर्तं कीलं चाकुलमेव च ॥

सुदितञ्च हृतं चैव दोषाः ससैव गीतिजाः ।
ईदृक्स्वरूपं भोजायैः स्वप्रबन्धेषु नोदितम् ॥

५ भट्टाभिनवगुणार्पणपादैरैतत्प्रकाशितम् ।
इतःपरं विशेषास्तु भोजसोमेश्वरादिभिः ॥

व्याख्याता भरतादीनां मतेनेति विरम्यते ।
मयापि शारदीयाख्ये प्रबन्धे सुष्ठु दर्शितम् ॥

सङ्गीतं तस्य भेदाश्च तत्रैवालोच्यतां बुधैः ।
१० आयासभेदगत्यादेः स्वरूपं कथयिष्यते ॥

नटो गीतेन वाद्येन नृत्तेनाभिनयेन च ।
रङ्गे रामायवस्थाभिरनुक्तार्याभिरञ्जसा ॥

रामादितादात्म्यापत्तेः प्रेक्षकात्रसयिष्यति ।
सभापतिः सभा सभ्या गायका वादका अपि ॥

१५ नटी नटाश्च मोदन्ते यत्रान्योन्यानुरञ्जनात् ।
अतो रङ्ग इति ज्ञेयः पूर्वं यत्स प्रकल्प्यते^३ ॥

तस्मादयं पूर्वरङ्ग इति विद्वद्भिर्बुध्यते ।
कला पाताः पादभागाः परिवर्ताश्च सूरिभिः ॥

पूर्वं क्रियन्ते यद्रङ्गे पूर्वरङ्गो भवेदतः ।
२० तस्य द्वाविंशदङ्गानि प्रत्याहारमुखानि तु ॥

प्रत्याहारोऽवतरणमारम्भास्त्रावणे अपि ।
वक्रपाणिस्ततस्तत्र भवेत्तु परिघटना ॥

1 A वादि । 2 A omits two lines । 3 B C तत्प्रकल्पते । 4 A कलाः पाताः
पातरा । D कालपादापादभा । 5 C य संरभ । 6 C स । 7 B कलं ।

सङ्घट्टना ततो मार्गासारितश्च ततो भवेत् ।
शुष्कापकृष्टकं तत्रोत्थापनं परिवर्तनम् ॥

नान्दी प्ररोचना तत्र त्रिगतासारिते अपि ।
गीतं ध्रुवा त्रिसाम स्याद्ब्रह्महारमतःपरम् ॥

५ सर्वर्धमानकं चारिर्महाचारिस्ततःपरम् ।
एतान्यङ्गानि कथ्यन्ते पूर्वरङ्गस्य सूरिभिः ॥

निमेषकालो मात्रा स्यान्मात्रे द्वे यत्कला भवेत् ।
द्विमात्रा स्यात्कला चित्रे^५ चतुर्मात्रा तु वार्तिके ॥

अष्टमात्रा तु विद्वद्भिर्दक्षिणे समुदाहृता ।

१० निमेषाः पञ्च विज्ञेया गीतकाले कलान्तरम् ॥

तत्रावापोऽथ^६ निष्कामो विक्षेपश्च प्रवेशनम् ।
चतुर्विकल्प इत्येवं निश्शब्दः परिकीर्तितः ॥

शम्या तालो ध्रुवश्चैव^७ सन्निपातस्तथैव हि ।
सशब्दलक्षणा ह्येते विज्ञेयास्तु चतुर्विधाः ॥

१५ निष्कामश्च प्रवेशश्च द्विकलौ परिकीर्तितौ ।
एषामन्तरपातास्तु पातसंज्ञाः प्रकीर्तिताः ॥

शुरुप्लुतानि मि^८त्वाऽथ द्विमात्रं परिकल्पयेत् ।
पादभागैश्चतुर्भिस्तैर्मात्रामपि च लक्षणैः^९ ॥

परिवर्तो भवेत्तालपरिवृत्तिः पुनः पुनः ।

२० कुतपस्य तु विन्यासः प्रत्याहार उदाहृतः ॥

कुतपो मुरजादीनां भा^{१०}ण्डादीनां चयः स्मृतः ।
यदा^{११}हियन्ते भाण्डाद्याः प्रत्याहारस्ततो भवेत् ॥

1 A B संघोट । 2 A रङ्ग । 3 A सामर्थ्या । 4 C न्यासाकालः क । 5 A B C चित्रे ।
6 B न्यापवादो । C तावदोपो । 7 A B वा चैव । 8 B C हि । 9 B विचक्षणाः । 10 D य ।
11 ABC वा ।

अत्रावतरणं तत्स्याद्वायकानां निवेशनम् ।
बहुकार्यसमारम्भ आरम्भ इति कथ्यते ॥

वाद्यानां सुरजादीनां प्रस्तुतिः कार्यमुच्यते ।
आस्त्रावणं नाम भवेद्यस्मिन्नातोद्यरञ्जनम् ॥

५ तन्व्यादेर्दण्डहस्ताद्यैर्दीप्तिरातोद्यरञ्जनम् ।
विभागो वाद्यवृत्तीनां वक्त्रपाणिरिहोच्यते ॥

समोपपरिपूर्वाश्च पाणयस्त्रिविधाः स्मृताः ।
तन्व्योजस्करणार्थं यत्सा प्रोक्ता परिघट्टना ॥

अत्र पाणिविभागो यो मतः सङ्घट्टना बुधैः ।
१० सङ्घट्टनाविधिर्वीणागत इत्येव केचन^१ ॥

योगोऽत्र तन्त्रीभाण्डानां मार्गासारितमुच्यते ।
कलापातविभागोऽत्र भवेदासारितक्रिया ॥

अनर्थवर्णापाकृष्टिर्भवेच्छुष्कापकृष्टकम् ।
शुष्कापकृष्टकं ते न ते नेत्युच्चारणं भवेत् ॥

१५ यस्मादुत्थापयन्त्यादौ प्रयोगं नान्दिपाठकाः ।
तस्मादुत्थापकं ज्ञेयं वागङ्गव्यक्तिकारकम् ॥

यस्मात्तु लोकपालेभ्यः परिवृत्य^२ चतुर्दिशम् ।
नमस्कुर्वन्ति तस्मात्तु परिवर्तनमुच्यते ॥

नन्दी वृषो वृषाङ्गस्य जगदादौ जगत्पतेः^३ ।

२० नृत्यतः कल्पनायोगाज्जगाम किल रङ्गताम् ॥

तस्य तद्रूपसम्बन्धात्पूजा नान्दीति कथ्यते ।
देवतादिनमस्कारमङ्गलारम्भपाठकैः ॥

१ A तन्व्या दो । C भातोयेर्द । २ A समाथ । D समासः । ३ A ता संघोट । ४ AB बलम् ।
५ A B न योगस्तन्न । ६ C गम् । ७ C स्या । ८ A प्रजापतेः ।

या क्रिया नन्यते नाट्यारम्भे नान्दीति सा स्मृता ।
या पूर्वैरङ्गसम्बन्धाद्वाविंशत्यङ्गवर्तिनी ॥

सभ्यान्नन्दयतीत्येवं सापि नान्दीति कीर्त्यते ।
यद्यप्यङ्गानि भूयांसि पूर्वैरङ्गस्य नाटके ॥

५ तथाप्यवश्यं कर्तव्या नान्दी विघ्नोपशान्तये ।
नान्दीश्लोको विघातव्यश्चन्द्रनामाङ्क एव सः ॥

यथैव चन्द्रसम्बन्धो लक्ष्यते व्यज्यतेऽथवा ।
नान्दीश्लोके तथा यत्नः कर्तव्यः कविभिस्सदा ॥

चन्द्रायत्ततया नाट्ये प्रवृत्ते रससम्पदाम् ।
१० एतदुत्थापनाद्यङ्गचतुष्कं नान्दिपाठकैः ॥

विधेयमस्मात्प्रीयन्ते ब्रह्माद्याः सर्वदेवताः ।
सूत्रधारः पठेत्तत्र मध्यमं स्वरमाश्रितः ॥

नान्दीं पदैर्द्वादशभिरष्टभिर्वाप्यलङ्कृताम् ।
तत्सङ्ख्यातैर्भवेन्नान्दी वाक्यैः कापि विवक्षया ॥

१५ समपादाऽथवा नान्दी भवेदिति च केचन ।
प्ररोचना सा यत्रैव प्रख्यातोदात्तवस्तुनः ॥

प्रशंसया प्रेक्षकाणामुन्मुखीकरणं तु यत् ।
सूत्रधारो नटश्चैव तथा वै पारिपाथिकः ॥

कुर्वन्ति यत्र सल्लापं तदेतन्निर्गतं स्मृतम् ।
२० आसारितं बहिर्गीतविधिरित्युच्यते बुधैः ॥

अत्र गीतिविधिः पूर्वैर्बहुशो भरतादिभिः ।
व्याख्यातस्तत्र वैपुल्यान्नाम्भिरभिधीयते ॥

मन्द्रकादिषु गीतेषु सर्वेष्वेषां विधिः स्मृतः ।
अधिका^२ चापकृष्टा च प्रावेशिक्याप्रसानिकी^३ ॥

अन्तरा चेति पञ्चैता ध्रुवा नाटकसंश्रिताः ।
त्रिसाम स्यान्नृत्तं^४ च त्रिलयं च त्रिपाणि यत्^५ ॥

५ वागङ्गसस्वाभिनयैस्त्विनृत्तमभिधीयते ।
यस्मादभिनयो यत्र प्रथमं त्ववतार्यते ॥

रंगद्वारमतो ज्ञेयं वागङ्गाभिनयात्मकम् ।
सुकुमारं विजानीयाच्छृङ्गाररससम्भवम् ॥

स्मराश्रये च दम्पत्योर्नृत्तं हर्षात्मकं भवेत् ।
१० पत्यौ सन्निहिते यस्मिन्नृतुकालादिदर्शनम् ॥

गीतकार्याभिसम्बन्धं नृत्तं तत्र प्रयोजयेत् ।
दूत्याश्रयं यदा च स्यादृतुकालादिदर्शनम् ॥

औत्सुक्यचिन्तासम्बन्धात्तत्र नृत्तं प्र(न)योजयेत् ।
खण्डिता विप्रलम्बा च कलहान्तरितापि वा ॥

१५ यस्मिन्नङ्गे भवेन्नारी^६ तत्र नृत्तं न योजयेत् ।
सखीप्रवृत्ते सल्लापे दयिते प्रोषिते सति ॥

सद्भिर्नि(र्न)योज्यते नृत्तं प्रियेऽसन्निहितेऽपि च ।
देवस्तुत्याश्रयं गीतं यदङ्गं यत्र दृश्यते ॥

माहेश्वरैरङ्गहारैरुद्धतैस्तत्प्रयोजयेत् ।

२० यत्र शृङ्गारसम्बन्धं गानं स्त्री^७पुरुषाश्रयम् ॥

देव्या कृतैरङ्गहारैर्ललितैस्तत्प्रयोजयेत् ।
ततस्त्रिसाम्ना^८ देवस्य पुष्पाञ्जलिमुदीरियेत् ॥

1 A B सप्तत्वेप । 2 C आस्थिता । 3 C प्रवेश्या च वचनिका । 4 A B त्रिनृत्तं ।
5 C युद्धं । 6 A न्दी । 7 B वन्ति । 8 B C ततः त्रिसाम् ।

तिरस्कृतसोत्कर्षः^१ किञ्चिदामोदसूचकः ।
पुष्पाञ्जलिभवः श्लोकः^२ कार्य आशीःपुरस्सरः ॥

ततः पुष्पाञ्जलिं मुक्त्वा रङ्गपीठं परीत्य च ।
प्रणम्य देवताभ्यश्च कर्तव्योऽभिनयस्तदा ॥

५ यत्राभिनयेयं गेयं स्यात्तत्र वाद्यं न योजयेत् ।
अङ्गहारप्रयोगे तु भाण्डवाद्यं प्रयोजयेत् ॥

समं रक्तं विभक्तञ्च स्फुटं शुद्धं प्रहारजम् ।
नृत्ताङ्गग्राहि वाद्यज्ञैर्योज्यं वाद्यं तु ताण्डवे ॥

आसारितादि वा गीतं नृत्तं वाद्यमथापि वा ।
१० वर्धतेऽभिनयो वा स्यात्स भवेद्बर्धमानकः ॥

एकवाद्यप्रचारो यः स चारीत्यभिधीयते^३ ।
मण्डलादिप्रचारो यः स महाचारिरिच्यते ॥

इति द्वाविंशदङ्गात्मा पूर्वैरङ्गः प्रकीर्तितः ।
एवं यः पूर्वैरङ्गन्तु विधिना सम्प्रयोजयेत् ॥

१५ नाशुभं प्राप्नुयादत्र पश्चात्स्वर्गं च गच्छति ।
इत्थं रङ्गविधानस्य सम्बन्धादिप्रसिद्धये ॥

गोत्रं नाम च बध्नीयात्पूजावाक्यं सभासदाम् ।
नाद्यकस्य च यन्नाम गर्भनिर्दिष्टलक्षणम् ॥

वाञ्छाकलापः प्रथमः कलाविधिरनन्तरः ।

२० वाञ्छाशून्या न दृश्यन्ते व्यवहाराः कदाचन ॥

वाञ्छाकलापस्तु कवेरभीष्टार्थप्रकाशनम् ।
स्वाभिधेयगतत्वेन तद्विधा परिपठ्यते ॥

1 A र्षा । 2 B भवेत् श्लोकः C ममुक्त्वैव । 3 A न । 4 C र । 5 B उदतो ।
6 C पाद । 7 A महाचारिरिच्यते । 8 A ग ।

स्वगतं^१ तु स्वगोत्रादि स्वस्य^२ कीर्तिप्रकाशनम् ।
अभिधेयगतं तत्तत्काव्यनाम्ना प्रकाशनम् ॥

तन्नाम नाटकाद्यन्तर्गभितार्थोपसूचकम् ।
यदा हि रामाभ्युदयं नाम नाटकमित्यतः ॥

५ वाच्यवाचकसम्बन्धो नाट्यविद्धि^३र्विभाव्यते ।
कीर्तिः फलं तथा स्वर्गस्थितिरत्र प्रयोजनम् ॥

यद्यप्यङ्गानि भूयांसि पूर्वरङ्गस्य नाटके ।
'नान्यन्ते' शब्दबोधार्थमुक्तान्यङ्गानि लेश'तः ॥

प्ररोचनार्थो^४ नान्यन्तः प्रत्याहारादि कथ्यते ।
१० अथ नान्यन्तशब्दोऽत्र षष्ठीतत्पुरुषोऽपि वा ॥

इत्थं रङ्गं विधायादौ सूत्रधारे विनिर्गते ।
तद्व'न्नटः प्रविश्यान्त्यः सूत्रधारसमा'कृतिः ॥

सूत्रयेद्वस्तु बीजं वा मुखं पात्रमथापि वा ।
अत्र वस्तुस्वरूपन्तु प्रथमं सम्यगुच्यते ॥

१५ वस्तु तत्स्यात्प्रबन्धस्य शरीरं कविकल्पितम् ।
इतिवृत्तं तदेवाहुर्नाट्याभिनयकोविदाः ॥

चरितं नायकादीनामिति वृत्तमिति स्मृतम् ।
प्रयोजनवशात्तत्तु वर्तमानमपि क्वचित् ॥

वृत्तवत्कल्प्यमिति यदितिवृत्तं तदुच्यते ।
२० गोपुच्छवद्विधातव्यं काव्यादि^५ कविभिः सदा ॥

पञ्चाङ्गागे प्रबन्धस्य कर्तव्यास्ते रसादयः ।
इतिवृत्ताभिधं वस्तु यत्काव्ये तद्विधा भवेत् ॥

1 B भूतं । 2 B सोऽस्य । 3 A नास्त्येवात्र । D नास्त्येवान्ये । 4 A वेग । 5 AB तो ।
6 A कवि । 7 A B गुण । 8 A कार्यादि । C अह्नादि ।

आधिकारिकमेकन्तु प्रासङ्गिकमथापरम् ।
तत्राधिकारिकं मुख्यमङ्गं प्रासङ्गिकं विदुः ॥

वृत्तान्तो नायकादीनामत्र स्यादाधिकारिकः ।
उपनायकवृत्तान्तः प्रासङ्गिक उदाहृतः ॥

५ नायिकानायकादीनां वृत्तान्तो यस्त्रिवर्गभाक् ।
काव्य'व्यापी स एवैष आधिकारिक उच्यते ॥

यश्चोपनायकादीनां वृत्तान्तो नायकार्थकृत् ।
स नान्तरीयकश्चार्थः प्रासङ्गिक उदाहृतः ॥

आजन्मनोऽभिषेकान्तं रामस्यैवाधिकारिकम् ।
१० प्रासङ्गिकन्तु सुग्रीवविभीषणविचेष्टितम् ॥

प्रासङ्गिकाभिधं वस्तु नाटके भवति त्रिधा ।
पताकाप्रकरीयुक्तपताकास्थानकक्रमात् ॥

सानुबन्धं पताकाख्यं प्रकरी च प्रदेश'भाक् ।
उपनायकवृत्तान्तो नायकस्य फलार्थिनः ॥

१५ साधको लभ्यते स्वार्थे सा पताकेति कथ्यते ।
नायकस्य कथामध्ये तत्समानस्य या कथा ॥

आफलोदयपर्यन्ता सा^३ पताकेति कथ्यते ।
पताका मद्रराजस्य^४ शल्यस्य चरितं यथा ॥

फलं प्रकल्प्यते यस्याः परार्थायैव केवलम् ।
२० अनुबन्धविहीनां तां प्रकरीमिति निर्दिशेत् ॥

येन केनाप्यनल्पेन हेतुना पूर्वमुद्गतम् ।
पञ्चान्न दृश्यते यच्च तद्वस्तु प्रकरी भवेत् ॥

1 B नाव्य । 2 A च प्रदेश । 3 A सम्बन्धात्सा । 4 A मकरन्दस्य ।
२६

प्रकरी कुलपत्यङ्के जटायो'ञ्जरितं यथा ।
यथा पताका कस्यापि शोभाकृच्छिरूपतः ॥

स्वस्योपनायकादीनां वृत्तान्तस्तद्वदुच्यते ।
शोभायै वेदिकादीनां यथा पुष्पाक्षतादयः ॥

५ तथाऽत्र वर्णनादिस्तु प्रबन्धे प्रकारेभवेत् ।
आगन्तुकेन^१ भावेन यदभिव्यक्तिकारणम् ॥

वस्तुनो भाव्यवस्थस्य पताकास्थानकन्तु तत् ।
तत्पताकाप्रकर्यादेर्भाव्यवस्थस्य वस्तुनः ॥

सूचनोपायमेवाहुः पताकास्थानकं बुधाः ।
१० अतीतानागते कार्ये कथ्येते यत्र वस्तुना ॥

अन्यापदेशव्याजेन पताकास्थानकन्तु तत् ।
यत्रार्थे चिन्तितेऽन्यस्मिस्तद्व^३दन्यः प्रवर्तते ॥

आगन्तुकेन भावेन पताकास्थानकं तु तत् ।
तत्तुल्यसंविधानञ्च तथा तुल्यविशेषणम् ॥

१५ इति द्विधा यदन्योक्तिरूपं तत्प्रथमं भवेत् ।
यत्समासोक्तिरूपन्तु तत्स्यात्तुल्यविशेषणम् ॥

पताकास्थानकस्यान्ये चातुर्विध्यं प्रजानते ।

“सहसैवार्थसम्पत्तिर्गुणवृत्त्युपचारतः ।
पताकास्थानकमिदं प्रथमं परिकीर्तितम् ॥

२० वचः‘सातिशयं श्लिष्टं काव्यबन्धसमाश्रयम् ।
पताकास्थानकमिदं द्वितीयं परिकीर्तितम् ॥

अर्थोपक्षेपणं यत्र लीनं सविनयं भवेत् ।
श्लिष्टप्रत्युत्तरोपेतं तृतीयमिदमिष्यते ॥

1 A शक्त्यो । 2 B कन्तु । 3 D तच्छिरो । 4 C समाश्र ।

द्वयर्थो वचनविन्यासः सुश्लिष्टः काव्ययोजितः ।
उपन्याससंयुक्तं यत्' तच्चतुर्थमुदाहृतम् ॥ ”

आदितस्त्रितयं तुल्यसंविधानात्मकं भवेत् ॥

चतुर्थं तु भवेत्तुल्यविशेषणसमन्वितम् ।

५ उद्दामोत्कलिकेत्यादि लतारत्नावलीगतम् ॥

यदुच्यते द्वितीयेऽङ्के तत्स्यात्तुल्यविशेषणम् ।
यत्सिद्धिचिन्ता यत्काले तत्काले तस्य सिद्धये ॥

विधीयते यदन्योक्तिस्तत्तुल्यं संविधानकम् ।
'अपि नाम स गृह्येत' इति' कौटिल्यचिन्तया ॥

१० 'गृहीदो' इति सिद्धार्थकोक्तिस्तुल्यविधानकम् ।
यदा'धिकारिकं वस्तु द्विधैव परिकीर्तितम् ॥

प्रत्येकं तन्निकं श्रेधा भिद्यते कार्ययोगतः ।
प्रख्यातोत्पाद्यमिश्रत्वभेदान्निविधमुच्यते ॥

प्रख्यातमितिहासादिरुत्पाद्यं कविकल्पितम् ।

१५ मिश्रं च सङ्करादेवं नवधा वस्तु कल्पितम् ॥

तस्माद'पीह वस्त्वन्यद्विव्यमत्योभयात्मकम् ।
अनन्त'त्वाद्दधैतेषामृष्या लक्ष्यानुसारतः ॥

अत्राधिकारिकस्यापि तथा प्रासङ्गिकात्मनः ।
वस्तुनो भरतः प्राह फलं तस्य भिदा अपि ॥

२० फलं त्रिवर्गस्तच्छुद्धमेकानेकानुबन्धि च ।
त्रिभिर्द्वाभ्या'मथैकेन तेषामन्योन्यसङ्करात् ॥

1 A यदुपन्याससंयुक्तं । 2 A तेति तु । 3 B यदीति । 4 A तथा । B तथा ।
5 A तस्याद् । C स्यादेव । 6 A इत्त । 7 A त्रिविधत्वात् ।

एवं द्वादशधा वस्तुफलभेदाः प्रकल्पिताः ।
बीजमस्येतिवृत्तांशः त्रिवर्गस्येरितं बुधैः ॥

फलं यदितिवृत्तस्य स त्रिवर्ग इतीरितः ।
उपक्षिप्तन्तु यत्स्वल्पं विस्तारं यात्यनेकधा ॥

५ हेतुर्थस्यात्रिवर्गस्य तद्बीजमिति कथ्यते ।
विस्तारो बहुधा तस्य नायकादिविभेदतः ॥

स स्वामात्यो^१ भयायत्तसंसिद्धेर्नायकस्य तु ।
तत्तदुत्साह^२रूपोऽयं विस्तार इति कथ्यते ॥

बीजमुसं यथा स्कन्धशाखापुष्पादिरूपतः ।

१० बहुधा विस्तृतिं गच्छेत्फलायान्तेऽवकल्पते ॥

तथा नायकमित्रा^३दिरूपोऽन्ते फलवान् भवेत् ।
बीजञ्च वेणीसंहारे सत्पक्षा इति दर्शितम् ॥

फले^४ प्रधाने विच्छिन्ने बीजस्यावान्तरैः फलैः ।
तस्याविच्छेदको हेतुः बिन्दुरित्याह कोहलः ॥

१५ बिन्दुर्मानविपत्तिभ्यां द्विरूपः कथ्यते बुधैः ।
क्रोधेन मानजो बिन्दुः शोकेन स्याद्विपत्तिजः ॥

लाक्षागृहानलेत्यादि बिन्दोः सामान्यलक्षणम् (?) ।
कृष्टा येनेति पाञ्चाली^५ व्याहृता गौरिति कुर्वा^६ ॥

शोकेन द्रौपदीकेशाम्बराकर्षणपातकिन् ।

२० इति बिन्दोर्द्विरूपत्वमन्यत्रोद्यमिदं यथा ॥

बीजं बिन्दुः पताका च प्रकरी कार्यमेव च ।
अर्थप्रकृतयः पञ्च कथाभेद^७स्य हेतवः ॥

1 B C D स्वामात्यो । 2 B C यत्तदुत्साह । 3 था । 4 B ल । 5 C केषु येनेति ।
6 A साह या । 7 B तथा देह ।

एते कथाशरीरस्य हेतवः परिकीर्तिताः ।
साधनत्वाद्धि बीजस्य प्रथमं तदुपक्षिपेत् ॥

साध्यत्वादेव कार्यस्य सर्वा^१न्ते तत्प्रयोजयेत् ।
अविच्छेदाय रचयेद्विन्दुं मध्ये तयोरपि ॥

५ तत्र तत्र यथायोगं पताकाप्रकरीर्न्यसेत् ।
उक्ता ह्यर्थप्रकृतयस्तत्प्रवृत्तिश्च दर्शिता ॥

यथा हि विश्वामित्रस्य प्रोत्साहोपचितः स्वता^२ ।
रामाद्युत्साहरूपोऽर्थो बीजमित्यभिधीयते ॥

यद्वितीये तृतीयेऽङ्के जात्याद्य^३च्छेदकारणम् ।

१० अनुयायी भवेद्विन्दुश्चतुर्थाङ्कावधि क्वचित् ॥

यथा हि वीरचिते चतुर्थेऽङ्के विलोक्यते ।

विष्कम्भे माल्यवद्राक्ये हा वत्सा इत्युदीरिते^४ ॥

सुग्रीवादेर्य उ^५त्साहो रामाद्युत्साहसाह्यकृत् ।
सा^६नुबन्धः फलप्राप्तेः सा पताकेति कथ्यते ॥

१५ यथा जटायोर्द्वृत्तान्तः सीतापहरणे कृतः ।
हनूमतो वा प्रकरी^७ यथा सागरलङ्घने ॥

ताताज्ञामधिमौलीति वाक्ये कार्यं विलोक्यते ।

ताताज्ञामधिमौलि मौक्तिकमणिं कृत्वा महापो^८त्रिणो
दंष्ट्राविध्य[द्वि]^९विलासपत्रकवरी दृष्टा भृशं मेदिनी ॥

२० सेतुर्दक्षिणपश्चिमौ जलनिधी सीमन्तय^{१०}न्निर्मितः
कल्पान्तं च^{११} कृतं समस्तमदशग्रीवोपसर्गं जगत् ॥

अत्र धर्मार्थनिष्पत्तिः फलत्वेन प्रकल्पिता ॥

1 B कार्यो । 2 C तोऽपि सः । 3 B यु । 4 C ताः । 5 C यंदु । 6 A योऽ । 7 B इतिः ।
8 A दोषि । 9 All Mss read विन्य or विन्य । 10 A समन्तं । 11 B काल ।

- अवस्थाः पञ्च कार्यस्य प्रारब्धस्य फलार्थिभिः ।
आरम्भयत्नप्राप्त्याशानियतासिफलागमाः ॥
- कार्यस्य नायकादीनां व्यापारापेक्षया पुनः ।
पञ्चावस्था भवन्तीति भरतादिभिरुच्यते ॥
- ५ औत्सुक्यमात्रबन्धस्तु यद्बीजस्य नियुज्यते ।
महतः फलयोगस्य स खल्वारम्भ इष्यते ॥
- अपश्यतः फलप्राप्तिं यो व्यापारः फलं प्रति ।
परं चौत्सुक्यगमनं स प्रयत्नः प्रकीर्तितः ॥
- ईषत्प्राप्तिश्च या काचिदर्थस्य परिकल्प्यते ।
१० सत्तामात्रेण तं प्राहुर्विधिवत्प्राप्तिसंभवम् ॥
- नियुक्ता तु फलप्राप्त्यर्था ह्येवं प्रपश्यति ।
नियतां तु फलप्राप्तिं सगुणां तां विनिर्दिशेत् ॥
- अभिप्रेतं समग्रं च प्रतिरूपं क्रियाफलम् ।
दृश्यते यन्निवृत्तेति^१ फलयोगः स उच्यते ॥
- १५ सर्वस्यैव हि कार्यस्य प्रारब्धस्य फलार्थिभिः ।
यथानुक्रमशो ह्येताः पञ्चावस्था भवन्ति हि^३ ॥
- शङ्कुन्तलायाः क्षेत्रेण परिप्राह्यक्षमत्वतः ।
आरम्भोऽसंशयं क्षेत्रेत्यादिवुष्यन्तभाषिते ॥
- प्रयत्नो माधवेनैव मालत्याः सङ्गमाशया ।
२० प्राणैस्तपोभिरित्यादि यत्तत्कामन्दकी^४वचः ॥
- प्रीते विधातरीत्यादि प्राप्त्याशा माल्यवद्वचः ।
सन्देहनिर्णयो जातः साभिलाषं भवेति च ॥

- वुष्यन्तभाषितं यत्र नियतासिरियं भवेत् ।
भीमस्य वेणीसंहारे फलयोगोऽत्र दर्शितः ॥
- अवस्थापञ्चकं ह्येतदर्थप्रकृतिभिस्सह^१ ।
निबन्धनीयं कविभिर्धैर्यान्वोन्यमन्वितम् ॥
- ५ तदन्वयवशादर्थप्रकृतीनां यथाक्रमम् ।
एकैकस्य भवेत्सन्धिरैकैक इति निर्णयः ॥
- अथार्थप्रकृतीनां तदवस्थापञ्चकस्य च ।
अन्वयो ह्युपसंहारक्रमारम्भक्रमाश्रयः ॥
- पञ्चावस्थासमेतार्थप्रकृतीनां यथाक्रमम् ।
१० यथासङ्ख्येन जायन्ते मुखाद्याः पञ्च सन्धयः ॥
- अन्तरैकार्थसम्बन्धः सन्धिरैकान्वये सति ।
अन्वितानां कथांशानां परमे तु प्रयोजने ॥
- सम्बन्धसन्धिरित्युक्तोऽवान्तरैकप्रयोजनः ।
एककार्यान्वितेष्वत्र कथांशेषु प्रयोगतः ॥
- १५ अवान्तरैकार्थस्य सम्बन्धः सन्धिरिष्यते ।
मुखं प्रतिमुखं गर्भः सावमशोपसंहतिः ॥
- विवक्षितोऽयमुद्देशक्रमोऽवस्थाक्रमो यथा ।
नानार्थसहेतुस्तु बीजोत्पत्तिर्मुखं भवेत् ॥
- अंहो अहं सो राओत्ति रत्नावल्यां मुखं स्मृतम् ।
२० बीजोत्पत्तिर्न हेतुः स्याद्रसानां मुखसन्धिभाक् ॥
- तेषां त्रिवर्गसम्बन्धः प्रायो यस्मान्न दृश्यते ।
मैवं कामोपयोग्यत्र शृङ्गारो दृश्यते^२रसः ॥

अर्थोपयोगी वीरः स्याद्रौद्रोऽपि स्यात्कचित्कचित् ।
रक्षारूपेण धर्मार्थोपयोगी करुणो भवेत् ॥

अद्भुतोऽपि मनः प्रीतिप्रदत्वात्कामसाध्यकृत् ।
ते भयानकबीभत्सहास्याः काव्येषु योजिताः ॥

५ तत्तन्नेतृमनोवृत्तिवशात्प्रायस्त्रिवर्गगाः ।
अतो रसानां हेतुत्वं मुखसन्धेर्भेदेऽपि ॥

बीजारम्भोदाहृतिर्यां मुखसन्धेश्च सा भवेत् ।
अङ्गानि द्वादशैतस्य बीजारम्भसमन्वयात् ॥

उपक्षेपः परिकरः परिन्यासो विलोभनम् ।

१० युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभाषना ॥

उद्भेदः करणं भेद इत्यङ्गानि मुखस्य तु ।
बीजन्यास उपक्षेपस्तद्वाहुल्यं परिक्रिया ॥

तन्निष्पत्तिः परिन्यासो गुणाख्यानं^३ विलोभनम् ।
सम्प्रधारणमर्थानां युक्तिरित्यभिधीयते ॥

१५ बीजागमः समाधानं प्राप्तिः कोऽपि सुखागमः ।
परिभावोऽद्भुतावेशो^४ विधानं सुखदुःखकृत् ॥

करणं प्रकृतारम्भ उद्भेदो गूढभेदनम् ।
भेदः प्रोत्साहनाऽङ्गानि कथितानि यथार्थतः ॥

वस्तुनेतृसादीनामानुगुण्येन योजयेत् ।

२० विवक्षितोऽत्र नाङ्गानां क्रम इत्येव निर्णयः ॥

लक्ष्यालक्ष्य इवोद्भेदस्तस्य प्रतिमुखं भवेत् ।

दृश्यादृश्यतया बीजव्यक्तिः प्रतिमुखं भवेत् ॥

1 B नाक् । 2 B प । 3 C तद्गुणाख्या । 4 A दो ।

प्रत्यङ्गोपनिबद्धानां तत्तत्कार्यानुसारतः ।
प्रयोजनानां निष्पत्तिर्दृश्यत्वमिह कथ्यते ॥

बहुनां तादृगर्थानामनिष्पत्तिरदृश्यता ।
यथा सागरिकायान्तु वत्सराजस्य दर्शनात् ॥

५ समागमेच्छा^१ बीजन्तु दृश्यादृश्यतया स्थितम् ।
चिन्दुप्रयत्नानुगामादङ्गान्यस्य त्रयोदश ॥

विलासः परिसर्पश्च विधूतं शमनर्मणी ।
नर्मद्युतिः प्रगमनं निरोधः पर्युपासनम् ॥

पुष्पं वज्रमुपन्यासो वर्णसंहार इत्यपि ।

१० रतिचेष्टा विलासः स्यादम्पत्योर्नवसङ्गमे ॥

परिसर्पस्तु बीजस्य दृष्टनष्टानुसर्पणम् ।
विधूतमरतिर्यूनोस्सुरता^२ प्राप्तिः सम्भवा ॥

यूनोररत्युपशमः शम इत्युच्यते बुधैः ।
परिहासवचो नर्म धृतिस्तज्जा^३ द्युतिर्भवेत् ॥

१५ युक्तोत्तरं प्रगमनं निरोधः स्यान्निरोधनम् ।
अनुनीतिः पर्युपास्तिः पुष्पं साति^४ शयं वचः ॥

प्रत्यक्षनिष्ठुरं वज्रमुपन्यासः प्रसादनम् ।
वर्णसंहार इत्युक्तो नानाजातीयसङ्गमः ॥

एतेषाञ्च क्रमो न स्याद्युत्क्रमस्यापि दर्शनात् ।

२० पौर्वापर्यं भवेन्नर्मद्युत्यन्ते विधुतादिके^५ ॥

विलासादेः प्रधानत्वं नेत्रादिवशतो भवेत् ।
गर्भः स्यादृष्टनष्टस्य बीजस्यान्वेषणं सुदुः^६ ॥

1 B सप्तमः । 2 B तती । 3 B र्हे । 4 AB न्त । 5 B तु । 6 A वचः ।
7 B C न्त । 8 C वधिः ।

बीजस्यैवान्तरायादेरस्य प्रतिमुखान्तरे
दृश्यादृश्यतया दृष्टनष्टस्यान्वेषणं हि सः ॥

व्यपा'यशङ्काऽनुवृत्तेर्विच्छेदस्यानुवृत्तितः ।
पौनःपुन्यं मुद्गरिति गर्भस्तादृश ईरितः ॥

१५ स्यादत्रोत्सर्गतः प्राप्तिः पताकाया विकल्पतः ।
तथाप्यस्या निवेशः स्यात्प्राप्त्याशाया नियोगतः ॥

प्राप्त्याशायामवस्थायां गर्भसन्धाविहाथवा ।
अपताके निवेशः स्याद्विन्दोर्बीजस्य वा क्वचित् ॥

समन्वयेऽर्थप्रकृतेः प्राप्त्याशाया इतीरितः ।

१० अभावस्तु पताकाया यथा मालविकादिषु ॥

सद्भावो दृश्यते तस्या मालतीमाधवा'दिषु ।
तस्मात्पताका स्यान्नेति विकल्पं प्राह कोहलः ॥

गर्भसन्धेः प्रसिद्धत्वान्नोदाहरणमुच्यते ।
तृतीयाङ्के तु मालत्या(व्या) गर्भसन्धिर्विलोक्यते ॥

१५ शरीरं क्षाममित्यादि क्व सेत्यन्तं यदन्तरा ।
अङ्गानि द्वा'दशैतस्य गर्भसन्धेर्यथाक्रमम् ॥

अभूताहरणं मार्गो रूपोदाहरणे क्रमः ।
संग्रहश्चानुमानश्च तोटकाधिबले तथा ॥

उद्वेगसम्भ्रमाक्षेपा इत्यङ्गानि भवन्ति तु ।

२० अभूताहरणं छद्म तदा तत्त्वस्य कथनम् ॥

अभूताहरणं तत्स्याद्वाक्यं यत्कपटाश्रयम् ।
तत्त्वार्थकीर्तनं मार्गो रूपं सन्देहकृद्भवः ॥

द्वि'प्रार्थसमवाये तु वितर्को रूपमुच्यते ।
यत्तु सातिशयं वाक्यं तदुदाहरणं भवेत् ॥

क्रमः सञ्चिन्तितार्थासिर्भावज्ञानमथापरे ।
सङ्ग्रहः सामदानोक्तिरभ्यूहो' लिङ्गतोऽनुमा ॥

१५ वेष्ट्याऽन्यातिसन्धानं वदन्त्यधिबलं बुधाः ।
संरम्भयुक्तं वचनं यत्तत्तोटकमुच्यते ॥

उद्वेगो'ऽरिकृता भीतिः शङ्कात्रासौ च सम्भ्रमः ।
गर्भबीजसमुत्क्षेपादाक्षेप इति कीर्तितः ॥

गर्भसन्धेरिहाङ्गानां क्रमोऽपि न विवक्षितः ।

१० क्रोधेनावमृशेद्यत्र व्यसनाद्वा विलोभनात् ॥

गर्भनिर्भिन्नबीजार्थः सोऽवमर्श इति स्मृतः ।
गर्भनिर्भिन्नबीजार्थः सम्बन्धो व्यसनादिजः ॥

विचारनिर्णयो यस्तु सोऽवमर्श इति स्मृतः ।
यथा हि वेणीसंहारे तीर्णे भीष्ममहार्णवे ॥

१५ इत्यादिनैव षष्ठेऽङ्के सोऽवमर्शो विलोक्यते ।
तत्रापवादसम्फेटौ विद्रवद्रवशक्तयः ॥

द्युतिः प्रसङ्गदृच्छलनं व्यवसायो निरोधनम् ।
प्ररोचना विचलनमादानश्च त्रयोदश ॥

दोषप्रख्याऽपवादः' स्यात्सम्फेटो रोषभाषणम् ।

२० विद्रवो वधवन्धादिद्रवो गुरुतिरस्कृतिः ॥

विरोधशमनं शक्तिस्तर्जनोद्वेजने द्युतिः ।
अप्रस्तुतार्थकथनं प्रसङ्ग इति कथ्यते ॥

- व्यवसायः स्वशक्त्युक्तिश्छलनं चावमाननम् ।
व्यवसायः परिज्ञेयः प्रतिज्ञाहेतुसम्भवः ॥
- संरब्धानाम'वज्ञा या तद्विरोधनमुच्यते ।
परस्परस्य सङ्ग्रामः संरम्भेण विरोधनम् ॥
- ५ आमन्त्रणं यत्साध्यस्य सिद्धवत्सा प्ररोचना ।
विकत्थना विचलनमादानं कार्यसङ्ग्रहः ॥
- एषां क्रमप्रधानत्वे प्रक्रिया पूर्ववद्भवेत् ।
बीजवन्तो मुखाद्यर्था विप्रकीर्णा यथायथम् ॥
- ऐकार्थ्यमुपनीयन्ते यत्र निर्वहणन्तु तत् ।
१० बीजयुक्ता' मुखाद्यर्थाः परमे च प्रयोजने ॥
- लभन्ते यत्र सम्बन्धं तन्निर्वापणमुच्यते ।
यदा हि रामाभ्युदये सुग्रीवश्च विभीषणः ॥
- कपयो राक्षसा रामाभिषेकाभ्युदयं ययुः ।
उपसंहृतिसन्धेश्च संज्ञा निर्वहणन्त्विति ॥
- १५ सन्धिर्विषोघो ग्रथनं निर्णयः परिभाषणम् ।
प्रसादानन्दसमयाः कृतिभाषोपगूहनाः ॥
- पूर्वभाषोपसंहारौ प्रशस्तिश्च चतुर्दश ।
सन्धिर्बीजोपगमनं विरोधः कार्यमार्गेणम् ॥
- ग्रथनं तदुपक्षेपस्तच्छब्दः कार्यवाचकः ।
२० निर्णयस्त्वनुभूताख्यः पुनः पुनरितीरितः ॥
- परिवादकृतं यत्स्यात्तदाहुः परिभाषणम् ।
परिभाषा मिथो जल्पः प्रसादः पर्युपासनम् ॥

- आनन्दो वाञ्छितावासिस्समयो दुःखनिर्गमः ।
कृतिर्लब्धार्थशमनं तत्स्थिरीकरणं तु वा ॥
- मानार्थस्य सम्प्राप्तिर्भाषेति परिभाष्यते ।
कार्यदृष्टयद्भुतप्राप्ती पूर्वभावोपगूहने ॥
- ५ वरप्रदानलाभादिः कार्यसंहार उच्यते ।
प्रशस्तिर्वीथिविजयमङ्गलादिप्रशंसनम् ॥
- नेत्रादिवशतोऽमीषां प्राधान्यञ्च क्रमोऽपि च ।
यथासम्भवमाधेयो विकल्पश्च समुच्चयः ॥
- तेषां लक्ष्येषु दृष्टत्वान्नान्यथा कल्पयेत्सुधीः ।
१० उक्ताऽङ्गानां चतुष्पष्टिः षोढा चैषां प्रयोजनम् ॥
- एतान्युक्तानि शृङ्गारप्रकाशे भोजभूता ।
दृष्टस्यार्थस्य रचना वृत्तान्तस्यानुपक्षयः ॥
- रागप्राप्तिः प्रयोगस्य गोप्यानां चैव गोपनम् ।
आश्चर्यवदभिज्ञानं प्रकाश्यानां प्रकाशनम् ॥
- १५ एवं प्रयोजनं षोढा सन्ध्यङ्गानामुदाहृतम् ।
यथाऽङ्गहीनः पुरुषो न च कार्यक्षमो भवेत् ॥
- अङ्गहीनं तथा काव्यं न प्रयोगक्षमं भवेत् ।
काव्यं यदनुदात्तार्थं सम्यगङ्गैः समन्वितम् ॥
- दीप्तत्वात्तत्प्रयोगस्य शोभामेति न संशयः ।
२० उदात्तमपि यत्काव्यं स्यादङ्गैः परिवर्जितम् ॥
- हीनत्वात्तत्प्रयोगस्य न सतां रञ्जयेन्मनः ।
तस्मात्सन्धिप्रयोगेषु' यथायोगं यथारसम् ॥

काव्याङ्गानि प्रयुञ्जीत द्वित्रैर्हीनं न दुष्यति ।
यावन्त्यङ्गानि पठयन्ते तावतामेव कोविदैः ॥

निबन्धः कार्य इत्येव निर्णयो भोजभूशुजः ।
उपक्षेपादयोऽप्यत्र प्रबन्धेष्वधिकारिकाः ॥

५ प्रासङ्गिकाश्च^२ कविभिः प्रयोक्तव्या रसानुगाः
तथा सन्ध्यन्तराङ्गानि प्रयुञ्ज्यात्तत्र तत्र तु ॥

साम चापि प्रदानश्च भेदो दण्डो वधस्तथा ।
प्रत्युत्पन्नमतित्वश्च गोत्रस्वलितमेव च ॥

मायोपधिर्भयं हासः क्रोधो भ्रान्तिस्तथैव च ।
१० ओजस्संवरणं चैव तथा हेत्ववधारणम् ॥

दूतो लेखस्तथा स्वप्नस्तथा चित्रं मदोऽपि च ।
सन्ध्यन्तराणि सन्धीनां विशेषास्त्वेकविंशतिः ॥

सन्धीनां यानि वृत्तानि प्रबन्धेष्वनुपूर्वशः ।
स्वसम्पद्गुणयुक्तानि तान्यङ्गानि प्रयोजयेत् ॥

१५ द्वेषा विभागः कर्तव्यः सर्वस्यापीह वस्तुनः ।
सूच्यमेव भवेत्किञ्चिद्दृश्यञ्च^३ व्यमथापरम् ॥

नीरसोऽनुचितस्तत्र संसूच्यो वस्तुविस्तरः ।
नीरसं लौकिकोपेतमशास्त्रीयश्च यद्भवेत् ॥

तद्वस्तु सूचनीयं स्यादित्याहुर्भरतादयः ।

२० दृश्यस्तु मधुरोदात्तरसभावनिरन्तरः ॥

अर्थोपक्षेपकैः सूच्यं पञ्चभिः प्रतिपादयेत् ।

विष्कम्भचूलिकाऽङ्गास्याङ्गावतारप्रवेशकैः ॥

1 B ताः । 2 A B वा । 3 A य । 4 A शब्धिर्भवेयं । 5 All MSS read एतन्मथम् ।

सूच्यार्थसूचनोपायाः सूरिभिः पञ्च^१ कीर्तिताः ।
वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निर्दर्शकः ॥

संक्षेपार्थस्तु विष्कम्भो मध्यपात्रप्रयोजितः ।
तत्र संक्षेपशब्दो यः स प्रयोजनवाचकः ॥

५ वृत्तवर्तिष्यमाणाङ्गद्वयदोषार्थ^२ सूचकः ।
विष्कम्भोऽङ्गद्वयस्यान्तर्यथायोगं प्रवेशकः ॥

द्विधा भवेत्स विष्कम्भः शुद्धः सङ्कीर्ण इत्यपि ।
शुद्धोऽनेकैरर्थैकेन मध्यपात्रेण योजितः ॥

नीचमध्यमपात्रेण सङ्कीर्णस्तादृशेन च ।

१० कपालकुण्डलाशुद्धविष्कम्भः पितृकानने ॥

उन्मत्तभाववे सौदामिनीसङ्कीर्ण इत्यपि^३ (?) ।
विष्कम्भे नायकादीनां प्रवेशः कार्य एव च^४ (न) ॥

शुद्धः सङ्कीर्णो वा द्वेषा विष्कम्भको ज्ञेयः ।
मध्यमपात्रः शुद्धः सङ्कीर्णो नीचमध्यकृतः ॥

१५ कुतोऽपि स्वेच्छया प्राप्तः सम्बन्धो नोभयोरपि ।
विष्कम्भार्थः स विज्ञेयः कथांशस्यापि सूचकः ॥

वृत्तवर्तिष्यमाणाङ्गद्वयमध्ये निवेशनम् ।
विष्कम्भस्योक्तशेषार्थसूचनायोऽपपादितम् ॥

वृत्तवर्तिष्यमाणाङ्गद्वयमध्ये प्रवेशनम् ।

२० विष्कम्भस्यानुदात्तोक्त्या यन्निवे^५ नार्थसूचनम् ॥

ततः प्रवेशकः प्रायः प्रथमाङ्के निवि^६ ष्यते ।

निवेशः प्रथमाङ्केऽपि विष्कम्भस्यावधार्यते ॥

1 A एते पञ्च । C पञ्चतन्त्र । 2 B द्वयोः लेखार्थं । C ना द्वयोः शब्दार्थं । 3 A कल्पितः ।
4 B हि । 5 A स्तवगाढो । 6 A सिजे । 7 B च ।

आदौ विष्कम्भकं कुर्यादिति भोजेन दर्शितम् ।
परिजनकथाऽनुबन्धः प्रवेशकस्तत्र विज्ञेयः ॥

अङ्कच्छेदं कृत्वा मासकृतं वर्षसञ्चितं वापि ।
तत्सर्वं कर्तव्यं वर्षादूर्ध्वं न तु कदाचित् ॥

५ नोत्तममध्यमपुरुषैराचरितो नाप्युदासवचनकृतः ।
प्राकृतभाषाचारप्रयोगमासाद्य कर्तव्यः ॥

विटमुनिदैवतपुरुषैः कञ्चुकिभिश्चार्थयुक्तिमासाद्य ।
संस्कृतवाग्भिरपीत्थं प्रवेशकः संविघातव्यः ॥

विटतापसवृद्धाद्यैर्मुनिकञ्चुकिभिस्तथा ।

१० प्रवेशकमपीच्छन्ति सन्तः संस्कृतभाषिभिः ॥

कालोत्थापननगरव्यत्यासारम्भकामविषयाणाम् ।
अर्थाभिधानभूतः प्रवेशकः स्यादनेकार्थः ॥

दिवसावसानकार्यं यद्यङ्के नोपपद्यते सर्वम् ।
अङ्कच्छेदं कृत्वा प्रवेशकैस्तद्विघातव्यम् ॥

१५ बह्वाश्रयमप्यर्थं प्रवेशकैः संक्षिपेत्प्रबन्धेषु ।
अङ्केषु स प्रयुक्तो जनयति खेदं प्रयोगबन्धस्य ॥

यत्रार्थस्य समासिर्न भवत्यङ्के प्रयोगबाहुल्यात् ।
वृत्तान्तः स्वरूपकथः प्रवेशकैस्संविघातव्यः ॥

बहुचूर्णपदो भेदो^१ जनयति खेदं प्रयोगस्य ।

२० परिमितवागात्मकता^२ प्रवेशकस्योच्यते सङ्घिः ॥

युद्धं राज्यभ्रंशं मरणं नगरोपरोधनञ्चैव ।

अप्रत्यक्षकृतानि प्रवेशकैः संविघेयानि ॥

अङ्कान्तरे मुखे वा प्रकरणमाश्रित्य नाटकं वाऽपि ।
विष्कम्भकस्तु नियतः कर्तव्यो मध्यमैरधमैः ॥

इत्थं प्रवेशविष्कम्भौ भरतेन प्रदर्शितौ ।
सदृशाभ्यां प्रयोज्यः स्यादङ्कसन्धौ प्रवेशकः ॥

५ प्रवेशकस्य पाठ्यं^३ यत्तन्नातिप्रचुरं भवेत् ।
संक्षेपार्थस्तु बहुलं प्रेक्षकौत्सुक्यहेतवे ॥

संक्षिप्तसिन्धुराण्मत्स्यघटोत्कचवधो यथा ।
अवस्थां कालमालोच्य कार्यस्य गुरुलाघवे ॥

प्रवेशकादिकृत्यं यत्तदङ्केषु विधीयते ।

१० कार्यं प्रवेशकेनात्र वर्षादूर्ध्वं न किञ्चन ॥

प्रवेशकेन न वधो नायकस्य कदाचन ।

विधेयः कार्यमङ्के(न्ते)ऽत्र सन्धिर्वाऽप्यपसारणम् ॥

यथा विभीषणेनात्र सन्धिरुत्क्रामुखस्य च ।
दीर्घजिह्वस्य मारीचवञ्चिते नाटके कृतः ॥

१५ नायिका च वसागन्धा नायको रुधिरप्रियः ।
तयोरिहाश्वत्थामाङ्के दृष्टं तदपसारणम् ॥

अन्तर्धवनिकासंस्थैः सूचनाऽर्थस्य चूलिका^४ ।

अन्तर्धवनिकासंस्थैः सूतमागधवन्दिभिः ॥

अर्थोपक्षेपणं यत्र क्रियते सा हि चूलिका ।

२० एकैकानि शिरांसीति पद्यादौ सा च दृश्यते ॥

पूर्वाङ्कान्तप्रविष्टैर्यदुत्तराङ्कार्थसूचनम् ।

पूर्वाङ्कार्थानुवृत्त्यर्थं तदङ्कास्यमुदीरितम् ॥

1 B वेने । 2 C Omits युक्ति । 3 A लं वा । 4 A B घन्वा । 5 A B वेत् ।
6 C वर्षव्या ।

1 B घहस्या । 2 A वं । 3 B जस्य । 4 C विद्युजि । 5 C चूलिकाऽर्थस्य सूचना । 6 A B क्षा ।
२८

अङ्कान्तपात्रैरङ्कास्यं छिन्नाङ्कार्थस्य सूचनम् ।
यथा हि वीरचरिते द्वितीयेऽङ्केऽवसानके ॥

रामभार्गवयोर्मध्ये^१ सुमन्त्रेण प्रविश्य च ।
विश्वामित्रवसिष्ठौ च तदाह्वानेन सूचितौ ॥

५ रामयोस्तत्र कलहाविच्छेदेनैव तौ पुनः ।
तृतीयाङ्कप्रवेशेन सुमन्त्रेणैव सूचितौ ॥

सूत्रणं^३ सकलाङ्कानां ज्ञेयमङ्कमुखं बुधैः ।
यथा 'सौदामिनी दाणिं धारेइ सिरिपव्वदे'^४ ॥

अवलोकितया पृष्टकामन्दक्युत्तरेण च ।

१० समासतः श्मशानादिकृतं सर्वाङ्कसूत्रणम् ॥

अत्र^५ मुखं विश्लिष्टं यथोपरि श्लिष्यते त्रिधा^६ वाक्यैः ।
पुरुषस्य वै तदङ्कं मुखमिति सन्तो ह्युपदिशन्ति ॥

अङ्कावतारस्त्वङ्कान्ते पातोऽङ्कस्याविभागतः ।
पूर्वाङ्कस्यावसानोक्तकथाऽविच्छेदपूर्वकम् ॥

१५ प्रवेशो भाविनोऽङ्कस्य सोऽङ्कावतर इष्यते ॥
समाप्यमान एकस्मिन्नितराङ्कस्य सूचनम् ।

समासतो हि नाट्यज्ञैरङ्कावतर इष्यते ।
यथा मालविकायाश्च प्रथमाङ्कावसानके ॥

विदूषकप्रवेशादिनिष्कामान्तं यदुच्यते ।

२० पात्रकृत्यं द्वितीयेऽङ्के तत्सङ्गीतकमात्रतः ॥

आरभ्य गणदासादेरविच्छेदेन कल्पितः ।

अङ्कावतारो विष्कम्भाद्यनन्तरित एव सः ॥

1 C तादक्योर्बुद्धे । 2 C रामाय त । 3 BC त्रिणा । 4 B इ । 5 AC omit त्रिधा ।

समाप्यमाने पूर्वाङ्के यथा गौरीगृहाभिधे ।
भाव्यङ्कनायकावस्थासूचनं तद्विलोक्यन्नाम् ॥

एतेष्वङ्कबहिर्भावः स्याद्विष्कम्भप्रवेशयोः ।
चूलिकायाः कचिद्वाह्ये कचिन्मध्ये निवेशनम् ॥

५ 'एभिस्तु सूचयेत्सूच्यं दृश्यमङ्कैः प्रदर्शयेत् ।
मध्ये च वेणीसंहारे दृश्यते चूलिका तथा ॥

इयमङ्कादिवा^७ ह्याङ्कमुखगर्भाङ्कसाम्यतः ।
कथाऽविच्छेदहेतोस्तु चूलिका भोजकल्पिता ॥

गर्भाङ्काङ्कमुखाभ्यामवहिष्काभ्यां स्वभावतस्त्वङ्कात् ।

१० इतिवृत्ताविच्छेदे हेतुतया चूलिका कथिता ॥

अङ्कमुखं गर्भाङ्कः कार्योऽस्मिन् चूलिकाऽपि वा कुशलैः ।
माभूदिति वृत्तानां विच्छेदो विस्तरो वेति ॥

अङ्कादिवाह्यावेवाङ्कमुखाङ्कावतरौ स्वतः^८ ।
एभिस्तु सूचयेत्सूच्यं दृश्यमङ्कैः प्रदर्शयेत् ॥

१५ एतद्व्यं द्विधाभूतं^९ आव्यमश्राव्यमेव च ।
सर्वस्य नियनस्येति क्रमात्तद्व्यमुच्यते ॥

सर्वे सदस्या नियतो^{१०} नट इत्यभिधीयते ।
सर्वश्राव्यं प्रकाशं स्यादश्राव्यं स्वगतं मतम् ॥

श्राव्यं तु नियतस्यैतन्नाट्यधर्ममेवेक्ष्य च ।

२० द्विधा विभज्यते तत्र जनान्तमपवारितम् ॥

त्रिपताकाकरेणान्यान^{११} पवार्यान्तरा कथाम् ।

अन्योन्या^{१२} मन्त्रणं यत्स्यात्तज्जनान्तिकमुच्यते ॥

1 AC omit this line । 2 A B द्या । 3 A दस्य च । 4 A अङ्कादपाश्र्वा नैवा
इमुखाङ्कापन्तशास्वतः । C वितरोःस्वतः । 5 A ता B य । 6 A B रता । 7 A न्यम ।
8 A B श्वेता ।

रहस्यं कथ्यतेऽन्यस्य परावृत्त्यापवारितम् ।
वस्तुनिर्वाहकत्वाच्च नाट्यधर्मप्रसङ्गतः ॥

आकाशभाषितं तत्किं ब्रवीषीति ब्रवीति यत् ।
श्रुत्वेषानुक्तमप्येकः तत्स्यादाकाशभाषितम् ॥

५ इत्याद्यशेषमिह वस्तुविशेषजातं

रामायणादि च विभाव्य बृहत्कथाञ्च ।

आसूत्रयेत्तदनु नेत्ररसानुगुण्यात्

चित्रां कथामुचितचारुवचःप्रपञ्चः^३ ॥

न केवलं रसो नैव^४ लक्ष्यं नैव च लक्षणम् ।

१० न नायकस्यैवोत्कर्षो वर्ण्यः^५ सुकविना क्वचित् ॥

कथाशरीरं सर्वेषामानुगुण्येन कल्पयेत् ॥

इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने नाट्येतिवृत्त-
शरीरलक्षणाभिधानं नाम सप्तमोऽधिकारः ।

॥ श्रीः ॥

अथाष्टमोऽधिकारः ।

कथाशरीरं काव्यस्य लक्षणञ्चोपपादितम् ।
भरतादिभिराचार्यैर्दर्शितेनैव वर्त्मना ॥

प्राथम्यान्नाटकस्यास्य तत्सम्यग्भिधीयते ।
नाटकं सप्रकरणं भाणः प्रहसनं डिमः ॥

५ व्यायोगसम्बुवाकारौ वीथ्यङ्केहामृगा इति ।
तोटकं नाटिका गोष्ठी सल्लापः शिल्पकन्तथा ॥

डोम्बी श्रीगदिनं भाणी प्रस्थानं काव्यमेव च ।
प्रेक्षकं सङ्कं नाट्यरासकं लासकं तथा ॥

उल्लोप्य^६ कश्च हल्लीसमथ दुर्मल्लिकाऽपि च ।
१० मल्लिका कल्पवल्ली च पारिजातकमित्यपि ॥

रसात्मका दशैतेषु विशाङ्गावात्मका मताः ।
तेषां रूपकसंज्ञाऽपि प्रायो दृश्यतया क्वचित् ॥

त्रिंशद्^७ रूपकभेदाश्च प्रकाशयन्तेऽत्र लक्षणैः ।
प्रकृतित्वाद्धान्येषां भूयो रसपरिग्रहात् ॥

१५ सम्पूर्णलक्षणत्वाच्च पूर्वं नाटकमुच्यते ।
स्वेतरेषां प्राकृतानां नाटकस्योक्तधर्मतः ॥

अतिदेशकमात्स्वाङ्गसमर्पकतयोच्यते ।
विकासविस्तरक्षोभविक्षेपात्मकतो'दितैः ॥

चेतोविकारैरङ्गाङ्गिभूताष्टरसयोगतः ।
रसाश्रयत्वं सम्पूर्णलक्षणत्वञ्च कथ्यते ॥

५ अर्थप्रकृत्यवस्थात्मसन्धिसन्ध्यङ्गवृत्तिमत् ।
अर्थोपक्षेपकैर्युक्तं पताकास्थानकादिभिः ।
रसालङ्कारसहितं नाटकं पूर्णलक्षणम् ॥

पञ्च पञ्च चतुष्पष्टिश्चतुःपञ्चैकविंशतिः ।
षट्त्रिंशन्नवतिर्यत्र तदाहुर्नाटकं बुधाः ॥

१० अर्थप्रकृतयोऽवस्थाः पञ्च पञ्चेति कीर्तिताः ।
अङ्गानि वृत्तयस्तत्र सन्धिसन्ध्यन्तराणि च ॥

चतुष्पष्टिश्चतुः पञ्च सैकविंशतिभिः क्रमात् ।
सङ्गीताङ्गानि नवतिः षट्त्रिंशद्भूषणानि च ॥

न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पं न सा विद्या न सा कला ।
१५ न तत्कर्म न योगोऽसौ नाटके यन्न दृश्यते ॥

अपि सिध्येत विदुषां मुक्तिरभ्यासकौशलात् ।
नतु नाटकविद्येयं सर्वलोकानुरञ्जनी ॥

नृपतीनां यच्चरितं नानारसभावचेष्टितैर्बहुधा ।
सुखदुःखोत्पत्तिकृतं विज्ञेयं नाटकं नाम ॥

२० रत्नावल्यादिषु प्रायश्चरितं रसभावयुक् ॥

सुखं मलयवत्याश्च दुःखं गरुडचञ्चुना ।
जीमूतवाहनस्यैतन्नागानन्दे विभाव्यते ॥

नाटके च प्रकरणे पञ्चाद्या'दश कीर्तिताः ।
अङ्काः स्युस्तत्र पञ्चाङ्गमेतन्मारीचवञ्चितम् ॥

षडङ्कं नाटकमिदं वेणीसंहारनामकम् ।
शाकुन्तलादि सप्ताङ्गमष्टाङ्कं नलविक्रमम् ॥

५ देवीपरिणयस्तत्र नवाङ्कं नाटकं स्मृतम् ।
दशाङ्कं नाटकमिदं बालरामायणादिकम् ॥

कुन्दमालाऽत्र सुश्लिष्टा सन्धिपञ्चकसंयुता ।
तथाच वेणीसंहारः षट्त्रिंशद्भूषणोद्भवलः ॥

देवीपरिणयः सर्ववृत्तिनिष्पन्न उच्यते ।

१० प्रवेशकादिनिष्पत्तिर्नागानन्दे प्रदर्शिता ॥

नयातिशयदाक्षिण्यसिद्धयभिप्रायगर्हणाः ।
उपदिष्टञ्च माला च सार्थापत्तिश्च सम्भ्रमः ॥

पश्चात्तापः प्रसिद्धिश्च हेतुदृष्टान्तसंशयाः ।
गुणात्तिपात आक्रन्दो^३ विचारः प्राप्तिरेव च ॥

१५ विशेषणं निरुक्तिश्च कपटश्च मनोरथः ।
याज्ञा निदर्शनं चाशीरभिमानः स्पृहाऽपि च ॥

पृच्छाऽभिज्ञानमुद्दिष्टं शोभोदाहरणे तथा ।
नीतिरक्षरसङ्घातः क्षोभश्चार्थविशेषणम् ॥

प्रोत्साहनं गुणाख्यानं गुणोक्तिश्च निवेदनम् ।

२० गुणानुवादोपपत्तिपरिवादोद्यमा अपि ॥

अनुक्तसिद्धिः कार्यं च परिहारस्तथाश्रयः ।
उक्तिर्देशोऽनुवृत्तिश्च प्रहर्षश्च क्षमेति च ॥

चतुष्पष्टि(?)रलङ्काराः कथिता नाटकाश्रयाः ।
यूनोः प्रियकरो^१यो^२र्थः स नयः कथ्यते बुधैः ॥

विशेषकीर्तनं यत्स्यादर्धं सोऽतिशयः स्मृतः ।
चित्तानुवृत्तिर्दाक्षिण्यं सिद्धिरिष्टार्थसङ्गमः ॥

५ स्वाद्येष्वर्थेष्वहंमानः सोऽभिप्राय इतीरितः ।
कुत्सैव^३ गर्हणेत्युक्ता क्रोधान्मानाच्च मत्सरात् ॥

लोकवेदमताख्यानमुपदिष्टमुदाहृतम् ।
गुणाभिधानं माला स्यादर्थानामिष्ट^४सिद्धये ॥

अर्थान्तरस्य कथने यत्रान्योऽर्थः प्रतीयते ।
१० वाक्यमाधुर्यसंयुक्ता सार्थापत्तिरिति स्मृता ॥

वचनव्यवहारेषु स्वलनं यस्स सम्भ्रमः ।
अनुतापो गतार्थस्य पश्चात्ताप इतीरितः ॥

प्रसिद्धिलोकविख्यातैर्वाक्यैरर्थप्रसादनम् ।
पक्षप्रसाधको हेतुः दृष्टान्तः साम्यकीर्तनम् ॥

१५ अनिश्चयेन वाक्यस्य समाप्तिः संशयः स्मृतः ।
गुणातिपातो व्यत्यस्तगुणाख्यानमुदाहृतम् ॥

आक्रन्दोऽभीष्टविषयः शोकालाप उदाहृतः ।
यथोचितमुपन्यासो विचारः परिकीर्तितः ॥

एकदेशादंशेषस्य ज्ञानं प्राप्तिरुदाहृता ।
२० सिद्धार्थहेतूपन्यासविशेषोक्तिर्विशेषणम् ॥

निरुक्तिर्निरवधोक्तिः पूर्वोक्तार्थप्रसिद्धये ।
उक्तार्थस्यापलपो यः कपटं तदुदाहृतम् ॥

मनोरथोऽन्यापदेशैः स्वाभिप्रायस्य सूचनम् ।
याञ्चेति कथ्यतेऽभीष्टसङ्गमप्रार्थनोभयोः ॥

निदर्शनं तत्समानवस्तरूपस्य कीर्तनम् ।
आशीरभीष्टविषयस्वायुराद्यर्थवर्धनम् ॥

५ अङ्गीकारोऽभिमानः स्यादर्धं हर्षादिभिः कृतः ।
रमणीयार्थविषयो रागो यः सा स्पृहा मता ॥

अन्वेषणन्तु^१ पृच्छा स्यादभिज्ञानं तु सूचनम् ।
उद्दिष्टमर्थनिर्देशः पारोक्ष्याच्चापरोक्ष्यतः ॥

स्वप्रभावप्रकटनं शोभेति परिकीर्त्यते ।
१० दृढ^२तुल्यार्थकृद्वाक्यमुदाहरणमुच्यते ॥

न्यायानुवर्तनं नीतिः लोकशास्त्रा^३विरोधतः ।
स एवाक्षरसङ्घातो वाक्यं श्लिष्टाक्षरञ्च यत् ॥

आत्मन्यभूततद्भावभावनं क्षोभ ईरितः ।
विशिष्टार्थप्रमाकृद्यद्वाक्यमर्थविशेषणम् ॥

१५ त्वरानिवेदनं यत्तु तत्प्रोत्साहनमुच्यते ।
आख्यानं स्याद्गुणाख्यानं^४ गुणोक्तिर्गुणकीर्तनम् ॥

समावस्थानकथनं निवेदनमुदाहृतम् ।
गुणानुवादो यूनोर्ध्रूयो भूयो गुणस्तुतिः ॥

उपपत्तिः स्वबुद्ध्या^५र्थे योग्यताधानमुच्यते ।
२० अपवादो मृषादोषस्तृत्साहस्तूद्यमो भवेत् ॥

अनुक्तसिद्धिरुक्तार्थस्यान्यथासिद्धिरुच्यते ।
प्रयोजनाभिधानं यत्कार्यमित्यभिधीयते ॥

परिहारः प्रतीतस्य कस्याप्यर्थस्य मार्जनम् ।
भीताभयप्रदानं यत्स आश्रय इतीरितः ॥

उक्तिस्तत्त्वाभिधानं स्यात्स्तोतुन्नित्तमेव च ।
देशः स्याल्लिङ्गिनो ज्ञानाभिधानमिति कथ्यते ॥

५ अभ्यर्थनानुवृत्तिर्या साऽनुवृत्तिरुदाहृता ।
सन्तोषोक्तिः प्रहर्षः स्यादनर्थाच्छादनं क्षमा ॥

ईदृग्लक्षणसंयुक्तं नाटकं सुप्रयोजितम् ।
प्रेक्षकस्य नटस्यापि प्राश्निकस्य कवेरपि ॥

स्याद्भुक्तये मुक्तये च तेषां लक्षणमुच्यते ।

१० यशो^१धर्मरतः शान्तः श्रुताभिजनवृत्तवान् ॥

षडङ्गनाट्यकुशलः चतुरातोद्यविच्छुचिः ।
चतुरोऽभिनयज्ञश्च रसभावविवेचकः ॥

नैपथ्यदेशभाषाज्ञः कलाशिल्पविचक्षणः ।
शब्दच्छन्दोऽभिधानज्ञः सर्वसिद्धान्ततत्त्ववित् ॥

१५ त्यक्तमत्सरदोषश्च स नाट्ये प्रेक्षकः स्मृतः ।
एभिर्गुणैरुपेतश्च प्रयोगे भीतसाध^२सः ॥

इङ्गिताकारचेष्टाज्ञो नानाप्रकृतिशीलवित् ।
शिल्पविघ्नायकादीनां तादात्म्यापत्तिभावकः ॥

चित्रविचित्रवर्णज्ञः तत्सङ्करविभागवित् ।

२० ईदृगुणविशिष्टस्तु नटो नाट्ये प्रशस्यते ॥

नटप्रेक्षकरुक्तगुणैरेतैर्विभूषितः ।

यज्ञविघ्नतर्कश्चैव छन्दोविच्छब्द^३विघ्नपुः ॥

1 A तुमिन्दुरे । 2 A ले । 3 A दिङ्गितज्ञाता । 4 C सप्रयोजनम् । 5 A तो । 6 C ह ।
7 C वान् । 8 C विविताचे । 9 A चिति । Bc छन्द ।

इष्टार्थ^४श्चिन्नकृद्भ्या^५ गान्धर्वो राजसेवकः ।
समुत्पन्ने च सङ्घर्षे प्राश्निकास्ते भवन्ति हि ॥

यज्ञविद्दे^६वतायोगे नर्तकोऽभिनयादिषु^७ ।
छन्दोविघ्नस्तबन्धेषु शब्दवित्पाठ्यविस्तरे ॥

५ विभूतिगुणसम्भोगवीर्या^८न्तःपुरचेष्टिते ।
नपः स्वचरितेषु स्यादिष्टार्थैस्सस्तवे सदा^९ ॥

प्रमाणाकृतिचेष्टासु नानालङ्कारयोजने ।
नाट्यनैपथ्ययोगेषु चित्रकृत्सु प्रशस्यते ॥

कामोपचारे वेभ्या तु गा^{१०}न्धर्वः स्वरतालयोः ।

१० सेवको विनयाचारे त एते प्राश्निका मताः ॥

नानाशीलाः प्रकृतयः शीले नाट्यं प्रतिष्ठितम्^{११} ।
यद्यत्स्व^{१२}शिल्पं नैपथ्यं कर्म वा चेष्टितं वचः ॥

तत्तन्नाट्येन साध्यं यत्स्वकर्मविषये स्थितम्^{१३} ।
कामुकैश्च विदग्धैश्च श्रेष्ठिभिश्च विरागिभिः ॥

१५ शूरैर्ज्ञानवयोवृद्धै रसभावविवेचकैः ।
बालमूर्खाबलाभिश्च सेव्यं यन्नाट्यमुच्यते ॥

तत्तदर्थेषु तेषान्तु यस्मादेतत्प्रहर्षणम् ।
तुष्यन्ति तरुणाः कामे विदग्धाः समयाश्रिते ॥

अर्थेष्वर्थपर^{१४}श्चैव मोक्षेत्वथ विरागिणः ।

२० शूरा भीमत्सरौद्रेषु नियुद्धेष्वाह्वेषु च ॥

धर्माख्यानपुराणेषु वृद्धास्तुष्यन्ति नित्यज्ञाः ।

सत्त्वभावेषु सर्वेषु बुधा^{१५}स्तुष्यन्ति सर्वदा ॥

1 A B व्यास । 2 A द्वेषो । 3 A ज्ञोपदे । B D ज्ञे च । 4 C यकमे । 5 C गु ।
6 A ध्याना । 7 A B व्यासस्सस्तवे सदा । C द्वा सत्सौष्टवे तदा । 8 A ग ।
9 A B कीर्तितम् । 10 B त्य । 11 A कीर्तितम् । 12 A B D अर्थिनः श्रेष्ठिनः ।
13 B वृत्ता C वदा ।

बाला मूर्खास्त्रियश्चैव हास्यनैपथ्ययोः सदा ।
यस्तुष्टौ तुष्टिमायाति शोके शोकमुपैति च ॥

क्रुद्धः क्रोधे भये भीरुः स श्रेष्ठः प्रेक्षकः स्मृतः ।
तदीदृङ्गाट'कारम्भप्रकारोऽत्र प्रदर्श्यते ॥

५ प्रयुज्य' रङ्गं निष्कामेत्सूत्रधारः सहानुगः ।
स्थापकः प्रविशेत्तत्र सूत्रधारगुणाकृतिः ॥

दिव्यमर्त्ये स तद्रूपो मिश्रमन्यतरस्तयोः ।
सूचयेद्वस्तु बीजं वा मुखं पात्रमथापि वा ॥

प्रीतिर्नाम सदस्यानामित्यादेर्वस्तु सूच्यते ।

१० बीजन्तु वेणीसंहारे सत्पक्षा इति दर्शितम् ॥

रत्नावल्यां मुखं द्वीपादन्यस्मादपि दर्शितम् ।
तवास्मि गीतरागेति पात्रं शाकुन्तले कृतम् ॥

रङ्गं प्रसाद्य मधुरैः श्लोकैः काव्यार्थसूचकैः ।
ऋतुं कंचिदुपादाय भारतीं वृत्तिमाश्रयेत् ॥

१५ श्लोकश्च भारतीवृत्त्या सत्पक्षेत्यादिनोच्यते ।
भारती संस्कृतप्रायो वाग्ब्यापारो नटाश्रयः ॥

या वाक्प्रधाना पुरुषप्रयोज्या स्त्रीवर्जिता संस्कृतपात्रयुक्ता ।
स्वनामधेयैर्भरतैः प्रयोज्या सा भारती नाम भवेत्तु वृत्तिः ॥

साङ्गैः प्ररोचनायुक्तैः वीथीप्रहसनामुखैः ।

२० प्रेक्षकाद्युन्मुखीकारः प्रस्तुतार्थप्रशंसया ॥

प्ररोचना सा श्रीहर्षो निपुणेत्यादिनोच्यते ।

प्रस्तुतिस्त्वीदृगर्थस्य या सा प्रस्तावना स्मृता ॥

मद्गर्गा रसपाठेति पद्ये प्रस्तावनोच्यते ।
सूत्रधारो नटीयुक्तो वस्तु प्रस्तावनावधि ॥

कुरुते यत्र सवृत्तैस्तदामुखमुदाहृतम् ।
सूत्रधारो नटी ब्रूते मारिषं वा विदूषकम् ॥

५ स्वकार्यप्रस्तुताक्षेपिचित्रोक्त्या यत्तदामुखम् ।
नटी विदूषको वापि पारिपाश्विक एव वा ॥

सूत्रधारेण सहिताः सल्लापं यत्र कुर्वते ।
चित्रैर्वाक्यैः स्वकार्यार्थैर्वीध्यङ्गैरन्यथापि वा ॥

आमुखं तस्य विज्ञेयं बुधैः प्रस्तावनाऽपि वा ।

१० प्रवृत्तकथोद्धातप्रयोगातिशयैस्तथा ॥

वीध्यङ्गैः षोडशैतेषां योगः प्रस्तावनोच्यते ।
प्रवेशो यो वसन्तादिसाम्येन स्यात्प्रवृत्तकम् ॥

सत्पक्षेत्यादिना श्लोकेनायमर्थो यदीरितः ।
स्वेतिवृत्तसमं वाक्यमर्थं वा यत्र सूत्रिणः ॥

१५ गृहीत्वा प्रविशेत्पात्रं कथोद्धातो द्विधोच्यते ।
द्वीपादित्यादिवाक्येन यथा यौगन्धरायणः ॥

अर्थः क्रूरग्रहेत्यादि मुद्राराक्षसकल्पितः ।

आकर्ष्य चाणक्यपात्रप्रवेश उपलक्ष्यते ॥

एषोऽयमित्युपक्षेपात्सूत्रधारप्रयोगतः ।

२० पात्रप्रवेशो'यत्रैष प्रयोगातिशयो मतः ॥

एष राजेव' दुष्यन्तेत्यादिना स प्रतीयते ।

प्रवृत्तकथोद्धातप्रयोगातिशयत्रिके ॥

भीमचाणक्यदुष्यन्तप्रवेशैर्लक्ष्यते क्रमात् ।
अथात्रैतानि' कथ्यन्ते वीध्यङ्गानि त्रयोदश ॥

उद्धात्यकावलगिते प्रपञ्चत्रिगते छलम् ।
वाक्केल्यधिबले गण्डमवस्यन्दिदनालिके ॥

५ असत्प्रलापव्याहारमृदवानि त्रयोदश ।
गूढार्थ'पदपर्यायमाला प्रश्नोत्तरस्य वा ॥

यत्रान्योन्यसमालापो द्वेषोद्धात्यन्तदुच्यते ।
अन्योन्यालापरूपैका स्यात्प्रश्नोत्तरमालिका ॥

गूढार्थपदपर्यायमूलैकालापयोर्द्वयोः ।

१० यथा हि पाण्डवानन्दे सा प्रश्नोत्तरमालिका ॥

“का भूषा बलिनां क्षमा परिभवः कोऽयं स्वकुल्यैः कृतः
किं दुःखं परसंश्रयो जगति कः श्लाघ्यो य आश्रीयते ।
को मृत्युर्व्यसनं शुचं जहति के यैर्निर्जिताः शत्रवः
कैर्विज्ञातमिदं विराटनगरे छन्नस्थितैः पाण्डवैः ॥”

१५ अथ विक्रमोर्वशीये राज्ञो विदूषकस्य सल्लापे ।
कामपदार्थप्रश्नाङ्गूढार्थो लक्ष्यते नितराम् ॥

यत्रैकत्र समावेशात्कार्यमन्यत्प्रसाध्यते ।
प्रस्तुतेऽन्यत्र वाऽन्यत्स्यात्तद्वावलगितं द्विधा ॥

प्रस्तुतार्थसमावेशादन्यकार्यस्य साधनम् ।

२० 'कार्या सैकतलीनेति (?) प्रस्तुतार्थोपदेशतः ॥

सीतात्यागपरीवादादन्यकार्यस्य साधनम् ।
अप्रस्तुतसमावेशादन्यकार्यस्य साधनम् ॥

तवास्मि गीतरागेणेत्यादौ तत्तु विलोक्यते ।
अत्रापस्तुतदुष्यन्तमृगयाव्याजतोऽन्यतः ॥

प्रवेक्ष्यमाणपात्रस्य सूचनं तन्निवेशनम् ।
प्रस्तुतार्थसमावेशादेकमन्यार्थसाधनम् ॥

५ अन्यदप्रस्तुतार्थस्य प्रवेशेनान्य'साधनम् ।
असङ्गतं मिथः स्तोत्रं प्रपञ्चो हास्यकृन्मतः ॥

प्रपञ्चस्य स्वरूपन्तु नागानन्दे विभाव्यते ।

“निचं जो पिबइ सुरं जणस्स पिअसंगमञ्च जो कुणइ ।
मण्णे दो अबि देवा बलदेवो कामदेवो अ ॥”

१० श्रुतिसाम्यादनेकार्थयोजनं त्रिगतं त्विह ॥

नटादित्रितयालापः पूर्वरङ्गे तदिष्यते ।
एतत्प्रस्तावनात्मेति कथ्यते नाट्यवेदिभिः ॥

त्रिगतं त्विन्दुलेखायां वीध्यं राज्ञाऽभिधीयते ।

“किन्तु कलहंसनादो मधुरो मधुपायिनां नु झङ्कारः ।

१५ हृदयगतवेदना'घास्तस्या नु सनूपुरश्चरणः ॥”

प्रियैरिवाप्रियैर्वाक्यैर्विलोभ्य छलना छलम् ॥

छलं च वेणीसंहारे भीमार्जुनवचो यथा ।

“कर्ता शूतच्छलानां जतुमयश्चरणोद्दीपनः सोऽभिमानो
राजा दुःशासनादेर्गुरुरुजशातस्याङ्गराजस्य मित्रम् ।

२० कृष्णाकेशोत्तरीयव्यपनयनपटुः पाण्डवा यस्य दासाः

कास्ते दुर्योधनोऽसौ कथयत न रुषा ब्रष्टुमन्यागतौ स्वः ॥”

विनिवृत्त्याऽस्य' वाक्केलिर्द्विस्त्रिः प्रत्युक्तितोऽपि वा ॥

वाक्यापरिसमाप्तिर्वा स्याच्छलार्थाभिधायिनः ।
अनर्घराघवे सूत्रिपारिपाश्विकघोर्यथा ॥

प्रत्युक्तिरूपा वाक्केलिः सर्वत्रैवं विलोक्यताम् ।
प्रकान्तवाक्यासमासिमात्ररूपा कचिद्भवेत् ॥

५ सकुण्डलं सकवचमित्यादौ सा विलोक्यते ।
छलवाक्यासमाप्तिर्या सा भवेद्विनिवर्तने ॥

त्वं जीवितं चेत्यारभ्य रामं प्रति समीरितम् ।
वासन्तिकावचः शान्तमित्यप्रियनिवर्तनम् ॥

अन्योन्यवाक्याधिक्योक्तिः स्पर्धयाऽधिबलं भवेत् ।

१० रामरावणयोरुक्तिः स्याद्दशग्रीवनिग्रहे ॥

गण्डं प्रस्तुतसम्बधि भिन्नार्थं सहसोदितम् ।
सहभृत्यगणेत्यादिवाक्ये तच्च विलोक्यते ॥

यथा स्वविजयोक्तिश्च पाण्डुपुत्रजयोक्तिकृत् ।
यथोक्तस्यान्यथाव्याख्या यत्रावस्यन्दिनं हि तत् ॥

१५ गृहीतचित्रफलकं राजानमवलोक्य च ।
सुसङ्गतासागरिकासल्लापे तद्विलोक्यते ॥

सोपहासनिगूढार्था नालिकैव प्रहेलिका ।
विलोक्यते नालिकेयं मुद्राराक्षसनाटके ॥

'हंहो बह्मण मा कुप्पे'त्यारभ्य प्रश्नयुक्तिभिः ।

२० अपरक्तांश्चन्द्रगुप्ताज्ञानामीत्यन्तमुच्यते ॥

असम्बद्धकथालापोऽसत्प्रलाप इतीरितः ।

मूर्खजनसन्निकर्षे हितमपि यत्र प्रभाषते विद्वान् ।
नच गृह्यतेऽस्य वचनं विज्ञेयोऽसत्प्रलापोऽसौ ॥

यथा हि रामाम्युदये सीतापहरणोद्यतः ॥

मारीचेन सहायेन निषिद्धो रावणः क्रुधा ।
प्रालपद्विपरीतं यदसल्लापः स उच्यते ॥

भुक्ता मया हि गिरयः स्नातोऽहं बह्विना पिबामि नभः ।
हरिहरहरिण्यगर्भा मत्पुत्रास्तेन नृत्यामि ॥

५ असम्बद्धकथालापोऽसत्प्रलापोऽत्र दृश्यते ।
अन्यार्थमेव व्याहारो हास्यलोभकरं वचः ॥

मालव्यां गन्तुमिच्छन्त्यां गणदासविदूषकौ ।
यत्र सल्लपतस्तस्या हास्यलोभकरं वचः ॥

यावद्भीक्षेत राजानं व्यापारस्तत्र दृश्यते ।

१० दोषा गुणा गुणा दोषा यत्र स्युर्द्वन्द्वं हि तत् ॥

यथा हि नायकानन्दे गुणा दोषाय कीर्तिताः ।
कस्मैचित्कपटायैति लक्ष्मीमुद्दिश्य केनचित् ॥

यथा शाकुन्तले दोषा गुणाय परिकीर्तिताः ।
मेदश्छेदकृशेत्यादिभृगुगयागुणकीर्तनैः ॥

१५ तेषामन्यतमेनार्थं पात्रं वाऽऽक्षिप्य सूत्रभृत् ।
प्रस्तावनाऽन्ते निर्गच्छेत्ततो वस्तु प्रपञ्चयेत् ॥

प्रख्यातन्तु विधातव्यं वृत्तमत्राधिकारिकम् ।
अभिगम्यगुणैर्युक्तो धीरोदासः प्रतापवान् ॥

कीर्तिकामो महोत्साहः ग्रथ्यास्त्राता महीपतिः ।
२० प्रख्यातवंशो राजर्षिर्दिव्यो वा यत्र नायकः ॥

तत्प्रयत्नेन कर्तव्यमितिहासादिवृत्ततः ।

यत्तत्रानुचितं किञ्चिन्नायकस्य रसस्य वा ॥

विरुद्धं तत्परित्याज्यमन्यथा वा प्रकल्पयेत् ।
उपादेयश्च हेयश्च निश्चित्यात्यन्तमग्रतः ॥

प्रकाशयेदुपादेयं तिरस्कुर्वीतथेतदत् ।
कथाशरीरं विभजेद्विजबिन्द्वादिपञ्चधा ॥

५ मुखादिपञ्चभिः साङ्गैर्नियतं तत्तदा^३ख्यया ।
पताकावृत्तमप्यूनमेकाद्यैरनुसन्धि^४भिः ॥

सन्ध्यन्तराणि साङ्गानि भवेयुरनुसन्धयः ।
सन्ध्यङ्गैरूनमेवात्र पताकावृत्तमावहेत् ॥

ततः सन्ध्यन्तराण्यत्र यथायोगं प्रयोजयेत् ।
१० असन्धिमेव प्रकरीं सर्वत्रापि प्रयोजयेत् ॥

एवं विभक्तेतिवृत्तस्यादौ विष्कम्भकं न्यसेत् ।
अङ्कं वा विन्यसेद्विद्वान्यथावत्कार्ययुक्तितः ॥

प्रस्तावनाया मध्यं यत्राटकोपक्रमात्मकम् ।
तदेवात्रादिशब्देन विष्कम्भस्थानमीरितम् ॥

१५ नीरसं सूच्यते यत्र तत्र विष्कम्भकं न्यसेत् ।
यत्रादितो रसस्तत्र भवेदङ्कस्तु सामुखः ॥

अपेक्षितं परित्यज्य नीरसं वस्तुविस्तरम् ।
यदा सन्दर्शयेच्छेषं कुर्याद्विष्कम्भकं तदा ॥

यदा तु सरसं वस्तु मूलादेव प्रवर्तते ।
२० आदावेव तदाऽङ्कः स्यादासुखाक्षेपसंश्रयः ॥

पूर्ववृत्ताश्रयमपि किञ्चिदुत्पाद्यवस्तु च^५ ।
विधेयं नाटकमिति मातृपुत्रेण भाषितम् ॥

प्रागेव सीताहरणाद्यद्विभीषणवर्णनम् ।
तद्वस्तुत्पाद्यमेतत्तु रामानन्दे प्रदृश्यते ॥

प्रत्यक्षनेतृचरितो बिन्दु^१व्यासिपुरस्कृतः ।
अङ्को नानाप्रकारार्थसंविधानरसाश्रयः ॥

५ निर्दिष्टनेतृचरितो नानारूपप्रयोजकः ।
अलङ्काररसाधारो यः सोऽङ्क इति कथ्यते ॥

नायकदेवीपरिजनपुरोहितामात्यसार्थवाहानाम् ।
नैकरसान्तरसहितो ह्यङ्कः खलु वेदितव्यः सः ॥

अङ्क इति रूढिशब्दो भावैश्च रसैः प्ररोह्यत्यर्थान् ।
१० नानाविधानयुक्तो यस्मात्तस्माद्भवेदङ्कः ॥

अङ्कः प्रबन्धचिह्नत्वाद्भ^३सस्याश्रयतोऽपि वा ॥

यत्रार्थस्य समाप्तिर्यत्र च बीजस्य भवति संहारः ।
किञ्चिद्वलग्नबिन्दुः सोऽङ्क इति सदाऽवगन्तव्यम् ॥

अङ्काश्रयस्य कर्तव्यो रसस्य स्थायिनोऽङ्गिनः ।
१५ पोषो विभावानुभावसात्त्विकव्यभिचारिभिः ॥

अनुभावविभावाभ्यां स्थायिना व्यभिचारिभिः ।
गृहीतमुक्तैः कर्तव्यमङ्गिनः^४ परिपोषणम् ॥

अत्र वस्तुरसादीनामेकस्याभिनिवेशिनः^५ ।
इतरेणोपमर्दस्तु न कर्तव्यः कदाचन ॥

२० न चातिरसतो वस्तु दूरविच्छिन्नतां नयेत् ।
रसं वा न तिरोदध्याद्भस्त्वलङ्कारलक्षणैः ॥

नोपमादिरलङ्कारो न स्यादतिशयादिकः ॥

क्षमागुणवदाक्रन्दशोभोदाहरणादयः ।
अलङ्काराः स्युरङ्गस्य ते स्युर्नाटककाव्ययोः ॥

वीरशृङ्गारयोरेकः प्रधानोऽङ्गी च नाटके ।
अङ्गमन्ये'ऽद्भुतरसः सन्धौ निर्वहणे भवेत् ॥

५ एवं नानाविधरसभावाधिकरणे कविः ।
अङ्के निषिद्धं विज्ञाय विधेयश्च प्रयोजयेत् ॥

दूराध्वानं वर्धं युद्धं राज्यदेशादिविप्लवम् ।
संरोधं भोजनं स्नानं सुरतं चानुलेपनम् ॥

अम्बरग्रहणादीनि प्रत्यक्षाणि न निर्दिशेत् ।

१० नाधिकारिवधः क्वापि कर्तव्यः कविभिस्तथा ॥

आवश्यकं तु यत्कार्यं न त्याज्यं तत्कदाचन ।
अधिकारिवधस्यापि क्वचित्स्यात्कल्पनं मतम् ॥

अर्वावप्रहा'रात्स पुनः प्रत्युज्जीविष्यते यदि ।
नायकस्य यदेकाहचरितप्रतिपादकः ॥

१५ एकप्रयोजनाश्लिष्टस्तत्रैवासन्ननायकः ।
विदूषकादिभिः पात्रैः प्रयोज्यश्च चतुस्त्रिभिः ॥

समस्तपात्रनिष्क्रामावसानोऽङ्कोऽभिधीयते ।
पताकास्थानकान्यत्र बिन्दुरन्ते च बीजवत् ॥

प्रयुज्यते यदि भवेत्तत्राङ्क इति कोहलः ।

२० एवमङ्काः प्रयोक्तव्याः प्रवेशादिपुरस्कृताः ॥

प्रधानभूतावङ्केऽस्मिन्विष्कम्भश्च प्रवेशकः ।
नायकैकाहचरितरूप आसन्ननायकः ॥

रसादिनिषिद्धो बीजबिन्दुव्यासिपुरस्कृतः ।
पात्रैश्च नायकासन्नैः प्रयोज्यश्च चतुस्त्रिभिः ॥

पताकास्थानकस्फीतो विष्कम्भादिपुरस्कृतः ।
समस्तपात्रनिष्क्रामावसानोऽङ्क इतीरितः ॥

५ पञ्चाङ्गमेतेदप'रं दशाङ्कं नाटकं परम् ।
वीरशृङ्गारयोरन्यतराङ्गि रसनिर्भरम् ॥

शोभितं चाप्यलङ्कारैरुपमारूपकादिभिः ।
रामायणेतिहासादिसुप्रसिद्धाधिकारिकम् ॥

दिव्यमर्त्यादिविख्यातधीरोदात्तादिनायकम् ।

१० अर्थोपक्षेपकैर्युक्तं षट्त्रिंशद्भूषणोज्ज्वलम् ॥

अर्थप्रकृत्यवस्थातत्सन्धिसन्ध्यन्तरान्वितम् ।
पताकास्थानकयुतं साङ्गवृत्तिप्रवृत्तिमत् ॥

अन्यूनदशपञ्चाङ्कं नान्दीप्रस्तावनायुतम् ।
यद्भूपकविशेषः स्यात्तन्नाटकमिति स्मृतम् ॥

१५ एकाहचरितैकाङ्कः कार्यश्चैत्रावली यथा ।
अङ्कः स्याद्वासराधेन' यथा गौरीगृहाभिधः ॥

यद्विक्रमोर्वशीयाख्यं तत्पञ्चाङ्कं प्रकल्पितम् ।
षडङ्कं दृश्यते लोके रामाभ्युदयनाटकम् ॥

शाकुन्तलादिसप्ताङ्कमष्टाङ्कं नलविक्रमम् ।

२० देवीपरिणयस्तत्र नवाङ्कं नाटकं स्मृतम् ॥

बालरामायणं नाम दशाङ्कं नाटकं स्मृतम् ।

अतो हि नाटकस्यास्य प्राथम्यं परिकल्पितम् ॥

'नाट्यवेदं विधायादावृषीनाह पितृमहः ।
धर्मादिसाधनं नाट्यं सर्वदुःखापनोदनम् ॥

आसेवध्वं तदृषयस्तस्योत्थानं तु नाटकम् ।
दिन्यमानुषसंयोगो यत्राङ्कैरविदूषकैः ॥

५ तदेव तोटकं भेदो नाटकस्येति हर्षवाक् ।
तदव्यापकमित्यन्ये नाद्रियन्ते विपश्चितः ॥

नवाष्टसप्तश्राङ्गं दिव्यमानुषसङ्गमम् ।
तोटकं नाम तत्प्राहुर्भेदं नाटकसम्भवम् ॥

इत्येक आहुराचार्या अन्ये त्वेवं प्रचक्षते ।
१० दिव्यमानुषसंयोगस्तोटकं नाटकानुगम् ॥

नवाङ्कं तोटकं दृष्टं मेनकाननुषाह्वयम् ।
तोटकं मदलेखाऽऽख्यं यत्तस्त्वम्भितरम्भकम् ॥

क्रमादष्टाङ्कसप्ताङ्कौ दृश्येते खविदूषकौ ।
यद्विक्रमोर्वशीयाख्यं पञ्चाङ्कं तोटकं स्मृतम् ॥

१५ सुबन्धुर्नाटकस्यापि लक्षणं प्राह पञ्चषा ।
पूर्णं चैव प्रशान्तं च भास्वरं ललितं तथा ॥

समग्रमिति विज्ञेया नाटके पञ्च जातयः ।
पूर्णस्य नाटकस्यास्य सुखाद्याः पञ्च सन्धयः ॥

उदाहरणमेतस्य कृत्यां रावणमुच्यते ।
२० प्रशान्तरसभृयिष्ठं प्रशान्तं नाम नाटकम् ॥

न्यासो न्याससमुद्भेदो बीजोक्तिर्बीजदर्शनम् ।
रुतोऽनुद्दिष्टसंहारः प्रशान्ते पञ्च सन्धयः ॥

1 CD Omit this line । 2 CD Omit this line । 3 QD Omit this line । 4 B C ना । 5 B ना । D सुबन्धु नाटकस्यास्य । 6 C ता ।

सात्वतीवृत्तिरत्र स्यादिति द्रौहिणिरब्रवीत् ।
स्वप्नवासवदत्ताख्यमुदाहरणमत्र तु ॥

आच्छिद्य भृपात्सव्यसना देवी मागधिकारः ।
न्यस्ता यतस्ततो न्यासो मुखसन्धिरयं भवेत् ॥

५ न्यासस्य च प्रतिमुखं समुद्भेद उदाहृतः ।
पद्मावत्या मुखं वीक्ष्य विशेषकविभूषितम् ॥

जीयत्यं वन्तिकेत्येतज्ज्ञातं भूमिसुजा यथा ।
उत्कण्ठितेन सोद्रेगं बीजोक्तिर्नामकीर्तनम् ॥

एहि वासवदत्ते क्व क्व यासीत्यादि दृश्यते ।
१० सहावस्थितयोरेकप्राप्त्याऽन्यस्य गवेषणम् ॥

दर्शनस्पर्शनालापैरेतस्याऽद्वीजदर्शनम् ॥

“चिरप्रसुप्तः कामो मे वीणया प्रतिबोधितः ।
तान्तु देवीं न पश्यामि यस्या घोषवती प्रिया ॥”

किन्ते भूयः प्रियं कुर्यामितिवाग्यत्र नोच्यते ।

१५ तमनुद्दिष्टसंहारमित्याहुर्भरतादयः ॥

माला नायकसिद्धयङ्गलानिस्तस्याः परिक्षयः^१ ।
मात्रावशिष्टसंहारे भास्वरे पञ्च सन्धयः ॥

एकस्मिन्नायके ख्याते तन्सासान्यप्रतापवान्^२ ।
यदि स्यात्प्रतिपक्षश्च सा मालेति प्रकीर्तिता ॥

२० यथा हि चन्द्रगुप्तस्य न(च)न्दनः प्रतिपूरुषः ॥

नायकं छलयित्वेष्टसिद्धिर्था परिपन्थिनः ।

एषा नायकसिद्धिः स्यान्मारीचेनेव रावणः ॥

1 A ब्रह्मनादे । B सम्यक्सादे । 2 A सभाव । B स्वभाव । 3 BC D नैरेतत्स्य स्या । 4 B शव । 5 B वि । 6 A न्यं हुतापहन् ।

गर्भस्याङ्गैर्विमर्दादिदर्शनं ग्लानिरिष्यते ।
कपिभिर्वाधिमुत्तीर्य लङ्कावेष्टनमेव तत् ॥
परिक्षयोऽत्र मोहादिर्नाथकस्य रिपोर्बलात् ।
स नागपाशबन्धादी रामलक्ष्मणयोरिव ॥

५ मात्रावशिष्टसंहारसन्धिरेकं तु नाटके ।
शशुबन्दीकृतस्त्रीणां तस्य शत्रोर्वधादथ ॥
तत्परीक्षास्थितिर्मात्रावशिष्टमिति कथ्यते ।
यथा सीतापरीक्षैव रावणानन्तरे कृता ॥

भारतीवृत्तिभूयिष्ठं वीराद्भुतरसाश्रयम्^५ ।
१० भास्वरं नाटकं बालरामायणमिदं^६ यथा ॥

ललितं कैशिकीवृत्तिशृङ्गारैकरसाश्रयम् ।
ऊर्बशीविप्रलम्भोऽत्र तदुदाहरणं यथा ॥

विलासो विप्रलम्भश्च विप्रयोगो विशोधनम् ।
उद्दिष्टार्थोपसंहारो ललिते पञ्च सन्धयः ॥

१५ विलासो नायकादीनां यथर्तु^९ रतिसेवनम् ।
यथा श्रीवत्सराजस्य वसन्तोत्सववर्णनम् ॥

ईर्ष्या छन्दतो यूनोः विप्रलम्भः पृथक्स्थितिः ।
यथाहि वत्सराजस्य देव्या वासवदत्तया ॥

विप्रलम्भस्तु यासा(शापा)दिवत्सरान्तम^{१०} सङ्गतिः ।
२० यथा शर्मिष्ठा देव्या यथातेवर्षपर्वणः^{११} (?) ॥

परिवादभयाद्दोषशोधनं स्याद्विशोधनम् ।
यथा रामेण वैदेह्या लङ्कावासविशोधनम् ॥

I A न्यै । 2 BC ना । 3 C यत्प । 4 A रिक्षेपो । 5 B भास्वरं ललितं तथा । 6 B वीरा-
द्भुतरसप्रायं बालरामायणं । 7 C इव । 8 C Omits two line । 9 B तु स्यात् । 10 A पापा-
दिवत्सराभव । 11 A जेः ।

यथा हि विक्रमोर्बभ्यामुद्दिष्टार्थोपसंहृतिः ॥

ऊर्बशीयं चिरं गेहे सहधर्मचरी तव ।
भवत्वितीन्द्रसन्देशः तं पूरुवसं प्रति ॥

सर्ववृत्तिविनिष्पन्नं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
५ समग्रं तत्प्रतिनिधिः महानाटकमुच्यते ॥

उपक्षेपः परिकरः परिन्यासो विलोभनम् ।
एतान्यङ्गानि कार्याणि सर्वनाटकजातिषु ॥

युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभावनम् ।
एतान्यवश्यककार्याणि प्रशान्ते नाटके बुधैः ॥

१० आज्ञापवादः सम्फेदः प्रसङ्गो विद्रवस्तथा ।
सद्गृहश्चेति साङ्गानि सम्यग्योज्यानि भास्वरे ॥

विरोधं प्रणयञ्चैव पर्युपासनमेव च ।
पुष्पं वज्रञ्च बध्नीयादवभ्यं ललिते सुधीः ॥

सर्वेषां यत्र रूपाणि दृश्यन्ते विविधानि च ।
१५ नाटकं नृत्तचा'राख्यं तत्समग्रमितीरितम् ॥

अथ प्रकरणलक्षणम् ॥

इतिवृत्तमथोत्पाद्यमत्र प्रकरणे मतम् ।
वणिकसचिवविप्राणामेकः स्यात्तत्र नायकः ॥

धीरशान्तश्च सापायो धर्मकामार्थतत्परः ।
२० शेषं नाटकवत्सन्धिप्रवेशकरसादिकम् ॥

माघवो धीरशान्तश्च द्विजातिः कामतत्परः ।
अपायोऽघोरघण्टादिव्यापारोऽत्र विभाव्यते ॥

नायिका द्विविधा नेतुः कुलस्त्री गणिका तथा ।
कचिदेकैव कुलजा वेद्या कापि द्वयं क्वचित् ॥

कुलजाऽऽभ्यन्तरा वेद्या बाह्या नातिक्रमोऽनयोः ।
आभिः प्रकरणं त्रेधा द्वाभ्यां सङ्कीर्णमुच्यते ॥

५ सङ्कीर्णं तत्प्रकरणं यत्स्याद्भूतसमाकुलम् ।
वेद्याकुलस्त्रियोर्योगो न स्यात्प्रकरणे स्वतः ॥

शिल्पादिव्यपदेशेन भवेद्वेद्यासमागमः ।
भाषेत प्राकृतं वेद्या संस्कृतं कुलनायिका ॥

यत्तु कविरात्मबुद्ध्या वस्तु शरीरश्च नायकश्चैव ।
१० स्वयमुत्पाद्य विरचयेत्तज्ज्ञेयं प्रकरणं नाम ॥

दासविटंश्रेष्ठियुतं वेशस्युपचारकारणोपेतम् ।
मन्दकुलस्त्रीचरितं काव्यं कार्यं प्रकरणे तु ॥

मध्यमपुरुषैर्नित्यं योज्यो विष्कम्भकोऽत्र तत्त्वज्ञैः ।
संस्कृतवचनानुगतः सङ्क्षेपार्थः प्रवेशकवत् ॥

१५ इति प्रकरणे शुद्धविष्कम्भो भोजनिर्मितः ॥

नोदात्तनृपोपेतं न दिव्यचरितं न राजसम्भोगः ।
बाह्यजनसम्प्रयुक्तं विज्ञेयं प्रकरणं नाम ॥

शकारः कुट्टिनी चेटी धर्मशास्त्रबहिष्कृताः ।
विटचेटादयो बाह्या नित्यं प्रकरणे मताः ॥

२० वेशोपचारकुशलो मधुरो दक्षिणः कविः ।
ऊहापोहक्षमो वाग्मी चतुरस्रो विटो मतः ॥

उज्ज्वलवेषाभरणः कुप्यत्यनिमित्ततः प्रसीदति च ।
प्राकृतभाषाचारो भवति शकारो बहुगुणाढ्यः ॥

1 A हस्तं । 2 A प्रयोजनवत् । B D प्रकरणं पश्चात् । 3 B C वो ।

आगमलिङ्गविहीनं देशकुलन्यायलोकविपरीतम् ।
व्यर्थैकार्थमपार्थं भवति हि वचनं शकारस्य ॥

मध्यमपुरुषैर्योज्यः शुद्धो विष्कम्भकस्तु तत्त्वज्ञैः ।
संस्कृतवचनानुगतः प्रयोजनार्थः प्रवेशकस्तवत् ॥

५ उत्पाद्यमिति वृत्तं तु धीरः शान्तश्च नायकः ।
अपायबहुलक्लेशधर्मकार्थतत्परः ॥

समुच्चयविकल्पाभ्यां प्रासवेशकुलाङ्गनम् ।
शकारविटचेटादितत्तत्पात्रसमाकुलम् ॥

राजसम्भोगसङ्कीर्णं विष्कम्भादिविनाकृतम् ।
१० अन्यूनाधिकपञ्चाङ्गत्वादिलक्षणसंयुतम् ॥

ईदृशं रूपकं यत्तु तत्रै प्रकरणं भवेत् ।
पद्मावतीपरिणयो विप्रस्य चरितं भवेत् ॥

तथैव मृच्छकटिका वणिजां चरितं भवेत् ।
कुलस्त्रीनायिकं तत्तु मालतीमाधवाभिधम् ॥

१५ यथा तरङ्गदत्ताख्यं गणिकानायिकं कृतम् ।
तथैव मृच्छकटिका विहितोभयनायिका ॥

अथ नाटिकालक्षणम् ॥

नाटकस्य प्रकरणस्योभयोः सङ्करात्मिका ।
लक्ष्यते नाटिकाऽप्यत्र सङ्कीर्णान्यनिवृत्तये ॥

प्रख्यातो धीरललितः शृङ्गारोऽङ्गी सलक्षणः ।
२० नायको धीरललितो वृत्तमुत्पाद्यमेव च ॥

शृङ्गारोऽङ्गी रसोऽङ्गानि धीररौद्रादयो मताः ।
वृत्तिश्च कैशिकी स्वाङ्गैर्नर्मस्पुञ्जादिभिर्युता^१ ॥

1 A लम्भा । B लम्भा । 2 A कुशा ।

देव्या प्रधानया नेतुस्तत्सदृश्या च मुग्धया ।
सङ्करोऽत्रानुरागोऽपि नवावस्थो भवेत्तयोः ॥

देवीभयेन साशङ्को नेता मुग्धासमागमे ।
चत्वारः सन्धयो लोपोऽवभर्शास्य भविष्यति ॥

५ न विटः पीठमर्दश्च सहायो भवतः क्वचित् ।
नेतुः स्यान्नर्मसचिचो विरूपस्तु विदूषकः ॥

कैश्चिन्नाटकधर्मैस्तदविरोधिभिराश्रितम् ।
स्त्रीप्रायपात्रं देशर्तुवर्णनाकल्पशोभितम् ॥

रूपकं चतुरङ्गं यन्नाटिकेत्यभिधीयते ।

१० अत्रोत्पाद्येतिवृत्तत्वाच्छृङ्गारादिरसत्वतः ॥

प्रख्यातनृपनेतृत्वात्षट्त्रिंशद्गुणत्वतः ।
तुल्यत्वं नाटकेनापि तथा प्रकरणेन च ॥

नाटिकायाः स्मृतं तत्र विशेषोऽयमुदाहृतः ।
तदुदाहरणं रत्नावली च प्रियदर्शिका ॥

१५ सैव प्रवेशकेनापि विष्कम्भेन विनाकृता ।
अङ्गस्थानीयविन्यस्तचतुर्थवनिकान्तरा ।
प्रकृष्टप्राकृतमयी सट्टकं नामतो भवेत् ॥

अथ भाणलक्षणम् ॥

भाणस्तु धूर्तचरितं स्वानुभूतं परेण वा ।

२० यत्रोपवर्णयेदेको निपुणः पण्डितो विटः ॥

सम्बोधनोक्तिप्रत्युक्ती कुर्यादाकाशभाषितैः ।
सूचयेद्दीरशृङ्गारौ शौर्यसौभाग्यसंस्तवैः ॥

भूयसा भारतीवृत्तिरेकाङ्गं वस्तु कल्पितम् ।
मुखनिर्वहणे साङ्गे लास्याङ्गानि दशापि च ॥

कोहलादिभिराचार्यैरुक्तं भाणस्य लक्षणम् ।
लास्याङ्गदशकोपेतं सम्यगुत्पाद्यवस्तु च ॥

५ भारतीवृत्तिभूयिष्ठं शृङ्गारैकरसाश्रयम् ।
परस्वात्मानुभूतार्थधूर्तचारित्रवर्णनम् ॥

तत्तद्विदोक्तिप्रत्युक्तिविहिताकाशभाषितम् ।
मुखनिर्वहणप्रायसन्धियुगूपकं च यत् ॥

एकाङ्गश्च भवेद्भाण इति विद्वद्भिरुच्यते ।

१० भाणस्य लक्षणं चेद्गर्भोजेनापि प्रकाशितम् ॥

गेयपदं स्थितपाठ्यमासीनं पुष्पगण्डिका ।
प्रच्छेदकं त्रिमूढश्च^१ सैन्धवाख्यं द्विमूढकम् ॥

उत्तमोत्तमकं भाव्यमु^२क्तप्रत्युक्तमेव च ।
लास्यं दशविधं ह्येतदङ्गनिर्देशकल्पनम् ॥

१५ वीणादिवाद्ययोगेन सहितं यत्र भाव्यते ।
ललितं नायिकागीतं तद्वेयपदमुच्यते ॥

चञ्चत्पुटादिना वाक्याभिनयो नायिकाकृतः^३ ।
भूमिचारि^४प्रिचारेण स्थितपाठ्यं तदुच्यते ॥

श्रूनेत्रपादचलनविलासाभिनयान्वितम् ।

२० योज्यमासीनया पाठ्यमासीनं तदुदाहृतम् ॥

नानाविधेन वाद्येन नानाताललयान्वितम् ।
लास्यं प्रयुज्ज^५ते यत्र सा ज्ञेया पुष्पगण्डिका^६ ॥

1 C द्वयतदत्रयुक् । 2 गूढं च । 3 A चैतदु । 4 A येन विनाहृतम् । 5 B वा ।
6 C च । 7 C चिक ।

अन्यासङ्गम'शङ्किन्या नायकस्याप्त'रोषया ।
प्रेमच्छेद'प्रकटनं लास्यं प्रच्छेदकं विदुः ॥

अनिष्टुरश्लक्ष्णपदं समवृत्तैरलङ्कृतम् ।
नाट्यं पुरुषभावाढ्यं त्रिमूढकमुदाहृतम् ॥

५ देशभाषाविशेषेण चलद्वलयशृङ्खलम् ।
लास्यं प्रयुज्यते यत्र तस्मैन्धवमुदाहृतम् ॥
चारीभिर्ललिताभिश्च चित्रार्थोभिनयान्वितम् ।
स्पष्टभावरसोपेतं लास्यं यत्तद्विमूढकम् ॥

अपरिज्ञातपार्श्वस्थं गेयभावविभूषितम् ।
१० लास्यं सोत्कण्ठवाक्यं यदुत्तमोत्तमकं भवेत् ॥

कोपप्रसादजनितं साधिक्षेपपदाश्रयम् ।
वाक्यं तदुक्तप्रत्युक्तं द्वयोः प्रहनोत्तरात्मकम् ॥

स्वप्ने विलोक्य दयितं क्रियते यत्प्रबुद्धया ।
मनोभवातेया भावस्तद्वै भाविकमुच्यते ॥

१५ अपरैर्नृत्यभेदास्तु गुल्मशृङ्खलितालताः ।
भेद्यकश्चेति चत्वारः कथ्यन्तेऽत्र मनीषिभिः ॥

गुल्मः सम्भूय यन्नृत्तं शृङ्खलाऽन्योन्यबन्धनी ।
परस्पराङ्गवेष्टेन यन्नृत्यं सा लता मता ॥

एकैकस्य बहिस्सङ्खान्नुत्तं यत्स च भेद्यकः ।

२० विण्डीबन्धश्च गुल्मश्च पर्यायाविति केचन ॥

गुल्मबन्धो विलम्बे स्याच्छृङ्खला तु लयान्तरे ।
मध्यमे स्याल्लताबन्धो द्रुते स्याद्भेद्यकः स्मृतः ॥

भद्रासनेन यन्त्रेण तत्तच्छिक्षा विधीयते ।

1 C गमन । 2 B जु । 3 A भेद । 4 A लोकोपक । 5 A विप्रावी च Bc तैशेवाणाम् ।

6 A बाहुभिर्को । 7 C विवित्रा । 8 C यत्र । 9 B गेय ।

अथ प्रहसनलक्षणम् ॥

भाणवत्स्यात्प्रहसनं तन्निधा परिभिद्यते ॥
शुद्धं काप्यथ सङ्कीर्णं क्वचिद्वैकृतमित्यपि ।
तत्र श्रोत्रियनिर्ग्रन्थशाक्यादीनां यथायथम् ॥

५ भाषाचेष्टिततद्रूपहास्यवाक्यसमन्वितम् ।
चेत्चेदीविटव्याप्तं शुद्धं प्रहसनं भवेत् ॥

उद्धात्यकादिधीथ्यङ्गैर्मिश्रं सङ्कीर्णमुच्यते ।
विटकामुकचेटादिवचोवेषधरैस्तु यत् ॥

परिव्राणमुनि'षण्डाद्यैः कृतं वैकृतमुच्यते ।
१० रसस्तु भूयसा कार्यः षट्प्रकारस्ततस्ततः ॥

मुखं निर्वहणश्चैव सन्धी द्वावस्य कीर्तिता ।
अङ्कोऽप्येको भवेद्यस्य तत्तु प्रहसनं भवेत् ॥

सैरन्ध्रिका' स्यात्सङ्कीर्णा शुद्धा सागरकौमुदी ।
कलि'केलिप्रहसनं यत्तद्वैकृतमीरितम् ॥

१५ अथ डिमलक्षणम् ॥

उद्धतैर्देवगन्धर्वयक्षरक्षोमहोरगैः ।
भूतप्रेतपिशाचाद्यैर्दिमः षोडशनायकः ॥

शृङ्गारहास्यविधुरै रसैर्दीप्तैर्निरन्तरः ।
कैशिकीवृत्तिरहितो भारत्यारभदीयुतः ॥

२० लुसावमर्शसन्धिश्च चतुस्सन्धिसमन्वितः ।
अङ्गिरौद्ररसोपेतो बीभत्सादिनिरन्तरः ॥

प्रख्यातवस्तुविषयो न्यायमार्गीणनायकः ।
चन्द्रसूर्योपरागोल्कानिर्घातादिभिरुद्धटः ॥

उत्पातैर्घोरसङ्ग्रामसंरम्भभरितान्तरः ।
सप्रवेशकविष्कम्भश्चतुरङ्को डिमः स्मृतः ॥
इदं त्रिपुरदाहाख्ये लक्षणं ब्रह्मणोदितम् ।
उदाहरणमेतस्य वृत्रोद्धरणमुच्यते ॥

५ तारकोद्धरणं तद्वत्तत्र तत्र विलोक्यताम् ।

अथ व्यायोगलक्षणम् ॥

व्यायोगस्येतिवृत्तं यत्तत्प्रख्यातमितीरितम् ॥

धीरोदात्ताश्च विख्याता देवा राजर्षयोऽथवा ।
नायकास्त्रिचतुष्पञ्च भवेयुर्न दशाधिकाः ॥

१० दिव्ययोनिकथाल्पस्त्रीपरिवारस्त्रिसन्धिकः ।
गर्भावमर्शरहितो विष्कम्भादिसमन्वितः ॥

एकाहचरितैकाङ्को भारत्यारभटीयुतः ।
युद्धार्षणसम्फेदविद्रवादिनिरन्तरः ॥

क्वाचित्कः स्वल्पशङ्कारः षड्दीप्तसनिर्भरः ।

१५ अस्त्रीनिमित्तसङ्ग्रामो व्यायोगः कथितो बुधैः ॥

अथ समवकारलक्षणम् ॥

देवासुरेतिवृत्तं यत्प्रख्यातं लोकसम्मतम् ।
तत्स्यात्समवकारोऽस्य निर्विमर्शाश्च सन्धयः ॥

मृद्री स्यात्कैशिकी वृत्तिरङ्गी वीररसो भवेत् ।

२० प्रख्यातोदात्तचरिता मिलिता देवदानवाः ॥

पृथक्प्रयोजनास्तत्र नायका द्वादशस्मृताः ।

अङ्गान्यन्ये रसास्तत्र सात्त्वत्याद्याश्च वृत्तयः ॥

अङ्गैस्त्रिभिस्त्रिकपटस्त्रिशङ्कारस्त्रिविद्रवः ।

अष्टादश स्युरेतस्मिन्नाडिकाः समुदायतः ॥

ताभिस्त्रिधा विभिन्नाभिः त्र्यङ्ककालो नियम्यते^१ ।
मुखप्रतिमुखाभ्याश्च प्रथमाङ्को द्विसन्धिकः^२ ॥

५ कालस्तु प्रथमाङ्कस्य भवेद्द्विदश नाडिकाः ।

द्वितीयाङ्कश्चतसृभिर्नाडिकाभिः स्थितो भवेत् ॥

मुखं प्रतिमुखं गर्भः सन्धयोऽस्य त्रयोऽपि च ।

तृतीयाङ्कस्य कालोऽपि नाडिकाभ्यां प्रकल्प्यते ॥

सन्धेया निर्विमर्शाश्च चत्वारः सन्धयोऽत्र तु ।

१० मुहूर्तस्य तुरीयांशो नाडिका घटिकाद्वयम् ॥

वस्तुस्वभावदैवारिकृताः स्युः कपटास्त्रयः ।

कपटस्य स्वरूपं तु भ्रमो मोहात्मकः स्मृतः ॥

वस्तुस्वभावकपटः क्रूरसत्त्वादिसम्भवः ।

दैविकः कपटो वह्निवर्षवातादिसंभवः ॥

१५ शश्रुजः कपटस्तत्र सङ्ग्रामादिसमुद्भवः ।

विद्रवः प्रायशस्तद्वत्तयोर्भेदोऽत्र कथ्यते ॥

जीवग्राहोऽथ मोहो वा कपटेन प्रकाश्यते ।

विद्रवस्तु फलं तत्तद्धेतोस्तस्मात्पलायनम् ।

शङ्कारो धर्मकामार्थभेदेन त्रिविधो भवेत् ॥

२० व्रतनियमतपोयोगाद्यस्मिन्बहुधा निवेशितः कामः ।

पुत्रादिभोगसुखकृत्स ज्ञेयो भोग(धर्म)शृङ्गारः ॥

अर्थावासिर्धस्मिन्कामेन निवेशितेन संभवति ।

तदधीनविभवभोगास्वादसुखेनार्थशृङ्गारः ॥

1 A त्र्यङ्ककालानियुज्यते । 2 C द्वे द्विसन्धि तत् ।

परदारघृतसुरा^१मृगयाद्यास्वादकेलिविनिविष्टः ।
तत्तद्विषयास्वादनसुखललितः कामशृङ्गारः ॥

वीथ्यङ्गानि यथालाभमाप्तुवं नाटकादिवत् ।
शृङ्गारत्रितयं यत्र नात्र बिन्दुप्रवेशकौ ॥

५ इत्थं समवकारस्य लक्षणं दर्शितं बुधैः ।
उदाहरणमेतस्य भवेदमृतमन्थनम् ।
प्रथमेऽङ्केऽत्र शृङ्गारकपटाश्च सविद्रवाः ॥

युद्धजलसम्भ्रमो वा वाय्वग्निगजेन्द्रसम्भ्रमकृतो वा ।
नगरोपरोधजो वा विज्ञेयो विद्रवस्त्रिविधः ॥

१० उष्णिग्गायत्र्याद्यान्यन्यानि च यानि बन्धकुटिलानि ।
वृत्तानि समवकारे कविभिस्तानि प्रयोज्यानि ॥

वीथीप्रहसनाङ्गानि भवेयुर्वा नवा क्वचित् ।
अन्यथा वर्णयन्त्यन्ये कपटं विद्रवं बुधाः ॥

वस्तुक्रमसमुद्गतो दैवसम्पादितस्तथा ।

१५ तथा शत्रुकृतश्चेति कपटाः स्युस्त्रयः क्रमात् ॥

तथा हि^३ चित्रशालाङ्के दण्डकाष्ठोपसङ्गमात् ।
ज्वरो विदूषकस्यैष कपटः प्रथमः स्मृतः ॥

दैवाद्ग्रहशिलारोहो नागानन्दे^४ प्रकल्पितः ।
जीमूतवाहनस्यैष द्वितीयः कपटः स्मृतः ॥

२० यथा पुंसवनाङ्केऽत्र चिन्तामूर्त्तस्य^५ मायया ।

कैकयीमन्थरावेषधारणं कपटोऽन्तिमः ।

(वातादिजन्यसाम्यात्) विद्रवो^६ नात्र कथ्यते ॥

1 C हला । 2 B इति समवकारलक्षणम् । 3 B यथापि । 4 A देवाशीलावमोहोऽत्र
नामम्यामेव । B देवाद्ग्रहशिलारोहो । 5 A चिन्तामूर्त्ति । 6 A हितादिजन्यसाम्यत्वात्त्रयो ।
B C D वातादिजन्या साम्यात् द्वित्रयो ।

अथ वीथीलक्षणम् ॥

मुखनिर्वहणे सन्धी वीथ्या वृत्तिस्तु कैशिकी ।
द्वाभ्यां प्रयोज्या पात्राभ्यां क्वचिदेकेन वा भवेत् ॥

अङ्गी सर्वरसस्पर्शा शृङ्गारोऽस्याः प्रधानतः ।

५ युक्ता लास्याङ्गवीथ्यङ्गैः सम्यगुद्धात्यकादिभिः ॥

भवेयुर्वा न वेत्यस्यां लास्याङ्गान्याह कोहलः ।
वीथ्याः शृङ्गाररूपत्वाद्विधेयानीति भोजराट्^३ ॥

एकाङ्कैव भवेद्वीथी रसः सूच्योऽत्र सम्भृतः ।
यथा बकुलवीथी स्यादिन्दुलेखादयो यथा ॥

१० अथोत्सृष्टिकाङ्गलक्षणम् ॥

उत्सृष्टिकाङ्के प्रख्यातमिति वृत्तं क्वचिद्भवेत् ।
कदाचिदेभदुत्पाद्यमप्रख्यातं कवेर्षि^१या ॥

दिव्यैरयुक्तः पुरुषैः शेषैरन्यैः समन्वितः ।
कैशिकीवृत्तिहीनश्च सास्वत्यारभटीयुतः ॥

१५ नियुद्धयुद्धसम्फोटप्रहारनिधनोद्भटः ।
प्रभूततरुणास्त्रीणां परिदेवितमेदुरः ॥

निर्वेदभाषितैः स्त्रीणां नानाव्याकुलचेष्टितैः ।
क्वचिद्भयानकप्रायः कर्तव्योऽभ्युदयान्तिमः ॥

एवमुत्सृष्टिकाङ्कस्तु कर्तव्यः काव्यवेदिभिः ।
२० अस्याङ्कमेकं भरती द्वावङ्काविति कोहलः ॥

व्यासाजनेयगुरवः प्राहुरङ्कत्रयं यदा ।
विष्कम्भकोऽत्र सङ्कीर्णः तत्र तत्र प्रवेशकः ॥

मुखनिर्वहणे सन्धी इति कोहलभाषितम् ।
ईहामृगवदित्यन्ये केऽप्याहुर्द्विमसन्धिभिः ॥

1 A विद्याद् । 2 A दहे । 3 B वाक् । 4 A B भवेदि ।

यद्विद्यनायककृतं कार्यं सङ्गमबन्धुवधयुक्तम् ।
तद्भारते तु वर्षे कर्तव्यं काव्यबन्धेषु ॥

कस्माद्भारतमिष्टं वर्षेभ्यस्तस्य कर्मभूमित्वात् ।
न वधादयः क्वचित्स्युः निबन्धनीयाः प्रयोज्याश्च ॥

५ भवेयुः कापि यद्येते प्रत्युज्जीवन्त्यनन्तरम् ।
लक्ष्मणस्य वधः शक्त्या रावणेन यथा कृतः ॥

यत्प्रत्युज्जीवनान्तोऽभूत्सत्तु रामा'नुजाह्वये ।
जीमूतवाहनस्यापि नागानन्दे वधो यथा ॥

तत्प्रत्युज्जीवनान्तश्च तथैवान्यत्र कल्प्यताम् ।
१० चन्द्रापीडस्य मरणं यत्प्रत्युज्जीवनान्तिमम् ॥

कल्पितं भट्टबाणेन यथा शारदचन्द्रिका ।
दिव्येन मर्त्यस्य वधः काव्यस्यावश्यभावतः ॥

निबन्धेऽसूच्य एवाङ्गविच्छिन्नैष प्रवेशकैः ।
यथा सगरपुत्राणां कपिलेन वधः कृतः ॥

१५ प्रवेशकैः सूचितोऽङ्गच्छेदैर्गङ्गाभगीरथे ।
यथा वधः प्रयोज्यः स्यात्तथा बन्धादि कल्प्यताम् ॥

इत्याहुर्भारते वर्षे इति शंकुभाषितम् ।
देशेष्वन्येषु कविभिर्न वधादिः प्रकल्प्यते ॥

हृद्या तत्तद्भूमिः शोभनगन्धा च काञ्चनी यस्मात् ।
२० उपवनसलिल'क्रीडाविहारनारीरतिप्रमोदाश्च ॥

तेषु च वर्षेषु सतां भवति न दुःखं न वा शोकः ।
एते देशविशेषाः पुराणशास्त्रेतिहासपरिगणितानाः ५ ॥

कर्मारम्भो न भवेत्सेषु हि ते (सुवते) यत्फलक्षोण्याः ।
सुरतोत्सवसम्भोगा देशेष्वेतेषु बन्धनीयास्त्युः ।
रत्युपचाराङ्गतया गीताङ्गानि प्रयोजनीयानि ॥

अन्ये रसा न प्रयोज्यास्तस्येशविशेषतः ।
५ प्रायेणोत्सृष्टिकाङ्गस्तु वर्षे भारत एव हि ॥

अनुषङ्गेण कथितो विशेषोऽत्रावधारितः ॥

अथेहामृगलक्षणम् ॥

ईहामृगस्येतिवृत्तं प्रख्यातोत्पाद्यमिश्रितम् ।
मुखप्रतिमुखोपेतं तथा निर्वहणान्वितम् ॥

१० धीरोद्धतश्च प्रख्यातो दिव्यो मर्त्योऽथ नायकः ।
बलादि व्याङ्गनाहेतुप्रवृत्तो दामसङ्गरः ॥

गणशः पट्टचतुःपञ्च नायकाः प्रतिनायकाः ।
यथासमरसंरम्भतुल्यवृत्तिसरसाश्रयाः ॥

वृत्तित्रययुतो हीनः कैशिक्या सहितोऽपि वा ।

१५ भयवीभत्सरहिताः षडेवात्र रसाः स्मृताः ॥

अङ्गाश्चत्वार एवात्र सविष्कम्भप्रवेशकाः ।
व्याजाभिवर्तितो दामसंरम्भारम्भसङ्गरः ॥

वर्षं प्राप्तस्य नो कुर्यान्नेतुः कापि यशस्विनः ।
उक्ता व्यायोगधर्मा ये ते स्युरीहामृगेऽपि च ॥

२० व्यायोगस्य विशेषोऽयमस्त्रीहेतुकसङ्गरः ।

ईहामृगश्च कथितो यथा कुसुमशेखरः ॥

भाणे वीर्यां प्रहसने व्यायोगोत्सृष्टिकाङ्गयोः ।
द्विमे समवकारे च तथैवेहामृगेऽपि च ॥

1 B तत्तद्भूमिः । 2 B त्मकम् । 3 A बन्धः । 4 A B भवन । 5 All Mss read after this कर्मारम्भेषु कृत्ये स्युर्गस्मात्फलक्षोण्याः or कर्मारम्भो येषु तु ते ।

1 B C D त्र वधादिकः । 2 A BCD बालादि । 3 B वृत्तान्तो । 4 B वृत्तन च द्वितो । 5 C च ।

मुखं प्रतिमुखं गर्भोऽवमर्शश्चोपसंहृतिः ।
 प्रयोज्याः सन्धयस्तज्जैरेकस्त्रिभ्यादिलोपतः ॥
 एकलोपे चतुर्थः स्याद्विलोपे त्रिचतुर्थयोः ।
 द्वितृतीयचतुर्थानां त्रिलोपे लोप इव्यते ॥

५ इत्थं विचिन्त्य दशरूपकलक्ष्म मार्ग-
 मालोक्य वस्तु च विभाव्य बृहत्कथाञ्च ।
 कुर्यादयत्नवदलङ्कृतिभिः प्रबन्धं
 वाक्यैरुदारमधुरैः स्फुटमन्धवृत्तैः ॥

इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने दशरूपकलक्षण-
 कथनो नामाष्टमोऽधिकारः ॥

॥ श्रीः ॥

अथ नवमोऽधिकारः ।

भरतादिप्रणीतत्वादर्थे दोषो न कश्चन ।
 शब्दे विभक्तिव्यत्यासाह्लिङ्गव्यत्यासतोऽपि वा ॥
 घात्वर्थस्य विपर्यासादोषो यद्यपि दृश्यते ।
 सङ्घिस्तत्क्षम्यतामत्र को लोके न प्रमाद्यति ॥

५ एतच्च शारदादेव्याः प्रसादादेव दर्शितम् ।
 तस्मादभ्यसनीयोऽयं भावज्ञानाय कोविदैः ॥
 दशरूपेण भिन्नानां रूपकाणामति क्रमात् ।
 अवान्तरभिदाः काश्चित्पदार्थाभिनयात्मिकाः ॥
 ते नृत्यभेदाः प्रायेण सङ्ख्यया विंशतिर्मताः ।
 १० तोटकं नाटिका गोष्ठी सल्लापः शिल्पकस्तथा ॥
 डोम्बी श्रीगदितं भाणो भाणी प्रस्थानमेव च ।
 काव्यञ्च प्रेक्षणं नाट्यरासकं रासकं तथा ॥
 उल्लोप्यकञ्च हल्लीसमथ दुर्मल्लिकाऽपि च ।
 कल्पवल्ली मल्लिका च पारिजातकमित्यपि ॥
 १५ एता नामान्तरैः कैश्चिदाचार्यैः कथिता अपि ।
 संविधानक्रमस्तासां न कदाचन भिद्यते ॥

नाटिकायास्तोटकस्य सट्टकस्य च लक्षणम् ।
अंश'त्वान्नाटकस्यापि तथा प्रकरणस्य च ॥

आनुषङ्गिकमेतेषां लक्षणं तत्र दर्शितम् ।
डोम्बी श्रीगदितं भाणो भाणीप्रस्थानरासकाः ॥

५ काव्यं च सप्त नृत्यस्य भेदाः स्युस्तेऽपि भाणवत् ।
इत्याहुः केचिदन्ये तान्सर्वाभृत्यात्मकान्विदुः ॥

गोष्ठी

अथोत्पाद्यकथैकाङ्का गोष्ठी शृङ्गारमन्थरा ।
रूपसौन्दर्यलावण्योपेतषट्पञ्चनायिका ॥

१० प्राकृतैर्नवभिः पुंभिः दशभिर्वाऽप्यलङ्कृता ।
गर्भावमर्शासन्धिभ्यां शून्या नोदात्तवाङ्मता ।
अत्र स्यात्कैशिकी वृत्तिः मृद्वी नान्यरसाश्रया ॥

न कुञ्जरघटाघातपात्रं भवति कन्दली ।
गोपीपतेर्विहरतो गोष्ठबालस्य चेष्टितम् ॥

१५ यत्तु-यमलार्जुनादिदानवनिधनकृतं तत्तु गोष्ठी स्यात् ॥

सल्लापकः

सल्लापस्येतिवृत्तं यत्ख्यातं चोत्पाद्यमेव वा ।
मिश्रं वा तत्र शृङ्गारहास्यौ नैवाहृतः क्वचित् ॥

शबलो वीररौद्राभ्यामङ्गान्यन्ये रसाः स्मृताः ।

२० प्रायः सपत्नशा^१न्तश्च शुद्धपाषण्डनायकः ॥

दैवारिजन्यकपटयुद्धस्थानोपरोधवान् ।

सात्त्वत्यारभटीवृत्तिसहितश्च सविद्रवः ॥

अङ्कास्त्रयो द्वितीयेऽङ्के तालप्राचुर्ययुगभवेत् ।

तृतीयोऽङ्कः सकपटः प्रथमोऽङ्कः सविद्रवः ।

चतुस्सन्धिः प्रतिमुखशून्यः सल्लापको भवेत् ॥

1 C ॥ 2 A वाङ् । B वत्क । 3 A B च ते । 4 A B त्वरशा ।

शिल्पकः

शिल्पकश्चतुरङ्कः स्याच्चतुर्वृत्तिविराजितः ।

हास्यं विना रसैः पूर्णः स्वतो ब्राह्मणनायकः ॥

हीनोपनायकः कापि श्मशानादिसमाकुलः ।

५ ऊढा पुनर्भूः कन्या वा ताः स्युः सखिषविप्रजाः ॥

मालती माधवस्येव कमलस्य कलावती ।

अङ्गानि सप्तविंशत्स्युरुत्कण्ठादीनि च क्रमात् ॥

उत्कण्ठा चावहित्थश्च प्रयत्नाशंसने अपि ।

तर्कश्च संशयस्ताप उद्वेगो मौर्ख्यं^२(ख)मेव च ॥

१० आलस्यकम्पानुगतिविस्मयास्साधनं तथा ।

उच्छ्वासश्च तथाऽऽतङ्कः शून्यता च प्रलोभनम् ॥

नाल्यं सम्फेद आश्वासः सन्तोषातिशयस्तथा ।

प्रमदश्च प्रमादश्च युक्तिश्चापि प्रलोचना ॥

प्रशस्तिश्चेति कथितान्यङ्गान्यत्रैव शिल्पके ।

१५ उदाहरणमेतेषां परस्तादेव^३ वक्ष्यते ॥

डोम्बी

डोम्ब्येव भाण्डि^४कोदात्तनायिकैकाङ्कभूषिता^५ ।

कैशिकीभारतीप्राया^६ वीरशृङ्गारमेदुरा ॥

श्लक्ष्णनेपथ्यभाङ्गन्दो^७त्साहा पूरुषनायिका ।

२० अङ्गानि तस्याःसप्त स्युः कामदत्ता यथा कृता ॥

विन्यासश्चाप्युपन्यासो विबोधः साध्वसस्तथा ।

अनुवृत्तिश्च संहारः समर्पणमिति क्रमात् ॥

निर्वेदवाक्यं विन्यास इष्टार्थविरहातिजम्^८ ।

कार्याख्यानमुपन्यासः तत्तदर्थप्रसाधने^९ ॥

1 B विंतिविवर्जितः । 2 A ग्यमे । 3 A B ल । 4 C णि । 5 D omits this line । 6 B र्थ । 7 C मदने । 8 A हादिना । B जितम् । 6 B C नम् ।

निवृत्तिः संशयभ्रान्त्योः विबोध इति कथ्यते ।
साध्वसः स्यादभूतस्य भूतोदाहरणं भयात् ॥

निदर्शनोपन्यसनमनुवृत्तिरिति स्मृता ।
यथाभिलषितावासिः संहार इति कथ्यते ॥

- ५ समर्पणमुपालम्भः पीडया विरहोत्थया ।
अस्यां लास्याङ्गदशकं यथायोगं प्रयुज्यते' ॥

श्रीगदितम्

अथ श्रीगदितं विद्यात्प्रसिद्धोदात्तनायकम् ।
भारतीवृत्तिबहुलमुदात्तवचनान्वितम् ॥

- १० गर्भावमर्शसन्धिभ्यां शून्यं प्रख्यातनायकम् ।
एकाङ्कं विप्रलम्भाख्यरसप्रार्थं क्वचित्क्वचित् ॥
यस्मिन्कुलाङ्गना पत्युः शौर्यैर्यादिकान्गुणान् ।
सखीनामग्रतो वक्ति तानुपालभतेऽथ वा ॥
विप्रलम्भा च तेनैव यदि तत्सङ्गमाशया ।
१५ आसीना यत्र ललितं' प्रियाभोगविभूषितम् ॥
उत्कठिता^३ पठेद्गायेत्पाठ्यं वा गीतमेव वा ।
एवंविधं श्रीगदितं रामानन्दं यथा कृतम् ॥

भाणः

- हरिहरभानु'भवानीस्कन्दप्रमथाधिपस्तुतिनिबद्धः ।
२० उद्धतकरणप्रायः स्त्रीवर्ज्यो वर्णनायुक्तः ॥
गुणकीर्तनप्रकाशनगाथाभिर्भूभृतां स्तुतिनिबन्धः^५ ।
गायनसहोक्तियुक्तोदात्तेन विभूषितप्रायः ॥
त्रिचतुरपञ्चखितालैः विश्रामैः ससभिः परिच्छिन्नैः ।
अर्षोद्ग्रा'हनिवारणसङ्ख्यातैः कुत्रचिन्नियतः ॥

1 AB Colophon is इति भाणिका । 2 D यत्रासीना च लिखितम् । 3 ABD तान् ।
4 A B वाण । 5 A भूहताभेऽस्तु । 6 A अर्षोःप्रा ।

समविश्रामैर्विविधैर्विभूषितः पञ्चमे विपरिवर्ते ।
गाथामात्राद्विपथकपाठ्येनालङ्कृतो ललितः ॥

वर्णोऽथ मत्तपाली सभग्रता'लावनन्तरं गाथा ।
अनुभग्नतालमात्रे प्रथमे स्याद्भग्नतालश्च ॥

- ५ गाथाद्विपथवसन्ता विश्रामे स्युर्द्वितीये तु ।
मात्राविषमच्छिन्ना सभग्नताला भवेद्वृद्धया^२ ॥
मागधिका साध्या^३स्यात्तालविताने तृतीये तु ।
रथ्या द्विपथवसन्तकरथ्यातालाश्चतुर्थे स्युः ॥

रथ्याऽथ भग्नतालो मार्गणिका'द्विपथविषमाश्च ।

- १० पञ्चमकेऽप्यथ षष्ठे रथ्यानवभग्नतालाः स्युः ॥

द्विपथकमार्गणिके च स्यातामथ^६ ससमे च विश्रामे ।
रथ्याऽथ भग्नतालः शुद्धे भाणे क्रमप्रदिष्टोऽयम् ॥

सङ्कीर्णमणितिभरितः सङ्करनामाऽयमुभयसंयोगात् ।
किञ्चिदनुद्धतभावः तालक्रमवर्जितश्च चित्रोऽयम् ॥

- १५ इति शुद्धः सङ्कीर्णश्चित्रोऽयमिति त्रिधा भवेद्भाणः ।
यदि वैष शुद्धभाषः शुद्धः संकीर्णयाऽथ सङ्कीर्णः ॥

सर्वाभिर्भाषाभिश्चिन्नैश्च विचेष्टितश्च चित्रः स्यात् ।
अयमुद्धतोऽथ ललितो भाणो ललितोद्धतश्च भिन्नः स्यात् ॥

- अर्थानामौद्धत्याल्लालित्यादुभयभावाच्च ।
२० यद्दुष्कराभिधेयं चित्रं चाप्युद्धतं च यद्भवति ॥

तद्भाणकेऽभिधेयं युतमनुतालैर्वितालैश्च ।
तस्यान्तर्भावो यो भाणेऽसौ नन्दिमालि'नामा स्यात् ॥

1 C ना । 2 B भवद्वया । 3 A नां वा । 4 C मार्गणि । 5 B मीध । 6 C नाम्ना ।
7 B शुद्धोऽय । 8 A B नान्दिमौलि ।

भिन्नः कैश्चित्कथितो भरतमतं सम्यगविदित्वा ।
आकाशपुरुषमुद्दिश्य वस्तु'यत्पठ्यतेऽथ वा 'क्रियते ॥

विशिष्टोद्भाव्यभावप्रयोगवाङ्मन्दिमाली सः ।
उद्धतप्रायकरणः क्वचित्स्त्रीवर्जवर्णनः ॥

५ गाथादि'राजस्तुतिभिः निबद्धो गुणकीर्तनैः ।
सुगायन'सहोक्त्यैव युक्तोदात्तेन भूषितः ॥

निबद्धो ब्रह्मरुद्रेन्द्रस्कन्दादिस्तुतिभिर्दृढम् ।
वितालैः पञ्चभिर्वा तु यद्वा त्रिचतुरैरपि ॥

विश्रामैः सप्तभिश्चैव परिच्छिन्नैस्तथान्तरा ।

१० अर्षोद्ग्राहादिसङ्ख्यानैर्नियतश्च क्वचित्क्वचित् ॥

भूषितः^६ समविश्रामैः परिवर्ते च पञ्चमे ।
गाथामात्राद्विपथकपाठयेनालङ्कृतः क्वचित् ॥

वर्णोऽथ मत्तपाली वा भग्नतालावनन्तरम् ।
गाथानुभग्न'तालाश्च मात्रा वा प्रथमे भवेत् ॥

१५ विश्रामे भग्नतालाश्च गाथा द्विपथकस्तथा ।
व'सन्तोऽपि च विश्रामे द्वितीये प्रविशन्त्यमी ॥

मात्रा च विषमच्छिन्ना भग्नतालस्ततःपरम् ।
रथ्या च मागधीत्येते विश्रामे स्युस्तृतीयके ॥

रथ्या द्विपथकश्चापि वसन्तो रथ्यया सह ।

२० तालश्चतुर्थे विश्रामे प्रविशन्ति यथाक्रमम् ॥

रथ्या च भग्न तालश्च तथा मार्गणिकापि च ।
द्विपथो विषमश्चापि विश्रामे पञ्चमे स्मृताः ॥

1 C omits वस्तु । 2 A बुद्ध्या । 3 C मि । 4 C मगाय । 5 C तै । 6 C तैः ।
7 A ताल । 8 A वि । 9 A B सह ।

षष्ठेऽथ रथ्यातालाश्च नवतालं ततः परम् ।
भग्नतालो द्विपथकस्तथा मार्गणिकाऽपि च ॥

विश्रामे सप्तमे रथ्या भग्नतालाश्च कल्प्यते ।
एवं क्रमः शुद्धभाणे नाव्यविद्भिर्बुद्धतः ॥

५ भाणः शुद्धो भवेच्छुद्धभाषया कल्पितो यदि ।
भाणः सङ्कीर्णनामा स्याद्भाषासङ्करकल्पितः ॥

भाणश्चित्र इति ख्यातः सर्वभाषाविशिष्टितः ।
उक्ततालक्रमाश्लिष्टः शुद्धभाण इति स्मृतः ॥

द्वयोस्त्रयाणां तालानां सङ्कीर्णः सङ्करोद्भवः ।

१० चित्रो भाणो भवेदुक्ततालक्रमविवर्जितः ॥

यस्मिन्नौद्धत्यमर्थानां स भाणस्तुद्धतो भवेत् ।
लालित्यं यत्र चार्थानां स भाणो ललितः स्मृतः ॥

यत्र लालित्यमौद्धत्यं स भाणो ललितोद्धतः ।
चित्रं यदभिधेयं स्याद्दुष्करं चोद्धतं च यत् ॥

१५ भाणे'ऽभिधेयं तद्युक्तमनुतालैर्वितालकैः ।
यद्रूपकविशेषस्य भाणस्योक्तं स्व'लक्षणम् ॥

अतिदेश्यमिहानुक्तमङ्कसन्ध्यादिकल्पनम् ।

भाणो यो नन्दिमाल्याख्यः सोऽन्तर्भूतोऽत्र लक्ष्यते ॥

पाठये गीते क्रियायां यदुद्दिष्टाकाशपुरुषम्' ।

२० विशिष्टोद्भाव्यभावात्मा प्रयोगो यत्र दृश्यते ।

भाणः स नन्दिमालीति नाम्ना कविभिर्बुध्यते ॥

1 C इत्थम् । 2 A B णो । 3 B स । 4 B पूर्वकम् ।

भाणिका

प्रायो हरि'चरितमिति स्वीकृतगाथादिवर्णमात्रम् ।
सुकुमारतः प्रयोगान्नाणोऽपि च भाणिका भवति ॥

दिव्या'भिश्चारीभिर्विबर्जिता ललितकरणसंयुक्ता ।

५ तालान्तरालनृत्ता क्वचिदपि रथ्यादिसङ्कलिता ॥

अर्धोद्गाहनिवारणगायनवसन्तमत्तपालीभिः ।
विश्रामैश्च विहीना स्त्रीयोज्या वर्जितोत्तलैः ॥

वस्तूनि भाणिकायां नव दश वा नियमतो विधीयन्ते ।
नवमादिपञ्चमेषु स्थानेषु च भ'ग्नतालः स्यात् ॥

१० स्थानान्तरेषु तस्या लयका(ता)लो यदृच्छया क्रियते ।
विविधवचोविन्यासैः सभ्यजनोत्साहसम्पत्तिः ।
लास्याङ्गसन्धिनियमो भाणवदेवात्र भाणिकायां स्यात् ॥

अथ भाण्यङ्गिशृङ्गारा श्लक्ष्णनैपथ्यनायिका ।
गर्भावमर्शहीना च सुखादित्रयभूषिता ॥

१५ स्वल्पवृत्तप्रबन्धा च पीठमर्दविटान्विता ।
विदूषकेण सहिता दशलास्यसमन्विता ।
पाञ्चालरीतिनियता भवेद्वीणावती यथा ॥

प्रस्थानम्

प्रस्थानं कैशिकीवृत्तियुतं हीनोपनायकम् ।

२० आपानकेलिललितं लयतालकला'नुगम् ॥

दासादिनायकं द्वयङ्कं विटचेटादिनायकम् ।

सुखनिर्वहणोपेतं शृङ्गारतिलकं यथा ॥

काव्यम्

काव्यं सहास्यशृङ्गारं सर्व'वृत्तिसमन्वितम् ।

२५ सभग्नतालद्विपदीखण्डमात्रापरिष्कृतम् ॥

गर्भावमर्शसन्धिभ्यां हीनमेकाङ्कमेव च ।
क्वचिल्लास्ययुतं वा स्याद्विटचेटीसमन्वितम् ॥

कुलाङ्गनावेशयुतं ललितोदात्तनायकम् ।
एवं प्रकल्पयेत्काव्यं तद्वौडविजयो यथा ॥

५ विप्रामात्यवणिकपुत्रनायिकानायकोज्ज्वलम् ।
सुदितप्रमदाभाषाचेष्टितैरन्तराऽन्तरा ॥

ग्रथितं विटचेटादिवेषभाषाभिरेव वा ।
एवं वा कल्पयेत्काव्यं यथा सुग्रीवकेलनम् ॥

प्रेक्षणकम्

पदार्थाभिनयं यस्य ललितञ्च लयान्वितम् ।

१० कुरुते नर्तकी यत्र सोऽपि नर्तनकः पुनः ॥

लास्यं द्विधा स्याच्छलिकं समरथ्यासमन्वितम् ।
सुतालचतुरश्राभ्यां यत्र कर्तुं प्रवर्तते ॥

गर्भावमर्शरहितं सर्ववृत्तिसमन्वितम् ।
प्रभूतमागधीशौरसेनीकं रसभावयुक् ॥

१५ द्विसन्धीति वदन्त्येतदुत्तमाधमनायकम् ।
भारत्यार'भटीयुक्तं क्वचित्स्यात्तस्य सात्त्वती ॥

यथा वालिवधाख्यञ्च नृसिंहविजयो यथा ।
पूर्णनेपथ्यपाठैर्वा नान्दी तस्य विधीयते ॥

क्वचिद्गर्भावमर्शौ स्तः क्वचिद्वृत्तिसचतुष्टयम् ।

२० क्वचिन्नेपथ्यवाक्यादयं न कदाचनसूत्रघृतम् ॥

एवं प्रेक्षणकं विद्याद्यथा त्रिपुरमर्दनम् ।

नाट्य रसकम्

षोडश द्वादशाष्टौ वा यस्मिन्नृत्त्यान्त नायिकाः ॥

पिण्डीबन्धादिविन्यासै रासकं तदुदाहृतम् ।
पिण्डनास्तु भवेत्पिण्डी गुम्फनाच्छृङ्खला भवेत् ॥
भेदनाङ्गेयको जातो लता जालोपनाहतः ।
एते नृत्तात्मना कार्या नाट्यवन्तः क्रियाविधौ ॥

५ सुकुमारोद्धतैरङ्गैर्गायिकाभिर्विलक्षणाः ।
वाक्यस्या(नाट्यस्या)वधयो ह्येते पिण्डाद्या दृश्यजातयः ॥

नव भेदा विधीयन्ते ह्यनुकार्यानुरागिणः ।
कामिनीभिर्भुवो भर्तुः चेष्टितं यत्र नृत्यते ॥

रागाद्वसन्तमालोक्य स ज्ञेयो नाट्यरासकः ।

१० चर्चरीमिति ताम्प्राहुर्वर्णतालान् तत्र तु ॥

प्रविशेत्कामिनीयुग्मं समचर्यादिशिक्षितम् ।
वामदक्षिणसञ्चारैरङ्गैस्तत्परिष्कृतम् ॥

ततस्तदेव वर्णान्त आलीढद्वयसंस्थितम् ।
चोलिकाभिर्द्रुतं तालं वादकानां प्रदर्शयेत् ॥

१५ पञ्चघातकसंज्ञार्थजनस्तस्मात्प्रवर्तते ? ।
नृत्तेन विभजेत्खण्डैः^९ चतुर्भिस्त्रिभिरेव वा ॥

अन्योन्याङ्गिकसञ्चारैर्हरततालैर्मिथः कृतैः ।
परिक्रम्य च निष्कामेत्ततोऽन्यद्विषयं विशेत् ॥

एककालस्तु निः^{१०}सन्धिः प्रवेशो निर्गमस्तयोः ।

२० पुष्पाञ्जलिप्रयोगन्तु मात्रातालेन योजयेत् ॥

उभयोः पात्रयोः पश्चात्पात्राणि प्रविशन्ति हि ।
बद्धा^{१२}पणवतालेन रथ्यावर्णादिवर्णकैः^{१३} ॥

1 C तौ । 2 A वाहतः । C गतः । 3 A वृत्ता । 4 A न च भेदा । C न पदेना ।
5 B र्वा । 6 B ज्ञेस्ततप । C ज्ञेस्तनय । 7 B कोटिकादि दृढं तालः । B छलिकादि । 8 A छेद ।
9 A त्कण्डैः । D त्काण्डैः । 10 A तिः । 11 B र्वा । 12 B न्या । 13 A B D र्थेते ।

शुष्कगीतप्रयोगेण ततो गायन्ति गायकाः ।
लताभिर्भेद्यकैः गुल्मैर्नानावृत्तप्रदर्शकैः ॥
पात्रैश्चैकत्र संयुक्तं पिण्डीबन्धन्तु कारयेत् ।
ततो मल्लाभिर्धं तालं शुष्कवर्णप्रयोगतः ॥

५ सुरजाक्षरवाद्यन्तु हन्यादृण्डद्विदण्डकैः ।
एवं नृत्तक्रमेणाद्यो ह्यपसारः^३ समाप्यते ॥
अपसारत्रयं चान्यदेवमेव प्रकल्पयेत् ।
तत्रापि पूर्ववन्नृत्तं कामतस्तु लयक्रमः ॥
कथयेद्रासकस्यान्ते शुभार्थं वचनक्रमम् ॥

१० लब्ध्वा^१ दुग्धमहोदधौ सुरगणैः पीत्वाऽमृतं यस्तदा
पिण्डीशृङ्खलिका^२विशेषविहितो युक्तो लताभेद्यकैः ।
चित्रातोद्यविचित्रितै^३लययुतो भेदद्वयालङ्कृतः
चारीखण्डसुमण्डलैरनुगतः सोऽयं भतो रासकः ॥

रासकम्

१५ प्रथमानुरागजनितप्रवासशृङ्गारसंश्रयं यत्स्यात् ।
प्रावृद्धसन्नवर्णनपरमन्यद्वापि^४ सोत्कण्ठम् ॥
अन्ते वीररसाख्यं निबद्धमेतच्चतुर्भिरपसारैः^५ ।
मुखनिर्वहणसमेतं प्रस्थानं भवति चैकाङ्गम् ॥

आक्षिप्तिकाल्प^६वर्णो मात्राध्रुवकोऽथ भग्न^७तालश्च ।
२० वर्धनिका^८ च^९ ध्वनिका यत्तत्स्यात्तदिह काव्यमिति ॥

युक्तं लयान्तरैरच्छ^{१०}ध्वनिकास्थाननिमित्तैर्भवति ।
काव्यं विचित्ररागं चित्रमिति तदुच्यते कविभिः ॥
छन्ना^{११}नुरागयुक्ताभिरुक्तिभिर्यत्र भूपतेः ।
आवर्ज्यते मनः सा तु मसृणा डोम्बिका मता ॥

1 A दे भि । 2 A षं तु । 3 B ये व्यवहार । 4 A B D प्रज्ञा । 5 A कला ।
6 B के । 7 A मान । 8 A मं यद्वापि । C द्वाप्य । 9 B वसानैः । 10 A च । 11 C वर्ध ।
12 B च । C च्छ । 13 A B र्थच्छ । 14 A पया । D छिना ।

नृसिहसूकरादीनां वर्णना कल्प्यते यतः ।
नर्तकी(नृत्तगी)तेन भाणः स्यादुद्धताङ्गप्रवर्तितः ॥

गजादीनां गतिं तुल्यां कृत्वा प्रवसनं तथा ।
अल्पाविद्धं सुमसृणं तत्प्रस्थानं प्रचक्षते ॥

५ सख्याः समक्षं पत्युर्यदुद्धतं वृत्तमुच्यते ।
मसृणं तु क्वचिदूर्तचरितं शिल्पकस्तु^१ सः ॥
बालक्रीडानि^२ युद्धानि तथा सूकरसिहजा ।
धवलादि(ध्वजादिना)कृता क्रीडा यत्र सा भाणि^३का स्मृता ॥

आख्यप्रायं प्रेक्षणकं^४ स्यात्प्रहेलिकयाऽन्वितम् ।
१० ऋतुवर्णनसंयुक्तं रामाक्रीडन्तु भाष्यते ॥

मण्डलेन तु यन्नृत्तं तद्रा^५सकमिति स्मृतम् ।
एककस्तस्य^६ नेता स्याद्गोपस्त्रीणां यथा हरिः ॥

अनेकनर्तकीयोज्यं चित्रताललयान्वितम् ।
आचतुष्पष्टियुगलाद्रासकं मसृणोद्धतम् ॥

१५ उल्लोप्यकम्

उल्लोप्यकं स्यादेकाङ्कमवमर्शविनाकृतम् ।
निष्प्रवृत्तिविधानञ्च शिल्पकाङ्क^७विभूषितम् ॥

हास्यशृङ्गारकारुण्ययुक्तमुज्ज्वलवेषवत् ।
बहुपुस्तं च चतुरोज्ज्वल^८नायकनायिकम् ॥

२० यथा देवीमहादेवं यथा चोदात्तकुञ्जरम् ।
यस्मिन्नुल्लोप्यकं नाम द्यङ्गं गीतं प्रवर्तते ॥

तल्ल^९क्षणं च गान्धर्वनिर्णये स्पष्टमीरितम् ।

हल्लीसम्

अथ हल्लीसकं ससनवाष्टदशनायिकम् ॥

1 A हूते चकि । 2 A स्त्रिकन्तु । 3 C दि । 4 A णिड । 5 A रणं तु । 6 A हकी । 7 A तस्तत् । 8 C द्वा । 9 D नभुवस्तदुरोत्थानं यत् । 10 A B D निलेख ।

सानुदात्तोक्ति चैकाङ्कं कैशिकीवृत्तिभूषितम् ।
एकाङ्कं वा भवेद्द्वयङ्कं विमर्शमुखसन्धिमत् ॥
सगेयलास्यं यतिमत्खण्डताललयान्वितम् ।
एकविश्रामसहितं यथा स्यात्केलिरैवतम्^१ ॥

५ ललिता दक्षिणाः ख्याता नायकाः पञ्चषा अपि ।
विप्रक्षत्रवणिक्पुत्रास्सचिवायत्तसिद्धयः ॥
द्वयङ्के मुखावमर्शौ स्त एकाङ्के गर्भनिर्गमः ।

दुर्मल्लिका

अथ दुर्मल्लिका नाम^२ प्रौढनागर^३नायिका ॥

१० चतुरङ्गा चतुस्सन्धिर्गर्भसन्धिविनाकृता ।
विटो विलसति स्वैरं प्रथमाङ्केऽत्र^४ (त्रि)नाडिकाः ॥

विदूषको^५ द्वितीयेऽङ्के विलसत्पञ्चनाडिकः ।
पीठमर्दो विहरति तृतीये सप्त नाडिकाः ॥

विटादित्रितयक्रीडा चतुर्थे दश नाडिकाः ।

१५ चौर्यरतिं^६ प्रतिभेदं यूनोरनुरागवर्णनं कापि ।
यत्र ग्राम्यकथाभिः कुरुते किल दूतिका रहसि ॥

मन्त्रयति च तद्विषयन्यग्जातित्वेन याचते च वस्तु ।
लब्ध्वापि लब्धुमिच्छति या सा दुर्मल्लिका नाम्ना ॥

एनां दुर्मल्लिकामन्ये प्राहुर्मत्तल्लिकामिति ॥

२० यस्यामुद्गाव्यः स्यात्पुरोहितामात्यतापसादीनाम् ।
प्रारब्धानिर्वाहः सापि च मत्तल्लिका भवति ॥

क्षुद्रकथा मत्तल्लिका येह महाराष्ट्रभाषया भवति ।
गोरोचने च कार्याऽनङ्गवती भावरसविद्या ॥

मल्लिका

२५ मल्लिका भोगशृङ्गारकैशिकीवृत्तिमन्थरा ।
एकद्वयङ्क^७माश्लिष्टविदूषकविटक्रिया ॥

1 A त्कैशिकैरतम् । B D केलिरैव यत् । 2 B रागा । C राग । 3 A यक । 4 B द्वा । 5 B D को । 6 A B C यो तु । 7 A तद्वर्णनं ।

गाथाद्विपथकोपेता रथ्यावा'सकतालयुक् ।
 अनालक्ष्यकथा पूर्वं पश्चादालक्ष्यवस्तुका ॥
 गर्भावमर्शाहीना च सन्धित्रयसमन्विता ॥
 मणिकुल्यायां जलमिव न लक्ष्यते यत्र पूर्वतो वस्तु ।
 ५ पश्चात्प्रकाशते या सा मणिकुल्यापि मल्लिका ज्ञेया' ॥

कल्पवल्ली

कल्पवल्ली भवेद्भास्य'शृङ्गाररस'भावयुक्' ।
 उदात्तनायकोपेता पीठमर्दोपनायका ॥

अस्यां वासकसज्जा स्यान्नायिकाऽथाभिसारिका ।
 १० द्विपदीखण्डगेयाख्या रथ्यावा'सकतालयुक् ॥

लयत्रययुता लास्यदशकेन समन्विता ।
 ईदृशी-कल्पवल्ली स्याद्यथा माणिक्य'वल्लिका ॥

मुखसन्धिप्रतिमुखसन्धिनिर्वहणैर्युता ।
 उदात्तवर्णनोत्कर्षा ललितोदात्तनायका ॥

१५ पारिजातकम्

पारिजातलतैकाङ्कमुखनिर्वहणान्विता ।
 वर्णमात्राखण्डतालवती' गाथासमन्विता ॥

वीरशृङ्गारभूयिष्ठा देवक्षत्रादिनायका ।
 कलहान्तरितावस्थानायिकोदात्तनायका ॥

२० अथवा भोगिनीस्वीयागणिकानायिकान्विता ।
 ताः स्युरष्टौ चतस्रः'स्युर्दण्डरासकन'तेनाः (१) ॥

सापसार'त्रया चित्रकथागेयसमन्विता ।
 क्वचिद्विदूषकक्रीडापरिहासमनोहरा ॥

पारिजातलता सेयं यथा गङ्गातरङ्गिका ।

२५ पारिजातकमित्येव कैश्चिदेषाऽभिधीयते ॥

1 B रा । 2 C प्येका । 3 A यद्वा । B द्वास्य 4 A संयुता । 5 D रा । 6 A मणिक ।

३ मणिल । 7 A ताल । 8 A सुराष्ट्रवतारस्य । 9 C नायकव । 10 A सापसारमय । B सापसारमया ।

सट्टकं नाटिकाभेदो नृत्यभेदात्मकं भवेत् ।
 कैशिकीभारतीयुक्तहीनरौद्ररसादिकम् ॥

सर्वसन्धिविहीनं च नाटिकाप्रतिरूपकम् ।
 शूरसेनमहाराष्ट्रवाच्यभाषादिकल्पितम् ॥

५ अङ्क'स्थानीयविच्छेदचतुर्वनिकान्तरम् ।
 छादनस्खलनभ्रान्तिनिह्वादेरसम्भवात् ॥

न वदेत्प्राकृतीं भाषां राजेति कतिचिज्जगुः ।
 मागध्या शौरसेन्या वा वदेद्राजेति केचन ॥

नाटिकाप्रतिरूपं यद्विशेषो रूपकस्य तत् ।
 १० सट्टकं तेन तस्याहुः भाषां तां प्राकृतीं परे ॥

राजशेखरकृतं तद्यथा कर्पूरमञ्जरी ।
 प्रकारान्तरतो लक्ष्म रासकस्य परे जगुः ॥

अथ रासकमेकाङ्कं सूत्रधारेण वर्जितम् ।
 सुश्लिष्टनान्दीयुक्तञ्च पञ्चपात्रं त्रिसन्धिकम् ॥

१५ पूर्णं भाषाविभाषाभिः कैशिकीभारतीयुतम् ।
 वीथ्यङ्क'मण्डितं मुख्यनायकं ख्यातनायिकम् ॥

गर्भावमर्शाशून्यं च कलापोद्देशभूषितम् ।
 उदात्तभावविन्यासभूषितं सोत्तरोत्तरम् ॥

एवं' लक्षणमुद्दिष्टं रासकस्यात्र कैश्चन ।

२० इति ना'नामतेनोक्ता नृत्य'भेदाः प्रदर्शिताः ॥

वैकल्पिकं लक्ष्म तेषां न क्वचिच्च निविध्यते ।
 यथा नियमिता भाषाः संस्कृताद्याः पुरातनैः ॥

1 A अह । 2 ABD इतली । 3 ABD इ । 4 A छल । 5 A अतिथ । 6 C स्य ।

- नायिकादिषु पात्रेषु नियमोऽत्र प्रदर्श्यते ।
पाठ्यं तु संस्कृतं नृणामनीचानां कृतात्मनाम् ॥
- लिङ्गिनीनां महादेव्या मन्त्रिजावेदययोः क्वचित् ।
स्त्रीणां तु प्राकृतं प्रायः शौरसेन्यधमेषु च ॥
- ५ पिशाचात्यन्तनीचादौ पैशाचं मागधं तथा ।
यद्देश्यं नीचपात्रं स्यात्तद्देश्यं तस्य भाषितम् ॥
- कार्यतश्चोत्तमादीनां कार्यो भाषाव्यतिक्रमः ।
परित्राण्मुण्डशाक्येषु चेष्टे(टे)षु क्षत्रियेषु च ॥
- विशिष्टाः परलिङ्गस्थाः संस्कृतं तेषु योजयेत् ।
१० ऐश्वर्येण प्रमत्तस्य दारिद्र्योपप्लुतस्य च ॥
- उत्तमस्यापि पठतः प्राकृतं सम्प्रयोजयेत् ।
अतिरिक्तेषु तत्कार्यं पाठ्यं पुनरुक्तिसंयुक्तम् ॥
- राजविप्रविदामात्यसु भदाधीतयोषिताम्^६ ।
नटनर्तकधूर्तानां संस्कृतं पाठ्यमुच्यते ॥
- १५ देवदानवगन्धर्वसिद्धनागेशरक्षसाम् ।
कण्ठुकीयप्रतीहारलिङ्गिनीवणिजामपि ॥
- विद्याधरीवर्षवरमहादेशीविलासिनाम् ।
योगिनां योगिनीनां च संस्कृतं सम्प्रयोजयेत् ॥
- छद्मलिङ्गप्रविष्टानां निर्भन्थानां जटावताम् ।
२० शाक्यचक्रचराणां च संस्कृतं न प्रयोजयेत् ॥
- यो वेषविद्यासमयलिङ्गनिष्णातधीर्भवेत् ।
स चक्रचर इत्युक्तः प्रायो वैतण्डिकोऽपि च ॥

1 A कान्ये । 2 A चोक्षेषु । C चाक्येषु । 3 C R । 4 C न्त । 5 A अनिमित्ते ।
6 A गिनाम् । 7 B न प्र । 8 A ध । 9 B C भक्ति । 10 A ध ।

- अधमानां कुबिद्यानामज्ञानामल्पचेतसाम् ।
क्षुत्पीडाविकलाङ्गानां संस्कृतं न प्रयोजयेत् ॥
- भाषा या नायकादीनां तत्सन्नाट्योपयोगिनी ।
परस्परं च वर्ग्याणां माह्वानार्थाऽभिधीयते ॥
- ५ नेतुर्या महिषी युक्ता रूपसम्पद्गुणादिभिः ।
तद्भृत्यवनितावर्गैः वक्तव्या भट्टिनीति सा ॥
- यदृच्छाधिगमे प्रायः दुर्लभस्यैव वस्तुनः ।
नायिका वृत्तिसन्तोषान्नित्यममह इत्यलम् ॥
- येन केनापि मान्येन प्रार्थ्यमानस्य वस्तुनः ।
१० अङ्गीकारेषु वक्तव्यं बाढमित्येव नायकैः ॥
- बहुधा चिन्त्यमानस्य दुर्विज्ञेयस्य वस्तुनः ।
सहसा ज्ञानसम्पत्तावा इत्यायैर्निगद्यते ॥
- कान्तेति नायको ब्रूते दक्षिणः पूर्ववल्लभः ।
शठः स्वस्थानभिप्रेतां प्रियेति वदति स्त्रियम् ॥
- १५ सावज्ञमङ्गीकरणे तज्ज्ञैरामेति कथ्यते ।
जातेति पुत्रवात्सल्यान्मात्रा पुत्रोऽभिधीयते ॥
- हुमित्यवज्ञाविद्वेषकामचारादिभाषणे ।
हुमित्येवाभिघातव्यं सर्वैरिन्द्रियगोपने ॥
- भर्तृमाताऽङ्गनाभिर्वा चेटीभिर्गणिकाश्चवा ।
२० वार्तासु सर्वदा काममञ्जुकेत्यभिधीयते ॥
- अभीष्टवस्तुसंसिद्धिविधावन्येन चोदितः ।
प्रथमः कल्प इत्येव प्रवदत्यासनायकः ॥

1 A यां नाट । 2 B वर्ग्याणां । C स्त्यवर्गा । D स्व वर्ग्याणां । 3 B मत्स्ये । 4 B ते ।
D ते । 5 A कान्ये । 6 A वशस्ते । 7 A हुंहे । 8 A कित्त । 9 C त्रा । 10 C व्यक्त ।

- आयुष्मन्निति वक्तव्यो रथी सारथिना सदा ।
समीपावस्थितेष्वेवमनेकेष्वासबन्धु^१षु ॥
- मनसा यन्न^२रो वक्ति स्वगतं तन्निगद्यते ।
मनस्यवस्थितं कार्यं पुरतः पार्श्ववर्तिनाम् ॥
- ५ निशङ्कमुच्यते यत्तु तत्प्रकाशं विदुर्बुधाः ।
त्रिपताकं करं कृत्वा यदन्यस्य मनोगतम् ॥
- अप्रकाशं नरो वक्ति तज्जनान्तिकमुच्यते ।
अप्रत्यक्षेण पात्रेण सह रङ्गस्थितो नरः ॥
- यद्वक्त्य^३भिमुखीकृत्य तदाकाश उदाहृतम् ।
१० विद्यमानेषु मनसि कार्यजातेष्वनेकषा ॥
- तदोपद^४मित्याहुः प्रधानं यन्मनी^५षिणः ? ।
भयाहङ्कारसम्मानमोहकण्ठग्रहादिषु ॥
- हीहीशब्दः^६ प्रयोक्तव्यः चेटचेटीविदूषकैः ।
पश्चात्तापप्रवासोर्बीचलनप्राणहानिषु ॥
- १५ नायिकाहृदये क्षेपः^७ पुरोभाग इति स्मृतः ।
नियमेनैव वक्तव्या हञ्जेति परिचारिका ॥
- गणिकाभिरथाचार्या भीमार्थे^८ति निगद्यते ।
नरो (टो)^९ विदूषकप्रायो यो नरः स वधूजनैः ॥
- अङ्ग इत्येव वक्तव्यो हीनोऽपि ब्राह्मणो यदि ।
२० पीठमर्दशठक्रूरधूर्तचेटीविटादिभिः ॥
- निन्दायामथवा गर्वे ई शब्दः सम्प्र^{१०}युज्यते ।
त्रिविधं ह्यक्षरं काव्ये विज्ञेयं नाटकाश्रयम् ॥

1 A बुद्धि । 2 B यः पु । 3 A वदत्य । 4 A वत । 5 A पृथा यत्नम् । 6 A णि
शब्दो हि । 7 B योक्तव्यः । 8 C ये । 9 C नरो । 10 B ईश्वर शब्दः प्र ।

- ह्रस्वदीर्घप्लुतं चैव रसभावविभावक^१म् ।
स्मृते चासूयि^२ते चैव तथा च परिदेविते ॥
- पठतां ब्राह्मणानां च प्लुतमक्षरमिष्यते ।
आकारश्च स्मृते कार्यमीकारश्चाप्यसूयिते ॥
- ५ परिदेविते च हाकारमोकारोऽध्ययने तथा ।
ह्रस्वदीर्घप्लुतानीह यथाभावं यथारसम् ॥
- पाठ्ययोगेषु सर्वेषु ह्यक्षराणि प्रयोजयेत् ।
लघ्वक्षरप्रायकृतमुपमारूपकाश्रयम् ॥
- काव्यं कार्यं तु नाट्यज्ञैर्वीररौद्राद्भुताश्रयम् ।
१० गुर्वक्षरप्रायकृतं बीभत्से करुणेऽपि च ॥
- कदाचिद्रौद्रवीराभ्यां^३ क्रोधामर्षणजं भवेत् ।
रूपकादिसमावृत्त^४मार्यावृत्तसमाश्रयम् ॥
- शृङ्गारे च रसे कार्यं काव्यं यन्नाटकाश्रयम् ।
५ उत्तरोत्तरसंयुक्तं धीरे काव्यं तु यद्भवेत् ॥
- १५ जगत्यतिजगत्योस्तत्संकृत्या^५ वापि तद्भवेत् ।
तथैव युद्धसम्फेटावुत्कृत्या^६ सम्प्रकीर्तितौ ॥
- करुणे शकरी^७ ज्ञेया तथैवातिधृतिर्भवेत् ।
यक्षीरे कीर्तितं छन्दः तद्रौद्रेऽपि प्रयोजयेत् ॥
- शोषाणां चार्थयोगेन छन्दः कार्यं प्रयोक्तृभिः ।
२० उपसर्गविशेषाः स्युर्नाटकाशुपयोगिनः ॥
- कवेर्विवक्षितार्थस्य सूचकांस्तान्बुधे^{१०}ऽशुना ।
समुच्चया नि^{११}पातानामित्येवं के^{१२}चिदृचिरे ॥
- निरर्थकास्तु शब्दा ये उपसर्गा इति स्मृताः ।
ते परस्परसंसर्गाद्भ्रातुसंसर्गतः कश्चित् ॥

1 A B वित । 2 A वा सूयि । 3 A भ्याम् । 4 A B वर्त । 5 C omits this
line । 6 A संस्कृत्या । 7 A म्भेदावुत्कृत्याः । 8 C त्वपरिज्ञे । 9 B वेदान्तर्ष । 10 A
म्भवे । B योन्नुवे । 11 C D याभिः । 12 A B तान्के ।

तत्तदर्थविशेषस्य वाचकाः स्युर्न तु स्वतः ।
प्रत्यभिज्ञात'दृष्टार्थस्मृतेषु स्यादये इति ॥

प्रार्थनाभिमुखीकारचिन्ताहानोपलब्धिषु ।
अये खल्वाभिमुख्ये च क्रोधे हर्षवितर्कयोः ॥

५ यदृच्छानुनयप्रीतिविषादो'द्भाव्यसिद्धि'षु ।
प्रागुक्तसूचने प्रश्ने विचारे नन्वितीर्यते ॥

सम्भाव्यातीतसिद्धार्थचिन्तासु ननु खल्विति ।
अपि किञ्चिदिति प्रश्ने स्वल्पे हेयेऽप्यनादरे ॥

अपि नाम प्रसिद्धं स्यादपि खल्विति काकुवाक् ।
१० किमिति प्रश्नयोगे स्याद्गौरवे लाघवेऽपि च ॥

किञ्चिच्च किमपीति स्यादौदासीन्यविचारयोः ।
वृत्ते यदपि किञ्चित्स्यात्प्रसिद्धे प्रार्थनाल्पयोः ॥

कर्तव्येऽपि च वक्तव्ये चिन्तायामपि किञ्चन ।
सापेक्षसिद्धकथने प्रसिद्धे गोपनेऽपि च ॥

१५ साम्ये प्रसिद्धे सम्भाव्ये स्वाभिलाषवितर्कयोः ।
अपि नाम भवेत्प्रश्नो वृत्तवर्तिष्यमाणयोः ॥

काकामपि खलु प्रश्ने' प्रहर्षे प्रग्रहेऽपि च ।
विस्मये यदि किञ्चित्स्याद्वितर्क'नुशयेऽपि च ॥

उदक'चिन्ता कर्तव्या काम'कारपराभवे'(?) ।
२० यदि नाम प्रसिद्धे स्याद्यदुतेति च वा(विच्चारणे ॥

प्रवृत्ताद'न्यचिन्तायां तद्व्यद्वेति' निश्चये ।
यदि किञ्चन संसिद्धे समृद्धे साम्यबाध्य'योः ॥

यदिदं खल्विति गते प्रभृते हृद्गते कृते ।
कारणेऽपि कथं तर्के विस्मये सम्पदुद्भवे ॥

इष्टार्थोपगमेऽशक्ये भाविकार्यप्रयोजने' ।
नूनं प्रायोऽसमासेऽर्थे नूनं खल्विति च' स्मृते ॥

५ प्रायः खलु परामर्शे कृत्याकृत्यविचारणे ।
किन्तु खल्विति सम्भाव्ये किं खलु प्रश्नतर्कयोः ॥

तद्यावदिति निष्कर्षे वृत्तवर्तिष्यमाणयोः ।
आज्ञाकृत्ये यावदहं यावत्खल्विति चिन्तने ॥

यावन्नामेति साध्ये स्याद्यावन्नामेति निश्चये ।
१० यावदागामिकाले स्यात्कर्मारम्भावसानयोः ॥

तद्यावदिति सन्देशे तन्निर्देश'नियोगयोः ।
कर्मविघ्नवितर्के स्यादुष्करेऽपि कथंचन ॥

इत्थमन्योन्यसंसर्गादुपसर्गाः पृथक्पृथक् ।
यथाविशेषार्थकृतस्तथा कविभिरुच्यताम् ॥

१५ नायकादेः परीवारसहितस्य च नाटके ।
पात्रस्य योग्यनामानि शास्त्रोक्तान्यभिदध्महे' ॥

प्रतापवीर्यविजयमानविक्रमसाहसाः ।
पराक्रमादयोऽन्तेऽङ्के' भूषणोत्तंसशेखराः ॥

अङ्कुरा इति नेतृणामाहया विजयावहाः ।
२० धीरोद्धतादयश्चात्र नायकाः कविभिः स्मृताः ॥

दिव्या कुलस्त्री गणिकेत्येतास्तेषां च नायिकाः ।
ताश्च वीरावती वीरसेनाख्या विजयाहयाः ॥

1 A ष । 2 A भाव्यो । 3 A नीति । 4 C शो । 5 A कु । 6 BD वेत् । 7 A व ।
8 BD यद्वेतिवि । 9 A अतौदयोः । B अतिसिद्धयोः ।

1 B गतः । 2 A वि । 3 C दंशे । 4 B संये । 5 A वयामेके ।

भोगावती कान्तिमती कमला कामवल्लरी ।
इत्यादयो भोगिनीनामाख्याः स्युर्नाटकाश्रयाः ॥

दत्तासेनान्तनामानि वेद्यानां कल्पयेत्सुधीः ।
गम्भीरार्थानि नामानि चोत्तमानां प्रयोजयेत् ॥

५ यस्मान्नामानुसदृशं कर्म चैषां भविष्यति ।
महिषी भोगिनी नाम्ना व्याहार्या दिव्ययोषितः ॥

सिन्धुदत्तादि नामानो वणिजो^३ नाटकाश्रयाः ।
शशिलेखा कुन्द^४लेखा मदलेखा मनोहरा ॥

कर्पूरमञ्जरीलेखा रैवत्या^५(चन्द्रलेखेत्या)द्याह्वयाः स्मृताः ।

१० लताकुसुमनामानि चेदीनामानि कारयेत् ॥

सिद्धानन्ददृष्टिसिद्ध^६मुखाख्या योगिनः स्मृताः ।
यो^७गसुन्दरिका वंशप्रभा विकटमुद्रिका ॥

कल्पसुन्दरिकेत्याख्या योगिन्यो नाटकाश्रयाः ।
कालप्रियश्चित्रवर्णः कपटेश्वर इत्यपि ॥

१५ गन्धकेश्वर इत्याख्या नाटके नान्दिदेवताः ।
वर्णकश्च प्रस्तरको नन्दकः करभोऽपि च ॥

तथा भासुरकश्चेति व्याहार्या हीनपूरुषाः ।
गोमायुको गोण्डक(मुख)श्च बिल्वकश्चित्रकोऽपि च ॥

इत्यादिनामभिर्भाष्याश्चण्डाला नाटकाश्रयाः ।

२० चित्राङ्गदो रत्नचूडः तथा रत्नशिखण्डकः ॥

इत्यादिनामभिर्वाच्या नाटके विद्याधराश्च ये ।
कपालशेखराद्याख्याः पाषण्डा नाटकाश्रयाः ॥

निर्ग्रन्थो गन्ध^१को वैद्यः कायस्थश्च कृषीवलः ।
शाक्यश्च कारुवन्दी च स्मृता ह्यधमनायकाः ॥

क्षीरोदस्तैत्तिलश्चैव जालम^२लिबिन^३यन्धरः ।
इत्यादिनामभिर्भाष्या नाटके कञ्चुकिनो जनाः ॥

५ वात्स्यायनश्च शाकल्यो मौद्गल्यश्च वसन्तकः ।
गालवश्चेत्येवमादिनामानः स्युर्विदूषकाः ॥

विपुला वत्सलेत्यादि नाम धात्र्याः प्रकल्पयेत् ।
हिरण्यशृङ्गोऽञ्जनाद्रिरित्याख्याः स्युर्महीधराः ॥

आर्येति वाच्या विद्वांसो ब्राह्मणा गुरवोऽपि च ।

१० भगवन्निति वाच्याः स्युर्देवता मुनयोऽपि च ॥

सम्भाष्याः शाक्यनिर्ग्रन्था^४ भदन्तेति प्रयोक्तभिः ।
सेनापतिरमात्यश्च स्यालो भावेति भाष्यते ॥

नाट्यवित्कर्मकुशलः किञ्चिन्व्यनस्तु मारिषः ।
समानस्तु वयस्येति सखे हण्डेति भाष्यते ॥

१५ वत्स पुत्रक तातेति नाम्ना गोत्रेण वा पुनः ।
शिष्यश्चार्थोपका री च व्याहार्यो गुरुभिस्सदा ॥

स्वभावचपलो नेतुः प्रियायाः कलहप्रियः ।
दक्षिणः कार्यविधैव सर्वदा भोजनप्रियः ॥

सर्वभाषाविकल्प ज्ञः सर्वेषां परिहासकः ।

२० सत्यासत्य^५वचोवक्ता पण्डितः स्याद्विदूषकः ॥

अनिबन्धनमर्थानां सतामपि विशेषतः ।

निबन्धनं पदार्थानामसतामपि तत्त्वतः ॥

1 B ता । 2 C दत्तक D सिद्धा दत्ता । 3 A विज्ञेया । 4 C कान्ति । 5 A वयात्या । 6 B ना इतिवद् । 7 A B D भो । 8 C षट्कमूलिका B ताः । 9 D गण्डके । or गण्डके ।

1 B निशान्दोऽन्य । 2 A ज । 3 A B C विज । 4 C ण्डा । 5 C ह्या । 6 B शेष । 7 C वचापक ।

- सतो निबन्धनं तद्वदसतोऽप्यनिबन्धनम् ।
एवं कवीनां समयस्त्रिधैव परिकल्प्यते ॥
- वसन्ते चूतपुष्पादेरनुत्पा^१दो न दुष्यति ।
अनिबन्धनमेतत्स्यात्सतोऽप्यर्थस्य^२ तच्चतः ॥
- ५ समुद्रनद्योः^३ शैवालपद्मादेरप्यवर्णनम् ।
अयशःपापयोः काण्यं हासकीर्त्योश्च शुक्लता ॥
- य^४दप्यवर्णनीयं स्याल्लौहित्यं क्रोधरागयोः ।
भ्रून्मन्त्रे सुवर्णादिवर्णनं न नि^६बध्यते ॥
- उदकाशयमात्रेऽपि हंसादिनैव वर्णयते ।
१० कुमुदादिविकासस्तु रात्रावेवेति वर्णयते ॥
- शिलखण्डिताण्डवं वर्षास्वेवेति परिकल्प्यते ।
अथ शिल्पकण्डोन्वयोस्त्वङ्गानां लक्षणमुच्यते ॥
- उत्कण्ठा माधवस्यापि तत्पश्येयमितीर्यते ।
अवहित्थं तदेव स्याद्यत्पाणिर्न निवारितः ॥
- १५ इत्यादि(?)प्रणयक्रोधाच्छादनं तद्विभाव्यते ।
स प्रयत्नोऽ^५निरुद्धस्य दर्शने चित्रलेखिता^७ ॥
- दम्पत्योर्योग्यसम्पर्कप्रार्थनाऽऽशंसनं भवेत् ।
यथा कुलेन कान्त्या च वयसेत्यादि कथ्यते ॥
- वितर्कः कास्विदित्यादि दुःशयन्तवचनं यथा ।
२० किमेषा कौमुदी किंवा लावण्यसरसी सखे ॥
- इत्यादि रामाराधायां^{१०} संशयः कृष्णभाषिते ।
विशेषोऽनुशयोक्तैर्यस्सन्ताप इति कथ्यते ॥

1 A वा । 2 A येन । 3 A मध्ये । 4 A स । 5 B D वभ्रू मातु A भ्रूयमा ।
A वणि । 7 A Comit this line । 8 C प्रेयसो । 9 C का । 10 A त्याभिरामराधायां ।

- तं विना कैकयीपुत्रमिति रामेण भाषितम् ।
उद्वेगो हा हतोऽस्मीति कर्पिजलवचो यथा ॥
- मौढ्यं स्रग्मि^१यमित्यादि यदजेनापि भाषितम् ।
अङ्गानि चन्दनाम्भोभिः सिञ्चेत्यादिवचो यथा ॥
- ५ वैवर्ण्यं यन्मनोऽङ्गानां तदालस्यमुदाहृतम् ।
तद्दृश्यते^२ परीवारप्रार्थनाभिः क्रियास्विति ॥
- मनसश्चलनं कम्पोऽकाण्डेनाकामतो भवेत् ।
अकामोपनतेनैव साधोरित्यादिनोच्यते ॥
- यथा वामेन वानीरमि^३त्याद्यनुगतिस्मृता ।
१० यथैव कुलपत्यङ्के^४ दोर्दण्डाः के^५ति विस्मयः ॥
- प्राणैस्तपोभिरित्यादि यद्ब्रह्मः साधनं भवेत् ।
आश्वासनं विह्वलस्य यत्स उच्छ्वास ईरितः ॥
- प्रीतिर्नाम सदस्यानामित्यादिवचनं यथा ।
कूरकमकृतत्रास^६ सुकुमारस्य वस्तुनः ॥
- १५ यत्स आतङ्क इत्युक्तो^७ राहोश्चन्द्रकला^८दिवत् ।
यथा सीतापि तत्रासे^९त्यादावपि च दृश्यते ॥
- शून्यता विस्मृतिः सर्वकर्मणां सर्वदा स्मृता ।
माधवस्य परिच्छेदातीत इत्यत्र दृश्यते^{१०} ॥
- प्रलोभनं गुणाख्यानपूर्वमि^{११}ष्टार्थलम्बनम् ।
२० विजित्य पृथिवीं सर्वामित्यादौ तद्विलोक्यते ॥
- नात्थं स्वपौरुषोत्कर्षावेशस्य प्रतिपादनम् ।
तद्रामोऽहं यदीत्यादि महानाटककल्पितम् ॥

1 A स्वकी । 2 A दृश्य । 3 A B रङ् । 4 B C कौलपत्यन्ते । 5 A B C हे ।
6 B C D भयत्रा । 7 A उल्लोपो । 8 A रादि । 9 D सिमाङ्कत्रा । 10 A दम्पतिर्न
भवतीतिवत् । 11 A वभि ।

सम्फेदः कथितः सद्भिः क्रोधादिभिरतिक्रमः ।
यथाधर्ममर्षमित्यादौ जामदग्न्यव्यतिक्रमः ॥
शोकप्रणोदनं वाक्यं यत्स आश्वास उच्यते ।
शपे सत्येन ते देवि क्षिप्रमेष्यति राघवः ॥

५ चमूं प्रकर्षन् महतीमित्यादि हनुमद्वचः ।
सन्तोषातिशयो हर्षाद्व्यापारो निस्त्रपाभरः ॥
तं दृष्ट्वा शत्रुहन्तारमित्यादौ स तु दृश्यते ।
मदप्रकर्षः प्रमदः पुरस्तात्स च वर्णितः ॥

प्रियप्रायेति वाक्यादौ मदस्त्रैण उदाहृतः ।

१० प्रमादः स्यात्पिशाचादेर्यदृच्छागमजं भयम् ॥

सत्त्वान्त्रैः कल्पितेत्यादि मालतीमाधवादिवाक्^१ ।
योग्यतापादनं युक्तिरन्योन्यस्य पदार्थयोः ॥

तुल्यशीलवयोजातामित्यादौ तद्विलोक्यते ।
गुणैरतिशयारोपः पदार्थस्य प्ररोचना ॥

१५ नेदं मुखमितीत्यादौ दृश्यते सा प्ररोचना ।
स्तुतिर्विद्याभिजात्यादेः प्रशस्तिरिति कथ्यते ॥

उत्पत्तिर्देवयजनादित्यादौ सा विलोक्यते ।
इत्थमर्थान्विचार्याथ शिल्पकाराङ्गानि योजयेत् ॥

राज्याङ्गशो'वने वासेत्यादौ विन्यास उच्यते ।

२० कार्याख्यानमुपन्यास इति विद्वद्भिरुच्यते ॥

एष कञ्चुकिना तातस्तिष्ठतीत्यादिनोच्यते ।
पापैर्निवृत्तिरेषा^२त्र विषोष इति कथ्यते ॥

1 B संवेगः । 2 A जविनी । 3 B प्रियप्रिये । C पिपीक्ये । 4 B वत् । 5 A सीदन्तु ।
6 B दान्य । 7 B द्रष्टे । 8 A B C चा क्षतेष्टतिरेषा ।

सन्देहनिर्णयो जात इत्यादौ सा विलोक्यते^३ ।
..... ॥

सा व्याहृता प्रतिवचो न सन्देह इतीर्यते ।
निदर्शनस्योपन्यासो ह्यनुवृत्तिरुदाहृता ॥

५ नीलमेघाश्रिता विद्युदित्यादौ सा विलोक्यताम् ।
क्रियासमाप्तिः संहारः फलस्यावासिरेव वा ॥

देवताभ्यो वरं प्राप्येत्यादौ संहार इष्यते ।
लीला^४दिभिरुपालम्भः समर्पणमुदाहृतम् ॥

धन्या केयं स्थितेत्यादौ दृश्यते तत्समर्पणम् ।
१० भाष्य^५(डोम्ब्य)ङ्गान्येवमालोच्य यथार्थानि प्रयोजयेत् ॥

देवा धीरोद्धता ज्ञेया धीरोदात्ता नृपादयः ।
अमात्यसेनापतयो ललिताश्च स्वभावतः ॥

धीरप्रशान्ता विज्ञेया ब्राह्मणा वणिजश्च ये ।
कथारसवशात्सऽपि व्य^६त्यस्ताः स्युः कश्चित्कश्चित् ॥

१५ नायकानामर्थेषा चत्वारः स्युर्विदूषकाः ।
विदूषकस्तु^७ देवानां सत्यवाक्च त्रिकालवित् ॥

कृत्याकृत्यविशेषज्ञ ऊहापोहविशारदः ।
यथादृष्टार्थवादी च नाट्यवित्परिहासकः ॥

विदूषकस्तु भूपानामग्राम्यपरिहासकः ।
२० अर्थेषु स्त्रीषु^८ शुद्धश्च देवीपरिजनप्रियः ॥

ईर्ष्याकलहकारी स्यादन्तःपुरचरः सदा ।
नर्मवित्प्रणयक्रोषे^९ देव्याः किञ्चित्प्रसादकः ॥

भूपतेभोगिनीनां च मिथः प्रीति रति तथा^{१०} ।
कश्चिच्च घटगत्येव कश्चिद्विघटयत्यपि ॥

1 one line is lost after this in all Mss 2 A B omit three lines
3 B नीला । 4 A बाह्य । 5 B प्र । 6 A वा । 7 A विद्यु । 8 A कुदे । B कुदो ।
9 C तिकरस्तथा । D प्रीतिरतिरेषा ।

विदूषकश्च भूपानामेवमादिगुणो भवेत् ।
अश्लीलवाक्च दम्पत्योरपरार्धं व्यनक्ति च ॥

भक्ष्याभक्ष्यप्रियो नित्यं मर्मःस्पृङ्गनर्मं वक्ति च ।
अर्थलाभे प्रीतिदानं^२ रमयत्येव भोगिनीः^३ ॥

५ परिहासप्रायवाक्यः परिहासकथारुचिः ।
एवमादिरमात्यादेर्विदूषकगुणक्रमः ॥

शठो विरूपवेषश्च विरूपाङ्गवचःक्रमः ।
विरूपपरिहासश्च विरूपाभिनयान्वितः ॥

इत्यादिभिर्गुणैर्युक्तो वणिजश्च विदूषकः ॥
१० दिव्यमर्त्यमयी यत्र क्रियते कविभिः कथा ।
आख्यायिकैव सोच्छ्वासाऽथाङ्गावन्दुरिति स्मृता^(१) ॥

यत्र श्रुतीतिहासार्थाः पेशला वाप्यपेशलाः ।
निबद्धा^२ वर्णनोपेताः सर्गबन्धः स इ^३ष्यते ॥

सर्गबन्धेन तुल्यो यः^४ प्राकृतेन निबध्यते ।
१५ आश्वासबन्धः स इति सेतुबन्धवदुच्यते ॥

अपत्रंशेन बद्धो यः मात्राच्छन्दोभिरन्वितः ।
स सन्धिबन्धो विज्ञेयो यथाऽब्धिमथनादिकः^५ ॥

वृत्तान्ता धिप्रकीर्णाः स्युः संहिता यत्र कोविदैः ।
सा संहितेत्यभिहिता रघुवंशो यथा कृतः ॥

२० यत्र श्लोककृतो युक्तिसमुदायो रसान्वितः ।
एकप्रघटके सो^६ऽयं सङ्घात इति कथ्यते ॥

नानाप्रघटकैर्बद्धः कोश इत्यभिधीयते ।
आख्यायिका च शास्त्रं च गद्येनैवाभिधीयते ॥

महाका^७व्यादि पद्येन ताभ्यां चम्पूनिबध्यते ।
प्राकृतेन कृते काव्ये लम्बच्छेदः^८ प्रशस्यते ॥

५ विवक्षितार्थक्रमवत्कोशे पद्धतिरिष्यते ।
मन्त्रार्थगुम्फनप्राये सन्दर्भे पटलं^९ भवेत् ॥
यत्र लक्षणमुच्येत परिच्छेदोऽत्र लक्ष्यते ।
ग्रन्थस्य दुर्बोधार्थस्य व्याख्या यत्राभिधीयते ॥

तत्राधिकार इति च^५ विच्छेदः कथ्यते बुधैः ।
१० शास्त्रेषु तत्तदर्थस्य नाम्ना वाद इतीरितः ॥

अध्यायैर्वा पर्वभिर्वा पुराणच्छेदकल्पना ।
अध्यायैरितिहासादौ विच्छेदः कथ्यते बुधैः ॥

उच्छ्वासाश्वासविच्छेदग्रन्थाः स्युर्यमकादयः ।
अङ्गच्छेदो विघातव्यः प्रबन्धेऽभिनयात्मके ॥

१५ इत्यादिभेदा दृश्यन्ते विच्छेदस्य क्वचित्कश्चित् ।
केचिद्दर्शनसिद्धाश्च केचित्सामयिका अपि ॥

इत्यादि सर्वमवधार्य कविः प्रबन्धं
कुर्याद्यथा बुधजनः शृणुयात्सुखेन ।

विद्वज्जनश्रवणवर्त्मसुखात्प्रबन्धो
२० नेतुः कवेरपि विधास्यति भुक्तिमुक्ती ॥

इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने
नृत्यभेदस्वरूपप्रकारनिर्णयो
नाम नवमोऽधिकारः ।

१ A द । 2 A हस्य । 3 B नि । 4 B D साकाचापुरिति स्मृता । 5 A स्युरि । 6 B
व्या । 7 A न्ये ष । B न्येन । 8 A न्योस्य । 9 B D तः । 10 B तत्प्रकटके सेके ।

१ A नाका । 2 B D प्राकृतेन तु काव्येन लम्बच्छेद । 3 A ऽत्रजले । 4 B द । 5 B दि ।
6 B गे । 7 A ष ।

॥ श्रीः ॥

अथ दशमोऽधिकारः ।

'उक्ता नाट्यस्य नृत्तस्य भेदाः सर्वे यथार्थतः ।
भरतादिभिराचार्यैः प्रणीतेनैव वर्त्मना ॥

मार्गदेशीविभागेन ते द्विधा परिकीर्तिताः ।
तेषां प्रबन्धभेदानां प्रयोगक्रम उच्यते ॥

५ पुरा मनुर्महीपालः सप्तद्वीपवर्ती भुवम् ।
पालयन्तु भरेणास्या भारेण श्रान्तचेतनः ॥

केनास्य भूमिभारस्य विश्रान्तिसुखमाप्नुयाम् ।
इति सञ्चिन्त्य पितरं सवितारमुदैक्षत ॥

तदैषाभ्यागमत्तत्र भास्करः पुत्रवत्सलः ।
१० मनुर्न्यवेदयत्तस्मै भूभारक्लेशमात्मनः ॥

स मनोभारखिलस्य विश्रामोपायमब्रवीत् ।
पुरा दुग्धाब्धिनाथस्य नाभीकमलसम्भवः ॥

ब्रह्माऽसृजदिमान् लोकान् जङ्गमस्थावरात्मकान् ।
एतेषां पालनायासव्यापारपरिखेदिनः ॥

१५ विश्रान्तिसुखमन्विच्छुषागच्छच्छ्रियः पतिम् ।
प्रजापालनखेदस्य विश्रामाय व्यजिज्ञिपत् ॥

अचिन्त्यदेवदेवः श्रान्तं वीक्ष्यात्मसम्भवम् ।
केनैवास्य विनोदेन विश्रामः सम्भवेदिति ॥

विचिन्त्य भावं स्वक्षेत्रभाविनं विधिमब्रवीत् ।
गच्छ ब्रह्मन् पुरारातिमम्बिकापतिमीश्वरम् ॥

५ स ते विश्रान्तिसुखदशुषायमुपदेश्यति ।
इत्थमाज्ञापितो ब्रह्मा देवदेवमुमापतिम् ॥

अभिष्टयात्मनः खेदं सर्वं तस्मै व्यजिज्ञिपत्
विज्ञाय शम्भुस्तत्खेदं नन्दिकेश्वरमभ्यधात् ॥

मत्सकाशादधीतं त्वं नाट्यवेदमशेषतः ।
१० अध्यापयैनं ब्रह्माणं सप्रयोगं सविस्तरम् ॥

स तथेत्यञ्जन्मानमध्यापयदशेषतः ।
अध्याप्यावोचदेतस्य वेदस्यैव प्रयोगतः ॥

जगतां पालनायासविश्रान्तिसुखमाप्नुहि ।
इत्थं स नन्दिनाऽऽज्ञप्तः समागम्य स्वमन्दिरम् ॥

१५ नाट्यवेदप्रयोक्तारं भारतीसहितोऽस्मरत् ।
स्मृतमात्रे मुनिः कश्चिच्छ्रियैः पञ्चभिरन्वितः ॥

पुरोऽवतस्थे भारत्या सहितस्याञ्जन्मनः ।
तानब्रवीन्नाट्यवेदं भरतेति पितामहः ॥

तेऽधीत्य नाट्यवेदं तत्प्रयोगांश्च पृथग्विधान् ।
२० पुरावृत्तानि देवानां प्रबन्धेषूपदिश्य ते ॥

रसैर्भावैरभिनयैः प्रयोगैश्च पृथग्विधैः ।
नाट्यवेदोदितैः सम्यक्पद्मयोनिमनूतुषन् ॥

1 A B च देवेश । 2 A B C ते । 3 A स्यात्क्षेत्र । 4 B र । 5 A विनोद । 6 A कथा । 7 C पागमत् । 8 B C D न्तु । 9 A अभ्यवोच वै । 10 B धान्दिनाज्ञता । 11 B वैश्यच ।

तुष्टस्तेभ्यो वरं प्रादादभीष्टं पद्मविष्टरः ।
नाट्यवेदमिमं यस्माद्भरतेति मयेरितम् ॥

तस्माद्भरतनामानो भविष्यथ जगन्नये ।
नाट्यवेदोऽपि भवतां नाम्ना ख्यातिं गमिष्यति ॥

५ इत्यादिश्य ततो ब्रह्मा तैरेव भरतैः सह ।
विनोदयति लोकानां रक्षाव्यसनजं श्रमम् ॥

त्वमप्याराध्य तं देवं मनो ब्रह्माणमच्युतम् ।
विज्ञाप्य वसुधाभारक्लेशविश्रामहेतवे ॥

तेन प्रणीतैर्भरतप्रयोगैर्भुवि कल्पितैः ।

१० आत्मानं भूभरश्रान्तं विनोदय यथासुखम् ॥

इत्थमादिश्य च मनुं दिनेशस्त्रिदिवं ययौ ।
मनुर्ब्रह्मसदोऽभ्येत्य प्रणिपत्य पितामहम् ॥

आत्मनो भूभरश्रान्तिं व्यजिज्ञिपदशेषतः ।
चतुर्मुखोऽपि विज्ञाय मनोर्भूमिभरकृमम् ॥

१५ आहूय भरतान् सर्वानिदं वचनमब्रवीत् ।
यात यूयं महीं विप्रा मनुना त्रिदिवादितः ॥

भारतं वर्षमाश्रित्य वर्तेध्वं मनुना सह ।
इति सञ्चोदितास्तेन भरताः पद्मयोनिना ॥

अयोध्यां मानवेन्द्रेण मनुना सार्धमाययुः^३ ।

२० तत्र राजर्षिचरितं पुरा कल्पान्तरे कृतम् ॥

प्रबन्धेषुपदि^४ इत्येतत्सन्नेतृपरिच्छदम् ।

रसैर्मावैरभिनयैः प्रयोगैश्च विचित्रितैः ॥

1 C बहू । 2 A इत्यादिश्य मनुः पुत्रं । 3 B मथ्ययुः । 4 B प्रबन्धेषुपये ।

नाट्यवेदोपदिष्टेन सदा सङ्गीतवर्त्मना ।
भूभारवहनश्रान्तिं मनोः सम्यगपानुदन् ॥

परिशुद्ध ततः शिष्यान्भरतान्कांश्चन द्विजान् ।
देशे देशे नरेन्द्राणां विनोदं तैरचीकरत् ॥

५ तत्र प्रयुक्तसङ्गीतं देशरीतिपरिष्कृतम् ।
प्रयोगाणां च वैचित्र्यादेशीत्याख्यामुपागमत् ॥

नाट्यवेदाच्च भरताः सारमुद्धृत्य सर्वतः ।
सङ्ग्रहं सुप्रयोगार्हं मनुना प्रार्थिता व्यधुः ॥

एकं द्वादशसाहस्रैः श्लोकैरेकं तदर्धतः ।

१० षड्भिः श्लोकसहस्रैर्यो नाट्यवेदस्य सङ्ग्रहः ॥

भरतैर्नामतस्तेषां प्रख्यातो भरताह्वयः ।
यदिदं भारते वर्षे मनुना सुप्रकाशितम् ॥

सङ्गीतशास्त्रं सर्वत्र राज्ञां विश्रान्तिसौख्यदम् ।
तस्मादिदं विनोदार्थं राज्ञामेव पुरा कृतम् ॥

१५ विश्रमाय महीभारविश्रान्तानां सुखप्रदम् ।
अस्य सङ्गीतशास्त्रस्य प्रयोक्तृणां च लक्षणम् ॥

स्वरूपं कर्म चैतेषां यथावत्प्रतिपाद्यते ।
सूत्रधारः प्रथमतो नटः पश्चात्ततो नटी ॥

स पारिपार्थिकः पश्चात्तस्ते च कुशीलवाः ।

२० विदूषकेण सहिता नाट्यकर्मापयोगिनः ॥

नाट्यकर्मप्रयोक्ता यः स तद्विद्विर्द्वीर्यते ।

शौलषो भरतो भावो नट इत्यादिनामभिः ॥

1 B जुदत् । C षदत् । 2 D च तच्छिष्या । 3 C सा । 4 D भा । 5 A हूः ।
6 C रक्त । 7 C वेदो ।

नानाशीलस्य लोकस्य भावान् भासयतीह यः ।
भूमिकास्ताः प्रविश्यातः^१ शैलूष इति कथ्यते ॥

भाषा^२वर्णोपकरणैर्नानाप्रकृतिसम्भवम् ।
वेषं वयः कर्म चेष्टां बिभ्रद्भरत उच्यते ॥

५ अतीतं लोकवृत्तान्तं रसभावसमन्वितम् ।
स्वभाववन्नाटयति^३ यतस्तस्मान्नटः स्मृतः ॥

सूत्रयन्काव्य^४निक्षिप्तवस्तुनेतृकथारसान् ।
नान्दीश्लोकेन नान्द्यन्ते सूत्रधार इति स्मृतः ॥

आसूत्रयन् गुणान्नेतुः कवेरपि च वस्तुनः ।

१० रङ्गप्रसाधन^५प्रौढः सूत्रधार इहोच्यते ॥

भरतेनाभिनीतं यद्भावं नानारसाश्रयम् ।
परिष्करोति पार्श्वस्थः स भवेत्पारिपार्श्विकः ॥

चतुरातोद्यविद्वाग्मी प्रियवाग्गीततालवित् ।
उपधार्य प्रयोक्ता यः स सूत्रधृतिरितः ॥

१५ उज्ज्वला रूपवन्तश्च नृपोपकरणक्रियाः ।
मेधाविनो विधानज्ञा^६ स्वस्वकर्मणि पण्डिताः ॥

सूत्रधारहिता दक्षा^७यथोद्देशप्रयोगिनः ।
एभिरेव गुणैर्युक्ता नटा नाटये भवन्ति हि ॥

भूमिकाभिरनेकाभिः कर्मवाग्गच्छितैः ।

२० यथाप्रकृतिसन्धानकुशलास्ते कुशीलवाः ॥

चतुरातोद्यमेदज्ञास्तत्कलास्तु विशारदाः ।
करणाभिनयज्ञाश्च सर्वभाषाविचक्षणाः ॥

1 A व । 2 B शु । 3 A ष । 4 A संभावयन्नाटयन्ति । 5 A तैर्यत्कर्म । 6 B दनः ।
7 C दग्धत्वा । 8 A वत्या ।

नटानुयोक्त्री^१ कृत्येषु नटस्य गृहिणी नटी ।
वितृषकोऽपि सर्वत्र विनोदेषूपयुज्यते ॥

विटश्च काम^२साचिद्व्यकरणेनोपयुज्यते ।
तदास्वप्रतिभो नर्मचतुर्भेद^३प्रयोगवित् ॥

५ वेदविह्वल^४वेदी यो नेतुः स स्याद्वितृषकः ।
खलतिः पिङ्गलाक्षश्च हास्यानूक^५विभूषितः ॥

पिङ्गकेशो हरिश्मश्रुर्नर्तकश्च वितृषकः ।
वेद्योपचारकुशलो मधुरो दक्षिणः कविः ॥

प्रतिपत्तिपरो वाग्मी चतुरश्च विटो मतः ।

१० माल्यभू^६षोऽज्ज्वलः कुप्यत्यनिमित्तं प्रसीदति ॥

विटः प्राकृतवादी च^७ प्रायो बहुविकारवान् ।
एते नाट्यप्रयोक्तारो राज्ञां स्युः सुखभो^८गिनाम् ॥

प्रथमं तस्य(त्)राजानं^९ प्रकृतिं च^{१०} त्रिधा स्थिताम् ।
महिषीश्च महादेवीं देवीश्च सहभोगिनीम् ॥

१५ आश्रितां नाटकीयाश्च कामुकां शिल्पकारिकाम् ।
विज्ञाय चान्तःपुरिकाः पञ्चाच्च परिचारिकाः ॥

शय्यापालीं छत्रपालीं तथा चामरधारिणीम् ।
संवाहिकां गन्धयोक्त्रीं माल्याभरणयोजिके ॥

एता विज्ञाय तत्पञ्चाद्विद्यास्तदनुचारिकाः ।

२० नानाकक्ष्यामधिष्ठाण्यः^{११} तथोपवनभूमिकाः^{१२} ॥

^{१३}देवतायजनक्रीडाहर्म्यप्रासादमा^{१४}लिकाः ।

एता विज्ञाय भूपानां विद्यात्सञ्चारिका अपि ॥

1 B क्तु । 2 C कर्म । 3 A B शौंग । 4 A B कर्म । 5 B नूक । 6 B मा ।
7 A भाष्य । 8 A मा । 9 B नः । 10 B तिष । 11 C श्री । 12 C का । 13 C omits
this line 14 B D ल ।

- वीटि'कादायिनीर्वेत्रधारिणीरसिधारिणीः ।
आह्लायिकाः प्रेक्षणिकास्तथा यामिनिकीरपि ॥
- पताः सञ्चारिका राज्ञस्तथैता ह्यनुचारिकाः ।
अभियुक्ताश्चरन्त्येताः सर्वावस्थासु भूभृतः ॥
- ५ महत्तर्यः प्रतीहार्यो वृद्धा आयुक्तिका अपि ।
कञ्चुकीया वर्षवराः किराताः कुञ्जवामनाः ॥
- औपस्थापकिनिर्मुण्डा अभ्यागाराश्च मूकिनः ।
एते ह्यन्तःपुरचरास्तेषां लक्षणमुच्यते ॥
- अभिगम्यगुणोपेतो नेता वा^१ प्रेक्षकोऽपि वा ।
१० विजिगीषुर्महोदात्तः सम्यक्सङ्गीतवेदिता ॥
- चतुर्णामपि वर्णानां राजा सङ्गीतमर्हति ।
तस्य त्रिधा स्यात्प्रकृतिरुक्तमाधममध्यमा ॥
- स्त्रीणां तथा स्यादेतासां शीलं भावान्विशेषतः ।
ज्ञात्वा ततस्ताः^३ प्रकृतीः सुखेनाभिनयेन्नटः ॥
- १५ सूर्धामिषिक्ता महिषी तुल्यशीलकुलान्विता ।
अनभिज्ञा सपत्नीनां सहधर्मचरी भवेत् ॥
- अन्तःपुरहिता साध्वी शान्तिस्वस्त्ययनैर्युता ।
अनीर्ष्या पतिशीलज्ञा महादेवी पतिव्रता ॥
- एभिर्गुणैर्युता किञ्चित्तत्सत्कारविबर्जिता ।
२० गर्बिता रतिसम्भोग^४तत्परा च समत्सरा ॥
- रूपयौवनसम्पन्ना राज्ञा^५ देवीति कथ्यते ।
नित्यं प्रसाधनवती शीलरूपगुणान्विता ॥

1 B पीठि । 2 D नेतावान् । 3 B स्तस्य । 4 A वधि । 5 A त्पदे । 6 B हि । 7 A ने 8 A शो ।

- स्वयं प्रवृत्तसुरता प्रवृत्से भोगवर्त्मनि ।
सपत्नीनामसहना भोगिनीति निगद्यते ॥
- भोगोपस्करसंस्कर्त्री नृपतेश्छन्दवर्तिनी ।
गतेर्ष्या भोगकुशला दयालुश्चाश्रिता भवेत् ॥
- ५ नृपतेर्गीतवस्तूनि गायिनी रतिमन्दिरे ।
स्वाभिः शृङ्गारचेष्टाभिः पत्युर्मन्मथवर्धिनी ॥
- सुखपाठेन नृत्यन्ती नाटकीयेति कथ्यते ।
निषीदन्तं निषीदन्ती गच्छन्तमनुयायिनी ॥
- सुज्ञानमनुसुज्ञाना शयानमनुशायिनी ।
१० सा कामुकेति विज्ञेया देशकालानवेक्षिणी ॥
- वासोऽङ्गरागाभरणमाल्यशिल्पविधायिनी ।
विचित्रसुरतक्रीडा पत्युर्वैचित्र्यदायिनी ॥
- शयनासनशिल्पज्ञा सा भवेच्छिल्पकारिका ।
आसां स्वभावमालोच्य यथाभावं प्रयोजयेत् ॥
- १५ राज्ञो महिष्यास्सर्वत्र सर्वावस्थासु सर्वदा ।
स्वाधिकारैर्यथायोगं घटन्ते परिचारिकाः ॥
- आसां शीलं स्वभावश्च यथाभावं प्रयोजयेत् ।
सञ्चारिकाणां कर्माणि तत्र तत्र प्रयोजयेत् ॥
- सञ्चारिका यथा योज्यास्तथा स्युरनुचारिकाः ।
२० कामोपभोगसम्भोगगुह्यागुह्यसमर्थने ॥
- या राज्ञा विनियुज्यन्ते ताः स्युः प्रेक्षणिकाः स्त्रियः ।
प्रीत्याऽऽन्तःपुरिका^१ नित्यमाशीःस्वस्त्ययनादिभिः ॥

1 B चोद । 2 A अत्यन्तःपुरिकं ।

पृच्छन्त्यः कुशलं देवीस्ता महर्षय ईरिताः ।
ता नियोज्यास्सदा' राज्ञा सर्वान्तःपुररक्षणे ॥
याः पञ्चमाब्दादधिका दशमाब्दावराः स्त्रियः ।
कुमार्यस्ताः कुमारीणां प्रतीहार्य इति स्मृताः ॥

५ प्रत्यन्तःपुरिकं ता'स्तु सुखदुःखसमन्विताः ।
निवेदयन्ति वृत्तान्तं कुमार्यो' सह सर्वदा ॥

अजातरतिसम्भोगा निभृता लज्जयाऽन्विताः ।
अन्तःपुरविहारिण्यः कुमार्यः कुलजाः स्मृताः ॥

ता लालनीया नृपतेरवरोधवधूजनैः ।

१० पूर्वराजनयज्ञाश्च तैः क्रमेणैव मानिताः ॥

पूर्वराजोपचारज्ञा यास्ता वृद्धा इतीरिताः ।
कथयन्त्यः कथाश्चित्रा वाक्यैः प्रहसनैरपि ॥

विनोदयन्ति ता राज्ञः स्त्रियोऽन्तःपुरवर्तिनीः^५ ।
फलमूलौषधीमाल्यगन्धाभरणवाससाम् ॥

१५ भाण्डायुधासनानां^६स्युरष्टावायुक्तिकाः स्मृताः ।
ताश्चान्तःपुरचारिण्यः नियोज्यास्नेषु कर्मसु ॥

अकामा ब्राह्मणाश्चैव^७ कञ्चुकोष्णीषवेत्रिणः ।

ज्ञानविज्ञानसम्पन्नाः कञ्चुकीयाः स्मृता बुधैः ॥

अल्पसत्त्वाः स्त्रीस्वभावाः क्लीबा निष्कामिनः स्वतः ।

२० जात्या वा कामनिर्मु^८क्तास्ते तु वर्षवराः स्मृताः ॥

वन्यमूलफलाहाराः पल्लीपर्वतवासिनः ।

चित्रस्त्रीकाः^९ सु^{१०}भाषाज्ञाश्चिबुकाः कर्कशाङ्गकाः ॥

ते किराता बलाद्राज्ञा वारं वारं नियोजिताः ।
कञ्चुकीया नृपाभ्याशवर्तिनोऽन्तःपुराश्रयाः ॥

भवनान्तरकृत्येषु नियोज्याः प्रेष्यकर्मणि ।
साहाय्ये कामचारस्य राज्ञः प्रच्छन्नकामिनः ॥

५ वार'व्यत्यासकथने स्त्रीणां वर्षवराः स्मृताः ।
राजावरोधभो'ग्यानां भाण्डाभरणवाससाम् ॥

सद्योऽन्तःपुरदण्डेषु किराता योजिता नृपैः ।
परिहासविनोदेषु स्त्रीणां स्युः कुञ्जवामनाः ॥

अधिष्कर्णः क्लीबश्च ह्रस्वो विकटदन्तकः ।

१० तुन्दिलोऽभ्यन्तरचर औपस्थापि'क उच्यते ॥

'अज्ञातकामा निष्कोशा निर्मुण्डा इति च स्मृताः ।

वधू'पस्थापने राज्ञामौपस्थापिक उच्यते ॥

प्रस्थापने वधूनां स निर्मुण्डो योज्यते नृपैः^६ ।

पुंस्त्रीलिङ्गविलुसाङ्गाः स्वल्पदमश्रुस्तनान्विताः ॥

१५ अभ्यागारा इति ज्ञेया अभ्यागाराधिकारिणः ।

नियोगकारका राज्ञां सर्वावस्थासु सर्वदा ॥

मूकाः'कुहकलीलाभिः सर्वत्र परिहासकाः ।

तेषां भावं परिज्ञाय तथैवाभिनयेषुतः ॥

राजा सेनापतिश्चैव युवराजः पुरोहितः ।

२० प्राभिकाः प्राङ्गुवाकास्त आयुक्ताः सचिवास्तथा ॥

एते सभासदः कार्योः प्राभिकाः प्रागुदाहृताः ।

नानाभावविशेषज्ञा नानाशिल्पविचक्षणः ॥

1 A न नियोज्याः षदा । B अद्य । 2 B अत्यन्तःपुरिकान्ता । 3 A र्यः । 4 A B इत ।
5 A स्त्री वा राज्ञः त्रियोऽन्तःपुरवर्तिनी । 6 B D दूषसपानाः । 7 A शान्तः । B क्लेबः ।
8 B D मिनीसु । 9 A द्विसप्तिकाः । B D द्विसप्तिका । 10 A B D स ।

1 A इ । 2 C को । 3 A वि । 4 C omits two lines । 5 B बद्ध । 6 B दुपैः ।
7 A नृपाः ।

शयने चासने वाऽपि' लेख्येऽलङ्कारयोजने ।
परिहासेऽङ्गितज्ञाने चतुरातोयवेदने ॥

नृसे गीते च कुशला नानाभावविषयक्षणाः ।
मनस्विनो मानधना ऊहापोहविशारदाः ॥

५ अर्थेषु स्त्रीषु शुद्धाश्च सदस्याः कथिता बुधैः ।
वैतालिका बन्दिनश्च नान्दीमङ्गलपाठकाः ॥

सूताश्च मागधाश्चैव सदस्याः स्युः कदाचन ।
तत्सत्प्रहरकयोग्यै'रागैस्तत्कालवाचिभिः श्लोकैः ।
सरभसमेव वि'तालं गायन्वैतालिको भवति ॥

१० वक्त्रं वाऽपरवक्त्रं वा नेपथ्ये गातुमर्हति ॥
वन्द्यमानेश्वरक्षमाप'वंशवीर्यगुणस्तवैः ।
वन्द्य'भू'भृद्गुणोत्कर्षश्रावका बन्दिनः स्मृताः ॥

आशीःपुरस्कृतैर्वाक्यैर्मङ्गलार्थप्रकाशकैः ।
मङ्गलानि प्रशंसन्तो नान्दीमङ्गलपाठकाः ॥

१५ 'नन्दनीयानि वाक्यानि मङ्गलानि च भू'भृताम् ।
पठन्ति भोगार्थानीति नान्दीमङ्गलपाठकाः ॥

सुखस्वापविदो राज्ञां सुप्रभातप्रशंसकाः ।
सूताः सवनयोग्यानां कर्मणां बोधकाः स्मृताः ॥

राज्ञः पुरजनस्यापि मङ्गलाचारशंसिनः ।

२० मान्यैर्मागधिकागीतैर्मागधा इत्युदीरिताः ॥

एवं सपरिवारस्य नेतुश्च' प्रेक्षकस्य च ।
स्वभावमवगम्यैव नाट्येनाभिनयेऽन्यः ॥

वर्णकैरङ्गैः स्वानैर्भूषणैश्चाप्यलङ्कृतः ।
गात्रभीर्घौदार्यसम्पन्नो राजवत्सु भवेन्नटः ॥

एवं स्वभावतो राज्ञां नित्यमेवो'ज्वलो भवेत् ।
राजोपचारोऽभिनयो यथाभावं यथारसम् ॥

५ राजा स'परिवारश्च भरत'श्च कुशीलवैः ।
नाट्यकृत्याभिनिष्पन्नं (विशन्तो रङ्गमण्डपम्') ॥

यत्र रज्यन्ति भावेन (गानवादननर्तनैः') ।
सभ्याः सभापतिसखाः स देशो रङ्गमण्डपः ॥

चतुरश्रत्रयश्रवृत्तभेदात्सोऽपि त्रिधा भवेत् ।

१० परमण्डपिकैः सङ्घिः पौरजानपदैः सह ॥

राज्ञः सङ्गीतकं यत्र वृत्ताख्यो रङ्गमण्डपः ।
वारकन्याऽमात्यवणिकसेनापतिसुहृत्सुतैः ॥

यत्र सङ्गीतकं राज्ञां चतुरश्रः स कथ्यते ।
ऋत्विक्पुरोहिताचार्यैः सहान्तःपुरिकाजनैः ॥

१५ महिष्या सह यत्र स्यात्तयश्रोऽसौ रङ्गमण्डपः ।
मार्गप्रक्रियया कार्यं सङ्गीतं त्र्यश्रमण्डपे ॥

चतुरश्रे मार्गदेशमिश्रं सङ्गीतकं भवेत् ।
मिश्रे तु चित्रं संयोज्यं वृत्ताख्ये रङ्गमण्डपे ॥

ये नाट्यभेदाः कथितास्तेषु सङ्गीतकक्रियाः ।

२० त्रिमार्गतालनियमसिद्धत्वान्मार्गसंज्ञिताः ॥

नृत्तभेदाः कचिन्मार्गाः कचिद्देश्या भवन्ति ते ।
मार्गप्रक्रियया शुद्धं सङ्गीतं यदि कल्प्यते ॥

1 C D केवला । 2 D भोगे । 3 B D स । 4 A वंशमाने ततस्मा च । 5 B C
वै । 6 D omits two lines । 7 C सुः सने ।

1 B वेधे । 2 B च । 3 A भारतैश्च । 4 A विशताङ्गं मण्डपम् । B विशतां रङ्गमण्डपम् ।
C विशतारंगमण्डलम् । 5 B ज । 6 A तत्रवादननर्तकाः । B गात्रवादननर्तकाः । C गात्रव्या
नटनर्तकाः ।

शुद्धप्रयोक्ता भरतः सूत्रभृक्सकुशीलवः ।
देशरीतिविमिश्रं चेच्छुद्धं मिश्रा'ख्यातामियात् ॥

नटनर्तकनर्तक्यः चित्र'सूत्रभृता सह ।
नाट्यं शुद्धमिति ख्यातं नृत्यं चित्रमिति स्मृतम् ॥

५ नाट्यस्य प्रविभागस्तु यथाशास्त्रं प्रदर्शयते ।
नाटकस्थितवाक्यार्थपदार्थाभिनयात्मकम् ॥

नटकमेव नाट्यं स्यादिति नाट्यविदां मतम् ।
पदार्थमात्राभिनयरूपं नर्तककर्म यत् ॥

तन्मूत्तनृत्यभेदेन तद्वयं त्रिविधं भवेत् ।
१० तत्र भावाश्रयो मार्गो देशी तद्रहिता मता ॥

त्रिमार्गतालनियतं मार्गमित्यभिधीयते ।
देशीभवत्पुनस्ताललयेराश्रयमिष्यते ॥

पुनरेतद्वयं द्वेषा मधुरोद्धतभेदतः ।
मधुरं लास्यमाख्यातमुद्धतं ताण्डवं विदुः ॥

१५ सर्वं त्रिधा भवेदेतद्गीतवाद्योभयान्वयात्^५ ।
रसप्रधानाभिनयं मार्गं नृत्तं नटाश्रयम् ॥

भावाभिनेयं मार्गं तन्मूत्तं^७ यन्नर्तकाश्रयम् ।
रसभावसमायुक्तमङ्गचालनसंश्रयम् ॥

मार्गदेशीविमिश्रं तु नटनर्तकसंयुतम् ।
२० ललितैरङ्गहारैश्च निर्वर्त्यं ललितैर्लयैः ॥

वृत्तिः स्यात्कैशिकी गीतिर्यत्र तल्लास्यमुच्यते ।
उद्धतैः करणैरङ्गहारैर्निर्वर्तितं यदा ॥

वृत्तिरारभटी गीतकाले तत्ताण्डवं विदुः ।
उभयं पूर्वैरङ्गस्य नाटकादौ भविष्यतः ॥

नटकमात्मकत्वात्तद्वयं नाट्यमितीरितम् ।
ताले गीते च वाद्ये च नृत्ते चाभिनयक्रमे ॥

५ सुकुमारप्रयोगो यो नियतो लास्यमुच्यते ।
तच्छुद्धलाल'तापिण्डीभेदकैः स्याच्चतुर्विधम् ॥

लता रासकनाम स्यात्तत्रेषा रासकं भवेत् ।
दण्डरासकमेकन्तु तथा मण्डलरासकम् ॥

एकन्तु योषिन्नियमान्नाटयरासकमीरितम् ।
१० शुद्धला भेदकश्चापि दशधा भिद्यते पुनः ॥

तद्गेषपदमित्यादिलास्याङ्गत्वेन कथ्यते ।
पिण्डीबन्धे तु बहुधा भेदस्तत्ताण्डवस्य तु ॥

पिण्डीबन्धात्मकं नृत्तं तद्देवत्वप्रहर्षणम् ।
भवेज्जर्जरपूजायां तत्तद्गतिपरिक्रमे ॥

१५ भावभेदात्^५ लास्यभेदो^६ बहुधा कथ्यते बुधैः ।
तदेव नियमैर्हीनं देशे रुच्या^७ प्रवर्तितम् ॥

गुण्डलीनृत्तमित्युक्तं तत्स्यादेशेष्वनेकधा ।
देशीतालैश्च वाद्यैश्च देशीगीतैश्च कल्पितम् ॥

चतुष्पष्टयङ्गसंयुक्तगतिश्चा^(?) ल'यरीतिमत् ।
२० शुद्धं चित्रं च मिश्रञ्च गुण्डलीनर्तनं त्रिधा ॥

कदाचित्क्रन्दुकक्रीडा कदाचिद्वर्णमानतः^{१०} ।
तत्तद्देशगुणोत्थाभिर्लीलाभिः परिकल्प्यते ॥

1 B चित्रा । 2 A त्रे । 3 C D omit this line । 4 सिदा स्मृता । 5 A न्वितम् ।
6 B यमार्गनृत्तनाश्रया । 7 A नय यन्मार्गं तन्मूत्तं ।

1 C गंछे स्यात्ता । 2 B कं तत् । 3 C व । D लास्य । 4 A तदेवत्वप्रहर्षणम् । 5 A
दे । 6 A दे । 7 B मे हीनदशरुच्या । 8 B C कु । 9 A क्षाप । 10 A नामता । C नामतः ।

- 'नाटयं नृत्यञ्च नृत्तञ्च वृन्दहीनं न शोभते ।
अतो वृन्दं प्रकल्प्यं स्यादित्याहुर्भरतादयः ॥
- नटाञ्च नर्तकाञ्चैव गायका वादकादयः ।
यस्मिन्प्रयोगे मिलितास्तत्र तद्वृन्दमुच्यते ॥
- ५ तदेवाभ्यन्तरं बाह्यमिति द्वेषा विभिद्यते ।
अभ्यन्तरे स्यात्स्त्रीवृन्दं बाह्ये स्त्रीमर्त्यमिश्रितम् ॥
- ज्येष्ठमध्यकनिष्ठादिभेदाद्वृन्दं त्रिधा भवेत् ।
अङ्गैरुपाङ्गैः प्रत्यङ्गैर्गीतमात्रानुगामिभिः ॥
- पदार्थाभिनयो नृत्यं डोम्बीश्रीगदितादिषु^१ ।
१० अङ्गविक्षेपमात्रं यल्लयतालसमन्वितम् ॥
- तन्नृत्तं नाटकाद्येषु रूपकेषु प्रयुज्यते ।
अङ्गप्रत्यङ्गविक्षेपशून्यो योऽभिनयेन च ॥
- तन्नृत्तं तत्र नृत्यन्तु यथोक्ताभिनयान्वितम् ।
ताण्डवं तत्रिधा चण्डप्रचण्डोच्चण्डभेदतः ॥
- १५ तत्र ह्यारभटी वृत्तिस्तथैव परिकल्प्यते ।
विलम्बितो लयो यत्र नृ(प्र)हश्चातीतकल्पितः ॥
- तद्वद्वारभटी यत्र तत् ख्यातं चण्डताण्डवम् ।
समग्रहो मध्यलयस्तथैवारभटीयुतः ॥
- प्रचण्डताण्डवं तत्स्यादिति तत्र प्रयोजितम् ।
२० अनागतो ग्रहो यत्र लयो यत्र हुतो भवेत् ॥
- तादृश्वारभटी यत्र तत्स्यादुच्चण्डताण्डवम् ।
एतन्नयं भवेन्न्रेषा गीतवाद्योभयान्वयात् ॥

1 D omits four lines । 2 A धं स्त्रीवृन्द । 3 A रागि । 4 C कम् । 5 B D तम् । 6 B यय । 7 B वय । 8 B चोदि । 9 A द्वेषा ।

- करणाद्यङ्गहाराश्च गीतवाद्यल(द्योभ)यान्विताः ।
यत्रोद्धतं प्रयुज्यन्ते क्रमात्तत्ताण्डवत्रयम् ॥
- चण्डाख्यं ताण्डवं वीररौद्रमिश्ररसे भवेत् ।
प्रचण्डताण्डवं ख्यातं रौद्रबीभत्समिश्रणे ॥
- ५ उच्चण्डं रौद्रबीभत्सभयानकसमुच्चये ।
करणैरङ्गहारैश्च द्रुतं त्रिगुणवेगतः ॥
- आकाशचारीभ्रमरीयुतमुच्चण्डताण्डवम् ।
प्लुतलङ्घितभूयिष्ठकरणं भ्रमरीयुतम् ॥
- प्रचण्डताण्डवं भौमचारीयुगद्रुतमानतः ।
१० नृत्ताङ्गैः करणैरङ्गहारैर्युक्चण्डताण्डवम् ॥
- हास्यशृङ्गारसंसर्गे लास्यनृत्तं प्रशस्यते ।
शृङ्गारे चाद्भुते चापि तद्भिदा विनियुज्यते ॥
- उद्धतप्रायकरणं रुच्या यद्देश्यकल्पितम् ।
करणं वक्तृगं^२ चेति तद्देशीताण्डवं विदुः ॥
- १५ देशीताललयोपेतं देशभाषाविमिश्रितम् ।
तद्वीराद्भुतशृङ्गारहास्येषु विनियुज्यते ॥
- नृत्यभेदे क्वचित्कैश्चित्प्रायो देश्युपयुज्यते ।
न कदाचन सर्वत्र रूपकेषूपयुज्यते ॥
- ईदृक्ताण्डवलास्यादिभेदाङ्गेषूपयोगिनाम्^३ ।
२० समाजं शृङ्ग(वृन्द)मित्याहुः तन्निधा पञ्चधाऽपि वा ॥
- उत्तमोत्तममाद्यं स्यादुत्तमाख्यमतः परम् ।
मध्यमोत्तममध्यं च कनिष्ठं चेति पञ्चधा ॥

1 B D तस्मा । 2 D वेरणं वेतिनं । 3 B ताम् । 4 A च त्रे ।

- शृङ्ग(वृन्द)मेतत्समुद्दिष्टं कोलाहलमतः परम् ।
मुख्या द्वादश गातारो द्वादशैव तु गायिकाः ॥
- अष्टाविहालका(?)श्चापि ततः षड्विंश(द्वांशि)का अपि ।
ओताकाराश्च पञ्च स्युः ततः पाटहिकास्त्रयः ॥
- ५ यत्र मार्दङ्गिकाः षट् स्युर्वृन्दं^२ स्यादुत्तमोत्तमम् ।
षड्गातारोऽष्ट गायिन्यः पञ्च षड् विहालकाः^३ ॥
- चत्वारो वांशिकाश्चापि चोताकारचतुष्टयम् ।
मार्दङ्गिकाश्च चत्वारः ततः पाटहिकद्वयम् ॥
- हृदमुत्तममाख्यातं वृन्दं वृन्दवि^४शारदैः ।
१० पञ्च स्युर्मुख्यगातारः पञ्चापि समगायिनः ॥
- गायिकावांशिकीनां च यत्र स्युः षट् च पञ्चकम् ।
ओताकारत्रयं चापि तथा पाटहिकत्रयम् ॥
- मार्दङ्गिकत्रयं यत्र वृन्दं स्यान्मध्यमोत्तमम् ।
द्वौ गायकौ च गायिन्यौ तिस्रः स्युस्स^६मगायिकाः ॥
- १५ त्रयो विहालका वंश्याः तिस्रश्चापि विहालिकाः ।
ओताकारत्रयं यत्र मार्दङ्गिकचतुष्टयम् ॥
- यत्र पाटहिकद्वन्द्वं वृन्दमेतत्तु मध्यमम् ।
एको मुख्यो भवेद्गाता द्वौ स्याता समगायकौ ॥
- गायकौ वांशिकौ द्वौ द्वावोताकारद्व(त्र)यं तथा ।
२० एकः पाटहिको यत्र मार्दङ्गिकयुगं तथा ॥
- एको विहालको यत्र कनिष्ठं वृन्दमुच्यते ।
द्विपञ्चाशच्चतुस्त्रिंशत्षड्विंशतिस्तथा ॥

1 A ओत । 2 A BC वृन्द । 3 B विहालकाः । 4 A वृन्दं वृदु । 5 B न्तौ ।

- चतुर्दशाष्टादश वा सङ्ख्या वृन्देषु पञ्चसु ।
मुख्यगाता समं गाता गायिनी वांशिकस्तथा ॥
- ओताकारः पाटहिको यत्र मार्दङ्गिकद्वयम् ।
द्वुद्विकिकाकोहलिकौ^१ यत्र जर्ज^२रिकाद्वयम् ॥
- ५ वैणिकौ यत्र सुसमौ वृन्दं तत्स्यात्कनिष्ठकम् ।
मुख्यानुवृत्तिचातुर्यं तत्प्रयोगप्रगल्भता ॥
- तालानुवर्तनन्यूनपदपूरणनैपुणम् ।
लयतालावधानं^३ च सादृश्यैक्यविभावना ॥
- भिन्नरागज्ञता^४ स्थानत्रितयप्राप्तिशक्तता^५ ।
१० एते वृन्दगुणाः प्रोक्ता वृन्दकोलाहलं विना ॥
- एतन्मार्गस्य देश्याश्च सामान्यमभिधीयते ।
नाट्याभिधाननिष्पत्तेरेतद्वितयभीरितम् ॥
- नृत्तनृत्यविभागेन द्विधा मार्ग उदाहृतः ।
नृत्तं तु ताण्डवं नृत्यं लास्यमित्यभिधीयते ॥
- १५ अङ्गविश्लेषमात्रं यत्तालमानलयैर्युतम् ।
नृत्तं तदुद्धतैरङ्गहाराद्यैस्ताण्डवं भवेत् ॥
- प्रेरणं प्रापणं देशी^६ताण्डवं स्यादनुद्धतैः ।
लास्यं लताभेयकादि लास्याङ्गसहितं विदुः ॥
- तदे^७व भूमिचारीभिर्नृद्धीभिर्ललितालयैः^८ ।
२० देशीलास्याङ्ग^९संयुक्तं देशीलास्यमितीरितम् ॥
- प्रायेण तत्कुण्डलीति दे^{१०}शरीर्यैव कल्प्यते ।
भाणादिनृत्य^{११}भेदेषु प्रायो लास्यं प्रयुज्यते ॥

1 A कीकौकलकीकौ । 2 A षर्ष । 3 A तानावधानं । B याना । C तालावली । 4 B स्तथा । 5 B क्तिता । 6 A करणं नेयुदेश । C प्रेरणं पेणं देशी । 7 A तये । 8 A पालकैः । 9 D लास्य । 10 B D द । 11 B C त ।

ताण्डवं पूर्वरेङ्गे स्याद्द्रुपकेषु रसानुगम् ।
यत्र ध्रुवाः प्रयुज्यन्ते षतस्रो गीतयोऽपि च ॥

तालमार्गाश्च सलयाः स मार्ग इति कथ्यते ।
ध्रुवाः पञ्च प्रयोक्तव्या रसाभिनयसिद्धये ॥

५ प्रावेशिकी तु प्रथमा द्वितीयाऽऽक्षेपिकी स्मृता ।
प्रासादिकी^१ तृतीया तु चतुर्थी चान्तरा ध्रुवा ॥

नैष्कामिकी पञ्चमीति ज्ञेयाः कापि क्वचिद्भ्रुवाः ।
नानार्थरससंयुक्ता^२ पात्राणां नाटयकर्मणि ॥

प्रवेशसूचनी गाथा या सा प्रावेशिकी स्मृता ।
१० उल्लङ्घितक्रमो यस्यामन्य आक्षिप्यते लयः ॥

ध्रुवा साऽऽक्षेपिकी नाम विज्ञेया नृत्तवेदिभिः ।
आक्षेपवशतो यासामन्तरं संयुपागता ॥

रङ्गं प्रसादयति या सैव प्रासादिका ध्रुवा ।
सर्वासामन्तरा वस्तुरसादिवशकल्पिता ॥

१५ आन्तरा सा ध्रुवा ज्ञेया नाट्याभिनयरञ्जनी ।
प्रस्तुतार्थस्य नियोगे सर्वस्याङ्कान्तनिष्क्रमे ॥

या निष्कामगुणोपेता सैव नैष्कामिकी ध्रुवा ।
अलङ्कारा लया वर्णा गीतयो यतिपाणयः ॥

अपरस्परसम्बन्धा यस्मात्तस्माद्भ्रुवा स्मृता ।
२० जातिः स्था^३नं प्रमाणं च प्रकारो नामकल्पना ॥

ज्ञेया ध्रुवाणां नाटयज्ञैर्विकल्पाः प^{१०}श्चेत्तुकाः ।
ध्रुवाक्षरप्रमाणं यत्सा जातिरिति संज्ञिता ॥

1 B इत्ये रू। 2 A B दे। 3 B नीम। 4 A प्राषारिका। 5 A युक्तानां। 6 A कर्मै।
7 C इति। 8 A ए। 9 A मा। 10 A ल्यात्।

प्रवेशक्षेपनिष्कामप्रासादिकमथान्तरम् ।
इति पञ्चविधं गा(स्था)^१नं केचिदाहुर्मनीषिणः ॥

षट्कलाऽष्टकला चेति प्रमाणमिति कथ्यते ।
प्रकारः स प्रयोगो यः समार्धविषमादिकः ॥

५ ध्रुवाविधाने कथितं नाम ज्ञेयं ध्रुवागतम् ।
स्वेच्छा^२नामानि कतिचिद्विद्यावृत्तविशेषतः ॥

गीतरोदनसम्भ्रान्तिप्रेषणोत्पात^३विस्मयाः ।
यत्र यत्र ध्रुवास्तत्र न योज्या नाटय^४द्योक्तुभिः ॥

यानि गीतकलाङ्गानि नाना^५तोद्यानि तान्यथ ।
१० विज्ञेयानि ध्रुवासुष्टु^६वृत्तैश्छन्दोगतैरिह ॥

नास्ति किञ्चिद्वृत्तं यद्वाद्यमान^७कृताश्रयम्^८ ।
गानं यद्वृत्ततो वाद्यं तद्वृ^९त्सेन प्रयोजयेत् ॥

छन्दोवृत्तानि सर्वाणि विज्ञेयानि ध्रुवास्विह ।
यद्वृत्तप्रभवं^{११} वाद्यमङ्गवाद्यसमं तथा ॥

१५ पूर्वरङ्गान्त^{१२}तो वाद्यं ततो नृत्तं प्रयोजयेत् ।
गीतवाद्याङ्गसंयोगः प्रयोग इति कथ्यते ॥

भाषा च शौरसेनीति ध्रुवाणाम^{१३}भिधीयते ।
दिव्यानां सप्रमाणं च ज्ञेयं संस्कृतभाषया ॥

गानं मर्त्यस्य कथितमर्धसंस्कृतभाषया ।
२० छन्दःप्रमाणसंयुक्तं स्तुत्याशीर्वादसंयुतम् ॥

देवद्विजमहीपानां संस्कृतं गानमिष्यते ।
वैश्यानां तु भवेद्गानमर्धप्राकृतसंस्कृतैः ॥

1 A ज्ञा। D धातानां गानना। 2 B सैव। 3 A प्रोक्षणेक्या। 4 D योज्या नाटयप्रयो-
क्तुभिः। 5 C म्ना। 6 A B D स्वाहु। 7 A वाभ्यङ्गादि। 8 B वाः। 9 B न्नु।
10 A यद्। 11 A ततु भवेद्वा। 12 A वै गानन्त। 13 B C नामा।

पैशाच्या भाषया गानं शूद्राणां मागधी तु वा ।
इतरेषामपभ्रंशभाषया गानमिष्यते ॥

अपभ्रष्टा विभाषा वा शकारादेरुदीर्यते ।
उपमेयगुणा ये स्युः^१ नेत्रादीनां गुणाश्रयाः ॥

५ उत्तमाधममध्यानां स्त्रीणामपि च तत्त्वतः ।
यथावदवगम्येते प्रयोज्या नाट्यकोविदैः ॥

नेत्रादेर्देवतौपम्ये सूर्याग्निपवनाः स्मृताः ।
रक्षोदैत्योद्धतानां च मेघपर्वतसागराः ॥

सिद्धगन्धर्वयक्षादेः कुञ्जरर्षभशाखिनः ।
१० राजहंसर्षभगजशार्दूलाः पृथिवीभुजाम्^३ ॥

एत एव प्रयोज्याः स्युरुदात्तोत्तमयोरपि ।
नागशार्दूलवृषभाश्च दिव्येषु प्रयोजयेत् ॥

क्रव्यादा महिषर्क्षाश्च विप्राणां रुखः स्मृताः ।
सारसाः शिखिनः क्रौञ्चाश्चक्राह्वाः कुमुदाकराः ॥

१५ मध्यमैरुपमेयाः स्युः प्रयोज्या नाट्यकर्मणि ।
कोकिलाः षट्पदाः काका वकाश्चाषाश्च कौशिकाः ॥

अधमैरुपमेयाः स्युस्तत्तदर्धानुकूलतः ।
शर्वरी वसुधा ज्योत्स्ना पद्मिनी द्यौः करेणुका ॥

नायिकानामुदात्तानामुपमेयगुणाः स्मृताः ।
२० दीर्घिका कलिका मल्ली सारसी शिखिनी मृगी ॥

नायिकानां मध्यमानामुपमेयाः स्युरर्थतः ।
भ्रमरी कुररी काकी परपुष्टा च मालिका ॥

1 A B C च तु । 2 B ने येस्युः । 3 B जः । C यता । 4 B C न्ततः । 5 B C
द्विक्वा । 6 C omits two lines । 7 C उत्त ।

वेद्यानामधमानां स्युरुपमेयगुणा अमी ।
यद्वस्तु सुभगं ह्यधम्मतं देवतमानुषैः ॥

उपमेयं भवेत्तच्च^१ गीतवृत्ति^२षु गायनैः ।
एवं विभाव्य भरतैर्यथाभावं यथारसम् ॥

५ यथार्थमेतन्नाट्यं च प्रयोज्योऽभिनयः सदा ।
वृक्षत्वशिंशुपात्वादेर्यथा तादात्म्यमुच्यते ॥

तथा^३ भवेत्काव्यबन्धे तादात्म्यं रसभावयोः ।
वागङ्गसत्त्वाभिनया^४ भावाः स्युर्नाट्यकोविदैः ॥

रसोऽभिनयो वागङ्गसत्त्वाहार्य^५समुच्चयात् ।
१० उभौ पदार्थवाक्यार्थवाच्यौ भवितुमर्हतः ॥

स्थायी वा सात्त्विको वापि सञ्चारी वा कश्चित्कश्चित् ।
भावो वाक्यार्थतामेति तत्तद्भावविशेषतः ॥

केवलं न रसः काव्ये वाक्यार्थत्वमुपैष्यति ।
अलङ्कारोऽपि वाक्यार्थः स्याद्गुणोऽपि च वाक्यतः^६ ॥

१५ वाक्यवाक्यार्थवशतो ध्वन्यन्ते तेऽपि कुत्रचित् ।
भावा रसाश्च योज्यास्स्युर्नृत्यनृत्तात्मना नटैः^७ ॥

उदाहरणमेतेषां दिङ्मात्रमभिधीयते ।

तादात्म्यं भावरसयोर्भारविः स्पष्टमृच्चिवान् ॥

यथा—

२० 'प्रियेऽपरा यच्छति वाचमुन्मुखी
निबद्धदृष्टिः शिथिलाकुलोच्चया ॥
समादधे नांशुकमाहितं वृथा
विवेद पुष्पेषु न पाणिपल्लवम् ॥'

1 D काव्ये । 2 A नृते । 3 A यथा C तदा । 4 A यो C ये । 5 B भावः । 6 A
कार्यतः । C काव्यतः । 7 B नृगैः ।

वाचं यच्छतः प्रियस्यावलोकनायोन्मुख्या निबद्धदृष्टित्वभ्रुथ-
केशपाशत्वपुष्पस्पर्शानभिज्ञत्वविभाव्यमानस्तम्भसम्भ्रमाङ्गसादादि'-
भावैः सम्भोगशृङ्गारः प्रकाशयत इति तादात्म्यम् ॥

वाक्यार्थता स्थायिनोऽपि कालिदासेन दर्शिता ॥

५ 'व्याहृता प्रतिवचो न सन्दधे गन्तुमैच्छदवलम्बितांशुका ।
सेवते स्म शयनं पराङ्मुखी सा तथापि रतये पिनाकिनः ॥'

एभिर्भावविशेषैरेषा रतयेऽभूदिति स्थायिनो वाक्यार्थता ।
सात्त्विकभावस्य वाक्यार्थता यथा—

'प्रयच्छतोच्चैः कुसुमानी'ति भारविदर्शिता ।

१० बाष्पाकुललोचनत्वं सात्त्विको भावः ।

बृहद्कुलवीथ्यां सञ्चारिणां वाक्यार्थता यथा—'गमनमलसं
शून्या दृष्टि'रित्यादि अत्र सञ्चारिण एव वाक्यार्थः । 'पा-
णिपीडनविधेरनन्तर'मित्यत्र कामदौहृदसुखमन्वभूदिति
सम्भोगशृङ्गारो वाक्यार्थः । 'गगनं गगनाकारं सागरः
१५ सागरोपमा' इत्यत्र उपमाऽलङ्कार एव वाक्यार्थः । 'अधरः-
किसलयरागः कोमलविटपानुकारिणा'वित्यत्र रूपका-
लङ्कार एव वाक्यार्थः । एवमुभयालङ्कारा ऊह्याः ॥

शब्दो गुणी भवेत्स्वत्ववाच्यार्थगुणगौरवात् ।

२० यथा—'तन्वी श्यामा शिखरिदशने'त्यत्रालम्बनगतवि-
शिष्टगुणाभिधायकतया प्रसादाख्यः शब्दो गुणविशेषो
वाक्यार्थ इत्यवगम्यते ।

यथाक्रममर्थैतेषां ध्वनिवाक्यार्थतोच्यते ॥

'यान्त्या मुहुर्बलितकन्धरमाननं त'दित्यत्र 'हृदये गाढं
निहितः कटाक्ष' इत्यत्र च वाक्यार्थ उभयोरपि स्थायिनी
रतिर्वाक्यार्थतया व्यज्यते ।

जाओ सोवि विलक्खो मए वि हसिऊण गाढमुपगूढो ।
५ पढमोसरिअस्स णिअसणस्स गण्ठि विमगगन्तो ॥

अत्र सोऽपि विलक्षो जात इति वाक्यार्थादङ्गसादवैषण्यदि
सात्त्विकविशेषो व्यज्यते ।

निशि निशि विरहे तव प्रियाया
भवति विलोचनमिन्दुकान्तली'लम् ।

१० भवति च वदनं सरोजमस्या
बिसतनुसूत्रसमा तनुश्च तन्वी' ॥

अत्र लोचनमिन्दुकान्तं भवति वदनं सरोजं भवति
बिससूत्रसमा तनुरिति वाक्यैः बाष्पजाड्यकार्यपाण्डि-
मोद्गान्वयव्याध्यादयो भावा व्यज्यन्ते इति सञ्चारिणां
१५ ध्वनितास्थितिः प्रदर्श्यते ॥

'अहं लज्जालुहणी तस्सअ उम्मच्छराइ पेम्माइ ।
सहिआअणो वि णि'उणो हलाओ किं पाअराएण ॥

अत्र सख्यः किं पादरागेणेति निषेधरूपाद्वाक्यादुभ-
योरपि सम्भोगसम्पद्यज्यत । इति रसध्वनिः ।

१. जातः सोऽपि विलक्षो मयाऽपि हसित्वा गाढमुपगूढः । प्रथमापसृतस्य निवसनस्य प्रथिय
विमार्ग्यमाणः ॥ २. अहं लज्जालुहणी चोन्मत्सराणि प्रेमाणि । सखीजनोऽपि निपुणोऽपगच्छ किं
पादरागेण ॥

'लावण्यसिन्धुरपरैव हि केयमत्र
यत्रोत्पलानि शशिना सह सम्भवन्ते ।
उन्मज्जति क्षिरदकुम्भतटी च यत्र
यत्रापरे कदलिकाण्डमृणालदण्डाः ॥'

५ अत्रोपमानभूतोत्पलशशिक्षिरदकुम्भकदलकाण्डमृणालदण्डै-
रुपमेया नेत्रवक्त्रस्तनोरुबाहा' व्यज्यन्त इति कदाचिदलङ्कारोऽपि
ध्वनिर्भवति ॥

'समुद्र इव गाम्भीर्ये वैर्येण हिमवानिव ।
विष्णुना सदृशो वीर्ये सोमवत्प्रियदर्शनः ॥'

१० एतैरुपमानैः सर्वसत्त्वाश्रययोग्यत्वस्थिरप्रतिज्ञत्वविप-
त्प्रतीकारसामर्थ्यसर्वाभिगम्यत्वादयो व्यज्यन्त इत्यलङ्कारोऽपि
व्यञ्जकः ।

'महासत्त्वोऽतिगम्भीरः क्षमावानविकल्थनः ।
स्थिरो निगूढाहङ्कारो धीरोदात्तो दृढव्रतः ॥'

१५ अत्रार्थगुणानाम्ना शब्दविशेषेण स्वस्ववाच्यगुणाश्रय-
भूतसमवायिमहाबलत्वदुरवगाहत्वापराधसहत्वसत्यवादित्वानतिलङ्क-
नीयत्वसर्वस्वदानक्षमत्वाभेद्यत्वादयोऽर्था व्यज्यन्ते । अत्र गुणगुणिनो-
स्तादात्म्याङ्गुणा अपि व्यज्यन्त इत्यर्थः ।

ईदृगर्थाश्च दृश्यन्ते प्रबन्धेषु महाकवेः ॥

- २० नृत्तनृत्यविभागोऽयं विज्ञेयो नाट्यकोविदैः ॥
नृत्तनृत्यविभागात्मा नाट्ये योऽभिनयो भवेत् ।
स मार्गसंज्ञां लभते सर्वातोद्यसमन्वितः ।
सुकुमारप्रयोज्यं यत्तनृत्यमिति कथ्यते ॥
'प्रयोज्यमुद्धतं यत्तु तन्नृत्यमिति कथ्यते ।
२५ नृत्यप्राधान्यतो नाट्यप्रयोगो रूपकादिषु ॥
प्रयोगस्तोटकादीनां नृत्यप्राधान्यतो भवेत् ।
उभयत्र प्रयोक्तव्यं देशरीतियुतं नटैः ॥

विशेषतस्तोटकादि देशरीतिमवुच्यते ।
देशभाषाक्रियायुक्तं गीते वाद्ये च नर्तने ॥

तोटकादि प्रयोक्तव्यं नटैर्नाट्यविशारदैः ।
देशान्यथग्विजानीयास्तटस्तद्रीतिवित्तये ॥

- ५ देशो भारतवर्षाख्यो नवसाहस्रयोजनः ।
आसेतोरा हिमगिरेरायामः परिकीर्तितः ॥

तारः पूर्वापराद्यन्तः सप्तसाहस्रयोजनः ।
वसन्ति मर्त्याः सर्वत्र प्राप्ते कृतयुगे सुखम् ॥

- श्रेतायुगे द्वापरे च हिमाक्रान्तिभयाङ्गनाः ।
१० पादं पादं विसृज्यैते अयन्ते दक्षिणापथम् ॥

योजनानां सहस्रे द्वे सप्तश्लाशच्छतद्वयम् ।
प्राप्ते कलियुगे मर्त्याश्चरन्ति वस्तुघातले ॥

यक्षा विद्याधराः सिद्धा गन्धर्वाश्च महर्षयः ।
क्रीडन्ति स्त्रीगणैः सार्धमुत्तरापथभूमिषु ॥

- १५ अस्य भारतवर्षस्य चतुर्थो दक्षिणापथः ।
चतुष्पष्टिभिदाभिन्नो नानाजनपदाश्रयः ॥

पाण्ड्याः सकेरलाश्वोलाः सिन्धुसिंहलपामराः ।
कलिङ्गयवनम्लेच्छपारसीकशकाह्वयाः ॥

- गौडलाटविदर्भाश्च कामरूपान्द्रकोङ्कणाः ।
२० कर्णाटसुखकाम्भोजहूणकारुशगुर्जराः ॥

ससौराष्ट्रमहाराष्ट्रहिम्मीरावन्त्यनूपजाः ।
अङ्गा बङ्गाश्च बङ्गालाः काशीकोसलमैथिलाः ॥

- किरातवर्धकारद्वकुरुपाञ्चालकेकयाः ।
औदुमागधसौवीरदशार्णमगधाह्वयाः ॥
- नेपालजैनवाहीकपल्लवकथकैशिकाः ।
सुशूरसेनकाजानकारुशयवनादयः ॥
- ५ यदवधककुरवपार्वतीयाः सहैमनाः ।
कादमीरमरुकैङ्गाणनग्राश्च सहमङ्गणाः ॥
- महेन्द्रबुहितुस्सेतोरेते मध्यमुपाश्रिताः ।
एतेऽष्टादशभिर्भाषामे^१देव्यवहरन्ति च ॥
- ता भाषास्तेषु केषाञ्चिदेशानां नामभिः कृताः ।
१० द्रमिडाः कन्नडान्ध्राश्च हूणहिन्मीरसिंहलाः ॥
- पल्लवा यवना जैनाः पार्वतीयाः सपामराः ।
कषवर्धककाम्भोजशकनग्राः सवाकटाः ॥
- एतेऽष्टादशभाषाणामाश्रयाः सहकोङ्गणाः ।
एता भाषाश्च सर्वत्र म्लेच्छभाषेत्युदाहृताः ॥
- १५ तत्सदेशेषु सङ्गीतं तत्तद्भाषाभिरन्वितम् ।
देशीति देशिकमपि कथयन्ति मनीषिणः ॥
- भाषा नाट्योपयोगिन्यः स्युः षट्पञ्चाथ सप्त वा ।
संस्कृतप्राकृताख्या च पैशाची मागधी तथा ॥
- शौरसेनीति पञ्च स्युरपञ्चशयुताश्च षट् ।
२० अपञ्चशाह्वयां भाषां सप्तमीमपरे विदुः ॥
- एता नागरकग्राम्योपनागरकभेदतः ।
त्रिधा भवेयुरेतासां व्यवहारो विशेषतः ॥
- एवं देशविभागांश्च देशभाषा दशाष्ट च ।
देश्योपचारान्देश्यांश्च तालान्सङ्गीतकानि च ॥

- सङ्ख्याश्च परिवर्तानां गीते मात्राः कलाकृताः ।
विभामानपि तत्सङ्ख्यान् गीते वाचे कलावशात् ॥
- गीते धातुषु सर्वत्र समार्धविषमादिषु ।
प्रवेशांश्च विदारीणां कालसङ्ख्याः समात्रिकाः ॥
- ५ वितालमनुतालांश्च भ्रमतालक्रमानपि ।
यथावदभिगम्यैतान्प्रयुञ्ज्यान्नाटयकोविदः ॥
- पौरजानपदानाश्च देशे देशे महीश्रुताम् ।
आचारश्चोपचारश्च व्यवहारा अलङ्कियाः ॥
- आकाराश्चैव वेषाश्च विहाराश्च पृथक्पृथक् ।
१० तांस्तान्विशेषान् जानीयात्तत्सदेशानुरूपतः ॥
- तां तां प्रकृतिमास्थाय नाटयेनाभिनयेन्नटः ।
वैभाषिकास्त्रिभाषाश्च यथावत्परिकल्पयेत् ॥
- शकाराभीरश्चण्डालपुलिन्दादेशवरास्तथा^१ ।
हालिका भैरवाश्चेति सप्त वैभाषिकाः स्मृताः ॥
- १५ विश्रामे गीतपाठ्यादेः^२ सदस्यानां नटादिभिः ।
परिहासाय योक्तव्या देशभाषाभिरन्विताः ॥
- शकारा गिरिकुञ्जेषु शकारप्रायभाषिणः ।
रक्ताक्षाः कृष्णकेशाश्च तुन्दिला दन्तुरास्तथा ॥
- कार्पासकर्पर^३प्रायवसनाः सहयोषितः ।
२० आभीराः काननस्रोतस्विनीतीरनिवा^४सिनः ॥
- सगोकुला हास्यवेषाः सहपुत्रकलत्रिणः ।
भाषां षषभषप्रायां व्याहरन्ति यतस्ततः ॥
- ग्रामोपान्तवने वासः क्रूरवेषा गवाशनाः ।
ह्रस्वकालाङ्गतेजाश्च^(?) श्वपचप्रायभाषिणः ॥

कदम्बभोजिनो वन्याश्चण्डाला इत्युदीरिताः ।
गिरिकाननवेद्मानः मधुमैरेयपायिनः ॥
बकुलप्रायवसनाः सस्त्रीका गीतसादराः ।
पुलिन्दाः स्युः सरमरप्राया भाषामुपाश्रिताः ॥

५ पर्वतप्रायवसनाः पल्लीपर्वतवासिनः ।
शार्दूलमृगयाक्कीडाः फलाहाराः फलप्रियाः ॥

शबराश्चर्मरप्रायकेशा लेलेतिभाषिणः ।
शैलारण्यतटीवासाः श्यामाकाहारशीलिनः ॥

साजगोमहिषास्सर्वे कार्पासादितुषप्रियाः ।

१० हलहल्लेतिभाषन्तो हालिकाः सकुटुम्बिनः ॥

पुरे जनपदेशरण्ये वसन्तः स्वैरचारिणः ।
मांसाशिनो मधुरता मतमांसबलिक्रियाः ॥

विदूरलोकयात्राश्च रुरुशार्दूलमेखलाः ।
अविस्पष्टपदालापा भैरवा इत्युदीरिताः ॥

१५ एते विशेषतः कार्या हासहेतोः सभासदाम् ।
नातीव संस्कृताद्या वा भाषा नातीव देशजा ॥
कथाप्रवर्तिनी गोष्ठ्यां भाषा स्यादुभयात्मिका ।
शब्दरूपा यत्र भावास्तिष्ठन्ति च दुहन्ति च ॥
अभीष्टमर्थिनां लोके सा गोष्ठीति निगद्यते ।

२० सभ्याः सभापतिसखाः श्रुतशीलकुलोन्नताः ॥
यत्रासते प्रीयमाणास्तां गोष्ठीं प्रविशोत्सुधीः ।
या गोष्ठी लोकविक्षिप्ता या च स्वैरविसर्पिणी ॥
परहिसात्मिका या च न तत्रावतरेदुधः ।
त्रिवर्गसाधनी या च या लोकैरपि सत्कृता ॥

तस्यां गोष्ठ्यां प्रकथयन्कथां बहुमतो भवेत् ।
यस्मात्सर्वात्र पश्यन्ति सर्वे गोष्ठ्यां सभासदः ॥

तस्मात्तां सर्वतो भावैः प्रीणयेन्नाट्यवित्तमः ।
इत्थमुक्तक्रमोपेतं नाट्यं सर्वरसाश्रयम् ॥

५ प्रेक्षकस्य प्रयोक्तुश्च कवेः स्याद्भुक्तिमुक्तिदम् ।
ग्रन्थेऽस्मिन्नविभिन्नोऽपि योऽर्थो बहुश ईरितः ॥

न तस्य पुनरुक्तत्वं मतान्तरसमर्थनात् ।
सन्ति चैकशतं शिष्या भरतस्य महामुनेः ॥

तेषां मतैरभिन्नोऽपि भिन्नवत्प्रतिभाति सः ।

१० न स्वातन्त्र्यान्न मौढ्याच्च कोऽप्यर्थो निहितः कश्चित् ॥

भट्टाभिनवगुप्तार्यपादप्रोक्तेन वर्त्मना ।

अयं प्रबन्धः कथितः शारदायाः प्रसादतः ॥

यः कश्चिद्वगन्ता चेत्प्रबन्धस्यास्य तस्वतः ।
स माननीयो भवति राजभिर्भावकोविदैः ॥

इति श्रीशारदातनयविरचिते भावप्रकाशने
नाट्यप्रयोगभेदप्रकारविशेषनिर्णयो
नाम दशमोऽधिकारः ।

सोऽव्यादादिनगो भुजङ्गललितप्रासाञ्जिताख्यैर्जग-
त्सर्गध्वंसनपालनादिकरणैस्तत्तत्क्रियास्तान्तैः (१) ।
यः कल्पान्तमहातमीयवनिकामध्यान्तरन्तर्हितः
स्वात्मन्येव जगद्विचित्रचरितं पश्यन्मुदा नृत्यति ॥

APPENDIX.

The full text and source of the passages cited as illustrations.

पृष्ठ. पंक्ति.

१४६ १७ गतः स काल इत्यादौ प्रभगभौऽभिधीयते ।—

गतः स कालो यत्रासीन्मुक्तानां जन्म बलिषु ।
वर्तन्ते सांप्रतं तासां हेतवश्शुक्तिसम्पुटाः ॥

शु. प्र. ७. १९.

१४६ १८ युष्मच्छासनलङ्घनादौ श्रेयाऽभ्युपगमात्मिका ।—

युष्मच्छासनलङ्घनांभसि मया ममेन नाम स्थितं
प्राप्ता नाम विगर्हणा स्थितिमतां मध्येऽनुजानामपि ।
क्रोथोल्लासितशोणितारुणगदस्योच्छिन्दतः कौरवा-
नयैकं दिवसं ममासि न गुरुः नाहं विधेयस्तव ॥

वे. सं. १.

१४६ १९ मथनामि कौरवेत्यादातुपहासात्मिका भवेत् ।—

मथनामि कौरवशतं समरे न कोपा-
दुःशासनस्य हथिरं न पिबाम्युरस्तः ।
सञ्चूर्णयामि गदया न सुयोधनोरु
सन्धिं करोतु भवतां नृपतिः पणेन ॥

वे. सं. १.

१४६ २० लाक्षागृहानलेस्यादौ विवादाक्षेपकात्मिका ।—

लाक्षागृहानलविषाजसमाप्रवेशैः
प्राणेषु वित्तनिचयेषु च नः प्रहृत्य ।
आकृष्टपाण्डववधुपरिधानकेशाः
स्वस्था भवन्तु मयि जीवति धार्तराष्ट्राः ॥

वे. सं. १.

१४६ २१ वितर्कगर्भा काङ्कः स्याद्यथोन्मत्तपुरुषाः ।—

नवजलधरः समद्वोऽयं न हसनिशाचरः
सुरधनुरिदं दूराकृष्टं न नाम क्षरासनम् ।

पृष्ठ. पंक्ति.

- अयमपि पटुः धारासारो न बाणपरम्परा
कनकनिकषस्तिरग्धा विद्युत्प्रिया न ममोर्वशी ॥
विक्र. ४.
- १४७ ३ सहभृत्यगणेत्यादौ ज्ञेयो वाक्यान्यथात्मकः ।—
सहभृत्यगणं सबान्धवं सहमित्रं ससुतं सहानुजम् ।
स्वबलेन निहन्ति संयुगे न चिरात्पाण्डुसुतः सुयोधनम् ॥
वे. सं. २.
- १४७ ४ वत्से ! त्वं जीवितेत्यादौ ज्ञेयो वाक्यासमाप्तिकः ।—
त्वं जीवितं त्वमसि मे हृदयं द्वितीयं
त्वं कीमुदी नयनयोरमृतं त्वमङ्ग ।
इत्यादिभिः प्रियशतैरनुरुध्य मुग्धां
तामेव शान्तमथवा किमतः परेण ॥
उ. रा. च. ३
- १४७ ५ दिङ्मातङ्गघटेत्यादौ वाक्यसंभेदरूपकः ।—
दिङ्मातङ्गघटाविभक्तचतुराघाटा मही साध्यते
सिद्धा साऽपि वदन्त एव हि वयं रोमाञ्चिताः पश्यत ।
विप्राय प्रतिपाद्यते किमपरं रामाय तस्मै नमो
यस्मादाविरभूस्कथाद्भुतमिदं यत्रैव चास्तं गतम् ॥
भट्टप्रभाकरस्य. शौचि-चर्चा.
- १४७ ८ प्रत्यप्रारिक्तैस्यादौ वाक्यानुबन्धार्थात्मकः ।—
प्रत्यप्रारिक्ताभिमन्युनिधनप्रोद्भूततीव्रकृधः
पार्थस्याकृतशात्रवप्रतिकृतेरन्तःशुचा मुह्यतः ।
कीर्णा बाष्पकणैः पतन्ति धनुषि व्रीडाजडा दृष्टयो
हा वत्सेति गिरः स्फुरन्ति न पुनर्निर्यान्ति कण्ठाद्बहिः ॥
शा. प. निशानारायणस्य.
- १४७ १६ एवं महेहमेतेति (?) वाक्यादावभिनीयते ।—
एहमेतत्तथगिया एहमेतेर्हि अञ्जिवत्सेहिम् ।
एहमेत्तावस्था एहमेतेर्हि दिवएहिम् ॥ (?)
[एतावन्मात्रस्तनी एतावन्मात्राभ्यामक्षिपन्नाभ्याम् ।
एतावन्मात्रावस्था एतावन्मात्रैर्दिवसैः ॥]

पृष्ठ. पंक्ति.

- १४८ १३ शान्त्यै वोऽस्तु कपालेति वाक्यादावादिमो ध्वनिः ।—
शान्त्यै वोऽस्तु कपालदाम जगतां पर्युर्ध्वीयां लिपिं
क्वापि क्वापि गणाः पठन्ति पदशो नासिप्रसिद्धाक्षरम् ।
विश्वं स्तक्ष्यति वक्ष्यति क्षितिमपामीशिष्यतेऽशिष्यते
नागौरागिषु रंस्थतेऽस्त्यति जगन्निर्वैक्ष्यति धामिति ॥
सर. कण्ठा. प. ४५९
- १४८ २१ भम धम्मिअ वीसत्थो इत्यादिवाऽनुनादभाक् ।—
भम धम्मिअ वीसत्थो सो सुणओ अज्ज मारिदो देण ।
गोदानईकच्छकुडक्कुवासिणा दरिअसीहेण ॥
[भम धम्मिक विअब्धः स आ अद्य मारितस्तेन ।
गोदानदीकच्छकुडक्कुवासिणा दत्तसिद्धेन ॥]
गा. सं. २. ७५.
- १४९ ३ लावण्यसिन्धुरित्यादि प्रतिशब्दनिदर्शनम् ।—
लावण्यसिन्धुरपरैव हि केयमत्र
यत्रोत्पलानि शशिना सह संप्रवन्ते ।
चन्मज्जति द्विरदकुम्भतटी च यत्र
यत्रापरे कदलिकाण्डमृणालवण्डाः ॥
वामनकाव्या. ४. ३. ४.
- १४९ ७ भक्तिप्रह्वयदेस्या(ह्लाद्य दात्वा)दावनुनादः प्रतीयते ।—
भक्तिप्रह्वय दातुं मुकुलपुटकुटीकोटरकोडलीनां
लक्ष्मीमाकण्डुकामा इव कमलवनोद्गाढतं कुर्वते ये ।
कालाकारांधकाराननपतितजगत्साध्वसध्वंसकल्याः
कल्याणं वः क्रियासुः किसलयरुचयस्ते करा भास्करस्य ॥
सूर्यशतक—२.
- १४९ १२ दत्तानन्देतिवाक्यादौ प्रतिनादध्वनिर्यथा ।—
दत्तानन्दाः प्रजानां समुच्चतसमयाकृष्टसृष्टैः पयोभिः
पूर्वाह्नि विप्रकीर्णा दिशि दिशि विरमत्यह्नि संहारभाजः ।
दीप्तांशोर्दीर्घदुःखप्रभवभवभयोदन्वदुत्तारनावो
गावो वः पावनानां परमपरिमितां प्रीतिमुत्पादयन्तु ॥
सूर्यशतक—९.

पृष्ठ. पंक्ति.

- १७१ ९ तथाभूतादिवाक्यादौ स्वरकाङ्कः प्रकाश्यते ।—
तथाभूतां दृष्ट्वा नृपसदसि पाञ्चालतनयां
वने व्याधेः साकं सुचिरमुषितं बलकलधरैः ।
विराटस्यावासे स्थितमनुचितारम्भनिभूतं
गुरुः खेदं खिन्ने मयि भजति नाद्यापि कुरुषु ॥
वे. सं. १.
- २०३ ५ उदामोत्कलिकेत्यादि लतारतनावलीगतम् ।—
उदामोत्कलिकां विपाण्डुररुचं प्रारब्धजृम्भां क्षणा-
दायासं श्वसनोद्गमैरविरलैरातन्वतीमात्मनः ।
अद्योद्यानलतामिमां समदनां नारीमिवान्यां ध्रुवं
पश्यन्कोपविपाटलयुति मुलं देव्याः करिष्याम्यहम् ॥
रत्ना. २.
- २०४ १२ बीजञ्च वेणीसंहारे सत्पक्षा इति दर्शितम् ।—
सत्पक्षा मधुरगिरः प्रसाधिताशा मदोद्धतारंभाः ।
निपतन्ति धातैराष्ट्राः कालवशान्मेदिनीपृष्ठे ॥
वे. सं. १.
- २०५ १२ विष्कम्भे माल्यवद्वाक्ये हा वत्सा इत्युदीरिते ।—
हा वत्साः खरदृषणप्रभृतयो वक्ष्याः स्थ पापस्य मे
हा हा वत्स विभीषण त्वमपि मे कार्येण हेयः स्थितः ।
हा मद्वत्सल वत्स रावण महत्पश्यामि ते सङ्कटं
वत्से केकसि हा हताऽसि न चिरापीन् पुत्रकान् द्रक्ष्यसि ॥
वीरच. ४.
- २०६ १८ आरम्भोऽसंशयं क्षत्रेत्यादि दुष्यन्तभाषिते ।—
असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमा यदार्यमस्यामभिलाषि मे मनः ।
सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः ॥
अ-शा. १.
- २०६ २० प्राणैस्तपोभिरित्यादि यत्तत्कामन्दकीवचः ।—
यन्मां विधेयविषये स भवाभियुक्ते
क्षेहस्य तत्फलमसौ प्रणयस्य सारः ।
प्राणैस्तपोभिरथवाऽभिमत्तं मदीयेः
कृत्यं घटेत सुहृदो यदि तत्कृतं स्यात् ॥
सा. मा. १.

पृष्ठ. पंक्ति.

- २०६ २१ प्रीते विधातरीत्यादि प्राप्त्याशा माल्यवद्वाचः ।—
प्रीते विधातरि पुरा परिभूय मर्त्या-
न्वत्रेऽन्यतो यदभयं स भवानर्धयुः ।
तन्मर्मणि स्पृशति मामतिमात्रमद्य
हा वत्स शान्तमथवा दशकन्धरोऽसि ॥
अनर्ध. रा. ४.
- २०६ २२ भव हृदय साभिलाषं संप्रति सन्देहनिर्णयो जातः ।
आशङ्कसे यदस्मि तदिवं स्पर्शक्षमं रत्नम् ॥
अ. शा. १.
- २०७ १९ अंहो अहं सो राओत्ति रत्नावल्यां मुखं स्मृतम् ।—
अंहो अहं सो राआ उद्वगणो गाम अस्त अहं ताद्रेण दिण्णा । (तीर्थ निश्चय)
ता परप्येसणदूसिदं वि मे सरीरं दाणि बहुमदं संवुत्तम् ।
रत्ना. १.
- २१० १५ शरीरं क्षाममित्यादि क सेत्यन्तं यदन्तरा ।—
शरीरं क्षामं स्याद्वसति द्यित्तालिङ्गनसुखे
भवेत्सालं चक्षुः क्षणमपि न सा दृश्यत इति ।
तया सारङ्गाध्या स्वमसि न कदाचिद्विरहितं
प्रसक्ते निर्बाणे हृदय परिचापं ब्रजसि किम् ।
मालविका. ३.
- २११ १४ यथा हि वेणीसंहारे तीर्णे भीष्ममहार्णवे ।—
तीर्णे भीष्ममहार्णवे कथमपि द्रोणानले निर्द्वैते
कर्णाशीविषभोगिनि प्रशमिते शल्ये च याते दिवर्म् ।
भीमेन प्रियसाहसेन रभसाद्वृषावशिष्टे जये
सर्वे जीवितसंशयं वयममी वाचा समारोपिताः ॥
वे-सं ६.
- २१७ २० एकैकानि शिरांसीति पद्यादौ सा च दृश्यते ।—
एकैकानि शिरांसि राक्षसचमूचक्रस्य हुत्वा निजे
तेजोऽप्रौ दशकण्ठमूर्धेभिरथो निर्माय पूर्णाहुतिम् ।
अथ स्वस्त्ययनं समाप्य जगतो लङ्केन्द्रबन्दीवृतां
सीतामप्यबलोक्य शोकरमसम्रीडाजडो राचवः ॥
अन. रा. ७.

पृष्ठ पंक्ति.

- २२८ ९ प्रीतिर्नाम सदस्यानामित्यादेर्वस्तु सूच्यते ।—
प्रीतिर्नाम सदस्यानां प्रिया रङ्गोपजीविनः ।
जित्वा तदपहर्तारमेष प्रत्याहरामि ताम् ॥
अन. रा. १.
- २२८ १ वीजन्तु वेणीसंहारे सत्पक्षा इति दर्शितम् ॥—See page ३१८
- २२८ ११ रत्नावल्यां मुखं द्वीपादन्यस्मादपि दर्शितम् ।—
द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिधेर्दिशोऽप्यन्तात् ।
आनीय झटिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः ॥
रत्ना. १.
- २२८ १२ तवास्मि गीतरागेति पात्रं शाकुन्तले कृतम् ।
तवास्मि गीतरागेण हारिणा प्रसभं हृतः ।
एष राजेव दुष्यन्तः सारङ्गेणातिरहसा ॥
अ. शा. १.
- २२८ २१ प्ररोचना सा श्रीहर्षो निपुणेस्यादिनोच्यते ।—
श्रीहर्षो निपुणः कविः परिषदप्येषा गुणमाहिणी
लोके हारि च वत्सराजचरितं नाटये च दक्षा वयम् ।
वस्त्वैकैकमपीह वाञ्छितफलप्राप्तेः पदं किं पुनः
मज्जागयोपचयादयं समुदितः सर्वो गुणानां गणः ॥
रत्ना. १.
- २२९ १ मद्दर्या रसपाठेति पद्ये प्रस्तावनोच्यते ।—
मद्दर्या रसपाठगीतिगतिषु प्रत्येकमुत्कर्षिणो
मौद्गल्यस्य कवेर्गभीरमधुरोद्गारा गिरां व्यूतयः ।
वीरोदात्तगुणोत्तरो रघुपतिः काव्यार्थबीजं मुनि-
वैस्मीकिः फलति स्म यस्य चरितस्तोत्राय दिव्या गिरः ॥
अन. रा. १.
- २२९ १७ अर्थः क्रूरमहेत्यादिः मुद्राराक्षसकल्पितः ।—
क्रूरमहः सकेतुश्चन्द्रमसं पूर्णमण्डलमिदानीम् ।
अभिभवितुमिच्छति बलाद्रक्षत्येनन्तु बुधयोगः ॥
मु. रा. १.

पृष्ठ. पंक्ति.

२३० १५ अथ विक्रमोर्वशीये राज्ञो विदूषकस्य सहाये ।—

विदूषकः—भो वयस्सं को एसो कामो जेण तुमं पि दूमिजसे । सो किं पुरिखो आहु
इत्थिअत्ति ।

राजा—सखे

मनोज्ञातिरनाधीना सुखेष्वेव प्रवर्तते ।
स्नेहस्य ललितो मार्गः काम इत्यभिधीयते ॥

विदूषकः—एवं पि ण जाणे ।

राजा—वयस्य इच्छाप्रभवः सः ।

विदूषकः—किं जो जं इच्छदि सो तं कामेदित्ति ।

राजा—अथ किम् ।

विक्रं. ? see दशरूपक. ३.

२३० २० कार्यां सैकतलीनेति (?) प्रस्तुताथोपदेशतः ।—

अ. शा. ६. (?)

२३२ ५ सकुण्डलं सकवचमित्यादौ सा विळोक्यते ।—(?)

२३३ १२ कस्मैचित्कपटायैति लक्ष्मीमुद्दिश्य केनचित् ।—

कस्मैचित्कपटाय कैटभरिपूरःपीठदीर्घालयां
देवि त्वामभिवाद्य कुप्यसि न चेत्तत्किंचिदाचक्षमहे ।
यत्ते मन्दिरमम्बुजन्म किमिदं विद्यागृहं यच्च ते
नीचाम्रीचतरोपसर्पणमपामेतत्किमाचार्यकम् ॥

अन. रा. ७. ४३.

२३३ १४ मेददृष्टेदृष्टोदरं लघु भवत्युत्थानयोग्यं वपुः

सर्वानामपि लक्ष्यते विकृतिमश्चित्तं भयक्रोभयोः ।
उत्कर्षः स च धन्विनां यदिवचः सिद्धयन्ति लक्ष्ये चले
मिथ्यैव व्यसनं वदन्ति मृगयामीहग्विनोदः कुतः ॥

अ. शा. २.

? These passages are not found in any edition of the text.

पृष्ठ पंक्ति.

२७८ १३ उत्कण्ठा माधवस्यापि तत्पश्येयमितीर्यते ।—

सम्भूयेव सुखानि चेतसि परं भूमानमातन्वते
यत्रालोकपथावतारिणि शक्तिं प्रस्तौति नेत्रोत्सवः ।
यद्वाल्लेन्दुकलोच्चयादवचितैः सारैरिवोत्पादितं
तत्पश्येयमनङ्गमङ्गलगृहं भूयोऽपि तस्या सुखम् ॥

मा. मा. ५.

२७८ १४ अवहित्यं तदेव स्याद्यत्पाणिर्न निवारितः ।—

यत्पाणिर्न निवारितो निवसनप्रस्थि समुद्रन्धयन्
भ्रूभेदो न कृतो मनागपि सुहृयत्खण्ड्यमानेऽधरे ।
यन्निःशङ्कमिहापितं वपुरहो पत्युः समालिङ्गने
मानिन्या कथितोऽनुकूलविधिना तेनैव मन्युर्महान् ॥

हेम. का. प. ३०४.

२७८ १८ यथा कुलेन कान्त्या च वयसेत्यादि कथ्यते ।— (?)

२७८ १९ वितर्कः कास्विदित्यादि दुष्यन्तवचनं यथा ।—

कास्विदवगुण्ठनवती नातिपरिस्फुटशरीरलावण्या ।
मन्थे तपोधनानां किसलयमिव पाण्डुपत्राणाम् ॥

ध. शा. ५.

२७८ २० किमेवा कौमुदी किं वा लावण्यसरसी सखे ।—

इत्यादि रामाराधायां संशयः कृष्णभाषिते ॥ (?)

२७९ १ तं विना कैकयीपुत्रमिति रामेण भाषितम् । (?)

२७९ २ उद्वेगो हा हतोऽस्मीति कपिश्रलवचो यथा ॥—

हा हतोऽस्मि हा द्रधोऽस्मि हा वञ्चितोऽस्मि हा किमिदमापसितम् ।
इत्येतानि चान्यानि च विलपन्तं कपिश्रलमश्रौषम् ॥

का. पृ.

२७९ ३ मौढ्यं स्रगियमित्यादि यदजेनापि भाषितम् ।—

पृष्ठ. पंक्ति.

स्रगियं यदि जीवितापहा हृदये किं निहितान हन्ति माम् ।
विषमप्यमृतं कचिद्भवेदमृतं वा विषमीश्वरेच्छया ॥

ख. ८. ४६.

२७९ ४ अङ्गानि चन्दनाम्भोभिः सिञ्चेत्यादि वचो यथा । (?)

२७९ ६ तद्दृश्यते परीवारप्रार्थनाभिः क्रियास्त्विति ॥—

परिमृदितमृणालीम्लानमङ्गं प्रवृत्तिः कथमपि परिवारप्रार्थनाभिः क्रियासु ।
कलयति च हिमांशोर्निष्कलङ्कस्य लक्ष्मीमभिनवकरिदन्तच्छेदकान्तःकपोलः ॥

मा. मा. १.

२७९ ८ अकामोपनतेनैव साधोरित्यादिनोच्यते । (?)

२७९ ९ यथा वामेन वानीरमित्याद्यनुगतिः स्मृता । (?)

२७९ १० यथैव कुलपत्यङ्के दोर्दण्डाः केति विस्मयः ।

दोर्दण्डाः क धृताङ्गदाः क नु शिरानद्धौ भुजौ द्वाभिमौ
वक्त्राणि क नु कान्तिमन्ति वलिमत्केदं मसैकं मुखम् ।
वाचस्ताः क जितार्णवध्वनिधनाः कायं वचःसंयमो
हेलाकम्पितभूधरः क चरणन्यासः क मन्दा गतिः ॥

सर. कण्ठा. पं. २९४.

२७९ ११ प्राणैस्तपोभिरित्यादि यद्वचः साधनं भवेत् ।

see p. ३१८.

२७९ १३ प्रीतिर्नाम सदस्यानामित्यादिवचनं यथा ।

see p. ३२०

२७९ १५ यस्स आतङ्क इत्युक्तो राहोश्चन्द्रकलादिबत ।—

राहोश्चन्द्रकलामिवाननचरी देवात्समासाद्य मे
दस्योरस्य कृपाणपातविषयादाच्छिन्दतः प्रेयसीम् ।
आतङ्कादिकलं हुतं करुणया विश्वोभितं विस्मया—
त्क्रोधेन ज्वलितं मुदा विकसितं चेतः कथं वर्तताम् ॥

मा. मा. ५.

२७९ १६ यथा सीताऽपि तत्रासेत्यादावपि च दृश्यते ॥ (?)

२७९ १८ माधवस्य परिच्छेदादीत इत्यत्र दृश्यते ।—

पृष्ठ. पंक्ति.

परिच्छेदातीतः सकलवचनानामविषयः
पुनर्जन्मन्यस्मिन्ननुभवपर्यं यो न गतवान् ।
विवेकप्रचर्चसादुपचितमहामोहगहनो
विकारः कोऽप्यन्तर्जडयति च तापं च तनुते ॥

मा. मा. १

२७९ २० विजित्य पृथिवीं सर्वामित्यादौ तद्विलोक्यते । (?)

२७९ २२ तद्रामोऽहं यदीत्यादि महानाटककल्पितम् ।—

रामोयं भुवनेषु विक्रमगुणैः प्राप्तः प्रसिद्धिं परा-
मस्मद्गतयविपर्ययाद्यदि परं देवो न जानाति तम् ।
वन्दीवेष यशांसि गायति मरुद्यस्यैकबाणाहति-
श्रेणीभूतविशालतालविबरोद्गीर्णैः स्वैरैः सप्तभिः ॥

महा ६. ४० (?)

२८० २ यथाऽर्च्यमर्च्यमित्यादौ जामदग्न्यव्यतिक्रमः ।—

अर्च्यमर्च्यमिति वादिनं नृपं सोऽनवेक्ष्य भरताम्रजो यतः ।
क्षत्रकोपदहनार्चिषं ततः सन्धे दशमुदमतारकाम् ॥

रघु. ११. ६९.

२८० ७ तं दृष्ट्वा शत्रुहन्तारमित्यादौ स तु दृश्यते । (?)

२८० ९ प्रियप्रायेतिवाक्यादौ मदः श्रेण उदाहृतः । (?)

२८० ११ स स्वान्त्रैः कल्पितेत्यादिमालतीमाधवादिवाक् ।

आन्त्रैः कल्पितमङ्गलप्रतिसराः स्त्रीहस्तरकोत्पल-
व्यक्तोत्संभृतः पिनक्ष सहसा हृत्पुण्डरीकस्रजः ।
पताः शोणितपङ्कुकुङ्कुमजुषः संभूय कान्तैः पिब-
न्त्यस्थित्नेहसुराः कपालचषकैः प्रीताः पिशाचाङ्गनाः ॥

मा. मा. ९.

२८० १३ तुल्यशीलवयोजातामित्यादौ तद्विलोक्यते । (?)

२८० १५ नेदं मुखमितीत्यादौ दृश्यते सा प्ररोचना । (?)

पृष्ठ. पंक्ति.

२८० १७ उत्पत्तिर्देवयजनादित्यादौ सा विलोक्यते ।—

उत्पत्तिर्देवयजनाद्भवादी नृपः पिता ।
सुप्रसन्नोऽञ्जला मूर्तिरस्याः स्नेहं करोति मे ॥

वीर. व. १.

२८० १९ राज्याङ्गंशो वने वासेत्यादौ विन्यास उच्यते ॥ (?)

२८० २१ एष कञ्चुकिना तातस्तिष्ठतीत्यादिनोच्यते । (?)

२८१ १ सन्देहनिर्णयो जात इत्यादौ सा विलोक्यते ।

see. p. ३१९

२८१ ३ सा व्याहृता प्रतिवचो न सन्धे इतीर्यते ।—

व्याहृता प्रतिवर, न सन्धे गन्तुमैच्छद्वलंबितांशुका ।
सेवते स्म शयनं पराङ्मुखी सा तथाऽपि रतये पिनाकिनः ॥

ऊ. सं. ८. २.

२८१ ५ नीलमेवाभिता विमुदित्यादौ सा विलोक्यताम् । (?)

२८१ ७ देवताभ्यो वरं प्राप्तेत्यादौ संहार इच्यते । (?)

२८१ ९ धन्या केयं स्थितेत्यादौ दृश्यते तत्समपणम् ।—

धन्या केयं स्थिता ते शिरसि शशिकला किन्तु नामैतदस्याः
नामैवास्याः तदेतत्परिचितमपि ते विस्मृतं कस्य हेतोः ।
नारीं पृच्छामि नेन्दुं कथयतु विजया न प्रमाणं यदीन्दु-
र्वेन्या निहोतुमिच्छोरिति सुरसरितं शाठ्यमव्याद्विभोषः ॥

सु. रा. १. १.

३०६ ९ प्रयच्छतोषैः कुसुमानीति भारविदशिता ।—

प्रयच्छतोषैः कुसुमानि मानिनी विपक्षगोत्रं द्यितेन लम्बिता ।
न किञ्चिद्वृषे चरणेन केवलं लिखेत्स वाष्पाकुललोचना सुवम् ॥

किरात. ८. १४.

३०६ ११ गमनमलसं शून्या दृष्टिः शरीरमसौष्ठवं
असितमधिकं किञ्चेतत्स्यात्किमन्यद्वितोऽथवा ।

अमत्ति भुवने कन्दर्पाङ्गा विकारि च यौवनं
ललितमधुरास्ते ते भावाः क्षिपन्ति च धीरताम् ॥

मा. मा. १

पु. पं.

- ३०६ १२ पाणिपीडनविधेरनन्तरं शैलराजतनया हरं प्रति ।
भावसाध्वसपरिग्रहाद्भूत्कामदोहदमनोहरं वपुः ॥
कुमा. ८. १.
- ३०६ १४ गगनं गगनाकारं सागरः सागरोपमः ।
रामरावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिव ॥
वा-रामायण. युद्ध-५१६-२४.
- ३०६ १५ अक्षरः किसलयरागः क्रोमलविटपानुकारिणौ बाहू ।
कुसुममिव लोभनीयं यौवनमङ्गेषु सज्जद्धम् ॥
अ-ज्ञा. १.
- ३०६ २० तन्वी इयामा शिखरदशना पकथिम्बाधरोष्ठी
मध्येश्वामा चकितहरिणीप्रेक्षणा निम्ननाभिः ।
श्रीणीभारादलसगमना स्तोकनन्ना स्तनाभ्यां
या तत्र स्याद्युवतिविषये सृष्टिराद्येव भातुः ॥
मे. द. २. १५.
- ३०७ १ यान्त्या मुहुर्ललितकन्धरमाननन्तदावृत्तवृन्तशतपत्रनिभं बहन्त्या ।
द्विग्धोऽमृतेन च विषेण च पद्मलाक्ष्या गाढं निखात इव मे हृदये कटाक्षः ॥
सा. मा. १.

INDEX. 1

Index of works and authors cited in this work.

	Page-Line	P. L.
अनर्घराषवम्	232-2	कुसुमशेखरः-ईहायुग 253-21
अग्निमयनम्	282-17	हृत्यारावणम् 238-19
अग्निवपुः (भट्ट)	82-6; 160-10; 194-5; 313-11.	केलिरैवतम्-A kind of uprū- paka called हलोस 267-4
अमृतमन्थनम्-A Samavakāra	250-6	कोहलः 204-14, 210-12, 236-19, 245-3, 251-6, 251-20, 251-23
अघत्यामाऽह-A act in the Venīsamhāra	217-16	गङ्गातरङ्गिका-A kind of upa- rūpaka called पारिजातस्ता 268-24
आजनेयः-Author of a work on dramaturgy	251-21	गङ्गाभगीरथम्-उत्सृष्टिकाह 252-15
इन्दुलेखा-A Vithī	251-9 231-13	गान्धर्वनिर्णयः-A work on Music 266-22
उदात्तकुजरम्-A kind of upa- rūpaka called उल्लोप्यक.	266-20	गौडविजयः-A kind of upa- rūpaka called काव्य । 263-4
उन्मत्तमाधवम्-An act in the Mālatī-mādhava	215-11	गौरीगृहम्-An act in the 219-1 Nāgānanda 237-16
कणादः	162-5	विजयशालाह-A act in the Mālavikāgnimitra ? 250-16
कर्पूरमञ्जरी	269-11	चैत्रावली-An act in a drama? 237-15
कलिकेलिः-A Prahāsana	247-14	टीकाकारः-Dhanika author of काव्यनिर्णय and अवलोक 150-2
कल्पलता-Supposed to be the same as the कल्पवल्ली	175-18	तरङ्गदत्ता 243-15
कल्पवल्ली-A work on रस and dramaturgy	131-4; 142-6	तारकोदरनम्-A Dima 248-5
कालिदासः	306-4	त्रिपुरदाहः 56-18, 248-3
काव्यप्रकाशः	175-20	त्रिपुरमर्दनम्-A kind of upa- rūpaka called श्रेष्ठणक 263-21
कुन्दमाञ्ज	223-7	
कुलपत्यह-A act in a drama ?	279-10; 202-1	

	P. L.		P. L.
दशमोपनिषद्:-6th act in the अनर्घराषव	232-10	प्राभाकर	159-17, 160-17
दिवाकर:-The teacher of Sārādātanaya	2-14	प्रियदर्शिका	244-14
देवीपरिणय:-A drama with 9 acts	223-5 237-20	बालरामायणम्	240-10, 237-21, 223-6
देवीमहादेवम्-A kind of uparūpaka called सल्लोप्यक	266-20	बृहत्कथा	220-6, 254-6
द्वौहिणः:-An author of a work on dramaturgy	239-1.	भट्टः-(कुमारिल)	159-16 252-11
ध्वनिकृत्	175-1, 179-1	भरतः	284-2, 260-1, 255-1 251-20, 239-15, 36-13 153-22, 194-7, 203-19 206-4, 217-3, 221-2
नन्दिकेश्वरः	56-8, 285-8	भरतबृहदः:-A prose passage similar to that found in the Nātyasāstra is ascribed to him	36-14
नन्दिमालिः:-A kind of Bhāna	259-22, 261-18, 261-21	भट्टगोपालः:-Supposed to be the author of Sāhitya chūdāmanj a Com- mentary on the Kāvya prakāsa	2-1
नलविक्रमम्-A drama with 8 acts	223-4, 237-19	भारविः	305-18, 306-9
नागानन्दम्	250-18, 252-8 222-22, 231-7	भावप्रकाशनम्	2-22
नायकानन्दम्-7th act in the अनर्घराषव	233-11	भोजः	12-21, 152-12, 194-4 194-6, 213-11, 216-1 219-8, 245-10, 242-15
नारदः	47-12	भोजराट्	251-7
निरुक्तकारः	50-8, 50-10	मदलेखा	238-12
नृसिद्धविजयः:-A kind of upa- rūpaka called प्रेक्षणक	263-17	महानाटकम्	241-5, 279-22
पद्मभूः:-Author of a Nātya- śāstra	47-10	महाभाष्यकृत्	162-3
पद्मावतीपरिणयः:-A Prakaraṇa	243-12	माणिक्यबल्लिका-A kind of uparūpaka called	268-12
पाण्डवानन्दम्-A drama;	230-10	करपयवली	
पितृकाननम् ?-An act in the Mālatīmādhava	215-10	मातृगुप्तः:-An author of a work on dramaturgy	234-22
पुत्रवनाह-A act in a drama	250-20		

	P. L.		P. L.
मारीचवधितम् A drama with five acts	217-14; 223-2	वास्तुविः A verse is ascrib- ed to him. This verse is found quoted in the Nātyasāstra. See G. O. S. ed pp. 293- 294. K. M.ed. omits this verse.	37-1; 47-11
मासतिः	114-19	विक्रमोर्वशीयम्	230-15; 237-17 238-14; 241-1
माख्तीमाषवम्	210-11; 243-14; 280-11	वीणावती-A kind of uparū- paka called Bhānikā	262-17
मालविका(मिमिन्त्रम्)	210-10	वीरचरितम्	205-1; 218-2
मुद्राराक्षसम्	229-17; 232-18	वृषोदररूपम्-A Dima	248-4
मृच्छकटिका	243-13; 243-16	वेणीसंहारः	228-10; 223-3, 204-12 207-2, 211-14, 219-6 231-17
मेनकानहुषम्-A Totaka with nine acts	238-11	वेदभूषणम्-A Bhāshya on Vedas	1-16
योगमालासंहिता	45-15	व्यासः:-Supposed to be an author on drama- turgy	55-21; 251-21
रघुवंशः	262-19	वाङ्मूकः-an author on dramaturgy	252-17
रत्नावली	207-19; 222-20 228-11; 244-14	वाङ्मूलम्	237-19; 233-13 228-12; 223-4
राजशेखर	269-11	शारदचक्रिका ?	252-11
रामानन्दम्-A kind of upa- rūpaka called श्रीग- दितम्	235-2; 258-17	शारदातनयः	2-5
(शक्ति)रामानुजम्-one of the rūpakas called उत्पट्टिकाह	252-7	शारदीय-A work on Music by Sārādātanaya	194-8
रामानुजदयम्-A drama with six acts.	200-4; 212-12 232-24; 237-18	शिवागमः Some verses are quoted	53-3
रामायणम्	220-6	शृङ्गारतिलकम्-A kind of upa- rūpaka called प्रत्यान	262-22
रामाराषा ?	278-21		
रुद्रदाचार्यः-Author of the Srngāra-tilaka.	95-9; 95-20		
रुद्रवर्णः-author of the Vedabhūshana	1-14		
बहुव्रीही-A Vithi	251-9		
बाह्यपदीयम्	161-14		
वाक्मिथः A kind of uparū- paka called प्रेक्षणक	263-17		

	P. L.		P. L.
शुक्लारप्रकाशः by Bhoja	213-11	सुबन्धुः—an author on	
संहिता (योगमाला)	45-17	dramaturgy	238-15
सदाशिवः Verses attrib-		सेतुबन्धः	282-15
ted to him are found		सैरन्धिका—A Prahasana	247-13
in Dasarūpaka	152-17	सोमेश्वरः—Supposed to be	
सागरकौमुदी—A Prahasana	247-13	the Commentator on	
सागरलेखनम्—An act in a		KāvyaPrakāsa 12-21, 194-6	
drama.	205-16	स्तम्भितरम्भकम्—A Totaka	
सीतापहरणम्—An act in a		with seven acts	238-12
drama	205-15	स्वप्नवासवदत्तम्	239-2
सुधीवकेलनम्—A kind of upa-		हर्षः—An author of a Vār-	
rūpaka called kāvya	263-8	ttika on Nātyasāstra	238-5

INDEX. II

Index of Important words.

	Page-Line		P. L.
अमह	271, 8	अनुपिच्छलहारः	238, 22
अक्षरसङ्घट्टः	225, 12	अनुदत्त	42, 21
अगूढम्	167, 5	अनुभक्त	260, 14
अग्निः	182, 11	अनुभक्ताल	259, 4
अहः	221, 5; 235, 6; 236, 17	अनुभावः	4, 5; 13, 11; 13, 16; 63, 16
अह्नास्यम्	217, 22		63, 7; 37, 20; 63, 22
अह्नावतारः	218, 13		38, 14; 70, 14; 61, 22
अह्न	73, 21; 272, 19		61, 7; 61, 11; 62, 12
अह्नहारः	45, 18; 46, 1; 46, 16	अनुमानम्	211, 4
अज्जुका	271, 20	अनुष्णपः	11, 3
अश्वितम्	126, 12	अनुवृत्तिः	226, 5; 258, 3; 281, 4
अजनासुनुः	2, 18	अनृतत्वम्	70, 22
अतिजगती	273, 15	अन्तःपुरिका	289, 16
अतिदेशः	11, 7	अन्तरा	198, 3
अतिधृतिः	273, 17	अन्वय	151, 8
अतिशयः	224, 3	अपकृष्टा	198, 2
अतिहसित	60, 17	अपत्रपा	28, 18
अत्युदत्त	45, 22	अपदेश	11, 10
अद्भुत	33, 22; 47, 18; 236, 4	अपन्यास	190, 10
	44, 15; 61, 12; 55, 11	अपभ्रंश	304, 2; 310, 19
अद्भुताभावः	133, 10	अपरोक्षभावः	42, 17
अधमः	174, 9	अपलाप	11, 5
अधिक	189, 9; 198, 2	अपवर्तितम्	192, 15
अधिकारः	283, 9	अपवादः	211, 19; 241, 10
अधिषलम्	211, 5; 232, 9	अपवारितम्	219, 20
अध्यात्म	34, 14	अपसारः	265, 6
अध्याय	283, 11	अपस्मारः	23, 3; 31, 13
अनुकम्पा	30, 7	अपहसित	60, 15
अनुपासिदिः	225, 21	अपान	184, 6
अनुशोकाः	30, 11	अपि किञ्चन	274, 13
अनुगतिः	257, 10; 279, 9	अपि किञ्चित्	274, 8
अनुचारिका	289, 19	अपिनाम	274, 9; 274, 16
अनुत्तरः	259, 21 261, 15	अभिज्ञानम्	225, 7

	P. L.		P. L.
अभिवा	145, 16; 155, 11; 162, 22	अवतरणम्	196 1
अभिषेयः	147, 20	अवन्तिक	13, 4
अभिनय	136; 10, 146, 13; 199, 4	अवमर्शसन्धिः	211, 13
	285-21	अवलगितम्	230, 18
अभिप्रायः	159, 8; 225, 5	अवस्यन्दिदम्	232, 14
अभिमान	41, 8; 42, 21; 34, 15; 225, 5	अवहितम्	22, 15; 31, 16
			257, 8; 278, 14
अभियोग	34, 14	अविषयितवाच्य	172, 16
अभिलाष	88, 16	अध्याप्यम्	219, 15
अभिचार-पराङ्मना	101, 3	अश्रु	32, 1
„ प्रेक्ष्या	101, 15	असत्प्रलापः	232, 21
„ वेद्या	101, 10	असिधारिणी	290, 1
अभिचारिका	268, 9	असूया	16, 4; 28, 4
अभूताहरणम्	210, 17	अस्थि	187, 16
अभ्यागार	290, 7; 293, 15	अहङ्कारः	41, 8
अमर्षः	22, 11		
अम्बिका	183, 15	आ	
अये	274, 2; 274, 4	आः	271, 12
अयोध्या	286, 19	आकार	16, 11
अर्थप्रकृति	204, 22	आकाशमाश्रितम्	220, 4; 272, 9
अर्थविशेषणम्	225, 14	आङ्गुलम्	194, 2
अर्थवृत्ति	12, 6	आक्रन्द	72, 16; 224, 17
अर्थज्ञानारः	249, 23	आक्रोश	71, 5
अर्थान्तरसंक्रमितवाच्य	172, 17	आक्षिप्तक	192, 12
अर्थोपपत्तिः	164, 15; 224, 10	आक्षिप्तिका	265, 19
अर्थप्राकृतम्	303, 22	आक्षेप	71, 6; 211, 8
अर्थमागधी	13, 4	आख्यायिका	282, 11
अर्थसंस्कृत	303, 19	आत्मिकम्	12, 15
अथोद्ग्राह	258, 24; 260, 10; 262, 6	आत्मिकभयानक	67, 18
अलक्ष्यकमव्यक्तप	173, 7	„ अङ्कत	66, 5
अलङ्कारः	192, 1; 236, 2	„ रौद्र	66, 12
अल्पत्वम्	190, 10	„ शून्तार	64, 22
अल्पवर्ष	265, 19	„ हास्य	65, 9
अपह्ना	71, 1	आज्ञा	70, 8; 241, 10
		आतङ्कः	76, 2; 257, 11; 279, 15
		आशोधरजनम्	196, 5

	P. L.		P. L.
आत्मम्	191, 20	आशंसनं	278, 17; 257, 8
आदानम्	212, 6	आशा	29, 14
आधिकारिकम्	201, 6	आशीः	225, 4
आनन्दः	213, 1	आश्रयः	226, 2
आनन्दप्रभाष	41, 14	आश्रिता	289, 15; 291, 4
आवृत्तस्य	30, 8	आश्लेष (रस)	132, 2
आन्दोलित	192, 8	आश्वासः	280, 3; 257, 12; 283, 13
आन्ध्रज	13, 6	आश्वासबन्धः	282, 15
आभासलक्षण	133, 20	आधारितम्	197, 20
आभिरूप्यम्	73, 18	आसीनम्	245, 20
आमीर	13, 6; 311, 13	आज्ञावणम्	196, 4
आभ्यन्तरवेष्टा	82, 18	आहत	192, 8
आभ्यन्तरोपचार	115, 1	आहार्यम्	12, 15
आभ्यासिकी	34, 16	आह्वयिका	290, 2
आम	271, 15		
आमुखम्	229, 3	इ	
आयामभेदः	194, 10	इक्षित	16, 10
आयुक्तिका	290, 5; 292, 15	इच्छा	88, 7
आयुष्मन्	272, 1	इहा	184, 14
आरमटी	12, 5; 45, 19; 57, 7	इतिवृत्तम्	200, 16
	247, 19; 251, 14; 263, 16	इन्द्रजाल	30, 3
आरंभ	196, 2; 206, 6; 189, 3		
आरोप्यम्	73, 11	ई	
आर्द्रता	80, 5	ईश्वरः	272, 21
आर्य	277, 9	ईश्वरः	181, 20
आर्यावर्त	1, 11	ईहाष्टग	253, 8; 253, 19; 221, 5
आलस्य	18, 13; 31, 6; 257, 10; 279, 5	इ	
आलाप	10, 24	उ	
आलीबद्धय	264, 13	उत्तरयुक्तम्	246, 12
आत्मन्या	12, 2	उक्तिः	226, 3
आवर्तम्	194, 2	उपमा	23, 16
आवधानिकी	198, 2	उपमम्	194, 2
आवापः	195, 11	उपपद्य	45, 20
आवेग	20, 14; 31, 7	उपुषः	257, 11; 279, 12; 283, 13
आवेप्यम्	73, 9	उत्कण्ठा	88, 9; 257, 8; 278, 13
		उत्कृतिः	273, 16
		उत्तमोत्तमकम्	246, 1
		उत्ताक	262, 7

	P. L.		P. L.
उत्पापकम्	196, 16	उपहसित	60, 13
उत्पायम्	203, 14	उपाङ्गम्	74, 1
उत्सव	75, 15	उपादानलक्षण	163, 15
उत्साह	35, 16; 35, 2; 60, 20	उपाधि	151, 10
उत्सृष्टिकाह	251, 11; 251, 19; 253, 5	उपेन्द्र	182, 12
उदान	183, 19	उभयालङ्कार	306, 17
दाहरणम्	211, 2; 225, 10	उरःशिसम्	192, 13
उद्घात्यम्	230, 7	उरस्तारम्	192, 11
उद्दिष्टम्	225, 8	उल्लासि	191, 19
उद्दिष्टार्थोपसंहृतिः	241, 1	उल्लोप्यकम्	221, 9; 266, 15; 266, 21
उद्धत	45, 21; 191, 20	उल्लोखितम्	192, 12
„ भाग	259, 18		
उद्धवः	75, 14	ऋषभः	185, 18
उद्धेदः	208, 17		
उद्यम	225, 20	एकार्थिभावः	151, 11
उद्धर्तितम्	192, 15		
उद्देश	89, 19; 211, 7; 63, 14	ओजः	214, 10
	257, 9; 279, 2	ओजस्वि	191, 19
उद्देशजबीभस्त	67, 10	ओतकारः	300, 4
उन्माद	24, 18; 29, 9; 90, 9		
उपक्षेपः	208, 12; 241, 6	औ	
उपगूहन	213, 4	औद्य	29, 8
उपचारः	77, 12; 112, 19	औद्भागची	12, 12
„ अन्या	113, 6	औत्सुक्य	29, 10; 21, 19
„ कुलज्ञान	113, 5	औदार्य	8, 22; 10, 9
„ वैश्या	113, 7	औद्भूट	12, 6
उपदिष्टम्	224, 7	औपस्थापिक	290, 7; 293, 10
उपदेशः	11, 9		
उपधि	214, 9	क	
उपनागरक	310, 21	कञ्चुकीय	292, 18; 290, 6
उपनायक	93, 12	कटाक्षः	126, 10
उपन्यासः	209, 17; 257, 24; 280, 20	कण्ठाक्षितकम्	192, 13
उपपत्तिः	275, 19	कथम्	275, 2
उपभोगः	77, 9	कथञ्चन	275, 12
उपमा	34, 14	कथा	282, 10
		कथोद्घात	229, 10
		कन्द	183, 12

	P. L.		P. L.
कपट	249, 11; 224, 22; 256, 24	किरात	290, 6; 293, 1
कम्प	15, 3; 257, 10; 279, 7	किलिकितम्	9, 1
कम्पितः	192, 7	कीर्तिः	70, 1
करण	45, 18; 46, 16; 208, 17	कीलम्	194, 2
करण	33, 16; 45, 3; 47, 21	कुञ्चितम्	126, 12; 192, 12
	55, 12; 62, 15	कुहमितम्	9, 16
कृष्णाभासः	133, 14	कुहिनी	242, 18
कलम्	191, 21	कुत्तप	195, 21
कला	52, 4; 181, 21; 194, 18; 195, 7	कुतुक	29, 13
कलान्तरम्	195, 10	कुञ्ज	290, 6
कलापकम्	151, 14	कुमारी	292, 8
कलविधिः	199, 19	कुम्भोद्भव	2, 17
कल्पवल्ली	268, 6; 221, 10	कुशीलन	288, 20
कल्पान्तकर्म	57, 8	कुशीवलः	277, 1
काङ्क	146, 12	कृतिः	213, 2
„ अभ्युपगमात्मक	146, 18	कृष्णः	1, 17
„ उपहासात्मक	146, 19	केलिः	10, 18
„ प्रसन्नगर्भ	146, 17	कैशिकी	12, 5; 46, 2; 46, 9; 57, 3
„ वितर्कगर्भ	146, 21		243, 22; 247, 19; 248, 19
„ विवादाक्षेप	146, 20		251, 2; 251, 14; 253, 14
काङ्क	29, 17		256, 12; 257, 18; 262, 19
कान्तः	271, 13		267, 1
कान्तिः	8, 16	कोष	35, 6; 72, 11
कान्द्वितीयः	30, 5	कोमलम्	192, 14
कामः	77, 10	कोरकितम्	191, 21
कामशृङ्गारः	250, 2	कोलाहल	301, 10
कासुका	289, 15; 291, 10	कोश	151, 16; 283, 1
कायस्थ	277, 1	कौतुक	29, 12
कावः	277, 2	कौशलम्	75, 17
कार्य	196, 3; 225, 22	कमः	211, 3
कार्यसंस्कारः	213, 5	क्रिया	161, 1
कालः	43, 5; 181, 21; 191, 16	क्रियात्मकशृङ्गार	65, 4
कान्यम्	221, 7; 262, 23; 265, 20	क्रियाप्रभा	41, 16
किं खलु	275, 6	कीडितम्	10, 18
किञ्चु खलु	275, 6	क्रोध	35, 5; 35, 21; 214, 9
किम्	274, 10	„ प्रिया	71, 17

	P. L.		P. L.
कोष पूज्य	71, 21	गुणा	259, 3; 259, 2; 260, 5
" भृत्य	71, 19		260, 12; 260, 14; 260, 15
" मित्र	71, 15		262, 2; 268, 17; 268, 1
" शत्रु	71, 13		259, 5
क्षणः	75, 13	गान्धार	185, 19
क्षमा	226, 6	गाम्भीर्य	10, 7; 10, 12
क्षेत्रज्ञ	182, 19	गायक	181, 14; 194, 14
क्षोभ	63, 13; 222, 2; 225, 13	गीतम्	181, 15
क्षोभजवीभ्रतस	67, 9	गीतविधिः	197, 21
		गुणः	30, 12; 62, 14; 161, 2
			192, 1
खण्डयोग	268, 10	गुणस्तुतिः	89, 14
खण्डताल	268, 17; 267, 3	गुणाख्यानम्	225, 16
खण्डमात्रा	262, 25	गुणातिपातः	224, 16
खर	44, 16; 4, 12	गुणानुवादः	225, 18
		गुणीभूतव्यङ्ग्यम्	174, 7
		गुणोक्तिः	225, 16
		गुण्डली	46, 8
		गुण्डलीवृत्तम्	297, 17
गण्डम्	232, 11	गुरु	191, 19
गतिः	156, 6; 194, 10	गुल्मः	246, 15
" भ्रम	191, 13	गुल्म	167, 6
" मृग	191, 13	गूढागडम्	167, 8
" रथ	191, 13	गोयपदम्	245, 16
" शकट	191, 13	गोत्रस्वस्वित्तम्	214, 8
" सिंह	191, 13	गोष्ठी	221, 6; 256, 7; 312, 21
गन्तुकामाचिन्ह	116, 22	गौड	11, 15
गन्धक	277, 1	गौडराग	189, 14
गन्धयोकत्री	289, 18	गौणता	166, 12
गमकः	156, 2; 192, 8	गौणी	145, 20
गम्भीरम्	191, 18	गौरी	2, 16
गम्यः	156, 14	प्रथनम्	212, 19
गम्यगमकत्व	51, 4	ग्रहांशः	190, 9
गर्भसन्धिः	209, 22	ग्रामभेदः	188, 11
गर्वः	22, 6; 31, 9	ग्राम्य	310, 21
गर्हणा	224, 6	ग्लानिः	15, 21; 28, 3; 240, 1

	P. L.		P. L.
घोण्डा	46, 6	घ	
		घ	
चक्रचरः	270, 22	घल्लम्	231, 16
चण्ड	215, 20	घल्लनम्	212, 1
चण्डाल	13, 6; 311, 13	घल्लिकम्	263, 11
चतुरश्र	263, 12; 295, 13	छाया	190, 6
चतुरायाम	193, 8	छायालाप	192, 4
चपलम्	31, 11		
चम्पूः	283, 3	ज	
चर्चरी	264, 10	जगती	273, 15
चापलम्	20, 11; 31, 12	जन्तु	185, 4
चामरधारिणी	289, 17	जनास्तम्	219, 20
चारी	46, 3; 199, 11; 262, 4	जनास्तिकम्	272, 7
चित्र	4, 12; 44, 11; 191, 6; 214, 11	जर्जरपूजा	297, 14
चित्रगुण्डली	297, 20	जाडघम्	21, 14; 91, 1
चित्रतुरगधीः	50, 21	जात	271, 16
चित्रभाण	259, 15	जातिः	160, 22; 302, 22
चिन्ता	18, 21; 28, 10; 89, 1	जालधरा	184, 13
चूलिका	217, 17	जुगुप्सा	35, 9; 36, 2; 63, 12
चोटी	242, 18		
चेष्टा	16, 12; 136, 19	ड	
चेष्टित-पराज्ञाना	101, 16	डिमः	221, 4; 247, 17
" प्रेष्या	101, 21	डोम्बिका	265, 24
" वेद्या	101, 19	डोम्बी	181, 6; 221, 7; 257, 16
चोलिका	264, 14		
		त	
		तत्त्व	181, 19
छन्नपाली	289, 17	तत्सम	191, 3
छन्दस्-उल्लोम	193, 17	तद्भवम्	191, 3
" विघटितम्	194, 1	तथावत्	275, 7; 275, 11
" घटितम्	193, 22	तर्कः	31, 15; 257, 9
" लिखितम्	193, 21	ताण्डवम्	45, 16; 45, 19; 296, 14
" इयागम्	193, 20	" उक्षण्ड	298, 21
" धल्लगम्	193, 19	" चण्ड	298, 17
" तरलम्	193, 17	" प्रचण्ड	298, 19
" भ्रतलम्	193, 15	तात	277, 15
		तात्पर्यम्	147, 18; 159, 10; 175, 15
		तान	188, 12
		ताप	257, 9
		तार	190, 9
		तारलः	195, 13

	P. L.		P. L.
सुर्यविशेषणम्	202, 14	दलगुण	94, 13
सुर्यसंविधानम्	202, 14	दती	94, 8
तेजः	10, 10	दृश्य	214, 20
तेजस	182, 4	दृष्टान्तः	224, 14
तोटकम्	180, 9; 211, 6; 221, 6 238; 5, 256, 11	दृष्टि-अकृत्रिम	124, 2
त्यागः	75, 12	,, अक्षित	120, 3
त्रया	28, 17	,, अद्भुत	125, 19
त्रास	24, 14	,, अनुत्तेक	124, 10
त्रिगतम्	197, 19; 231, 10	,, अनुपस्कृति	124, 6
त्रिवृत्तम्	198, 4	,, अनुलक्षण	124, 3
त्रिपाणि	198, 4	,, अभितसा	129, 2
त्रिपुरमर्दन	57, 4	,, अभिलाषि	120, 13
त्रिभिन्न	192, 7	,, अरोचक	124, 9
त्रिमूढकम्	246, 4	,, अर्धमुकुला	129, 10
त्रिरिपुः	192, 7	,, अलस	120, 16
त्रिलयम्	198, 4	,, अविक्रिय	124, 1
त्रिसाम	198, 4; 198, 22	,, अव्याज	124, 5
त्र्यश्ररत्न	295, 15	,, अर्धभ्रान्त	124, 4
त्वक्	187, 20	,, आकेकरा	129, 16
		,, भानन्दि	120, 21
		,, आर्तम्	123, 17
दक्षाय्वरब्धस	57, 6	,, उत्कण्ठित	121, 5
दक्षिण	191, 6	,, उत्कम्प	121, 9
दण्ड	214, 7; 265, 5	,, उत्फुल्ल	123, 4
दण्डरासकम्	268, 21; 297, 8	,, उदक्षित	121, 6
दम्भः	75, 16	,, उष्युर	123, 6
दयावीर	65, 20	,, उद्वर्तित	122, 22
दाक्षिणात्या	12, 12; 13, 5	,, उद्वृत्त	123, 1
दाक्षिण्य	224, 4	,, उल्लासि	121, 10
दानवीर	65, 18	,, उल्लोल	123, 5
दिक्रोह	30, 4	,, कठोर	122, 4
दीप्तिः	8, 18	,, करुण	126, 1
दीर्घललितम्	192, 11	,, कलष	122, 5
दुःखम्	30, 17	,, कातर	122, 7
दुर्भिक्षा	221, 9; 267, 8	,, कान्त	125, 10
दुलः	214, 11	,, कुक्षित	120, 2; 128, 22

	P. L.		P. L.
दृष्टि-कुटिल	123, 10; 126, 15	दृष्टि-सुग्ध	120, 5
,, कोमल	122, 10	,, म्लान	123, 17
,, कूरा	126, 14	,, रुक्ष	122, 6
,, गम्भीर	126, 11	,, रौद्र	125, 21
,, ग्लाना	128, 13	,, लज्जावती	128, 11
,, चकित	122, 8	,, ललित	122, 2; 129, 6
,, चटुल	123, 11	,, लोल	122, 19
,, चल	122, 9	,, वक्र	120, 11
,, जड	123, 13	,, वलित	120, 17
,, जिह्न	129, 4	दृष्टिविकार-अद्भुतद्वारस्य	119, 19
,, तप्त	123, 18	,, बीभत्स	119, 18
,, तरङ्गित	122, 3	,, धीर	119, 15
,, तरल	122, 11	,, शोक	119, 12
,, तानि	122, 12	,, रौद्र	119, 9
,, तान्त	123, 16	,, शुक्लार	118, 12
,, वस्ता	129, 20	,, भयानक	119, 18
,, त्रिभङ्गि	121, 16	दृष्टि-विकासि	120, 8
,, व्यञ्ज	121, 16	,, विकृणित	119, 22
,, धीर	123, 22	,, निकृष्ट	121, 17; 124, 13
,, निर्यत	121, 4	,, विकोपा	129, 18
,, निष्ठुर	123, 8	,, विक्षेपि	121, 14
,, निष्पन्द	120, 6	,, वितर्कित	129, 8
,, निहृषित	121, 3	,, विदग्ध	121, 1
,, प्रणयि	122, 13	,, विद्व	124, 12
,, प्रसन्न	120, 15	,, विनत	121, 18
,, प्रेङ्खोल	122, 18	,, विनिगीर्ण	124, 14
,, प्रेमगर्भि	122, 14	,, विनिष्कान्त	124, 15
,, बन्धुरं	123, 21	,, विन्मुत्त	129, 14
,, बीभत्स	126, 3	,, विभ्रान्त	129, 12
,, भयानक	126, 5	,, विह्वलित	122, 1
,, मदमन्थर	120, 19	,, विलोभित	124, 16
,, मधुर	120, 12	,, विवर्तित	123, 2
,, मन्थर	123, 20	,, विक्लिष्ट	123, 7
,, मलिन	123, 19; 128, 5	,, विषण्ण	128, 18
,, मलुण	120, 10	,, विसंस्थूल	121, 21
,, महि	121, 12		
,, मुक	128, 20		

	P. L.		P. L.
दृष्टि-विस्तारि	120, 7	दृष्टि-अनुपम	309, 21
” विस्फारित	121, 22	” ध्वनन्ति	309, 21
” विहसित	120, 1	” आन्त्र	309, 19
” विह्वल	121, 2	” आरह	310, 1
” वीर	125, 15	” औद	310, 2
” य.क्षेपि	121, 14	” कर्णाट	309, 20
” व्याविद	124, 11	” कलिङ्ग	309, 18
” व्यासक्ति	121, 20	” काजान	310, 4
” गङ्गित	128, 16	” कामरूप	309, 19
” शुष्क	123, 9	” काम्भोज	309, 20
” शून्य	128, 2	” कारुष	309, 20; 310, 4
” श्रान्त	128, 7	” काशी	309, 22
” सगर्व	124, 8	” काश्मीर	310, 6
” समन्मथ	121, 11; 126, 9	” किरात	310, 1
” सम्यग्र	123, 14	” कुर्व	310, 5
” सव्यथ	123, 15	” कुर्व	310, 1
” संस्रम	123, 12	” केकय	310, 1
” सस्पृह	122, 16	” केङ्गाण	310, 6
” सदर्ष	124, 7	” केरल	309, 17
” सहास्य	125, 13	” कोङ्कण	309, 19
” साकृत	120, 22	” कोसल	309, 22
” सोत्क	121, 8	” कथकैशिक	310, 3
” सोत्प्रास	122, 15	” गुर्जर	309, 20
” सोत्सुक	121, 7	” गौड	309, 19
” सौम्य	126, 13	” गक	310, 5
” स्तम्भ	123, 3	” गोल	309, 17
” स्तिमित	120, 9	” जैन	310, 3
” स्थिर	120, 14	” दर्शार्ण	310, 2
” स्निग्ध	120, 4	” नम	310, 6
” स्फीत	121, 19	” नेपाल	310, 3
” स्मेर	120, 20	” पल्लव	310, 3
” ल्हादि	122, 17	” पाण्ड्य	309, 17
देवी	289, 14; 290, 21	” पाञ्चाल	310, 1
देश	226, 4	” पामर	309, 17
” भङ्ग	309, 22	” पारसीक	309, 18

	P. L.		P. L.
देश-पार्वतीय	310, 5	शुति	156, 13; 211, 21
” बङ्गल	309, 22	योतक	156, 9
” बाङ्गल	310, 3	योत्य	156, 11
” मगध	310, 2	द्रमिड	13, 6
” मह्यण	310, 6	द्रव	80, 3; 211, 20
” मरु	310, 6	द्रव्य	161, 3
” महाराष्ट्र	309, 21	द्राविडी	11, 16
” मागध (?)	310, 2	दुतम्	191, 15; 194, 3; 246, 22
” मेघिल	309, 22	द्वन्द्व	191, 5
” म्लेच्छ	309, 18	द्विकल	195, 15
” यदु	310, 5	द्विदण्डक	265, 5
” यवन	309, 18; 310, 4	द्विपथक	259, 2; 259, 8; 259, 11
” लाट	309, 19		260, 12; 260, 15; 260, 19
” बह्म	309, 22		260, 22; 261, 2; 268, 1
” बर्षक	310, 1	द्विपदी	262, 25; 268, 10
” विदर्भ	309, 19	द्विपृथक	246, 8
” शक	309, 18		
” शरसेन	310, 4	धर्मशूङ्गारः	249, 21
” सिन्धु	309, 17	धातुः	186, 8
” सिंहल	309, 17	धीरललित	243, 19
” शुम्भ	309, 20	धीरशान्त	241, 19
” सौराष्ट्र	309, 21	धीरोदात्त	248, 8
” सौवीर	310, 2	धृति	20, 1; 29, 2
” हिम्मीर	309, 21	धैर्य	8, 21; 10, 6
” ह्यण	309, 20	धैवत	186, 1
” हेमन	310, 5	ध्रुवः	195, 13
देश-रसोचित	137, 1	ध्रुवा	198, 3
देशभाषा	299, 15	” आक्षेपिकी	302, 11
देशीति	287, 5; 308, 27	” आन्तरा	302, 15
देशिक	310, 16	” नैल्मक्षिकी	302, 17
देशी 191, 3; 284, 3; 296, 10; 301, 11		” प्राक्सिक	302, 9
देशीगीत	297, 18	” प्रासादिकी	302, 13
देशीताल	297, 18; 299, 15	ध्वनिः	148, 2; 174, 2; 178, 20
देशीलास्य	301, 20	” अनुनाद	148, 9
देश्य	18, 17	” प्रतिनाद	148, 11
दोषद	29, 11	ध्वनिका	265, 20; 265, 21

	P. L.	P. L.
न		
नट	194, 15; 226, 20; 288, 6	107, 15
नटी	194, 15; 289, 1	108, 5
ननु	274, 6	91, 21
ननु खलु	274, 7	93, 8
नन्दमाली	259, 22; 260, 3; 261, 18	107, 13
नय	70, 6; 224, 2	109, 5
नर्तन	45, 16; 46, 18	108, 17
नर्म	209, 14	92, 13
नर्मसुतिः	209, 14	92, 15
नर्मसचिव	93, 16	92, 17
„ अर्थसचिव	93, 20	93, 8; 109, 3
„ कामसचिव	93, 21	108, 3
„ धर्मसचिव	93, 18	107, 17
नर्मस्तुञ्ज	243, 22	108, 19
नवम्	191, 21	108, 21
नवताल	261, 1	107, 11
नागरक	310, 21	107, 21
नाटकम्	180, 10; 180, 11; 221, 4	91, 22
	237, 14	108, 9
नाटकीया	289, 15; 291, 7	92, 11
नाटिका	180, 9, 221, 6; 243, 18	108, 13
नाट्य 45, 16; 46, 15; 180, 2; 257, 12	279, 21; 296, 7	108, 15
नाट्यपात्रम्	91, 19	106, 9
नाट्यरासकम्	221, 8; 263, 22	93, 8; 109, 1
नाट्यवेद	36, 13; 297, 9	108, 7
नादः	184, 20	108, 1
नान्दी	196, 21	107, 19
नान्दीमङ्गलपाठक	294, 14	93, 5
नामकल्पना	303, 5	239, 22
नायक-अधम	92, 1	
„ अनुकूल	93, 8	
„ अभिगम्य	105, 18	
„ भमात्यायत्तसिद्धि	93, 1	
„ उभयायत्तसिद्धि	93, 4	
नायकसिद्धि		
नायिका-		
„ भनशीला	112, 9	
„ अधमा	102, 13	
„ अधीरा	97, 8	
„ अन्या	95, 5	
„ अभिसारिका	100, 18	

	P. L.	P. L.
नायिका-उत्तमा	102, 5	111, 22
„ उदात्ता	97, 20	94, 20
„ उद्धता	88, 7	99, 16
„ उद्गी	111, 16	112, 3
„ कपिशीला	111, 7	111, 15
„ कलहान्तरिता	99, 22	2, 17
„ खण्डिता	98, 21	232, 17
„ खरशीला	111, 20	निक्षेप्यम् 73, 14
„ गन्धर्वशीला	110, 4	निदर्शनम् 225, 3
„ गोशीला	112, 12	निद्रा 22, 21; 29, 6
„ देवशीला	109, 19	निन्दित 4, 13; 45, 4
„ दैत्यशीला	109, 22	नियतासि 206, 12
„ धीरा	97, 4	नियतिः 181, 21
„ धीराधीरा	97, 12	निरपेक्षम् 191, 22
„ नागशीला	111, 1	निराकाङ्क्षम् 191, 22
„ पतञ्जली	110, 14	निरालम्बम् 191, 22
„ पिशाचशिखा	110, 18	निरुक्तिः 224, 21
„ प्रगल्भा	97, 2	निरोधः 209, 15
„ प्रोषितमर्तुका	100, 5	निर्मन्थः 247, 4; 277, 1
„ मकरसत्त्वा	111, 18	निर्णय 212, 20
„ मत्स्यशीला	111, 14	निर्देश 11, 8
„ मध्या	102, 9	निर्मुण्ड 290, 7; 293, 11
„ मथ्या	96, 21	निर्वहणम् 212, 9
„ मर्त्यशीला	111, 4	निर्वेद 15, 15; 26, 12; 28, 2
„ महिषशीला	112, 6	निवेदनम् 225, 17
„ सुगधा	96, 18	निदर्शकः 195, 12
„ सृगशीला	111, 12	निषादः 186, 2
„ यक्षशीला	110, 7	निषिद्धम् 236, 6
„ राक्षसशीलिनी	110, 11	निष्कामं 195, 11; 195, 15
„ ललिता	98, 15	निसर्ग 34, 14
„ धासकसञ्जिका	99, 11	निस्वानितम् 192, 10
„ विप्रलम्बा	99, 5	नीतिः 225, 11
„ विरदोत्कण्ठिता	100, 10	नुनम् 275, 4
„ वेदया	95, 6	नुसंखल 275, 4
„ व्यालशीला	110, 20	नुतम् 45, 16; 46, 16; 181, 9
„ धान्ता	98, 11	181, 15; 298, 11; 308, 24

	P. L.		P. L.
नृत्तचार	241, 15	पर्युपासन	209, 16; 241, 12
नृत्य	181, 9, 298, 9; 308, 23	पर्व	283, 11
नृशंसता	30, 9	पल्लवितम्	191, 21
नैपथ्यजरीद्वि	66, 15	पश्चात्ताप	224, 12
१० हास्य	65, 7	पाश्चात्	11, 15
नैपुणम्	75, 19	पाश्चालीरिति	162, 17
न्यक्कार	71, 2	पात	194, 18; 195, 16
न्यास	190, 10; 238, 21	पात्रम्	228, 12
न्याससमुद्भेदः	238, 21	पादभाग	194, 18
न्यूना	189, 8	पारिजातकम्	221, 10; 268, 15
	प	पारिजातलता	268, 24
पञ्चमः	185, 22	पारिपाथिकः	288, 12
पटलम्	283, 6	पिङ्गला	184, 14
पणवताल	264, 22	पिण्डीबन्ध	246, 20; 264, 1
पताका	201, 15	पीठमर्द	94, 5; 244, 5
पताकास्थानकम्	202, 7	पुत्रक	277, 15
पदम्	191, 3	पुरुषः	181, 22
पद्धतिः	283, 5	पुलिन्दः	311, 13
पद्मोत्थ	182, 12	पुष्पम्	209, 16; 241, 13
पराक्रम	69, 20	पुष्पगण्डिका	245, 22
पराप्रकृतिः	183, 15	पुष्पाञ्जलि	46, 6; 198, 22
पराङ्मत्	192, 15	पूर्णम्	238, 16
परिकरः	208, 12; 241, 6	पूर्णभाव	213, 4
परिक्षयः	240, 3	पूर्वरङ्ग	181, 13, 194, 17
परिग्रहना	196, 8	पुच्छा	225, 7
परिवारिका	289, 16	पैशाचम्	270, 5
परिच्छेदः	283, 7	पैशाची	13, 5; 304, 1; 310, 18
परिदेवित	72, 15	पौरस्त्या	12, 12
परिन्यासः	208, 13; 241, 6	प्रकरण	146, 12; 151, 19
परिभावः	208, 16; 241, 8	प्रकरण	180, 11; 221, 4; 241, 17
परिभाषण	212, 21	प्रकरी	201, 20
परिचर्त	194, 18; 196, 18	प्रकारः	303, 4
परिवाद	225, 20	प्रकाशम्	219, 18; 272, 5
परिसर्प	209, 11	प्रकृतिः	182, 1; 289, 13
परिहार	226, 1	प्रख्यात	203, 14
परोक्षभावस	42, 18	प्रगमनम्	209, 15

	P. L.		P. L.
प्रचण्ड	45, 20	प्रविभाग	150, 16
प्रच्छेदकम्	246, 1	प्रवृत्तकम्	229, 12
प्रणयः	79, 16; 241, 12	प्रवृत्ति	12, 13
प्रताप	69, 21	प्रवेशः	195, 15
प्रतारणम्	75, 8	प्रवेशकः	215, 21
प्रतिमुखम्	208, 21	प्रवेशनम्	195, 11
प्रतिश्रुतम्	192, 13	प्रशस्तिः	213, 6; 257, 13; 280, 16
प्रतीति	15, 20	प्रशास्त्रम्	238, 20
प्रतीहारी	290, 5; 292, 4	प्रसङ्गः	211, 22; 241, 10
प्रत्यङ्ग	73, 22	प्रसन्न	191, 18
प्रत्यायक	15, 16	प्रसाद	74, 9; 212, 22
प्रत्याप्य	147, 22; 156, 18	प्रसिद्धिः	224, 13
प्रत्याहारः	195, 20	प्रस्तावना	228, 22
प्रत्युत्पन्नमातित्वम्	214, 8	प्रस्थानम्	221, 7; 262, 18; 265, 18
प्रथमःकल्पः	271, 22		266, 4
प्रथमसङ्गम	94, 19	प्रद्वेषः	226, 6
प्रदानम्	214, 7	प्रहसनम्	221, 4; 247, 2
प्रपञ्चः	231, 6	प्राकृत	310, 18
प्रबन्धः	151, 20	प्रागल्भ्य	8, 20
प्रबोधः	29, 7	प्राज्ञ	182, 4
प्रभाव	70, 12	प्राच्या	13, 4
प्रभुत्व	70, 8	प्राण	183, 18
प्रसद	257, 13; 280, 8	प्रातिः	208, 15; 224, 19; 241, 8
प्रमाणम्	303, 3	प्रातिसंभव	206, 10
प्रमादः	257, 13; 280, 10	प्रायःखलु	275, 5
प्रयत्नः	206, 8; 257, 8; 278, 16	प्रावेशिकी	198, 2
प्रयोक्ता	313, 5	प्रादिनक	227, 2; 293, 21
प्रयोग	303, 16	प्रासङ्गिक	201, 8
प्रयोगातिशयः	229, 20	प्रिया	271, 14
प्रयोजनम्	159, 4	प्रीति	34, 12
प्रबुद्धम्	191, 20	प्रेक्षकम्	221, 8; 226, 15; 228, 3
प्ररोचना	197, 16; 212, 5; 228, 21		313, 5
	280, 14	प्रेक्षणकम्	263, 8; 266, 9
प्रलय	15, 5; 32, 2	प्रेक्षणिका	290, 2; 291, 21
प्रलाप	11, 1; 90, 3	प्रेम	78, 20
प्रलोचना	257, 13	प्रेमकौटिल्यम्	79, 5
प्रलोभनम्	257, 11; 279, 19	प्रेमसाधनम्	225, 15

	P. L.	P. L.
प्रौढम्	191, 20	भरतशिष्य 2, 18
प्रौढिः	69, 22	भाणः 221, 4; 244, 19; 258, 18; 266, 2
		भाणिका 262, 1; 266, 8
	फ	भाषी 221, 7
फलम्	159, 12, 203, 20	भाण्डबाय 199, 6
फलयोग	206, 14	भारतवर्ष 286, 17; 309, 5
	ब	भारती 12, 9; 12, 5; 57, 9; 228, 14
बन्धनीयम्	73, 13	240, 9; 245, 5, 247, 19
बहुत्वम्	190, 10	258, 9; 263, 16; 285, 15
बाह्यम्	271, 10	भाव 3, 22, 8, 5; 13, 14; 13, 18
बाह्य	14, 22	38, 1; 39, 6; 39, 4; 38, 21
बाह्यवेष्टा-गुहार	82, 17	136, 10; 82, 5; 159, 14
बिन्दुः	204, 14	277, 12; 285, 21
बिन्दोक	9, 18	भावदृष्टि 124, 22
बीजम्	204, 2; 228, 10	भावबन्धनम् 79, 2
बीजदर्शनम्	238, 21	भाषिकम् 246, 14
बीजोक्तिः	238, 21	भालुक 136, 22
बीभरस	34, 8; 45, 8; 48, 1	भाव्यभावक 154, 15
	54, 16; 57, 9; 63, 12	भाषा 13, 3; 213, 3
बीभरसाभास	133, 16	„ धान्त्र. 310, 10
बुन्दम्-आभ्यन्तर	298, 5	„ कन्नड 310, 10
„ बाह्य	298, 5	„ कामोज 310, 12
ब्रह्मा	56, 2	„ कष 310, 12
ब्राह्मणब्रह्मचारी	150, 5	„ कोङ्कण 310, 13
		„ जैन 310, 11
	भ	„ द्रमिड 310, 10
भगवन्	277, 10	„ नम 310, 12
भगताल	259, 4; 261, 2, 261, 3	„ पल्लव 310, 11
	260, 17; 260, 21; 260, 13	„ पामर 310, 11
	260, 15; 262, 25, 265, 19	„ पार्वतीय 310, 11
भद्रिनी	271, 6	„ यवन 310, 11
भद्रन्त	277, 11	„ यधक 310, 12
भद्रासन	246, 23	„ बाकट 310, 12
भयम्	35, 11; 36, 4; 214, 9	„ शक 310, 12
भयानक	34, 5; 45, 13; 48, 3	„ सिंहल 310, 10
	55, 13; 63, 18	„ हिन्मीर 310, 10
भयानकभास	133, 18	„ ह्य 310, 10
भरतः	288, 4	

	P. L.	P. L.
भाषामाधुर्यम्	75, 10	मन्मथावस्था 88, 2
भास्वरम्	239, 17, 240, 10	मरणम् 24, 6; 31, 17; 91, 8
भिन्न 189, 8; 189, 5; 191, 5; 194, 2		मल्ल 265, 4
भिनराग	189, 16	मल्लिका 268, 5, 221, 10; 267, 24
भीमायाँ	272, 17	महत्तरी 290, 5; 292, 1
भूमिचारी	301, 19	महाचारी 199, 12
भेद	208, 18; 214, 7	महादेवी 289, 14; 290, 18
भेद्यकम्	246, 16; 264, 3	महाराष्ट्र 269, 4
भैरव	311, 14	„ भाषा 267, 22
भोग	77, 8	महासत्त्व 70, 16
भोगचुहार	33, 5	सहिषी 289, 14; 290, 15
भोगिनी	291, 2	मांस 187, 18
भमरी	299, 8	मागध 270, 5, 294, 20
भान्ति	214, 9	मागधिका 259, 7
भामितम्	192, 11	मागधी 13, 4; 260, 18; 263, 14
		269, 8; 304, 1; 310, 18
	म	माठरपूज्य 1, 13
मजा	187, 15	मात्रा 195, 7; 195, 18; 259, 2
मण्डलरासकम्	297, 8	260, 12; 260, 14; 260, 17
मतिः	22, 18; 31, 5	मात्राताल 264, 20
मत्तलिका	267, 19; 267, 22	मात्राधुवक 265, 19
मत्तपाली	259, 3; 260, 13; 262, 6	मात्रावशिष्टसंहार 240, 5
मत्सर	29, 18	8, 19; 10, 5
मद	16, 19; 28, 9; 214, 11	माधुर्य 79, 8
मधुकैटमौ	12, 8	मान 193, 6
मधुर	191, 18	„ अपकृतकम् 193, 3
मध्य	191, 15	„ उच्छ्रितम् 193, 5
मध्यम	185, 20; 246, 22	„ भिन्नम् 193, 4
मध्यमग्राम	188, 14	„ लम्बम् 193, 2
मधुः	284, 5; 288, 12	75, 8
मनोभाव-अनिष्ट	141, 19	मानना 67, 1
„ इष्ट	141, 18	मानसकरण 67, 22
„ मध्य	142, 2	मानसभयानक 37, 9
मनोरथ	225, 1	„ विकार 66, 1
मन्दाक्ष	28, 16	„ अद्भुत 29, 22; 181, 21; 214, 9
मन्द्र	190, 9	मारिष 277, 13
मन्त्रक	198, 1	

	P. L.		P. L.
मार्ग	210, 22; 284, 3; 296, 10 295, 16; 302, 3; 301, 11	यज्ञः	70, 3
„ गमक	192, 16	याच्या	275, 2
मार्गशिका	259, 9; 259, 11 260, 21; 261, 2	यामिनिकी	290, 2
मार्गधारितम्	196, 11	यावत्	275, 10
माला	224, 8; 239, 19	यावत्खण्ड	275, 8
माल्याभरणयोजिका	289, 18	यावद्दहम्	275, 9
मित्र	30, 16	यावन्नाम	208, 15; 241, 8; 257, 13 280, 12
मिथ्याधीः	50, 15	युगलम्	151, 13
मिश्रम्	203, 15	युद्धवीर	65, 14
मिश्रगुण्डली	297, 20	यौवन-प्रथम	104, 1
मुक्तक	41, 4	„ द्वितीय	104, 21
मुखम्	228, 11	„ तृतीय	104, 22
मुखराग	74, 16	„ चतुर्थ	105, 7
„ सन्धि	207, 18	र	
मुदित	194, 3	रक्त	187, 19; 191, 18
मूक	293, 17	रंग	194, 16
मूक्ति	290, 7	„ द्वारम्	198, 7
मूर्च्छना	188, 12	„ पीठम्	199, 3
मूर्धाक्षितम्	192, 14	„ मण्डप	295, 8
मृदबन्धम्	233, 10	रति	34, 12; 35, 14; 78, 6; 131, 5
मृदु	191, 19	रथ्या	259, 8, 260, 18; 260, 19 260, 21; 261, 3; 262, 5 268, 1 268, 10
मृदुत्वम्	74, 6	रथ्याताल	259, 8; 261, 1
भेदः	187, 17	„ वर्ण	264, 22
भेरुत्तर	1, 12	रस	26, 22; 37, 10; 40, 2 64, 17; 154, 10; 285, 21
मोहायित	9, 14	„ ध्वनिः	307, 19
मोह	19, 9; 31, 10	„ प्राधान्य	133, 22
मौढय	279, 3	„ सङ्कर	134, 13
मौल्यै	257, 9	„ संसर्ग	134, 12
म्लेच्छभाषा	310, 14	„ आश्रय	152, 15
यतिः	191, 5	„ दृष्टि	125, 3
यादिर्द खण्ड	275, 1	„ पुष्टि	91, 15
यादि नाम	274, 20	„ मेखनम्	134, 6
यदुत	274, 20		
यदुनिका	244, 16		

य

	P. L.		P. L.
रस-सम्पत्	91, 14	कलित	4, 12; 9, 20; 10, 8; 43, 18 56, 1; 191, 19; 240, 11
„ उत्कर्ष	91, 13	„ भाग	259, 18
राग	52, 13; 81, 11; 181, 22	कलितामास	4, 12; 44, 1
„ धनु	82, 1	कलितोद्धत	259, 18
„ ऊर्ध्व	81, 18	काक्षणिक	155, 13
„ नीली	81, 16	काट	11, 15
„ मञ्जिष्ठा	81, 20	कावप्य	73, 16
रागचिन्ह-अन्या	114, 17	कासक	221, 8
„ कुलाङ्गना	114, 2	कास्य	45, 16; 46, 2; 46, 10; 296, 14
„ वेद्या	114, 9	कास्याङ्ग	245, 2; 251, 5
„ विभावना	117, 15	लिङ्गिनी	270, 3
राजा	289, 13; 290, 11	लीन-रस	132, 4; 192, 7
रामाकीर्ण	266, 10	लीला	9, 5
रासकम्	264, 1; 265, 14; 266, 11 269, 13	लीलोत्सारित	192, 12
रीति	11, 13; 193, 7	लेख	214, 11
रक्	31, 18	व	
रत्न	182, 12	वक्त्रपाणि	196, 6
रक्ष	4, 13; 44, 21	वज्र	209, 17; 241, 13
रूप	73, 7; 210, 22	वत्स	277, 15
रूपक	180, 4; 221, 12	वच	214, 7
रोमाञ्च	14, 17; 31, 19	वन्दी	294, 12
रोष	35, 6; 72, 9	वयस्य	277, 14
रोद्र	33, 19, 44, 20; 47, 20 54, 16; 57, 7; 62, 2	वर्ण	259, 3; 260, 13
„ आभास	133, 12	वर्णताल	264, 10
रु		„ मात्रा	262, 2; 268, 17
रुद्र	191, 18	„ संहार	209, 18
रुक्मिणी	145, 17; 155, 16; 163, 2	वर्धनिका	265, 20
रुक्मिणिलक्षणम्	163, 15	वर्धमानक	199, 10
रुक्मिणी	155, 14	वर्धवर	290, 6; 292, 20
रुक्मिणीसम्पत्	173, 8	वसन्तक	259, 8; 260, 16; 260, 19 262, 6
रुक्मिणी	28, 13	वस्तु	200, 15; 245, 1
रुक्मिणी	246, 15; 264, 3	वाक्केलिः	231, 22
रुक्मिणी	283, 4	वाक्पात्राचारण	147, 8
रुक्मिणी	46, 1; 189, 6; 191, 15	वाक्पात्राधिता	144, 14
रुक्मिणी	246, 21	वाक्पात्रेणी	2, 17

	P. L.	P. L.
वाचक	155, 8; 160, 19	विप्लवक 94, 3; 244, 6; 267, 12; 277, 20
वाचिकम्	12, 15	281, 16; 289, 2
," करुण	67, 3	विद्या 52, 14; 181, 21
," रौद्र	66, 18	विद्वन् 211, 20; 241, 10
," हास्य	65, 5	249, 16; 256, 22
," अद्भुत	66, 8	विधान 208, 16; 241, 8
," सुभार	64, 20	विद्युत 192, 10; 209, 12
वाच्य	155, 10	विधेय 236, 6
वाङ्माला	199, 19	विनय 70, 5
वाद	283, 10	विनोद-निदाह 137, 18
वादका	194, 14	," प्राहृद् 137, 22
वाय	181, 15; 199, 8; 297, 18	," वासन्तिक 137, 15
वामन	290, 6	," शरत् 138, 4
वार्तिक	191, 6	," शिशिर 138, 12
वासकतल्ल	268, 1; 268, 10	," हेमन्त 138, 8
वासकसम्भा	268, 9	विन्यास 257, 23; 280, 19
विकास	222, 2	विपरिवर्त 259, 1
विकृत	4, 13; 45, 9	विप्रयोग 240, 13
विकृष्टक	192, 14	विप्रलम्भ 240, 17
विक्षेप	195, 11; 222, 2	विप्रिय 140, 1
विचलन	212, 6	विबोध 23, 9; 212, 18; 258, 1; 280, 22
विचार	224, 18	विभाव 4, 4; 13, 13; 13, 11; 13, 15
विच्छिन्ति	9, 9	37, 20, 38, 7; 43, 18, 61, 4
विच्छेद	146, 12	61, 19; 62, 7; 63, 21, 84, 2
," रस	132, 6	84, 19; 84, 9; 85, 9, 85, 7
," वाक्यसंभेद	147, 5	विभाषा 13, 3; 304, 3
," वाक्यासमाप्ति	147, 4	विभ्रम 9, 11
," वाक्यान्यथात्मक	147, 3	वियोग 86, 1; 86, 13; 87, 22
विट 94, 2; 242; 21, 267, 11; 289, 3		," सुभार 33, 8
वितत	192, 10	विरकाल्पि 115, 17
वितर्क	25, 1; 278, 19	विरक्तिद्वेष 117, 7
विताळ	258, 23; 259, 21; 260, 8; 261, 15	विरोध 241, 12
विदग्ध	191, 20	विरोधनम् 212, 3
विदग्ध	191, 20	विलम्ब 246, 21
विदग्ध	191, 20	विलंबित 191, 15
विदग्ध	191, 20	विलाप 11, 2; 72, 14
विदग्ध	191, 20	विलास 9, 7; 10, 4; 209, 10; 240, 15

	P. L.	P. L.
वैतालिक	294, 9	
वैदग्ध्य	76, 6	
वैदर्भ	11, 15	
वैद्य	277, 1	
वैमनस्य	139, 13	
वैलक्ष	29, 1	
वैवर्ष्य	15, 1; 31, 21	
वैशिक-अधम	107, 6	
," उत्तम	106, 18	
," मध्यम	106, 22	
व्यक्ति	155, 23	
व्यङ्ग्य	155, 21	
व्यङ्ग्यक	155, 18	
व्यतिकर-रस	132, 10	
व्यपदेश	11, 11	
व्यपेक्षा	151, 5	
व्यभिचारि	4, 9; 25, 4; 25, 19; 37, 20	
	38, 16; 61, 9 63, 17	
व्यलीक	139, 18	
व्यवसाय	69, 17; 212, 1	
व्यवसित	189, 2	
व्याधि	23, 18; 90, 18	
व्यान	184, 1	
व्यायोग	221, 5; 248, 7; 253, 19	
व्यास	2, 17	
व्याहार	233, 6	
व्रीडा	19, 5; 28, 12	
वा		
वाकार	13, 6; 242, 23; 311, 13	
वाक्ति	181, 19; 211, 21	
वाक्चरी	273, 17	
वाक्का	16, 3; 28, 7; 80, 10	
वाक्कर	13, 6; 311, 13	
वाक्म	26, 6; 209, 13	
वामस्थायी	47, 6	
वाम्या	195, 13	
वाम्यापाकि	289, 17	
वैलोमनम्	75, 22; 208, 14; 241, 6	
विषदा	146, 4	
विषक्षित	159, 6	
विशेषक	175, 13	
विवाद	191, 18	
विशेषण	224, 20	
विशोधन	240, 21	
विभ्राम	258, 23; 260, 9; 262; 7	
विषयत्व	182, 4	
विषम	260, 22	
विषय	34, 15	
विषाद	22, 1; 28, 11	
विष्कम्भ	215, 3	
विष्णु	56, 2	
विस्तर	222, 2	
विस्मय	35, 4; 35, 18; 61, 12; 257, 10	
	279, 10	
विस्मृति	279, 17	
विद्वसित	60, 11	
विद्वालक	300, 3	
विद्वत्	9, 22	
वादिकादायिनी	290, 1	
वीथी	221, 5; 251, 2	
वीथ्यङ्ग	251, 5	
वीर	33, 11; 44, 10; 47, 17; 57, 5	
	54, 15; 236, 3; 248, 19	
वीराभास	133, 8	
वीर्य	70, 9	
वृत्तरङ्गमण्डप	245, 11	
वृत्ति	12, 4; 145, 13	
वृद्धा	290, 5; 292, 11	
वृष	31, 8	
वृषभ	290, 1	
वृषभारिणी	31, 21	
वृषयु	189, 15	
वृषर	247, 9	
वृषत	270, 22	

	P. L.		P. L.
शाक्य	247, 4; 277, 2	„ ध्व्य	83, 18
शान्त	48, 5	„ विद्योग	85, 21
शान्तरस	47, 2; 135, 4	„ वेप	82, 15
शिवः	181, 19	„ संभोग	87, 7
शिवौ	2, 16	शङ्कराभास	133, 4
शिरोपुष	192, 11	शैल्य	288, 2
शिल्पम्	76, 4	शोक	35, 7; 35, 22; 63, 8
शिल्पक	221, 6; 257, 1; 266, 6	शोभन-रस	132, 16
शिल्पकारिका	289, 15; 291, 13	शोभा	8, 16; 10, 3; 225, 9
शुक्ल	187, 14	शौण्ड	70, 10
शुद्ध	191, 20	शौण्डीर्य	70, 11
„ गुण्डली	297, 20	शौरसेनी	13, 4; 263, 14; 269, 8
„ प्रहसन	247, 6		303, 17; 310, 19
„ भाण	259, 15	शौर्व	69, 16
„ राग	189, 13	श्रम	18, 8; 28, 8
„ लक्षणा	163, 14	श्राव्यम्	219, 15
„ विद्या	181, 20	श्रीगदित	181, 6; 221, 7; 258, 7
„ सालगसूड	46, 7	श्रुतम्	30, 13
शुष्कगीत	265, 1	श्रुति	187, 10
शुष्कापकृष्टकम्	196, 13	श्रोतुत्व	175, 11
शून्यता	257, 11	श्रोत्रिय	247, 4
शूरसेन	269, 4		
शुक्ला	264, 2	ष	185, 17
शुक्लिका	246, 15	षड्भ्राम	188, 14
शुक्ल	48, 7	षड्वोडवित	190, 9
शृङ्गार	40, 3; 43, 22; 47, 14		
	54, 15; 57, 3; 77, 14	स	
	131, 11; 236, 3; 243, 19	सखा	277, 14
	268, 7,	सख्यम्	30, 15
„ धयोग	85, 16	सङ्कीर्णप्रहसनम्	247, 7
„ कला	82, 13	„ भाण	259, 15
„ काल	82, 14	सङ्घटन	196, 9
„ क्रिया	83, 21	सङ्घर्ष	29, 21
„ गुण	83, 11	सङ्घात	151, 16; 282, 21
„ देश	82, 12	सञ्चारि	61, 21
		सञ्चारिका	289, 22

	P. L.		P. L.
सङ्क	180, 14; 221, 8; 244, 17	सञ्चारिभावजदृष्टि	125, 9
	256, 1; 269; 1	संपूर्णराग	190, 13
सदस्य	294, 5	संकेत	211, 19; 241, 10; 257, 12; 280, 1
सदाशिव	2, 16; 181; 19	सम्भोग	77, 10; 138, 15
सन्ताप	278, 22	„ अधम	113, 14
सन्तोषातिशय	257, 12, 280, 6	„ उत्तम	113, 11
सन्दानित	151, 14	„ चेष्टा	87, 19
सन्देश	11, 6	„ मध्यम	113, 13
सन्धि	207, 13, 212, 18	„ मित	87, 12; 139, 2
सन्धिवन्ध	282, 17	„ विकार	87, 20
सन्निपात	195, 13	„ सङ्कर	87, 14; 139, 4
सभमताल	259, 3	„ सम्पन्न	87, 16; 139, 6
सभा	194, 14	„ समृद्धिमान्	87, 18; 139, 8
सभासद्	293, 21	सम्भम	211, 7; 224, 11
सभापतिः	194, 14	संवरण	214, 10
सभ्य	194, 14	संवादिका	289, 18
सम-रस	132, 14, 191, 19	संचित	41, 7
समप्र	241, 5	संशय	224, 15; 257, 9; 278, 21
समय	213, 1	संशयधीः	50, 16
समरध्या	263, 11	संसर्ग	34, 14
समर्थ	75, 21	संस्कृत	310, 18
समर्पण	258, 5; 281, 8	संहार	258, 4; 281, 6
समवकार	221, 5; 248, 18	संहिता	282, 19
समविभ्राम	259, 1; 260, 11	सात्त्वती	12, 5; 57, 5; 239, 1
समा	191, 5		251, 14; 263, 16
समाक्षित	192, 14	सात्त्विक	4, 11; 12, 15; 14, 4
समाधान	208, 15; 241, 8		25, 4; 37, 20; 38, 18
समान	184, 4		60, 18; 61, 10; 306, 10
सम्यग्धीः	50, 14	साहयधीः	50, 17
सर्गबन्ध	282, 13	साधन	257, 10; 279, 11
सङ्गाप	11, 4; 221, 6	साध्य	161, 19
सङ्गापक	256, 16	साध्यवसान	165, 2
सङ्घन्द	195, 14	साध्यस	258, 2
सङ्घोत्पिनी	289, 14	साम	214, 7
संस्कृती	273, 15	सामर्थ्य	75, 21, 151, 7
संख्या	190, 7	सामाजिक	36, 18; 37, 6; 40, 13; 47, 5
संमह	211, 4; 241, 10		153, 9; 153, 10, 154, 11

	P. L.		P. L.
साप्रयोगिकी	34, 15	स्नेह-मप्य	80, 20
सारोपा	164, 22	„ मन्द	80, 21
साहस	69, 18	„ स्थिर	81, 3
साहित्य	145, 7	स्पर्श	189, 4
सिद्ध	161, 13	स्पष्ट	191, 19
सिद्धसाध्य	162, 1	स्पृहा	29, 16; 225, 6
सिद्धि	224, 4	स्फुरित	192, 8; 192, 10
सुख	30, 18; 77, 11	स्फोट	178, 22
सुताल	263, 12	स्मित	60, 7
सुप्ति	23, 13	स्युति	19, 16; 29, 3; 31, 2 89, 8; 189, 1
सुपुम्ना	184, 14	खाल	277, 12
सुहृत्त्व	30, 16	खगतम्	219, 18; 272, 3
सुखम्	132, 8	खप	29, 4; 214, 11
सुख्य	214, 17	खर	186, 4
सुत	294, 18	स्वरभेद	14, 19, 31, 20
सूत्रधार	288, 8	स्वातन्त्र्य	79, 6
सूर्य	182, 11	स्वात्	154, 7
सैन्धव	246, 6	स्वेद	14, 13
सोम	182, 11		
सौकुमार्य	74, 2		
सौन्दर्य	73, 20	हजा	272, 16
सौराष्ट्री	11, 16	हर्ष	20, 4; 30, 22
स्कन्ध	145, 8	हलीस	221, 9; 266, 23
स्तम्भ	14, 9; 31, 19	हसित	60, 9
स्थान	191, 15; 303, 2	हालिक	311, 14
स्थायी	4, 7; 26, 11; 37, 21 38, 20; 143, 21	हाव	8, 12
स्थितपात्र	245, 18	हास	34, 21; 35, 15; 214, 9
स्थिर	4, 12; 44, 6; 132, 12	हास्य	33, 11; 44, 5; 47, 15 55, 10; 268, 7
स्वैर्व	10, 12; 70, 17; 127, 6	हास्यामास	133, 6
स्नेह	80, 2	हीही	272, 13
„ अकृत्रिम	80, 7	हुम्	271, 17; 271, 18
„ कृत्रिम	80, 7	हुत	224, 14
„ गत्वर	81, 5	हृस्ववधारण	214, 10
„ नक्षर	81, 7	हेका	8, 13; 46; 4
„ प्रौढ	80, 8	हीः	28, 14

INDEX. III

Index of Verses.

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
अद्विष्टं जलकुम्भम्	१७१	अहसादश्च विन्ता च	१००
अकामा ब्राह्मणाश्चैव	२९२	अहहीनं तथा काश्यम्	२१३
अकार्यकरणाज्ञान	१९	अह्नीकारोऽभिमानः स्यात्	२२९
अकृत्रिमाः सरिच्छैल	११७	अह्नी सर्वरसस्पर्शी	२५१
अकृत्यकारी स्वायत्त	९३	अध्विन्त्यद्यैवदेवः	२८५
अक्षीणि द्राक्षिमीकन्ति	५	अध्विन्येद्यैवसम्पत्तेः	२०
अक्षुब्धा स्यादचकिता	१२५	अजातरतिसम्भोगाः	२९२
अगृहं तत्स्फुटं यस्य	१६७	अज्ञातकामा निष्कोशाः	२९३
अगूढमपरस्याहम्	१०४	अतः स्क्न्धो व्यपेक्षादिः	१५२
अभिर्माणवकेत्यादी	१६६	अतश्च सर्वशब्दानाम्	१६९
अह इति कृतिशब्दो	२३५	अतः सर्वस्य शब्दस्य	१६२
अहच्छेदं कृत्वा	२१६	अतः सामाजिकस्यापि	१५४
अहः प्रबन्धविह्वत्वात्	२३५	अतिक्रान्तपदैरह	२१
अहमुखं गभीहः	२१९	अतिदेशकमात्स्वाह	२२२
अहस्थानीयविच्छेद	२६९	अतिदेशस्तदुक्तं यत्	११
अह्नादिवाद्यावेवाह	२१९	अतिदेश्यमिहानुष्णम्	२६१
अह्वान्तपात्रैरहास्यम्	२१८	अतीतं लोकवृत्तानाम्	२८८
अह्वान्तरे मुखे वा	२१७	अतीव शोभते यस्तु	८१
अह्नावतारस्त्वह्वान्ते	२१८	अतोऽत्र शब्दव्यापारः	१००
अह्नाभ्रयस्य कर्तव्यो	२५३	अतो ध्वन्याद्यतात्पर्यं	१५०
अह्नाह्नयो द्वितीयेऽह्ने	२५६	अतो नाज्वावदामद्य	२६
अह्कुरा इति नेतृणाम्	२७५	अतोऽनुभावराहित्यात्	२६
अह्नैकिक्रिकपटः	२४९	अतो नैघण्टुकैरुक्ता	४९
अह्न इत्येव वक्तव्यो	२७२	अतो रसः पदार्थेभ्यो	३७
अह्नग्लानिर्नोरकिः	८८	अतो रसाच्छ्वारादेः	११०
अह्नमर्वनमिधास	१८	अतो विशिष्टे कस्मिंश्चित्	१६८
अह्नविशेषमात्रं यत्	३०१	अतोऽस्तु जन्यजनक	१५३
अह्न शिरः कटी वक्षः	७३	अतो हि मानसः सक्तिः	९७
अह्नसादप्रकथनम्	११६	अस्यादरेण सत्कारः	११२
		अत्र गीतिविधिः पूर्वैः	१९७

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
अत्र चौर्यरतस्यैव	१७१	अधिकन्यूनसंघट्टि	१८९
अत्र पाणिविभागो यो	१९६	अध्याप्य भरतानेतत्	५६
अत्र प्रच्छन्नकामित्वम्	१७१	अध्ययैर्वा पर्वभिर्वा	२८३
अत्र मुखं विच्छिद्यम्	२१८	अनर्धवर्णापाकृष्टिः	१९६
अत्र वस्तुरसादीनाम्	२३५	अनवस्थिततारा च	१२९
अत्र स्वनहसोवैति	४८	अनवस्थितिशय्यान्तः	२४
अत्राधिकारिकस्यापि	२०३	अनस्युरर्हमान	९६
अत्रापकारिणीं वेटीम्	१७३	अनागतश्लेषासहात्	९९
अत्राप्येते रसास्त्रवे	५०	अनाद्यक्ष क्षेत्रज्ञाः	१८२
अत्रावतरणं तत्स्यात्	१९६	अनासनश्च प्रथमम्	११५
अत्राऽऽविशितस्वार्थ	१५३	अनिकृषितपक्ष्मात्रा	१२८
अत्रासत्रापि रत्यादिः	५१	अनिबन्धनमर्थानाम्	२७७
अत्रैवालम्बना भावाः	९	अनिमित्तस्मितोक्त्वाश	२४
अथ भाष्यज्ञिशुद्धारा	२६२	अनिमेषस्फुरत्तारम्	१२०
अथ रासकमेकाङ्कम्	२६९	अनियुक्ता अपि स्वे स्वे	७०
अथवाऽऽन्यपदार्थानाम्	३०	अनिश्चयेन वाक्यस्य	२२४
अथवा भोगिनी स्वीया	२६८	अनिश्चलं यच्छब्दात्	१२४
अथ विक्रमोर्वशीये	२३०	अनिश्चलत्वं मनसो	६६
अथ श्रीगदितं विद्यात्	२५८	अनिष्टाश्च कथां भूते	११६
अथाऽयं वर्त्मना तेषाम्	८२	अनिष्टे विषये तत्र	१४१
अथार्थप्रकृतानां तत्	२०७	अनिष्ठुरलक्षणपदम्	२४६
अथैषां देशकालादि	१३६	अनुकारतया नाट्ये	३७, ५९
अथोत्पाद्यकथैकाङ्का	२५६	अनुकूलादिभेदेन	९३
अदीनवाक्यः प्रियवाक्	१०६	अनुक्तसिद्धिः कार्ये च	२२३
अदीर्घशाथिनी मेवा	११०	अनुक्तसिद्धिरुक्तार्थ	२२५
अदेशकालविहितो	३१	अनुत्तरोऽवदान्कश्चित्	७१
अद्भुतं त्रिप्रकारं स्यात्	६४	अनुद्धतं चोद्धतं च	४५
अद्भुते दानवीरे च	७५	अनुभावविभावाभ्याम्	२३९
अद्भुतोऽपि मनःप्रीति	२०८	अनुभावत्वसामान्ये	१४
अधमानी कृषियानाम्	२७१	अनुभावत्वतुर्था स्यात्	६
अधमानी तु नारीणाम्	१४३	अनुभूतानभिज्ञत्वम्	६६
अधमैरुपमेयाः स्युः	३०४	अनुभूतिप्रकाराश्च	१३१
अधरूपज्ञेनेव	११७	अनुभूतिप्रकाराश्च	१३१
अधरे इगमाह्वयम्	१०४	अनुभूतिप्रकाराश्च	१३१

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
अनेकनर्तकीयोज्यम्	२६६	अपभ्रंशेन बद्धो यः	२६२
अनेकार्थस्य शब्दस्य	१६९	अपरस्परसम्बन्धा	३०२
अन्तःकृते निगीर्णोऽस्मिन्	१६९	अपराधे न सहेते	१०४
अन्तःपुरहिता साष्ठी	२९०	अपराधे प्रियं रोषात्	९७
अन्तःप्रौढामिसंशुष्यत्	१२३	अपराधाऽपराधे स्यात्	१०२
अन्तरा चेति पश्चैता	१९८	अपरिच्छन्नविषयम्	१२०
अन्तरैकार्थसम्बन्धः	२०७	अपरिज्ञातपार्थस्यम्	२४६
अन्तर्बहिःपुरःपश्चात्	८९	अपरैर्दृश्यभेदास्तु	२४६
अन्तर्भावस्तु सर्वेषाम्	२५	अपरोक्षावभासो यः	४२
अन्तर्यवनिकासंस्थैः	२१७	अपरयतः फलप्राप्तिम्	२०६
अन्तर्व्यथा बहिर्गर्व	२२	अपसारत्रयं चान्यत्	२६९
अन्ते वीररसाढ्याम्	२६५	अपस्मारोऽनुभूतेषु	३१
अश्रं गृह्णाति पचति	१८४	अपस्मारो महाभूत	२३
अन्यदप्रस्तुतार्थस्य	२३१	अपाङ्गकृणनं यत्र	१२४
अन्यदारभते वाक्यम्	१६	अपाङ्गविगलद्वाप्यम्	१४२
अन्यस्नेहपरावृत्ताम्	१०७	अपि चेद्विनाभावे	१६५
अन्यापदेशकथनम्	११४	अपि नाम प्रसिद्धं स्यात्	२७४
अन्यापदेशकथनैः	११८	अपि यद्द्वयतिरेकेण	१५१
अन्यापदेशव्याजेन	२०२	अपि सिध्येत विवृषाम्	२२२
अन्यासज्ञमशङ्कित्या	२४६	अपेक्षितं परिरत्यज्य	२३४
अन्यूनदशपञ्चाङ्गम्	२३७	अप्यक्षराणां सामान्यात्	९०
अन्यूनानतिरिक्तं यत्	७३	अप्रकाशं नरो वक्ति	२७२
अन्ये तु स्पृष्टमपि यत्	७४	अप्रत्ययान्ताः शब्दोऽयम्	४८
अन्ये धातुभ्य उत्पन्नाः	१८६	अप्रासातीतिनष्टानाम्	३०
अन्येऽपि भावा ये केचित्	५४	अभाषभाणां शयने	१४०
अन्ये रसा न प्रयोज्याः	२५२	अभिगम्यशुणोपेतो	२९०
अन्योन्यभोग्यधीरेव	७८	अभिष्वलनहेतुया	५२
अन्योन्ययोग्यसंसर्गम्	१५९	अभितप्ता च निर्वेदे	१३०
अन्योन्यरक्ततां भूयः	११७	अभिधा नात्र वर्तते	१७०
अन्योन्यवाक्याधिकयोक्तिः	२३२	अभिधामूलमन्यत्र	१६९
अन्योन्याहिकसम्भारैः	६४	अभिधालक्षणांमूलम्	१६७
अन्वेषणन्तु पृच्छा स्यात्	२२९	अभिधालक्षणारूपात्	१६९
अपकृष्टश्च तस्यैव	१६	अभिधेयाविनाभूत	१४५
अपभ्रंशा विभाषा वा	३०४	अभिध इव ह्यङ्गादौ	१६६

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
आजन्मनोऽभिषेकान्तम्	२०१	आर्येति वाच्या विद्वांसो	२७७
आज्ञापवादः सम्प्रेटः	२४१	आलम्बनगुणस्थैर्यात्	१३२
आञ्जप्रार्थ्यं प्रेक्षणकम्	२६६	आलस्यकम्पानुगति	२५७
आत्मकुक्षिम्भरा घोरा	९८	आलस्यं तच्छिरःशूल	१८
आत्मनो भूभरप्रान्तिम्	२८६	आलस्यदेन्यचिन्ताश्च	१५
आत्मनो यो गरीयस्त्व	३१	आलस्यापस्पृती व्याधिः	३३
आत्मन्यभूततद्भाव	२२५	आलापाभ्यसनक्रीडा	१३८
आत्मा निस्सङ्ग एषैकः	१८७	आलिङ्गनं मुहुः सख्याः	११३
आत्मोपभोगकरणम्	२९	आविर्भावो रसानां स्यात्	३२
आदितस्त्रितयं तुल्य	२०३	आविर्भूय तिरोभूय	३८, १३२
आदौ विश्कम्भकं कुर्यात्	२१६	आवश्यकं तु यत्कार्यम्	२३६
आद्यन्तयोर्द्विगुणितः	१३४	आविस्मितं स्फुरत्कान्ति	७५
आद्यन्तयोश्च मध्ये च	१९१	आवेगात्तत्प्रतीकार	१९
आद्यन्तयोः प्रगुणितः	१३४	आवेगो जाड्यदैन्ये च	३४
आद्यन्तान्वयभेदस्तु	१९०	आशीःपुरस्कृतैर्वाङ्मयैः	२९४
आद्यन्तान्वयभेदेन	१८९	आश्रयाश्रयिसम्बन्धो	१७७
आधारगः शुक्रधातुः	१८७	आश्रितां नाटकीयाश्च	२८९
आधिकारिकमेकन्तु	२०१	आश्लेषलीनविच्छेद	१३१
आनन्दो वाञ्छितावाप्तिः	२१३	आसन्ना दूरमव्यास्ते	११६
आनुषङ्गिकमेतेषाम्	२५६	आसां शीलं स्वभावश्च	२९१
आन्तरा सा ध्रुवा ज्ञेया	३०२	आसारितादि वा गीतम्	१९९
आपीडधावनैर्बाहु	२१	आसीनां नर्तनागारे	२
आफलोदयपर्यन्ता	२०१	आसूत्रयन् गुणाधेतुः	२८८
आभासभावशान्त्यादेः	१७३	आसेवध्वं तद्वयः	२३८
आभ्यन्तराश्च बाह्याश्च	५०	आस्तीर्य भोगशयनम्	९९
आमन्त्रणं यत्साध्यस्य	२१२	आस्त्ववस्थासु कथिता	१४३
आमुखं तत्तु विज्ञेयम्	२२९	आस्त्ववस्थासु विहितैः	९१
आयुराभ्यायकथितो	२४	आहूय भरतान् सर्वान्	२८६
आयुष्मभिति वक्तव्यो	२७२		
आरभ्य गणदासादेः	२१८	इक्षिताकारचेष्टाज्ञो	२२६
आरभ्य षोडशद्वर्षात्	१०५	इक्षिताकारचेष्टादिः	१७१
आरामं पश्य सुसुप्ति	१७१	इच्छोत्कण्ठाशिलाषाश्च	८८
आर्द्रता शिशिरत्वं यत्	८०	इतरेषां कलारूपान्	१८४
आर्यावर्ताह्वये देशो	१	इतरेषाश्च भावानाम्	८५

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
इतश्चेतश्च रथ्यायाम्	९०	इत्यादिदय ततो ब्रह्मा	२८६
इति द्वयं गुणीभूत	१७३	इत्यादि सर्वमवधार्यं	२८३
इति द्वाविंशद्भ्रूत्वात्मा	१९९	इत्याद्यशेषमिह	२२०
इति द्विधा यदन्योक्ति	२०२	इत्याहुर्भारते वर्षे	२५२
इति द्वेषा समाख्यातो	६४	इत्युक्त्वा योऽन्यथा कुर्यात्	१४०
इति न्यायादुपादान	१६४	इत्येक आहुराचार्याः	२३८
इति प्रकरणे शुद्ध	२४२	इदं तदिति सङ्कल्पो	७९
इति ध्रुवन्तमुद्दिश्य	११७	इदं त्रिपुरदाहाख्ये	२४८
इति वासुकिनाऽप्युक्तो	३७	इदमुत्तममाख्यातम्	३००
इति विभक्तिरुद्दिष्टाः	१२५	इदानीं कथ्यतेऽस्माभिः	१०३
इतिवृत्तमधोत्पाद्यम्	२४१	इन्द्रियाणि निमीलन्ति	२९
इति शब्दार्थयो रूपम्	१६०	इमौ भौ च साहस्रयात्	१६५
इति शुद्धः सङ्कीर्णः	२५९	इयमङ्गादिबाह्याह	२१९
इत्थमन्योन्यसंसर्गात्	२७५	इ-शब्दवाच्यो मदनो	७८
इत्थमादिदय च मनुम्	२८६	इष्टभावोपगमने	९
इत्थमुन्मादजा भावाः	९०	इष्टसङ्गममाह्व	२०
इत्थं नायकसंज्ञाः स्युः	१०७	इष्टार्थश्चित्रकृद्देश्या	२२७
इत्थं भवेद्यविक्रमनौ	२१७	इष्टार्थोपगमेऽशब्दे	२७५
इत्थं २४ विधायादौ	२००	इष्टे तु विषये गात्र	१४१
इत्थं त्रिचिन्त्य दशरूपक	२५४	इह तत्त्वानि षट्त्रिंशत्	१८१
इत्थं विभावपर्यायाः	३८	इह दृष्टमिहालिष्टम्	९०
इत्थं शब्दार्थसम्बन्धो	१७९		
इत्थं समवकारस्य	२५०	ईदृक्ताण्डवलास्यादि	२९९
इत्याकृत्या नियमिताः	७०	ईदृगाथैश्च दृश्यन्ते	३०८
इत्यादयः प्रावृषि स्युः	८४	ईदृग्लक्षणसंयुक्तम्	२२६
इत्यादयः स्युः संसृष्टाः	८४	ईदृग्विलक्षणां शक्ति	१८३
इत्यादयो विशेषाः स्युः	१३५	ईदृग्विलक्षणो जन्तुः	१८३
इत्यादिनामभिर्भाव्याः	२७६	ईदृशां रूपकं यत्तु	२४३
इत्यादिनामभिर्वाक्याः	२७६	ईधरस्य च मुक्तानाम्	७
इत्यादिनैव षष्ठेऽङ्के	२११	ईषत्प्राप्तिश्च या काचित्	२०६
इत्यादि प्रणयकोधात्	२७८	ईष्यया छन्दतो यूनोः	२४०
इत्यादिभिर्गुणैश्चुक्तो	२८२	ईष्याकलहकारी स्वात्	२८१
इत्यादिभिर्विभावैस्तैः	६१	ईष्यां कुलक्रीषु न नायकस्य	९६
इत्यादिभेदा दृश्यन्ते	११७	ईष्यात्स्वावबोधोपाभ्याम्	१५
इत्यादि रामनाथायाम्	२७८	ईष्यात्प्रणयरोधेन	७९
इत्यादिलक्षणनैव	१६४	ईष्यात् रामनाथायाम्	१३९
		ईष्यात्स्वावबोधेऽपि	१०२

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
ईर्ष्यां क्षीणां तथा रोषः	७९	उत्पातैर्घोरसङ्ग्राम	२४८
ईहास्यगस्थेतिवृत्तम्	२५३	उत्पायामितिबुत्तं तु	२४३
उ		उत्फुल्लमध्या दृष्टिस्तु	१२५
उक्तसर्वप्रणोपेतो	९१	उत्साहात्मा विषयिणी	५५
उक्ता क्रोधादिभिर्भावैः	७	उत्साह्यते चोत्सह्यत	३५
उक्ता नात्मस्य नृत्तस्य	२८४	उत्सूते हर्षमित्येष	७५
उक्तानु कानभिज्ञत्व	६४	उत्सृष्टिकाङ्गे प्रख्यातम्	२५१
उक्ता रसा रसव्यक्तिः	१८०	उद्काशयमानेऽपि	२७८
उक्ताथ नायकाः सर्वे	१०३	उद्कर्तव्यता कर्तव्या	२७४
उक्तास्ता वृत्तयः साक्षाः	१२२	उद्बधति मनो यस्मात्	२९
उक्तिस्तत्त्वाभिधानं स्यात्	२२६	उदात्तात्त्वात्तदात्तात्	१८९
उपगणं लिपितं चैव	१९३	उदात्तादिभिदाः केचित्	९७
उचितेऽहनि सम्प्रति	१००	उदात्तेनात्तदात्तेन	१९०
उक्षण्डं रौद्रबीभत्स	२९९	उदाहरणमेतस्य	२३८
उच्चैर्हासो हर्षघोषौ	६६	उदाहरणमेतेषाम्	३०५
उच्छ्वासोऽथासविच्छेद	२८३	उदीरितेषु प्रत्येकम्	१६२
उच्छ्वलनेषामरणः	२४२	उद्दीप्यमानपक्षेषु	१००
उज्ज्वला रूपवन्तश्च	२८८	उद्धतप्रायकरणम्	२९९
उत्कण्ठा चावहित्थश्च	२५७	उद्धतैर्देवगन्धर्व	२४७
उत्कण्ठा माधवस्यापि	२७८	उद्धातयकादिबीभ्यस्तैः	२४७
उत्कण्ठता पठेद्वायेत्	२५८	उद्धात्यकावलिगते	२३०
उत्कम्पं तद्यदुल्लोलम्	१२१	उद्धेदः करणं भेद	२०८
उत्कर्षः पुष्टिसम्पच्च	९१	उद्धेदः स्तनयोः क्रिषित्	१०३
उत्क्षेपश्च ध्रुवोः कम्पः	१४१	उद्यानयात्रा शाक्रार्चा	८३
उत्तन्वपक्षमरुद्धा या	१२७	उद्यानयात्रा सलिल	८३, ९९
उत्तमप्रकृतिर्वीर	६०	उद्यानसलिलश्रीडा	१९२
उत्तमप्रकृतिः श्रोते	१७	उद्भूतितं परावृत्तम्	६६
उत्तमोत्तमकं भाव्यम्	१६	उद्भूतरक्तनयनेः	२१०
उत्तमस्यापि पठतः	२७०	उद्भेगसम्भ्रमाक्षेपाः	८५
उत्तमाधममध्यानाम्	३०४	उद्भेगो मनसः कम्पः	२११
उत्तमे मध्यमे नीचे	८१	उद्भेगोऽरिक्ता भीतिः	२५
उत्तमोत्तमकं भाव्यम्	२४५	उन्मज्जन्तो निमज्जन्तः	२१५
उत्तमोत्तममार्थं स्यात्	२९९	उन्मत्तमाधवे सौदा	९०
उत्पत्तिजन्यजनक	५४	उन्मादो विरहोऽथो यः	८१
उत्पत्तिर्देवयजनात्	२८०	उपकारं न जानाति	३२
उत्पत्तिस्तु रसानां या	४७	उपकार्योपकारित्वम्	५३
उत्पत्त्या रतिरेकत्र	१३१	उपकुर्वन्ति सत्त्वादि	

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
वपक्षेपः परिकरः	२०८, २४१	वृ	
वपचारपरा नित्यम्	१११	वृज्जायतासनं ध्यानम्	१३५
वपचारविशेषाच्च	११	वृते न पावनत्वादि	१६८
वपचारैश्च रमयन्	१०७		
वपचारो यथासत्त्वम्	११२		
वपदेशादिरूपेण	१७३	एकं द्वादशसाहस्रैः	२८७
वपदेशो गृहण त्वम्	११	एककालस्तु निःसन्धिः	२६४
वपपत्तिः स्वबुद्धयाऽर्थे	२२५	एकदेशादशेषस्य	२२४
वपभोगः स एव स्यात्	७७	एकन्तु योषिभियमात्	२९७
वपमेयं भवेत्तच्च	३०५	एकप्रघटकेनैव	१५१
वपार्हं नासिकानेत्र	७४	एकप्रयोजनाच्छिष्टः	२३६
वपाचरति बन्धून् या	९८	एकलोपे चतुर्थः स्यात्	२५४
वपादानाभिधा काचित्	१६३	एकवाचप्रचारो यः	१९९
वपाधिर्बस्तुधर्मस्त	१६१	एकस्मिन्नायके ख्याते	२३९
वपाधिः सिद्धरूपो यः	१६१	एकस्य वा द्वयोर्वापि	८५
वपभयोः पात्रयोः पश्चात्	२६४	एकस्यैव पदार्थस्य	७६
वपसूता यथाशीलम्	१०९	एकाह्वय भवेद्ग्राण	२४५
वपः कण्ठचरो बुद्धि	१८३	एकाह्वय भवेद्द्विधी	२५१
वपः स्थानमुदानस्य	१८३	एकाश्रयस्तिर्यगादौ	८०
वपस्यो धातुरन्योऽपि	१८६	एकाश्रयो वासनातो	८०
वपकाऽशानिपुण्यात्वा	७६	एकाहचरितैकाहः	३३७, २४८
वपसत्पक्षमताराभ्यु	१२१	एके रसानां व्यङ्ग्यपरवम्	४०
वप्लोप्यकाश्च हल्लीसम्	२२१, २५५	एकेन वाऽप्यद्वाभ्यां वा	४
वप्लोप्यकं स्यादेकाहम्	२६६	एकैकस्य तु रक्षार्थम्	५७
वप्लोप्यसि प्रयुक्तश्चेत्	३२	एकैकस्य बहिस्सङ्घात्	२४६
वप्लोप्यगयाऽयाथानि	२५०	एको विहालको यत्र	३००
		एकोच्छ्वासश्च भवति	१४१
कटा च कन्यका चेति	९५	एत एव प्रयोग्याः स्युः	३०४
कटस्तम्भश्च हृत्कम्पः	६७	एतत्तु शारदादेव्याः	२५५
कर्षप्रवृत्तारं यत्	१२६	एतदेव तु चारीभिः	४६
कर्षार्थः क्षितिसञ्चारो	१२४	एतद्वीतप्रयोगेषु	१९३
कर्षार्थोऽपाहसञ्चारो	१२०	एतद्व्यं द्विधासूतम्	२१९
कर्षार्थोऽपि सञ्चारो	१२३	एतद्वागविभागार्थम्	१९०
कर्षार्थोऽपि सञ्चारो	२४१	एतत्प्रसन्नचित्तानाम्	७४
कर्षार्थोऽपि सञ्चारो	११२		

पृष्ठ.		पृष्ठ.	
एतन्मेव रतिं पुष्येत	७९	एतेऽष्टादशभाषाणाम्	३१०
एतन्नाम्ने च दृते च	४६	एते ह्यनुसृतिभवाः	८९
एतन्मार्गस्य देश्याथ	३०१	एतैरर्थैः प्रबन्धोऽयम्	३
एता नागरकथाम्य	३१०	एतैः श्रमस्थानुभावः	१८
एता नामान्तरैः कैश्चित्	२५५	एतौ ज्ञानारम्भदो स्तः	८७
एतानि मन्ति वाक्यस्य	१५२	एतां दुर्भल्लिकामन्ये	२६७
एतान्युक्तानि शृङ्गार	२१३	एभिरेव रतिर्युक्तोः	१४०
एतावतेव विश्रान्तिः	१५०	एभिर्गुणैर्युक्ता किञ्चित्	२९०
एता विज्ञाय तस्थ्यात्	२८९	एमिस्तु सूचयेत्पुन्यम्	२१९
एताः सञ्चारिका राज्ञः	२९०	एभ्यो रसेभ्यो निष्पत्तिः	५७
एते कथाशरीरस्य	२०५	एवं त्रिरूपं तात्पर्यम्	१९०
एते इष्टविकारास्तु	१२४	एवं देशविभागाश्च	३१०
एतेऽनुभावाः कथिताः	६३	एवं द्वादशधा वस्तु	२०४
एतेऽनुभावाः कविभिः	१३	एवं द्वाविंशतिर्गोडयो	१८५
एते प्रायेण कथिताः	११९	एवं ध्वनिहृदाचार्यैः	१७५
एते प्रेमादयो भावाः	८२	एवं नानाविधरस	२३६
एते भावा रसोत्कर्षे	३९	एवं नैपथ्यजो रौद्र	६६
एते भावाः स्युरत्स्वजन	१४२	एवं परम्पराप्राप्तैः	५३
एते भूषणमारोप्य	७३	एवं पुत्रकलत्रादौ	८१
एतेभ्यः सर्वभाषाणाम्	८	एवं प्रकारः कविभिः	७६
एतेभ्योऽन्येषु तात्पर्यम्	१७५	एवं प्रकारानालोक्य	१३५
एतेभ्यो भिन्न एतेभ्यः	१५५	एवं प्रदर्शितं शीलम्	११२
एते वासन्तिकाः प्रायो	१३७	एवं प्रयोजनं षोढा	२१३
एते विभावा भ्रुकुटी	६२	एवं प्रेक्षणकं विद्यात्	२६३
एते विशेषतः कार्याः	३१२	एवं मदविकाराश्च	१८
एते विशेषतः काव्य	१५	एवं मानवियोगे स्युः	१४२
एतेषां च क्रमो न स्यात्	२०९	एवं रसविकरपाथ	६८
एतेषां च रसात्मत्वम्	३६	एवं रसानामुदयः	३९, ५२
एतेषां समवायात्	१८२	एवं रूपं प्रकारश्च	१३४
एतेषामेकतायोगो	१९१	एवं लक्षणमुद्दिष्टम्	२६९
एतेषु केचिद्दृश्यन्ते	१२२	एवंविधस्य वाक्यस्य	१५२
एतेष्वङ्गबहिर्भूतः	२१९	एवं विभक्तितद्गत	२३४
एतं सभासदः कार्याः	२९३	एवं विभावानुभाव	१३
एते साधारणाः सत्त्व	१०	एवं विभाष्य कविभिः	१६०
एते स्युः कामसचिवाः	९३	एवं विभाष्य बध्नन्तु	१४३

पृष्ठ.		पृष्ठ.	
एवं विरकाचिह्नानि	११६	औत्सुक्यचिन्तासम्बन्धात्	१९८
एवं विलोकयतां व्यङ्ग्यो	१४७	औत्सुक्यतकासूयाश्च	६१
एवं षोडशधा भिन्नाः	९३	औत्सुक्यमात्रबन्धात्	२०६
एवं सङ्करतोऽन्योन्यम्	४०	औत्सुक्यमिष्टविरहात्	२१
एवं सपरिवारस्य	२९४	औपस्थापकिनिर्मुखा	२९०
एवं स्वभावतो राज्ञाम्	२९५		
एवं हि नाट्यवेदेऽस्मिन्	३६		
एवं हि वर्तते प्रायो	७१		
एवमन्योन्यसामर्थ्यम्	३३		
एवमद्यविधो ज्ञेयः	२१		
एवमादिगुणवस्था	१४४, १०५		
एवमादिगुणैर्युक्ता	१०२, १०६		
एवमादिगुणैर्युक्ताम्	९८		
एवमादिविकाराः स्युः	१७		
एवमादिविकारो यः	६६		
एवमादीनि वाक्यानि	१०		
एवमायासु चेट्यासु	११८		
एवमुक्तस्वरूपाणाम्	१४३		
एवमुक्ताश्चतुष्पष्टिः	११९		
एवमुक्ताश्च निर्वाहाः	३२		
एवमुक्तेषु नीचैर्दृष्ट	१८८		
एवमुत्सृष्टिकास्तु	२५१		
एष कञ्चुकिना तातः	२८०		
एष राजेव दुष्यन्त	२२९		
एष सम्भोगलीला स्यात्	११३		
एष स्वभावसुभगः	११३		
एषां क्रमप्रधानत्वे	२१२		
एषु कैचित्स्वसामर्थ्यम्	३२		
एषोऽयमित्युपक्षेपात्	२२९		
एहि वासवदत्ते क्व	२३९		
		रे	
ऐकार्थ्यमुपनीयन्ते	२१२		
		ओ	
ओत्ताकारः पाटहिको	२०१		
		ओं	
औत्सुक्यावेगमदामर्ष	६२		
		क	
		कटाक्षवीक्षणोद्यान	१३१
		कण्ठताल्लघृतो नावो	१८६
		कण्ठताल्लघोरन्तरा स्युः	१८५
		कण्ठताल्लघोरमूर्धानो	१८५
		कण्ठे सञ्जति यो नादः	१८५
		कण्ठोऽठहृदयं नाभिः	१८४
		कपयेद्रासकस्यान्ते	२६५
		कथा प्रवर्तिनी गोष्ठ्याम्	३१२
		कथाप्रसङ्गेनान्येन	११६
		कथाशरीरं काव्यस्य	२२१
		कथाशरीरं सर्वेषाम्	२२०
		कथिता योगमालायाम्	४५
		कथिनाः स्थायिनस्तेषु	५४
		कथ्यते शास्त्रदृष्टेन	७७
		कथ्यन्ते भरतोकेन	३७
		कदम्बभोमिनो वन्याः	३१२
		कदाचिच्छारदा देवीम्	२
		कदाचित्कन्दुककीडा	२९७
		कदाचिद्रौद्रीराभ्याम्	२७३
		कन्योढाचेष्टितं मुग्धा	९७
		कपयो राक्षसा राम	२१२
		कपोतश्चैव नीलश्च	६९
		कम्पानुत्साहवैवर्ण्य	१५
		कम्पितः स्फुरितो लीनः	१९२
		कम्पिताङ्गशिरोगात्रम्	६०
		कम्प्यो गदभयस्पर्श	१५
		करणं प्रकृतारम्भः	२०८
		करणाद्यङ्गद्वाराश्च	२९९
		करणाणि च जीवश्च	७
		कश्चनस्त एव स्यात्	४७

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
कण्ठे शकरी ज्ञेया	२७३	कामतन्त्रेषु वैदग्ध्यम्	१०५
करुणोऽपि त्रिधा भिन्नो	६४	कामः स एष सम्भोगः	८७
करोपगुदपार्श्वे यत्	६०	कामोपचारे वेदथा तु	२२७
कर्गकण्ठयनं नामैः	११४	कारकेण कदाचित्स्यात्	१५८
कर्णकण्ठयनव्याजात्	११७	कार्पासकर्परप्राय	३११
कर्णस्य कर्णपाशस्य	७३	कार्यतश्चोत्तमादीनाम्	२७०
कर्तव्येऽपि च वक्तव्ये	२७४	कार्यस्य नायकादीनाम्	२०६
कर्ता शूतच्छलानाम्	२३१	कार्याकार्यविशेषज्ञाः	१०५
कर्पूरमज्जरांलेखा	२७६	कार्योपकरणात्मस्वात्	७
कर्षणा विघ्ननाशाय	३९	कालदेवस्य संहार	६९
कर्षणोऽतिशयान्नुषाम्	६१	कालस्तु प्रथमाङ्कस्य	२४९
कर्मारम्भो न भवेत्	२५३	कालागरत्तु मोक्षासि	१३७
कलहान्तरितायाः स्युः	१००	कालातिक्रमणाद्वातु	२१६
कलाविलासवैदग्ध्य	९६	कालोत्थापनगर	४३
कलाशिल्पविशालाख्या	९८	कालो भवति तस्यैव	२७३
कला सङ्गीतविद्यादिः	८२	काव्यं कार्यं तु नाट्यज्ञैः	२५६
कल्लोल इव यत्कान्ति	१२२	काव्यं च सप्त मृत्यस्य	२६२
कल्पवल्ली भवेद्वात्य	२६८	काव्यं सहास्यशुद्धाम्	१५३
कल्पसुन्दरिकेत्याख्या	२७६	काव्यस्यातत्परत्वेन	२१४
कल्पिते भद्रबाणेन	२५२	काव्याहानि प्रयुज्जीत	५१
कविभिः कल्पितान्काव्ये	३९	काव्यायुपनिबद्धस्य	१४४
कविभिः स्वीक्रियन्ते ते	१५७	काव्योपासौविभावादि	९१
कवेरन्तर्गतं भावम्	३८	काव्यवैवर्ण्यनिष्ठासाः	८९
कवेर्विवाक्षितार्थस्य	२७३	किं तेनेति वितर्कोऽयम्	२७४
कवेर्विवाक्षितार्थो यः	१७५	किञ्चिच्च किमपीति स्यात्	१२८
कश्चित्तथैवाभिनय	१४६	किञ्चिच्चला स्थिरा किञ्चित्	१२६
कस्माद्भारनमिष्टम्	२५२	किञ्चिदाकुञ्चिता हृष्टा	९६
कस्त्योपकुर्म इति च	१६०	किन्तु तासां कलाकेलि	२३९
काकामपि खलु प्रभे	२७४	किन्ते भूयः प्रियं कुर्याम्	२३१
काका विशेषणनाथ	१४४	किन्तु कलहंसनादो	३१०
कान्तस्य चापरित्यागः	१०५	किरातवर्षकारद	२३३
कान्ता सहास्या वीराच	१२५	कीर्तिकामोमहोत्साहः	७१
कान्तिरेवोपभोगेन	८	कुटिलां भुङ्कति धत्ते	१९५
कान्तेति नायको ज्ञेते	२७१	कुतपो मुरजादीनाम्	२९
का भूषा बलिना क्षमा	२३०	कुतुर्कं सोऽव्यसंभेदः	२१५
कामतन्त्रेषु निलम्नः	१०७	कुतोऽपि स्वेच्छया प्राप्तः	

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
कुन्तः प्रविशतीत्युक्ते	१६३	कुन्दत्वपकामति च	६७
कुन्तप्रवेगो शुद्धार्थः	१६३	कुमेगाचार्यमाणेषु	१७२
कुन्दमालाऽत्र सुकिष्टा	२२३	कुमः सञ्चिन्तितार्थासिः	२११
कुप्यतिपनाकिनेत्रामि	९६	कुमादद्याङ्कसताङ्कौ	२३८
कुस्ते यत्र सद्रुतैः	२२९	कुप्यादा महिषक्षीध	३०४
कुर्वन्ति यत्र सल्लापम्	१९७	कुर्यादीनामभावाच्च	१६४
कुलजाऽऽभ्यन्तरा वेत्या	२४२	कुर्यादीनामभावाच्च	४१
कुलाङ्गनावेशयुतम्	२६३	कुर्यात्प्रभा रजस्सत्त्वात्	१४९
कुलाङ्गनोपचारस्तु	११३	कुर्यात्प्रभिरिति वाक्यार्थो	१३८
कुलीनायाः प्रथमतो	११३	क्रीडाशकुन्तसङ्घात	१३७
कुशलः कर्मणीत्यत्र	१६३	क्रीडाशिक्षण्डिलास्यच्च	७२
कुहकालप्रलापेन	५९	कुद्धः कोधस्य कौटिल्यात्	२२८
कृतादराऽङ्गसंस्कारे	१०४	कुद्धः कोधे भये भीहः	१५७
कृतार्थी रमयत्येव	७०	कुरत्वशान्तिमत्त्वादि	७१
कृतधाकृत्यविशेषज्ञः	२८१	क्रोधस्त्रिधा भवेत्क्रोध	७१
कृत्रिमा अपि तद्वतैः	१३७	क्रोधोऽभिनेयो भुलेषु	३५
कृत्रिमोऽकृत्रिमश्चेति	१३७	क्रोधयत्क्रोध	१४५
कृशा तरलवृक्षस्य	११२	क्रोशन्ति मन्त्रा इत्यादौ	१२८
कृशा विषणा मलिनाः	६	कृमप्रविष्टनारा च	१३५
कृष्णरकानि वासांसि	६६	कृशाप्रयत्नवैफलयात्	१९१
कृकारावाद्यः काल	८३	कृचिच्चैवावतिष्ठेत्	३२
कृचिरसाधारणस्तेषु	११९	कृचिरकदाचित्सम्भूय	१६१
कृचिरस्त्वपान्ति गायन्ति	१७	कृचिरकदाऽपि विषय	९०
कृचिदप्रय इत्येवम्	३८६	कृचिरत्यश्नति यात्येव	१४६
कृचिदप्रय इत्येवम्	४७	कृचिरस्त्वल्पेऽयर्थे	१६६
कृचिदप्रय इत्येवम्	२०	कृचिरस्त्वस्वामिभावेन	१४६
कृचिदप्रय इत्येवम्	२८४	कृचिदर्थस्य विस्तारः	२६३
कृचिदप्रय इत्येवम्	८८	कृचिदर्थस्य भूमिभारस्य	२४८
कृचिदप्रय इत्येवम्	३०५	कृचिदर्थस्य स्वल्पगुहाः	३७
कृचिदप्रय इत्येवम्	५७	कृचिदर्थस्य प्रकाशेन	२३६
कृचिदप्रय इत्येवम्	२४४	क्षमागुणवदाक्रन्द	८१
कृचिदप्रय इत्येवम्	११२	क्षामितो यस्तु नापैति	७५
कृचिदप्रय इत्येवम्	२४६	क्षीरोदस्तेलिलञ्चैव	२७७
कृचिदप्रय इत्येवम्	७२	क्षुद्रकथा मत्तलिक्वा	२६७
कृचिदप्रय इत्येवम्	१११	क्षोभारंभा रुधिरान्नादि	६३
कृचिदप्रय इत्येवम्	२४५	खररोमा दिवास्वप्न	११०

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
छन्दोगतिविशेषोऽत्र	१९३	ण	
छन्दोवृत्तानि सर्वाणि	३०३	पोल्लेह अणहमणा	१७१
छान्दुरागयुक्ताभिः	२६५	त	
छल्लव वेणीसंहारे	२३१	तद्वा मह गण्डस्थल	१७१
छायवैगुण्यमेव स्यात्	१२७	त एव सार्विका भाव	४
		त एवाक्षरविन्यासाः	१२
ज		तच्छमशानमभिष्टाय	५८
जगतां पाल्नायाव	२८५	तपहूकमुद्धतप्राय	४६
जगत्यतिजगत्योस्तत्	२७३	ततः पुण्याञ्जलिं मुक्त्वा	१९९
जडताव्याधिरुन्माद	६३	ततः प्रकृतिरेतस्याः	१८२
जनयन्ति हि ते तत्तत्	१३६	ततः प्रवेशकः प्रायः	२१५
जाडो सोवि विलम्बो	३०७	ततः शब्दार्थसम्बन्धः	३
जाड्यसंप्रतिपत्तिः स्यात्	९१	ततः सन्ध्यन्तराण्यत्र	२३४
जाड्यं मरणमित्यादि	८८	ततस्तदेव वर्णान्त	२६४
जात्याश्रया युगा एव	१५७	ततोऽरुपा विहृतिर्भाषो	८
जायते रोगशोकाभ्याम्	१४	ततोऽष्टौ स्थायिनो भावाः	२६
जीवमाहोऽय मोहो वा	२४२	तत्कर्मकर्तृतद्दिष्टुः	४९
जीवत्यवन्ति केत्येतत्	२३९	तत्कार्यकौशलं तत्र	२६
जीवत्वमेवामपरम्	१८२	तत्कार्यं तु गुणीभूत	१७४
जीवः शरीराधिष्ठाता	७	तत्तच्छब्दार्थसम्बन्ध	१५४
जुगुप्सिता च विज्ञेया	१३७	तत्तच्छब्दोपाधितया	१५५
जुगुप्स्यते जुगुप्स्येत	३६	तत्तच्छायापरिष्कार	१९९
ज्ञानप्रभासाद्येतन्य	४१	तत्तत्रानुस्यूतमेव	१४८
ज्ञायमानतया तत्र	१३	तत्तत्पान्नगुणोत्थाह	४६
ज्ञेया ध्रुवाणां नाव्यज्ञैः	३०२	तत्तत्प्रहरकयोर्भयैः	२९४
ज्येष्ठमप्यकनिष्ठादि	२९८	तत्तत्समानावयवान	१४९
ज्येष्ठस्याभीष्टविरहात्	२४	तत्तदर्थविशेषस्य	२७४
ज्येष्ठो मञ्जिष्ठरागः स्यात्	८१	तत्तदर्थस्वरूपातिः	१६४
ज्योत्स्नीतमस्विनीयान	१०१	तत्तदर्थेषु तेषान्तु	२२७
		तत्तदाश्रयभेदेन	१६२
झ		तत्तद्दृशीयरचना	११
झिमी भय इति प्रायो	४९	तत्तद्देशेषु समीतम्	३१०
		तत्तद्रूपमधिष्ठाय	७
ञ		तत्तद्विडोक्तिप्रत्युक्ति	२४५
ञित्यादिसंज्ञाशब्दस्य	१६१		
ञीम्बी श्रीगदितं भाणी	२२१		
ञीम्बी श्रीगदितं भाणो	२५५		
ञीम्ब्येव भाणिकोदात्त	२५७		

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
तत्तद्वियोगं दुःखम्	८०	तथा भवेत्काम्यबन्धे	३०५
तत्तद्विशेषतस्तेषु	१०५	तथा भावरसोपेतम्	१३०
तत्तद्विशेषसामर्थ्य	१५६	तथा भाङ्गरुच्येति	२७६
तत्तत्प्रादयेन सार्थ्यं यत्	२२७	तथाऽभिसारिकैत्यद्या	९८
तत्तत्प्रेतुमनोवृत्ति	२०८	तथाभूतादिवाक्यादौ	१७१
तत्परीक्षास्थितिर्मात्रा	२४०	तथार्थशाक्तिमूलात्	१७४
तत्प्रयत्नेन कर्तव्यम्	२३३	तथाऽवान्तरवाक्यार्थम्	४०
तेत्प्रत्युत्थानान्ताव	२९२	तथा विभावात्तुमान	१४४
तत्प्रसन्नं भवेत्सम्भू	१२०	तथा हि विप्रशाळाहे	२५०
तत्प्रसर्पति तत्तत्त्वात्	१४९	तथैव भुच्छकटिका	२४३
तत्सर्वदृष्टवदाभाति	१९३	तथैव स्थायिनो भावाः	९८
तत्प्राप्तीच्छां ससङ्ख्याम्	८८	तदन्वयवशादर्थ	२०७
तत्सक्यमिति स हनेहः	३०	तदन्वेषणविन्ता च	१४२
तत्ताह्वल्लघोपेत	१६६	तदवाधान्तरभेदाव	३
तत्र क्षेपणस्फूर्जत्	१४८	तदवान्तरवाक्यार्थो	४१
तत्र तत्र यथायोगम्	२०५	तदास्ति प्रमथे यस्मात्	६८
तत्र तत्र विपर्येति	१०८	तदात्वव्यसनापत्ति	८०
तत्र तत्राभिधीयन्ते	१३	तदान्दि सुखोन्मीलित	१९०
तत्र तत्रैव विज्ञेयाः	३, १०३	तदा मनः प्रेक्षकाणाम्	४४, ४५
तत्र प्रणयमानः स्यात्	८६	तदा मनस्तमोक्त्वम्	४५
तत्र प्रत्युत्कसङ्गीतम्	२८७	तदाश्रया गतिर्गीतेः	१९३
तत्र प्रियवचः क्षाम	८६	तदा समस्तभूतानाम्	९८
तत्र ङीळादयो भावाः	६	तदुक्तेन प्रकारेण	५८
तत्र वैदर्भपाञ्चाल	११	तदेव च विवेकत्वम्	१७५
तत्रत्यरसमेवास्य	१४५	तदेव लोटकं भेदो	२३८
तत्र क्षारमदीवृत्तिः	२९८	तदेव प्रेमकौटिल्यम्	७९
तत्राधिकार इति च	२८३	तदेव बन्धुरं ख्यातम्	१२३
तत्रानुभावोऽतिकूर	२३	तदेव भूमिचारीभिः	३०१
तत्रान्तरस्य भेदा ये	३९	तदेवानुपयुक्त्यादेः	१७२
तत्रावापोऽय निष्कामो	१९५	तदेवाभ्यन्तरं बाह्यम्	२९८
तथा जाता जनिष्यन्तो	४०	तदेवाभ्यागमत्तत्र	२८४
तथाऽत्र वर्णनादिस्तु	२०२	तदोपदमित्याहः	३७२
तथा नायकमित्रादि	२०४	तद्गतं तत्कथाद्यादि	९०
तथाऽर्थविशेषोऽयम्	७७		
तथाऽयम्बन्धं कर्तव्यः	१९७		

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
तद्रात्रालिङ्गनाशेष	११८	तमस्सस्वयुताज्जातो	४८
तद्गुणे पित्रलत्वादी	१६६	तमाह्वयतिपता प्रीतः	२
तद्गुणपदमित्यादि	२९७	तमेव शरणं जग्मुः	५८
तद्गुणं नाटकादीनाम्	१८१	तयाऽभिव्यज्यते ज्ञानम्	५२
तद्गुणं तत्सर्म देशी	१९१	तयैवं नाञ्चवेदस्य	२
तद्गुणकेऽभिधेयम्	२५१	तयोः साधारणो भेदः	३४
तद्गुणभावनास्मा स्यात्	१४	तरलं तप्तदुल्लोळम्	१२३
तद्गुणभावनं येन	१४	तरलं तदिति प्राहुः	१२२
तद्गुणोऽङ्गिकः शब्दः	१६७	तर्को विबोधश्चिन्ता च	३३
तद्गुणोऽभिधेयः शब्दः	३	तर्क्यते तर्कते तर्को	३१
तद्गुणोऽभिधेयः शब्दः	५४	तर्जनी कर्णदेशस्या	१४१
तद्गुणोऽभिधेयः शब्दः	५४	तल्लक्षणं च गान्धर्व	२६६
तद्यथावदिति निष्कर्षे	२७५	तवास्मि गीतरागेण	२३१
तद्यथावदिति सन्देहे	२७५	तस्य तद्गुणसंबन्धात्	१९६
तद्गुणपेण तु बोद्धव्यः	१५५	तस्मान्बुध्या बोद्धव्या	१२
तद्गुणपेण तु बोद्धव्यः	१६८	तस्मान्छान्तरसस्यैवम्	१३६
तद्गुणपेण तु बोद्धव्यः	२९८	तस्मात्तां सर्वतो भावैः	३१३
तद्गुणपेण तु बोद्धव्यः	२९८	तस्मात्प्रधानेतरयोः	५५
तद्गुणपेण तु बोद्धव्यः	१६२	तस्मात्प्रवृत्तः करुणो	५८
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	१३१	तस्मात्सामाजिकैः स्वाया	४०
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	१६२	तस्मादपीह बस्त्वन्यत्	२०३
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	१३९	तस्मादमी वक्तुधर्मा	१७८
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	३	तस्मादर्थं पूर्वम्	१९४
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२००	तस्मादविकृतावागः	८
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२०८	तस्मादष्टाविति मतम्	२६
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२९८	तस्मादेव च शब्दात्	१६
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२९६	तस्मादेव रजोहीनात्	४७
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२९८	तस्माद्दोषादयो वक्तु	१७८
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	४२	तस्मात्प्रतिः प्रवृत्तिर्वा	१३
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	१९६	तस्मादास्यसमुत्पत्तिः	५७
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२२०	तस्मात्पटेषु न क्वापि	४०
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	९३	तस्मात्प्रतनामानो	२८६
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२८०	तस्माद्भावा इति प्राज्ञैः	३८
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२२	तस्माद्भिभावानुभाव	५९
तद्विकल्पान्बोधोऽप्येपि	२७९	तस्य श्रीकृष्णनामाऽसीत्	१

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
तस्यान्तरदरे तस्य	४२	तुष्टस्तेभ्यो वरं प्रायात्	२८६
तस्यां गोष्ठ्यां प्रकथयन्	३१३	तुष्यत्यस्य बन्धोभङ्गाया	११५
तस्मिन्प्रयोजने लक्ष्ये	१६८	ते किराता बलद्राज्ञा	१९३
तस्यैवानुचरो भक्तः	९३	तेजस्विताश्च ध्वनयति	१४९
ताडनं बन्धनं वापि	१०९	तेजस्रो जनकः क्रोधः	३५
ताण्डवं पूर्वम् स्यात्	३०२	ते तन्मायकमेदेषु	९२
ताताज्ञामधिभौलिमौक्तिक	२०५	ते धातुन्व्याय्य बमनी	१८७
ताताज्ञामधिभौलीति	२०५	तेऽवील्य नाञ्चवेदं तत्	२८९
तात्पर्यमेव वचधि	१५०	तेन प्रणीतैर्भरत	२८६
तादर्थ्यादुपचारलक्ष्या	१६६	तेन रत्यादिशब्दानाम्	१४४
तादात्मिकेन प्रमदा	९२	तेनैव भोग्यवस्तूनि	११५
तादृशयारभटी यत्र	२९८	ते नृत्यभेदाः प्रायेण	२५५
तानाः चतुरशीतिस्तु	१९०	तेऽपि बुरसमीपस्थ	१४२
तान्तमार्ते परिष्कानम्	११९	ते भवेयुःश्रिधा तत्र	१५७
तां गात्रगौरवैरङ्गोः	२३	तेषां कस्यचिदुत्पद्यतिः	१९३
तां तां प्रकृतिमास्थाय	३११	तेषां तद्वाचकादीनाम्	१७०
ता भाषास्तेषु केषाञ्चित्	३१०	तेषां मतेरभिधोऽपि	३१३
ताभिःश्रिधा विभिन्नाभिः	२४९	तेषां शिवगंसंबन्धः	२०७
तारकोदरं तद्वत्	२४८	तेषामन्यतमेनार्थम्	२३३
तारतम्यं विजानीयात्	१३४	तेषां लक्ष्येषु दृष्टत्वात्	२१३
तारः पूर्वापरान्तः	३०९	तेषां विशेषो विशेषः	२६
तारा समुद्रा स्निग्धा	१२८	तेषु कस्यापि शृङ्गारो	४०
तालमार्गश्च सलयाः	३०२	तेषु च वर्षेषु क्षताम्	२५२
तालानुवर्तनन्यून	३०१	तैजसः सप्तधा भिन्नो	१८२
ता छाल्मीया नृपतेः	२९२	तैस्तैस्तदर्थातिशयो	१५८
ताड्युल्लस्य बन्धिन्यः	१८५	तैस्तैरुपक्रमैर्भूतोः	८८
ताद्यां विरक्तिं रक्षिष्व	१०३	तोऽर्कं नाम तत्प्राहुः	१८२
ताद्युःष्वोत्तरशतम्	११	तोऽर्कस्योच्यते सन्निः	१८०
तासूक्ष्मेका मूर्धानम्	१८६	तोऽर्कादि प्रयोक्तव्यम्	३०९
तास्त्रिधा स्युः पुनर्भिन्न	१८९	त्यक्तमत्सरदोषश्च	२२६
तिरस्कृतसोत्कर्षः	१९९	त्यागिनः सप्तवर्षपाः	५
तिष्ठः स्युर्यतयो नाम्ना	१९१	त्यागी स्वभावमधुरः	१०६
तूष्णीं ध्यायति निषेधः	७१	त्वं जीवितमेत्यारभ्य	२३२
तूष्णींमतिभा वाङ्मोः	२१	स्वमन्याराध्य तं देवम्	२८६
तूष्णींमतिभा वाङ्मोः	१६०	स्वरया कल्पितोऽभीष्ट	९

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
स्वराभिवेदनं यत्तु	२२५	दिव्यमर्त्यमयी यत्र	२८२
त्रयधोगतताया च	१२८	दिव्यमर्त्यादि विख्यात	२३७
त्रयोदशविधा स्वीया	९५	दिव्यमर्त्यं च तद्रूपो	२२८
त्रयो विहालका वंश्याः	३००	दिव्यमातृषसंयोगः	१८२
त्रस्ता प्रासे भवेदृष्टिः	१३०	दिव्ययोनिकथाऽरूपकी	२४८
त्रासादुद्धर्तितपुटा	१२९	दिव्या कुलक्षी गणिका	२७५
त्रासोन्मादावितकश्च	१५	दिव्यादिदर्शनेऽङ्गादि	१३३
त्रिगतत्त्विन्दुलेखायाम्	२३१	दिव्याभिधारीभिः	२६२
त्रिचतुरपञ्चवितालैः	२५८	दिव्यरैयुक्तः पुरुषैः	२५१
त्रिचतुरभ्रुतिकौ मध्य	१८८	दिशो यस्यान्यथा जाताः	३०
त्रिधातुमानिकोऽप्यक्षः	८६	दीप्तत्वात्प्रयोगस्य	२१३
त्रिधा प्रसादो वदने	७४	दीर्घरोषप्रसादा च	१११
त्रिपताकाकरेणान्यान्	२१९	दीर्घोन्नततरपीवा	१११
त्रिमार्गतालनियतम्	२९६	दुष्यन्तमाधितं यत्र	२०७
त्रिंशता क्रतुभिर्विष्णुम्	१	दुस्तरस्य स्वभावेन	७६
त्रिंशद्गुरुपक्रमेदाश्च	२२१	दृतीसख्यादिविखंडनः	१००
त्रिंशत्प्रकारभिन्नानि	२	दृतीलेखस्तथा स्वप्नः	२१४
त्रुटिकालभिताः स्युस्तु	१८५	दृश्यश्च दृताश्चेत्येतत्	९२
		दृश्यन्ते खानि येनैतत्	३०
दंशोऽङ्गुलीनामभय	६७	दूराब्जानं वधं युद्धम्	२३६
दत्तासेनान्तनामानि	२७६	दूराङ्गानमयाक्रन्दो	६७
दन्तच्छेयं नखच्छेयम्	६५	दृश्यते यत्र तद्रूपम्	१५९
दन्तोऽञ्जिह्वास्थालानाम्	१८५	दृष्टिर्भयानकात्यन्त	१२६
दन्त्योर्गोम्यक्षपर्क	२७८	दृष्टिर्मुकुलिता संवाम	१३०
दर्शनस्पर्शनालापैः	२३९	दृष्टयो रसजा श्रोताः	१२६
दशरूपेण भिन्नानाम्	२५५	दृष्ट्वा स देवीं वरदाम्	२
दशावस्थत्वमाचार्यैः	८५	देयस्य चापरिच्छिन्तिः	७५
दानप्रबन्धो नटनम्	६६	देवताभ्यो वरं प्राप्य	२८१
दासाविटभ्रष्टियुतम्	२४२	देवतायजनक्रीडा	२८९
दासादिनायकं द्वयङ्कम्	२६२	दवदत्तादिपुरुष	१६४
दिङ्मातृपठेत्यादौ	१४७	देवदानवगन्धर्व	२७०
दिङ्माहः कान्दिशीकत्वम्	६७	देवद्विजमहीपानाम्	३०३
दिवसावसानकार्यम्	२१६	देवा धीरोद्धता ज्ञेया	२८१
दिवाविहारदेशाः स्युः	८२	देवाद्गुरोतिवृत्तं यत्	२४७
दिग्धं वरिप्रमेयं मे	५६	देवीपरिणयस्तत्र	३९३

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
देवीपरिणयः सर्व	२२३	द्व्यक्रियागुणवचो	३९
देवीभयेन साशङ्को	२४४	द्व्येऽपि केचिद्वावाः स्युः	३९
देव्या कृतैरुद्धारैः	१९८	द्वुतपादाप्रगमनम्	६७
देव्या प्रचलया नेतुः	२४४	द्वयोरुपनिपातेऽन्यः	१४४
देशकालक्रियाजाति	१५६	द्वयोः साधारणीभूत	१६५
देशकालगुणद्वय	६४	द्वयोः साधारणीभूत	२६१
देशकालज्ञता भाषा	९४	द्वयोः साधारणीभूत	१४५
देशकालानुकूलाभिः	९१	द्वयोः साधारणीभूत	१५१
देशकालोपयुक्तानाम्	१९	द्वयोः साधारणीभूत	१८३
देशजातिकुलाचार	६२	द्वयोः साधारणीभूत	५७
देशभाषाक्रियाभेद	१२	द्वयोः साधारणीभूत	१९०
देशभाषाविशेषेण	२४६	द्वयोः साधारणीभूत	१३४
देशादयो विभावस्तु	१३६	द्वयोः साधारणीभूत	१७२
देशान्तरेऽनुसृतस्य	३१	द्वयोः साधारणीभूत	२११
देशीतास्त्रयोपेतम्	२९९	द्वयोः साधारणीभूत	८०
देशो निम्नोन्नतत्वादिः	१५७	द्वयोः साधारणीभूत	२१५
देशो भारतवर्षाद्यो	३०९	द्वयोः साधारणीभूत	२१४
देश्यः प्रकृतयस्तत्तत्	१२	द्वयोः साधारणीभूत	२५९
देशोपस्करण्यागात्	१८	द्वयोः साधारणीभूत	२६३
देश्यमौत्सुक्यवैर्गत्य	१८	द्वयोः साधारणीभूत	६३
देश्याद्देश्यशिलारोहो	२५०	द्वयोः साधारणीभूत	२६७
देश्यारिजन्यकपट	२५६	द्वयोः साधारणीभूत	२०३
देश्ये कार्यसन्ताप	१४२	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्योपघाताहारिप्रयात्	६२	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्यप्रख्याऽपवादः स्यात्	२११	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्यहानं गुणादानम्	१४५	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्या गुणाध्याह्वाराः	१७९	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्यादिवैकृत्यधर्मः स्यात्	१७७	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्यादेराश्रयो वर्णः	१७६	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्यापवादप्रवणत्	११७	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्यप्रख्यापनधर्मो	१६	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्यादिवाक्ये	१५२	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्यो गुणो वाच्यारो	१७७	द्वयोः साधारणीभूत	
देश्य्याभिप्राययाप्राप्त्याः	१९	द्वयोः साधारणीभूत	
शुतिः प्रयत्नश्चलनम्	३११	द्वयोः साधारणीभूत	

धीरोदात्ताश्च विख्याताः
धीरोद्धतश्च प्रख्यातो
धीरो महेन्द्रो यस्मात्तु
धृष्टो दुराचार इति
धैर्यादयोऽत्र सहजा
ध्यानं नयनविस्तारः
ध्यानश्चसितमूर्छादिः
ध्यायति स्वसिति द्वेष्टि
धृषाविधाने कथितम्
धृषा साऽऽक्षेपिकी नाम
ध्वननव्यञ्जनेत्यादि
ध्वनित्वात्पर्ययोः कैश्चित्
ध्वनित्वात्पर्ययोर्भेदो
ध्वनिरूपैव कर्तव्या
ध्वनिव्यापारहेतुर्यः
ध्वनिशारीरसंश्लेषो
ध्वनिः स्यादुत्तमं काव्यम्
ध्वनेर्विवक्षावशतो

न

न कुञ्जरपटाघात
न केवलं रसो नैव
नवर्तं दिवविभागेन
नखनिस्तोदनं केलिः
न गन्तव्या च गोदेति
न चातिरसतो वस्तु
नटकमार्गमकत्वात्
नटकमैव नाटयं स्यात्
नटनर्तकनर्तक्यः
नटप्रक्षक्योरुक्त
नटादित्रितयालापः
नटादेक्षेतनत्वेन
नटाऽनुयोक्त्री कृत्येषु
नटाभिनयचातुर्यात्
नटाश्च नर्तकाश्चैव

पृष्ठ.		पृष्ठ.
२४८	नटी नटाश्च मोदन्ते	१९४
२५३	नटो गीतेन वायेन	१९४
६८	न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पम्	२२२
१०८	न तटस्थतया नात्म	९२
१९७	न तस्य पुनरुत्पत्तवम्	३१३
६५	न दीनं नार्थवन्तं च	९४
२२	न हृष्टिमन्यतो धत्ते	११५
८९	न ह्यर्थं न च सामान्यम्	३७
३०३	न निष्ठुरं वचो ब्रूयात्	१४०
३०२	ननु स्वदयितासक्तम्	१६३
१६९	नन्दनीयानि वाक्यानि	२९४
१४९	नन्दी वृषो वृषाङ्गस्य	१९६
१५०	न परार्थोऽभिधीयते	१६५
१७८	न प्रयोजनमेतस्मिन्	१६८
१६७	नमामि मानसोल्लास	१
१६३	नयातिशयदाक्षिण्य	२२३
१७४	न रावणवादेत्यत्र	१५१
१८८	न वेदेत्प्राकृतीं भाषाम्	२६९
	नव भेदा विधीयन्ते	२६४
	नवरागानन्तरजः	१३८
२५६	नवाङ्गं लोटकं दृष्टम्	२३८
२२०	नवाऽनुरागे कर्तव्यो	९४
१५७	नवाऽनुरागे युवभिः	१३९
११४	नवाऽप्रखादिका चूत	१३७
१४९	नवाष्टसप्तपञ्चाङ्गम्	२३८
२३५	न विटः पीठमर्दश्च	२४४
२९७	न वेत्ति देशकालौ च	१०८
४६, २९६	न शक्यासनयोः प्रीतिः	८९
२९६	न संशयस्य शङ्का स्यात्	५१
२३६	न संज्ञां लभते गन्तुम्	१७
२३१	नागशीलेति विज्ञेया	१११
५१	नाटकस्य प्रकरणस्य	२४३
२८९	नाटकादि निबन्धे तु	४७
१५४	नाटके च प्रकरणे	१४०, २२३
२९८	नाटिकाप्रतिमत्वाच्च	१८१

नाटिकाप्रतिरूपं यत्
नाटिकायास्तोटकस्य
नाटिकाया नाटकस्य
नाटिकायाः स्मृतं तत्र
नाट्यकर्मप्रयोका यः
नाटयवित्कर्मकुशलः
नाटयवेदप्रयोकारम्
नाटयवेदं विधायादो
नाटयवेदाश्च भरताः
नाटयवेदोपदिष्टानि
नाटयवेदोपदिष्टेन
नाटयस्य प्रविभागस्तु
नाटयं सम्फेद आश्वासः
नाटयं नृत्तञ्च नृत्यञ्च
नाटयं स्वपौरुषोत्कर्षा
नाडीभ्यः श्रुतिसंभूतिः
नातिक्रान्तासुकार्यस्य
नानाद्रव्यैषधैः पाकैः
नानाप्रघटकैर्बद्धः
नानाप्रघटकैर्बन्धः
नानाविधेन वायेन
नानाशीलाः प्रकृतयः
नातुकार्यस्य वृत्तत्वात्
नानोपायैर्विधेयः स्यात्
नानाबीजोद्भवः कामः
नानाशीलस्य लोकस्य
नान्दीं पदैर्द्वादशभिः
नान्दी प्ररोचना तत्र
नाभिप्रदर्शनादात्म
नाभिधा समयाम्भावात्
नामादितादात्म्यापत्तौः
नायकं छलयित्वेष्ट
नायकदेवीपरिजन
नायकादेः परिवार
नायकानामथैतेषाम्
नायकावान्तरमिदाः
नायिका च वसाम्ना

४८

पृष्ठ.		पृष्ठ.
२६९	नायिकादिषु पात्रेषु	२७०
२५६	नायिका द्विविधा नेतुः	२४२
१८०	नायिकानाश्च सर्वांसाम्	१०९
२४४	नायिकानां मध्यमानाम्	३०४
२८७	नायिकानामुदात्तानाम्	३०४
२७७	नायिकानायकादीनाम्	६९, २०१
२८५	नायिकाहृदये क्षेपः	२७२
२३८	नायकेष्वनुरागेषु	११४
२८७	नारदेनैव कथितः	५८
२९६	नारीपुरुषयोस्तुल्या	७८
२५७	नाद्युभं प्रामुयादत्र	१९९
२९८	नासाग्रानुगता दृष्टिः	१२६
२९८	नासाग्रानुगता दृष्टिः	१२१
२७९	नासाग्रानुगता दृष्टिः	३०३
१८४	नास्ति किञ्चिद्वृत्तं यत्	६०
१५३	निकुञ्चितं शिरो यत्र	७२
३६	निकुञ्चे च विलापः स्यात्	६०
२८३	निगद्यते वरिष्ठानाम्	२३१
१५१	निर्द्धं जो पिबह सुम्	२२५
२४५	निदर्शनं तत्समान	२५८
२२७	निदर्शनोपन्यसनम्	२२
१५२	निद्रा मद्भ्रममलानि	११०
९४	निद्राः कोपना तिर्यक्	१३९
११३	निधाय वामं हृदये	३५
२८८	निन्दात्मा चित्तसङ्कोचो	२७२
१९७	निन्दायामथवा गर्व	६
१९५	निन्दिताकृतिवेषाश्च	२६०
११७	निबद्धो ब्रह्मचरिन्द्र	२१४
१६८	निबन्धः कार्य इत्येव	२५२
४१	निबन्धे सूच्य एवाङ्ग	१७२
२३९	निमीलनादीक्षितेन	१७२
२३५	निमील्य लोचने काचित्	१९७
२७५	निमेषकालो मात्रा स्यात्	१८
२८१	निमेषोन्मेषविकृतम्	५४
१०३	नियमश्च विभावादेः	२०६
२१७	नियुक्ता तु फलप्राप्तिः	२५१
	नियुद्धयुद्धसम्पेद	

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
नियोगादेवदेवस्य	५६	नीवीस्पर्वो सहस्रेष्वम्	११६
निरर्थकास्तु शब्दा ये	२७३	नूपुरध्वनयैः स्वस्य	११७
निरुक्तिनिरवयोक्तिः	२२४	तृप्तं गीतञ्च वाद्यञ्च	१८१
निर्ग्रन्थो गन्धको वैद्यः	२७७	तृतृत्यविभागारामा	३०८
निर्णतं वाचकादेश्च	१७५	तृतृत्यविभागेन	३०१
निर्दिष्टनेतृचरितो	२३५	तृतृत्यविभागोऽयम्	३०८
निर्देश उपदेशश्च	१०	तृतृभेदाः कविन्मार्गाः	२९५
निर्धर्तितस्वकार्यादि	५१	तृत्ते गीते च कुशला	२९४
निर्वाहः कथ्यतेऽस्माभिः	२८	तृत्यं भावाश्रयं नृत्तम्	१८१
निर्विकल्पं निरुपमम्	१५४	तृत्यभेदे क्वचित्कश्चित्	२९९
निर्वेदभाषितैः स्त्रीणाम्	२५१	तृपतीनां यच्चरितम्	२२२
निर्वेदवाक्यं विन्यास	२९७	तृपतेर्गीतवस्तुनि	२९१
निर्वेदादेरताद्रूप्यात्	१४४	तृसिंहसूकरादीनाम्	२६६
निर्वेदादेरनुदयात्	१३६	नेतुर्या महिषी युक्ता	२७१
निर्वेदाद्यास्त्रयस्त्रिंशत्	६	नेत्रवक्त्रप्रसादेश्च	२०
निवार्यमाणोऽपि पुनः	१३९	नेत्रादेवशतोऽभीषाम्	२१३
निवृत्तिश्च प्रवृत्तिश्च	१५७	नेत्रादेदेवतोपम्ये	३०४
निवृत्तिः संशयभ्रान्त्यो.	२५८	नेत्रावमदेनैर्वात	२०
निशाविहारशीला च	११०	नेदं मुखमितीत्यादौ	२८०
निशि निशि विरहे तव प्रियायाः	३०७	नेपालजैनवाह्नीक	३१०
निश्चलायतनिश्चला	१२६	नैकत्र नियता तीक्ष्णा	११०
निश्चेष्टता तारकाभू	१२८	नैति व्यासङ्गतो यस्याः	१००
निश्वासैः सशिरःकम्प्यैः	१४०	नैपथ्यदेशभाषाज्ञः	२२६
निश्वासास्तम्भरोमाश्च	३३	नैवमित्येव भरताः	५१
निदशाङ्गमुच्यते यत्तु	२७२	नैवं शङ्कयं गुणीभूत	१७१
निष्कान्तमथ्या दृष्टिस्तु	१२७	नैष्कामिकी पञ्चमीति	३०२
निष्कामश्च श्रवणश्च	१९५	नोत्तममध्यमपुरुषैः	२१६
निष्पन्नानि च सस्यानि	८५	नोदात्तनृपोपेतम्	२४२
निष्पन्दमानपक्षमाप	१२३	नोपमादिरलङ्कारो	२३५
निहक्षितश्च निभूतम्	१९८	न्यायातुवर्तनै नीतिः	२२५
निहर्तं कम्पितश्चैव	१८९	न्यासस्य च प्रतिमुखम्	२३९
नीचमध्यमपात्रेण	२१५	न्यासो न्याससमुद्भेदो	२३८
नीचानाश्चापहसितम्	६०	न्यूनधिकक्षिदन्तोऽथ	११०
नीरसं सूच्यते यत्र	२३४		
नीरसोऽनुचितस्तत्र	२१४		
नीरमेवाभिता विद्युत्	२८१		

प

पक्षमोन्मेवात्समुद्भिः	१२७
पञ्चघातकसंज्ञार्थं	२६४

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
पञ्च पञ्च चतुष्पष्टिः	२२२	परिवर्तो भवेत्ताल	१९५
पञ्चभिर्जायते दन्त	१८५	परिवादकृतं यत्स्यात्	२१२
पञ्चाङ्गमेतदपरम्	२३७	परिवादभयाहोष	२४०
पञ्चावस्थासमेतार्थं	२०७	परित्राणमुनिषण्डायैः	२४७
पठतां ब्राह्मणानाश्च	२७३	परिसर्पस्तु बीजस्य	२०९
पताकास्थानकस्फीतो	२३७	परिहारः प्रतीतस्य	२२६
पताकास्थानकस्यान्ये	२०२	परिहासप्रायवाक्यः	२८२
पदान्तरे स्थितेऽर्थात्	११८	परोत्था त्वङ्गचेष्टाभिः	१६
पदार्थ एव वाक्यार्थः	१५९	परोत्सुक्यं विभाष्येत	१२२
पदार्थामिनयं यस्य	२६३	पर्यायेण चलत्तारम्	१२०
पदार्थामिनयो नृत्यम्	२९८	पर्वतप्रायवसनाः	३१२
पदार्था ये पदानां स्युः	१७५	पल्लवा यवना जैनाः	३१०
पदार्था वा क्रिया सत्ता	४	पश्चात्तापः प्रसिद्धिश्च	२२३
पदे चेतत्पदं कीदृक्	१७६	पश्चादाक्षिप्यते दूरम्	१२१
परदारयूतसुरा	२५०	पश्चाद्भागो प्रबन्धस्य	२००
परमात्मा सर्ववस्तु	४१	पश्चाद्विलोकनस्तंभ	२१
परस्परं विभाषायैः	८५	पाठ्ययोगेषु सर्वेषु	२७३
परस्परविभावात्	२५	पाठ्य गीते क्रियायां यत्	२६१
परस्परस्य सामर्थ्यम्	३, २७	पाण्ड्याः सकेरलखोलाः	३०९
परस्परस्थोपचरैः	८७	पातोऽविचारतो युद्धे	६२
परस्परस्वदेव	७८	पात्राणि तद्दृष्टान् सर्वान्	९१
परस्परश्रयधनम्	७८	पात्रैश्चैकत्र संयुक्तम्	२६५
परस्य दोषान्नुभ्यो यत्	३०	पार्थ तथा यमयाति	६८
परस्य सौभाग्यैर्धर्म्य	१६	पारिजातलता सेयम्	२६८
परहिंसात्मिका या च	३१२	पारिजातलतैकाङ्ग	२६८
पराक्रमः प्रतापश्च	६१	पारिभाषिकमेवेति	१६२
परापकषलोत्कर्ष	२९	पावनत्वं लक्षयति	१६३
पराप्रयत्नस्तमानाम्	१८३	पावनत्वादिधर्मस्य	१६७
परिक्षिष्टपुटे म्लायत्	६३	पावनत्वादिभिस्तीरम्	१६८
परिक्षयोऽत्र मोहादिः	१२२	पावनत्वादयो धर्म	१६९
परिप्लव ततः शिष्यान्	२४०	पाषण्डिनो प्रातिवेद्या	९४
परिप्लुत् न शक्नोति	२८७	पिङ्गकेशो हरिश्मश्रुः	२८९
परिदेवितमेतत्स्यात्	४७	पिण्डीबन्धाःमकं नृत्तम्	२९७
परिदेवितरोमाश्च	७२	पिण्डीबन्धादिविन्यायैः	२६४
परिदेविते च हाकारम्	२३	पितृदेवार्चनरता	११२
	२७३	पित्राणि हविरे तेऽथ	६६

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
पिशाचनागम्याकानाम्	१०९	पोष्टयमानहरिणाः	८४
पिशाचात्यन्तनीचादौ	२७०	पौरजानपदानाश्च	३११
पीनो पयोधरो गात्रम्	१०४	पौरुषी प्राकृती शक्तिम्	१८२
पुद्गो प्रकुरितौ यस्या	१२९	पौर्यापर्येण भावाः स्युः	१३४
पुण्याश्रमनिवासैश्च	१३५	प्रकरी कुलपत्यङ्के	२०२
पुनरेतद्वयं द्वेषा	२९६	प्रकाशयेदुपादेयम्	२३४
पुनश्च ताम्रिधा सर्वाः	९५	प्रकाशानन्दचिद्रूपाम्	१४४
पुमन्तरे गौरवादि	१६९	प्रकृत्या प्रत्ययेनापि	१५८
पुरजित्त्वं शिवस्येति	१७०	प्रकृत्यस्थोपयोगित्वात्	१३६
पुरबालयते पादौ	१७	प्रख्यातनृपनेतृत्वात्	२४४
पुराणश्रीसुपानादि	१३८	प्रख्यातन्तु विधातव्यम्	२३३
पुरा मनुर्महीपालः	२८४	प्रख्यातमितिहासादिः	२०३
पुरे जनपदेऽरण्ये	३१२	प्रख्यातवस्तुविषयो	२४७
पुरैव कथिता ह्यस्य	६२	प्रख्यातो धीरकलितः	२४३
पुरोऽवतस्ये भारत्या	२८५	प्रचण्डताण्डवं तत्स्यात्	२९८
पूर्वभावोपसंहारौ	२१२	प्रचण्डताण्डवं भौम	२९९
पूर्वोद्धान्तप्रविष्टैर्भूत्	११७	प्रच्छदाच्छादनपदो	८४
पूर्वोक्तस्यान्यथावादः	११	प्रणथी दथितः कान्तो	१०७
पुलकोद्भासिगण्डं यत्	७४	प्रतपन्ति यतो द्वेष्याः	६९
पुष्पं वज्रमुपन्यासो	२०९	प्रतापवीर्यविजय	२७५
पुष्यन्त्यनुभवोत्कर्षे	३२	प्रतिक्रियेच्छाऽमर्षः स्यात्	२२
पुष्यन्त्यन्यत्र विद्वद्धिः	१३१	प्रतिपक्षानुकूल्यश्च	१०९
पुष्यशोणितमासादि	१३३	प्रतिपत्तिपरो वाग्मी	२८९
पूर्ण भाषाविभाषाभिः	२६९	प्रतिपाद्यप्रतिपादक	१५४
पूर्वे क्रियन्ते यज्ञे	१९४	प्रतिषीवनमेतासाम्	१०३
पूर्वरत्नान्ततो वाद्यम्	३०३	प्रतिवचनं प्रतिपुष्यम्	११
पूर्वरत्ने नाटकादौ	१८१	प्रतिश्रुतसुरःक्षितम्	१९२
पूर्वराजोपचारज्ञाः	२९२	प्रतिश्रुतार्थोनिर्वहणम्	१४०
पूर्ववृत्ताश्रयमपि	२३४	प्रतीतेन प्रतीता स्यात्	१४८
पुष्यदक्षितिच्छन्ति	४१	प्रतीतोऽतिशयो यत्र	१५६
पुष्यप्रयोजनास्तत्र	२४८	प्रत्यक्षनिष्ठं वज्रम्	२०९
पुष्यगेषोपलमते	१४८	प्रत्यक्षनेतृचरितौ	२३५
पुष्कन्त्याः कुमालं देवीः	२९२	प्रत्यक्षोदेहिं नीलादिः	१६८
पुष्कानिज्ञानमुद्दिष्टम्	२२३	प्रत्यक्षोपनिबद्धानाम्	२०९
पुष्पापी दाक्षिणात्या च	१३	प्रत्यन्तःपुरिकं तास्तु	२९२
पुष्पाच्या भाषया गानम्	३०४	प्रत्याय कत्वशक्तिस्तु	१७८

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
प्रत्यायकत्ववामर्थ्यं	१७७	प्रयोगस्तोत्रादीनाम्	३०८
प्रत्याहारोऽवतरणम्	१९४	प्रयोजनमभिप्रायः	३९
प्रत्युक्तिरूपा वाक्केलिः	२३२	प्रयोजनेन सहितम्	१६८
प्रत्युक्तीवनहर्षादिः	८७, १३९	प्रयोज्यसुद्धतं यत्तु	३०८
प्रत्येकं तन्निकं प्रेषा	२०३	प्ररोचनार्थो नान्यन्तः	२००
प्रथमं वेष्टते स्वैरम्	११५	प्ररोचना सा श्रीहर्षो	२२८
प्रथमं तत्र राजानम्	२८९	प्रख्येऽस्य तदस्तीति	६८
प्रथमं ह्ययते यत्तु	१३३	प्रख्यो मदनिद्राश्च	१५
प्रथमं यो रसः ख्यातः	१३४	प्रलापश्च विलापोऽनु	१०
प्रथमा निन्दति गुणान्	७२	प्रलापः स्यात्क यास्यामि	११
प्रथमातुरागजनित	२६५	प्रलापो जागरः कार्यम्	९९
प्रथमायामवस्थायाम्	९५	प्रलापो भूमिपतनम्	७३
प्रदक्षिते तद्धर्मिणाम्	१७२	प्रलोभनं गुणाख्यान	२७९
प्रद्वेष्टि तस्य मित्राणि	११६	प्रवासो भिवेदेशत्वम्	८६
प्रधानताप्रधानत्वे	९५	प्रविशेत्कामिनीयुग्मम्	२६४
प्रधानभूतस्फोटाख्य	१७४	प्रवृत्तयश्चतस्रोऽपि	१२
प्रधानभूतावह्वेऽस्मिन्	३३६	प्रवृत्तादन्यचिन्तायाम्	२७४
प्रधानमनयोव्याप्तम्	१८२	प्रवृत्तिरिति शब्दानाम्	१६२
प्रधानमुपकारोऽर्थः	१५९	प्रवृत्तो दीपनैर्दीतः	१४१
प्रधानेतरभावश्च	३	प्रवेश्यमाणपात्रस्य	२३१
प्रधाने लक्षणामूल	१७२	प्रवेशकस्य पाठयं यत्	२१७
प्रपञ्चस्य स्वरूपन्तु	२३१	प्रवेशकादिकृत्यं यत्	२१७
प्रपञ्चमध्ये नद्वेषेत्	१५१	प्रवेशकेन न वधो	२१७
प्रपञ्चेऽपुपादिदयैतत्	२८६	प्रवेशकैः सूचितोऽह	२५२
प्रसूतवेषपृथुमती	१००	प्रवेशकपनिष्काम	३०३
प्रमदाद्यनुभावेन	४१	प्रवेशसूचनी गायत्रा	३०२
प्रमणाकृतिचेष्टासु	२२७	प्रवेशो भाविनोऽहस्य	२१८
प्रमोदात्मा रतिः सैव	८२	प्रशंसया प्रेक्षकाणाम्	१९७
प्रयच्छतोषैः कुसुमानि	३०६	प्रशस्तिर्भवेति कथिता	२५७
प्रयत्नो माधवेनैव	२०६	प्रशस्योत्तन्मदमन्थर	१
प्रयुज्यते यदि भवेत्	२३६	प्रशगर्मान्युपगम	१४६
प्रयुज्यमाने भरतेः	५६	प्रशे न किञ्चित्प्रभूते	९१
प्रयुज्यमानोऽमीष्टार्थः	१५९	प्रसभं वारि पुत्तिनम्	८४
प्रयुज्य रत्नं निष्कामेत्	२२८	प्रसभसुखरागश्च	८८
प्रयुज्यते वेदमन्त्र	१४१	प्रसादयन्प्रीणयति	१०७
प्रयुज्यते दानमन्त्रः	१७७	प्रसादेऽपि व्यक्तीकादि	८७
		प्रसादो वदने हर्षः	११४

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
प्रसिद्धिलोकविख्यातैः	२२४	प्रियातुकरणं लीला	९
प्रसूनपल्लवस्पर्शा	७४	प्रियापराधे याः काश्चित्	१४२
प्रस्तावदेशकालादेः	१७०	प्रियाप्रियश्रुतेश्चापि	२०
प्रस्तावनाया मध्यं यत्	२३४	प्रियाप्रियश्रुतैस्तत्तत्	२१
प्रस्तुतार्थसमावेशात्	२३०	प्रियालापस्मितोदारम्	१०
प्रस्थानं कैशिकीवृत्ति	२६२	प्रियेणाल्लङ्घयत्यङ्गम्	११५
प्रस्थापने वधूनां स	२९३	प्रियेऽपरा यच्छति वाचमुन्मुखी	३०५
प्रस्पन्दमानपक्षमात्र	१२८	प्रीतस्सोऽपि सदाशिवस्य	२
प्रस्फुरद्भ्रूविलासध्रीः	१०१	प्रीतिः प्रियात्मा प्रायेण	३४
प्राकृतैर्नवभिः पुंभिः	२५६	प्रीतिर्नाम सद्स्यात्नाम्	२२८, २७९
प्राक्तनानि च कर्माणि	५६	प्रीते विशेषश्चित्तस्य	३४
प्रायुक्ता एव भावाः स्युः	९९	प्रीते विधातरीत्यादि	२०६
प्रागेव सीताहरणात्	२३५	प्रेक्षकस्य प्रयोक्तृत्व	३१३
प्रायुयमेषां शुक्लारे	१०	प्रेक्षकास्तद्रसाविष्टा	५२
प्राणादिभेदात्प्रज्ञात्मा	१८३	प्रेरणं प्रापणं देवी	३०१
प्राणाश्वरन्ति तत्रेता	१८५	प्रेरयत्यत्र विद्विष्टान्	४८
प्राणैस्तपोभिरेत्यादि	२७९	प्रेषितस्याप्यनादानम्	११५
प्रातिक्रम्ये प्रवर्तत	८१	प्रेषितैरपि केनापि	९०
प्राथम्यात्प्राक्तस्यास्य	२२१	प्रेष्याऽक्षुन्मीलनैर्वक्ष	१०१
प्राधान्याद्यत्र वाक्यार्थ	१७३	प्रेष्याभियाति चेटीभिः	१०१
प्राप्त्याशायामवस्थायाम्	२१०	प्रोक्तः सदाशिवेनास्य	१५२
प्राप्नोति सोऽपि करुण	४५	प्रोत्साहनं गुणाख्यानं	२२३
प्राबोधिका देवतानाम्	१३८	प्रोत्साहयति वा स्वैरम्	९७
प्रायः खलु परामर्श	२७५	सुदमानमिवाभाति	७३
प्रायः सर्वाः क्रियास्तस्मिन्	१८४		
प्रायेण तत्कुण्डलीति	३०१	फलं त्रिवर्गस्तच्छुद्धम्	२०३
प्रायेण रुदितं क्षीणाम्	७३	फलं प्रकल्प्यते यस्याः	२०१
प्रायो हरिचरितमिति	२६२	फलं यदिदिवृत्तस्य	२०४
प्रार्थनाभिमुखीकार	२७४	फलावसानिकी सैव	५५
प्रावेशिकी तु प्रथमा	३०२	फले प्रधाने विच्छिन्ने	२०४
प्रासङ्गिकाभिधं वस्तु	२०१	फले शब्दैकगम्येऽत्र	१६७
प्रासङ्गिकश्च कविभिः	२१४	फुल्लकेसरकलहार	८४
प्रियं प्रभाते पश्यन्त्या	१३९	फुल्लकपोला शिशिर	२७
प्रियं प्रार्थयते मध्या	९६	फेनवक्त्रत्वपतन	२३
प्रियप्रायेति वाक्यादौ	२८०		
प्रियस्तुतिकथालाप	९		

फ

ब

बकुलप्रायवसनाः ३१२

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
वध्नाति काश्यं यत्तस्मात्	१५३	ब्रह्मणः सेयमस्तीति	६८
बलात्कारेण विषयान्	१२६	ब्रह्माखजदिमान् लोकान्	२८४
बहवोऽर्था विभाव्यन्ते	३८		
बहिस्ताराविनिष्कान्तैः	१२४		
बहुचूर्णपदो भेदो	२१६		
बहुधा चिन्त्यमानस्य	२७१		
बहुबाहा बहुमुखाः	६		
बहुधृत्यवती दूर	१११		
बहुशोऽभिहितं वाक्यम्	११		
बहुनां ताहगर्धानाम्	२०९		
बह्नाश्रयमन्यर्थम्	२१६		
बाल्कीडानियुद्धानि	२६६		
बालरामायणं नाम	२३७		
बाला मूर्खास्त्रियश्चैव	२२८		
बालोद्भगकरी रात्रि	११०		
बाल्ययौवनकौमार	१०		
बाष्पश्च यान्ति शोभान्ते	३२		
बाष्पोन्मिश्रैर्वैचोभित्तम्	१४०		
बाह्यादेव समुत्पन्नो	४८		
बाष्पायाल्लवनवतो	४७		
बिन्दुमानविपत्तिभ्याम्	२०४		
बिभेति भाययत्यन्यान्	४९		
बिभ्यतो यत्र हृद्येत	१३३		
बीजं बिन्दुः पताका च	२०४		
बीजत्रयेण भिन्नः स्यात्	१८२		
बीजमुपतं यथा स्कन्ध	२०४		
बीजस्यैवान्तरावादेः	२१०		
बीजागामः समाधानम्	२०८		
बीजारंभोदाहतिर्या	२०८		
बीजतद्यस्यापि यत्कर्म	५५		
बीमस्तोऽद्भुतशुक्लारी	१३३		
बुद्धिचिदाहङ्कृतयः	७		
बुद्धिमाच्छिष्य विषयान्	१३		
बुद्धेर्विरूपावसायो	६९		
बुद्धयारंभात्प्रभावात्	६		
बुद्धयारंभात्प्रभावेत्	११		
बोद्धव्यः प्रतिपाद्यः स्यात्	१७१		
		भ	
		भक्तिप्रह्लाय दात्वादौ	१४९
		भक्ष्याभक्ष्यप्रियो नित्यम्	२८२
		भजते यः स्वयं प्रीतः	१०७
		भजते रहसि प्रीतः	१०७
		भट्टभिनवगुप्तार्य	१९४, ३१३
		भद्राक्षनेन यन्त्रेण	२४६
		भ्रम धम्मिअ वीसथो	१४८
		भयं चित्तस्य चलनम्	३५
		भयचिन्ताशुश्रूण्या स्यात्	१२९
		भयानके च ज्ञाने च	१३७
		भयानकरसारव्याप्तु	४५
		भयानकः सर्वाभत्सः	६४
		भयानकस्य करुण	१३४
		भयानकोऽपि कथितः	६८
		भरतादिप्रणीतत्वात्	३५५
		भरतेनाभिनीतं यत्	२८८
		भरतेषु प्रयोध्यं तत्	९६
		भरतैर्नामितस्तेषाम्	२७७
		भर्तुमाताऽङ्गनाभिर्वा	३७१
		भर्तृर्न दण्डपाठ्यम्	२०
		भवनादीनि रम्याणि	८३
		भवनान्तरकृत्येषु	२९३
		भवन्ति तस्मात्तात्पर्यम्	१६०
		भवेत्तदनुभावस्तु	१९
		भवेत्स एव वाक्यार्थः	१५९
		भवेयुः क्वापि यद्येते	२५२
		भवेयुर्वा नवेत्यस्याम्	२६१
		भस्मात्तरागश्च यदा	६७
		भागत्रयस्य सङ्कोचो	११९
		भागद्वयं प्रविष्टस्य	१३३
		माहैः प्राभाकरैरेषः	१५९

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
भागः शुद्धो भवेच्छुद्ध	२६१	भावो हावश्च हेला च	८
भागश्चिन्न इति ख्यातः	२६१	भाषणादीनि वाक्यादि	१८३
भागस्तु धूर्तचरितम्	२४४	भाषमाणमिवाभाति	१२४
भागेऽभिधेयं तद्युक्तम्	२६१	भाषा च शौरसेनीति	३०३
भागे वीथ्यां प्रहसने	२५३	भाषाचिष्टितद्रूप	२४७
भाण्डायुधासनानां स्युः	२९२	भाषा नाट्योपयोगिन्यः	३१०
भात्यत्र देव इत्युक्ते	१७०	भाषा या नायकादीनाम्	२७१
भासते वर्षमाश्रित्य	२८६	भाषावर्णोपकरणैः	२८८
भारतीवृत्तितो जज्ञे	५७	भाषा स्यात्सप्तधा दैस्या	१३
भारतीवृत्तिभूयिष्ठम्	२४०, २४५	भाषितैर्भावगम्भीरैः	६१
भारती सात्वती चैव	१२	भिन्नः कैश्चिद्व्यथितो	२६०
भावः कारयिता कर्म	१६४	भिन्नरागज्ञता स्थान	३०१
भावगर्भं रहः संवित्	६४	भिन्नं भिन्नमिवाभाति	१६२
भावजा रसजाश्चापि	१२४	भिन्नाधिकरणत्वेन	१७७
भावप्रकाशनं नाम	२	भिन्ने ज्येष्ठा कनिष्ठेति	९५
भावभेदात्सास्यभेदो	२९७	भिन्नो ध्वनेः प्रभेदः स्यात्	१८९
भावशान्त्यादयोऽङ्गित्वम्	१७३	भीताभयप्रदानं च	६५
भावानामपि कृत्यश्च	६९	भीमचाणक्यदुष्यन्त	२३०
भावानामपि सर्वेषाम्	३८	भुक्ता भया हि गिरयः	२३३
भावानामुत्तमं यत्तु	४८	भुङ्क्ते तत्र स्थितो भोगान्	५३
भावाः परोपकारार्थाः	७०	भुजाक्षेपाङ्गविस्फोट	२३
भावाभिनेयं मार्गं तत्	२९६	भुजानमनुभुजाना	२९१
भावा विनैव चेष्टाभिः	१३६	भूर्तं भवद्भुविष्यच्च	२८
भावाभ्रयाः कदाचित्स्युः	११८	भूमिकाभिरनेकाभिः	२८८
भावास्तु विंशतिस्त्रैणाः	१०	भूपतेर्भोगिनीनाश्च	२८१
भावाः स्युर्मानसाः केचित्	३८	भूमौ विवेचनाराव	२४
भाविकात्मनि पथे तु	१६७	भूयसा भारतीवृत्तितः	२४५
भावी भवन् भूत इति	८६	भूया मरकताङ्गिष्ठ	८५
भावेभ्यः प्रकृतेश्चोऽन्ये	३०	भूयितः समाधिभ्रामेः	२६०
भावैरित्यादिभिर्ब्रह्मणाम्	११४	भेदनाद्भेदको जातो	२६४
भावैरेवैविधेरन्याम्	११४	भेदः साध्यवसानात्मा	१६६
भावैश्च सात्विकैर्वाय	३९	भेदे सत्यपि तादृश्य	१६५
भावैः स्थायिनि वर्तन्ते	४४	भोगं निष्पाद्य निष्पाद्य	५२
भावोदयादिः प्राधान्यात्	१७३	भोगः स एष ज्ञाहारः	७७
भावो भावान्तराण्यात्म	१४३		

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
भोगाङ्गलक्षितः प्रतः	९८	मनसश्चिद्विधो भावः	१४१
भोगावती कान्तिमती	२७६	मनसः स्पन्दनैकाग्र्यम्	८८
भोगेन संविदानन्द	५२	मनसा यमरो वाफे	२७२
भोगोपस्करसंस्कर्त्री	२९१	मनसो यत्प्रवाप्तित्वम्	८०
भोजादिभिरलङ्काराः	१५२	मनसो यादृशो भावः	४९
भ्रमराः कोकिला हर्म्यम्	८४	मनसो यो विकारस्तु	४७
भ्रामितं दीर्घललितम्	१९२	मनसो विविधः सादो	२८
भ्रुकुटीकटिला दृष्टिः	१२५	मनागस्टृष्टबाह्यार्थात्	४८
भ्रुवर्ममध्ये धमन्यौ द्वे	१८६	मनुते यो भिमीते यः	७९
भ्रुवेनपादचलन	२४६	मनोऽनुकूलेष्वर्थेषु	३४
भ्रुविक्षेपकटाक्षादिः	१३	मनोरथोऽन्यापदेवैः	२२५
		मन्त्रयति च तद्विषय	२६७
		मन्त्रशाक्तिश्च सम्पन्न	६१
भ्रकरश्चञ्ज इत्युक्ते	१७०	मन्त्रिणः सैन्यपालाश्च	९३
भ्रज्जाधात्वभिजो नादो	१८७	मन्त्रौषधादीभिः सोऽयम्	३०
भ्रणिकुर्यायां जलमिव	२६८	मन्त्रं बन्धुरं धीरम्	११९
भ्रण्जन्तु तु यन्तुत्तम्	२६६	मन्दमक्षणि वार्यन्ते	२८
भ्रतान्तरेण कथ्यन्ते	३७	मन्दायमानतारा या	१२९
भ्रत्सकात्पादधीतं त्वम्	२८५	मन्त्रकादिषु गीतेषु	१९८
भ्रमामि कौरवेत्यादौ	१४६	मन्त्रमध्यमतारं तत्	१९०
भ्रदः स्वेदश्च रोमाश्चः	३३	मयि चोपकृतं सुप्तु	१७३
भ्रदः भ्रमोऽवहित्यश्च	३३	मरणं यदि चापेक्षम्	८७
भ्रममांसभियां लुम्बा	१०९	मरणं प्रकृतिप्राण	३१
भ्रम्या रसपाठेति	२२९	मरणेऽभिनयो नास्ति	२४
भ्रमुरा कुक्षितान्ता च	१२९	मखिना कथ्यते दृष्टिः	१२८
भ्रमुराः सुकुमाराश्च	५	मखिकाभोगशुभार	२६७
भ्रम्यमपुरुषैर्नित्यम्	२४२	मयाब्दायो मतिमानः	२८
भ्रम्यमपुरुषैर्विद्युः	२४३	महत्तर्यः प्रतीहृत्यौ	२९०
भ्रम्यमस्वरतो नादो	१८८	महाकाव्यादिपथेन	२८३
भ्रम्यमाना भवेच्छोके	६३	महारण्यप्रविष्टाश्च	६
भ्रम्यमानामपि स्वार्थ	१७८	महावाक्यस्यावयव	१५०
भ्रम्यमानान्पु नारीणाम्	१४३	महावाक्यार्थदेहस्य	३०८
भ्रम्यमे वर्धितः किञ्चित्	८१	महासत्त्वोतिगंभीरः	११८
भ्रम्यमैरुपमेयाः स्युः	३०४	महिव्याक्षेपि विक्षेपि	१०९
भ्रम्यन् कुर्वामित्यादि	४३		
भ्रम्यन् क्षणिकत्वाच्च	४०		
भ्रम्यन् क्षणिकत्वाच्च	२७९		

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
महिष्या सह यत्र स्यात्	२९५	मुखपाठेन नृत्यन्ती	२९१
महेन्द्रद्विदुः सेतोः	३१०	मुखसन्धिप्रतिमुख	२६८
मागधिका साध्या स्यात्	२५९	मुखं प्रतिमुखं गर्भः	२४९, २५४
मात्रा च विषमच्छिन्ना	२६०	मुखादिपञ्चभिः सङ्घैः	२३४
मात्रावशिष्टसंहार	२४०	मुख्यार्थबाधाविहेतोः	१६८
माधवो धीरसान्त्व	२४१	मुख्यार्थबाधे तद्योगे	१६३
माधुर्यं चैष्टितालाप	१०	मुग्धा मध्या प्रगल्भेति	९४
माध्यस्थ्यं मनसो ह्येवम्	१४२	मुदितश्च हृतं चैव	१९४
मानग्रहो ह्येव यस्तु	८	सुरजाक्षरवाच्यन्तु	२६५
मानपञ्चकमेतत्पु	१९३	सुहुरन्तः प्रविशति	८८
मानप्रकर्षप्रभव	७९	मुकाः कुहकलीलाभिः	२९३
मानयन्ती च मानार्हान्	९८	मूर्खजनघनिकर्षे	२३२
मानार्थस्य संप्राप्तिः	२१३	मूर्खः प्रसक्तभावश्च	१०७
मानानन्तरसंभोगो	१३९	मूर्च्छनाक्रमतस्तत्तत्	१९२
मानवमानरहिता	११०	मूर्धाभिषिक्ता महिषी	२९०
मानी सुशीलः छद्मगो	१०५	मूलमध्याप्रभागेषु	१२१
माया कालोऽथ नियतिः	१८१	मृते स्वन्यत्र यत्रान्यः	८६
मायोपधिर्भयं हासः	२१४	मृदुनि च दूकूलानि	८३
मारिचैन सहायेन	२३३	मृद्धी स्यात्केशिकी श्रुतिः	२४८
मार्गदेशीविभागो	२८४	मूषैव दोषमारोप्य	७१
मार्गदेशीविभिन्नतु	२९६	मोदते मुषति मुहुः	९७
मार्दङ्गिकत्रयं यत्र	३००	मोहश्चित्तस्य शून्यत्वम्	१९
मालतीमाधवस्यैव	२५७	मोहागमोऽभिधातश्च	६३
मालव्यां गन्तुमिच्छन्त्याम्	२३३	मोहोऽज्ञबाहः सन्तापः	९०
माला नायकसिद्धयङ्ग	२३९	मोढ्ये क्षणियमित्यादि	२७९
मा स्फारीः शोभनं साधु	१३९		
मांसघातुस्तालमूले	१८८	यः कश्चिदवगन्ता चेत्	३१३
मांसघरणमसं स्यात्	१८८	यः परां जनयेच्छोभाम्	९
माहात्म्यं ध्वनयत्यासाम्	१४९	यः स नैपभ्यजो ह्यास्य	६५
माहेश्वरैरज्ञहारैः	१९८	यक्षरात्रिबलिक्रीडा	१३८
मिथ्या रुषा कलुषिताम्	१०७	यक्षा विद्याधराः सिद्धा	३०९
मिळितानीति जानन्ति	४२	यज्ञविधेवतायोगे	२२७
मुखं निर्बहणश्चैव	२४७	यतसे रतिचेष्टासु	९६
मुखनिर्वहणे सन्धी	२५१	यतः शुक्लादिना वस्तु	१६१
		यतो घोषस्य वसतिः	१६३

य

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
यतोऽष्टधा मनोवृत्तिः	४६	यथा गङ्गादिसलिलम्	१४३
यत्ततो मानसः क्षीभ	६७	यथा जटायोर्वृत्तान्तः	२०५
यत्तु कविरात्मबुद्धया	२४२	यथा तरङ्गदत्ताख्यम्	२४३
यत्तु बीभर्त्सरूपस्य	१३३	यथा त्वां वय्मि विदुषाम्	१७२
यत्पदार्थस्य बीभर्त्सा	४९	यथा देवीमहादेवम्	२६६
यत्प्रीणयति दृष्टस्य	१२२	यथातुकुलं पुरुषैः	११२
यत्प्रत्युज्जीवनान्तोऽभूत्	२५२	यथा नृणान्तु सर्वेषाम्	४०
यत्र काकुविशेषोऽपि	१४४	यथा पुंसवनार्हेऽत्र	२५०
यत्र पाटाहिकद्वन्द्वम्	३००	यथाऽभिधीयमानार्थान्	१४७
यत्र प्रत्याययितुम्	१६७	यथाभिधीयमानास्ते	२५
यत्र मार्दङ्गिकाः षट् स्युः	३००	यथा मृदो दण्डचक्र	५८
यत्र यत्र प्रसन्नाख्यो	७५	यथार्थमेतन्मात्स्वश्च	३०५
यत्र रज्यन्ति भावेन	२९५	यथावगतमस्माभिः	१७५
यत्र रुढिः प्रसिद्धा स्यात्	१६६	यथा वामेन वानीरम्	२७९
यत्र लक्षणमुच्येत	२८३	यथा वालिवधाख्यश्च	२६३
यत्र लालित्यमौद्धत्यम्	२६१	यथा विभविणेनात्र	२१७
यत्र व्यङ्ग्यं न प्रतीतम्	१७४	यथाशक्ति परित्राणम्	१३५
यत्र श्लोककृतो युक्ति	२८२	यथा शाङ्कन्तले दोषाः	२३३
यत्र श्रुतीतिहासार्थाः	२८२	यथाश्रुतिमवाः शुद्ध	१८९
यत्र सहीतकं राज्ञाम्	२९५	यथा स्वविजयोक्तिश्च	२३२
यत्र स्यादर्थसामर्थ्यम्	१६४	यथा हि चन्द्रगुप्तस्य	२३९
यत्रान्योन्यसमालापो	२३०	यथा हि तन्तवो वेम	५८
यत्राभिनेयं गेयं स्यात्	१९९	यथा हि नायकानन्दे	२३३
यत्रार्थः शब्दो वा	१४८	यथा हि विक्रमोर्वदयाम्	२४१
यत्रार्थस्य समाप्तिः	२१६, २३५	यथा हि विश्वामित्रस्य	२०५
यत्रास्ते प्रीयमाणाः	३१२	यथा हि वीरचरिते	२०५
यत्रैकत्र समावेशात्	२३०	यथैव चन्द्रसंबन्धो	१९७
यत्रैव विनियुज्यन्ते	९३	यथैव तन्तुभेदाच्च	५९
यत्सत्त्वपरिणामि स्यात्	६	यथोक्तकथनञ्चेति	९४
यत्संस्कारवशाद्भेदिति	८	यथोक्ततो गुरुः बह्विः	८६
यत्संहतकर्मं वक्त्रा	१६१	यदप्यवर्णनीयं स्यात्	२७८
यत्सुखत्वाभिमानेन	५२	यदर्थस्याभिमुख्येन	१५९
यथा कारणवकल्यात्	५९	यदवधकक्रूरव	३१०
यथाक्रमं भवेत्कापि	३	यदश्रुल्लिखितालोकम्	१२३

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
यदा वित्रा विभावास्तु	४४	यस्मान्नामानुसदृशम्	२७६
यदा तदैषामास्वाथ	३९	यस्मिन्कुलाङ्गना पत्युः	२५८
यदा तु ललिताभासा	४४	यस्मिन्नर्थे च यद्वाक्यम्	७०
यदा तु विह्वता भावाः	४५	यस्मिन्नरोपितः शब्द	१६३
यदा तु सरसं वस्तु	२३४	यस्मिन्मौढ्यमर्थानाम्	२६१
यदायुर्वृतमित्यादौ	१६५	यस्मिन्त्रजे भवेन्नारी	१९८
यदा रक्षा विभावास्तु	४४	यस्य धीः करुणा सा स्यात्	४९
यदा स्थायिनि वर्तन्ते	४३, ४५	यस्यामुद्गाव्यः स्यात्	२६७
यदाद्यर्थक्रियाकर्म	५१	यस्या रतिरसात्वादम्	९९
यदिदं खल्विति गते	२७५	यस्याः स्थिराणि सा योषित्	१०९
यदिदन्त्रियाणि हृष्यन्ति	३०	यस्स धातङ्क इत्युक्तौ	२७९
यदुच्यते द्वितीयेऽङ्के	२०३	या क्रिया नन्वते नाट्या	१९७
यदच्छाधिगमे प्रायः	२७१	या क्रियोपहिता क्रोधात्	५५
यदच्छानुनयप्रीति	२७४	याति तत्र विभावादि	४३
यदुगुणायविशेषण	१५५	यानि गीतकलङ्कानि	३०३
यदर्शने विरक्तोऽपि	१२१	या निष्कामगुणोपेत	३०२
यद्विष्यनायककृतम्	२५२	याः पञ्चमाब्दादधिका	२९२
यद्वितीये तृतीयेऽङ्के	२०९	या राज्ञा विनियुज्यन्ते	२९१
यद्भूषितमिवाभाति	७३	यावत्प्रबन्धानुवृत्तः	१४३
यद्यत्प्रहसनं वाक्यम्	६९	यावद्दीक्षेत राजानम्	२३३
यद्यन्यथा निबन्धे	२९	यावन्नामेति स्याथ्ये स्यात्	२७५
यद्यत्प्रसात्मकं तत्तत्	१८१	या वाक्प्रधाना पुरुषप्रयोज्या	२२८
यद्यपि स्यात्प्रसात्मत्वम्	२६	युक्तं लयान्तरैरच्छ	२६५
यद्यप्यङ्गानि भूयांसि	२००	युक्तिः प्राप्तिः समाधानम्	२४१
यद्गजःपरिणामि स्यात्	७	युक्तोत्तरं प्रगमनम्	२०९
यद्गुणं स्वगुणोत्कर्षैः	७३	युद्धजलसंभ्रमो वा	२५०
यद्गुणव्यभिमुक्तीकृत्य	२७२	युद्धं राज्यभङ्गम्	२१६
यद्विक्रमोर्वशीयाख्यम्	२३७	यूनोरस्तुपशमः	२०९
यन्मापह्नियते दृष्टिः	१२७	यूनोस्तु रक्तयोर्मनि	१४२
यन्मगमावितवाच्यस्य	१७४	येन केनापि मान्येन	२७१
यन्मानयति दानेन	६५	येन केनाप्यनल्पेन	२०१
यन्मोपनायकादीनाम्	२०१	येन येन च भावेन	६४
यः संयोगविभागादिः	१६७	येन रागः स इत्युक्तौ	८१
यस्मात्पु लोकपालेभ्यः	१९६	येन स्याद्गदनं दयामो	७४
यस्मादुस्थापयन्त्यादौ	१९६	ये नादपभेदाः कथिताः	२९५

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
येनेर्ष्यासु प्रयादः स्यात्	७९	रफधात्वभिज्ञौ नादः	१८७
ये मनोह्लादजननाः	४	रकापरकयोर्वेष्टा	१३३
योगोऽत्र तन्त्रीभाषणनाम्	१९६	रका विविचकवसतिम्	११५
योजनानां सहस्रे द्वे	३०९	रको रौद्रे क्वचिद्वीरे	७५
योऽपैति क्षालितः क्षिप्र	८१	रक्षः स्थूलपशूदात	२४
यो ममेति महः सोऽयम्	४३	रज्ज्वारमतो ज्ञेयम्	१९८
योऽर्थो बुद्धिस्थितोऽभीष्टो	१५९	रजं प्रधाद्यति या	३०२
यो वैषवियासमय	२७०	रजं प्रधाद्य मञ्जुरैः	२२८
		रजस्तमोऽहङ्कृतिभिः	४७
		रजःस्थितो विभावायैः	३५
		रज्यते दीप्यते चित्ते	८१
		रज्यत्कपोलयुगलम्	७४
		रतिकैलिम्बनिभृता	१०४
		रतिरिच्छां भवेयूनोः	७८
		रतिः सत्त्वस्थिता सेयम्	३४
		रत्नावल्यां मुखं द्वीपात्	२२८
		रत्नावल्यादिषु प्रायः	२२२
		रभ्या च भ्रमतालवच	२६०
		रभ्याऽथ भ्रमतालो	२५९
		रभ्या द्विपथकक्षापि	२६०
		रलयोरविशेषोऽपि	४८
		रविः घोमश्च बह्विध	७
		रसभावतदाभास	१७३
		रसभेदवशादेवम्	२७
		रसवन्ति हि काम्यानि	१४३
		रसस्तु न विभावादिः	१७३
		रसस्य वर्तमानत्वात्	१५३
		रसस्य वर्तमानस्य	१३२
		रसस्य वाक्यतात्पर्य	१५२
		रसात्मकं वहन्त्योजः	१८४
		रसात्मकत्वनियमात्	१९३
		रसात्मका दृशैतेषु	२२१
		रसाद्योऽपि वाक्यादि	१७७
		रसादिनिबिद्धो बीज	२३७
		रसानां ये विभावायाः	६९
		रसालङ्कारवचनो	१५५
		रसालम्बनभावानाम्	७७
		रसाभ्रयत्वमप्युक्तम्	१८०
		रसाभ्रयः स एवेति	३९
		रसाभ्रया यद्यपि स्युः	१८०
		रसाभ्रये विगद्यन्ति	१५२
		रसिको तद्भेदश्च स्यात्	१५४
		रसैर्भावैरभिनयैः	२८५
		रसोत्कर्षो भवेद्देश्यैः	९१
		रसोत्पन्नभूयमानत्वे	१३२
		रसोपादानता तेषाम्	३, २७
		रसोऽभिधीयते तत्र	८३
		रसोऽभिनेयो वाग्राह	३०५
		रसो मनोविकारोऽपि	३७
		रहस्यं कथ्यतेऽप्यस्य	२२०
		राक्षसोद्धतदैतेय	६२
		रागप्राप्तिः प्रयोगस्य	२१३
		रागविद्याकलासङ्गैः	५२
		रागमूर्त्तारनिर्मुक्ताः	९५
		रागाद्ब्रह्मन्तालोक्तय	२६४
		रागान्तरं लिप्यते यत्	१९३
		रागापररागचिह्नानाम्	११६
		रागापररागचिह्नानि	११३
		रागाकर्णं स्फुरद्वाच्य	१२१
		रागाः सम्पूर्णनामानः	१९०
		रागेण रक्षितवायम्	५३

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
रागोलुपुत्तोऽविच्छिन्नम्	८२	रूपोपभोगतात्पर्यैः	८
रा दान इति यो वातुः	४८	रोमराजिः स्फुटा निम्ना	१०४
राजविप्रविटामात्स्य	२७०	रोमाश्वः क्रोधरुग्भीति	१४
राजशेखरकल्लं तत्	२६९	रोमाश्वति त्रियस्पर्श	११५
राजसम्मोगसङ्कीर्णम्	२४३	रोमाश्वेषपुस्वेदाः	३३
राजस्रस्तैःषसः सोऽपि	४३	रोषः प्रायेण सर्षत्र	७२
राजा सपरिवारश्च	२९५	रोषेभ्योऽकलहाकान्ता	१०२
राजा सेनापतिश्चैव	२९३	रौद्रः शोकभयाविष्टो	१३२
राज्ञः पुरजनस्यापि	२९४	रौद्रस्य करुणस्यापि	७०
राज्ञः सङ्गीतकं यत्र	२९९	रौद्रेऽपि क्रमशोऽन्यून	१३७
राज्ञो महिष्याः सर्वत्र	२९९		
राज्याङ्गो बने वासः	२८०	रक्षणं व्यभिचारि स्यात्	१७६
रामभार्गवयोर्मध्ये	२९८	रक्षणा तादृशी गूढ	१६७
रामयोस्तत्र कल्हा	२९८	रक्षणायां गौणवृत्तिः	१६६
रामं विहायार्जुनश्च	१६९	रक्षयन्त्यनुभावास्तु	३२
रामादाबनुकार्ये तु	४०	रक्षयैःरक्षणेःस्तैः	११३
रामादिगतमोगादि	१५४	रक्ष्यमाणद्विजं यत्स्यात्	६०
रामादितादात्म्यापत्तिः	१८०	रक्ष्यमाणा अपि स्वार्थ	१६५
रामादितादात्म्यापत्तेः	१९४	रक्ष्यालक्ष्य इचोऽद्दे दः	२०८
रामादिरथो न भवेत्	१९३	रुतागृहाणि चित्राणि	८४
रामादिशब्दो रत्यादेः	१५३	रुता रासकनाम स्यात्	२९७
रामाद्यारोपणात्मा षीः	५०	रुन्वाः रुग्धमहोदधौ	२६५
रामाद्याप्रयतुःखादेः	१३	रुभन्ते यत्र संवन्धम्	२१२
रामोऽयमयमेवेति	५०	रुम्बताकुम्भितपुटा	१२९
रिरिसंति बकात्कारैः	१०८	रुयत्रययुता लास्य	२६८
रीतयो गौडपाञ्चाल	१९३	रुलितं कैशिकीवृत्ति	२४०
रुच्या प्रियां रमयति	१०८	रुलिता दक्षिणाः ख्याताः	२६७
रुच्येऽपि विषये इष्टेः	१२७	रुलिताया विभावात्से	६
रुद्रस्य च तदस्तीति	६८	रुलिता ललिताभासाः	४
रुद्राधिदैवतो रौद्रः	६८	रुलिता हर्षधृत्योः स्यात्	१३०
रुद्रेण वीरभेदेण	५८	रुलितैरुत्तहारेषु	४६
रुद्राश्च निन्दिताश्चैव	४	रुलितौदायतेजासि	१०
रुद्रा स्थितोऽप्युत्तु	१२७	रुवादिभेदादेतोषु	१३७
रुषकत्वं तदारोपात्	१८०	रुस् संक्षेपेण इत्यस्य	४६
रुषकं चतुरङ्गं यत्	२४४	रुक्षागृहानकेत्यादि	२०४
रुषोऽपि न स्यात्	१००, २९०	रुष्यसिन्धुरपरिवे द्वि कैमन	३०६

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
लावण्यसिन्धुरित्यादि	१४९	वस्तु तत्स्यात्प्रबन्धस्य	२००
लास्यं द्विधा स्याच्छलिकम्	२६३	वस्तुनेतुरसादीनाम्	२०८
लिङ्गिनीनां महादेव्याः	२७०	वस्तुनो भाष्यवत्स्यस्य	२०२
लिपिं गणाः पठन्तीति	१४८	वस्तुशोभाकरत्वं यत्	१५८
लीला विलासो विच्छितिः	९	वस्तुसौन्दर्यतः सोऽपि	५१
लुतावमर्शसिन्धुश्च	२४७	वस्तुस्वभावकपटः	२४९
लोकनेदमताख्यानम्	२२४	वस्तुस्वभावदैवारि	४९२
लौकिकस्य स्वस्मणी	१५२	वस्तुनि भाणिकायाम्	२६३
लौकिके वैदिके चार्थे	७६	वज्राङ्गुलीयकस्पर्श	१९
		वज्राभरणदानाशु	२१
		वज्रावगुण्डनं नासा	६७
वक्त्रं वाऽपरवक्त्रं वा	२९४	वाक्यवाक्यार्थवशातो	३०५
वक्ष्यन्ते तत्स्वरूपश्च	७८	वाक्यं विगाहते तत्र	१४९
वक्ष्यामस्तत्र तत्रैव	९७	वाक्यसम्भेदरूपोऽन्यो	१४७
वचनव्यवहारेषु	२२४	वाक्यार्थता स्थायिनोऽपि	३०६
वचने वचनं तूष्णीम्	११४	वाक्यार्थत्वश्च शब्दार्थ	१४५
वचः सात्तिशायं लिष्टम्	२०२	वाक्यार्थं प्रतिशेषत्वम्	१४७
वत्स पुत्रकं वाति	२७७	वाक्ये पदार्थेषु पदे	१५०
वर्धं प्राप्तस्य नो कुर्यात्	२६३	वाक्यापरिसमाप्तिर्वा	२३२
वधान्यदारलाभादि	६२	वाक्यार्थाननुसन्धानम्	६६
वधादिष्टस्य पुत्रादि	६२	वाक्येन वाक्यार्थनैते	१५८
वन्दे वृन्दावनचरम्	१	वाक्ये पदपदार्थानाम्	१५१
वन्यमानेश्वरक्षमाप	२९४	वागङ्गसत्त्वाभिनयैः	३८, १९८
वन्यमूलफलाहाराः	२९२	वागङ्गाभिनयेनेह	३८
वर्षप्रदानलाभादिः	२१३	वागारम्भादिभेदेन	५४
वर्णकैरङ्गनैः स्तानैः	२९५	वागारम्भानुभावात्	६
वर्णाविभागो निद्रादेः	१२२	वागारम्भानुभावेन	१३१
वर्णोऽथ मत्तपाली	१५९, २६०	वाग्भिर्गौमुखरसैः	८
वर्ण्यते व्याधिसामान्यम्	२४	वाङ्मनःकायकर्माणि	२८
वर्ण्यते सम्यगौऽसुख्यम्	२१	वाचिकं सात्त्विकं नृत्तम्	७१
वर्धितश्वेदसः शास्तो	४७	वाचिकी गुणनिन्दा स्यात्	७१
वर्धिता ये रसास्मानः	४	वाच्यवाचकसंबन्धो	२००
वक्ष्यत्रितयाकारः	१८३	वाच्यादयोऽर्था यात्यन्ति	१५८
वक्षितं तन्निवृत्तस्य	१२०	वाच्यादिरथो वाक्यार्थः	१६०
वसन्ते चूतपुष्पादेः	२७८	वाच्या प्रकरणादिभ्यो	१४४
वस्तुकमसमुद्गतौ	२९०		

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
वाक्यो लक्ष्यत्वमायाति	१५८	विटमुनिदैवतपुरुषैः	२१६
वाञ्छाकलापः प्रथमः	१९९	विटश्च कामसावित्र्य	२८९
वाञ्छाकलापस्तु कवेः	१९९	विद्यादित्रितयकीडा	२६७
वात्स्यायनश्च शाकल्यो	२७७	वितर्कः कास्वादित्यादि	२७८
वायानां सुरजादीनाम्	१९६	वितर्कगर्भा काकुः स्यात्	१४६
वामतो वैष्णवी शक्तिः	९६	वितर्कः संक्रयाहूर	२५
वारव्यत्यासकथने	२९३	वितर्कात्मा भवेच्चिन्ता	१८
वारिदा वारिधाराश्च	८४	वितर्कितार्थमुकुल	१२५
वासोऽङ्गरागमाल्यर्तु	९८	वितर्कौद्धर्तितपुटा	१२९
वासोङ्गरागमरण	११२, ११३, २९१	वितालमनुतालाश्च	३११
वासोङ्गरागभूषामिः	६४	वितोर्विलीय जातत्वात्	२८
वाहीकाख्या परार्थाभि	१६५	विदग्धं तद्यदालोके	१२१
विकारो मानसो यस्तु	३७	विदग्धं पल्लवितम्	१९१
विकृताङ्गवचोवेषैः	९४	विदूरलोकयात्राश्च	३१२
विकृताङ्गवयोद्रव्य	४८	विदूषकप्रवेशादि	२१८
विकृतैरपि वाक्यैश्च	५९	विदूषकश्च भूपानाम्	२८२
विकृतैश्च रवैः सत्त्वैः	६३	विदूषकस्तु भूपानाम्	२८१
विकृष्टश्च विनिष्कान्तम्	११९	विदूषको द्वितीयोऽङ्के	२६७
विकृष्टं तच्छून्यमेव	१२४	विदेशस्थे मृते वाऽपि	८०
विकृष्टं तदधोवक्र	१२१	विद्याधरी वर्षवर	२७०
विकोशितोभयपुटा	१२९	विद्याभिजनसम्पन्नान्	९८
विकान्तो धृतिमाश्चैव	१०६	विद्याभिजात्यसंपत्ति	१७
विक्षिप्तबाहुचरण	२४	विधीयते यदन्योक्तिः	२०३
विक्षेपणं यद्भ्रतारा	१२१	विधेयमस्मात्प्रीयन्ते	१९७
विगृह्य ते प्रदर्यन्ते	३५	विनयो लोकमर्यादा	७०
विघटितं विरुद्धेन	१९४	विनियोगार्हता तेषाम्	११८
विचारनिर्णयो यस्तु	२११	विनोदयन्ति ता राज्ञः	२९३
विचित्राकृतिविषाश्च	६	विन्यासश्चाप्युपन्यासो	२५७
विचित्रा यस्य भवति	४९	विपरीतकथोऽप्यानी	१०८
विचिन्त्य भावं स्वक्षेत्र	२८५	विपुला वत्सलेत्यादि	२७७
विच्छिन्नमध्यः प्रबलेः	१३२	विप्रलब्धा च तेनैव	२५८
विजृम्भणश्च बहुशो	११७	विप्रलम्बस्तु मासादि	२४०
विज्ञानरूपसम्पन्ना	१०५	विप्रलम्भो विवाहश्च	८२
विटतापसवृद्धाद्यैः	२१६	विप्रामारयवणिकपुत्र	२६३
विटः प्राकृतवादी च	२८९	विबोधः शब्दसंस्पर्श	२३

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
विभक्तपार्श्वोक्कटी	११२	विवक्षा चैव तात्पर्यम्	१५१
विभावः कारणं कार्यं	१३	विवक्षा सा बहुविधा	१४७
विभावतोऽनुभावाच्च	२५	विवक्षितमभिप्रायः	१५९
विभावादिनिवेशस्य	५९	विवक्षितं व्यङ्गयनिष्ठम्	१७३
विभावाद्यैर्यथास्थान	३६	विवक्षितार्थक्रमवत्	२८३
विभावाः शरादि प्रायः	८५	विवक्षिते द्योतमाना	१५६
विभावास्तम्भरोमाश्च	५९	विवक्षितोऽयमुद्देश	२०७
विभावावितार्थानुभूतिः	४	विवर्णगात्रतोश्चास	२४
विभावैधानुभावैश्च	३६, ३७	विविधं च विचित्रश्च	४८
विभावोऽप्यनुभावः स्यात्	२७	विनुतोर्ध्वपुटान्तस्थ	१२३
विद्युत्वातस्य वर्णस्य	१७६	विशिष्टलक्षणेषा स्यात्	१६८
विभूतिगुणसंभोग	२२७	विशिष्टवाच्यलक्ष्यार्थ	१५६
विभ्रान्तदृष्टिरावेगे	१३०	विशिष्टाः परलिङ्गस्थाः	२७०
विमर्दयति हस्ताभ्याम्	११६	विशिष्टे वाच्यलक्ष्येऽर्थ	१५६
विमानोद्यानभवन	६१	विशिष्टोद्भूत्यभाव	२६०
विद्योगे शिशिराचार	८७	विशेषकीर्तनं यस्स्यात्	२२४
विद्योगो विप्रकर्षः स्यात्	८५	विशेषणं निरुक्तिश्च	२२३
विद्योतानान्तु लिङ्गानि	११५	विशेषणानां तुल्यत्वात्	१४९
विरकिहेतवो यूनोः	११७	विशेषणानि सर्वत्र	१६०
विरुद्धं तत्परिरत्याज्यम्	२३४	विशेषतस्तोऽटकादि	३०९
विरोधं प्रणयश्चैव	२४१	विशेषादाभिमुख्येन	३५
विरोधशमनं शक्तिः	२११	विशेषास्तोपु येऽनुकाः	६९
विरोधिनस्तेऽस्मान्याः	९२	विशेषो यस्स विशेषः	९
विरोधिभिन्नशत्रूणाम्	१३२	विश्रमाय महीभार	२८७
विलक्षं चेटते चित्तम्	२९	विश्रान्तिमुखमन्विच्छन्	२८४
विलम्बकटाक्षा च	१२५	विश्रामे गीतपाठ्यादेः	३११
विलापाक्रन्दभूपात	२१	विश्रामे भ्रमतालाश्च	२६०
विलासः परिसर्पश्च	२०९	विश्रामे सतमे रथ्या	२६१
विलासादेः प्रधानत्वम्	२०९	विश्रामैः सप्तभिश्चैव	२६०
विलासी भोगरसिको	९२	विच्छिष्टं शून्यविषय	१२३
विलासो नायकादीनाम्	२४०	विश्वाह्वये पार्थिवे चाण्डे	१८२
विलासो विप्रलम्बश्च	१००	विषं भ्रूक्ष्वेति वाक्यादी	६७, १००
विलीना स्वेपु गत्रिषु	१३४	विषयस्यापरिच्छितः	५५
विलोकिताः काव्यबन्धाः	५८	विषयाक्ता रतिः सैव	५
विलोक्य तान्प्रलयतः	५०	विषयास्तिवन्निर्गमैः स्पृष्टाः	५
		विषयाः सुखरूपेण	१४१

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
विषयेभ्यः प्रयत्नेन	१८७	वृत्तिः स्यात्कैशिकी गीतिः	२९६
विषय शरवर्षाणि	५७	वेदविभ्रमवेदी यो	२८९
विषादविस्तीर्णपुटा	१२८	वेपथुहृदयोत्कम्पः	३१
विषादाद्वैमनस्येन	२०	वेळारामसरिञ्चेल	८२
विस्फारितं विडम्बितम्	११९	वेशोपचारकुशलो	२४२
विस्फुरत्केसराश्लिष्ट	१८७	वेश्यातिश्रुतिभिः स्पर्शैः	१०१
विस्मयात्कुलतारा च	१२७	वेश्यानामधमानां स्युः	३०५
विस्मयमाणमानेर्व्यः	१०८	वेश्योपचारतो वाऽपि	१०६
विस्माप्यते स्वयं कश्चित्	३६	वेशोऽलङ्कारयुक्तिः स्यात्	८२
विलम्बकथनं दृष्ट्या	८९	वैकल्पिकं लक्ष्म तेषाम्	२६९
विलस्तबाहुविक्षेप	१०१	वैकारिकश्चेन्द्रियादिः	४३
विहारकाले रुदति	९०	वैणिकी यत्र सुसमौ	३०१
विहृतश्चेति विज्ञेयाः	९	वैवर्ण्यकार्यमालिन्य	१४३
वीक्षितं सर्वतोदिकम्	१२२	वैवर्ण्यमरणत्रास	३४
वीटिकादायिनीवैत्र	२९०	वैवर्ण्यमातपक्रोध	१५
वीणादिवाद्ययोगेन	२४५	वैवर्ण्यं यन्मनोऽज्ञानाम्	२७९
वीथीप्रहसनाज्ञानि	२५०	वैवर्ण्येऽपु भवेन्नित्यम्	३२
वीथ्यज्ञानि यथालाभम्	२५०	व्यक्तिराक्षिप्यते जात्या	१६४
वीथ्यज्ञैः षोडशैतेषाम्	२२९	व्यक्तिषु व्याप्यवृत्तिद्वयम्	१५८
वीरस्य कर्म यद्वीरम्	५५	व्यङ्गाश्च विकृताकाराः	५
वीरो भयानकाविद्यो	१३१	व्यङ्ग्यमेवं गुणीभूत	१७४
वीरशृङ्गारभूयिष्ठा	२६८	व्यङ्ग्ये रसालङ्कारादौ	१७४
वीरशृङ्गारयोरेकः	२३६	व्यञ्जकश्च तदर्थश्च	१६०
वीर्यं विचित्रमव्यथा	७०	व्यञ्जनौपधिसंयोगो	३६
वृता परिजनैः स्कीत	१०१	व्यतिक्रमे तु कन्यायाः	९६
वृत्तवत्कल्पमिति यत्	२००	व्यथते विषयं इष्टम्	१२३
वृत्तवर्तिव्यमणाङ्क	२१५	व्यपदेश्यैर्विभावादि	५१
वृत्तान्ता विप्रकीर्णाः स्युः	२८२	व्यपयशाङ्कावुवृत्तेः	२१०
वृत्तान्तो नायकादीनाम्	२०१	व्यलीकमात्रे ह्येऽस्या	१०६
वृत्तित्रयं प्रसूतम्	१२	व्यवसायः स्वशक्त्युक्तिः	२१२
वृत्तित्रययुतो हीनः	२५३	व्याख्याता भरतादीनाम्	१९४
वृत्तिभिः सह चत्वारः	५७	व्याघूर्णमानतारं यत्	१८
वृत्तिभिः साहितं गीतम्	४६	व्याजादात्माभिलाषोक्तिः	११
वृत्तिरारभतीगीतम्	४५, २९७	व्याधिदारिद्र्यमरणैः	१३५
वृत्तिर्विचक्षतात्पर्य	१४५	व्याधिदारिद्र्यशास्त्रात्	६५
वृत्तीक्षिधा पदार्थेषु	१४५	व्याधिर्ज्वरात्मा द्वेषा स्यात्	२३

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
व्यानो बहिःस्थितः कृत्स्न	१८४	शम्या तालो ध्रुवश्चैव	१९५
व्यापारो यत्र नेत्रादेः	१५९	शमे स्थायिनि तत्र स्युः	१३६
व्यायोगसमवाकारौ	२२१	शयनाद्युपचारश्च	६५
व्यायोगस्य विशेषोऽयम्	२५३	शयनासनशिरपद्मा	२९१
व्यासप्रेक्षित मार्गेण	५५	शयने चासने वापि	२९४
व्यासाङ्गनेयपुरवः	२५१	शय्यान्ते च पराक्शम्या	१४२
व्यासोकेनाध्वना चैव	६९	शय्यापाली छत्रपालीम्	२८९
व्याहृता प्रतिबचो न सन्दधे	३०६	शय्याभरणसंस्कार	९७
व्रतनियमतपोयोगात्	२४९	शरीरं क्षाममित्यादि	२१०
वीडा तदनुभावाः स्युः	१९	शश्वद्विभूतंस्वपर	१५४
		शङ्खाण्युद्धीकृते रूक्षम्	७१
		शङ्खाङ्गप्रहणच्छेदः	६२
		शङ्खान्नादिद्वयस्यापि	६९
		शं सुखं कृत्स्नयति या	२८
		शाकमूलकच्छेरन्यैः	१३५
		शाकुन्तलादि सताङ्गम्	२३७
		शान्तस्य ललितस्यापि	९२
		शान्तानुभावो रोमाश्च	१३६
		शान्त्यै षोऽस्तु कपालेति	१४८
		शान्तो विषयहेयत्व	१३५
		शारदातनयो देव्याः	२
		शाखण्डिताण्डवं वर्षा	२७८
		शास्त्रिनः शाहलं शक्र	८४
		शिरःप्रकम्पनस्येद	२३
		शिरोभिर्बहुभिः स्थलैः	६६
		शिल्पकश्चतुरङ्गः स्यात्	२५७
		शिल्पादिव्यपदेशेन	२४३
		शिवागमज्ञैरर्थोऽयम्	५३
		शीघ्रकोपप्रसादा च	१११
		शीतातपायसहनम्	७४
		शीलस्यार्जवोपेता	९६
		शुक्लस्वावरणं मन्त्रा	१८८
		शुक्लत्वशङ्कन्मूत्र	१८४
		शुक्लार्तवो द्वयं तत्र	१८३
		शुद्धप्रयोका भरतः	२९६
		शुद्धयोर्भेदयोरन्य	१६६
		शकारः कृष्टिनी चेटी	२४२
		शकारा गिरिकुञ्जेषु	३११
		शकाराभीरचण्डाल	३११
		शकुन्तलायाः क्षत्रेण	२०६
		शङ्कते चाप्यपूर्णाक्षी	१४०
		शङ्का त्रया चपलता	३३
		शङ्कानिर्वेदचिन्ताश्च	३४
		शङ्का सन्देहरूपा स्यात्	१६
		शङ्काययोगः शक्रादौ	१६९
		शठो विरूपवेषश्च	२८२
		शत्रुजः कपटस्तत्र	२४९
		शबरार्षमरप्राय	३१२
		शबलो वीररौद्राभ्याम्	२५६
		शब्दप्रमाणवेधोर्यो	१७२
		शब्दशक्तिपरामर्शात्	१४५
		शब्दस्य मुख्यार्थे वृत्तिः	१६३
		शब्दार्थयोः समन्वयना	१४६
		शब्दार्थयोः स्वरूपन्तु	१६०
		शब्दार्थेषुपयुज्येत	१७७
		शब्दार्थोभयशक्त्युत्थ	१७४
		शब्दे द्विविधो ध्वनि	१४८
		शब्देनैव निवेशोऽयम्	१७२
		शब्दो गुणीभवेत्स्वत्व	३०६
		शब्दो गौस्ता बिभ्रदोषे	१८५
		शब्दोपहितरूपास्तान्	१५४
		शब्दोपात्तक्रिया ज्ञाता	१४४

पृष्ठ.		पृष्ठ.	
शुद्धसाल्गाद्वादि	४६	श्रुत्यैक्यभावनान्तर्य	१८९
शुद्धः सङ्कीर्णो वा द्वेषा	२१५	श्रुत्वैतद्वचनं प्रीतो	५६
शुद्धं क्वाप्यथ सङ्कीर्णम्	२४७	श्रोत्र्योश्च स्तनयोर्ब्रह्मोः	१०५
शुष्कगीतप्रयोगेण	२६१	श्रोतुत्वं तदिति प्राहुः	१७५
शुष्कान्ति परिम्लान	७४	शुष्कानिपथ्यभाङ्गन्दो	२५७
शून्यता विस्मृतिः सर्व	२७९	शुभमानभुजाक्षेपः	१७
शून्यालोक्नमार्ते स्यात्	१२३	शुभवावयवता चापि	१०४
शूरैर्ज्ञानवयोयुद्धैः	२२७	शुभयसन्दयति यः	१०८
शुक्लमेतत्समुद्दिष्टम्	३००	शुभरूपेण तद्वाक्ये	१४४
शुक्लार उदभूत्साम्नः	४४	शुभिक्ष भारतीश्रुत्या	२२८
शुक्लाररसनान्मा स्यात्	७८	शुभिसाञ्छ्वासी देहघात	६३
शुक्लारवीर्योः सम्यक्	१३४		
शुक्लारस्य स युज्येत	४०		
शुक्लारहास्यविचुरैः	२४७		
शुक्लारादिचतुष्टयसहिता	१२		
शुक्लारादिरसानान्तु	६९		
शुक्लारापेक्षया तेषाम्	९४		
शुक्लाराभास एव स्यात्	९५		
शुक्लारे कैशिकी वीरे	१२		
शुक्लारे च रसे कार्यम्	२७३		
शुक्लारोष्नी रसोऽज्ञानि	२४३		
शुक्लारो वाचिकः कश्चित्	६४		
शुक्लारो किञ्चुदैवत्यो	६८		
शुक्लारे पुरः शाययति	११६		
शुष्कान्तिश्रुत्ययोगेन	२७३		
शोकप्रणोदनं वाक्यम्	२८०		
शोकात्मा करुणो योषित्	६२		
शोकेन द्रौपदीकेशा	२०४		
शोचतो ह्यस्यशुक्लार	१३३		
शोचयत्यपरानेवम्	३६		
शोभितश्चाप्यलङ्कारैः	२३७		
शोषणान्यतः प्रेरयति	७०		
शौरसेनीति पञ्च स्युः	३१०		
श्राव्यं तु नियतस्येतत्	२१९		
श्रुतप्रभावतो व्रीडाम्	२०		
श्रुता दृष्टाः स्मृता प्याताः	५		
श्रुतिसंख्याऽपि तत्रत्य	१८७		

पृष्ठ.		पृष्ठ.	
सङ्कल्पेच्छासमुद्भूत	८८	सद्योऽन्तःपुरदण्डेषु	२९३
सङ्कीर्णभणितभरितः	२९९	सद्यो विकस्वरान्ता च	१२५
सङ्कीर्णं तत्प्रकरणं	२४२	स नाटयवेदमप्याप्य	५६
सङ्कीर्णान्यनुभूयन्ते	८५	स नीरक्षीरवत्कापि	१५१
सङ्केतकरणाशक्तैः	१६१	सन्तापशून्यचित्तत्व	१९
सङ्केतकालः सन्ध्येति	१७१	सन्देहनिर्णयो जात	२८१
सङ्केताच्चेत्परिभ्रष्टा	९६	सन्धिबिंबो धो प्रथनम्	२१२
सङ्ख्याश्च परिषतानाम्	३११	सन्धीनां यानि वृत्तानि	२१४
सङ्ख्येयं रुद्रटावर्यैः	९५	सन्धेया निर्विमशोश्च	२४९
सङ्गमे बलभस्यापि	१०४	सन्ध्यन्तराणि साङ्गानि	२३४
सङ्गीतं तस्य भेदाश्च	१५४	सन्नतापाङ्गसम्भार	१२६
सङ्गीतशालावारान्त	६३	सन्ना पतिततारा च	१२८
सङ्गीतशास्त्रं सर्वत्र	२८७	सपत्नीद्विविधो रुद्रा	१११
सङ्गृह्णा ततो मार्गा	१९५	सपत्नीरतिसंभोगे	१४०
स चाङ्गतरसाख्यानतु	४४	स पारिपार्थिकः पश्चात्	२८७
स चाभिधेयः प्रत्याप्यो	१४७	स पीठमदौ विधात्यः	९४
सचिह्नः सन्निधत्ते यः	१०९	स पुत्रार्थी महादेव	२
सचेतनोऽपि निश्चिष्टो	१४	स पुंसो यदि बर्ण्येत	७९
सञ्चारशून्यं देवैस्त्यात्	१२३	सत्सर्वा निहृतस्यासक्	७२
सञ्चारिका यथा योज्याः	२९१	सप्तविंशदलङ्काराः	१९०, १९२
सञ्चारिणोऽपि तस्य स्युः	६१	स प्रबोधो मनो येन	२९
सञ्चारिणोऽपि रत्याख्ये	५९	सर्वाणं सशिरःकम्पम्	१४०
सङ्कं नाटिकाभेदो	२६९	सर्वाभस्ताः स्वतन्त्रत्वात्	५५
स तद्भाऽतर्कदित्यत्र	१६६	स भावाभिनयात्साधा	५२
स तथेत्येवजन्मानम्	२८५	स भावो नाटयतत्त्वज्ञैः	३८
स तस्य वाचकः शब्दः	१६०	सभासु योषितां मध्ये	१३३
स तु प्रायः स्वर्धेवयो	८२	सभ्यामन्दयतीत्येवम्	१९७
स ते विभ्रान्तिस्तुल्यदम्	२८५	सभ्यान्सहितुम्	२५
सतो निबन्धनं तद्वत्	२७८	समप्रभिति विज्ञेयाः	२३८
सत्त्वं जवबलप्राण	७०	स मनोर्भारोक्षिमस्य	२८४
सत्पक्षेत्यादिना श्लोके	२२९	समकालसमुत्पत्तेः	१३२
स त्वान्नैः कल्पितेस्यादि	२८०	समत्सरश्चाहङ्कारी	९२
सदसनिश्चयकरी	३१	समन्वयेऽर्थप्रकृतेः	२१०
सदास्तुभूयमाना ये	५	समन्वये पदार्थानाम्	१७९
स दोषः कथ्यते वक्तु	१७७	समपादाऽथवा नान्दी	१९७
सद्भावो ह्ययते तस्याः	२१०	सममन्तरितो भावैः	१३४
सङ्गिर्निर्णयते नृत्तम्	१९८		

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
समं रक्तं विभक्तञ्च	१९९	सम्यक्तया स सङ्घर्षे	२९
समर्पणमुपालम्भः	२९८	संयोगादिभिरितैस्तु	१७०
समविश्रामेर्विविधैः	२५९	संयोगो विप्रयोगश्च	१६९
समवृत्तितया प्रायो	१३६	संरन्धानामवज्ञा या	२२१
समस्तपाननिष्काम	२३६	संवित्रप्रकाशानन्दात्मा	४१
समागमेच्छा बीजन्तु	२०९	संशयच्छेदनेः शिष्य	२२
समानकुलशीलेन	९६	संश्लिष्टस्थिरपक्ष्मा च	१२६
समानलक्षणत्वाच्च	१५०	संसारिणां पुनरसौ	७
समान्यमाने पूर्वाह्ने	२१९	संसारिणां मनस्त्वेन	७
स मार्गसंज्ञां लभते	३०८	संसृचिताः भ्रुता दृष्टाः	५
समावस्थानकथनम्	२२५	संस्कारैः प्राक्तनेस्तैश्च	९९
समासतो हि नाटयज्ञैः	२१८	सरितः पुलिनं वेला	८२
स मितः सङ्करश्चैव	१३८	सर्गबन्धेन तुल्यो यः	२८२
स मुख्यस्तत्र तत्साम्यात्	१४६	सर्वे जानाति देवोऽयम्	१७०
समुच्चयविकल्पभ्याम्	२४३	सर्वत्र कार्यप्रदेष्टात्	१८
समुच्चयेन वर्णानाम्	१७८	सर्वत्र तस्य वाक्यस्य	११४
सद्युचितैस्त एव स्युः	१९२	सर्वे त्रिधा भवेदेतत्	२९६
सद्युद्भव गांभीर्ये	३०८	सर्वप्रकारैः सम्पूर्ण	१३५
सद्युद्भवयोः शैवाल	२७८	सर्वभाषाविकल्पज्ञः	२७७
समूहो यः पदानान्तु	१७६	सर्वमेतदत्रोषेण	४५
समोपपरिपूर्वाश्च	१९६	सर्ववृत्तिविनिष्पन्नम्	२४१
सम्पन्नकामैरायातैः	८७; १३९	सर्वशास्त्राधिगमनम्	३०
सम्पन्नैश्वर्यसुखयोः	७८	सर्वसन्धिबिहीनश्च	२६९
सम्पूजयति मिश्राणि	११५	सर्वस्यैव च शब्दस्य	१७५
सम्पूर्णलक्षणत्वाच्च	२२१	सर्वस्यैव हि कार्यस्य	२०६
सम्प्रेतः कथितः सङ्घिः	२८०	सर्वस्यैव हि शब्दस्य	१५५
सम्बन्धमत्यजन्वान्य	१५५	सर्वोर्थैरपि मध्यस्थ	१०६
सम्बन्धस्तसन्धिरित्युक्त्वा	२०७	सर्वाभिर्भाषाभिधिवैश्च	२५९
सम्बन्धो रसकाव्यादेः	१४६	सर्वावस्थासु चेटानाम्	८
सम्बोधनोक्तिप्रत्युक्ती	२४४	सर्वेन्द्रियपरिक्रमैः	३९
सम्भाव्यातीतसिद्धार्थ	२७४	सर्वेन्द्रियप्रमोदश्च	१९
सम्भाव्यातीतसिद्धार्थ	२७४	सर्वेषां यत्र रूपाणि	२४१
सम्भाव्याः शाक्यनिर्ग्रन्थाः	२७७	सर्वे सदस्या नियतो	२१९
सम्भोगो चापि सर्वत्र	७७	संज्ञापस्येतिवृत्तं यत्	२५६
सम्भ्रमः सहस्रोत्पन्नो	८६		
सम्भ्रमे बुद्धिपूर्वं च	८६		

	पृष्ठ.		पृष्ठ.
सर्वमानकं चारिः	१९६	साधारण्येन सर्वेषाम्	१०५
सं वर्णव्यञ्जनद्वारा	१७८	साध्यः पूर्वोपरीभूत	१६१
सं वर्णव्यतिरेकाल्मा	१७८	साध्यत्वादेव कार्यस्य	२०५
स वाचको लक्षणिकः	१६९	सानन्दाशुद्धता दृष्टिः	१२६
सत्रीलं लोकनेत्र	११८	सानुदात्तोक्ति चैकाङ्गम्	२६७
स शब्दः सिद्धसाध्याख्यो	१६२	सानुबन्धं पताकाख्यं	२०१
स समर्थोऽस्य ताच्छील्यत्वात्	७५	सानुरागं सहषिञ्च	७९
स सोराष्ट्रमहाराष्ट्र	३०९	सान्तरार्थोऽत्र शब्दस्य	१६३
स संभोगश्चतुर्धा स्यात्	१३८	सापराधे भ्रिये दृष्टे	१४०
सस्मिते तारके यस्याः	१२७	सापराधोऽपि यो गच्छेत्	१०८
सत्त्वं मधुरं यत्स्यात्	६०	सापसारजया वित्र	२६८
सस्वामात्योभयाथत्त	२०४	साभिप्रायाः सखीः स्निह्यति	१०४
सहजाहास्यभेदेन	३५	साभिमानश्च तत्रत्यो	४४
सहधृत्यगणेत्यादौ	१४७	साऽभिमानात्मिका वृत्तिः	४३
सहषिञ्च सगर्वश्च	११९	साम चापि प्रदानश्च	२१४
सहसैवार्थसम्पत्तिः	२०२	सामर्थ्यसौचित्यी देशः	१६९
सहायान्धेषणपरम्	१२२	सामाजिकानां मनसि	४७
सहायान्धेषणोपाय	२२	सामादौ तु परिक्षिणे	८६
स हास्यरस इत्याख्याम्	४४	सामानाधिकरण्येन	१६४
साक्षात्प्रतिकृतिस्वप्न	८५	सामानि स्मरतस्तस्य	५५
साङ्गैः प्ररोचनाद्युक्तैः	२२८	साम्ये प्रसिद्धे संभाव्ये	२७४
साङ्ख्यामिका गुणाः सर्वे	९२	सावज्ञमहर्षाकरणे	२७१
सा चित्तवृत्तिर्विद्वद्भिः	३०	सा व्यपेक्षा पदार्थानाम्	१५१
साजगोमहिषास्सर्वे	३१२	सा व्याहृता प्रतिबन्धो	२८१
सात्त्वती वृत्तितो जज्ञे	९७	सा शब्दस्याभिधाद्वितीः	१५५
सात्त्विकी वृत्तिरत्र स्यात्	२३९	सा सिद्धो देवदत्तोऽयम्	१४५
सात्त्विकाश्चेति कथ्यन्ते	४	साऽसृष्टेति समस्थिता	२८
सात्त्विकी राजसी चैव	४२	साहङ्कारं च तत्रत्यो	४४
साहृद्यहेतु भेदो स्तः	१६५	साहचर्यश्च सामर्थ्यम्	३४
साधको लभ्यते स्वार्थे	२०१	साहायकं भवेत्सद्वत्	४२
साधारणज्ञी गणिका	९५	सिद्धगन्धर्वयक्षादेः	३०४
साधारणास्ते सर्वासाम्	११४	सिद्धानन्दहृदिषिद्ध	२७६
साधारणाः स्युर्गै भावाः	७३	सिन्धुदत्तादिनामानो	२७६
साधारणास्तस्युर्व्यस्त	१८९	सिराजाख्यरा नाम	१८४
साधारण्याद्विभावादेः	८७	सिंहो मृगस्तथा भृङ्गो	१९१
		सीतात्यागपरीबादात्	२३०

पृष्ठ.		पृष्ठ.	
सुकुमारप्रयोगो यो	२९७	सोऽनुगादध्वनिरिति	१४८
सुकुमारोऽङ्गविन्यासः	९	सोपहासनिगूढार्था	२३२
सुकुमारोद्धतैरङ्गैः	२६४	सोपालम्भं क्वचो वक्ति	९७
सुखदुःखादिभावानाम्	८९	सोपाधिः कृत्रिमः स्नेहो	८०
सुखप्रयोगचातुर्यम्	७५	सोऽपि त्रिधाऽनुगाप्यक्ष	८६
सुखस्य मूलं प्रमदाः	१०९	सोऽन्यादादिनगो मुञ्चन्	३१३
सुखस्वापविदो राज्ञाम्	२९४	सौह्यभिमानवङ्कल्प	८७
सुखमानन्दसंभेदः	७७	सौह्योपचारैः सानन्दा	९
सुखं मलयवत्याश्च	२२२	सौन्दर्योलापमाधुर्यैः	८९
सुखात्मिका मनोवृत्तिः	७८	सौरभ्यमङ्गलावण्यम्	१७
सुखानुबन्धी तत्रत्यो	४३	स्तब्धसुरकुलमुल्लोत्प	११९
सुखाश्रयाः स्युः प्रमदाः	७७	स्तंभः स्वेदोऽथ रोमाश्चः	१४
सुधीवादेर्य उत्साहो	२०५	स्तम्भोमदगदक्रोध	१४
सुतिर्निद्रासमुत्था स्यात्	२०३	स्त्रीणां तथा स्यदेतासाम्	२९०
सुबन्तं पदमस्तीति	१७६	स्त्रीनीचादिषु वर्ण्योऽयम्	१५
सुबन्धुर्नाटकस्यापि	२३८	स्त्रीपुंसयोर्मिथो रोषः	७२
सुब्बइ समागमिस्सइ	१७१	स्थानचष्टैः स्वरैः प्रियः	१४
सुधुम्ना मध्यमा नाडी	१८४	स्थानमुक्तं लयल्लेधा	१९१
सुधुम्नात्वर्धनेवोर्ध्वम्	१८४	स्थानान्तरेषु तस्या	२६२
सूक्ष्मार्थावाप्तिनिरतो	७५	स्थाने पदादौ स गुणः	१७६
सूचनोपायमेवाहुः	२०२	स्थापित्वमात्मनो नेतुम्	२६
सूचयेद्वस्तु बीजं वा	२००	स्थापिना रसनिष्पत्तौ	४
सूच्यायैसूचनोपायाः	२१५	स्थापिनि स्वे प्रवर्तन्ते	४४
सूताश्च मागधाश्चैव	२९४	स्थापिनोऽपि च कथ्यन्ते	३७
सूत्राणं सकलाङ्गानाम्	२१८	स्थापिन्युन्ममनिर्ममाः	२६
सूत्रधारहिता दक्षा	२८८	स्थापिषु भावेषु यदा	२६
सूत्रधारिण सहिताः	२२९	स्थापिसञ्चारिभेदाश्च	३
सूत्रयन् काव्यानिक्षिप्त	२८८	स्थापी वा सात्त्विको वापि	३०९
सेर्यं न सम्यक्नो मिथ्या	५०	स्थिताः काव्यादिषु नटैः	३८
सेर्यं न संशयमतिः	५१	स्थिरं प्रसन्नमलसम्	११८
सेर्यं वासकसञ्ज्ञेति	९९	स्थिरानुसारागयोर्धुनोः	१३८
सैरन्त्रिका स्यात्सङ्कीर्णा	२४७	स्थिरो निगूढाहङ्कार	९२
सैव काङ्क्षेति त्रिज्ञेया	२९	स्थूलजिह्वोच्छ्वाना	१११
सैव प्रवेशकेनापि	२४४	स्थूलशीर्षाश्चित्प्रीवा	१११
सैवा परात्मनः सर्व	४१	स्थैर्यशौर्यप्रतापैश्च	६१
सोऽस्तुर्कं तद्यदालोक्य	१२१	स्नातानुल्लिप्तवर्णा	१०१
सोऽनुकोश इति ज्ञेयः	३०	स्निग्धत्वकेशानयना	११०

पृष्ठ.		पृष्ठ.	
स्निग्धत्वमङ्गकेशेषु	१०४	स्वभावाद्वाऽथ कपटात्	६५
स्निग्धं मुग्धञ्च निष्पन्दम्	११८	स्वभावोद्गीडया वापि	९
स्निग्धा हृष्टा च हस्ता च	१२४	स्वभावालोकितं मुग्धम्	१२०
स्नेहः स्वभावजो यावत्	८०	स्वभावे स्थापयति यः	१०७
स्नेहो यत्र भयं तत्र	१३९	स्वयं प्रवृत्तसुरता	२९१
स्पर्धाऽधिक्रियते यत्र	१०	स्वरभेदो गदमद	१४
स्पर्शानिभजता वेष्टा	२३	स्वरभेदो भवेत्स्तम्भे	३२
स्पष्टमुल्लासि ललितम्	१९१	स्वरभेदोऽश्रु वैवर्ण्यम्	१६
स्पृष्टा सङ्कोचयत्यङ्गम्	११६	स्वरूपतो गौर्न गौः स्यात्	१६१
स्पृशत्यृक्ष नाभिश्च	८९	स्वरूपं कथ्यते नैषाम्	१९२
स्फुरदोष्ठा सनिधासा	७२	स्वरूपं कर्म चैतेषाम्	२८७
स्फुरद्भ्रुकुटिरल्पाङ्ग	७१	स्वरूपं दोगुणयोः	१०२
स्फुरिता लिष्टपक्षमाप्रा	१२८	स्वरूपमनुकूलादेः	९३
स्फुरितेऽनादरे किञ्चित्	१०६	स्वर्यमाणतया तत्तत्	१८६, १८८
स्फूर्जन्मृगमदाभोदो	८९	स्वत्वपविस्वेदकणिका	११०
स्मरति स्मर्यते स्मार	३१	स्वत्वपवृत्तप्रवन्धा च	२६२
स्मरस्मेरश्च वदनम्	१०३	स्वविभावादिस्सृष्ट	१५३
स्मराश्रये च दम्परयोः	९८	स्वस्योपनायकादीनाम्	२०२
स्मितोत्तरं च वचनं	११३	स्वात्मन्येक्येन युक्ताति	२६
स्मेरतारं स्वतःस्निग्धम्	७४	स्वात्मानवमाननं दैन्यम्	१५
स्मृतिध्वनेस्तारतम्य	१८९	स्वायेष्वर्थेष्वहंमानः	२२४
स्मृतिव्यवसितारमभ	१८८	स्वाधीनभर्तृका चैव	९८
स्मृतिः संस्कारसहिता	२९	स्वाधीनभर्तृकायाः स्युः	९९
स्यादत्रोत्तरसंगतः प्राप्तिः	२१०	स्वापदानप्रसूता चेत	७०
स्याद्भुक्तये मुक्तये च	२२६	स्वाभाविके भयं तत्तत्	८०
स्रस्ताक्षता निश्चितम्	९०	स्वाभिधेयानिनाभूत	१५५
स्वकार्यप्रस्तुताक्षेपि	२२९	स्वाचैरुपकरोत्येव	४३
स्वगतं तु स्वगोत्रादि	२००	स्वाचौः सह युता सर्व	४२
स्वगोचरात् चार्थेति	१२०	स्वाहेन्द्रशशुरित्यत्र	१७०
स्वगोचरैश्च विषयैः	५	स्त्रीयं स्रवत्सुलङ्घ्य	९५
स्वतः शुद्धस्य वर्णस्य	१७६	स्त्रीयासु निभ्रुतास्ते स्युः	१०२
स्वपदार्थैर्मगुणगत	१५५	स्वेदः सम्पीडनक्रोध	१४
स्वपराश्रयभेदेन	६०	स्वेदादिभिः कटाक्षाद्यैः	५९
स्वप्ने विलोक्य दयितम्	२४६	स्वेदापनयनेनैव	१४
स्वप्रभावप्रकटनम्	२२५	स्वेन महिम्नि स्थितः स्वरम्	५६
स्वभर्तुः प्रमुखे तस्य	११४		
स्वभावचपलो नेतुः	२७७		

	पृष्ठ.	पृष्ठ.
ह		
हंदा वद्वग मा कुम्भ	२३२	हितान्वेषी च हितकृत् १०८
हठान्चुम्बति मानिन्याः	१४७	हीनत्वात्प्रयोगस्य २१३
हरिशब्दोऽपि सिंहादेः	१६९	हीना वनेचराणाञ्च १३
हरिहरभानुभवानी	२५८	हीनो गुणैश्च बहुभिः ९२
हर्षश्च शिरसः कम्पः	१९	हीनोपनायकः क्वापि २५७
हर्षविगोप्रतोन्मादा	३३	ही हीशब्दः प्रयोक्तव्यः २७२
हर्षे निश्चलतारस्वम्	१२६	हुमित्यवज्ञाविद्वेष २७१
हस्त इत्यपि यथैव कराप्रम्	१६६	हृदारम्भानुभावेन १३१
हास्यते हासयति वा	३५	हृदि दोग्धि यदिद्यार्थम् २९
हास्यशृङ्गारकाण्य	२६६	हृद्वाहः संभ्रमो मोहः १००
हास्यशृङ्गारसंसर्गे	२९९	हृद्यः प्रवासानन्तर्यो १३८
हास्येऽमी वीरगा भावाः	३३	हृद्या तत्तद्भूमिः २५२
हास्योऽपि त्रिप्रकारः स्यात्	६४	हृद्विः स्वसितं दूती ९९
हास्याभिभूतः शृङ्गारः	१३२	हेतुर्यस्यात्रिवर्गस्य २०४
हिकापरिजनोपेक्षा	२४	हेलाहेतुः स शृङ्गारः ८
		हस्वदीर्घच्छतं चैव २७३
		ह्लादि तद्दृष्टमात्रे यत् १२३

APPENDIX. II.

मातृकान्तरलब्धाः पाठभेदाः ।

पृष्ठ. पङ्क्ति.

४	६	श्वानुवृत्तिभिः
१०	स्वीयस्वीय	
११	द्विरीरिताः	
८	२	अधिष्ठितं यदकैण मनस्सर्वैकसाक्षिणा
३	तत्संस्कार	
१६	ग्रामिणी	
९	स्तंभोभ्याधिपद	
१४	भयग्लानिदुःखदुःखादिभिः	
	(एतन्मातृकायां प्रतिज्ञावाक्यानुसारेणैव	
	स्तंभादीनां लक्षणमस्ति ।)	
३	वेपथुर्भागद	
५	प्रहाराद्यैश्च जायते	
८	निर्वेदोऽय तथा ग्लानिः	
११	गर्भोऽमर्षो विभियश्च मतिर्निश्रान्तत्वपस्पृतिः	
२०	योगिध्वनुपादेयभाभवेत्	
२१, २२	अर्धयोः स्थाने ' ग्लानिर्विरेकबन-	
	क्षुरिपपासादिभिर्भवेत् ' इत्यस्ति	
२४	कास्यार्गच्छयनादिभिः	
१६	१	कम्यन्ते होवमादयः
३	स्त्रीनीचप्रकृति गता	
४	पुनर्दिधा मता	
५	स्वरभेदश्च वैवर्ण्यं	
७	आकारसंघटित्येति	
८	आत्मोत्था तु च विज्ञेया	
१६	दशोर्मिभ्यापरिवर्तित	
१८	मद्योपमोगा.....चाभिजन्मतः	
२०, २१	अनयोर्धयोः स्थाने 'तरुणो	

पृष्ठ. पङ्क्ति.

	मध्यमः श्रेष्ठः इति मयोद्भवाक्षिधा,
	इत्येकमर्थं दृश्यते
१६, २२	तस्य च प्रकृतिक्षिधा
२३	अन्यदारभते वाक्यमन्यं वाचा प्रवीति च
२४	वीक्षते कंचिदम्यं च
५	क्षेपश्रुत्यालंबनवीक्षणम्
८	एवमादिषिशिष्टाभिलेखेन्मध्यमं मदम्
१०	पदंते मेहते निष्ठीयति
११	जर्जरभावणः
१२	रपकृष्टे मदे
१७	संपासिमानेनोत्तममाधिणाम्
१८	१० नेत्रविघूर्णनैः
११	एते भ्रमस्यानुभावाः कम्यन्ते पूर्वसूरिभिः
१६	वर्ण्यं तदितरेषु तु
२१, २२	(अनयोः स्थाने ' चित्ताकृच्छ्रास-
	निःशासैरधोमुखविचिन्तनैः ' इत्येक-
	मर्थं दृश्यते)
१	कास्यार्गकाशविलोकनैः
३	करणं ज्ञानगुर्वीज्ञादिभ्यतिक्रमात्
९	वैरस्पृष्टैर्गदात्
१३	प्रमोहत्वं निःशासो
१८	चिन्तनाग्युहु
२०	तादृशस्याव
१	वतोनानार्थावातेश्च धृतिर्भवेत्
३	मलाभेन हि बोचनम्
५	मनापैवगुरु
८	रोमांचाधिगतस्वैदेः

1 These readings are supplied by H. H. Yadugiri Yatirāja Swāmi from his Manuscript.

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
२० ११ द्वेषणागतम्	२९ १ वैलक्ष्यं
१२ बन्धनं बहु	३३ ९ ग्लानिर्जडामता
१३ पारुष्यभयमानादि	२१ प्रबोधश्चापि
१५ व्यसनानादहितादपि	३४ ८ भावाश्च भीमस्ते
१८ वर्णनीयोपि वै	३७ ८ न पदार्थान्तरं तथा
२१ १ आविद्धधानैर्बाहुस्वस्तिकोत्कुटिका	१२ षट् प्रदीयते
८ नेन वर्णः स्यात्	५७ २ भरतैर्विहार
९ विलापसंभ्रमाघातपरि	१० इत्युत्तुदशकुकादयः
११ शस्त्रालाप्रह	१२ भूषितस्त्र त्रिलोचनः
१८ पारुष्यं तैर्जाड्यं च निरूपयेत्	१५ तस्माद्वासस्समुत्पन्नः
२० भिलापाद्वात्रगौरवात्	१८ कोटिशत
२१ निश्चसनादिभिः	१८ १० स्तम्बेषुःश्रौत
२२ ३ चिन्तादिर्ज्येष्ठजो	१२ भयानको जज्ञे
४ विग्रहशय्या	१५ अनेनैव प्रकारेण
६ रूपासनादिभिः	१७ यथाहितकमो वैम
१० अकारणाह विक्षेपात्	१८ यदात्मना
१५ मीला	१४५ ४ काव्यादिबन्धस्य
२२ अनशानाहुःख	५ वाक्यार्थत्वं तु
२३ २ निःश्वासोच्छ्वास	१६ अभिधेयप्रतीतिर्या
११ भुजाक्षेपाङ्गुलिस्फोटजुंभगाक्षिविमर्दनैः	१७ धेयाविनाभावप्र
१४ स्वच्छैरुच्छ्वासनिर्वासेः (प्रतिज्ञावाक्यानुसारेण अपस्मृतिः सुप्तिः प्रबोध इति क्रमोऽस्ति)	१४६ ४ संदर्भैः
१८ व्याधिस्तु देशकालादि	११ षट्प्रकारैश्च
१९ व्याधिज्वरो हि द्वेषा..... विभेदतः	१२ काकुविच्छेदिनानाप्रकरणादिना
२० शीतः कम्पाङ्गशोषास्यकृजनैः	१५ भ्युपगमापहासाक्षेप
२४ ७ आयुराज्ञाय	१७ प्रक्षयत्याभि
८ शनिवातादि	२१ यथोद्धतपुरु
१० अव्यक्तवर्णवचन	१४७ ३ सह मित्रगणे
१२ स्तु कथिता बहुधा व्यभि	४ पथे त्वं जीविते
१३ विवेधनप्रमारवाविलापलयनादिभिः	५ परवाग्भेदरूपकः
१५ धरध्वनेः	६ एवेत्यादो.....संभेदो विज्ञेयत रोमांचेन वक्तुर्गुणविशेषम्
२१ शायोत्थोपवेशास्थितिरोदनैः	९ वाक्यानुच्चारणं तथा अकृतप्रतिक्रियस्य
२५ ३ अश्रुमोक्ष...दिभिर्भवेत्	११ व्यङ्ग्यप्रकरण

पृष्ठ. पङ्क्ति.	पृष्ठ. पङ्क्ति.
१४७ १५ एवमेवेदमदैकैः स्त्रिः ?	१५२ १३ गौरवत्वाद्यथार्थता
१८ तात्पर्यं त्रिविधं तत् स्यात्	१५ १५ रक्षाश्रयोपि गार्थति
१४८ ५ कथितशब्दादो द्विविधो	१७ सदाशिवेनैव
९ ध्वनिवैदिभिः	२० प्रतीतिब्रह्मेण्या
१२ तत्र तत्र ध्वनन् ध्वनिः	१५३ ३ रसात्मकत्वस्थ
१७ दैवादिसहातिः	११ तद्रसो भवेत्
१८ नित्यात्मैकरव	१३ अतोस्ति
१९ तत्रानुस्यूतमेवं तु ध्वनत् व्यक्त्यावसीयते	३८ अत्र चाविद्यमानत्वात्
२१ वीसत्यं-नुनादवाक्	१९ अत्राविबक्षितार्थत्वाद्दिशेषात्परत्वरतः
३२ विहितः पुरः	१५४ २ प्रत्यक्षानिव
१४९ २ संकेतभूतः	६ तद्भोगाद्यु
४ ध्वनन्नपि	७ स्वाहु तत्रो
५ नावयवरूपातिशयबोधकम्	११ सामाजिकौ यथा
७ भक्तिप्रह्लादयदत्येवमनुनादः	१९ दक्षितम्
८ करशब्दात्	२० अथ शब्दार्थसंबन्धे निर्णातिद्वारपूर्विका । स्वस्वशास्त्रार्थसंबन्धनिर्णातिरिह चोच्यते
१० प्रजनयन् रवेः पुरुष	१५५ ५ षोडा सोर्यां विनियते
११ ध्वनन्ननुनादोत्र	७ एभ्यो विभिन्न एतेभ्यः
१३ सामर्थ्यादत्र गौगिरः	८ सैजिकः
१५ ध्वनयत्यस्या	१० यद्दत्तुवाच्य
२० सा यत्र स्वार्थविधान्तं	१३ सह प्रतीति वस्त्वन्यशब्दो
२२ ध्वनिततात्पर्ययोः केचित् भेदो नास्तीति मन्वते	१५ या विनाभावप्रतीति
१५० ४ तात्पर्यांशतुलाधृतम्	१६ हेतुतो
६ तद्वान्तरभेदादि	१८ तिज्ञयव्यञ्जनात्
७ तात्पर्यमत्र वचंसि	१५६ १ विशिष्टवाच्यलक्ष्यार्थं
११ त्वतः सृष्टः	३ तयाभितः
१८ वाक्यस्या	४ गन्धोर्धो गन्ध इरितः
२१ यदि वाक्ये पदार्थे च प्रकृतिप्रत्यये तथा	५ विशिष्टवाच्यलक्ष्येर्धे
१५१ २ प्रत्ययानां पदार्थानां	६ यापदार्थे विविन्नोति ? व्याहृतिर्गाति
४ चाभिरूप्यं	१५६ १५ वस्तु यत्
७ वाक्ये पदे पदार्थानां	१६ प्रत्यायकस्तमेवार्थ
११ भाव उच्यते	१५७ २ अत्र ते व्यभि
१५ निर्वधो	५ कालः प्रकल्पते
१७ बहः	८ तत्र साफल्यवैफल्य
१९ मध्ये बह्वक्षेत्	१३ धर्मादयोऽत्र
१५२ ११ ते च षोडश	१८ तासु धर्मतयोच्यते

पृष्ठ. पङ्क्ति.	
१५७	२० द्रव्ये धर्म उदीर्यते
"	२२ व्यक्ताव्यक्तादि सुगुणो यत्र धर्म उदीर्यते
१५८	१ गुणः कल्पिते गुणे
"	२ इदमर्थं १० इति स्थाने १० 'ये धर्मा' इत्येतदत्र च स्थानेऽस्ति
"	६ समवायिभाक्
"	७ गुणादिव्यक्तघटना
"	१९ क्रियया च कदाचन
"	१९ वाच्यत्वमेव च
"	२० एवं विनिर्णयं कृत्वा
१५९	२ वाच्यार्थगोचराः
"	४ सत्प्रमोदाय
"	७ पदार्थस्याभि
"	८ शब्देन गम्यते
"	९ मुपकार्येण पदार्थो ह्युपकारकः
"	१७ पदार्था एव वाक्यार्थाः
"	२० योग्यैः सहितैः
१६०	१ कश्चोपकुर्मह इति
"	२ सत्परं नेह पदार्थः तत्परः
"	४ कल्पना
"	१० प्रकाशितम्
"	२१ जातिरेवेति
"	२२ गौरित्यस्यैव
१६१	१ क्रियादिका
"	९ कचित्कदाचित्
"	१४ त्र्युपाधिस्तु द्विधा
"	१८ रिति स्थितः
"	२२ दिव्यर्थेनैव निवेशितः
१६२	९ मतकल्पितम्
"	११ अभिप्रेपि च श्रुक्तादौ
"	१६ डिक्त्वादिर्त्वे तदर्थेषु
"	१८ निमित्तं तु न व्यक्ति
"	२२ धा स्मृता
१६३	१ भवेच्छब्दस्य मुख्येण इतिव्यक्तिष्वनवस्थिति

पृष्ठ. पङ्क्ति.	
१६३	६ लक्षयत्येष शब्दः
"	८ बाधे तद्योगे
"	११ धर्मत्वादिप्रयोजनात्
"	१४ लक्षणा सेयं
"	१५ दन्या लक्षितलक्षणा
"	१६ सोपादानाख्य
"	२० स्वक्रियारोप्यते यस्मिन्नुक्ता सारोपिता क्रिया
१६४	१२ (इदमर्थं नास्ति)
"	१३ देवदत्तादिपीनत्वे तत्त्वस्यानुपपत्तितः
"	१४ दिवारात्रो प्रकल्पने
"	१५ रेव च
"	१८ यतः स्वतः
"	१९ लक्ष्यैषा
"	२० यत्र भेदो परस्परम् । सिद्धभेदो इति च
१६५	२ सानाख्या
"	६ गौरयमित्यत्रो
"	७ गुणाः स्वतः
"	१३ बाहीकार्थोपपत्तौ
"	१७ क्रोशन्ति
"	२२ तद्वेदाव
१६६	४ यथेन्द्रार्था इमाः स्थूणा इत्यादौ
"	६ "राजकीय" इत्यर्थानन्तरं 'हरत' इत्यस्मात् पूर्व इदमर्थमस्ति यथा 'सा च सावयवद्वारा लक्षणा क्वापि इत्यते' इति
"	८ सावयवभावनिका लक्षणापि कथितैव सुधीभिः
"	९ अतक्षा तक्ष
"	१० समुत्पन्ना
"	१४ वके क्वचित्
"	१७ साध्यवसानाख्या सारोपाख्या च या
"	२१ न इत्यते
१६७	१ हेतुर्गत्तद्वत् च
"	२ विना क्वापि न च व्यङ्ग्यं व्यज्यते न क्वचित् स्फुटम्

पृष्ठ. पङ्क्ति.	
१६७	६ स्फुटं यत्र
"	९ भाविकारामिने पद्ये तु
"	२२ वदस्य तु क्वचित्
१६८	११ पावनत्वादिदृश्यते
"	१२ लक्षणीयेन संबन्धो
"	१७ लक्ष्यैका स्या
"	१९ न इत्यते
१६९	५ शब्दवाच्यता भवन्ति ते
"	७ प्रवक्षमहे
"	८ बहुधावाभिधा
"	२२ त्पुत्र्यते शिवः
१७०	७ राजधानी त्रिभाव्यते
"	९ रिस्तुजे
"	१४ मुख्याथेवाधामावातु
"	१९ त्प्रयोजनं
"	१६ युग्मवेत्
"	१७ व्यञ्जकस्तत्र
१७१	१ वाचादयः स्मृता
"	१९ गोलेह अणोलमणा
"	२३ किं ति चिदिति
१७२	१ संभोगनिषेधो
"	३ करेणाप्युते स्तनौ
"	४ निमीलनाख्येज्जितेन
"	१० शब्देनैव हि वेद्योऽयं
"	१४ देयता स्थिता
"	२२ यथा त्वामस्मि
१७३	३ समैवोपकृतं-प्रथितश्च यत्
"	१४ भावशान्त्याद्योक्तत्वम्
"	२० व्यंग्ये सर्वत्र इत्यते (अस्मादनन्तरं 'यस्त्वलक्ष्यकमव्यंग्यो लक्ष्यव्यंग्यकमव्यंग्यः । व्यंग्ये तथा गुणीभूतव्यंग्येगाङ्गित्वमेव्यतः ' इत्याधिकमस्ति)
१७४	२ शब्दस्तस्य
"	९ तत्काव्यमवरं मतम्
"	११ त्रिधा स कथितो ऋषिः
१७४	१३ शब्दार्थशक्तिमूला
१७५	४ कथितस्तात्पर्यार्थेषु केवुचित्
"	६ विशेषरूपस्तात्पर्यमिति ते मन्वते परे
"	७ पदार्था ये पदार्थानामान्वि
"	९ स्येव हि शब्द
"	१२ शब्दे शक्तिमभिज्ञाय व्यङ्ग्यार्थस्य
१७६	१९ समूहो यः पदानां तद्वाक्यमित्यथ
१७७	१ वापि कदाचन
"	९ वक्थानतया न हि
"	१६ येषांदिवादिनशब्दा
१७८	१३ प्रतीतिः स्या
"	१५ अर्थसंपर्कितैव स्यात्-निश्चयात्
१७९	१ निरूप्यते
१८४	११ यथेप्सितम्
	(इत्यस्मादनन्तरं 'तत्रैकैकत्र शास्त्रायां शर्वं तस्मिन् निवेशयेत् ' इत्यर्थमधिकमस्ति)
१८५	११ नाड्यो द्वानिशतिविधा
"	१३ नृदिता मलिनास्ताः स्युः
"	१४ कपोलककादिषु
"	१६ स्वरसंज्ञा भजति ताः
	(अस्मादनन्तरं 'रमयन्ति स्वमारामान् इति ज्ञेयाः स्वरा बुधैः' इत्याधिकमस्ति)
"	१८ स्ताछदर्शनादष्टदर्शने
"	१९ धैवतं स्मृतम्
"	२१ पंचभिर्दीयते
१९५	९ चारी महाचारी
१९६	१ अद्यावतरणं
"	३ आरंभो मुखबीजानां-कार्यमित्यपि
"	९ वक्त्रपाणि-मता संघोटना
"	१० संघोटना
१९७	१५ कथोद्धात इति स्मृतः
१९८	५ त्रिवृत्तं स्यात् त्रिसामकं
"	२२ तत्र त्रिसाम्ना
१९९	३ पुष्पांजलि मुहुर्मुक्त्वा-परित्यजेत्

पृष्ठ. पङ्क्ति.	
१९९ १०	भिनयश्चैव
१२	हच्यते
२०७ १९	रत्नावल्या मुखं भवेत्
२०८ २१	'लक्ष्यालक्ष्य' इत्यनन्तरं 'यथासागरि- कायास्तु वत्सराजस्य दर्शनात्' इत्य- धिकमस्ति
२१० १४	गर्भसंघिषु लोकयतां
२४४ २	संगमोऽत्रानुरागो
१४	तदुदाहरणं तावद्रत्नावल्यां प्रदर्शितम्
२५६ ८	अथोक्तकथा
१०	नवभिर्वापि दशभिः
१३	न कुंजरघटाघातं युद्धं तत्रोपवर्णयत्
१४	गोपीपतीवैहरतो गोष्ठे बालस्य चेष्टितं यत् । यमलजुर्नानादिदानवानिधनकृतं तत्तु गोष्ठी स्यात्
२५	सल्लापकोऽप्रतिमुखः व्यङ्ग्यसंघिचतुष्टय
२५७ ९	मौहर्षमेव च
१२	जाब्यसंफेद
१३	प्ररोचना
२५८ १	निबोध इति
३	रिति स्मृतिः
१७	रामनान्दी यथा कृता
२२	विभूषितः प्रायः
२३	परिच्छिन्नः
२५९ ६	स भ्रमताला तृतीये तु
१५	इह शब्दः
१६	शुद्धस्तत्सङ्घरेण संकीर्णः
२६२ १४	मुखसंहतिसंयुता
१६	विदूषकेण सहिता पीठमर्दविटान्विता
१९	भिन्नोपनायकम्
२१	दिनायकैर्युक्तं..... चेटादिसंयुतम्
२६३ २	कविद्वयस्य
५	वणिग्वेश्या
२३	(नाट्यरासकलक्षणे बहुधा भेदो दृश्यते यथास्मदीये कोशे " पूर्णानेपथ्यपत्रिण

पृष्ठ. पङ्क्ति.

	नान्दी यत्र विधीयते। मुखादिसन्धिषसंभिन्नं कचिद्वृत्तचतुष्टयम् । यत्र पात्राण्ययु- ग्मानि न कदाचन सूत्रवृत् । कल्यो- थवा नटनटीप्रवेशोनामुखकमः । दिव्यं वा मातुषं वाध मिश्रं वा वस्तु यत्र च विप्रलम्भरसप्राये यच्च प्रख्यातनायकम् । कामिनीभिर्भुवो भर्तुश्चेष्टितं यत्र दृश्यते। रागाद्वसन्तमासाय स ज्ञेयो नाट्य- रासकः । इत्यस्ति विभावनियम् ।)
२६५ १०	"लब्ध्वाद्गुग्महोदधौ-" इति पद्यानन्तरं रासकलक्षणे अत्रत्यकोशे अन्या एव कारिकाः दृश्यन्ते यथा- 'पिंडनात् भवे- त्पिण्डी गृह्णनात् गुंजला भवेत् । भेद- कोनालोचनावा ? जालेवचनान्नाहृतः ? एते वृत्तात्मना कार्यः नाट्यवन्तः क्रिया- विधौ । सुकुमारोद्धतैरगैर्गणिकाभिर्वि- क्षणाः । वाक्यस्यावधयो ह्येताः पिंडना- या दृश्यजातयाः । षोडश द्वादशगोष्ठौ वा नायिकास्त्वत्र रासके । अन्यद्वा रासके- काङ्क्षं सूत्रधारेण वंचितम् । सुच्छिन्ना ? द्वियुक्तं च पञ्चपात्रं त्रिसंधिमतम् । पूर्णं भाषाविभाषाभिः कैशिकीभारतयुतम् गर्भावमर्शान्नयं च मुख्यनायकनायि- कम् । उदात्तभावविन्यासरासकं वेति केचन ॥ उल्लोप्यकं स्यादित्यादि-अमे
२६७ २	अथचाङ्गद्वयोपेतं
११	प्रथमांकः त्रिनाडिकः
१८	सा स्यात्
२२	संयत्नी
२६८ ९	वाभिसारिका
१०	रासकताल्युक्
२०	नायिका गणिकाथवा
२६९ १	कैशिकीभारतयुतम्
८	शौरसेन्या च
११	एषा वा प्राकृतीमन्ये यथा कर्पूरमंजरी
२९६ ६	तोडकस्थितिवाक्याथ

पृष्ठ. पङ्क्ति.

२९६ ९	द्विधैव परिपठ्यते
१०	इत्यर्थस्य स्थाने " मार्गदेशीविभेदेन तद्वयं द्विविधं भवेत् " इतीदमर्थमस्ति
१२	देशीभावे पुनस्ताललयेकाग्रय इत्यसौ
१३	पुनरुक्तद्वयं द्वेषा
१४	ताण्डवं भवेत्
१८	क्त... लयसंयुतम्
१९	(मार्गदेशी इत्यर्थादनन्तरं 'ताले गीते च वाये च नृते चाभिनयक्रमे । सुकु- मारप्रयोगाङ्गकैशिकीवृत्तिसंयुतम् । ल- लितैरङ्गहारैश्च संयुतं लास्यमुच्यते ") इत्यधिकमस्ति)
२९७ १२	पिंडीवंधस्तु बहुधा ताण्डवस्य च
१६	तदेव नियमेनेह
१९	संयुक्तं गति
२०	कुंडलीनतनम्
२९८ ६	अभ्यन्तरे स्यात्क्रीवृन्दं बहिःक्रीपुंस- धितम् । ७-१३ अर्धानां स्थाने " उद्धतैः करणैरङ्गहारैर्निर्घतितं यथा । वृत्तिरारभटी गीते कले तत्ताण्डवं विदुः " इत्यस्ति)
१६	ग्रहश्चातीव कल्पितः

पृष्ठ. पङ्क्ति.

२९८ १७	रभटीवृत्तिः (१७ अर्धादनन्तरं १८ अर्धात् पूर्वं नृतांगैः करणैरङ्गहारैस्तद्गौरौप्रयोः ।) इत्यर्थमस्ति
२९९ ५	एतत् स्यात् रौद्र
२९९ ८	दुतलंघितभूयिष्ठकरणभ्रमरीयुतः
११	शृङ्गारहास्य
१४	प्रैरणं प्रैखणं वेति
२०	समालं वृन्दमित्या
३०० १	वृन्दमेतत्
२	गातारो मुख्या द्वादश
३	अष्टौ च हालकाश्चापि ततः
६	षड्वाट्टिहालिकाः
१०	समगायकाः
११	गायकी
१६	ओताकारद्वयं
१९	गायको द्वौ चोताकारद्वयं तथा
३०२ ५	तयाक्षेपिकामता
६	चान्तरी
८	नानार्थरसयुक्तानां
९	प्रावेशिकी ध्रुवा
१३	प्रासादकी
१५	धान्तरी
१९	सम्बन्धात् ध्रुवा यत्र ध्रुवेति सा

शुद्धिपत्रम् ।

पृष्ठ पङ्क्ति अशुद्ध	शुद्ध	पृष्ठ पङ्क्ति अशुद्ध	शुद्ध
६ २० क्वा	क्वा	१८० १० पृथक्	पृथक्
१० २ शौय	शौर्य	१८७ १० जन्तु	जान्तुं
१२ ७ विभ्रा	विभ्रा	२०० ४ यदा हि	यथा हि
१३ ४ न्यर्ध	न्यर्ध	" ९ झि	झि
१६ १८ त	तः	२०४ ८ षपो	रूपो
२३ २० कुण	कृण	२०५ ११ रचिते	रचरिते
३७ ८ पद	पदा	" १८ किम	लिकम
४० २० क्वापि	क्वापि	२०७ ९ पक्षा	पक्षा
६६ ८ झूतः	झुतः	२०८ २ षपे	रूपे
७६ ७ नायि	नापि	२१२ १८ रोष	शोष
७७ ५ माम	मान	२२७ ६ नप	नुप
७८ ७ छुख	छुख	२२९ ४ नटी	नटी
७९ ९ रोवे	रोधे	२३२ ११ यि	न्धि
८० १७ धोगि	योगि	२३७ ५ तेद	तद
१२५ ५ चव	चैव	२४६ १५ ताल	काल
१३८ १० बाल	लाव	२५४ ८ मन्थ	मन्द
१४० ८ पतिय	पतिर्ये	२५६ १४ गोष्ठ	गोष्ठे
१४७ ९ कृतप्रकि	अकृतप्रतिकि	" " चेष्टितम् ।	चेष्टितं यत्तु ।
१४७ १६ एवं मद्देहमेते	[एवमेद्देहमेते]	" १५ यत्तु यम	यम
१४९ ७ ह्यदेत्या	ह्यायदात्या	२५९ १७ तच्च	तैच्च
" ८ र [त्कुरु] श	रश्वा	२६२ २३ नाञ्चरासकम्	नाञ्च ? रासकम्
" १० नृपेः [नेत्र]	न्रवेः	२६५ १४ रासकम्
" २२ भदम्	भेदम्	२८९ २१ नयः	नयेः
१७१ ९ कयादा	कयादौ	२८८ १६ स्व	स्व
१७५ ३ पर्ये	त्पर्ये	३०६ १३ दौहद	दोहद
" ४ कयि	कथि	३०७ १९ त	ते
१७६ १३ स्तीस्ति	स्तीति	३१२ ४ प्राया	प्राया
१७७ ९ त्यर्मः	धर्मः	३१५ ४ शु, प्र ७. १६.	का. मी. ३१
" १९ पूप	पूप	३२२ १२ हेम.का. प. ३०४ शुभारतिलक. १. ४४	
" २० वर्णे	२० वर्णे		